

होमिओपाथिक औषधांचा निघंटु

डॉ. शं. र. फाटक

महाराष्ट्र राज्य साहित्य आणि संस्कृती मंडळ, मुंबई

होमिओपाथिक औषधांचा निघंटु

लेखक :

डॉ. शं. र. फाटक, एम्. बी. बी. एस.

महाराष्ट्र राज्य साहित्य आणि संस्कृती मंडळ, मुंबई

पहिली आवृत्ती : १९६३

सुधारून वाढविलेली दुसरी आवृत्ती : १९७४ (शके १८९५)

तृतीय आवृत्ती : डिसेंबर १९८७

चौथी आवृत्ती : ऑगस्ट २००५

प्रकाशक :

सचिव,

महाराष्ट्र राज्य साहित्य आणि संस्कृती मंडळ

मुंबई मराठी ग्रंथसंग्रहालय इमारत,

दादर, मुंबई ४०० ०१४.

मुद्रक :—

व्यवस्थापक,

शासकीय मध्यवर्ती मुद्रणालय,

मुंबई ४०० ००४.

किंमत : **रुपये २००/-**

निवेदन

होमिओपाथिक औषधांचा निघंटु हा ग्रंथ वाचकांच्या हाती सोपवितांना
महाराष्ट्र राज्य साहित्य आणि संस्कृती मंडळास आनंद होत आहे.

४२, यशोधन,
मुंबई-४०० ०३२
दिनांक, १ डिसेंबर १९८७

डॉ. सुरेंद्र बारलिंगे,
अध्यक्ष
महाराष्ट्र राज्य
साहित्य आणि संस्कृती मंडळ

नवनि

आचार्यजी के द्वारा प्रकाशित यह पुस्तिका आचार्यजी के द्वारा प्रकाशित है।
यह पुस्तिका आचार्यजी के द्वारा प्रकाशित है।

प्रकाशक : श्री

प्रकाशक

प्रकाशक

प्रकाशक

प्रकाशक

प्रकाशक

प्रकाशक

निवेदन

आधुनिक शास्त्रे, ज्ञानविज्ञाने, तंत्र आणि अभियांत्रिकी इत्यादी क्षेत्रांत त्याच-प्रमाणे भारतीय प्राचीन संस्कृति, इतिहास, कला इत्यादि विषयांत मराठी भाषेला विद्यापीठाच्या स्तरावर ज्ञानदान करण्याचे सामर्थ्य यावे हा मुख्य उद्देश लक्षात घेऊन साहित्य-संस्कृति मंडळाने वाङ्मय निर्मितीचा विविध कार्यक्रम हाती घेतला आहे. मराठी विश्वकोश, मराठी भाषेचा महाकोश, वाङ्मयकोश, विज्ञानमाला, भाषांतरमाला, आंतरभारती-विश्वभारती, महाराष्ट्र इतिहास इत्यादि योजना या कार्यक्रमात अंतर्भूत केल्या आहेत.

२. मराठी भाषेला विद्यापीठीय भाषेचे प्रगल्भ स्वरूप व दर्जा येण्याकरिता मराठीत विज्ञान, तत्त्वज्ञान, सामाजिक शास्त्रे आणि तंत्रविज्ञान, या विषयांवरील संशोधनात्मक व अध्यावत माहितीने युक्त अशा ग्रंथांची रचना मोठ्या प्रमाणावर होण्याची आवश्यकता आहे. शिक्षणाच्या प्रसाराने मराठी भाषेचा विकास होईल; ही गोष्ट तर निर्विवादच आहे. पण मराठी भाषेचा विकास होण्यास आणखीही एक साधन आहे. आणि ते साधन म्हणजे मराठी भाषेत निर्माण होणारे उत्कृष्ट वाङ्मय हे होय. जीवनाच्या भाषेतच ज्ञान व संस्कृति यांचे अधिष्ठान तयार व्हावे लागते. जोपर्यंत माणसे परकीय भाषेच्याच आश्रयाने शिक्षण घेतात, कामे करतात व विचार व्यक्त करतात तोपर्यंत शिक्षण सकस बनत नाही, संशोधनाला परावलंबित्व रहाते व विचाराला अस्सलपणा येत नाही. एवढेच नव्हे तर वेगाने वाढणाऱ्या ज्ञानविज्ञानापासून सर्वसामान्य माणसे वंचित राहतात.

३. वरील विषयांवर केवळ परिभाषाकोश अथवा पाठ्यपुस्तके प्रकाशित करून विद्यापीठीय स्तरावर अशाप्रकारचे स्वरूप व दर्जा मराठी भाषेला प्राप्त होणार नाही. सर्वसामान्य सुशिक्षितांपासून तो प्रज्ञावंत पंडितांपर्यंत मान्य होतील अशा ग्रंथांची रचना व्हावयास पाहिजे. मराठी भाषेत किंवा अन्य भारतीय भाषांमध्ये विज्ञान, सामाजिक शास्त्रे व तंत्रविज्ञान या विषयांचे प्रतिपादन करावयास उपयुक्त अशा परिभाषासूची किंवा परिभाषा कोष तयार होत आहेत. पश्चिमी भाषांना अशा प्रकारच्या कोशाची गरज नसते, याचे कारण उघड आहे. पश्चिमी भाषांत ज्या विद्यांचा संग्रह केलेला असतो, त्या विद्यांची परिभाषा सतत वापराने रूढ झालेली असते. त्या शब्दांचे अर्थ त्यांच्या

उच्चारारोवर वा वाचनाारोवर वाचकांच्या लक्षात येतात, निदान त्या त्या विषयांतील जिज्ञासूंना तरी ते माहीत असतात. अशी स्थिती मराठी किंवा अन्य भारतीय भाषांची नाही. परिभाषा किंवा शब्द यांचा प्रतिपादनाच्या ओघात समर्पकपणे वारंवार प्रतिष्ठित लेखांत व ग्रंथात उपयोग केल्याने अर्थ व्यक्त करण्याची त्यांत शक्ती येते. अशातऱ्हेने उपयोगात न आलेले शब्द केवळ कोशात पडून राहिल्याने अर्थशून्य राहतात. म्हणून मराठीला आधुनिक ज्ञानविज्ञानांची भाषा बनविण्याकरिता शासन, विद्यापीठे, प्रकाशनसंस्था व त्या त्या विषयांचे कुशल लेखक यांनी मराठीत ग्रंथरचना करणे आवश्यक आहे.

४. बरील उद्देश ध्यानात ठेवून मंडळाने जो बहुविध वाङ्मयीन कार्यक्रम आखला आहे. त्यातील पहिली पायरी म्हणून सामान्य सुशिक्षित वाचकवर्गाकरिता, इंग्रजी न येणाऱ्या कुशल कामगाराकरिता व पदवी / पदविका घेतलेल्या अभियंत्यांकरिता सुबोध भाषेत लिहिलेली विज्ञान व तंत्रविषयक पुस्तके प्रकाशित करून स्वल्प किंमतीत देण्याची व्यवस्था केलेली आहे. मंडळाने आजवर आरोग्यशास्त्र, शरीरविज्ञान, जीवशास्त्र, आयुर्वेद, गणित, ज्योतिषशास्त्र, भौतिकी, रेडिओ, अणुविज्ञान, सांख्यिकी, स्थापत्यशास्त्र, वनस्पतीशास्त्र इत्यादी विषयांवर २८ दर्जेदार पुस्तके विज्ञानमालेत प्रकाशित केली आहेत. वस्त्रोद्योग, प्रकाशचित्रणकला, गणकयंत्र, रंग, कृत्रिम धागे, चर्मोद्योग, पुस्तक-वांघणी, मोटार-दुरुस्ती, वैमानिक विद्या, अवकाशयान, साखर-निर्मिती इत्यादी इतर अनेक विषयांवरील पुस्तके तयार होत आहेत.

५. या विज्ञानमालेत डॉ. शं. र. फाटक, मुंबई यांनी लिहिलेल्या "होमिओ-पाथिक औषधांचा निघंटु" या ग्रंथाची पहिली आवृत्ती मंडळाने १९६३ मध्ये प्रकाशित केली होती. पहिल्या आवृत्तीच्या सर्व प्रती संपल्या आणि सदर ग्रंथाच्या उपयुक्ततेचाच मराठी वाचकांकडून प्रशंसायुक्त व अधिक मागणी करणारी अशी अनेक पत्रे मंडळाकडे आली व येत आहेत. म्हणून या ग्रंथाच्या द्वितीयावृत्तीचे प्रकाशन आवश्यक झाले. ही सुधारून वाढवलेली द्वितीयावृत्ती मराठी वाचकांच्या हाती देतांना मला आनंद होत आहे.

६. आधुनिक वैद्यकशास्त्र, औषधीविज्ञान व चिकित्सापद्धती यांवर मराठी भाषेत उल्लेखनीय ग्रंथांचा अभाव आहे. पाश्चात्य औषधीविज्ञान व चिकित्सापद्धती आज बरीच प्रगत अवस्थेत आहे व या विषयांवरील ग्रंथ बहुतांश इंग्रजी भाषेतच भारतीय वाचकास उपलब्ध आहेत. भारतीय औषधीविज्ञान व वैद्यकशास्त्राचा आयुर्वेदाचे पाठबळ असले तरी आधुनिक चिकित्सेत पाश्चात्य औषधीविज्ञानाचाच

प्रामुख्याने अवलंब केला जात आहे. तसेच, भारतीय विद्यापीठांमध्येही या विषयावर इंग्रजी माध्यमातूनच शिक्षण दिले जात आहे. आधुनिक ज्ञानविज्ञानाच्या सर्व क्षेत्रांत मराठी भाषेला समर्थपणे संचार करता यावा म्हणून तिच्या विकासाची जी योजना मंडळाने हाती घेतली आहे त्या योजनेमध्ये मराठी भाषेत आयुर्वेद, पाश्चात्य औषधी-विज्ञान व चिकित्सापद्धती आणि वैद्यकशास्त्र या विषयांवरील पुस्तकांचा प्रकाशनाचा समावेश आहे. या विषयांवर मंडळाने “ होमिओपाथिक लक्षणांचा भावनाकोश ” “ मानवी आनुवंशिकता ”, “ आरोग्य आणि आहारशास्त्र ”, “ माणसाचा मेंदू आणि त्याचे कार्य ”, “ आयुर्वेदीय शब्दकोश, भाग १ व २ ”, “ मधुमेह ”, “ मानवी देह भाग १ व २ ”, डॉ. बोर्मा यांचे “ Medicine : Essentials for Practitioners & Students ” या पुस्तकाचा मराठी अनुवाद “ पाश्चात्य रोगचिकित्सा ”, अशी ११ दर्जेदार पुस्तके आतापर्यंत प्रकाशित केली आहेत. “ मानवी शरीरविज्ञान ”, “ स्त्री-रोग-चिकित्सा ” (डॉ. मसानी यांच्या “ A Text Book of Gynaecology ” चा अनुवाद), “ प्रसूतीशास्त्र (डॉ. मसानी यांच्या “ A Text-Book of Obstetrics ” चा अनुवाद), “ प्राणिजन्म मानवी रोग ” इत्यादी ग्रंथ क्रमाने प्रकाशित होत आहेत.

७. पहिल्या आवृत्तीप्रमाणेच “ होमिओपाथिक औषधांचा निघंटु ” या ग्रंथाच्या दुसऱ्या आवृत्तीचेही वैद्यकशास्त्रासंबंधी जिज्ञासा असलेल्या लोकांकडून स्वागत होईल अशी आशा आहे. ग्रंथलेखक डॉ. फाटक यांनी मंडळाच्या सूचनेनुसार या ग्रंथाच्या सुधारून वाढविलेल्या द्वितीयावृत्तीची मुद्रणप्रत सत्वर मंडळास उपलब्ध करून दिली याबद्दल मंडळ त्यांचे आभारी आहे. याच विषयावरील डॉ. फाटक यांनी लिहिलेल्या “ होमिओपाथिक लक्षणांचा भावनाकोश ” या ग्रंथाच्या सर्व प्रती संपल्याने त्याची द्वितीयावृत्तीही लवकरच प्रकाशित होत आहे.

वाई :

लक्ष्मणशास्त्री जोशी,

महाशिवरात्री १ फाल्गुन १८९५.

अध्यक्ष,

२० फेब्रुवारी, १९७४.

महाराष्ट्र राज्य साहित्य-संस्कृति मंडळ.

दुसऱ्या आवृत्तीची प्रस्तावना

निघंटूचा अभ्यास

निघंटूमधील औषधांचा योग्य अभ्यास कसा करावा ? असा प्रश्न पहिल्या आवृत्तीनंतर अनेक अभ्यासू वाचकांनी केला त्यास अनुसरून पुढील दिग्दर्शन केले आहे.

औषध पुनःपुन्हा वाचून त्यातील लक्षणे स्मरणात ठेवावयाची हा घोपट मार्ग. पण तेवढ्याने मागेल असे नाही. तीच लक्षणे दुसऱ्या औषधातही असतात. तेव्हा विशिष्ट औषधाची लक्षणे तारतम्याने- इतर औषधांच्या तुलनेने - डोळ्यात पक्की वसविली पाहिजेत.

हे काम कशाचे जिकिरीचे, दीर्घोद्योगाचे तर खरेच, पण औषधावर आपली चांगली पकड वसवावयाची म्हणजे सावधपणाचा दीर्घोद्योग हाच उपाय. दुसरा मुलभ जवळचा रस्ता नाही.

आपला एखादा मित्र असतो. त्याने कडी काढली, जवळच्या खोलीत तो बोलत असला, दारावरची घंटा वाजविली तरी पुष्कळ वेळा आपल्यास तो विनचूक ओळखता येतो. ओळखण्यासाठी त्याला समोरूनच बघावयास हवा असे नाही. पाठमोरा, तिरपा, नुसती केसांची ठेवण- थोडक्यात म्हणजे अपूर्ण स्वरूपात- अशा एखाद्या वैशिष्ट्यामुळेही ओळखता येतो. ओझरते दर्शनहि समग्र दर्शनाचे काम करून जाते.

या निघंटूमधील औषधे तुमची अशी मित्र बनली पाहिजेत. तुम्हाला ती पूर्ण किंवा अपूर्ण कशीहि दिसली तरी ओळखता आली पाहिजेत. म्हणजे त्यांचा परिचय सर्व अंगांनी झाला पाहिजे.

यासाठी औषध एका विशिष्ट पद्धतीने वाचले तर सोपे जाते असा ग्रंथकर्त्याचा अनुभव आहे. औषध समजून घेण्याचा हाच एकमेव मार्ग आहे असा दावा नाही. ही पद्धत उपयुक्त वाटली म्हणून थोडक्यात तिचे दिग्दर्शन केले आहे.

औषधाचे महत्त्वाचे रूप

कोणत्याही औषधाची ओळख करून घ्यावयाची म्हणजे त्या औषधाखाली दिलेली (१) सर्वसाधारण (२) लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा. हो (जास्त होते) व. वा (बरे वाटते) नंतर (३) मानसिक ही तीन सदरे काळजीपूर्वक अभ्यासिली पाहिजेत.

या तीन सदरात औषधाचे सम येऊन जाते. बाकी सर्व सदरे तपशीलात जमा. उपयोगाची, परंतु ओळख पटण्यासाठी (Identification) ही तीन सदरे महत्वाची.

या प्रत्येक सदरातील जवळ जवळ सर्व गोष्टी भावनाकोशामधे बघावयाच्या. कोशात त्या औषधाबरोबर दुसरीहि औषधे दिलेली असतात. त्यात आपण वाचत असलेल्या औषधाचे स्थान "तारतम्याने" जाणून घ्यावयाचे.

निघंटूमध्ये दिलेले लक्षण भावनाकोशात बघताना कचित् त्या लक्षणाखाली, वाचत असलेले औषध नसेलहि. त्याचप्रमाणे भावनाकोशात दिलेले लक्षण निघंटूत सापडणार नाही. याचे कारण त्या लक्षणासाठी दुसरी औषधे अधिक महत्वाची असल्याने हे औषध गाळण्यात आले.

आणखी काही गोष्टी स्पष्ट करण्यासाठी एक औषधच थोडक्यात अभ्यासून दाखविले आहे.

पहिले औषध अकोनाइट (Aconite) घेतले आहे.

या औषधाचा परिणाम मन, मेंदू, मज्जातंतू; हृदय नाडीतील रक्ताभिसरण, छाती व उदर यांतील इंद्रियांवर व सांध्यावर होतो असे पहिलेच वाक्य आहे.

भावनाकोश पाहिला तर अकोनाइट (अको) बुद्धि; मन यामधे ठळकपणे दिले आहे. परंतु मेंदू या सदरात तिसरा दर्जा आहे. मेंदूच्या उपसदरात आग, दिला (सैल) या दोन सदरात अको सापडते. इतरत्र नाही.

मानसिक विकारामधे अंतर्द्विनी, आनंदी, आरडाओरड यात अको आहे. परंतु निघंटूमधे उतावीळपणाला दुसरा दर्जा दिला असला तर कोशात उतावीळपणा या सदरात अको नाहीच. उदास मधे आहे. काळजी मधे नाही. ही काळजी सांसारिक नव्हे. भीतीमुळे उत्पन्न झालेली म्हणून काळजी या सदरात अको नाही. पण भय, घास्ती, दचकणे या सदरातून अको सापडते. भयाची पोसदरे गर्दी, तापात, बहिण्याचे (मरणाचे), रस्ता ओलांडण्याचे असे तपशीलहि सापडतील. या सदरातील दुसरी औषधे नजरेखालून घालणे जरूर आहे.

नंतर हृदय. कोशात बघितले तर हृदयः-- सर्वसाधारण, काळजी, चिंता वाटून, गार, धडधड भावनामुळे या सदरात अको आहे. नाडी अनियमित, अशक्त, कठिण, जलद, भरलेली व जोरदार, मोठी लहान, हाताला लागते न लागते या सर्व सदरात अको आहे. अर्थ एवढाच की अकोची नाडी जवळजवळ सर्व प्रकारची, उलटपुलटहि असू शकते.

अकोनाइट्चा परिणाम छाती उदर यातील इंद्रियांवर व सांध्यांवर होतो. कोशामध्ये छाती सर्वसाधारण मध्ये अको आहे. सर्वसाधारणचे पोटसदर आतल्या आत, अदलाबदल यामध्ये अको आहे. नंतर आग टोचते, न्युमोनिआ, प्लुरिसि, रक्ताधिक्य इतक्या सदरात अको सापडते. छातीचा बाह्य भाग यात अको कोठेच नाही हे लक्षात घ्यावे.

रुधिराभिसरण या सदरात सर्वसाधारण; आग; काळजी; चिंता वाढून; गार, धडधड पोटसदर भावनामुळे (काळजीयुक्त) इत्यादि ठिकाणी अको आहे.

हृदय व रुधिराभिसरण या सदरात गार मध्ये अको आहे. परंतु उदर सर्वसाधारण अको नाही, गार अको नाही. उदर फुगलेले, वेदनायुक्त मध्ये अको आहे. वधिर; वात ओटीपोटात; शोध शौच:- रक्त नुसते, हिरवे गवतासारखे शिवाय हगवण भीती, भावना मनःक्षोभामुळे; हुळहुळ इतक्या ठिकाणी अको सापडते.

संधि या सदरात अको नसले तरी संधिवातात आहे.

धडधाकट्या ऐवजी कोशात धट्टाकट्टा शब्द वापरला आहे तेथे अको आहे. रक्ताधिक्य मध्ये आहे. परंतु लठ्ठपणा मध्ये नाही याशब्दात फरक आहे. नीट ध्यानात घ्यावा.

वेदना मधे अको आहे. त्याची पोटसदरे एकदम सुरू होऊन एकदम थांबतात; कापल्याप्रमाणे; टोचल्याप्रमाणे, ठुसठुस, नांगी मारल्याप्रमाणे, फाडल्याप्रमाणे तीव्र इतक्या ठिकाणी अको कमी जास्त महत्वाने सापडेल.

नंतर भावना व विकार उद्भवण्याचा क्रम हे सर्वसाधारण मधील सदर पहावे. याच्या पोटसदरात एकदम सुरू होतात, खालून वर, तीक्ष्ण स्वरूपाचे इतक्या सदरात अको आहे.

मुळे यात अको आहे.

रक्तस्राव ; काळा, तीव्र स्वरूपाचा मडमडून लाल मडक सर्व अको मध्ये येतो.

वधिर मध्ये अको आहे.

मोठे झाले आहे असे वाटणे यामध्ये अको तिसऱ्या दर्जाचे आहे. ताणल्या-सारखे वाटणे मधे अको नाही. झिणझिण्या यात अको आहे. हुळहुळपणा वेदनानंतर अको आहे.

थंडमुळे हे सदर, लक्षणांचे वैशिष्ट्य मधे सापडेल. तेथे गारठल्याने जा. हो. मधे अको आहे. पण तेथेच ब. वा. उघडे झाल्याने, गार पाण्याच्या आंघोळीने मधे अको आहे.

जखमा, दुखापती यात अको नसले तरी आघातामुळे शस्त्रक्रियेच्या यात अको आहे. ही तीनही सदरे सर्वसाधारण भावना येथे दिलेली आहेत.

सूज कोशात तीन प्रकारची दिली आहे. सूज; सूज जलयुक्त; सूज दाहयुक्त. यात अको पेक्षा वरच्या दर्जाची औषधे कितांतरी आहेत. जलयुक्त मुजेमधे अको नाही.

नंतर लक्षणांची वैशिष्ट्ये.

मनःक्षोभ- कोशामध्ये भावनातिरेक सदरात जोडीला मनःक्षोभ आहे. भीती धास्ती ही सदरे लक्षणांचे वैशिष्ट्य मधे आहेत. सर्वसाधारण यात भय धास्ती दचकणे या सदराखाली अको चा विचार पूर्वीच केला आहे तो पहावा. संताप हे भावनातिरेकाचे पोटसदर आहे.

घाम येताना थंड वारे लागले तर जा. हो. हे सदर लक्षणांचे वैशिष्ट्य यामधे आले आहे. तेथे अको पेक्षा न्हस-टा व सिलि या औषधांना अधिक वरचा दर्जा दिला आहे.

आवाजामुळे जा. हो. या सदरात 'अको' हा तिसरा दर्जा आहे. काफि, घेरि, नक्स-व्हा, सिंको वरच्या दर्जाची आहेत. पण सहन न होणे यामधे अको आहे.

उजेडाने जा. हो. मधे अको तिसऱ्या दर्जाचे आहे. त्यातच उजेडाने ब वा मधील औषधे विरुद्ध प्रकृतीची म्हणून पाहून सोडावीत.

दात येताना मधे पुष्कळच औषधे आहेत. परंतु कामो, पल्स, मक्यु, स्टफि यांच्या बरोबरीने अकोचा प्रथम दर्जा आहे. इतर लक्षणांचा तारतम्याने विचार करावयास हवा.

निजल्याने कुशीवर जा. हो. डाव्या जा. हो. पाठीवर उताणे जा. हो. इतक्या ठिकाणी अको आहे.

अंग दुमडून ब. वा. मधे अको पेक्षा दुसऱ्या औषधांना वरचा दर्जा आहे.

खोलीत घरात जा. हो. यापुढे हवा मोकळी ब. वा पहा असे दिले आहे. तेथे पाहिल्यास हवा थंडगार, कोरडी जा. हो. :- अको.

मोकळी गार जा. हो. :- अको.

ब. वा - अको नाही.

अन्न व पये यात उत्तेजक नाही. दारू व तत्सम पेये यामधे ब. वा. मधे अको आहे.

विटाळसपणी जा. हो. मधे अको नाही. परंतु सर्वसाधारण मधे शरीरातील स्नायू गेल्यामुळे झालेले विकार यामधे अको सापडते.

उन्हात जा हो. मधे अको आहे. परंतु उन्हाळ्यात जा. हो मध्ये नाही. हा सूक्ष्म फरक ध्यानी घ्यावा.

ब. वा पाठीवर निजल्याने जा. हो. मधे अको आहे. म्हणून निघंटूत पाठीवर निजल्याने खोकला, छातीत टोचणे कमी होते असा तपशील दिला आहे.

नंतर मानसिक.

यातील काही गोष्टींचा विचार सर्वसाधारण मध्ये येऊन गेला : हि.

वेड मधे अको नाही. वात मधे आहे. कण्हणे, किंचाळण मध्ये अको नाही. या गोष्टी चिंतेमुळे होतात. सुठी चावणे, नखे खाणे या क्रिया देहभान विसरणे या सदरात येतात. भविष्य वर्तविणे असे सदर नसले तरी भीति भविष्याची यात अको स्पष्ट आहे. भीती धास्तीमुळे उद्भवलेले काही विकार निघंटूत दिले आहेत. परंतु त्याशिवाय इतर काही विकार उदा. वाचा बसणे, स्त्रियांना रक्तस्त्राव सुरू होऊन तो चालू राहाणे हे विकार अकोने बरे होण्याचा संभव आहे. असे सर्वसाधारण सदरातील शेवटचे वाक्य सांगते. वरील उदाहरणावरून हेही लक्षात येईल की कारण जरी तेच असले तरी प्रकृतिधर्मानुसार निरनिराळे विकार होण्याची शक्यता असते. पण कारणानुसार एकाच औषधाची निवड करावयाची. निघंटूचा अभ्यास करताना वरील बाब ध्यानात ठेवावी म्हणजे भावनाकोशात नसलेल्या लक्षणांचा उलगाडा करिता येईल.

अंतर्ज्ञानी मानसिक लक्षणात दिले आहे तेथे अको आहे. मरणाचे विचार येतात मधे अको आहे. निघंटूमधे वातात वेशुद्धि नसते असे आवर्जून सांगितले आहे. वात व वेशुद्धि अशी दोनही सदरे पाहून तुलना करावी.

गाणे ऐकल्याने उदासीनता येते. उदास मधे अको आहे. संगीत (गाणे) ऐकल्याने जा. हो. मधे अको नाही.

चिडखोरपणा व त्यानंतरची लक्षणे यांचा विचार वेदना व भावना व विकार उद्भवण्याचा क्रम या दोन सदरांखाली पूर्वी येऊन गेला आहे.

डोके डोळे कात

इत्यादि सदरे निघंटूत पाहात असताना आग व कोरडेपणा बऱ्याच अवयवांखाली सापडेल. स्नाव; रक्ताळलेले, भडभडून, जोराने व वेदनायुक्त असतात. अशाहि गोष्टींचा विचार करावा.

प्रत्येक सदर वर दर्शविल्याप्रमाणे कोशात बघावे.

एवढे सर्व अवधानपूर्वक करण्यास बराच वेळ लागेल हे खरे. परंतु औषधांची ओळख जास्त पक्की होईल असा भरंवसा आहे.

एकच गोष्ट दोन तऱ्हेने (काही वेळा जास्तहि) पाहता येते. एखादा कप अर्धा भरला असे आपण म्हणतो तेव्हा तो अर्धा रिकामा आहे असेहि म्हणता येते. या विषयीचा ऊहापोह भावनाकोशाच्या प्रस्तावनेत आला असल्याने पुनश्च नको.

सारांश

(१) औषध सर्व अंगांनी न्याहाळावे.

(२) तारतम्याने बघून त्याचे मर्म जाणावे.

(३) निघंटु व भावनाकोश दोनहि परस्पर पूरक आहेत. स्वतंत्रपणे परिपूर्ण (complete) नाहीत असे ध्यानी घेऊन दोघांचाहि अभ्यास करावा.

(४) शेवटी पाण्यात पडल्याशिवाय पोहता येणार नाही. त्याप्रमाणे औषधे दिल्याशिवाय त्यांची मैत्री होणार नाही. औषध वाचताना रोगी नजरेसमोर आले पाहिजेत. रोगी लक्षणे सांगत असता औषधे नजरेसमोर नाचली पाहिजेत. हे सर्व डोळस अभ्यासाने होऊ शकते.

(५) औषधे वापरताना यशाबरोबर अपयश येणारच. अपयश का आले असेल याची कसून चौकशी केल्यास, अपयश पुष्कळच शिकवून जाईल. अपयशाचा असा उपयोग म्हणजे पुढच्या यशाची पायरीच समजावी.

एका तपानंतर, परमेस्वर कृपेने, ग्रंथकर्त्याच्या हयातीत या पुस्तकाची दुसरी आवृत्ति निघण्याचा योग आला; यावरून होमिओपाथिक चिकित्सेचा अभ्यास करणाराना या पुस्तकांची उपयुक्तता थोडीबहुत पटली असे दिसते, याबद्दल ग्रंथकर्त्याला समाधान होत आहे, म्हणून अशा अभ्यासकांचे आभार मानणे जरूर आहे.

डॉ. शं. र. फाटक

होमिओपार्थिक औषधांचा निघंटु

१. अकोनाईट (वचनाग, अतिविष) Aconite

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मन; मेंदू; मज्जातंतू; हृदय, नाडीतील रक्ताभिसरण, छाती व उदर यांतील इंद्रियांवर व सांध्यावर होतो. धडधाकट मुल व माणसे यांच्यावर याची क्रिया चांगली होते. विकार एकवचन सुरू होतात व ते तीव्र स्वरूपाचे असून वेदनायुक्त असतात. सूज (शोथ) येते, ठिकठिकाणी रक्ताधिक्य होते. रक्तस्राव लालमूत्रक असतो. शरीरातील भाग बधिर होतात; आग होते; किंवा ते मोठे झाल्यासारखे वाटतात. ताणल्यासारखे वाटतात. मुंग्या आल्यासारखे वाटते. झणझणत्या-सारखे वाटते. वेदना टोचल्या, फाडल्याप्रमाणे असतात. वेदनानंतर भाग बधिर किंवा हुळहुळा होतो. अत्यंत थंडीने छातीचे व मेंदूचे विकार उद्भवतात. अत्यंत उष्णतेने जुलाब व्हावयास लागतात. एकदम शक्तिपात होतो. उठण्याचा प्रयत्न केला तर केशुद्धि येते. भीति, धास्ती, अत्यंत थंडी किंवा उष्णता, दुखापती, व शस्त्रक्रिया या कारणांमुळे विकार उद्भवतात. या औषधाचा परिणाम तात्कालिक असला तरी वरील कारणांमुळे झालेले जुने विकार या औषधाने बरे होतात. मुले विकार झालेल्या भागावर हात ठेवतात. किंचाळून स्वतःची जननेंद्रिये धरून ठेवतात.

मानसिक :- धडकी भरते, काळजी, चिंता वाटते. मरणाची, लोकांच्या जमावाची रस्ता ओलांडण्याची, घराबाहेर पडण्याची भीति वाटते. अस्वस्थता, बेचैनपणा व घाबरटपणा उत्पन्न होतो. वेदनांच्या तीव्रतेमुळे देहभान जाते. भीतीमुळे वेड लागले आहे की काय अस दिसते. त्यामुळे किंचाळणे, कण्हणे, मुठी चाबणे, नखे खाणे वगैरे क्रिया करण्याची प्रवृत्ति होते. मरावंस वाटते. पुढे काय होईल याचे बहिष्ण वतंविणे; मरणाची वेळ सांगणे. वात होतो. वातांत दुःखाची, दुर्दैवाची, निराशेची

बडबड चालू असते पण बेशुद्धि नसते. गाणे ऐकल्याने उदासीनता येते. नुकत्याच घडलेल्या गोष्टी स्वप्नात घडल्यासारख्या वाटतात. चिडखोरपणा; वस्तूंची फेकाफेक करणे. मनोवृत्तीत एकदम बदल होतो. आनंदाने एकाक्षणी गाणे, हसणे तर दुसऱ्या क्षणी दुःखी, कष्टी, उदासीन होणे. नुकत्याच पाहिलेल्या गोष्टी जणुकाय स्वप्नात पाहिल्यासारख्या वाटतात. उताविळपणा.

डोके :- आग होते, जड होते, आवळल्यासारखे, फुटल्यासारखे किंवा पिळवटल्या-सारखे वाटते. आत तडतडल्यासारखा आवाज होतो. डोके दुखत असताना लघवीला फार होते. भीति, धास्तीने घेऱ्या येतात; उठताना डोके हलविल्याने जास्त येतात. डोके आपटणे. डोक्याभोवती कढत पट्टा बांधल्याप्रमाणे वाटते, किंवा मंदूत उकळल्याप्रमाणे आग होते. केस ओढल्यासारखे वाटतात किंवा ते उभे राहिले आहेत असे वाटते.

डोळे :- एकाएकी सुजतात, लाल होतात पण आतून साव येत नाही. उजेड सहन होत नाही. किंवा हवासा वाटतो. सूर्यप्रकाशाचे वर्णावरून झालेले परावर्तन सहन होत नाही. पापण्या सुजून टणक व लाल होतात, आग होते. मातीचे, लोखंडाचे कण आत गेल्यास अकोनाईटने वेदना कमी होतात. कोरडे झाल्यासारखे वाटून, आग होऊन खुपतात. डोळे चकचकीत वटार-ल्याप्रमाणे, किंवा धुंद झाल्यासारखे दिसतात.

कान :- आवाज सहन होत नाही. कानात पाण्याचा थेंब अडकला आहे असे वाटते.

नाक :- बधिर होऊन रक्त येते. वास सहन होत नाही. सर्दी, नाकातून कढत पाणी येते. मोकळ्या हवेने बरे वाटते.

चेहरा :- चिंता किंवा भीतिग्रस्तः गाल कढत व लाल. उठताना फिकट होतो. एक गाल कढत व लाल, व दुसरा अगदी फिकट व गार. चेहरा जड वाटतो.

तोंड :- दात दुखताना दातात व डोक्यात दुसटुसते. दात खाण्याची प्रवृत्ति. पाण्याशिवाय सर्व पदार्थ कडू लागतात, व ते चवीला वाईट लागते. आत कोरडी आग झाल्यासारखे वाटते. तात्पुरते तोतरे बोलणे. जीभ सुजल्याप्रमाणे वाटते. पाण्याशिवाय सर्व पदार्थ कडू लागतात. पाणी वाईट लागते. ओठ काळवंडलेले, कोरडे कातडी निघते.

घसा :- गिळताना गुदमरल्यासारखे वाटते. टॉन्सिल्स सुजलेल्या व कोरड पडते.

उदर :- हात लावलेला सहन होत नाही. नगान्यासारखे फुगते. कळा सुरू झाल्यास कोणत्याही अवस्थेत बरे वाटत नाही. शोभातून नुसते रक्त पडते; शीघ्र गवतासारखे हिरवे होते किंवा पांढरे असते. आई भ्याल्यामुळे तान्ह्या मुलांना काविले होते. गुदद्वारात टोचते किंवा कंठ सुटते. गुदद्वारातून कढत पाणी बाहेर येत आहे असे वाटते. उन्हाळ्यात मुलांना पाण्यासारखे जुलाब होतात.

जठर :- सारखी तहान लागते. कितीही पाणी प्याल्याने समाधान होत नाही. आंबट पदार्थ खावेसे वाटतात. रक्ताच्या किंवा पित्ताच्या जोराने ओकान्या होतात. तोटीतून पाणी पडल्याप्रमाणे ओकावयास होते. दूध सोसत नाही. श्वास लागला असताना पोटावर दडपण आल्यासारखे, ओकारी होताना भीति वाटते, अंग तापते खूप घाम येतो व लघवीला जास्त होते. आंबट, कडू, बीर ही पेये प्यावीशी वाटतात. जठरावर दाब पडल्यासारखे वाटून दम लागतो.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी थोडी, कढत व लाल होत. लघवी होताना कळा येतात. मूत्राशयाचा शोथ-थंडीमुळे; धास्तीमुळे नुकत्याच उपजलेल्या मुलांचा मूलाघात.

पुरुषजननेंद्रिये :- अंडांचा शोथ (सूज). अंड सुजून मोठे व टणक झाल्यासारखे वाटतात.

स्त्रीजननेंद्रिये :- थंडीने किंवा धास्तीमुळे विटाळ एकदम बंद होतो. वाळंतपण कष्टाने व फार वेळाने झाल्यावर ज्या भयंकर वेदना होतात त्यावर अकोनाईटचा फार चांगला परिणाम होतो. दुग्धज्वर- दूध येत नाही. स्तन सुजून टणक होतात. विटाळ सुरू होताना वेड लागल्याप्रमाणे बेफामपणा. योनी कढत, कोरडी व स्पर्श सहन होत नाही.

श्वसनेंद्रिये :- खोकला कोरडा, वेदनायुक्त; घसा बसतो. शोषेत श्वासोच्छ्वास वरवर चालल्यासारखा वाटतो. खोकताना कंठ घरावासा वाटतो. धास्तीमुळे लागलेला दमा, खोकला, रात्री व पेय प्याल्याने जास्त होतो. उठून ताठ बसावे लागते. कफ रक्तमिश्रित. थुंकीतून तांबडे लाल रक्त पडते. थोड्याशा श्रमाने, गार वार लागल्याने खोकला जास्त होतो; पाठीवर शोषल्याने बरे वाटते. छातीत टोचते, त्यामुळे श्वासोच्छ्वास करता येत नाही. न्युमोनिया, प्ल्युरिसि, फुफ्फुसात आग होते. हृदरोगात जलद चालताना किंवा जिना

चढताना छातीत कोडल्यासारखे वाटते. खोकल्यानंतर छातीत गुदगुल्या झाल्यासारखे वाटते.

हृदय :- मोठे झाल्यासारखे वाटते. घडघडण्यामुळे काळजी वाटते व त्यावेळेस डाव्या हातापर्यंत वेदना होतात, बधिरता व मुंग्या येतात. नाडी जलद, जोरदार व वेफाम चालते. रक्तदाव वाढतो.

मान-पाठ-हात-पाय :- हात कढत, पाय गार. अंगठ्याखालील उंचवटे लाल होतात बोटांची टोके लाल होतात. सांध्यांतील बंधने सैल झाल्यासारखी वाटतात. हाता-पायातली शक्ती नाहीशी होते. मांडीवरून पाण्याचे थेंब खाली पडत आहेत असे वाटते. तळहाताची आग होते. डाव्या हातात व पायातांल स्नायू उडतात.

शोप :- घाबरटपणामुळे शोप येत नाही. वृद्धपणाचा निद्रानाश. भयंकर स्वरूपाची किंवा काळजीयुक्त स्वप्ने पडतात.

ज्वर :- अतिज्वर, अंगाची कोरडी आग होते; थंडीच्या लाटावर लाटा येतात असे वाटते. थंडी व ताप आलटून पालटून. तापात तहान लागते, वेचैनपणा असतो व घाम येताना पांघरूण नकोसे वाटते. मानसिक लक्षणे किंवा कारण असल्याशिवाय हे औषध तापात देणे चांगले नाही. विकार झालेल्या किंवा आच्छादलेल्या भागावर घाम येतो.

त्वचा :- कोरडी व कढत किंवा वर बर्फ ठेवल्यासारखे वाटते. दररोज रात्री बारीक तांबडेलाल पुरळ येते, त्यामुळे वेचैनपणा येतो. उत्तेजक पेयाने कंड येते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- मनःक्षोभ; भीति, धास्ती; संताप. घाम येत असताना थंडगार वारे लागले तर. आवाज; उजेड; दात येताना. रात्री कुशीवर निजल्याने, बंद खोलीत; उत्तेजक पेयाने. विटाळसेपणी. उन्हात निजल्याने. गाणे ऐकिल्याने, तंबाखूच्या धुराने.

ब वा :- पाठीवर निजल्याने खोकला, छातीत रोचणे कमी होते. हातपाय पोटाशी घेतल्याने पोटदुखी कमी होते. मोकळ्या हवेने; आरामशीर पडल्याने.

सहाय्यक औषधे :- आर्नि; काफि; फास्फ; बेला; बायो; मिलि; सल्फ; स्पांजि.

संबंधी औषधे :- कॅन्था; काफि; कामो; पल्स; बेला; मर्क्यु; व्हस-टा; सेपि.

२. अडोनिस् व्हल्गेरिस Adonis Vulgaris

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम हृदय; पाठीचा कणा; पोटाची खळी, मूत्रपिंड, त्वचा यावर होतो. संधिवात किंवा इन्फ्लुएन्झा यामुळे उद्भवलेले हृदयाचे विकार. याने हृदयाची क्रिया सुधारते, नाडी नियमित होते, लघवीचे प्रमाण वाढते. हृद्रोगामुळे उत्पन्न झालेली जलयुक्त सूज. वेदना इकडून तिकडे फिरतात.

डोके :- चालताना घेरी येते व छातीत धडधडते. डोक्याची मागील बाजू दुखते. कातडे आवळल्यासारखे वाटते. उठताना, डोके एकदम वळविताना घेरी येते.

तोंड :- जीम भाजल्यासारखी वाटते. तहान लागत नाही.

उदर :- पोटाच्या खळीत गळून गेल्याप्रमाणे वाटून घेरी येते, मोकळ्या हवेत बरे वाटते. वाकताना आंतडी तुटताहेत असे वाटते.

मूत्रेंद्रिये :- लघवीला वारंवार लागते. लघवीतून अल्बुमीन जाते. लघवी थोडी, वर तेलकट तवंग.

छाती :- दमा हृद्रोगामुळे झालेला, पाठीला स्पर्श केल्यामुळे जास्त होतो. हृदयाच्या जागी दुखते, छातीत धडधडते व दम लागतो. घशात गुदगुल्या होऊन कोरडा खोकला येतो.

मान-पाठ :- ताठते, दमल्यासारखी दुखते.

शोष :- अनेक विचारांची गर्दी झाल्याने शोष येत नाही.

त्वचा :- भाजल्यासारखे फोड येतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य :- जा हो :- थंडीमुळे, निजल्याने.

व वा :- श्रम.

संबंधी :- बुफो. तुलना करा डिजि, क्रेटिगस, कान्हाले, स्ट्रोपान्थस.

प्रमाण :- टिक्चरचे ५ ते १० थेंब.

३. अगारिकस Agaricus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम डोक्याचा मागील भाग, पाठीचा कणा, कंठ; मज्जातंतू आंतल्यांचे चलनवलन; रक्ताभिसरण; हृदय, छाती व श्वासोच्छ्वास यावर होतो. विकार हळुहळू सुरू होतात. अनेक तऱ्हेची

लक्षणे उत्पन्न जातात. हालचालीमध्ये अवास्तवता, अनिश्चितपणा व अनियमितपणा दिसून येतो. जवळची वस्तु धरण्याकरता हात लांब करणे, चालताना अडखळणे किंवा पाय उंच करून चालणे. हातातील वस्तु पडतात. कंफ, आचके, धके, थरथर निरनिराळ्या ठिकाणी दिसून येते. कापरे भरते, घाबरटपणा, व अस्वस्थता. कंफवात-शोपेत कमी होतो. गार सुया बोचल्यासारख्या वाटतात; गार पाण्याचे थेंब पडत आहेत असे वाटते. गार ओझे ठेवल्यासारखे वाटते. मेंदूच्या कमकुवतपणामुळे मुले उशिरा बोलावयास व चालावयास लागतात. विकार सुरू होण्याच्या अगोदर बहुधा जांभया येतात. विकार तिरकस रीतीने उद्भवतात-उजवा हात-डावा पाय. फेफरे, तोंडाला फेस येतो, पाठ मागे वाकते व चेहऱ्याचे स्नायू ओढल्यासारखे दिसतात. विवाहित घाबरट तरुणी संभोगानंतर मूर्च्छित होतात. संभोगानंतर, दूध बंद झाल्यामुळे, रागे भरल्याने, शिक्षा केल्याने आचके येतात. आंचके किंवा फेफरे येत असताना शक्ती वाढते, जड ओझी सहज उचलता येतात.

मानसिक :- आनंदी, उल्हासी; गाणे म्हणणे, शिष्ट्या वाजविणे, भविष्य वर्तविणे. शांत स्वभावाचे इसम, हट्टी व हेकेखोर होतात. ब्रदब्रद; निर्भयपणा, वात; वेढगळाप्रमाणे वागणे. बुद्धिमांथ; दारू पिऊन तारवटल्याप्रमाणे दिसतो. आलिंगन देऊन हाताची चुंबने घेणे. कोणाला ओळखित नाही. वस्तूची फेकाफेक करणे, कोणतीही नवीन गोष्ट आकलन होऊन करता येत नाही. नेहमीच्या गोष्टी करता येतात किंवा करावयाचे त्याच्या उलट करणे.

डोके :- इकडून तिकडे फिरविणे. डोके दुखणे, शौचास किंवा लघवीला झाल्याने कमी होते. उन्हात घेरी येते. डोके दुखत असताना नाकातून रक्त येते किंवा जाड शेंबुड येतो.

डोळे :- लंबकाप्रमाणे हालतात. पापण्या लवतात. कोपऱ्यात चिकट पू जमतो. डोळ्यांपुढे माशा तरंगत आहेत असे वाटते. वाचताना अक्षरे सरकत आहेत, नाचताहेत असे वाटते. वस्तू एकाच्या दोन दिसतात. तिरळेपणा. दोन्ही पापण्यामधील अंतर कमी होते.

कान :- पाळ्या थंडीने गारटल्याप्रमाणे खाजतात. आवाज होतात व पाळयाना कंफ येतो.

नाक :- आत, बाहेर कंड सुटते. खोकल्यानंतर शिंका येतात. वृद्धपणी नाकातून रक्त येते. सर्दी नसताना वारंवार शिंका येतात, किंवा स्वच्छ पाणी गळते.

चेहरा:- आग होऊन खाजतो. स्नायू ताठतात, कंफ येतो. गालात काटा टोचल्याप्रमाणे वेदना होतात. चेहरा वेडावाकडा करणे.

जीभ:- कांपते, चव गोड, जिभेला कंफ.

तोंड:- ओठाचे कोपरे लुले पडतात. ओठावर मोल्यासारख्या पुटकुळ्या येतात. टाळ्यावर फोड येतात. लाळ गळते. अस्पष्ट तुटक तुटक बोलणे.

घसा:- खवळल्यासारखा वाटतो, कोरड पडून गिळता येत नाही.

जठर:- सारखी तहान, सडक्या अंड्याप्रमाणे किंवा सफरचंदाच्या चवीच्या ठेकरा येतात. पोटात त्रिघडल्याने यकृताच्या जागी वेदना होतात.

उदर:- पोटाच्या खळीत गोळा आहे असे वाटते. आंतड्यात फदफदल्यासारखे वाटते, गुरगुरते. पांथरीच्या बाजूस टोचते. कढत वारा सरतो. हगवण, कुजट, लसणीसारखा वारा सरतो. लहान मुलाना हिरव्या किंवा पिवळ्या रंगाचे जुलाब होतात.

मूत्रद्रिये:- लघवी हळूहळू किंवा थेंबथेंब होते. मूत्राशय दाबावा लागतो. लघवी होताना गार लागते. लघवी पांढरी व त्यावर तेलकट तवंग येतो.

पुरुषजननेद्रिये:- वीर्य कढत. संभोगानंतर कांपरे मरते, थकवा वाटतो, आग होऊन अंगाला कंड सुटते, खूप घाम येतो. अकाली वीर्यपात. संभोग करताना छातीत घडघडते व त्यानंतर उदासीनता येते.

स्त्रीजननेद्रिये:- गर्भाशय खाली ओढल्यासारखा वाटतो, विशेषतः विटाळ थांबल्यानंतर स्तनांने लाल होऊन खाजतात. धुपणी फार जाते, आसपासचा भाग करवडतो व त्यामुळे चालावयास त्रास होतो. संभोगानंतर मूर्च्छा येते. स्तनात दूध येण्याचे थांबल्यामुळे दुसरीकडे विकार उद्भवतात.

श्वसननेद्रिये:- लोकला कण्यातून सुरू होतो असे वाटून मधून मधून दास लागते व नंतर शिंका येतात. क्षयाची प्रथमावस्था. कफ सहज बाहेर येतो, फेसाळ असतो. कफात गोळ्या पडतात.

हृदय:- संभोगाचे वेळी घडघडते, नंतर उदासीनता येते. एकदम झालेल्या आवाजाने ठेकरा येताना, लोकताना हृदयात धक्के बसल्यासारखे वाटतात व कित्येक वेळा ते शरीराच्या इतर भागात पसरतात. दाबल्यासारखे वाटते, आग होते हृदयापासून ते डाव्या त्रिकोणी हाडापर्यंत टोचल्यासारखे वाटते. हृद्रोग-वेदना जास्त असतात.

पाठ:- कण्याला स्पर्श किंवा दाब सहन होत नाही. कण्यात तीव्र कळा येतात, कण्यात मुंग्या येतात. आग होते, लहान झाल्यासारखा वाटतो. कंभरेला शेक सहन होत नाही. पाठ ताठल्यासारखी वाटते. वाकल्याने मोडेल असे वाटते. कुल्ले गार असतात. कमरेत उसण मोकळ्या हवेत जास्त. फेफरे येण्यापूर्वी पाठीत गार हवा पसरत आहे असे वाटते.

हात पाय :- हात अस्वस्थ, कंपयुक्त. पाय कापतात. पाय अशक्त व जड वाटतात. उजवा हात अस्थिर, लिहिताना. पुष्कळ लिहिल्यानंतर हात लुलं पडल्याप्रमाणे वाटते. एखादी वस्तु धरताना बोताना पेटके येऊन ती उडतात. मांड्या अढी घातल्याने दुखतात. पायांची अढी घातल्याने पाय बधिर होतात. पंगुवातांत हाताना सौम्य आचके येतात. कमरेच्या सांध्याच्या भागांत निजल्याने वेदना होतात.

क्षोप :- जांभया येतात. वेदना-आचके सुरू होण्याच्या अगोदर जांभया सुरू होतात. जांभयानंतर आपोआप हंसू लोटते. क्षोप लागताना धके बसतात, कंप येतात त्यामुळे वारंवार जाग येते.

ज्वर-घाम :- थंडीने लवकर गारठणे व घाम पण लवकर येणे. रात्री घाम येतो. शरीराच्या एका बाजूम आलटुन पालटुन घाम येतो.

त्वचा :- आग होते; कंड सुटते; बर्फाने गारठल्यासारखी वाटते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- हवा थंडगार-मोकळी; बर्फ पडताना. मानसिक श्रम; संभोगाने; संभोगातिरेकाने. दारूने. दाबल्याने; स्पर्शाने; सकाळी, विटाळसेपणी. उन्ह. भीति, धास्ती. वीज-वादळ होण्याचे अगोदर.

ब वा :- हलुहलू चालणे-हालचाल.

सहाय्यक औषधे :- कॅल्क-का.

संबंधी औषधे :- ओपि; कुप्रम; ट्यूब; पल्स; मर्क्यु; ऱ्हस-टा; सिलि.

४. अनाकार्डिअम (विन्वा) Anacardium.

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मन; मज्जातंतू; जठर; त्वचा; तळहात; स्नायू व सांधे यावर होतो. बाह्योपचाराने त्वचेचे रोग बरे केल्यानंतर, देवी येऊन गेल्यानंतर, अति अभ्यास, संभोगातिरेक, परीक्षा, थकवा या कारणांनी विकार उत्पन्न होतात. शारीरिक व मानसिक शक्तीचा अभाव.

बसावेसे किंवा लोळावेसे वाटते. उत्साह वाटत नाही. थोड्या श्रमाने अंग बरबर कापते. विशेषतः गुडघे व हात. विकार पुनः पुनः किंवा नियमित वेळी उद्भवतात. दाबल्यासारखे, पट्ट्याने आवळल्यासारखे, गुडघी, पांजर बसली आहे असे वाटते. ज्ञानेंद्रिये बधिर होतात; स्पर्श कळत नाही, चांगले ऐकू येत नाही, दिसत नाही. विद्यार्थ्यांना परीक्षेची भीति वाटत असल्यास त्यांना या औषधानी आत्मविश्वास उत्पन्न होतो. मनावर चमत्कारिक कल्पना व समजुनी यांचा पगडा बसतो. सर्व विकार खाण्यानंतर कमी होतात. स्नायुरज्जूच्या जखमा. सांधे आखडतात. वृद्ध इसमाचे विकार.

मानसिक - विसरभोळेपणा, एकदम स्मृती नाहीशी होते. नावे आठवत नाहीत. मेंदूची क्षीणता, स्वप्नात असल्यासारखे वाटते. भ्रामक कल्पना. काही कल्पनांचा मनावर कायमचा पगडा बसतो. स्वतः दोन आहोत. दोन मने असून ती एकमेकाविरुद्ध गोष्टी करण्यास सांगत आहेत असे वाटते. कोणी तरी जवळ, किंवा पाठीमागे आहे असे वाटते. पाठलाग होत आहे असे वाटते. मूल किंवा नवरा स्वतःचा नसून दुसऱ्याचा आहे असे छियांना वाटते, विशेषतः बाळंतपणानंतर. गंभीर गोष्टींना हसणे, हास्यकारक गोष्टींच्या वेळी गंभीर होणे. चंचल, काय करावे याचा निश्चय होत नाही व बहुधा काहीच करू नये असे वाटते. दुष्टपणा; अधार्मिक-देव धर्माची निंदा करणे, शिऱ्या-शाप देणे. वाटेल तसल्या शपथा घेणे. घातकीपणा - क्रूरपणा; संशयी, नैतिक बंधनाचा अभाव. लांबचे आवाज ऐकू येतात. मेलेल्या माणसाचे बोलणे ऐकू येते. वस्तु खऱ्या नाहीत किंवा काहीच खरे नाही, सर्व स्वप्नमय आहे असे वाटते. पिस्तुलाने आत्महत्या करण्याची प्रवृत्ति, संशयी, असंबद्ध बडबड, कोणालातरी हाका मारल्याप्रमाणे मोठ्याने ओरडणे. धार्मिक वेड. स्वतःशिवाय इतरांचे चेहेरे आरशात दिसतात.

डोके:- पट्ट्याने आवळल्यासारखे वाटते. कानशिले दाबल्यासारखी वाटतात. चाखताना घेरी येते व वस्तू फार लांब अंतरावर आहेत असे वाटते. कातड्यावर लहान गळवे येऊन खाज येते.

डोळे:- दृष्टिमांड दृष्टिभ्रम, धागे-दोरे-ठिपके दिसतात, वस्तु विचित्र भासतात, वस्तु लांब आहेत असे वाटते.

कान:- दड्या बसल्यासारखे वाटते. चांगले ऐकू येत नाही. कानात कोणी पुट-पुटते आहे असे वाटते.

नाक:- निरनिराळे वास येत आहेत असा भ्रम जुनाट सर्दी पण नाक कोरडे. एक-सारख्या शिंका येऊन नाक गळावयास लागते व डोळ्यातून पाणी येते. खूप सर्दी झाल्याने छातीत धडधडते, विशेषतः वृद्धपणी

चेहरा:- फिकट, डोळ्याभोवती काळी वर्तुळे. चेहऱ्याचा व मानेचा इसब; चेहरा भावनाराहित, धुंद किंवा खुळ्या पोरासारखा.

तोंड:- तोंडाला घाण येते, हिरड्यातून रक्त येते. जीम सुजल्याप्रमाणे किंवा ताटल्यासारखी वाटते, त्यामुळे बोलताना किंवा जिभेची हालचाल करताना त्रास होतो, व लाळ गळते. चव वाईट, नष्ट.

उदर:- बेंबाभोवती दड्या-पाचर मारल्याप्रमाणे दुखते. वारंवार शौचास लागते पण गेले म्हणजे होत नाही. मलावरोध. शौच मज असूनसुद्धा होत नाही. गुदात दड्या वसल्यासारखे वाटते. मूळव्याध, गुदद्वाराला कंड सुटते, भेगा पडतात-पाणी येते. वात धरून गुडगुड आवाज होतो, मुरडा व चिमटे घेतल्यासारखे वाटते.

जठर:- अग्निमांद्य. पोकळ किंवा गळून गेल्याप्रमाणे वाटते. सारखी भूक, खाल्ले म्हणजे बरे वाटते. भराभर खाणे किंवा गिळणे. वेदना खाण्याने थांबतात पण ३ तासांनी सुरू होतात जठराचा त्रण, ओकाऱ्या खाण्याने थांबतात. खाताना किंवा पिताना श्वास घेता येत नाही.

मूत्रेंद्रिये:- वारंवार लघवीला जावे लागते, लघवी स्वच्छ पाण्यासारखी पण गढूळ पांढरा गाळ साठतो.

पुरुषजननेंद्रिये:- संभोगसुखाचा अभाव-विशेषतः पुरुषात, अंडकोषाला कंड सुटून इच्छा उत्तेजित होते. स्वप्ने न पडता वीर्यपात होतो. शौचास होताना धातु जाते.

स्त्रीजननेंद्रिये:- धुपणीने कंड सुटून भाग करवडतो. गरोदरपणची मळमळ खाण्याने थांबते. विटाळ थोडा थोडा वारंवार जातो व त्या वेळेस वेदना होतात.

श्वासोच्छ्वास:- गिळताना किंवा खोकताना थांबतो असे वाटते. खोकताना डोक्याच्या मागील भागात दुखते नंतर जांभया येऊन शोष येते. खोकला बोलताना किंवा खाण्यानंतर येतो व ओकारी होते. दमा वात धरून (उदरात) होतो, नंतर डोळ्यांना पाण्याची धार लागून थांबतो.

हृदय:- एकामागून एक अशा दोन कळा येतात; काहीवेळ थांबून पुन्हा येतात. धडधड वृद्धपणी. हृदयातील कळा कमरेपर्यंत जातात.

पाठ :- कण्यात दृष्ट्या मारल्यासारखे वाटते, हालचालीने तो आत शिरत आहे असे वाटते. पाठ पडल्याने आवळल्यासारखी वाटते.

हात पाय :- खांद्यावर ओझे ठेवल्यासारखे वाटते. गुडघे निःशक्त व आवळल्यासारखे वाटल्यामुळे चालवत नाही. हात (पंजा) कोरडे, तळहातावर मांसांकुर येतात. पोटाच्यात चालताना पेटके येतात, किंवा उठताना येतात. वरच्या हाताला दुसऱ्या मारल्याप्रमाणे वेदना होतात. पायाच्या बोटांना पेटके येतात. टाचेपासून पोटापर्यंत पेटके येतात.

शोप :- कित्येक रात्रीच्या रात्री येत नाही. खोकताना किंवा दीर्घ श्वास घेताना शोप येते.

ज्वर :- संध्याकाळी ४ वाजता चेहरा तापतो-मळमळते, तळहाताला चिकट धाम येतो. थंडी वाजते. उन्हात बरे वाटते.

त्वचा :- बधिर. कंड खाजविण्याने जास्त होते. देवीच्या फोडासारखे फोड येतात. इसब, पिताच्या गांधी. पिवळे भाजल्यासारखे फोड.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा. हो :- मानसिक श्रम; भावना- राग; धास्ती; भीति काळजी; चिंता; पाय आपटीत चालण्याने. हालचाल. वारे लागल्याने, मोकळ्या हवेत. सकाळी. संध्याकाळपासून मध्यरात्रीपर्यंत (संध्याकाळी ४ वाजता. अंग गरम होते.) चोळण्याने; खाजविल्याने; बोलण्याने. ब. बा. खाण्याने. कटत पाण्याची आंग्रोळ, शेकाने; चोळण्याने; उन्हात. कुशीवर निजल्याने.

संबंधी औषधे :- इमे, पल्स, प्लॅटि, लायको.

५. अनाकार्डिअम आक्सिडंटल (काजू) Anac oxidental
महारोग- स्पर्शज्ञान नष्ट. त्वचेवर मांसांकुर चामखीळ. विशेषतः तळहात व तळपाय.

६. अपोसायानम Apocyanum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मूत्रेंद्रिये, हृदय; आतडी व गर्भाशय यावर होतो. शरीरातील स्त्राव कमी प्रमाणात जातात त्यामुळे ठिकाठिकाणी पाणी साचते. जलोदर, नाळगूद. धाम आल्या तर बरे, असे वाटते पण धाम येत नाही. अशक्तपणा, पाणी पिण्याच्या मानाने स्त्राव कमी जातात. कोयनेलमुळे उद्ववलेलीं जलयुक्त सूज. जलयुक्त सुजेत जठराचे विकार होतात.

मानसिक :- विचार करवत नाही. मूर्च्छा येते. निरुत्साही, घाबरट, गोंधळलेला.

डोके :- मेंदूत जलसंचय झाल्यामुळे, मुले बेशुद्ध होतात, एकच हात किंवा पाय आपोआप हलतो; एक बाजू लुली पडते. एक डोळा स्तब्ध व दुसरा हलतो; कुशीवरून डोके वर उचलले तर मूर्च्छा येते.

डोळे :- कढत व लाल. आंत वाळूचे कण आहेत असे वाटते. एक डोळा स्तब्ध व दुसरा हलतो.

नाक :- जाड पिवळ्या शेंबडाने भरलेले. तान्ह्या मुलांना श्वास घेवत नाही. सहज सर्दी होते.

चेहरा :- निजल्यावर सूज येते, उठून बसले की जाते. फिकट व वर गार घाम येतो (हगवणात)

जठर :- तहान फार लागते. पातळ पदार्थ व अन्न पोयात टिकत नाहीत लगेच ओकून पडतात. लघवी बंद झाल्यामुळे होणाऱ्या ओकाऱ्या. मळमळताना गुंगी येते.

उदर :- पोटाच्या खळीत गळून गेल्याप्रमाणे वाटते, विशेषतः भरपूर लघवी झाल्यानंतर. वेदनारहित पिवळे भडभडून जुलाब होतात व त्यावेळेस आवाज होतो. जलोदरात किंवा नाळगुद झाले असताना हगवण लागते.

मूत्रेद्रिये :- लघवी कमी होते. मूत्रग्रंथी (प्रास्टे) मोठी होते. लघवी बंद होते. वृद्धपणी अंथरुणात नकळत लघवी होते. पंगुवातात लघवी मूत्राशयात तुंबते.

पुरुषजननेंद्रिये :- शिशू व अंडकोषाभोवती जल्युक्त सूज येते

छाती :- छाती भरल्यासारखी वाटते. श्वासोच्छ्वास वर वर होतो किंवा समाधानकारक होत नाही. फुफुसाभोवती पाणी साचते. कोरडा ठसका.

स्त्रीजननेंद्रिये :- रक्तप्रदर, त्यानंतर होणारा जलोदर किंवा नाळगूद (सिको). तरुण मुलींचे विटाळ सुरू न झाल्यामुळे उदर मोठे होते. व पायाला सूज येते. रक्तप्रदरात काही वेळेस मोठाल्या गाठी पडतात किंवा नुसतेच पातळ रक्त जाते.

नाडी :- मंद, मधून मधून थांबते, फडफडल्यासारखी-अनियमित चालते.

क्षोप :- गुंगी येते. अस्वस्थ क्षोप

त्वचा :- खरखरीत, कोरडी, घाम येत नाही.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थंड हवा किंवा पेये. उघडे राहिल्याने, निजण्याने झोपेनंतर.

ब वा :- उष्णता.

संबंधी औषधे :- किनि-आर्से; नक्स-व्हा.

मात्रा :- टिक्चर १० थेंब दिवसातून ३४ वेळा किंवा, ३×, किंवा ६×.

७. अब्रोटेनम Abrotanum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम सज्जातंतू; पोषण; व शिरा यावर होतो. शरीर वाळते, खालून वर-पाय जास्त. अंग लुळे पडल्यासारखा अशक्तपणा वाटतो. बधिरता; कंप. एका रोगाचे दुसऱ्या रोगात रूपांतर होते. विकार आलटून पालटून होतात. मूळव्याध नंतर संभ्रवात, संभ्रवात नंतर हगवण. पाणी साखळण्याची प्रवृत्ति- प्लूरिसीनंतर फुफ्फुसां-भोवती; सांघ्यात, उदरात. छातीवर शस्त्रक्रिया केल्यानंतर त्याठिकाणी दाबल्यासारखे वाटते. मुलांची वृषणवृद्धि. इन्फ्लुएन्झा नंतर अतिशय अशक्तपणा येतो. सुडदुस.

मानसिक :- चिडखोर, संतापी मुले. अतिशय काळजी वाटून निवृत्ताहीपणा, विचार करणे कठीण. उमज पडत नाही. अमानुष; दुष्टपणा करावासा वाटतो.

डोके :- मानेच्या स्नायूंच्या अशक्तपणामुळे डोके सावरत नाही. संभाषणानंतर किंवा मानसिक श्रमानंतर मेंदू थकतो. कपाळावरच्या शिरा फुगतात.

चेहरा :- डोळे खोल-फिकट. चेहरा म्हातान्यासारखा सुरुकुतलेला. कपाळावरील शिरा फुगतात. डोळ्याभोवती काळी वर्तुळे.

नाक :- नाकातून रक्त येते-तरुणपणी.

जठर :- दुर्गंधी पातळ ओकारी होते. पाण्यात तरंगत आहे असे वाटते. व्रण. भूक चांगली असूनही कुशपणा. अन्न न पचता बाहेर पडते. दुधात शिजवलेला ब्रड आवडतो. जठरात कापल्याप्रमाणे कुरतडल्याप्रमाणे वेदना.

उदर :- फुगलेले. मेंदीतून लक्ष येते मूळव्याध बाहेर येत. उदगात ठकठिकाणी कठीण गोळ. आतड्यात गळून गेल्याप्रमाणे अशक्तपणा वाटतो. शीचास वारंवार जावेसे वाटत परंतु थोडेसे रक्त मात्र पडते.

पुरुषजननेन्द्रिये :- लहान मुलांचा (हायड्रोसील) वृषणवृद्धि

श्वसननेन्द्रिये :- हृगवणीनंतर कोरडा खोकला येतो. प्फुरिसी झाल्यानंतर त्याजा ' दाबल्यासारखे वाटते, त्यामुळे श्वासोच्छ्वास नीट करता येत नाही.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- डाव्या रजःपिंडात वेदना. विटाळ बंद होतो.

मान-पाठ :- मान अशक्त, त्यामुळे डोकें सावरत नाही. पाठ रात्री दुखते, हालचालीने बरे वाटते. माकडहाडात मूळव्याधीमुळे दुखते.

हातपाय :- बोटे दगिर, गार, क्षिणक्षिणत्यासारखी वाटतात, खांदे, हात, मनगट व बोटे दुखतात. पाय अतिशय वळतात. संधिवातामुळे हालचाल करता येत नाही. उदरातील वेदनानंतर हात, पाय आखडतात किंवा पेटक्यानंतर आखडतात.

त्वचा :- विसविशित. त्वग्रोग बाह्योपचाराने नाहीसे केल्यानंतर त्वचा निळी होते. अतिशय थंडीमुळे कंठ सुटते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- गार हवा. भिजल्याने, लाव बंद झाल्याने किंवा केल्याने. रात्री. धुके.

ब वा :- हालचालीने. जुलाब झाल्याने. (नेट्र-स; झिक).

सहाय्यक औषधे :- कलि-वा; द्रायो, लायको.

संबंधी औषधे :- अगारिकस, नक्स व्हॉ, लेडम, सिको.

८. अमिल नायट्रोसम Amyl Nitrosum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम रुधिराभिसरण; डोके, हृदय व श्वासोच्छ्वास यावर होतो. अंगात उष्ण लाटा आल्यासारख्या वाटून त्यानंतर एकाच बाजूला घाम येतो. मेंदूतील रक्तवाहिन्या रुंदावतात. दुसटुसते. बेशुद्धीत गिळता येत नाही.

मानसिक :- काहीतरी होईल अशी चिंता. मोकळ्या हवेत जावेसे वाटते.

डोके :- रक्त डोक्यात जाते व तेथे दुसटुसते. चेहरा लालवुंद होतो. अर्धशिशू, चेहरा फिफ्ट.

चेहरा :- सहजासहजी लाल होतो (लाजल्याप्रमाणे). चावीत असल्याप्रमाणे खालचा जवडा हलतो. चव घेत असल्याप्रमाणे मिटक्या मारणे.

घसा :- आवळल्यासारखा वाटतो, त्यामुळे कालर घट्ट झाली आहे असे वाटते.

जठर :- उचकी येताना जांभया येतात व आळोखे पिळोखे घ्यावेसे वाटतात.

स्त्रीजननेंद्रिये :- रक्तस्त्राव होत असताना चेहरा लाल होतो. विटाळ थांबण्याच्या वयात, उष्ण लहरी येतात व डोके दुखते. बाळंतपणानंतर लग्नोत्तम आंचके येतात.

छाती :- उजव्या बाजूच्या शेवटच्या बरगड्यातून पुढून मागे वेदना येतात. हृदया-भोवती आवळल्यासारखे वाटून वेदना होतात. थोड्याही प्रक्षोभामुळे हृदयात फडफडते. भयंकर धडधड.

झोप :- वेद्युद्धीप्रमाणे गाढ झोपेत एकसारख्या जांभया येतात व ओळोखे पिळोखे घ्यावेसे वाटतात.

ताप :- इन्फ्लुएन्झानंतर एकसारखा घाम येत राहतो.

हृदय :- आवळल्यासारखे वाटते हृदयाची क्रिया बेकाटपणे चालते. धडधड.

हातपाय :- जांभया येऊन हात पाय ताणावेसे वाटतात व उचकी लागते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- विटाळ थांबण्याच्या वयात; झुल्लक कारणांने; भावना; उष्णता; बंद खोलीत.

ब. वा :- मोकळ्या हवेत, विशेषत श्रम केल्याने.

संबंधी औषधे :- ग्लोबो; लॅके.

९. अमोनियम कार्बोनिकम Ammonium Carbonicum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम हृदय; हृदिारभिसरण; रक्त; श्वासोच्छ्वास; फुफुसे; उजवी बाजू यावर होतो. जीवनशक्ति क्षीण अज्ञातपणा. थोडेहि श्रम करवत नाहीत; त्यामुळे दम लागतो, छातीत धडधडते. फिकटपणा. गुंगी. पडून रहावेसे वाटते. अवयव जड झाल्या-सारखे वाटतात. एकदम शक्तिपात होतो. कडत-चिकट-करवडणारे स्त्राव. रक्तस्त्राव काळा पातळ. रक्त गोठत नाही. लड्ड, थकलेल्या, कंटाळलेल्या स्त्रिया. म्हातारपण. थंडी सोसत नाही. मार लागल्याप्रमाणे वेदना. अंतर्गत तिखट आग. विकारांचा दुष्टपणा. हवेत फरक झाल्याने हांड दुखतात. कोळशाच्या वायूचे दुष्परिणाम. पाण्याचा अत्यंत तिठकारा; पाण्याला स्पर्श सुद्धा करावासा वाटत नाही. घाणेरडी वागणूक अस्वच्छपणा.

मानसिक :- उदास. काहीतरी करावेमे वाटते पण लवकरच थकवा वाटतो. चित्त जागेवर नसते. आठवण नाहीशी होते-त्रास-संतापाने. अस्वच्छ. स्वतः बोलणे किंवा दुसऱ्यांचे बोलणे, ऐकणे नकोसे वाटते. आपण काही तरी अपराध केला असल्याप्रमाणे चिंता वाटते. रडण्याची प्रवृत्ति.

डोके :- मेंदू सैल झाल्यासारखा वाटतो. डोक्यात धक्के बसतात-चाबताना. तीव्र डोकेदुखी, कपाळ भरल्यासारखे-फुटल्यासारखे वाटते.

डोळ :- पाण्याच्या धारा लागतात. कोरडे पडून आग होते. फार वेळ डोळ्यांच्या श्रमाने पांढऱ्या वस्तु पाहिल्याने त्यावर पिवळे ठिपके दिसतात.

कान :- नीट ऐकू येत नाही. कानाच्यावर कंड सुटून सर्वांगांत पसरते.

नाक :- रात्री चोदते. सकाळी जागे झाल्यावर खाण्यानंतर किंवा हात, चेहरा धुतल्याने नाकातून रक्त येते. सारख्या शिंका येतील असे वाटते. सर्दी, नाकातून खूप पाणी वाहते.

चेहरा :- लहान गळवे किंवा पुवळलेले फोड येतात- विटाळशेपणी. गालात टणक सूज येते.

तोंड :- हिरड्या हुळहुळ्या-त्यातून रक्त येते. दांत सैल किंवा बंधिर झाल्यासारखे वाटतात. ओटांना भेगा पडतात व आग होते. कोपरे हुळहुळे होऊन भेगा पडतात व आग होते. दांतावर दांत आवळल्याने, डोक्यात, कानात, डोळ्यांत व नाकात धक्के बसतात. जिभेवर फोड येतात, आग होते त्यामुळे खाताना बोलताना अडथळा येतो. दांत विटाळशेपणी दुखतात.

घसा :- टॉन्सिल मोठ्या होतात, मानेतील गाठी मोठ्या होतात. टॉन्सिल वर व्रण पडून ते कुजतात. घटसर्प-नाक बंद होते.

जठर :- छातीत बळबळ होऊन पोटाच्या खळीत दुखते, मळमळते, तोंडाला पाणी सुटते व अंगाला शहारे येतात. अजीर्ण खाण्यानंतर पोटात वात धरतो. भूक लागते पण लवकर समाधान होते.

उदर :- काळे करवडणारे जुलाब. रक्ती मूळव्याध, विटाळशेपणी जास्त होते. शौचास होण्याच्या अगोदर व नंतर रक्त पडते. शौचानंतर मुळव्याध बाहेर येते. चालता येत नाही, निजल्याने बरे वाटते. मुरडा होत असताना पाठीत तिकोनी हाडामध्ये दुखते.

मूत्रेंद्रिये :- लघवीला वारंवार जाव लागते लघवी भरपूर होते, ती पांढरी, गढूळ रक्तमिश्रित किंवा दुर्गंधी असते. सकाळी नकळत लघवी होते.

- पुरुषजननेंद्रिये :-** वारंवार शिश्नाचे उत्थापन, पण संभोगाची इच्छा नसते, किंवा वैषायक इच्छा तीव्र असूनसुद्धा शिश्नाचे उत्थापन होत नाही.
- स्त्रीजननेंद्रिये :-** विटाळ काळा गांठयाळ-रात्री जास्त जातो त्यानंतर दम लागतो किंवा थकवा येतो. धुपणी खूप जाते. विटाळसेपणी कॉल यासारखे जुलाब होतात.
- श्वासोच्छ्वास :-** हळूहळू कष्टदायक होत जातो त्यामुळे जाग येते. मोकळ्या हवेत बरे वाटते.
- छाती :-** धुरधुरते पण कफ फारसा पडत नाही. घसा बसतो. बोलणे उमटत नाही खोकला पहाटे ३ वाजता सुरू होतो त्यावेळेस दम लागतो, धडधडते, आग होते, दमा श्रमाने चढण्याने, बंद खोलीत जास्त होणे.
- हृदय :-** अशक्त होणे त्यामुळे रक्त साखळते दम लागतो. धडधड होताना गार घाम येतो व डोळ्यातून पाणी येते. धडधड एकू यत्ने त्यामुळे भीती वाटते, बोलवत नाही, हात कापतात.
- हातपाय :-** लोंबकळकेल्या स्थितीत हाताची बोटे सुजतात. नखुरडे. उजवे पाऊल बधिर. सांध्याजवळ पोकळ गुल्मे उद्भवतात. सांध्यांचा लचक पोटाच्यांत व तळपायात पेटके येतात. हवेत बदल झाला की हाडे दुखतात. उजवा हात जड व अशक्त होता.
- उखर :-** आग होते व तहान लागते.
- त्वचा :-** लाल किंवा चट्टे पडलेली. वृद्धपणीचे धाबरे
- झोप :-** दिवसा झोप येते. रात्री लवकर झोपी जाण्याचा प्रयत्न केला तर झोप बरी लागते.
- लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थंड-आभाळ असलेले दिवस; दमट हवा; मोकळी झोंबणारी हवा. झोप लागताना. पहाटे ३-४ वाजता. विटाळ-सेपणी. हालचालीने. चघळताना, दातावर दात आवळल्याने.**
- ब वा :- दाबल्याने. पोटावर निजल्याने. खाण्याने.**
- संबंधी औषधे :-** अँटि-टा; कार्बो-व्हेजि; ग्लोबो; ग्युरि-अँसि; लॅक.

१०. अमोनियम ब्रोमेटन Ammonium Bromatum

घसा :- आग किंवा गुग्गुल्या होऊन लोकाळा येतो, विशेषतः रात्री. नखाव्याली चमत्कारक वासदायक भावना, नखे खाण्याने बरे वाटत. फेफर येण्याचे अंगादर गुदमरल्यासारखे वाटते.

११. अमोनियम मूरिआटिकम (नवसागर)

Ammonium Muriaticum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम छाती- पित्तवाहिनी नलिका; श्लेष्मल त्वचा, यकृत, रक्त, स्त्रीजननेंद्रिये, बोटांची टोके यावर होतो. श्लेष्मल स्त्राव वाढतात पण ते आतच राहतात. लठ्ठ- फुगीर पण हातपाय बारीक असलेले इसम. रुधिराभिसरण अनियमित; त्यामुळे ठिकठिकाणी दुसटुसते व आग होते. कोणत्याही विकारात खोकला येतो; किंवा भरपूर शेंबडाप्रमाणे गुळबुळीत स्त्राव असतो. ताणल्यासारखे वाटते. स्नायुबंध लहान झाल्यासारखे वाटतात. थकवा; हुळहुळपणा. उकरल्यासारख्या वेदना. उकळते आहे असे वाटते.

मानसिक :- रडावेसे वाटते पण रडवत नाही. दुःख-शोकाचे परिणाम. एखाद्या विवक्षित इसमाचा कारण नसताना तिठकारा वाटतो. कांहीतरी आत दुःख असल्यामुळे उदासीन व भीतिग्रस्त.

डोके :- मेंदू लटका पडल्यासारखा वाटतो. कपाळ जड वाटते व नाकाच्या बुंध्यापर्यंत दाबल्यासारखे वाटते. व त्यावेळेस आत मेंदू तुटत आहे असे वाटते. केस गळतात, कोंडा होऊन कंड सुटते.

डोळे :- प्रखर उजेडात धुरकट दिसते. ठिपके-पिवळे तरंगतात. मोतीबिंदू.

नाक :- सर्दी-करवडणारे, कटत पाणी वाहते. नाकाच्या वरच्या भागात आत काहीतरी खरखरीत पदार्थ अडकला आहे असे वाटते. एक नाकपुडी चोंदते. वास कळत नाही. नाक चोंदल्यासारखे वाटून, सारखे शिकरावेसे वाटते. नाकाला स्पर्श सहन होत नाही. शिक आली तर मानेच्या खळीपामून खांद्यापर्यंत दुखते.

चेहरा :- फिकट. ओठाची भाजल्या प्रमाणे आग होते. ओठ कोरडे, सुरकुतलेले, भेगा पडतात व त्यांना जिभेने ओले करावेसे वाटते.

तोंड, घसा :- चिकट गुळबुळीत. टॉन्सिल गाठीत दुसटुसते. अन्ननलिका बारीक होते.

उदर :- शौचास टणक खडा होतो. त्याचा भुगा होतो. शौच्याचा रंग बदलत जातो. पांथरीच्या जगेत खाताना टोचते. त्यामुळे श्वासोच्छ्वास अडथळा येतो. यकृताच्या विकारात खोकला येतो. बिटाळसेपणी गुदद्वारांतून रक्त येते किंवा जुलाब होतात. धुवणी बंद झाल्यामुळे मूळव्याध होते. शौचास होताना गुदात आग होऊन ती बराच काळ होत राहते.

जठर :- तहान लागते. लेमोनेड प्यावेसे वाटते. तोंडाला कडू पाणी सुटते. कॅन्सर. कुरतडल्याप्रमाणे आग होते किंवा टोचते, व त्या वेदना उजव्या खाकेंत व वरच्या हातापर्यंत जातात.

मूत्रेंद्रिये :- लघवीला भरपूर व वारंवार होते. लघवीला लागते पण थोडे थेंब पडतात व त्यानंतर शौचास झाल्यानंतर लघवी चांगली होते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळ रात्री जास्त जातो. धुपणी बुळबुळीत भंड्याच्या बलका-प्रमाणे. विटाळसेपणी हगवण लागते किंवा गुदद्वारातून रक्त येते. धुपणी जाताना वेंचीजवळ दुखते. घुपणी लघवी केल्यानंतर जास्त जाते. गर्भाशय खाली उतरतो.

श्वासनेंद्रिये :- खोकताना लाळ गळते. घसा बसतो. श्वासनल्लिकेत आग होते. खोकताना श्वासोच्छ्वास करवत नाही. छातीत चिकट कफ झाल्यामुळे मोठ्याने धुरधुर आवाज होतो. छातीत लहानशा जागी दुसदुसते व आग होते.

मान, पाठ :- मानेतील गाठी मोठ्या होतात. पाठीत तिकोनी हाडांच्या मध्ये बर्फसारखा गारपणा किंवा हुळहुळेपणा वाटतो. बसलेले असताना गुदास्थीत हुळहुळल्याप्रमाणे दुखते. मानेवर आरपार मेद गुल्म.

हात, पाय :- जांघात ताणल्या-लचकल्या सारखे वाटल्यामुळे वाकून चालावे लागते. गृध्रसीवात - मांडी आखडल्यासारखी वाटते- बसल्याने जास्त होते, निजल्याने बरे वाटते. टांचा दुखतात किंवा टांचांना त्रण पडतात. हातपाय कापल्यानंतर राहिलेल्या बुंध्यात वेदना होतात. विटाळसेपणी पावले दुखतात. बोटांच्या वेचकातून पापुत्रे जातात. बोटांची टोके त्रण पडल्याप्रमाणे दुखतात.

ज्वर :- ज्या ज्या वेळेस जाग येते त्या त्या वेळेस थंडी वाजते. संध्याकाळी निजल्याने थंडी वाजते. अंग तापल्यासारखे वाटते. मोकळ्या हवेत बरे वाटते.

त्वचा :- फोड येऊन त्यातून रक्त येते. निरनिराळ्या ठिकाणी कंड सुटते संध्याकाळी.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- सकाळी- छातीचे व डोक्याचे विकार. दुपारनंतर- उदरातील विकार संध्याकाळी. त्वचा- ज्वर व हातापायांचे विकार नियमित वेळी. दीर्घकाळ राहिलेला लचक. ताठ चालण्याने.

ब वा :- मोकळी हवा, जलद हालचाल. वेडेवाकडे चालल्याने.

संबंधी औषधे :- कास्टि. कॅल्क-का; सेनेगा.

१२. अरानिआ डायाडिमा कोळी Aranea Diadema

सर्वसाधारण :- या कोवळ्याच्या विषाचा परिणाम-मजातंतू: रक्त; हाडे व उजवी बाजू यावर होतो. शरीरातील भाग **रूप मोठे**; बधिर किंवा जड झाले आहेत असे वाटते; विशेषतः जागे झाल्यानंतर, किंवा त्यामुळे जाग येते. नदी, तलाव यांच्याजवळ राहणे किंवा थंड दमट जागेत सोसत नाही. शरीर नसानसातून गार झाल्यासारखे वाटते. कशानेही अंगात उष्णता येत नाही. रक्तस्त्राव. हाडावरील आवरणाची सूज. वेदना तीव्रस्वरूपाच्या असून त्या नियमितवेळी, एखाद्या ठराविक तासाला, दररोज, एकदिवसा आड, आठवड्याने किंवा दरमहिऱ्याला सुरू होतात. वेदना विजेचे धक्के प्रमाणे जाणवतात. भोसकून झालेल्या जखमा. सारखे लोळावेसे वाटते.

भानासिक :- उदास, वावरट. मरणाची इच्छा.

डोके :- उजव्या बाजूस वेदना होतात. मोकळ्या हवेत; विडी, सिगारेट ओढल्याने बरे वाटते. घरी यताना डोळ्यापुढे काजवे चमकतात.

दात :- वरच्या कवळीतून भयंकर कळा येतात-विशेषतः रात्री निजण्याचे वेळेस.

उदर :- पांथरी मोठी होते, विशेषतः कोयनेलने ताप थांबल्यानंतर.

स्त्रीजननेंद्रिये :- कंठरेपासून उदराभोवती वेदना होऊन, ओकाऱ्या व जांभ्या येतात. विट्याची पाळी लवकर येते व विट्याळ भरपूर जातो.

श्वसननेंद्रिये :- थुकीतून लालभडक रक्त जाते. बरगळ्यामधून वेदना कण्यापर्यंत जातात.

हातपाय :- हाडे दुखतात. टाचेचे हाड दुखते. हाडे बर्फासारखी गार झाली आहेत असे वाटते. हातपाय बधिर, बोटाच्या आंगठ्यापासून वरपर्यंत बधिरपणा.

ज्वर :- मलेरआ. थंडी वाजताना हाडे गार वाटतात, व पोटात दगड आहे असे वाटते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- ठराविक तासाला; थंड दमट हवा. आंघोळीने. पाऊस पडत असताना.

व वा :- तेंबाखू ओढल्यान; मोकळ्या हवेत. दाबल्याने. उन्हाळ्यात.

सहाय्यक औषधे :- सडू.

१३. अरेलिया रेसिमोसा *Aralea Recemosa*

सर्वसाधारणः— या औषधाचा परिणाम स्वासोच्छ्वास व श्लेष्मल त्वचेवर होतो. मळमळणे; अशक्तपणा; व गात्रे शिथिल झाल्यासारखी वाटतात. पित्तप्रकृति.

नाकः— जरा वारे लागले तर शिंका येतात. नाकातून खूप करवडणारे तिखट पाणी वाहते.

तोंडः— आलेले, घशात काहीतरी अडकले आहे असे वाटते.

उदरः— यकृतापासून पाठीच्या उजव्या तिकोनी हाडापर्यंत वेदना होतात.

श्वसनेंद्रियेः— पहिल्या झोपेनंतर—मध्यरात्रीचे सुमारास कोरडी खोकल्याची दास लागते. रात्री निजल्यानंतर दमा सुरू होऊन खोकला येतो. घशात काहीतरी अडकले आहे असे वाटते, दम्याचा जोर कमी झाल्यावर कफ सुटून बाहेर येतो व तो तोंडाला गरम लागतो. थोडा कफ पडला तर खोकल्याचा जोर कमी होतो.

झोपः— झोपेत खूप घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा होः— थोड्याशा झोपेनंतर. वारे लागल्याने. रात्री ११ वाजता.

व वाः— डोके उंच करून निजल्याने. बसल्याने.

सहाय्यक औषधेः— लेव्हे.

१४. अटिका युरेन्स *Urtica Urens*

सर्वसाधारणः— या औषधाचा परिणाम स्तन, जननेंद्रिये व सूत्रेंद्रिये, यकृत व पांथरी यावर होतो. नांगी मारल्याप्रमाणे आग. शरीराला लघवी-सारखा वास येतो. संधीवातात अंगावर पित्ताच्या गांधीसारख्या मोठाल्या गांधी येतात. किंवा हे उपद्रव आलटून पालटून होतात. लघवीतून युरिक ॲसिड जाते. रक्तखाव. भाजणे-पोळणे, मधमाशांचे डंख, मार लागणे; स्तनांतील दूध येण्याचे बंद झाल्याने होणारे विकार.

डोकेः— दुखत असताना पांथरीच्या जागी टोचते.

उदरः— शौच पांढरे, सुतासारखे जंत पडतात. आंतड्याच्या जुन्या विकारात आम खूप पडतो. आमातिसार. गुदद्वाराला अतिशय कंड सुटते.

मूत्रेंद्रिये:- लघवी कशवडणारी. त्यामुळे कंड येते. लघवीतून युरिक ॲसिड जाते. लघवी होण्याचे बंद होते.

पुरुषजननेंद्रिये:- वृषणाला कंड सुटून आग होते, त्यामुळे झोप येत नाही.

स्त्रीजननेंद्रिये:- स्तन सुजतात. दूध येण्याचे बंद होते. योनिद्वार नांगी मारल्या-प्रमाणे आग होऊन खाजते व सुजते तान्ह्या मुलांना अंगावरचे दूध बंद केल्यानंतर दूध येत असेल तर या औषधानी ते बंद होते.

हातपाय:- वरच्या हातात एकसारखे दुखते. हात बळविता येत नाहीत कोट घालता येत नाही. वातरक्त (गाउट).

ज्वर:- रात्री येतो, त्यावेळेस घेरी येते व सर्व अंगात दुसदुसते.

त्वचा:- कंड, पित्ताच्या गांधी; उन्हामुळे आलेले पुरळ, भाजल्यासारखे फोड.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जाहो:- थंड दमट हवा; थंड पाण्याची ओघोल. दरबर्षी; भाजणे; बर्फ पडत असताना; स्पर्शाने, हातावर निजल्याने.

संबंधी औषधे:- आसि-कॅ; नेट्र-मू; फार्मिका.

१५. अलेट्रिस Aletris

सर्वसाधारण:- या औषधाचा परिणाम स्त्रीजननेंद्रिये (उजवी बाजू) व रक्त यावर होतो. थकवा, नेहमी दमल्यासारखे वाटते. भाग जड होतात; रक्तलाव; पंडुरोग; मूर्च्छा व घेरी.

मन:- गोघळल्याप्रमाणे; एकचित्त होता येत नाही.

डोके:- मागील बाजूस वजन असल्याप्रमाणे; डोके जणू मागे खेचून घेईल असे वाटते. घेरी येताना मूर्च्छा येते, गुंगी येते किंवा ओकाऱ्या वा जुलाब होतात.

कान:- एका कानापासून दुसऱ्या कानापर्यंत उघडे आहेत असे वाटते.

तोंड:- फेसाळ लाळ येते. मळमळत असताना कपाळात दाबल्यासारखे वाटते, कॉफी घेतल्याने किंवा रात्री जेवणानंतर बरे वाटते.

जठर:- अन्नाचा तिटकारा. थोडे खाल्ले तरी त्रास होतो. गरोदरपणाच्या ओकाऱ्या. मळमळत असताना कपाळांत दाबल्या सारखे वाटते, कॉफी घेतल्याने किंवा रात्री जेवणानंतर बरे वाटते.

उद्धर:- वेदना होतात. शौचास होताना भयंकर वेदना होतात. मलावरोध-
शौचास कष्टाने होते. वेदना होताना पाय दुखतात.

मूत्रेद्रिये:- जलद चालताना किंवा शिकताना लघवी नकळत होते.

स्त्रीजननेद्रिये:- पाळी लवकर, विटाळ भरपूर जातो व त्यावेळेस वाळंतपणा-
सारख्या वेदना होतात. गर्भाशय जड होतो, खाली येतो व त्यावेळेस
उजव्या जांघेत दुखते; धुपणी चिकट, पांढरी. अशक्तपणामुळे किंवा पंडु-
रोगामुळे; धंभ्यात्व; किंवा वाखा होण्याची प्रवृत्ति. विटाळानंतर पाण्यासारखा
खाव वाहत राहतो. पाळीच्या अगोदर लोकला येतो.

मान पाठ हातपाय:- कमरेच्या वर पाठ मोडेल असे वाटते. पाउदुखी.
खुण्यामध्ये ओढल्याप्रमाणे वाटते त्याचबरोबर चिकट धुपणी. (उजवी)
तंगडी गुडध्याखाली लटकली पडल्याप्रमाणे; मुन्नपणा त्यावर दाब सहन
होत नाही.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो:- शरीरातील खाव गेल्याने.

ब वा:- वारा सरकल्याने, मागे वाकल्याने.

संबंधी औषधे:- ट्रिलि; सिको; हेलोनि.

१६. अल्युमिना Alumina

सर्वसाधारण:- या औषधाचा परिणाम मज्जारज्जू (कंठरेचा); गुद;
पाय; श्लेष्मलवचा व त्वचा यावर होतो. किडकिडीत, काम करण्याचा
उत्साह नसलेले इसम. निजून रहावेसे वाटते, पण त्याने बरे वाटत नाही,
थकवा कमी होत नाही. स्नायु लटके पडल्यासारखे वाटतात. अकाली
जीवनशक्ति क्षीण झालेले इसम. **कोरडेपणा-** डोळे घसा, गुद वगैरे.
इंद्रियांची कार्यशक्ति क्षीण किंवा मंद होते. त्यामुळे कार्य लवकर होत
नाही. सुई टोचली तर तिची जाणीव ताबडतोब न होता कांही वेळाने होते.
खाव-थोडे-दाट व करवडणारे. कंप, आंचकें. आंचकें येताना डोळ्यातून
पाणी येते किंवा हसू येते किंवा हसणे व पाणी येणे आलटून पालटून.
थकवा येतो. थोडेसे चालण्याने, विशेषतः बोलण्याने. टणकपणा. जीर्ण
विकार. कृत्रिम अन्नावर वाढलेली किंवा मोठे पोट झालेली मुले नाजुक मुले.
राग; आशाभंग यामुळे उद्भवलेले विकार. डोळे मिटून चालता येत नाही.
निरनिराळ्या ठिकाणी दुसदुसते. भावना किंवा वेदना खालून वर जातात.

बोलण्यानंतर व विटाळ गेल्यानंतर थकवा वाटतो. वयात येण्याच्या काळात दुसऱ्या शालत्या सुखी. रोग्याला कांहीं दिवस चांगले बरे वाटते पण कांहीं कारण नसताना पुन्हा बिघडते.

मानसिक:- शरीर किंवा काही भाग मोठे; बधिर; गुळगुळीत किंवा जड झाले आहेत असा भ्रम. उतावीळ अधीर, परंतु कार्य होण्यात मंदता; त्यामुळे बोलण्यात लिहिण्यात चुका होतात. मनाचा गोंधळ. बोलणे-पाहणे या गोष्टी आपण स्वतः करात नसून दुसरे कोणी तरी करीत आहे असे वाटते. उदासीन-जागे झाल्यावर. घाबरटपणा, चाकू, सुरी, रक्ताकडे पाहून भीती वाटते. स्वतःच्या हातून काहीतरी घडेल अशी भीती वाटते. विसरभोळेपणा. वेळ फार सावकास चालला आहे असे वाटते. आपला तोल जाऊन पुढे पडू असे वाटून त्याची फार भीती वाटते. वस्तु खऱ्या भासत नाहीत. चिडखोरपणा, कुरकुर करणे. मनोवृत्तीत अदलाबदल होते. प्रत्येक गोष्टीबद्दल तुच्छता दर्शविणे. आंचके येऊन गेल्यानंतर बोलत राहणे किंवा हसणे.

डोके:- मंदूत टोचल्यासारखे वाटते व मळमळते. बोलताना, डोळे उघडल्याने, घेरी येते. कंस कोरडे, गळून पडतात. घेरी येताना डोळ्यापुढे पांढरे तारे चमकतात, डोळे पुसल्याने बरे वाटते. डोकेदुखी स्वस्थ निजल्याने कमी होते. कातडी खाजते व बधिर होते.

डोळे:- पापण्या अशक्त-खाली पडतात. तिरळेपणा-दांत येताना. आग होते-सुजतात. दिवसा पाणी येते, डोळे येतात, आग होते, चिकटतात.

कान:- कढत व लाल. खाताना किंवा गिळताना, कडकड किंवा भूंभूं आवाज होतात.

नाक:- टोकावर भेगा. नाकपुड्या लाल, हुळहुळ्या. जाड पिवळी मेकडे बसतात.

चेहरा:- सुरकुतलेला, म्हाताऱ्यासारखा. अड्याचा बलक वाळला आहे किंवा कोळिष्टक चिकटलेली आहेत असे वाटते. खालचा जवडा कापतो. जवडा उघडताना, चावताना, सांध्यात ताणल्यासारखे वाटते. पुटकुळ्या किंवा रक्तो गळवे येतात.

तोंड:- दांत लांब झाले आहेत असे वाटते. वेदना इतर भागात पसरतात कुवट घाण येते. लाळ वाटून सुद्धा तोंड कोरडे आहे असे वाटते.

घसा:- पडजीम मोठी होऊन लांबते, घसा आवळल्या किंवा काटक्यानी भरल्यासारखा वाटतो. अन्न नलिका बारीक होते, त्यामुळे अन्न खाली उतरत

नाही; अगदी लहान घासच मिळता येतात. घशातून जठरापर्यंत आवळल्यासारखे वाटते.

उदरः- मोठे पोट असलेली मुले. गुदापासून घोट्यापर्यंत वेदना होतात. गुदांच्या स्नायूची शक्ति मंद झाल्यामुळे-शौच मज्ज असतानासुद्धा कुंथावे लागते. शौचास लहानमोठे टणक खडे होतात किंवा लाल रक्ताच्या गांठी पडतात. खडे पडताना कापल्यासारख्या वेदना होतात. मलावरोध-तान्ह्या मुलांचा. शौचास होण्याच्या अगोदर बराच वेळ मुरडा होईल असे वाटते, नंतर कुंथून शौचास होते. उभ्याने शौचास बरे होते.

जठरः- काही तरी कदात्र खावेसे वाटते खड्डू-कोळसे-स्वच्छ पांढऱ्या चिंध्या, काफीचा गाळ, कोरडे पदार्थ. घटाटे सोसत नाहीत. जेवणानंतर वेदना ३ तास राहतात. घटाट्यांचा तिटकारा. मांसाचा तिटकारा.

मूत्रेंद्रियेः- मूत्राशयाच्या स्नायूची शक्ति मंद झाल्यामुळे-लघवी करताना, शौचवेळी कुंथावे तसे कुंथावे लागते (कुंथल्याशिवाय लघवीला होत नाही.). लघवीची धार मंद, लघवी हळुहळू होते. वृद्धपणी वारंवार लघवीला जावे लागते. लघवी होताना चुणचुणते-आग होते. मूत्राशयात व जननेंद्रियात अशक्तपणा वाटतो. अंथरुणात न कळत लघवी होईल अशी भीती वाटते. मूत्राशयात लघवी तुंबून थेंब थेंब गळते.

पुरुषजननेंद्रियेः- गुःगुल्या होतात, संभोगाची इच्छा वाढते. संभोगातिरेकाने किंवा मुष्टिमैथुनाने आलेले नपुंसकत्व. संभोगेच्छा कमी किंवा नाहीशी होते. शौचास कुंथताना मूत्रग्रंथीतील धातु जातो. स्वप्नावस्था. रात्री शिश्नाचे उत्थापन वेदनायुक्त. परमा.

स्त्रीजननेंद्रियेः- धुपणी भरपूर जाते, करवडणारी, इतकी की पायापर्यंत ओघळ येतात. गार पाण्याने धुण्याने कमी होते. दिवसा ज्यास्त (चालणे, उभे राहणे, वगैरे कारणाने) पाळी लवकर येते. एखादे दिवस विटाळ जातो खाली ओढल्याप्रमाणे असह्य वेदना होतात. जननेंद्रियात गुदगुल्या व कंड सुटून संभोगाची इच्छा होते. स्तनांमधे लाल होतात, आग होते व कंड सुटते (गरोदरपणी) विटाळ थोडा गेल्या तरी थकवा फार येतो. विटाळसेपणी स्त्रिया केविलवाण्या होतात. पाळीनंतर मानसिक व शारीरिक थकवा येतो. गरोदरपणी मलावरोध.

श्वसननेंद्रियेः- एक सारखी कोरडी खोकल्याची-ढांस सकाळी जास्त होते. खोकताना शिंका येतात. खोकताना श्वास घेता येत नाही. एकाएकी थंडीमुळे घसा

जसून आवाज उमटत नाही पडजीम लांब झाल्याने खोकला येतो. खोकला बोलताना गाताना चमचमीत पदार्थ खाल्याने जास्त होते.

छाती:- दाटल्यासारखी वाटते- खाली बसल्याने किंवा वाकल्याने जास्त होते. वजन उचलताना किंवा बोलताना छाती हुळहुळी होते.

हृदय:- हृदयाच्या जागी धके बसतात व धडधडते. हृदयाजवळ काळजीसारखे वाटून पहाटे ४१ वाजता जाग येते.

पाठ:- कमरेच्या मणक्यातून तापलेले. लोखंड खुपसले आहे असे वाटते. दोरीने बांधल्यासारखी वाटते. पाठीत टोचते.

हातपाय:- जड, चालताना भडखळणे. तळपाय चालताना दुखतात, सुजून मऊ झाले आहेत असे वाटते. नखाखाली कुरतडल्यासारखे वाटते. हाडे पिरगळल्यासारखी वाटतात. मान झोके छाती पुढे वाकवून, हात कोपरांपासून वर उचलून व शरीर ताठ करून चालणे. चालताना झोकाडे जातात. पाऊले टेकताना टाचा बधिर झाल्या आहेत असे वाटते. हातात व बोटात, कढत सुया टोचल्याप्रमाणे वेदना होतात. हात जड होऊन लटके पडल्याप्रमाणे वाटतात. पायाची आदी चालून बसल्याने पाय बधिर होतात. डोळे बंद करून चालता येत नाही. बसल्यानंतर कुले बधिर होतात.

ज्वर:- मोकळ्या हवेत थंडी वाजते. अंग तापून कंड सुटते. घाम येत नाही.

त्वचा:- कोरडी - भेगा पडतात. खरखरीत. दुखत असलेल्या जागी आग होऊन कंड सुटते, अंधरुणाच्या उबेने असह्य कंड सुटते. इसब. रक्त येईपर्यंत खाजवावे लागते

श्रोण:- अस्वस्थ, किंवा चिंतायुक्त, गुंतागुंतीची स्वप्ने पडतात, किंवा चोर दिसतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- उष्णतेने - खोलीच्या किंवा अंधरुणाच्या. कृत्रिम अन्न. बटाटे, तवकील, मीठ. बोलण्याने. कोरडी हवा. पहाटे जागे झाल्यानंतर. बसण्याने; विटाळसेपणानंतर. संभोग. तंबाखूचा धूर, नियमित वेळी आलटुन पालटुन. दमट हवा. गार पाण्याने धुतल्याने.

व वा:- संघ्याकाळी, समशीतोष्ण हवा. अल्पभ्रम.

सहाय्यक औषधे:- फेरम; बायो.

संबंधी औषधे:- आर्जे-मे; प्लंब.

१७. अल्युमेन (तुरटी) Alumen

स्वर्वाधारणः— या औषधाचे परिणाम साधारणः अल्युमिनाप्रमाणेच आहेत. स्नायू अशक्त—लटकें पडल्यासारखे, कौरडेपणा; आवळत्यासारखे वाटणे. काटिण्य-टणकपणा जीभ, गुद, गर्भाशय वगैरे. कॅन्सर. गाठी सुजून टणक व मोठ्या होतात. व्रणाचे तळ टणक. नेहमी खोकला असलेले वृद्ध इसम. रक्तस्राव मोठ्याला गाठी पडतात. गुदाच्या किंवा गर्भाशयाच्या कॅन्सरमुळे झालेले वृद्धकोष्ठ. दोरीने बांधल्यासारखे वाटणे—हातपाय वगैरे. डोळ्यावर किंवा दांतावर शस्त्रक्रिया केल्यानंतर उद्धवलेले उपद्रव. स्त्राव पिवळे.

मानसिकः— वाईट बातमी ऐकल्याने अंगाला कांपरे भरते. संशयात्मा. अंधश्रुणाची भीती वाटते.

डोके— टाळूवर ओसे ठेवल्याप्रमाणे वाटून आग होते गार हाताने दाबल्याने बरे वाटते. घेरी येताना पोटाच्या खळीत पोकळ वाटते, डोळे लघडल्याने किंवा उजव्या कुशीवर बळल्याने बरे वाटते.

डोळे— मेणवत्तीच्या उज्जडात वस्तू दोन दिसतात. तिरळेपणा— उजवा डोळा नाकाकडे वळतो.

घसा— टॉनसिल सुजून मोठ्या व टणक होतात. वारंवार सर्दी होऊन पातळ पदार्थ गिळताना त्रास होतो. पडजीभ लांब होते. खोकताना खवखवतो. आवाज अजिबात उमटत नाही.

उदरः— हृष्टी मलावरोध— दिवसचे दिवस शौचास हांत नाही. दगडासारखे पांढरे गाळे शौचास पडले तरी गुदात भरल्यासारखे वाटते. ता-त्या मुलांप्रमाणे पिवळे शौचास होते. शौचास झाल्यानंतर बराच वेळ गुदात आग होऊन दुखते.

पुरुषजननेंद्रिये— परमा जुनाट. पिवळा स्त्राव. मूत्रमार्गात गाठी लागतात.

स्त्रीजननेंद्रिये— गर्भाशयाचे मुख ठणक होते. स्तनात टणक गाठी होतात. विटाळ पाण्यासारखा. धुपणी पिवळी.

श्वसनेंद्रिये— वृद्ध इसमांना सकाळी खोकला येऊन खूप पातळ कफ पडतो, कफ खोकून खोकून काढावा लागतो. थुकीतून रक्त पडते.

हृदयः— उजव्या कुशीवर निजल्याने— धडधडते.

त्वचा:- व्रण तळाशी टणक. कॅन्सरचे व्रण. वृषणाच्या व शिश्नाच्या वरील भागाचा हसव. खरखरीत; मेगा पडतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- गारव्याने. क्षोपेत, उजव्या कुशीवर निजल्याने.

१८. असाफिटिडा (हिंग) Asafoetida

सर्वसाधारण:- या औषधाचा परिणाम *मज्जातंतू*, मन; अन्ननलिका; पचने-द्रव्ये; हाडांवरील आवरण व डावीबाजू यावर होतो. धष्टपुष्ट पण अत्यंत घाबरट इसम. *काहीही सहन होत नाही*. एकाएकी जोरजोराने दुसट्टावयास लागते. एकदम दाबल्यासारख्या किंवा टोचल्यासारख्या वेदना होतात. वेदना होताना बधिरपणा येतो. स्पर्श केल्याने वेदनांच्या जागा बदलतात किंवा वेदना कमी होतात. वेदना आतून बाहेर येत आहेत असे वाटते. वेदना उकरल्यासारख्या, खिळा मारल्याप्रमाणे होतात. निळसरपणा. पातळ, दुर्गंधी करवडणारे साव. खोल चरत जाणारे व्रण. हाडांचे कुजणे. हिस्टेरिआ. मूर्च्छा, काही कारण नसताना. प्रक्षोभामुळे वेदना होतात, मूर्च्छा येते. विशेषतः बंद खोलीत. स्नायू उडतात किंवा त्यांना कंप येतो. लाट आल्याप्रमाणे स्नायूत कंप होतो. लक्षणे डाल्या बाजूस उद्भवतात. नाडी-व्रण. दुर्गंधी पू येतो, त्वग्रोग बाह्योपचाराने बरे केल्याने मानसिक विकार उत्पन्न होतात. दुर्गंधी. पाण्याचे दुष्परिणाम. आतड्याचे चलनवचन उलट दिशेने चालते.

मानसिक:- लक्षणे सांगताना अतिशयोक्ति करणे. स्वतःविषयी दुसऱ्याने सहानुभूति दाखवावी अशी हच्छा. चंचल, एकही काम घड करता येत नाही. एकदा एखादी वस्तू मागितली की दुसरी हवी असते. स्वतःच्या तक्रारी सारख्या सांगणे. हिस्टेरिआ- घसा धरल्यासारखा वाटून तो धरावासा वाटतो. स्वतः-बहलच असंतुष्ट.

डोके:- मागील बाजू दुखते, शौचास झाल्याने बरे वाटते.

डोळे:- पापण्या डोळ्यांना चिकटतात. डोळ्याभोवती बधिरपणा. डोळ्यात व सभोवती दुसटुसते, रात्री जास्त होते. डोळ्याभोवती होत असलेल्या वेदना दाबल्याने किंवा विश्रांतीने कमी होतात.

नाक:- पिनस, नाकातील हाडे कुजतात. हाडे ताणल्यासारखी वाटून बधिर होतात.

चेहरा:- फुगीर; निळसर; जणू काही भाजूत काढला आहे असा दिसतो.

तोंड:- खालचा ओठ सुजतो. गालात लहान टणक पुटकुळ्या येतात. तेलकट, करपट, चव.

घसा:- खालून वर गोळा येत आहे असे वाटते.

उदर:- वात धरण्याची प्रवृत्ति. वात एकदम तर घशाकडे चढतो. वात धरल्यामुळे उदरात दुखते. वात खालून न सरता ढेकरावाटेच जाण्याची प्रवृत्ति. आतडी गोळा झाली आहेत असे दिसते. दुर्गंधी-पातळ काळसर जुलाब होतात. पोटाच्या खळात ठुसठुसते; उडते व ते दिसते किंवा हाताला लागते.

जठर:- अन्ननलिकेला व जठराला आचके बसतात. ढेकरांवरवर पाणी बाहेर येते. मोठ्या आवाजाच्या करपट किंवा लसणीच्या वासाच्या ढेकरा येतात.

मूत्रेंद्रिये:- लघवी पिंगट रंगाची व तिखट अमोनिया वासाची होते. लघवी हाताना व नंतर मूत्राशयात आंचके बसतात.

पुरुषजननेंद्रिये:- शिश्नात सुया टोचल्यासारखे वाटते. वीर्यपातानंतर मूर्च्छा येते.

स्त्रीजननेंद्रिये:- गरोदर नसताना स्तनात दूध येते. बाळंतपणानंतर दूध येण्याचे बंद होते. इंद्रियांना खाली ओढ लागते, गाडीने जाताना जास्त होते.

छाती:- घट्ट आवळल्यासारखी वाटते, त्यामुळे कुपकुपे पूर्ण विस्तारत नाहीत अस वाटते. दिवसात केहातरी एकदातरी दमा होतो, शारीरिक श्रमाने, संभोगानंतर, भरपूर जेवल्याने जास्त होतो.

हृदय:- मरल्यासारखे-ताणल्यासारखे वाटते. हृदयात कंप झाल्याप्रमाणे धडधडते.

हातपाय:- तंगडीचे मोठे हाड हुळहुळे होऊन दुखते, रात्री असह्य होते.

त्वचा:- लाल-काळसर सुजलेली. आत हवा असलेले फोड येतात. व्रण निळसर उंच कडा असलेले. दुर्गंधी-चरत जाणारा पू. कंड-खाजविल्याने बरे वाटते. जुने व्रण निळे पडून त्यात व्रण पडतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो:- रात्री; खोलीत; विश्रान्तांने; खाण्याने; बाह्योपचाराने त्वचेचे विकार किंवा खाव थांबविल्याने; पारा; आवाज; बसण्याने; गरम पांघरुणाने.

ब वा :- सोकळचा हवेत चालण्याने; दाबल्याने. स्पर्श. खाजविण्याने.

सहाय्यक औषधे:- कास्ति; पल्स.

संबंधी औषधे:- आरम-मे, पल्स; मर्क्यु; लॅके; व्हॅले; संजुल; सिंको.

१९. असारम Asarum

सर्वसाधारणः— या औषधाचा परिणाम—मज्जातंतु, छेप्पल त्वचा व स्त्रीजननेंद्रिये यावर होतो. अत्यंत हळुवारपणा; रेशमी कापडांवर घासणे, कागदाचे चुरगळणे इत्यादि बारीक आवाजसुद्धा असह्य होतात, इतकेच नव्हे तर कोणीतरी बोटांनी किंवा नखानी काहीतरी घासील या कल्पनेने सुद्धा अंगात खळबळ होते. थंडी टाळणारे व थंडी सहन न होणारे बंठघा स्वयंपेचे विद्या व्यासंगी इसम. एके ठिकाणी दाबल्यासारखे वाटते, शरीर हलके होऊन हवेत तरंगत आहे असे वाटते. भावनांमुळे शाहारे येऊन कांपरे भरते. दाबल्यासारखे वाटणे, ताणल्यासारखे वाटणे किंवा आखडल्यासारखे वाटणे.

डोके— मंदूत भ्रमल्यासारखे वाटते. कोरड्या ओकारीने बरे वाटते. दाबल्यासारखे डोके दुखते. आतडे ताणल्यासारखे वाटते. केस विंचरणे सहन होत नाही.

कान— आवाजाने कान दुखतात. कानांत बूज बसल्यासारखे वाटते.

चेहरा— गरम झाल्यासारखा वाटतो. गार पाण्यान धुतल्याने बरे वाटते.

तोंड— लाळ गार, तोंडात साचते व मळमळते. तंत्राखु ओढताना कडू होते.

उदर— बुळबुळीत—धागे असलेले, पिवळे शेंबडासारखे शौचास होते. खाण्यानंतर शौचास जावे लागते.

जठर— जोगच्या ओकाच्या येऊन जुलाब होतात, व उदरात मुरडा होतो. दारु प्यावीसो वाटते.

स्त्रीजननेंद्रिये— माकडहाडात विटाळ सुरू होताना इतके दुखते की श्वाससुद्धा घेववत नाही. हालचालीने जास्त होते. चिकट पिवळी धुपणी. घाबरटपणामुळे वाखा होण्याचा संभव.

श्वसनेंद्रिये— दमा वासाने किंवा गारव्याने जास्त होतो. घाबरटपणामुळे लागलेला ठसका.

हासपाय— हल्के झाल्यासारखे वाटतात. गुडघ्याच्या वाटीत गुडगुड आवाज होतो. अशक्तपणामुळे स्नोकांडे जातात.

पाठ— अतिशय ठणक्ते, इतकी की श्वास घेववत नाही, हालचाल करवत नाही.

ज्वर— अंग गार झाल्यासारखे वाटते, खाण्यापिण्यानंतर. उष्णतेने बरे वाटत नाही. घाम आंबूस, सहज येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो:- भेदणारे आवाज. थंडगार हवा, भावना. कोरडी हवा. कोरड्या ओकाऱ्या घेताना.

ब वा:- गार पाण्याने धुतल्याने, चेहरा, डोळे वगैरे. दमट हवा.

सहाय्यक औषधे:- आर्जे-ना; कॅस्टो; थेरि; बिस्म; सल्फु-ॲसि.

संबंधी औषधे:- काल्ति; पल्स; सिलि.

२०. असेटिक ॲसिड Acetic Acid

सर्वसाधारण:- वाळलेले, अत्यंत क्षीण इसम. रक्तक्षय पंडुरोग. कॅन्सर. मधुमेह. जलोदर; नाळगूद. वारंवार मूर्च्छा. श्वासोच्छ्वासाला त्रास. अशक्त हृदय. लघवीला खूप होते. उलटी व घाम खूप येतो. भूल देण्यासाठी वापरलेल्या औषधांचे दुष्परिणाम नाहीसे करते. फेफरे आले असता रोगी वेड्याप्रमाणे विछान्यातून उडी मारतो व जमिनीवर रांगतो.

मानसिक:- स्वतःचा आजार व मुलांचे दुःख करतो. स्वतःच्या मुलांना ओळखत नाही. धंद्याविषयी काळजी. त्रास अंगावर ओढून घेतो.

चेहरा:- पांढरा फटक किंवा फिकट-सुकलेला; गाल कढत व लाल. ओटांचा कॅन्सर.

डोके:- दुखते; श्लेष्मिच्या औषधांच्या दुष्परिणामाने.

घसा:- तहान लागते परंतु मुलांना चमचाभर पाणी पिणेही कठीण जाते (घटसर्प). तापात तहान नसते. जलोदरात फार तहान लागते.

जठर:- लाळ वाढते. जठरांत फदफदल्यासारखे वाटते. अत्यंत तहान लागते पण गार पाणी सोसत नाही. छाती व जठरांत भयंकर आग होते; नंतर तबचा गार होऊन कपाळावर गार घाम येतो. काही खाल्ले तरी ओकून पडते. कॅन्सर, व्रण. बटाट्याखेरीज इतर भाज्या मानवत नाहीत.

उदर:- फुगलेले. जलोदर. आतड्यातून रक्तस्राव. कृश मुलांची हगवण.

मूर्चेन्द्रिये:- लघवीला भरपूर होते, तहान लागते व अशक्तपणा येतो. मधुमेह.

श्वसनेंद्रिये:- श्वास आत घेताना खोकला. घाप लागते.

स्त्रीजननेन्द्रिये:- रक्तप्रदरात तहान लागते. बाळंतपणानंतरचा रक्तप्रदर. स्तनात गळू होते. दूध निळसर, आंबुस त्रिवडलेले त्यामुळे तान्ही मुले बाळू लागतात.

पाठ:- टणकते, पोटावर निजल्याने बरे वाटते. भरपूर लघवी झाल्याने बरे वाटते.

ज्वर:- क्षयी ज्वर; तापात तहान लागत नाही. रात्री खूप गार घाम येतो.

त्वचा:- पांढरी फटक; सुजलेली; जलयुक्त सूज. स्पर्शाने कमी होते.

२१. अस्टिलेगो Ustilago Maydis

सर्वसाधारण:- या औषधाचा परिणाम-त्वचा; नखे, केस व स्त्रीजननेंद्रिये यावर होतो. रक्तस्राव काळा, हळुहळु पांशरतो. गाठ बसली आहे असे वाटते-घसा, आतडे गर्भाशय वगैरे. नखे व केस गळतात. संमोगातिरेकाने आलेला थकवा. फिकट, कृश स्त्रिया, विटाळ थांबण्याच्या वयात.

डोके:- चिकट स्त्रावने केस काढ्यासारखे एकमेकात गुंतातात. घेरी येताना डोळ्यापुढे पांढरे ठिपके दिसतात, विशेषतः विटाळ थांबण्याच्या वयात भरपूर विटाळ जात असताना.

उदर:- वेदना होताना आंतड्याला गाठ मारली आहे असे वाटते. वेदना घट्ट, टणक शौचास झाल्याने कमी होतात.

पुरुषजननेंद्रिये:- मुष्टिमैथुन करण्याची प्रवृत्ति. रेतःस्खलन दररोज रात्री किंवा स्त्रियांशी बोलताना होते.

स्त्रीजननेंद्रिये:- विटाळ अर्धवट पातळ व अर्धवट गाढ्या असलेल्या. चिकट. गर्भाशयातून विटाळ जाण्याऐवजी-आतड्यातून किंवा फुफुसातून रक्त येते. गर्भाशयातून काळसर-गोठलेला हळुहळु रक्तस्राव होतो. उजव्या रजःपिंडात आग होते. गर्भाशय व डावा रजःपिंड हुळहुळा होतो. वेदना मांड्यापर्यंत जातात. दुर्मीधी-पिवळी, पिंगट धुपणी. डाव्या स्तनाखाली दुखंत. स्तनाखाली (डाव्या) चरगडीच्या समांतर दोन पाळ्यामध्ये केव्हातरी किंवा एकमागचे दुसरे. मूल अंगावर पिताना बाळंतपणासारख्या वेदना होतात. वाख्यानेतर किंवा विटाळ थांबण्याच्या वयात होणारा रक्तप्रदर.

पाठ:- उकळलेले पाणी वाहत आहे असे वाटत.

त्वचा:- कोरडी, कटत.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो:- विटाळ थांबण्याच्या वयात. स्पर्शाने; हालचालीने.

संबंधी औषधे:- असाफि; त्रोटिड; सिकेल.

२२. अँकित्ता स्वायकटा Actea Spicata

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम सांधे, विशेषतः लहान सांधे यावर होतो. फाडल्याप्रमाणे वेदना होतात किंवा भिरभिरल्याप्रमाणे वाटते. सर्वांगात दुमटुमटे, विशेषतः यकृतात व मूत्रपिंडाच्या जागी जास्त. मनगटाचा संधिवात. खाण्यानंतर किंवा बोलण्यानंतर एकदम मरगळल्यासारखे वाटते. थोडसे श्रम केले तरी सांधे सुजतात. छाती दाटल्यासारखी वाटते. गार वारे लागले तर दम लागतो. हालचालीने व स्थाने वेदना जास्त होतात. अशक्तपणा, विकार झालेला भाग लटक्या पडल्यासारखा वाटतो.

डोळे :- वस्तु निळ्या दिसतात.

कान :- शिकत्याने किंवा नाक शिकल्याने कान उडतात.

जा हो हवेचा बदल, थोडे श्रम थंडी, रात्री स्वप्नाने,

संबंधी औषधे :- कालो; लेडम; सिमिसि.

२३. अँगस कॅस्टस Agnus Castus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम **जननेंद्रिये**; **मन**, मज्जातंतू व डोळे यावर होतो. **नपुंसकत्व** व **अकाली वृद्धत्व** संभोगा तरेकाने क्षीण झालेले इसम. लम्बन झालेल्या इसमाना भेदरूपणा व अशक्तपणा वाटतो मुष्टि-मैथुनामुळे स्वतःचाच तिरस्कार वाटतो. वारंवार परमा झाल्यामुळे झालेले दुष्परिणाम. कंड सुटून कुरतडल्यासारखे वाटते. रात्रीच्या बाहेर ओझे उचलण्याचं दुष्परिणाम; लचक संभोगेच्या होत नसलेले इसम.

मानसिक :- मनाचा गोंधळ. **विसरभोळेपणा**. उदास व निराशा. काही झाले तरी आपण लवकरच मरणार व आता त्याला काही इलाज नाही असे वाटते. मन जागेवर नसते.

डोळे :- दाट धूर असलेल्या खोलीत असल्याप्रमाणे वाटून डोळे दुखते, एखाद्या विदूवर स्थिर पाडिल्याने बरे वाटते.

डोळे :- कंड सुटून कुरतडल्यासारखे वाटते. बाहुल्या विस्तारलेल्या.

नाक :- कस्तुरीचा किंवा इतर पदार्थांचा वास येत आहे असा भ्रम. कणा दुखतो दाबल्याने बरे वाटते.

चेहरा :- गालाना मुंग्या येतात. गालाना कंड सुटते व खाजविल्याने करवडतात.

तोंड :- तोंडात व हिरड्यावर व्रण पडतात. गरम अन्न-पेयांच्या स्पर्शाने दात दुखतात.

उदर :- मळमळते व आंतडी खाली दाबल्यासारखी वाटतात, त्यामुळे उदर धरून ठेवावे असे वाटते. अगदी साधे अन्न सोसते. वात धरून गुरगुर आवाज होतो, विशेषतः झोपेत. पांथरी हुळहुळी, मोठी होते. सरलेल्या वाताला लघवी-सारखा वास येतो व कपड्यावर दीर्घकाळ टिकतो. गुदद्वारात खोल भेगा पडतात. गुदद्वाराजवळ व्रण पडला आहे असे वाटते, चालताना जास्त होतो.

मूर्चेन्द्रिये :- लघवी फार होते; वारंवार जावे लागते.

पुरुषजननेन्द्रिये :- गार, शिथिल. सहजासहजी वीर्यपात होतो. संभोगेच्छा नष्ट.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- स्तनात दूध येत नाही. त्यामुळे उदास वाटते धुपणी पिवळा डाग पडतो. वेध्यात्व. स्वच्छ धुपणी नकळत वाहते. संभोगाचा तिटकारा.

संबंधी औषधे :- आर्से; ओलिअं; इमे; क्लाडि; पल्स; लायको; सल्फ; सेले.

२४. ॲन्टिमोनियम क्रूडम (सुरमा)

Antimonium Crudum

सर्वसाधारण - या औषधाचा परिणाम जठर; पचनेन्द्रिय; मन व त्वचा; नखे यावर होतो. विकार एकदा या बाजूस एकदा त्या बाजूस होतात. आघाशी इसम. जठराचे विकार, मानसिक भावना व त्वचेचे विकार यांचा एकमेकांशी संबंध असतो. कोणतेही विकार झाले म्हणजे पोट विघडते किंवा पोट विघडले म्हणजे इतर विकार उद्भवतात. वृद्ध इसम; लठ्ठ इसम. गाठचा; गाठचाळ स्नाव, शीच, धुपणी, त्वचा, नखे वगैरे. वेदनांचा अभाव. (ज्या विकारात होण्याची अपेक्षा असते अशा विकारात). भेगा पडतात डोळ्यांच्या कोपऱ्यात, ओटाचे कोपऱ्यात, नाकपुड्यात. घाम येऊन गेला म्हणजे अंग तापते व तहान लागते. सारखे शोषावेसे व लोळावेसे वाटते. उष्ण हवेने थकवा वाटतो. उन्हाळ्यात विकार उद्भवतात. ऊन सोसत नाही. प्रेमभंगामुळे उद्भवलेले विकार. घंटेचा आवाज ऐकत नाही. उद्भवलेले विकार जागा बदलतात, किंवा एका बाजूकडून दुसऱ्या बाजूस जातात. पाच, सहा किंवा बारा आठवड्यांनी विकार उद्भवतात. अस्वस्थपणा व स्नायूना

कंप. धुलक आवाजाने दचकणे. त्वरोग किंवा व्रण बाह्योपचाराने बरे केल्या-
नंतर उद्भवलेले जीर्ण विकार. पाण्यात पडल्यानंतर किंवा पोहण्यानंतर झालेले
विकार. अंगावर जलयुक्त सूज. मुडदुस. स्वभाव हळवा विशेषतः चंद्रप्रकाशात,
संधिप्रकाशात, किंवा हगवण लागली असताना किंवा विटाळशी होण्याचे
अगोदर. वातरक्त (Gout) बरे झाल्यानंतर पोटाचे विकार होतात.
संधिवात, सांधे वेडेवाकडे होतात. लहान मुले किंवा लठ्ठ होण्याकडे प्रवृत्ति
असलेले मध्यम वयाचे इसम किंवा तरुण.

मानसिक :- त्रासिक, चिडखोर, दुर्मुखलेला, तुसडा. पाहिल्याने-स्पर्श केल्याने
किंवा आंघोळ घालताना मूल किंवाळावयास लागते. तिटकारा-बीट आयु-
ष्याचा, अन्नाचा, आंघोळीचा- समाधी लागल्याप्रमाणे तंद्री. हळवा स्वभाव;
रंगीत काचेतून आलेल्या प्रकाशाकडे किंवा चंद्राचा प्रकाश पहाण्याने मन
मोहित होते. (विशेषतः स्त्रिया). स्वतःच्या नशिवासंबंधी चिंता वाटते;
पिस्तुलाने आत्महत्या करण्याचा प्रयत्न करणे. कोणाशी बोलावसे वाटत
नाही. प्रेमासंबंधी उच्च भावना. स्वतःच्या कामात इतकी व्यग्रता की
लघवी, शौचास जाणे विसरणे, किंवा दिले तरच खाणे.

डोके :- गार पाण्याची आंघोळ केल्याने, गोड पदार्थ खाल्ल्याने डोके दुखावयास
लागते. कपाळ दुःखते नंतर नाकातून रक्त येते. कपाळ जड होऊन घरी येते,
मळमळते. कातडे खाजते व केस गळतात.

डोळे :- पापण्या मुजून लाल होतात. कोपरे मेगा पडून लाल होतात. फार
दिवसाचे आलेले डोळे, विशेषतः मुलांचे. उजेड सहन होत नाही. विस्तवाकडे
पाहिल्याने खोकला येतो. पापण्यांच्या कडावर फोड येतात.

कान :- भोवती ओलसर पुटकुळ्या येतात. कानाचा फडके बांधले आहे किंवा पान
चिकटले आहे असे वाटून कमी एकावयास येते.

नाक :- खपल्या वसतात; मेगा पडतात व हुळहुळे होते. श्वास घेताना आत गार
झाले आहे असे वाटते. सर्दी थांबली की डोके दुखावयास लागते. इसब.

चेहेरा :- हनुवटीवर व गालावर उगवण येते, व ती फुटून पिबळसर खपल्या
वसतात. ओटांच्या कोपऱ्यांना मेगा पडतात. खण्ड, उदास.

जमि :- जिभेवर दुधासारखा किंवा लुना पास्तल्यासारखा पांढरा जाड
थर जमतो.

तोंड :- येते. जिमेने किंवा कोणत्याही प्रकारे दातांना स्पर्श झाला की त्यातून कळ्या येतात. हिरव्यातून रक्त येते. तोडाभोवती इसब. बसलेल्या स्थितीत झापले असताना दात खाणे. पाळीच्या अगोदर दात दुखावयास लागतात.

घसा :- घशात काहीतरी अडकले आहे असे वाटून सांखे गिळावेसे वाटते. गार पाण्याच्या स्नानाने घसा बसतो. अति बोलण्याने आवाज कर्कश होतो.

उदर :- भरल्यासारखे वाटते. खिरीसारखे किंवा पाण्यासारखे किंवा गाढ्या असलेले शौचास होते. जुलाब व मलावरोध आलून पालटून, विशेषतः वृद्धपणी. आतळ्यात स्कू पिळल्याप्रमाणे वेदना होतात. मुळव्याध, झणझण होऊन आग होते. शौचात नुसतीच पांढरी आव पडते. गुदद्वारातून बुळबुळीत साव येतो, त्याने कपड्याला पिवळे डाग पडतात.

जठर :- अपचन, अजीर्ण—अन्नाचा तिटकारा. आंघट पदार्थ—लोणचे खावेसे वाटते. ढेकरा येतात. ढेकराना खाल्लेल्या अन्नाची चव लागते. ओकाऱ्या खाण्याने पिण्याने जास्त होतात, मळमळत नाही किंवा ओकारी झाल्याने बरे पण वाटत नाही. जठर दाबल्याने दुखते. संधिवात किंवा वातरक्ता (गाउट) चे दुखणे कमी व्हावयास लागले की पोटात बिघडते. ओकाऱ्या येताना आचके येतात. दूध प्याल्यानंतर मूळ ओकते. ओकारीत दुधाच्या गाठी पडतात, नंतर मूळ दूध पीत नाही व चिडते. तहान लागत नाही. एखाद्या रोगातून उठल्यानंतर भूक लागत नाही.

मूत्रेंद्रिये :- मूत्रमार्गात लघवी होताना कापल्याप्रमाणे वाटते. लघवीला वारंवार जावे लागते व त्यावेळेस आग होते व पाठ दुखते. खोकताना नकळत लघवीला होते. लघवी दुर्गंधी.

पुरुषजननेंद्रिये :- भोवती पुटकुळ्या येतात. शिश्न व अंड वाळतात. वैषयिक वासनेमुळे शरीर अस्वस्थ होते. वृषणाला चावल्यासारखी कंड येते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- धुपणी पाण्यासारखी पण गाठी पडतात. विटाळ जाताना गर्भाशयात दाबल्यासारखे वाटून सर्व बाहेर येत आहे असे वाटते. विटाळशी होण्याचे अगोदर दात दुखावयास लागतात. रजःपिंड दाबल्याने दुखतात. प्रेमभंग झालेल्या तरुण मुलींच्या रजःपिंडात दुखावयास लागते. गरोदरपणी मळमळ, ओकाऱ्या व जुलाब होतात. थंडपाण्याच्या स्नानाने विटाळ बंद होतो. विटाळ एकदम बंद केल्यावर कामोन्माद होतो.

श्वसनेंद्रिये :- कोरडी खोकल्याची दास लागते पण उत्तरोत्तर तिन्ना जोर कमी होत जातो. डांग्या खोकला. खोकला विस्तवाकडे पाहिल्याने किंवा उष्णतेने

जास्त होतो. छातीत आग होते, कंड सुटते. कफ खूप पडतो त्यामुळे थकवा येतो. आवाज बसतो पण त्याचा उपयोग केल्याने सुटत जातो. आवाज धोगरा, कर्णकटु, फुटलला. अंग उष्णतेने तापल्याने आवाज बसतो. बाहेरून गरम खोलीत आल्याने खोकला येतो.

मान, पाठ :- उठताना माकडहाडात दुखते, चालताना बरे वाटते. मानेला व पाठीला कड येते.

हातपाय :- नखाखाली दुखते. नखे फुटतात. नखे वेडीवाकडी शिंगाप्रमाणे वाढतात त्यांचा रंग बदलतो, बोटांचे सांधे दुखतात; कोपर सुजते, दुखते तुकतुकीत दिसते. पावलांना घाम येतो त्यामुळे त्वचा सुरकुतते. तळपायांना घट्टे पडल्यामुळे चालता येत नाही. बारीक टोचल्यासारखे वाटते. गुडघी रोग. स्नायूंना पेटके येतात; लिहिताना हात कापतात, निःशक्त वाटतात, त्यानंतर दुर्गंधी वात सरतो. टाचा दुखतात. कोपराचे स्नायुबंध सुजून दुखतात, भाग लाल होतो व सांधा आखडतो. कोपरे चकचकीत दिसतात. पाऊले वेडीवाकडी होतात.

शोष :- दिवसा फार येते, सकाळी उठवत नाही. शोषाळूपणा व थकवा, विशेषतः बृद्धपणी.

ज्वर :- घाम येऊन ताप कमी होत नाही. घामानंतर तहान लागते, विषम ज्वरात ताप नसला म्हणजे पचनेंद्रियाचे विकार उद्भवतात.

त्वचा :- भाजल्यासारखे फोड येतात. घामगळवे, इसब, पित्ताच्या गांधी, लाल कडा असलेल्या पांढऱ्या, अतिशय कंड सुटते. अंथरुणात निजल्यावर कंड सुटते. गार पाण्याचे स्नान सहन होत नाही. गोवर कांजिण्याप्रमाणे अंगावर पुरळ येते. घट्टे पडतात. टणक चामखिळी त्वचेवर येतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थंड दमट हवा; थंड पाण्याचे स्नान; अंग तापल्याने; आंबट पदार्थ, गोड पदार्थ खाण्याने; उष्णता-उन्हाळ्याची उन्हाची, विस्तवाची. चंद्रप्रकाश. जिना चढताना. स्पर्श.

ब वा :- ओला शोक. मोकळ्या हवेत. विश्रांति

सहाय्यक औषधे :- सिल्ला.

संबंधी औषधे :- कॅल्क का; पल्स; लॅक; सल्फ; सेपि.

२५. ॲन्टिमोनियम टार्टारिकम

Antimonium Tartaricum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्लेष्मल त्वचा; श्वासनलिका; फुफुसे; हृदय, रुधिराभिसरण; श्वासोच्छ्वास; जठर; आतडी; शोष; कंठ व त्वचा यावर होतो. **जीवनशक्ति क्षीण** झाल्यामुळे, **अशक्तपणा वाढत जातो; गुंगी** येऊ लागते; घाम सुटतो; **इंद्रिये क्षिणिल** होतात. **कफ श्लेष्मा स्वरूप होतो.** कंफ - हात, डोके, अंतर्गत. मुलांना-सारखे घेऊन हिंडवावे असे वाटते. ती स्पर्श करू देत नाहीत. त्यांच्याकडे पाहिलेले त्यांना खपत नाही. अस्वस्थता; आंचके; ताठपणा; जडपणा, ओझे ठेवल्याप्रमाणे वाटते. वृद्ध इसम व मुले यांचे विकार. बरेच विकार पचनक्रिया विघटल्याने उत्पन्न होतात. दुसटुसते; हुळहुळेपणा. कापल्यासारख्या वेदना. तहान लागत नाही. कांजिण्या गोवर यांची उगवण चांगली होत नाही. अनेक विकार होण्याच्या अगोदर जांभया येऊ लागतात, किंवा मुले केविलवाणी रडतात. तान्ही मुले अंगावर पिता पिता, गुदमरल्यासारखे वाटून पिणे सोडून रडावयास लागतात. राग व चिडखोरपणा यामुळे उद्भवलेले शारीरिक किंवा मानसिक विकार. देखी टोचण्याचे दुष्परिणाम, यूजा व सिलिसिआ यांचा उपयोग होत नसल्यास हे औषध घ्यावे.

मानसिक :- कण्ठणे, केविलवाणे रडणे. विकाराविषयी बेफिकोर किंवा संवस्त. दिवसा आनंदी. संध्याकाळी चाब्रटपणा व चिंता वाटते. विकार बरे होण्यासंबंधी निराशा. एकटेच असावेसे वाटते. कोणी येऊन त्रास देऊ नये अशी इच्छा. डोळे मिटल्याने शुद्धि नाहीशी व्हावयास लागते. एकटे असण्याची भीति. वातात पुटपुटणे. जवळ असलेल्या माणसाला धरून ठेवणे. अनेक विकार होत आहेत अशी तक्रार करणे.

डोके :- पट्ट्याने बांधल्याप्रमाणे वाटून दुखते. भणभणल्यामुळे निजणे भाग पडते. थंड हवा, गार पाण्याने धुतल्याने, हालचालीने बरे वाटते. उशीवरून डोके उचलले की घेरी येते. घेरी व गुंगी आलून पालटून येते. कपाळात गोळा बसल्यासारखे वाटते. खोकताना डोके हालते.

डोळे :- फुफुसाच्या विकारात पुढे आल्यासारखे किंवा वटारल्यासारखे दिसतात. पापण्यांना चिकट पू येतो. डोळ्यात पाणी तरंगते. ते दवाबेसे वाटतात. डोळ्यापुढे काजवे चमकताहेत असे वाटते. एक डोळा उघडा दुसरा मिटलेला. डोळे अर्धवट उघडे.

नाकः— फुफ्फुसाच्या विकारात पाळ्या आत वाहेर हलतात. सर्दी— खूप शिंका येतात नाक वाहते. नाकातून रक्त येते, व ते लोंकर थांबत नाही. नाक-पुड्या आत काळ्या दिसतात.

चेहराः— बसलेला, फिकट, गाल लाल, निळसर. चेहऱ्याचे स्नायूंना आचके वसतात. कुगीर. गार वाम. आजान्यासारखा. हनुवटी व खालचा जवडा थरथरतो.

तोंड— जिमेवर चिकट पांढरा थर जमतो, कडा लाल असतात. जिमेवर मधुन मधुन तांबड्या पुटकुळ्या आलेल्या दिसतात. जीभ लिंबुलिंबित. कोरडी; लाल विशेषतः मध्यभागी. विंगट तांबड्या रेषा. लाळ गळते. जॉर्मईनंतर तोंड उघडेच राहते.

घसाः— गिळताना त्रास होतो, दुखते. कफ सांठल्यामुळे श्वासोच्छ्वास करवत नाही.

उदरः— आंतडी दगडाने भरली आहेत असे वाटते. कापल्यासारख्या वेदना होतात, व गुंगी येते. वात धरून फुगते. जलोदर. शौचास आमयुक्त होते किंवा गवतासारखे हिरवे होते. विस्फोटक ज्वरात दुर्गंधी पाण्यासारखे जुलाव होतात. गुदद्वाराची आग होते. शौचास होताना छातीत धडधडते.

जठरः— आंबट पदार्थ, फळे विशेषतः सफरचंद ही खावीशी वाटतात. पण आंबट पदार्थ सोसत नाहीत. थोडे पण वारंवार गार पाणी प्यावेसे वाटते. कुजट अंड्यासारख्या ठेकरा येतात. **मळमळते**, मळमळताना थकवा येतो, गार घाम येतो, सर्व गोष्टींची किळस येते, चिता वाटते, जोराने फेकल्यासारखी ओकारी होते. नंतर थकवा वाढून झोप येते. (इथू) दूध मानवत नाही. ओकाऱ्या होताना हात पाय कापतात. जोरजोराने उमासे येऊन कोरड्या ओकाऱ्या येतात व पोटात गळून जाते. ओकारीत— हिरवे पाणी, फेम किंवा रक्तमिश्रित पुष्कळ बुळबुळीत चिकट कफ पडतो. अन्नाची कल्पनासुद्धा सहन होत नाही. इतका तिडकारा वाटतो, की थोडेसे खाल्ले तरी मरण येईल असे वाटते. फक्त उजव्या कुशीवर निजल्याने ओकारी थांबते.

मूत्रेद्रियेः— लघवी होताना व नंतर मूत्रमार्गात आग होते. लघवी झाल्यानंतर रक्ताचे थेंब पडतात व मूत्राशयात कापल्यासारखे वाटते.

पुरुषजननेद्रियेः— परमा बाह्योपचाराने बंद केल्यानंतर अंडांत वेदना होतात. शिश्नाच्या बोंडीवर चामखिळी येतात.

खाजिननेंद्रिये— पातळ रक्तासारखी धुपणी, बसल्याने जास्त जाते. वाळंतपणानंतर लगेच आचके येतात.

श्वसननेंद्रिये— श्वासोच्छ्वास अनियमित. गुदमरल्यामुळे श्वास जलद चालतो. कफाने छाती भरली असली तरी कफ बाहेर येत नाही. खोकताना धुरधुरते. श्वासोच्छ्वास घेताना पोटा उडते. न्युमोनिया, ब्रांको न्युमोनिया दमा. खोकला वृद्धांचा, मुलांचा. डांग्या खोकला. मूल रागावले की खोकला येतो. दम्यात श्वास घेताना किंवा खोकताना ताठ वसून रहावे लागते. देकर आल्याने, उजव्या कुशीवर निजल्याने, कफ पडल्याने बरे वाटते. तान्हे मूल पिता पिता, श्वास न घेता आल्यामुळे स्तन सोडून रडू लागते. मुलू खांद्यावर टाकून हिंडविल्याने राहतात. वृद्ध इसमाच्या दम्यात या औषधाचा उपयोग न झाल्यास बॅरी-का द्यावे. फुफुसे पाण्याने भरतात, त्यांची श्वसनक्रिया बंद होते. खोकून खोकून श्वासनलिका रुंद होतात. उपजलेल्या मुलांना श्वासोच्छ्वास करता येत नाही. खोकला व जांभया आलटून पालटून येतात. श्वासनलिकेत पान अडकल्यासारखे वाटते. कफ चिकट व दाट असल्यामुळे बाहेर पडावयास नास होतो.

हृदय— भोंवती चिंता वाटून ओकारी होते, कफ व पित्त पडते. धडधड होताच अंग तापते व चैन पडत नाही. नाडी अशक्त, जलद. रक्तवाहिन्यात गारवा वाटतो.

पाठ— कंभरेत ठणका लागतो व तो उचलताना जास्त होतो, हालचाल केल्याने उमासे येऊन घाम येतो. गुदामागील हाडावर ओंक्षे ठेवल्यासारखे वाटून त्याला ओढ लागते. मणके एकमेकावर घासताहेत असे वाटते.

हातपाय— खांद्यापासून बोटापर्यंत डावा हात दुखतो. हात कापतात किंवा अस्वस्थ. पायावर जलयुक्त सूज येते (नाळगूद). बसल्यावर पाय बघिर होतात. शोषेत व जुलाब होताना हातपायाना आचके बसतात. बोटे गार, निजीव. चालताना पोटाच्याना ओढ लागते.

शोष— अनेक विकारात जांभया येतात; गुंगी येते; किंवा गाढ शोष लागते. शोषेत कंप सुटतो. शोष लागते आहे तोच विजेचे धक्के बसल्यासारखे वाटते हातपाय पोटाशी घेऊन निजणे. पाठीवर, डावा हात डोक्याखाली घेऊन निजणे, शोषेत डोळे सताड उघडे ठेवून किंचाळणे व त्यावेळेस अंगाला कंप सुटतो.

घाम— भरपूर गार व चिकट. त्वचा गार. घाम आल्यानंतर अत्यंत अशक्तपणा वाटतो.

ज्वरः— अंग इतके तापते की अंथरण नकोसे वाटते. सर्वांगाला शहारे येफन कंप सुटतो. अंग कडत झाल्यासारखे वाटते. हृदयातून. उष्णता येते. पाळीच्या अगोदर गार मुंग्या आल्यासारखे वाटते.

त्वचाः— देवीमारखे अंगावर वेदनायुक्त फोड येतात. विस्फोटक ज्वरात उगवण चांगली न झाल्यास या औषधाने उगवण बाहेर येते. फोड बरे झाल्यानंतर निळसर लाल डाग पडतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा होः— उष्णता-खोलीची, पांघरणाची, हवेची. रागामुळे. निजण्याने; सकाळी; अतिस्वाण्याने; गारवा; दमटपणा; दाबल्याने. वसले असता उठताना. खाली ताना, हालचाल. आंठ पदार्थ. दूध.

ब वा :— कफ पडल्याने; उजव्या कुशीवर निजल्याने; हालचालीने. ढेकर आल्याने; ताठ वसल्याने; ओकारी झाल्याने.

सहाय्यक औषधेः— इपि; वॅग्रे-का; ओपि.

संबंधी औषधेः— अमो-का; ओपि; कार्बो-व्हेजि; पल्स; लेवे; सल्फ; सेपि.

२६. अँन्थ्रसिनस Anthracinum

सर्वसाधारणः— अत्यंत आग व अत्यंत क्षीणता, विकार दुष्ट (सेप्टिक); गळवे; कालीपुळी; निळे काळे भाजल्यासारखे फोड. चरत जाणारे धांवरे. फुगीरपणा. कुजणे; कुजत चरत जाणारे वण.

संबंधी औषधेः— आरें; टेन्टु-कु.

२७. अँम्ब्रा ग्रिजिया Ambra Grisea

सर्वसाधारणः— या औषधाचा परिणाम मज्जातंतू; मन; स्त्रीजननेद्रिये; एक बाजू व छाती यावर होतो. सुकलेले, घाबरट हडकुळे इसम किंवा मुले. अकाली वृद्धत्व. शारीरिक कंटाळा व क्षीणत्व पण थुलक गोष्टी सहन होत नाहीत. लक्षणे होत असलेल्या जागेत एकदम अदलाबदल होते. लहान लहान जागी बधिरपणा येतो, किंवा गारवा वाटतो. थरथरणे, हात, बोटे वगैरे. शरीराच्या चरच्या भागात किंवा अवयवात अशक्तपणा वाटून खालच्या भागात किंवा अवयवात कंप उत्पन्न होतो. सर्व शरीर बधिर.

किंवा निर्जीव झाले आहे असे वाटते. विशेषतः सकाळी. अंग गार होऊन स्नायू थरथरतात. विकार एका वाजूस उद्भवतात. कंप; लाटा आल्यासारखे वाटणे व सर्व शरीरात दुसदुस. अतिश्रमाने, कौटुंबिक किंवा ध्याच्या काळजीने, कुटुंबांतील माणसे एकामागून एक मेल्याने मनाला धक्का बसून झालेले दुष्परणाम. वृद्धत्व.

मानसिक:- आकलनशक्ति मंद वडवड करणे. उत्तरे मिळण्याच्या अगोदरच अनेक प्रश्न एकामागून एक विचारणे. लाजाळू. दुःस्वकारक गोष्टींची वारंवार आठवण होते. अनेक कल्पना येतात व जातात. वेळ हळु हळु चालला आहे असे वाटते. दुसऱ्यांच्या देखत कोणतीही गोष्ट करता येत नाही. उदासीन, खिन्न. गाणे ऐकल्याने रडू येते. विसरभोळपणा. वाचलेले समजत नाही. स्वतः बोलण्याने, किंवा दुसऱ्यांचे बोलणे ऐकणे नको वाटते. एकदम विषयांतर करणे. नाचऱ्या, वडवड करणाऱ्या धोंदरट मुली. दिवसाचे दिवस बसून रडणे.

डोके:- घेरी येते. त्यावेळेस डोके व पोटात हलके-अशक्त झाल्यासारखे वाटते. विशेषतः वृद्धपणी. डोक्याच्या मागील भागात लचकल्यासारखे वाटते, व आत कलकलते. नाक शिंकरताना डोके दुखते. मेंदू सैल झाल्यासारखा वाटून ज्यावाजूस निजले असेल त्या वाजूस पडतो आहे असे वाटते.

डोळे:- पापण्या जड होतात, जागे असून सुद्धा उघडता येत नाहीत. शिवणकाम करताना डोळ्यापुढे टिपके तरंगतात.

कान:- एका कानाने चांगले ऐकू येत नाही, दुसऱ्या कानात आवाज होतात.

नाक:- नाकातून रक्त येते; विटाळसेपणी, सकाळी, तोंड धुताना. नाक बंद होते, रात्री, तोंडाने श्वास घ्यावा लागतो जीर्ण सर्दी.

चेहेरा:- स्नायूना कंप, ओठाना पेटके येतात, ओढ कढत. लाली येते. लांबल्या-प्रमाणे, पिळसर.

तोंड:- हिरड्यातून खूप रक्त येते, घाण येते. दूध प्यालानंतर आंघट होते. जिभेखाली गुलम.

उदर:- आत गार झाले असे वाटते. वात धरतो. दुसऱ्यांच्या देखत लघवीला किंवा शीचास होत नाही, विशेषतः गरोदरपणी. उदरावर व मांड्यांना घाम येतो. गरोदरपणी किंवा बाळंतपणानंतरचा मलाबरोध. यकृताच्या जागेत एखाद्या लहान जागी दुखते, दाबल्याने जास्त होते. शौचाबरोबर खूप रक्त जाते.

जठरः— खाल्यानंतर अन्न जठरापर्यंत पोचले नाही असे वाटते किंवा खोकला किंवा जांभया येतात. टेकरा येताना जोराने आंचके आल्याप्रमाणे खोकला येतो. दूध पिल्यानंतर छातीत जळजळते. तहान लागत नाही. मध्य रात्रीनंतर पोटा फुगते.

मूत्रेद्रियेः— लघवी गडबड असते. लघवी होताना लघवीचे काही थोडे थेंब मूत्र-मार्गातून बाहेर येत आहेत असे वाटते. गुदात व मूत्राशयात एकाच वेळी दुखते. डांग्या खोकल्यात लघवीला आंगुस वास येतो.

पुरुषजननेद्रियेः— इंद्रिये प्रक्षोभित होऊन कंड सुटते. अवयव बाहेरून बघिर पण आतून आग होते. वैपयिक इच्छेशिवाय शिश्न ताटते.

स्त्रीजननेद्रियेः— योनिद्वाराला कंड सुटते, ते सुजून हुळहुळे होते. दोन पाळ्यांच्या मध्ये विटाळ जातो. किंवा धुल्लक कारणाने शोचाच्या वेळेस कुंथल्याने, धक्का लागल्याने विटाळ जातो. गर्भाशयाचे विकार निजल्याने जास्त होतात. धुपणीत निळसर श्लेष्मा पडता, रात्री भरपूर जाते. संभोगाची इच्छा वाढते.

श्वसननेद्रियेः— भावनामुळे खोकला येतो. दुसऱ्यांच्या देखत किंवा गाणे ऐकल्याने, बोलण्याने, मोठ्याने वाचताना जास्त होतो. खोकल्यानंतर टेकरा येतात. खोकला सुकल्यासारखा छातीतून खोल येतो. कफ निळसर पांढरा. छातीत गोळा वसल्यासारखे वाटते. दमा चावू असताना टेकरा येतात. धुल्लक कारणाने दमा वाढतो. वृद्ध इसमांना धाप लागते, संभोगानंतर जास्त होते.

हृदयः— मोकळ्या हवेत धडधडते; चिह्ना फिकट होतो. नाडी चालल्याची जाणीव.

श्लोपः— काळजीमुळे श्लोप येत नाही उठून वसावे लागते. श्लोप येईल असे वाटते, पण अंधरुणावर निजल्याबरोबर श्लोप नाहीशी होते.

हातपायः— हाताला-बोटांना पेटक येतात. वस्तू धरताना जास्त होतात. पाय बघिर होतात, चालताना कापतात. नखे दिगडळ. पाय (डावा) विटाळसेपणी निळा होतो; श्लोपेत हाता-पायांच्या स्नायूंना धक्के वसतात व शरीर गार होते.

ज्वरः— थोड्या थोड्या वेळाने उष्ण लहरी येतात. जरा श्रम केले तर घाम येतो, विशेषत उदरावर व मांड्यांना.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :— क्षुद्र कारणांनी. दुसऱ्यांच्या देखत, संगीत गाणे; मनःक्षोभ, चिंता. भावनांचा विचार केल्याने. संभाषणाने. अनपेक्षित गोष्टीमुळे. सकाळी. दूध.

ब वाः— मोकळ्या हवेत, हळुहळु चालण्याने. दाबल्याने. गार पेयाने.

संबंधी औषधे— इमे; पल्स; बॅरी-का; सल्फ; सेपि.

२८. आयरिस Iris Versicolor

सर्वसाधारणः— या औषधाचा परिणाम **गांठी** विशेषतः— यकृत; पॅन्क्रीआ लालेचा, **तोंड** ते **गुदद्वारापर्यंत** पचनेंद्रिये, उजवी बाजू व मज्जातंतू यावर होतो. कोणत्याही विकारांत खाव जलद बाहेर येतात. खाव आंबट, करवडणारे व **आग करणारे** असतात. तेलकट-नाक-चव-शौच वगैरे. पित्तप्रकृति.

मानसिक :— खिन्नता. लवकरच काहीतरी दुखणे येणार अशी भीति.

डोके :— दुखत असताना जुलाब होतात. डोकेदुखी सुरू होण्याच्या अगोदर दृष्टि अंधुक होते नंतर ओक्याच्या येतात व मग डोके दुखावयास लागते. दृष्टीचे उपद्रव. अर्धशिशू सुरू होण्याचे अगोदर अंधारी येणे, वस्तूचा अर्धा भाग दिसणे वगैरे. थकल्यासारखे वाटून डोके दुखते, खोकताना, गार वाऱ्याने जास्त होते, हळुहळु चालण्याने बरे वाटते.

जीभ :— गार झाली आहे असे वाटते. चव गोड. जीभ भाजल्यासारखी वाटते.

तोंड :— भाजल्यासारखे वाटते. तेलकट आहे असे वाटते. भरपूर चिकट लाल येते.

घसा :— आग होऊन चुणचुणते. घशापासून जठरापर्यंत आग होते. गार पाणी पाल्याने किंवा गार वोर आंत घेतल्याने बरे वाटते.

जठर :— आंबट कडवट टेकरा. सारखी मळमळ, कडू-करवडणारी ओकारी. ओकारी होताना शौचास जावेसे वाटते व भरपूर लघवीला होते. ही लक्षणे डोके दुखावयास लागण्याचे अगोदर बरेच वेळा सुरू होतात. **पित्ताच्या-पाण्यासारख्या आंबट** किंवा **करवडणाऱ्या ओक्याच्या होतात व** त्यामुळे घशाची **आग** होते. असे मधून मधून एक महिन्याने किंवा ६ आठवड्यांनी होते व ते २।३ दिवस टिकते. आग तोंडापासून गुदद्वारापर्यंत होते. गार पाणी पिय्याने बरे वाटत नाही. यकृत हुळहुळे होते **पिंढळे करवडणारे, पाण्यासारखे जुलाब होतात, गुदद्वाराची विस्तार-प्रमाणे आग होते वेदनारहित जुलाब होतात.** डोक्यात, चेहऱ्यात, दातात वेदना होताना शौचाला होईल होईल असे वाटते.

सूत्रेन्द्रिये :— मधुमेह. लघवी स्वच्छ व भरपूर होते. व त्यावेळेस डोके दुखते. लघवी होताना मूत्रमार्गांत आग होते.

गळ्या :— गळ्यांड.

पाय:- कंत्रेच्या सांध्याचा भाग पिरगळत्यासारखा वाटतो. एकदम पायाला कळा लागून लंगडत चालवे लागते. गृध्रसीवात (सायाटिका) डावापाय.

त्वचा:- वेदनायुक्त पुटकुळ्या (नागीण) व त्यावेळेस जठर विघडते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- नियमित वेळी; दर आठवड्यास २-३ पहांडे २-३ वाजता; मध्यरात्रीनंतर. वसंत ऋतूत. मानसिक शीण, उष्ण हवा.

ब वा :- हळू हळू चालण्याने.

संबंधी औषधे:- आसें; फास्फ; मर्क्यु.

२९. आयोडिअम Iodium

सर्वसाधारण:- या औषधाचा परिणाम गांठी- गळ्याच्या गलगंड, अंड, आंतड्यावरील गांठी; स्तन; श्लेष्मल त्वचा-श्वासनालिकेची फुफ्फु-सांची हुदय; रक्तवाहिन्या; त्वचा, मज्जातंतू यावर होतो. विकाराचे स्वरूप तीव्र असून त्यांची वाढ जलद होते. अंग कढत झाले आहे असे वाटून उष्णता सहन होत नाही. कढत-करवडणारे पाण्यासारखे स्नाव. स्नाव सारखे वाहतात किंवा खारट असतात. गांठी सुजून मोठ्या, टणक व जड होतात, किंवा त्यानंतर वाळावयास लागतात. चांगली भूक असूनमुद्धा अन्न अंगी न लागल्यामुळे शरीर वाळते व अशक्तपणा येतो. बोलवत नाही. थोड्या श्रमाने घाम येतो. जुने विकारांचे स्वरूप कधी काळी एकदम तीव्र होते. ठिकठिकाणी स्नाव साखळतात किंवा टुस-टुसते. सर्व शरीरात टुसटुसते. कंड, अंतर्गत-रक्तस्नाव, कंप, सांधे वेडे-वाकडे होतात. अवयवांची अवास्तव वाढ किंवा झीज. पू थोडा. मानसिक धक्का; प्रेममंग यामुळे उद्भवलेले विकार. गांठी मोठ्या होतात पण शरीर वाळते; कोणत्याही विकारात खाल्यानंतर बरे वाटते.

मानसिक:- खिन्न किंवा अत्यंत चिडखोर, तिरसट आणि अस्वस्थ. मन क्षुब्ध. एकदम धावण्याचा प्रवृत्ति किंवा काहीतरी अंधोर गोष्टी करण्याची प्रेरणा होते. मन गुंतविल्याने बरे असत परंतु हालचाल केल्याने श्क्वा येतो. आपण चांगले बरे आहोत अशी समजूत लोकांनी किंवा वैद्य डोकट-राचा, भीता वाटते व त्यांना टाळण्याची प्रवृत्ति. कोणालातरी दार मारावेसे वाटते किंवा स्वतः मारावेसे वाटते. कारणाशिवाय काहीतरी विचित्र गोष्टी

करण्याची प्रेरणा. अमूक एखादी गोष्ट का केली याचा स्वतःलाच उमज पडत नाही. विसरभोळेपणा. काय बोलावयाचे किंवा करावयाचे आहे याचा विसर पडतो.

डोके:- घट्ट बांधल्यासारखे वाटते. ठुसठुसते. घेरी- वाकल्याने जास्त होते. डोक्यात आवाज होतात, मेंदू चमच्याने ढवळल्यासारखा वाटतो.

डोळे:- बटवटीत, पुढे आलेले. आंचके आल्याप्रमाणे हालतात किंवा थरथरतात.

नाक:- सर्दी- नाकातून कडत भरपूर पाणी येते व अंग तापते. नाकाच्या बुंध्याशी व बाजूच्या हाडातील पोकळ्यात दुखते. मोकळ्या हवेत जास्त होते. नाक सुजते व लाल होते. खूप शिंका येतात.

चेहरा:- केविलबाणा, सुकलेला, पिंगटसर; मळकट धुरकट. गार विशेषतः लठ्ठ सुलांचा.

तोंड:- घाण येते. लाळ दुर्गंधी सावणाच्या फेसाप्रमाणे.

जीभ:- चव तांब्याच्या घातु प्रमाणे, जीभ, कोरडी, पिंगट, वर जाड थर.

उदर:- फेंसाळ; ताकाच्या निवळीप्रमाणे; तेलकट दह्यासारखे पांढरे शौचास होते. मलावरोध. गार दूध पिण्याने बरे वाटते. खाण्यानंतर शौचास जावे लागते. यकृत व पांथरी मोठी होऊन दुखते. लहान मुलांची जीर्ण, सकाळची हगवण.

जठर:- खाखा-पण अंगी लागत नाही. भूक लांढिष्टपणाची. तहान लागते. खाल्ले नाहीतर काळजी वाटते, वेचैनपणा येतो. गार दूध पिण्याने शौचास साफ होते. अन्नाला कडु चव लागते, पण पेयाना लागत नाही.

मूत्रेद्रिये:- लघवीला भरपूर होते. लघवी काळी, पिवळसर हिरवट, वर तवंग येतो. खाली मिरच्याच्या भुकटीप्रमाणे गाळ साचतो.

पुरुषजननेद्रिये:- अंडाचे गुल्म, अंड वाळते. संभोगेच्छा कमी होते. अंडाभोवती पाणी साचते. हैड्रोसील; वृषणवृद्धि. नपुंसकत्व. वीर्यवाहिनी नलिकेत पिर-गळल्यासारख्या वेदना होतात.

स्त्रीजननेद्रिये:- विटाळ पिंगट, विटाळसेपणी अत्यंत थकवा येतो. रजःपिंड ते गर्भाशयापर्यंत पाचर मारल्याप्रमाणे दुखते. रजःपिंडाची सूज, गुल्मे. विटाळ शौचास होतांना जातो. धुपणी करवडणारी त्यामुळे मांड्या करवडतात व वस्त्र फाटते. स्तन वाळतात, जड होतात. शौचानंतर विटाळ जातो. स्तनांत गांठी होऊन त्यावर काळे ठिपके पडतात. स्तन जड होतात व खाली गळून पडतील की काय असे वाटते. स्तनात गांठी होऊन त्यावर काळे ठिपके पडतात.

श्वसनैन्द्रिये:- आवाज बसतो, बोलताना कंठ दुखतो, गुदमरल्यासारखे वाटते. कंठ धरावासा वाटतो विशेषतः खोकताना. घटसर्प. श्वासनलिकेच्या आकाराचा कफ पडतो. आवाज कर्कश. न्युमोनिआ, सूज जलद वाढत जाते. क्षय-कृश व झपाट्याने वाढ होणाऱ्या तरुणांचा. छातीत गुदगुल्या होऊन कोरडा खोकला येतो व त्यावेळेस गुदमरल्यासारखे होते.

हृदय :- मुठीत धरून आवळल्यासारखे वाटते व त्यानंतर थकवा वाटतो किंवा मूर्च्छा येते. थोड्या श्रमाने धडधडते; नाडी अतिशय जलद वाळते, भोवती गुदमरल्यासारखे किंवा फडफडल्यासारखे वाटते.

गळा :- गलगंड टणक, व ते आवळल्यासारखे वाटते.

मान :- जाड होते, बोलताना सुजल्यासारखी दिसते.

पाय :- पावलाच्या वरच्या भागावर घाम येतो. सांध्याचे जीर्ण विकार, ते ताठतात व सुजून मोठे होतात. पाऊले व पंजे गार. पाठलावर सूज येते.

झोप :- रक्तात खळबळ चालली आहे असे वाटून झोप येत नाही.

ज्वर :- अतिज्वर, किंवा बाह्यांग गार होऊन काळजी वाटते, व गुंगी येते. उष्ण लाटा डोक्यापर्यंत जातात. क्षयी ज्वर. घाम लवकर येतो. पहाटे घाम आल्याने बरे वाटते.

त्वचा :- कोरडी, खरखरीत, मळकट. पिंगट डाग पडतात. जुन्या वणावर कंड सुटते व पुटकुळ्या येतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- उष्णता-खोलीची; हवेची; पांघरूणाची. श्रम-चटण्याचे, बोलण्याचे. उपांशी राहिल्याने; रात्री; विश्रांतीने. स्पर्श, दाबल्याने.

व वा :- थंड-पाण्याची आंघोळ-हवा. हालचालीने, खाण्याने, वसल्याने.

सहाय्यक औषधे :- लायको; सिलि.

संबंधी औषधे :- आर्से; फास्फ; प्लुओ-असि; स्पांजि.

३०. आरम मेटॅलिकम (सोने) Aurum Metallicum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मन; मज्जातंतू; रुधिराभिसरण (अशुद्ध रक्तवाहिन्याचे) हृदय; हाडे-नाकाची-कवटीची, गुडघ्याची वाटी. सांधे; गांठी; यकृत; मूत्रपिंड यावर होतो. ठिकठिकाणी शिरांत

रक्त साखळते; खळखळ चालल्यासारखी वाटते. डोके व छातीत रक्त चढल्यासारखे वाटते. सर्व शरीरात रक्तवाहिन्यांची ठुसठुस चालू असल्यामुळे अंग तापते व क्षुब्धता येते. अशक्तपणा पण वेदना सहन होत नाहीत. वेदना इतस्ततः भटकतात त्यामुळे हालचाल करणे भाग पडते, वेदना शेवटी हृदयांत स्थिर होतात. टणकपणा-गाठीचा, हृदयाला रक्त पुरविणाऱ्या नाड्यांचा. हाडे कुजतात. हाडावर हाड वाढते. हाडात उकरल्या-कापल्याप्रमाणे वेदना होतात. जीर्ण विकार. गरमी व त्यावर पाऱ्यासारखी औषधे घेऊन झालेले दुष्परिणाम. झुरणारी मुले; व वयात येणाऱ्या मुलीचे विकार. वृद्ध हसम. दुःख, शोक, प्रेममंग. भीती, राग, विरोध, असंतोषाची कुचंबणा, दीर्घ काळ राहिलेली चिंता. मालमत्तचा नाश, न झेपणारी जबाबदारी या कारणाने उद्भवलेले विकार. कोठेतरी वार लागत आहे असे वाटते. रक्तदाब वाढतो. कॅन्सरचे त्रण.

मानसिक :- अत्यंत निराशामय खिन्नता. खिन्नतेने विचार करीत बसणे, नंतर चिडखोरपणा. स्वतःला दोष देऊन प्रार्थना करणे. आत्महत्येच्या विचाराने मानसिक यातना होतात, जगण्याचा कंटाळा येतो. मरणाची इच्छा आपण निरुपयोगी असून जगाने राहण्यास अयोग्य आहोत असे वाटत. भविष्यकाळ भयाण वाटतो. काहातरी भयंकर घडेल अशी भीती वाटते. माणसांची भीती वाटते. विरोध बिलकुल सहन होत नाही बडबड, उत्तंगाची वाट न पहाता एकामागून एक प्रश्न विचारणे. आलटून पालटून राहणे व हसणे. स्मरणशक्ती मंद. आवाजाची भीती वाटत. हृदयविकारात निराश, फुफ्फुसांचे विकारात आशावादी. हिस्टेरियात आततायी कृत्य करण्याची प्रवृत्ती. आपण करतो ती प्रत्येक कृता चुकीची आहे असे वाटते.

डोके : भणभणून भयंकर वेदना होतात. डाक्याला वार लागत आहे असे वाटते. डोके तापले असले तरी गुंडाळून ध्यावेसे वाटते. कदवीवर हाड वाढते, गरमीमुळे पडलेले टकल रपश सहन होत नाही. विश्वाधर्माची डोकेदुग्नी त्यावेळेस हृदयाजवळ निंता वाटून, डोके भगल्यासारखे वाटून तापते. कातड वर गळवे येतात. कपटीचे हाड वाढून त्यात उकरल्यासारख्या वेदना होतात. कातडीखाली गोळे येतात. पिवळ्या, चद्रकोरीप्रमाणे वस्तु डोळ्यापुढे तिरकम तरंगत आहेत असे वाटते.

डोळे :- टिंगण्या-ज्वाळा दिसतात. डोळे बाहेर येत आहेत असे वाटते. वस्तू एकाच्या दोन दिसतात. वस्तूचा वरचा अर्धा भाग दिसतो. खुपतात. पुढे येतात.

बाहुल्या वेड्यावाकड्या रंद होतात. चांदण्यात बरे वाटते. काचबिंदु, डोळ्याभोवतालचे हाडाचे वर्तुळ दुखते.

कान :- मागील हाडाचा उंचवटा कुजतो. दीर्घकाळ कानातून दुर्गंधी पू येतो. आवाज सहन होत नाही पण संगीताने बरे वाटते.

नाक :- चांदते-सुजते-आत त्रण पडून दुखते. दुर्गंधी साव येतो. पिनस, गरमीमुळे झालेला. शेंबूड दाट-अंड्यातील बलकाप्रमाणे. बोंडी लाल व बटणाप्रमाणे किंवा त्वरत्नरीत. नाक बसकं.

तोंड :- बयात येणाऱ्या मुलांच्या तोंडाच्या त्रण येते. टाळून त्रण पडतात. दात कुजतात. दुधासारख्या, गोंडसर चव. जिभेवर चामगिळी.

चेहरा :- फुगीर लाल-निळसर, ओठ निळे, नाकाभोवती निळा. चालताना हाडातून उकरल्यासारख्या वेदना होतात. गालाचे हाडाचे उंचवटे दुखतात. कपाळावर, ओठावर बारीक दाणेदार पुरुळ येते.

उदर :- यकृताचा भाग हुळहुळा. यकृताची सूज (शोथ). गरोदरपणी कावीळ होते. यकृताच्या विकाराबरोबर हृदयाचे विकार होतात. जलोदर. सुलाव फक्त रात्रीच होतात. गुदद्वारात आग होते. गुदद्वाराभोवती मांसांकुर उगवतात. यकृत मोठे व टणक होते. मलाबरोध, शोचास गोंड्याळ, टणक व मोठ्या प्रमाणात होते, बिटाळेपणी कमी होते. लहान मुलांचा अंतर्गळ.

जठर :- तहान लागते, खा खा सुटते. पोटात आग होऊन कटत, देकरा येतात.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी ताकासारखी. मूत्राघात. मूत्राशयात लघवी तुंबते व दुखते.

पुरुषजननेंद्रिये :- अंड सुजतात व दुखतात. मुलांचे वाळावयास लागतात. अंडाभोवती पाणी साचते. परभ्यामुळे पडलेले त्रण. अंड, मोठे, टणक.

स्त्रीजननेंद्रिये :- पाळी उशीरा बिटाळ अगदी थोडा किंवा बंद. गर्भाशय टणक होऊन बाहेर येतो. वारंवार वाग्न झाल्यामुळे गर्भाशय सुजून त्यात त्रण पडतात व तो टणक होतो. बंध्यात्व, गरमीमुळे उद्भवलेले. संभोगाचे वेळी योनिस्कोच. आपल्याला मूल हांगार नाही, म्हणून खिन्न असलेल्या स्त्रियांचे स्तनात गाठी येतात. पोकळ गुल्मे. योनिद्वारातून सारखा साव वाहतो. गर्भाशयाचे विकार हात उंच व लांब केल्याने जास्त होतात.

श्वसनेंद्रिये :- दमा (हृदयाचा) हंसताना, चडताना जास्त होतो. छातीच्या मध्यभागी ओझ्यानी ठेचल्यासारखे वाटते. सारखा दीर्घ श्वास घ्यावासा वाटतो पण तो पुरेसा वाटत नाही.

हृदय :- कोंड्यासारखे वाटते. थांबत आहे असे वाटून नंतर जोराने धक्का बसतो. भयंकर धडधड. वयात येणाऱ्या मुलामुलींची नाडी अशक्त, जलद-अनियमित होते. रक्तदाब वाढतो. हृद्रोग. चालताना हृदय सैल झाले आहे असे वाटते.

पाठ :- कण्याच्या खालच्या भागाची मागे कमान झाली आहे असे वाटते. मणके कुजतात. टी. बी. मानेतील गाठी मोठ्या होतात. कमरेचे स्नायू ताटून दुखतात, मांडी वर करता येत नाही.

हातपाय :- संधि आलटून पालटून दुखतात, सूज येते, वेदना रात्री जास्त होतात. छातीत धडधड होताना डावा हात धरून ठेवावा लागतो.

श्लोप :- श्लोपेत मोठ्याने हुंदके देणे. श्लोप अस्वस्थ, चिंतायुक्त भयप्रद स्वप्ने पडतात.

ज्वर :- गारवा सहन होत नाही. अंग दमट व गार, जननेंद्रियांना घाम येतो. अंथरुणात हुडहुडी भरते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- भावनामुळे; खिन्नता, मानसिक श्रम, थंडी. रात्री-सूर्यास्तापासून सूर्योदयापर्यंत. हिवाळा. आभाळ आलेली हवा. दारू.

ब वा :- मोकळी हवा, गार पाण्याचे स्नान. चालताना. ऊब आल्याने. चांदण्यात. गाणे.

संबंधी औषधे :- अको; कॅल्क-का; नाय-अॅसि; पल्स; म्हस-टा; लायको; सल्फ; सिफि; सिको; सेपि.

३१. आरम मूरिआटिकम Aurum Muraticum

सर्वसाधारण :- बहुतेक लक्षणे आरम-मे प्रमाणे. जीभ व जननेंद्रियावरती चामलिळी सारखी उगवण. जीभ कातड्याप्रमाणे. कॅन्सर. कंटाळवाणे वाटते, कामाचा कंटाळा, हृदयाचे विकार. गाठीचे विकार. धुपणी-करवडणारी-आग करणारी. विटाळ थांबण्याच्या वयात होणारा रक्तस्त्राव. एकटेच असले म्हणजे स्वतःच्या विकारासंबंधीच विचार केल्यामुळे चिडखोरपणा येतो. म्हणून कोणीतरी जवळ असावे असे वाटते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- जिने चढताना, उष्णता.

ब वा :- गार हवा, गार पाण्यानी धुतल्याने.

३२. आरम ट्रायफायलम Aurum Triphyllum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम तोंड, घसा, कंठ, मूत्रपिंड, मेंदू, रक्त व त्वचा यावर होतो. **स्पर्श सहन न होण्याइतका हुळहुळपणा.** **आग. चुणचुण. करवडणारे स्त्राव. गाठी सुजतात.** मुलांची भूक नाहीशी होते, त्यांना खेळावेसे वाटत नाही, वाळू लागतात, व डोके दुखते.

मानसिक :- अत्यंत चिडखोर व हट्टी. **घाबरटपणा.** मूल रक्त येईतोपर्यंत किंवा हुळहुळे होईतोपर्यंत **नाकात षोटे घालते** किंवा ओठ, बोटांची टोके किंवा एखादी जागा कुरतडते.

डोके :- उशीत खुपसावेसे वाटते (मेंदूच्या विकारात). कढत कॉफी पिण्याने किंवा गरम कपडे घातल्याने डोके दुखावयास लागते.

डोळे :- (डावी) वरची पापणी लवलवते.

नाक :- चोंदते. तोंडाने श्वासोच्छ्वास घ्यावा लागतो. चोंदत असले तरी नाकातून पाणी येते. सर्वो-नाकातून भरपूर, करवडणारे पाणी येते त्यामुळे ओठ वगैरे लाल व हुळहुळे होतात.

तोंड :- येते, हुळहुळे व सोलवटल्यासारखे; ओठ कोरडे, ओठाचे कोपरे मेगा पडून सोलवटतात. टाळा हुळहुळा.

घसा :- हुळहुळा व सोलवटलेला. खाकरताना किंवा खोकताना वेदना होतात, तरी पण खाजवावासा व दाबावासा वाटतो.

उदर :- पिठल्यासारखे पातळ शौचास होते (ट्रायफाईड सारख्या तापात). पातळ शौचास होऊन गुदद्वाराची आग होते.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी थोडी होते किंवा अजिबात बंद होते.

श्वसनेंद्रिय :- आवाज; घोगरा, बसतो, चिरचिरा किंवा फुटतो.

हातपाय :- बोटे (हातापायांची) खाजतात.

त्वचा :- उगवणीनंतर लालभडक डाग पडतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- आवाजाचा दुरुपयोग-बोलणे; गाणे, थंडी; दमट वारे. उष्णता.

सहाय्यक औषधे :- नाय-अॅसि.

संबंधी औषधे :- आर्से; मर्क्युरी-कॉ.

३३. आर्जेन्टम नायट्रिकम Argentum Nitricum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मन; मज्जातंतू; मेंदू व मज्जारज्जु श्लेष्मल त्वचा-जठराची-आतड्याची-डोळ्याची-घसा, मूत्रमार्ग; हाडा वरील आवरण; त्वचा व डावी बाजू यावर होतो म्हाताऱ्यासारखे, सुकलेले; अशक्त इसम. कंप. शरीर उत्तरोत्तर वाळत जाते. लुले लटक पडणे खालून वर. शरीराचे भाग किंवा अवयव मोठे झाले आहेत किंवा बांधले आहेत असे वाटणे. वेदना तीव्र-काटा, काचेचा तुकडा आत खोल रुतून वसल्याप्रमाणे किंवा विजेचे धक्के वसल्याप्रमाणे होतात. वेदना एकदम सुरू होऊन एकदम नाहीशा होतात; विशेषतः पाठीच्या खालच्या भागात व पायात. वेदनामुळे दचकावयास होते. वेदना उकरल्याप्रमाणे होतात किंवा पसरत जातात. व्रण-पुष्कळ पिवळा रक्तमिश्रित पू येतो. जलोदर; नाळगुद धास्ती-भीती, खाण्या-पिण्यात-वागण्यात अनियमितपणा, काळजी, मानसिक ताण, मुष्टिमैथुन किंवा संभोगातिरेक, बर्फ घातलेले पदार्थ या कारणांमुळे उद्भवलेले विकार. बधिरपणा. फेफरे विटाळसेपणी किंवा धास्ती भीतीमुळे किंवा रात्री. फेफरे येण्याचे अगोदर एक दोन दिवस बाहुल्या विस्तारतात, नंतर अस्वस्थपणा वाटून पंजाना कंप सुटतो. मधुन मधुन शरीराला कंप सुटतो. हालचाल करता येत नाही. पंगुवात. डोक्यापासून खालपर्यंत गळून गेल्यासारखे वाटते. मानसिक व पचनेंद्रियाचे विकार बरोबरच सुरू होतात. एकदम चिमटा घेतल्यासारखे वाटते. डोळे मिटून चालता येत नाही. डावीकडे लक्षणे उद्भवतात. धंदेवाईक व्यापारी, विद्यार्थी यांचा मेंदूचा शीण, परीक्षेची भीति वाटते. कचरणे (आडखळणे)-बोलताना-चालताना; शिक्षाचे संभोग करताना.

मानसिक:- विलक्षण कल्पना किंवा भावना मनात उद्भवतात, त्यामुळे मन व्रस्त होते. घाबरटपणा. मनात येईल ते करण्याची प्रवृत्ति. उतावळा. स्वतःला वाटणाऱ्या कठीण प्रसंगाची, एखादी विशिष्ट जागा ओलांडण्याची, अंधाराची, काहीतरी वाईट घडून येईल अशी भीती वाटते. उंच इमारतीकडे बघवत नाही. स्मरणशक्ती मंद. वेळ सावकाश चालला आहे असे वाटते. आपल्या कुटुंबीय माणसाकडून स्वतःचा तिरस्कार होत आहे असे वाटते. महत्वाकांक्षेचा अभाव. हाती घेतलेल्या कामात यश मिळणार नाही अशी भावना. खिडकीतून किंवा पूल ओलांडताना खाली उडी मारावीशी वाटते. असंबद्ध, मूर्खपणाची कृत्ये करण्याची प्रवृत्ति. वेळ थोडा उरला आहे असे वाटून सर्व गोष्टी उतावीळपणाने करणे.

डोके:- आत खोल दुखते-दाबल्यासारखे वाटते. घेरी-उंच इमारतीकडे किंवा उंचावरून खाली घडण्याने, फेफरे येण्याच्या अगोदर किंवा रात्री येते. कपाळात डाया बाजूस उकरल्यासारखे दुखते, ११-१२ वाजता सकाळी जास्त. अर्धशिथी डोके दुखत असताना अंग गार होते व कापते. घट्ट बांधल्याने, दाबल्याने बरे वाटते. डोके दुखण्याचा शेवट ओकरीत होतो. कवटीची हाडे वेगळी झाली आहेत असे वाटते.

डोळे:- आतील कोपरे सुजतात व लाल होतात. डोळे लाल होतात-येतात, खूप पु येतो. उजेड सहन होत नाही. बाहुल्या रंद होतात. शिवताना डोळ्यांना ताण पडतो. खुपऱ्या, सारा, फूल पडते. डोळ्याच्या लक्षणाबरोबर उदराची लक्षणे होतात.

कान :- घेरी येताना कानात गुणगुण आवाज होतात. घंटानादासारखे आवाज होऊन बहिरेपणा.

नाक :- वास कळत नाही, अतिशय खाजते. सर्दी झाली की डोळ्यातून पाणी येते अंगावर शहारे येतात व डोके दुखते.

चेहरा :- आज्ञ्यासारखा-मातट, फिकट. डोळ्याखालच्या भागात भयंकर दुखते व त्या वेळेस तोंड आंबट होते. बोलताना ओठ कापतात-ओठ निळे.

तोंड :- जिमेचे टोक लाल होऊन दुखते. कडा लाल-होतात. तुरट आंबट, किंवा कडू चव. चावताना, गार पदार्थाने आंबट पदार्थाने दात दुखतात.

घसा :- अन्न घशात अडकते. दाट कफ साचतो. घसा वारंवार खाकरावा लागतो. हुळहुळा. गिळताना, श्वास घेताना किंवा मान हलविताना काटे टोचल्या-प्रमाणे वाटते-गार पेये प्याल्याने बरे वाटते. तंबाखू ओढणाऱ्याच्या घशात केस अडकला आहे असे वाटते.

उदर :- वात धरतो त्याने उदर फुटेल असे वाटते. मोठमोठ्या जोराच्या ढेकरा येतात. वांत खालीवर सरकत राहतो. जुलाब होताना वारा सहन आवाज होतो. भावना किंवा भीतीमुळे हगवण लागते. शौचात आमाचे (कफाचे) चिंध्याप्रमाणे तुकडे पडतात. शौच झाल्यानंतर हिरवे होते. खाण्यापिण्यानंतर ताबडतोब शौचास जावे लागते. शौच हिरवे गवतासारखे. अंगावर तोडल्यानंतर मुलाना हगवण लागते. पेये पितापिताच शौचास होते साखर खाऊन झालेली हगवण.

जठर :- गोड पदार्थ, साखर खाण्याची वासना पण ती मानवत नाही. तुरट आंबट किंवा कडु-आंबट चव व ओकाऱ्या. टेकरांबरोबर अन्न बाहेर येते. पोटाची खळी फुगून दुखते. आत कुरतडल्यासारख्या वेदना होतात. जठरातील व्रण-वेदना दूरवर पसरतात. खाण्यानंतर मळमळते. ओकारी पिंगट काफीच्या चुकटीप्रमाणे होते. टेकर वर येऊन दाबल्यासारखे वाटून अन्ननलिका बंद झाल्यासारखी वाटते. जठरात दुसडुसते, कंप उत्पन्न होतो.

मूत्रेंद्रिये :- मूत्रपिंड ते मूत्राशयापर्यंत भयंकर कळा येतात. स्पर्शाने, हालचालीने, दीर्घ श्वसनाने जास्त होतात. अंड वर उचललेले. मूत्रमार्गात कापल्यासारखे वाटते. शिश्न दुखून ताठते. लघवी होताना कळत नाही. परमा-पिवळा रक्तमिश्रित साव. लघवीची धार दुभंगलेली.

पुरुषजननेंद्रिये :- नपुंसकत्व. संभोगाचे वेळी शिश्न ताठले असले तरी त्याचा उपयोग होत नाही-मूत्रमार्ग ताणल्यासारखा वाटून दुखते,

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळशी होण्याच्या अगोदर जठरात दुखावयास लागते, छातीच्या स्नायूंना आंचके बसतात. विटाळ थोडा व त्या वेळेस दमा होतो. गर्भाशयात व्रण पडतात. धुपणी पुष्कळ पिवळी व करवडणारी व त्यातून आतील व्रणामुळे वारंवार रक्त येते. संभोगाचे वेळी दुखते, नंतर रक्त येते. रक्तप्रदर-विटाळ थांबण्याच्या वयात, तरुण विधवांचा किंवा ज्या स्त्रियांना मुले झाली नाहीत अशा स्त्रियांचा. रजःपिंडात दुखते, ते मोठे झाल्यासारखे वाटतात. वाळंतपणानंतर लवकर मुले मरतात.

श्वसनेंद्रिये :- हसताना किंवा आवाज चढविल्याने खोकला येतो. घशात केस अडकला आहे असे वाटून खोकला येतो. भावनामुळे उत्पन्न झालेला दमा, खोलीत गर्दी झाल्याने जास्त होतो. छातीच्या स्नायूंना आंचके बसतात. दमा वात धरल्यामुळे होतो व त्या वेळेस जठरात दुखते. गवयांच्या श्वासनलिकेचा जीर्ण शोध, व त्यामुळे घसा बसणे. खोकला खाली वाकल्याने, तंबाखु ओढल्याने, जिना चढताना जास्त होतो. छातीमधील हाडावर जड दगड ठेवल्यासारखे वाटते.

हृदय :- उजव्या कुशीवर निजल्याने धडधडावयास लागते, व मळमळते. हृद्रोग भयंकर कळा येतात, रात्री जास्त. मोकळ्या हवेत बरे वाटते. हृदयात भरल्यासारखे वाटून बेचैन वाटते. धडधड होताना काळजी वाटते व सर्व शरीरात दुसडुसते.

पाठ :- कणा अशक्त व त्यात दुसटुसते. कंवर वसत्याजोगेवरून उठताना दुखते, उभे राहिल्याने किंवा चालण्याने बरे वाटते. मानेतील गाठी टणक होतात.

हातपाय :- कांपतात- दुखतात. पोटाच्या शिणल्या, ताठल्यासारख्या वाटतात. किंवा त्या पिरगळत्या सारख्या वाटतात. डोळे मिटून चालता येत नाही किंवा स्वस्थ उभे राहता येत नाही. चालताना अडखळणे, विशेषतः कोणी बघत नसताना. लिहिताना पेजे कापतात, हाताच्या बोटांची टोके, करंगळ्या व त्या शेजारची बोटे बधिर होतात. हाताची बोटे अर्धवट मिटलेली, दूर करता येत नाहीत. गुदास्थीत वजन लोचकळत आहे असे वाटते. आंचके बसताना पाय वर उचलले जातात व हात वर व वाजूला फेकले जातात. पायावर सूज.

ज्वर :- आतड्यात थंडी वाजून शहारे येतात व ते पाटीत जातात. उघडे असल्याने थंडी वाजते, पण पांघरूण घेतल्याने गुदमरल्यासारखे वाटते. थंडी वाजताना मळमळते.

द्रोप :- संभोगाची, मेलेल्या मित्रांची किंवा सापांची स्वप्ने पडतात.

त्वचा :- व्रण-लाल खोल कळा टणक. पुरूळ. चिकट त्वपल्या.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- भावनामुळे-काळजी किंवा संदह. खोलीत. बंद जागेत. साखरेने. उजव्या कुशीवर निजल्याने. दारू. गर्दीत. विटाळ-सेपणी. उष्णता (कोणत्याही स्वरूपाची) गार अन्न किंवा रात्री. मलावरोध. आईसक्रीम, खाली पाहताना.

व वा :- थंड हवा, आंघोळ. मोकळी हवा. जोराने दाबल्याने. हालचालीने.

सहाय्यक औषधे :- कॅल्क-का; नेट्र-मू; पल्स; सेपि.

संबंधी औषधे :- कलि-का; ब्रायो; मर्क्यु; व्हेरा-आ; सिलि; सेपि; स्वांजि; स्वायजे.

३४. आर्जेंटम मेटॅलिकम (चांदी) Argentum Metallicum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम **मज्जातंतू** : श्लेष्मल त्वचा; **श्वास-नालिका**; कंठ, हाडे; हाडांचे उंचवेडे; संधि; मृन्मय व जननेंद्रिये; डावे रजःपिंड व उजवे अंड यावर होतो. खोल-मुरलेले हलुहलु वाढणारे विकार. नाकाच्या कानाच्या पाळ्या, पापण्याच्या कडा, सांध्याचे स्नायुबंध, हाडे वगैरे जाड होतात. स्नाव दाट असतात. श्लेष्मल स्नाव (कफ) चिकट

पांडुरके. (राखेच्या रंगाचे) धंदेवाईक-बौद्धिक श्रम करणारे-विद्यार्थी यांना आलेला मानसिक शीण, शक्तिपात-मानसिक-हाता-पायांचा. अवयव मोठे झाले आहेत असे वाटते. पेटके; ताठपणा; बधिरपणा. विजेचे धक्के बसल्याप्रमाणे धक्के बसतात. स्नायूंचा कंप. वेदना हळुहळु सुरू होतात व त्यांनी उच्च बिंदु गाठला की एकदम थांबतात. वेदना होताना लघवीला जावे लागते, वेदना स्पर्श केल्याने जास्त होतात, अशक्तपणा व थकवा इतका येतो की निजणे भाग पडते. फेफरे येऊन गेल्यानंतर मन क्षुब्ध होऊन उड्या मारणे किंवा आसपासच्या लोकांना मारण्याचा प्रयत्न करणे. हुळहुळेपणा. शरिरावर व **मनावर** ताबा राहत नाही. मुष्टिमैथुन व सूर्याघात याचे दुष्परिणाम.

मानसिक:- स्वतःच्या प्रकृतिविषयी चिंता. विषयांतर करून काहीतरी बडबड. विसरभोळेपणा. काय बोललो ते लक्षात रहात नाही. मंडळीत बसले असता बोलण्याची भीती वाटते किंवा बोलावेसे वाटत नाही. उतावीळ. फसविणे. चिंता वाढून बेचैनपणा येतो त्यामुळे एकेजागी चैन पडत नाही. अनेक प्रकारच्या मनात लहरी येतात, त्यामुळे काहीतरी चमत्कारिक गोष्टी करण्याची प्रवृत्ति. मित्राबद्दल सहानुभूती वाटत नाही.

डोके:- आत पोकळ आहे असे वाटते. मुंग्या आल्यासारखे वाटते. घेरी-गरगर फिरल्यासारखे वाटते. वाहत्या पाण्याकडे पाहिल्याने किंवा बाहेरून खोलीत शिरल्याने घेरी येते. कातडीला स्पर्श सहन होत नाही.

डोळे:- पांपण्याच्या कोपऱ्यांना कंड सुटते. पापण्या व त्यांच्या कडा जाड होतात.

कान:- पाळ्या जाड होतात. कंड सुटते.

नाक:- सर्दी; भरपूर पाणी वाहते व त्यामुळे थकवा वाटतो. खूप शिंका येतात.

तोंड:- कोरडे. घाण येते. दांत चिकट.

चेहरा:- फिकट-अशक्त-मातट. चिंताक्रांत.

घसा:- श्वास बाहेर येताना किंवा गिळताना घसा हुळहुळा झाल्यासारखा वाटतो. चिकट, शेंबडासारखा कफ, सकाळी जरा खाकरले की बाहेर येतो.

जठर:- आत आग होऊन छातीपर्यंत जाते. पोटाच्या खळीत दाबल्यासारखे वाटून काळजी वाटते.

उदर:- वेडूक ओरडल्याप्रमाणे आवाज होतो. हुळहुळेपणा वाटतो, गाडीत बसल्याने जास्त होतो.

मूत्रेंद्रियेः— लघवीला भरपूर होते किंवा ताकाच्या निवळीसारखी होते. वास गोड. मधुमेह.

पुरुषजननेंद्रियेः— संभोगाच्या इच्छेशिवाय वीर्यपात होतो. स्वप्नावस्था. जुनाट परमा, खाव पिवळा दाट. अंडात टेचल्यासारख्या वेदना होतात, चालताना वस्त्रांच्या स्पर्शाने जास्त होतात.

स्त्रीजननेंद्रियेः— गर्भाशयाच्या मुखात व्रण पडून ते स्पंजासारखे होते. रजःपिंड मोठा झाल्यासारखा वाटतो. रजःपिंडांची गुल्मे. कॅन्सर—गर्भाशयाचा. धुपणी दुर्गंधी—करवडणारी. विटाळ थांबण्याच्या वयात होणारा रक्तप्रदर. गर्भाशयाच्या विकारात हातपाय व सांधे दुखतात. गर्भाशय खाली येते त्यावेळेस डाव्या रजःपिंडात व माकडहाडात दुखते.

श्वसनेंद्रियेः— बळबळीत, पांढुरका—तवकीराच्या लापशीप्रमाणे कफ सहज बाहेर येतो, विशेषतः सकाळी. छातीत अत्यंत अशक्तपणा वाटतो. आवाज पुरता वसतो—गवयांचा. आत हुळहुळे झाल्यासारखे वाटते. हसताना खोकला येतो. मोठ्याने वाचताना किंवा बोलताना सारखे खाकरावे लागते. छातीत टोचते, श्वास घेण्यास अडथळा येतो. खालच्या बरगड्या (डाव्या) च्या कडेनी वेदना होतात.

हृदयः— थांबल्यासारखे वाटते—नंतर कापावयास लागते आणि टुसटुसते, आत श्वास घेतल्याने बरे वाटते. हृदयात ब्रेचैनपणा वाटून धडधडते, डाव्या कुशीवर निजल्याने बरे वाटते.

पाठः— अतिशय दुखते. वाकून चालण्याने बरे वाटते. माकडहाडावर वर्फासारखे गार वाटते.

हातपायः— पाय अशक्त, कापतात—जिना उतरताना जास्त. हाताच्या बोटांना पेटके येतात. घोटे सुजतात. काहीही कारणाशिवाय सांधे दुखतात. बोट्या-भोवती सूज येते, मधुमेहात. उतरताना पोटाच्यांत पेटके येतात. बोटे आखडतात व पुढील हात शक्तिहीन झाल्यासारखा वाटतो. लिहिताना बोटांना पेटके येतात.

श्रोणः— लागताना अंगाला धक्के बसतात. स्वप्नात मळमळते.

त्वचाः— भावनामुळे कंड सुटते, मुंग्या येतात, गुदगुल्या होतात.

ज्वरः— दुपारी १२ वाजता येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो:- आवाजाचा उपयोग केल्याने. मानसिक शीण. दुपारी १२ वाजता. दमट गरम हवा. स्पर्शाने, दाबल्याने, गाडीत बसल्याने. बसण्याने, वाकल्याने. पाठीवर निजल्याने, उन्हा. गरम खोलीत गेल्याने.

ब वा:- मोकळ्या हवेत; चालण्याने, काफी घेतल्याने. निजल्याने-खोकला. अंग गुंडाळून घेतल्याने.

संबंधी औषधे:- कॅल्क-का, झिंक, पल्स, सेपि, सेले, स्टॅनम.

३५. आर्टेमिसिया व्हल्गॅरिस

Artemisia Vulgaris

सर्वसाधारण :- आचके-फेफरे, मुलींना बयात येण्याच्या काळात येते. रात्री उठून काहीतरी करण्याची प्रवृत्ति- परंतु सकाळी काय केले ते आठवत नाही शोपेत चालणे. एकामागून एक आचक्यांचे झटके येतात. नंतर बराच वेळ येत नाहीत. भीतीमुळे किंवा शोकांमुळे, डोक्याला मार लागल्यामुळे किंवा विटाळाच्या विकारात येणारे फेफरे. रंगीत प्रकाशाकडे पाहिल्याने घेरी येते. घामाला लसणीसारखा वास येतो. फेफरे येण्याचे अगोदर चिडखोरपणा किंवा मनःशोभ होतो. आचके येताना किंवा नंतर दुर्गंधी घाम येतो. रस्त्यात चालता चालता एकदम थांबणे, कोठेतरी टक्कारून बघणे. ओठातल्या ओठात पुटपुटणे, लगेच नेहमीप्रमाणे वागणे पण नुकतेच काय झाले ते आठवत नाही.

३६. अर्निका मॉन्टेना *Arnica Montena*

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम रक्त, रक्तवाहिन्या; मज्जातंतू. स्नायू व पचनेंद्रिये यावर होतो. विकार अत्यंत वेदनायुक्त; दोन्ही बाजूत सारख्याच तऱ्हेचे व हळुहळु उद्भवतात. मार लागल्याप्रमाणे हुळहुळें-पणा- सर्वांगात, वेदनानंतर, किंवा रक्त वाहत असलेल्या जागी किंवा अवयवांचा. वेदना ठेचल्याप्रमाणे एका सांध्यातल्या थांबून एकदम दुसऱ्या सांध्यात उद्भवतात. गोळा बसल्यासारखे वाटते-जठराच्या मागे वगैरे.

अथरुण टणक लागते किंवा आत गाठी आहेत असे वाटते. दुर्गंधी-
तोंडाला-चव, शौच, वात. रक्तस्त्राव-नाकातून वगैरे. स्त्राव नकळत होतात
शौच लघवी वगैरे. वेदनामुळे लठके पडल्यासारखे वाटते. ठिकठिकाणी रक्त
साखळते, अंगावर काळेनिळे चट्टे पडतात. न पिकणारी गळवे. रक्तवाहिन्यात
रक्त गोठते. मार लागून-दुखापती होऊन किंवा त्यामुळे झालेले विकार.
कोणत्याही अवयवाचा दुरुपयोग, भीती, धास्ती, राग, संभोगातिरेक; दुःख,
पश्चात्ताप, पैसे बुडाल्याने वसलेला मानसिक धक्का, या कारणाने उद्भवलेले
विकार. लठ व गाडी, बोट लागते असे इसम. तंत्राखूचा तिटकारा. त्वचा
खरचटली असल्यास किंवा फाटली असल्यास हे औषध वरून लावू नये.
विकारांचा उद्भव दुखापतीनंतर झाला असल्यास (मग ती कितीही जुनी असो)
आर्निका सुरवातीस देणे चांगले. इन्फ्लुएंझा-शस्त्रक्रियेचे दुष्परिणाम; डायस
वगैरे क्रीटकांचे चावल्याचे दुष्परिणाम. टायफाइड सारखे ज्वर.

मानसिकः भ्रंती वाटते-कोणीतरी येऊन मारील, धक्का लावील, आजारीपणाची,
गर्दीची, तात्काळ मरू अशी. बेफिकीर, बेपर्वा. अत्यंत आजारी असूनसुद्धा
स्वतःला काही होत नाही असे म्हणणे. खिन्न. मन शिणलेले पण शारीरिक
अस्वस्थता. उत्तरे देण्याचे नाकारणे किंवा प्रयत्नपूर्वक हळुहळु देणे. बेशुद्ध-
गुंगलेला. बळेच उठवून काही विचारले तर उत्तर देणे व लगेच झोपी जाणे.
मोकळ्या प्रशस्त जोगेची भीती वाटते. खरडावेसे वाटते-डोके-भित्त अंधरुण वगैरे
विसरणे. नुकतेच वाचलेले लक्षात राहत नाही. निराश. राग ओसरल्यानंतर
अश्रू टाळणे, व तक्रारीचे बोलणे-एखादा अपघात झाल्यानंतर रात्री एकदम
भीती वाटून जाग येते. दाहल्याचा वात.

डोकेः- कढत, अंग गार. घेरी-वस्तु आपल्याभोवती गरगर फिरत आहेत असे
वाटते. घेरी चालताना, ताठ-वसल्याने-डोळे मिटल्याने-बृद्धपणी जास्त होते.
डोक्याला मार लागून झालेला मेनिन्जायटिस. डोके मागे वाकवून चालवे
लागते. मेंदू शिणल्यासारखा वाटतो. घेरी येताना, मळमळते, ओकाऱ्या
होतात व जुलाब होतात. डोके खिळा मारल्याप्रमाणे दुखते. टाळूवर कढत
ठिपके व कपाळात गार ठिपके.

डोळेः- लालबुंद. अतिशय बारीक काम केल्याने; देखावे-सिनेमा वगैरे पाहिल्याने
डोळे थकल्यासारखे वाटतात. बाहुल्या बारीक होतात.

कानः- मेंदूला आघात होऊन आलेला बहिरेपणा. कर्कश आवाज सहन होत नाही.
कानातून रक्त येते.

नाकः— डांग्या खोकल्यात; टायफाईड सारख्या तापात; नाक शिंकरताना, चेहरा धुताना नाकातून रक्त येते. रक्त काळसर, रक्त येताना गुदगुल्या होतात. फार ओझे उचलल्याने फटाफट शिंका येतात. नाक हुळेहुळे; गार.

चेहरा— लाल फुगीर दिसतो, सूत्रवहिरीत किंवा तापात-खाताना ओठ कापतो. गालांच्या हाडाच्या पोकळीत पू होतो. यौवनपीटिका अतिशय दुःखतात.

तोंडः— घाण येते. चव कडू-तापानंतर. जिमेवर मध्यभागी उभा तांबडा पट्टा. जीभ काळी-कोरडी-टायफाईडसारख्या तापात. कुजलेल्या अंड्यासारखी चव-तोंड वासलेले.

घसाः— लालखुंद फुगीर. पेये गिळताना आवाज होतो. नाकाच्या मागील भागातून घशात थेंब पडतात.

उदरः— यकृताची-आतड्याची-सूज, अपेन्डीसायटिस. उदर फुगते. जुलाब होताना कुंथावे लागते. शौचास दुर्गंधी-काळे-रक्तमिश्रित-पुंघळलेले-आममिश्रित होते. वारंवार जावेसे वाटून मुरडा होतो. आंव-मुलांची, कॉलन्यासारखी हगवण-क्षयरोगात होणारे जुलाब, डाव्या कुशीवर निजल्याने, जास्त होतात. शौचास नकळत होते झोपेत किंवा तापात. गुदद्वार बाहेर येते, सर्व शरीर धुतल्याने बरे वाटते. आव झाली असताना लघवीला कष्टाने होते. शौचानंतर निजणे भाग पडते.

जठरः— कुजलेल्या अंड्याप्रमाणे दुर्गंधी देकरा. दुधाचा-मांसाचा तिटकारा. ओकारी-शाईप्रमाणे काळी-किंवा गोठलेले रक्त पडते. जठर कण्यावरून जात आहे किंवा त्यावर घासत आहे असे वाटते पोटाच्या खळीत-पिळवटल्याप्रमाणे कळा येऊन त्या खाली आतड्यात पसरतात व दुर्गंधी शौचास होते. दिवसा भूक लागत नाही, पण मथ्यरात्रीपूर्वी अतिशय लागते. जठराच्या मागील बाजूस गोळा आहे असे वाटते.

मूत्रद्रियेः— मूत्रघात-अतिश्रमामुळे-आघातामुळे-मूत्रपिंडात चाकू खुपसल्याप्रमाणे वेदना होतात. लघवीतून रक्त जाते. लघवीचे विशिष्ट गुरुत्व व आम्लत्व वाढते. वाळंतपणानंतर लघवीला न कळत थेंब थेंब होते किंवा मूत्राशय तुंबतो. लघवीला बसल्यानंतर काही वेळाने लघवी सुरू होते.

पुरुषजननेंद्रियेः— नपुंसकत्व-संभोगातिरेकाने किंवा आघातामुळे.

स्त्रीजननेंद्रियेः— पाळी लवकर-विटाळ कढत- व फार जातो. अपघात-आघातामुळे विटाळ जावयास लागतो. संभोगानंतर रक्त येते. आघातामुळे गर्भाशय सरकते.

रजःपिंडात ताणल्याप्रमाणे वेदना होतात त्यामुळे ताठ चालता येत नाही. गरोदरपणी सर्वांग हुळहुळे होते, ओठीपोट व उदर जास्त, गर्भाची हालचाल सहन होत नाही. पोट दुखते-रात्रभर झोप येत नाही. गर्भ आडवा आहे असे वाटते. अपघात- अपघातामुळे गर्भपात. कष्टदायक बाळंतपण वायु-गोळा- मूल अंगावर पिताना जास्त होतो. दुखापतीमुळे उत्पन्न झालेली स्तनाची करते. स्तनाप्रे हुळहुळी. बाळंतज्वर

श्वसनेंद्रिये:- घसा बसतो- अतिश्रमाने; सर्दी झाल्यास किंवा भिजल्यामुळे. खोकला- रात्री झोपेत येतो पण जाग येत नाही. हृदयाच्या विकारामुळे खोकला येतो. डांग्या खोकला, मूल अगोदर रडावयास लागते-डोळे लाल होतात-नाकातून रक्त पडते-कफात रक्ताचे ठिपके दिसतात. जामई आल्याने- रडण्याने-रागामुळे खोकला जास्त होतो. मधून मधून उगाच येणारी खोकल्याची दास. खोकताना छातीत टोचते. श्वासोच्छ्वास धापा टाकल्याप्रमाणे- जलद. उभे असताना बरकड्याखाली टोचते-श्वास घेवत नाही. दाबल्याने बरे वाटते. खोकताना कित्येक वेळा चेहऱ्यावर पुटकुळ्या येतात व त्या दुखतात, छातीचा खालचा भाग जड वाटतो. श्वासोच्छ्वास कष्टाने होताना थुंकीतून रक्त जाते. छातीची हाडे, श्वास घेताना, खोकताना हालचालीने दुखतात.

हृदय:- एकाएकी पिळवटल्याप्रमाणे वेदना होतात त्यावेळेस डाव्या कोपऱ्याच्या सांध्यात दुखते, हृदयाच्या ठोक्यामुळे सर्वांग हादरते. हृदयाचे स्नायू अशक्त होतात. हृद्रोग- अँज्जायना फार-जोराने धावण्यामुळे हृदयाला पडलेला ताण-हृदय विकारामुळे आलेली जल्युक्त सूज. तात्काळ मरण येईल अशी धडकी भरलेली असते, विशेषतः रात्री.

मानपाठ:- मानेचे स्नायू अशक्त झाल्यामुळे डोके मागे पडते. पाठ हुळहुळी. मानेचे मणके दाबल्याने दुखतात.

हातपाय:- हात दुखतात लोंबकळत ठेवल्यास बरे वाटते. अर्धांगवात. हातात वस्त्र धरताना शक्ती नाही असे वाटते. हातपाय मार लागल्याप्रमाणे दुखतात. लिहिताना बोटांना पेटके येतात. ओठीपोटातील वेदनामुळे ताठ चालता येत नाही.

झोप :- गुंगी-उत्तरे देतादेताच झोप येते. चासदायक भयंकर, मरणाची, मेलेल्या माणसाची स्वप्ने पडतात. रात्र भयप्रद वाटते. एकदम भीतीमुळे जाग येते व त्यानंतर झोप येत नाही. अतिशय थकल्यामुळे अस्वस्थता व निद्रानाश.

ज्वरः— इन्फ्लुएन्झा, टायफाइड-विषम-दोषी (सेप्टिक) बाळंत वगैरे. थंडी वाचताना चेहरा व डोके तापते. ताप शिडीप्रमाणे दिवसानुदिवस वरवर चढत जातो. अतिशय घाम येतो. थंडी वाजताना तहान लागते. निजलेली बाजू गार होते. डोके कढत अंग गार. पांथरून काढावेसे वाटत नाही.

त्वचाः— थोड्याशा दुखापतीमुळे त्वचा काळीनिळी होते. काळे-निळे-पिवळट-हिरकट ठिपके. दोन्ही बाजूस सारख्याच ठिकाणी त्वगरोगाची उगवण. लहान पण ठणकणारी गळवे, त्वचेखाली रक्त साकळते. पाठीला क्षते पडतात. एका ठिकाणी खाजविले की तशाच ठिकाणी दुसऱ्या बाजूस कंड येते. यौवनपीटिका दुखतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा होः— दुखापती—मार लागणे—लचक—मुरगळणे—अपघात—आघात. अतिश्रम—बाळंतपण. स्पर्श, धक्का लागल्याने. धास्तीमुळे. शोपेनंतर. हालचालीने. वृद्धपणी. डाव्याकुशीवर निजल्याने. दमट थंड हवा कोळशाचा वायू.

ब वाः— सपाट हातपाय ताणूत निजल्याने. शोक. गरम अन्न—पेय.

सहाय्यक औषधेः— अको; इपि; कॅल्के—का; नेट्र—स; न्हस—टा; धेरा—आ; सल्फु—अंसि; सोरि; हेपरि.

संबंधी औषधेः— आर्से; एकिने; कॅक्ट; कॅलंड्र; कोमो; कोनि; नक्स—व्हा; पल्स; फास्फ; ब्रॅं; बैरि—मू; बेला; ब्रायो; रूटा; लेडम; सल्फ; सिंको; हेपार.

३७. आर्सेनिकम आल्बम (सोमल)

Arsenicum Album.

सर्वसाधारणः— या औषधाचा परिणाम श्लेष्मल त्वचा, मन, श्वासोच्छ्वास, फुफुसे; रक्त; हृदय; मज्जातंतु; पांथरी, स्नायु, त्वचा यावर होतो. एकदम अत्यंत तीव्र स्वरूपाचे परिणाम. वेड लावणाऱ्या वेदना. विस्ताराने भाजल्याप्रमाणे आग. तापलेल्या सुषा किंवा तारा भोसकल्याप्रमाणे वाटते—उष्णतेने बरे वाटते. वेदना होत असताना श्वासोच्छ्वास जलद चालतो किंवा थंडी वाजते. हट्टी वेदना. उत्तरोत्तर सहनशक्ती कमी होत जाते किंवा अगदी क्षुल्लक कारणामुळे एकदम अशक्तपणा येतो. शरीराची झीज जलद होते. दुखण्याच्या मानाने अशक्तपणा लवकर येतो.

वेदना डोके. जठर किंवा शरीराचे इतर अवयवात आलटून पालटून येतात. वारंवार मूर्च्छा येते. **करवडणारे-थोडे-पातळ स्त्राव**-लाळ घाम वगैरे. **दुर्गंधी-प्रेताप्रमाणे**. विकाराचा दुष्टपणा, सडणे. विषारीपणा (सेप्टिक) **अत्यंत अस्वस्थता**. (बेचैनपणा). समुद्रकाठची हवा-कुजलेले-अन्न-विषारी जखमा-तंबाखू वर्फ घातलेले पदार्थ, कोयनेल, समुद्रस्नान, प्रवास, डोंगराची चढण, काळजी दुःख भीति, यासुळे झालेले विकार. नाजुकपणा-स्पर्श-आवाज-वास सहन होत नाही. व्रण. फिकट-फुमोर पाण्याने भरलेल्या पिशवीप्रमाणे-सूज. नाळगूद-जलोदर. रक्तक्षय-पंडुरोग. विकार नियमित वेळी-दिवशी उद्भवतात. फेफरे-एकदम वेद्युद्धि येऊन आंचके येतात-तळमळ सुरू होते-नंतर गुंगी येते तरीपण मधुन मधुन अस्वस्थता असते. फेफरे येण्याचे अगोदर घेरी येते-डोक्याचा मागील भाग दुखा-वयास लागतो. कंपवात. वाळतपणानंतर आलेले वेड. हिस्टेरिआ-एकदम छातीत कोडल्यासारखे वाटून श्वासोच्छ्वास घेता येत नाही (प्लेटि; कॅल्क-का; मोस्क).

मानसिक :- अप्रसन्न. काहीही सहन होत नाही. चोखंदळ. अव्यवस्थितपणा खपत नाही. नीटनेटकेपणाची आवड, हट्टाने करून घेणे. दुसऱ्यांचे दोष दाखविणे, **मानसिक यातना**. बरे होण्यासंबंधी निराशा. **मरणाची चिंतायुक्त भीति**-तरीपण जगावेसे वाटत नाही. भीती रात्री जास्त वाटते. **बेफाट वागणूक**-स्वतःचे हाल करून घेणे-केस ओढणे, नखे खाणे, चावणे वगैरे. आमहत्या करून घ्यावी अशी मनाची प्रेरणा. अस्वस्थता एके ठिकाणी चैन पडत नाही-जागा वारंवार बदलाव्याशा वाटतात. मूल - आईकडून दाईकडे नंतर बापाकडे जाण्याकरता धडपडते. एकटेच असले म्हणजे मरणाचे विचार मनात येतात त्यासुळे जवळ कोणीतरी असणे असे वाटते. ओळखीच्या इसमांना भेटावेसे वाटत नाही. त्यांचा अपराध केला आहे असे वाटते. कोणाचा तरी खून केला आहे असे वाटून धास्ती वाटते. चंचल चिडखोर-भित्रा विचित्र स्वभाव. किडे दिसतात व ते मूठ भरभरून फेकणे. संशयी. कंजूपपणा, दाख्यांचा वात. घरभर चोर आहेत असे वाटून उड्या मारून लपून बसणे; रात्रंदिवस भुतेखेते दिसतात. ज्वरीपेक्षा जवळ जास्त असणे किंवा घ्यावे अशी इच्छा.

डोके :- सुन्न होणे-भणभणणे गारव्याने कमी होते. वेदना उष्णतेने कमी होतात. डोके-ठणकते, आग होते. डोक्यात अस्वस्थता; सारखे हलते किंवा हलवा-

वेसे वाटते, मळमळते व शेवटी ओकावयास होते. प्रकाश-आवाज सहन होत नाही. अंधारात डोके उंच करून निजल्याने बरे वाटते. डोकेदुखी व पोटादुखी किंवा शरीरात इतर दिकाणी वेदना आलटून पालटून सुरू असतात. अर्धशिशी-कोयनेलमुळे उदभवलेली. डोळ्यावर (डाव्या) कापल्याप्रमाणे भयंकर वेदना होतात. केस विंचरणे सहन होत नाही. आगोपण-लसयुक्त-पूयुक्त पुटकुळ्या. केस गळून पडतात अकाली पांढरे होतात. कोंडा होतो. खोकताना घेरी येते. घेरी येताना वेशुद्धि येते. दमेकऱ्यांची घेरी.

डोळे :- वारंवार येतात. पापण्या लाल होतात-व्रण पडतात-खुपऱ्या होतात. आग होते-करवडणारे पाणी येते. सर्व वस्तु हिरव्या दिसतात. जाळीतून बघतो आहोत असे वाटते. डोळे खोल गेलेले किंवा पुढे आलेले. गार पाण्याने किंवा कोरड्या शेकाने बरे वाटते. डोळ्याभोवती सूज आल्यामुळे डोळे उघडता येत नाहीत. आंतील कोपरापासून बुबुळापर्यंत पिवळा पापुद्रा येतो. प्रकाश सहन होत नाही. अन्नाकडे बघवत नाही.

कान :- पातळ, दुर्गंधि, करवडणारा स्त्राव येतो. वेदना होताना, गर्जनेप्रमाणे आवाज होतो.

नाक :- हिवाळ्यात होणारी सर्दी. शिंका येऊन चुरचुरणारे पाणी वाहते-पण नाक चोंदलेले असते. सर्दी-घशात-कंठात-व छातीत उतरून घसा खव-खवतो, कोरडा खोकला येतो. धुपणीसारखे-किंवा इतर स्त्राव बाह्योपचाराने बंद केल्यास सर्दी होते. सर्दी वारंवार होण्याची प्रवृत्ति. शिंकाने समाधान होत नाही मोकळे वाटत नाही. कॅन्सर. तृणज्वर. वास सहन होत नाहीत. नाकात फोंड येतात. अन्नाचा वास सहन होत नाही. ओकारीनंतर, किंवा प्रक्षोभाचा भर ओसरल्यानंतर नाकातून रक्त येते.

चेहरा :- फिकट; चिताग्रस्त; बसलेला, खप्पड व विद्रुप. चेहऱ्याला गार घाम येतो. ओठ काळे. गालावर लाली. तापलेल्या सुया बोचल्याप्रमाणे वेदना. ओठाचा कॅन्सर.

तोंड :- हिरड्या सुजून रक्त येते. तोंडात निळसर-काळसर व्रण पडतात व ते चरतात. रक्तमिश्रित लाळ. रात्री दात दुखतात. ते लांब झाल्यासारखे वाटतात. तोंडातून जळजळीत पाणी येते. जीभ कोरडी, स्वच्छ किंवा लाल; निळसर, पांढरी. कडा लाल दाताचे ठसे उमटतात. जिभेची आग होते; बुंध्याशी सूज येते. चव कडू-पाण्याला, किंवा खाण्यापिण्यानंतर; खारट. शोषेत दात खाणे. पाणी पिताना भांडे चावणे. तोंडाला घाण येते.

घसा :- सुजतो. टॉनसिल सुजते. घसा पांढुरका. गिळताना आग होते.

उदर:- ओकाच्या व जुलाब तांदुळाच्या धुणी प्रमाणे, दुर्गंधी; कालरा. आग होऊन थोडा थोडा काळा आम शौचात पडतो. खाण्यानंतर किंवा गार पेये घेतल्याने शौचास होते. आतड्याचा व त्यावरील आवरणाचा शोथ. उदर फुगते त्याला स्पर्श सहन होत नाही. मुलांची कालन्यासारखी हगवण मूल मळलू होते, अंग गार पडते, गार घाम येतो व अंगाला घाण येते. जलोदर. मूळव्याध, मोड बाहेर येतात आग होते, शकण्याने बरे वाटते. गुदद्वारा-भोवती कंड सुटून इसत्रासारखी उगवण येते. यकृत व पांथरी टणक होऊन मोठी होते. उदरात भयंकर कळा येतात. कोणत्याही अवस्थेत बरे वाटते. त्यामुळे जमिनीवर गडबडा लोळणे, व जीविताविषयी निराश होणे. गुद बाहेर येते (हगवणीमुळे).

जठर:- अन्न पाहण्याचा, अन्नाच्या कल्पनेचा किंवा अन्नाच्या वासाचा, तितकारा येतो. अत्यंत तहान लागते. पाणी पिण्याने समाधान होत नाही. बर्फाचे गार पाणी प्यावेसे वाटते-पण ते मानवत नाही. तावडतोव ओकून पडते. भूक लागत नाही. थोडे खाळे तरी पोटात भरल्यासारखे वाटते. थोडेसुद्धा पाणी किंवा अन्न पाजत ठरत नाही. पोटात गळून गेल्यासारखे वाटते. रक्ताच्या व पित्ताच्या ओकाच्या. अन्ना-नंतर किंवा गार पाणी प्याल्याने उचक्या लागतात. हिंवातापात- ताप येण्याच्या वेळेस तापाऐवजी उचक्या लागतात. पांथरी मोठी होते. यकृताचा शोथ. थोडे थोडे पण वारंवार पाणी पिणे; क्वचितच पण खूप खाणे. कळमळल्यासारखे वाटते.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी थोडी थोडी व कुंथून होते. किंवा नकळत होते मूत्राघात. मूत्रावरोध बाळंतपणानंतर. लघवीतून रक्त येते, लघवी काळी शेण कालविल्या-प्रमाणे दिसते. लघवीतून आल्बुमिन जाते. लघवी झाल्यानंतर पोटात गळून गेल्याप्रमाणे वाटते; नाळगूद. मधुमेह.

पुरुषजननेंद्रिये :- शिश्र पाण्याने भरलेल्या निशवीप्रमाणे फुगते. धावण्यासारखी सूज. गरमीचे व्रण- आग होते-टोचते. जुलाब होताना वीर्यपात होतो.

स्त्रीजननेंद्रिये :- योनिद्वार व भोवती फुगल्यासारखी सूज येते. आग होते. व टोचल्यासारख्या वेदना होतात व त्या योनीतून वर जातात. योनी कोरडी-कंड येते. विटाळात धुवणी जाते. धुवणी भरपूर करवडणारी पांढरी-पातळ-दाट पिवळी. अशक्त-थकलेल्या, काळजीने खंगलेल्या स्त्रियांचा विटाळ बंद होतो.

विटाळ जाताना गुदात टोचते. गर्भाशयाचा-स्तनाचा कॅन्सर. रक्तप्रदर-रक्त काळे. विटाळ जाताना संभोगाची इच्छा होते. रजःपिंडात (उज्या) तापल्या-प्रमाणे वेदना होऊन आग होते-अस्वस्थता येते-सारखी पावले हलविली म्हणजे बरे वाटते. कष्टार्तव-शेकाने बरे वाटते. स्तनात आग होते. हालचालीने बरे वाटते.

श्वसनेंद्रिये:- आवाज बसतो. कंठात वाफ आहे असे वाटते कंठाची सूज **श्वसोच्छ्वास कष्टाने होतो.** दमा-मध्यरात्री नंतर-पाठीवर निजल्याने जास्त होतो. खोकला कोरडा. खोकला आला म्हणजे अंथरणात उठून बसावे लागते- छाती दाबून धरावीशी वाटते- गळून गेल्यासारखे वाटते. जलद चालताना-चढताना दम लागतो. फुफुसे कुजतात- दुर्गंधी हिरवा कफ पडतो. उज्या फुफुसाच्या वरच्या भागात एके ठिकाणी सारखे भोसकल्या-प्रमाणे दुखते. फुफुसात पाणी साचते. प्लुरिसीनंतर पाणी सांचते. **अंगावर आलेली उगवण मावळताना दमा लागतो.** वासाने दमा लागतो. श्वसोच्छ्वास करताना शिटीसारखा आवाज होतो. खोकला कोरडा- रात्री व पेये पिण्याने, तंत्राखू ओढल्याने जास्त होतो. खोकला कधी कोरडा कधी ओला. कंठात गंधकाची वाफ असल्यासारखे वाटते. छातीत गारवा वाटतो किंवा आग होते. खोकताना कफातून रक्त जाते. कफ थोडा, फेसाळ. थुंकीतून रक्त जाताना सर्वांगात आग होते, किंवा पाठीच्या तिकोनी हाडामध्ये दुखते. दारुडे किंवा विटाळ वेद झाल्याने थुंकीतून रक्त जाते.

हृदय:- अशक्त, थरथरते. शुल्क कारणाने- मनःक्षोभाने; श्रमाने; चढताना, धडधडावयास लागते, पाठीवर निजल्याने जास्त होते. टोक्याचा आवाज ऐकू येतो. ठोके पडलेले दिसतात. सर्वांगात दुसदुस. हृद्रोग, वेदना सुरू झाल्या म्हणजे त्या मानेत व डोक्याच्या मागील भागात, छातीत व डाव्या हातात पसरतात- बोटात गुद्गुदल्या सारखे वाटते- श्वसोच्छ्वास घ्यावासा वाटत नाही. नाडी- जलद, हल्लू किंवा कंपयुक्त. हृदयाच्या भोवती पाणी साचते. शौचानंतर धडधडते, शरीर अशक्त वाटून कंप सुटतो.

पाठ:- कमरेत अशक्तपणा वाटतो. पाठीत ताठल्यासारखे वाटते, गुदास्थीतून माने-पर्यंत जागवतो. माकडहाडात मार लागल्यासारखे वाटते.

हातपाय:- अशक्त- थकल्यासारखे. कंप. रात्री स्वस्थ पडवत नाही. पावले हलवावीशी वाटतात. गृध्रसीवात- चालण्याने, शेकाने बरे वाटते. पायाच्या बोटाचे तळवे दुखतात, व्रण पडतात. वृद्धपणी बोटे- कोरडी- काळी होऊन

कुजावयास लागतात (गॅन्ग्रीन) शेकाने बरे वाटते. सूज. नाळगूद. शोपेत जोराचे धक्के बसतात. पायात अस्वस्थपणा वाटून, चालावे लागते. किंवा ते हलवावे लागतात. पायाच्या बोटाखालील उंचवटे चालताना दुखतात. पोटापात. पेटके येतात. पावळाना सूज येते.

शोप:- अस्वस्थ वादळ- वीज- आग- मरणाच्या विषयी स्वप्ने पडतात. शोप लागता लागता अंगाला धक्के बसतात. दचकून जाग येते. डोक्यावर हात घेऊन निजणे. जांभया येताना हातपाय ताणावेसे वाटतात.

ज्वर:- हिवताप- पाळीचे ताप. खूप थंडी वाजते किंवा सुळीच वाजत नाही, अंगाचा दाह होतो. गरम पाणी प्यावेसे वाटते. थोडे थोडे पण वारंवार पाणी प्यावेसे वाटते. घाम थोडा. हाडे दुखतात व अत्यंत थकवा येतो. टायफॉईडच्या शेवटल्या अवस्थेत-वातात बडबड- गार घाम येतो, अशक्तपणा, अस्वस्थता वाटते. शौचास- पातळ पिवळे दुर्गंधी व किंसेक वेळा नकळत होते. क्षयी ज्वर. शिरातून कढत पाणी वाहत आहे असे वाटते किंवा त्यांच्या कढत रेघा मारल्या आहेत असे वाटते. बाहेरून अंग गार पण आतून आग होते. घाम येताना खूप तहान लागते, दम लागतो किंवा थकवा येतो.

त्वचा:- त्वचेचे विकार व आतील अवयवांचे विकार आलून पालून होतात. त्वचा कोरडी- खरखरीत व वाळून सुकल्यासारखी दिसते. मळकट व वळ्या पडलेली. त्वचा जाड होऊन पापुद्रे जातात. पुटकुळ्या पुंवेळून त्यावर खपल्या बसतात, दुर्गंधी पुं येतो काळसर निळसर भाजल्यासारखे फोड येतात व त्यात आग होते. व्रण उथळ पण त्यात कापल्याप्रमाणे वेदना होऊन त्यातून काळसर रक्तमिश्रित साव येतो. केसतुडे, गळवे. काळीपुळी- चाळणीसारखी भोके पडतात खोल जातात- भयंकर आग होते. निमुळत्या टोकाच्या पुटकुळ्या. इसब; धांवरे; कॅन्सर. पित्ताच्या गांधी येऊन आग होते, कंड येते. मासे खाल्ल्यानंतर पित्ताच्या गांधी येतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो:- थंडी-बर्फाने; गार पेये व अन्न; थंड हवा नियमितवेळी-मध्यरात्री; मध्यरात्रीनंतर; दुपारी ? नंतर; १४ दिवसानी; दरवर्षी. भाजीपाला खाण्याने. दारूचे दुष्परिणाम. सांसारिक विकार, वाईट मास. उगवण आलेली मावळल्यास किंवा बाह्योपचाराने बरी केल्यानंतर. कोयनेल. उजवी बाजू, समुद्राकाठी. दमट हवा. श्रम. तंबाखु. विकार झालेल्या भागावर दाब पडल्याने, निजल्याने.

ब वा:- उष्णतेने, शोक दिल्याने (कोरडा). कढत अन्न-पेये. गरम पांघरुणाने. हालचाल. चालण्याने. डोके उंचावर ठेवल्याने. ताठ बसल्याने. मंडळीत.

सहाय्यक औषधे:- कार्बो-हेजि; नेट्र-स; थूजा; पल्स; पायरो; फास्फ; लॅके; सल्फ; संबंधी औषधे:- अरानि; आर्नि; आयो; इपि; कॅल्क-फा; कामो; नक्स-व्हा; मर्क्यु; रनन-स्क्ली; लॅके; लायको; व्हेरा-आ; फ्लुओ-असि; सल्फ; सल्फु-असि; सिकु; सिको; हेपार.

३८. आर्सेनिकम आयोडेटम Arsenicum Iodatum

सर्वसाधारण:- या औषधाचा परिणाम श्लेष्मल त्वचा-नाकाची-पचनेंद्रियांची; फुफ्फुसांची; हृदय; गांठी; त्वचा; डावीबाजू व मज्जातंतु यावर होतो. आग होते. भरपूर करवडणारे पातळ स्त्राव-नवीन विकारात जातात. दाट मधासारखे जीर्ण विकारात जातात. हुळहुळपणा. क्षयी अवस्था. जडपणा. अशक्तपणा. क्षयाची प्रथमावस्था, दुपारनंतर ताप वाढतो-अत्यंत थकवा-नाडी जलद, चंचल व जुलाब होण्याकडे प्रवृत्ति. घसा बसणे, वारंवार कोरडी खोकल्याची दास लागते व पुंबळलेला भरपूर कफ पडतो. न्युमोनिआ. फुफ्फुसात गळू होण्याची प्रवृत्ति.

मानसिक:- अभ्यास करवत नाही.

डोके:- डोक्याचा मागील भाग किंवा कपाळात जड होऊन दुखतो. घेरी येताना अंग थरथरते आहे असे वाटते. विशेषतः वृद्धपणी. डोक्याची त्वचा गार झाल्यासारखी वाटते. नाकाच्या बुंध्याशी दुखून आपण वेडसर होऊ की काय असे वाटते.

डोळे:- जड झाल्यासारखे वाटतात.

कान:- कानातून दुर्गंधी पू वाहतो. कर्णनलिका जड होऊन बहिरेपणा येतो. पडदा जाड होतो.

नाक:- वारंवार शिंका येतात पण त्यानी मोकळेपणा वाटत नाही. नाकातून पाण्याचे थेंब पडतात व ते कढत-हिरवे-करवडणारे असतात, त्यामुळे वरचा ओठ लाल होतो. सर्दी-झाली असताना दमा लागल्यासारखा वाटतो. नाकाच्या मागील भागातून घशात कफ उतरतो. नाकात गुदगुल्या होऊन शिंका येतील असे वाटते. सर्दी झाली म्हणजे भूक लागते.

चेहरा :- गालाचे उंचवटे ठणकतात. ओठाचा कॅन्सर.

घसा :- हुळहुळा सोलवटल्यासारखा; बसतो.

उदर :- आंतड्याभोवतालच्या गांठी मोठ्या होतात व हगवण लागते. कॉलन्या-सारखे मुलाना जुलाब होतात. आव.

जठर :- त्रासदायक मळमळ. खाण्यानंतर एका तासाने ओकून पडते. फार तहान लागते, गार पाणी प्यावेसे वाटते पण लगेच ओकून पडते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- धुपणी करवडणारी-रक्तमिश्रित-पिवळी. योनिद्वार मुजून टणक होते, नंतर खाकेतील गांठी टणक होतात. स्तनाचा कॅन्सर स्तनाग्रे आंत जातात. स्तन हुळहुळे.

श्वसननेंद्रिये :- दमा-धाप लागते. मोकळी हवा घ्यावीशी वाटते. कोरडी खोक-ल्याची टांस पिवळट हिरवा दुर्गंधी कफ पडतो. छातीत आग होते. प्लुरिसी; क्षय. आवाज बसतो. न्युमोनिआनंतर फुफुसे पूर्व स्थितीत येत नाहीत.

हृदय :- अशक्त. नाडी जलद व चंचल. फुफुसाच्या जीर्ण विकारामुळे अशक्त.

गळा :- गलगंड.

मानपाठ :- कमरेत आग होते, कपडे पेटले आहेत असे वाटते.

हातपाय :- खाकेत गुल्म होते त्यातून पिवळा दाट खाव येऊन त्याच्या पिंगट खपल्या बसतात.

ज्वर :- थंडी वाजते. रात्री घाम येतो.

त्वचा :- कोरडी खरखरीत. सांध्यावरचे त्वग्रोग. त्वचेचे मोठमोठे पोंपुदे जातात, खाली ओलसर भाग राहतो. यौवनपीठिका टणक. हनुवटीवर इसव होतो, धुण्याने जास्त होतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- हवा कोरडी-गार वाऱ्याची. श्रम खोलीत. सफरचंद. तंबाखूचा धूर.

ब वा :- मोकळी हवा.

सहाय्यक औषधे :- कलि-आ.

संबंधी औषधे :- कलि-आ.

३९. आर्सेनिकम सल्फुरेटम फ्लेवम

Arsenicum Sulphuratum Flavum

सर्वसाधारण :- आंतून बाहेर सुया टोचल्याप्रमाणे वाटते. श्वेतकुष्ठ. वाफेने किंवा कढत पाण्याने बरे वाटते.

४०. आस्टेरिआस रुबेन्स Asteras Rubens

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम, रुधिराभिसरण; मज्जातंतु स्त्रीजनने-द्रिये; गुद व डावी बाजू यावर होतो. ठुसठुस-डोक्यात-छातीत-गर्भाशयात वगैरे. आत ओढल्यासारखे वाटणे, डोळे-स्तनाभे. कंपवात-खिशात हात ठेवल्याने कंप थांबतो. हाता-पायांना कंप सुटून चालणे भाग पडते. कॅन्सर. शिथिलपणा. फेफरे-येण्याचे अगोदर सर्वांगात कंप आल्यासारखे वाटते.

मानसिक :- भावनामुळे प्रक्षोभ होतो विशेषतः विरोधामुळे. क्षुल्लक गोष्टीने रडू येते. पुढे काही तरी घडेल किंवा वार्डट बातमीची भीती वाटते. विरोध सहन होत नाही.

डोके :- डोके कढत होते. कढत वारे डोक्याभोवती वाहत आहे असे वाटते. मेंदूत धके बसतात.

चेहरा :- लाल. यौवनपीडिका. तोंडाभोवती पुटकुळ्या.

उदर :- पाण्यासारखे भडभडून पिंगट जुलाब होतात. हट्टी बद्धकोष्ठ.

स्त्रीजननेद्रिये :- संभोगेच्छा वाढते-त्यामुळे मन बेचैन होते. स्तनांत टणक गांठी उत्पन्न होतात. डावे स्तनात आत ओढल्यासारखे वाटते-व त्यांत तीव्र चमका येतात. खाकेतल्या गांठी टणक होतात. स्तनाचा कॅन्सर वेदना डाव्या हाताच्या बोटापर्यंत येतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- उष्णतेने; विटालसेपणी; दमट हवा; विरोध. रात्री, काफी.

संबंधी औषधे :- म्युरे; सेपि.

४१. ऑसिमम कॅनम Ocimum Canum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मूत्रनलिका (उजव्या); मूत्रपिंड व मूत्राशय यावर होतो. मूत्रपिंडात खडा झाल्यामुळे वेदना होऊन ओकाच्या होतात. वेदनामुळे हात पिळवट्यावेसे वाटतात, रडू येते. मूत्रनलिका वेदनामुळे हुळहुळ्या होतात. लघवीतून रक्त जाते किंवा दाट पुवळलेली असते. लघवीवाली विटकराच्या बुकटीप्रमाणे लाल किंवा पिवळा गाळ साचतो. लघवी केशराप्रमाणे पिघळी असते किंवा तिला कस्तुरीसारखा वास येतो.

स्त्रीजननेंद्रिये :- स्तन व जांघातील गांठी सुजून मोठ्या होतात. स्तनाग्राना विलकुल स्पर्श सहन होत नाही.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- लघवीला कमी झाल्याने.

संबंधी औषधे :- अर्ति; कॅन्या; लायको.

४२. आस्मियम Osmium

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्वसनेंद्रिये व श्वासनलिका यावर होतो. दुर्गंधी खाव. वेदना वरखाली होतात. मुंग्या येतात. लघवीला फुलासारखा वास येतो, मुळ्या खाल्ल्याप्रमाणे ढेकरा येतात व खाकेंतील घामाला लसणीसारखा वास येतो. नखे वाढत असताना त्वचा नखावर दुमडली जाते.

डोळे :- काचबिंदू. प्रकाशाभोवती-हिरवी किंवा इंद्रधनुष्याप्रमाणे वर्तुळे दिसतात. डोळ्याभोवती वेदना होऊन त्यातून पाणी येते.

नाक :- चोंदले; सर्दी होऊन खूप पाणी गळते पण त्यावेळेससुद्धा चोंदले आहे असे वाटते.

जठर :- दगडाच्या कपऱ्या आत आहेत असे वाटते किंवा गोळे बसले आहेत असे वाटते.

श्वसनेंद्रिये :- खोकल्याची दास, पोकळ नळीत खोकल्याप्रमाणे आवाज होतो. त्यावेळेस आत काही तरी सुटून सैल झाले आहे असे वाटते-कफ चिकट लवकर सुटत नाही. खोकताना बोटात कंप येतो. श्वासनलिका हुळहुळी. बोलताना कंठात दुखते.

मान पाठ:- खांद्यावर व पाठीत मुंग्या येतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो:- खोकताना, बोलताना.

संबंधी औषधे:- आर्से; आयो; फास्फ.

४३. ऑक्झलिक एसिड Oxalic Acid

सर्वसाधारण:- या औषधाचा परिणाम पचनेंद्रिये; वेंवी; मज्जारज्जू; हृदय; डावी बाजू; फुफुस (डावे) यावर होतो. अशक्तपणा; निळसरपणा; बधिरपणा-सर्वांगात विशेषतः पायाना जास्त; व अंग गार असणे. वेदना तीव्र स्वरूपाच्या-रेधा मारल्याप्रमाणे; एकदम सुरू होतात, एकदम थांबतात किंवा एखाद्या लहानशा जागी उद्भवतात, आग होते. आंचके. कंप. कोणत्याही विकारासंबंधी विचार केल्यास ते विकार किंवा भावना जास्त होतात, इतकेच नाही तर एखाद्या भावनेसंबंधी विचार केल्यास ती भावना नसली तरी उत्पन्न होते. लुळे पडणे-हातपाय.

डोके:- घेरी-निजले असताना पोहत आहोत असे वाटते. डोक्याभोवती पट्टा बांधला आहे असे वाटते. डोक्याच्या मागील भागात व पाठीत झिणझिण्या व बधिरपणा येतो. कानाच्या मागे स्कू पिळल्याप्रमाणे वाटते. डोक्याच्या मागील भागात, चुणचुण हाऊन बधिरपणा.

डोळे:- बारीक उभ्या वस्तू मोठ्या ओहित व लांब आहेत असे वाटते. नाकातून रक्त जाताना दिसनासे होते.

जीभ:- चव आंबट.

उदर:- वेंशीजवळ मुरडा होऊन शौचास जावेसे वाटते. शौचास नकळत होते; गटूळ पाण्यासारखे पिंगट जुलाब होतात, निजल्याने शौचास लागते. काफी पिण्याने जुलाब होतात. साखर खाण्याने वेदना होतात. यकृतात रोचते-दीर्घश्वास घेतल्याने बरे वाटते. आव. शौचानंतर मळमळते व पोटाच्या दुखतात.

जठर:- जठरात दुखते. पोटाच्या खळीत गार झाल्यासारखे वाटते. जठर पोकळ वाटून कुरतडल्यासारखे वाटते. वारा सरल्याने बरे वाटते, खाण्याने बरे वाटते.

पुरुषजननेंद्रिये:- वीर्यवाहिनी-नलिकेत भयंकर कळा येतात, चालताना जास्त होतात. अंडात दुसदुसते किंवा ठेचल्यासारखे वाटते.

मूत्रेंद्रिये:- लघवोत्तन आक्झॅलेट क्षार जातात. लघवी करताना शिश्नाच्या बोंडीत दुखते. लघवीसंबंधी कल्पना मनात आली की लघवी होते.

श्वसनेंद्रिये:- दचके देऊन श्वास आत घ्यावा लागतो. श्वासोच्छ्वास कष्टाने होतो. विशेषतः रात्री. डाव्या फुफ्फुसात दुखते. हृदयविकारात आवाज बसतो. छातीच्या (डाव्या) खालचा भाग ते पोटाच्या खळीपर्यंत दुखते. श्वासोच्छ्वास करताना छाती हालत नाही.

हृदय:- हृद्रोग (अंज्जायना) व इतर विकार आलटून पालटून होतात. धडधड व दमा लागतो. धडधडणे व आवाज बसणे आलटून पालटून- डाव्या फुफ्फुसात एकदम तीव्र कळा येतात तेव्हा श्वासोच्छ्वास घेवत नाही. धडधडणे निजल्याने जास्त होते. फडफडल्यासारखे वाटते. नाडी थांबत आहे असे मनात आले तर नाडी थांबते.

पाठ:- इतकी अशक्त वाटते की ती शरीर सावरून धरील असे वाटत नाही. कण्यात खालून वर गार मुंग्या येत आहेत असे वाटते. चुणचुण व बधीरपणा.

हातपाय:- कापतात व अशक्त. खांद्यापासून बोटाच्या टोकापर्यंत बधिर होतात. पंजे प्रेताप्रमाणे गार. पाय गार, निळे व लुळे पडल्यासारखे वाटतात. मनगट लचकल्याप्रमाणे दुखते.

त्वचा:- ठिकठिकाणी पांढरी. हुळहुळी-वस्त्याने केस काढल्याने जास्त होते. घाम लवकर येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो:- भावनांचा विचार केल्याने. थंडी. स्पर्श. दाढी-हजा-मत केल्याने-मानसिक श्रम. आंबट फळे-स्ट्रबेरी-टोमॅटो-द्राक्षे वगैरे खाण्याने.

ब वा:- शौचानंतर

संबंधी औषधे:- आर्से; पिक-अॅसि.

४४. इक्विसेटम Equisetum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम **मूत्रेंद्रिये व जननेंद्रियावर** होतो. मूत्राशयात दुखते-भरल्यासारखा वाटतो-हुळहुळा झाल्यामुळे त्यास स्पर्श सहन होत नाही. मूत्रमार्गात क्षिणक्षिणत्यासारखे वाटते, आग होते व कापल्यासारख्या वेदना होतात. कष्टाने थोडी थोडी लघवीला होते किंवा

भरपूर होते. मूत्राशयाचा शोथ. लघवी थेंब थेंब गळते. लघवीतून इलेष्मा जातो. रात्री अंतरुणात नकळत लघवीला होते व याला संवयी-शिवाय दुसरे काही कारण नसते. गरोदरपणी किंवा बाळंतपणानंतर लघवी तुंबते किंवा कष्टाने होते. वृद्ध स्त्रियांना लघवी थेंब थेंब नकळत होते व त्याच वेळेस शोचास नकळत होते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- लघवी संपता संपता. दाबल्याने. हालचालीने.

व वा :- दुपारानंतर, निजल्याने.

सहाय्यक औषधे :- सिलि.

संबंधी औषधे :- कॅन्या.

४५. इग्निसेशिआ Ignatia Amara

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मन व मेंदू यावर होतो. अनपेक्षित किंवा एकमेकाला विरोधी परिणाम. आचके-कित्येकवेळा बेकाद-अंग ताठ होते-थरथरते व कंप. सर्वांगात धक्के बसल्यासारखे वाटते. गोळा बसल्यासारखे वाटते घशात वर्गरे. आत काही तरी बाह्य पदार्थ आहे असे वाटते. दाबून टोचल्यासारखे वाटते. वेदना लिळा मारल्या-प्रमाणे किंवा एखाद्या लहानशा जागी होतात व तिकडे लक्ष वेधल्याने जास्त होतात. भरपूर लघवी झाल्याने बरे वाटते. दुःख-शोक; प्रेमभंग; धास्ती; मत्सर; काळजी व कण्याला झालेल्या जुन्या दुखापती किंवा आघात यामुळे उद्भवलेले विकार. हिस्टेरिआ. प्लेग. शांत स्वभावाच्या पण भावनाप्रधान व संवेदनाक्षम स्त्रिया. रागे भरल्याने, शिक्षा केल्याने किंवा दात येताना, भीतीमुळे मुलाना आचके येतात. अंग ताडून किंवा एखाद्या अवयव ताडून तोंडाला फेस येतो. वेदना जागा बदलतात, हळु-हळु सुरु होतात व एकदम थांबतात. भावनातिरेकाने, रात्रीच्या जागरणामुळे (विशेषतः आजारी माणसाची शुश्रूषा केल्याने) अवयव लटकं पडतात. मोहनिद्रा-अंग धनुर्वाताप्रमाणे वाकडे. कंपवात, दुःख व भीतीमुळे झालेले. विकार जीर्ण झाले तर नेट्र-मूर ध्यावे.

मानसिक :- चलाखपणा; भित्रेपणा व अत्यंत संवेदनाक्षम; अत्यंत भावनाप्रधान. विक्षिप्तपणा; विचाराधीन; भावना व विकार यांची

अबलाबदल; सहज मूर्च्छा येते. उत्सासे टाकणे; हंसणे व रडणे आलटून पालटून, दुःख करण्यातच आनंद वाटतो. झोक पण तो आतल्याआत. कोणतीही गोष्ट चटकन ध्यानात येऊन पटकन करणे. विरोध व धमकावणे सहन होत नाही. स्वतःवर रागावणे. कसल्याही गोष्टीने त्रास होणे. उताविलपणा, विशेषतः विटाळसेपणी, यावेळी कोणतीही गोष्ट कोणी लवकर करीत नाही असे वाटते. स्वतःला काही तरी होते आहे असे भासवून देवावा किंवा भिवविण्याची प्रवृत्ति. स्वतःच्या कर्तव्याकडे दुर्लक्ष झाले आहे असे वाटणे, तरुण मुली प्रौढ विवाहित पुरुषाच्या प्रेमात पडतात.

डोके :- व पाठ आलटून पालटून दुखते. डोकेदुखीनंतर जांभया येऊन ओका-
वयास होते. कानशिलात खिळा खुपसल्याप्रमाणे वाटते. डोकेदुखी खाली
वाकल्याने जास्त होते किंवा बरे वाटते. डोक्याचा मागील भाग जड
झाल्यामुळे डोके मागे वाकविणे, घेरी येताना डोळ्यापुढे ठिणग्या दिसतात.

डोळे :- पापण्या कोरड्या. खोकताना डोळ्यापुढे प्रकाश चमकल्यासारखा दिसतो.
डोळ्यापुढे वेड्यावाकड्या चमचमणाऱ्या रेघा दिसतात.

नाक :- आत श्वास घेताना हुळहुळे होते. बुंध्याशी दुखते. वारंवार शिका येतात.
नाक गार, गुडघे कढत.

कान :- गर्जनाप्रमाणे आवाज, संगीत ऐकल्याने बरे वाटते. मनुष्याच्या आवाजा-
शिवाय इतर आवाज चांगले ऐकू येत नाहीत. एक लाल व कढत.

चेहरा :- रंग बदलतो. विशेषतः विश्रांति घेत असताना. स्नायूंना कप. एक गाल
लाल व कढत. जवळ्याचे स्नायु ताठ व टणक होतात. जवळा खटकन मिटतो.
गाल लाल व फिकट आलटून पालटून.

तोंड :- आंघट चव. चावताना व बोलताना जीभ किंवा गाल चावला जातो.

घसा :- गोळा बसला आहे असे वाटते, गिळताना आंघटा किंवा घट्ट पदार्थ
खाल्ल्याने बरे वाटते घशात टोचते- गिळण्याची क्रिया करीत नसताना जास्त.
टानसिल टणक होतात व त्यावर लहान व्रण पडतात.

उदर :- शौचास होतांना दुखते. शौच मऊ असूनसुद्धा कष्टाने बाहेर येते. शौचा-
नंतर गुदात आवळल्यासारखे वाटते. मलावरोध-मनाने शिणलेल्या इसमांचा.
गुदातून एकदम वेदना वर जातात. मूळच्याघ-बसल्याने बरे वाटते,
खोकताना जास्त होते. गुबद्वार बाहेर येते. थोडेसे कुंथले तरी गुब बाहेर येते,
गुदद्वाराचे वेदनारहित आकुंचन.

जठर :- भूक लागलेली असताना मळमळते. अपक्व, जाडेभरडे अन्न खावेसे वाटते. ओकाऱ्या. चांगले अन्न ओकून पडते पण शिळी भाकरी किंवा दुसरे जाडेभरडे अन्न खाले तर ते ओकून पडत नाही. उचक्या लागतात; उचकी लागली असताना कडू किंवा कोरड्या टेकरा येतात. जठर गळून गेल्याप्रमाणे वाटते पण खाण्याने बरे वाटत नाही. जठरात आचके येऊन बुडते. खाले प्याले की उचकी लागते. निरनिराळे पदार्थ खावेसे वाटतात पण ते दिले की भूक नाहीशी होते.

मूत्रेंद्रिये :- पाण्यासारखे लघवीला खूप होते (फास्फ- अॅसि).

पुरुषजननेंद्रिये :- वृषणाला घाम येतो. प्रत्येकवेळी शौचास होताना शिथ्र ताळते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- पाळया अनियमित. विटाळ काळा. विटाळसेपणी अत्यंत थकवा येतो व जठरात व उदरात आचके बसून दुखते. पाळी लवकर येते, विटाळ भरपूर किंवा थोडा जातो. दुःखामुळे विटाळ बंद होतो. संभोगाची अनिच्छा.

श्वसनेंद्रिये :- बरे वाटण्याकरता वारंवार उसासे टाकावेसे वाटतात. गुदमरल्यासारखे वाटते. घसा आवळल्यासारखा वाटतो. भयंकर खोकल्याची दास-श्वास घेववत नाही. धूळ, पीस किंवा गंधकाचा धूर गेला आहे असे वाटून कोरडा खोकला येतो. चालताना खोकला थांबतो पण चालण्याचे बंद केले की खोकला सुरू होतो. खोकल्याने खोकला वाढतो. छाती आवळल्यासारखी वाटते. मोठ्याने बोलता येत नाही, ओठातल्या ओठात बोलणे.

मानपाठ :- मानेत ताणल्यासारखे वाटते. पाठीची, आचक्यात मागे किंवा पुढे कमान होते.

गळा :- गळांड.

हात-पाय :- झोप लागता लागता हातापायाला झटके बसतात. तळहाताला व बोयाना कढत घाम येतो. रात्री टाचात आग होते त्या जवळजवळ ठेवल्या तर जास्त होते पण एकमेकाना चिकटविल्या तर गार लागतात. पावले जड. पोटऱ्यात पेटके येतात. सांधे लचकल्याप्रमाणे किंवा मार लागल्याप्रमाणे वाटतात. चालताना गुडघे एकदम आपोआप वर उचलले जातात. गंधर्वाची वात हिंवाळ्यात जास्त होतो, उन्हाळ्यात बरे वाटते.

झोप :- जोरजोराने जांभया येतात. झोप हलकी, कोणत्याही आवाजाने जाग येते. अस्वस्थ. झोप लागता लागता हातापायांना धक्के बसतात. मूळ झोपेतून जागे होऊन किंचाळून ओरडते व सर्वांग कापावयास लागते. एकाच तऱ्हेची भयप्रद स्वप्ने वारंवार पडतात.

ज्वरः— थंडीमुळे हुडहुडी भरते. कापरे भरते. थंडी वाजताना तहान लागते. तापात तहान लागत नाही. थंडी वाजताना चेहरा लाल होतो. तापात पांघरूण नकोसे वाटते. मलेरिया हिचताप. वेदना होताना थंडी वाजल्यासारखी वाटते. खाण्यानंतर घाम येतो, चेहेऱ्यावर एखाद्या लहान जागी. घाम येईल असे वाटते.

त्वचा— तापात पित्ताच्या गांधी अंगावर येतात व भयंकर कंड सुटते. त्वचा दुखते. दाबल्याने बरे वाटते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो— **भावना**—दुःख—झोक आपल्या प्रिय असलेल्या वस्तूची किंवा व्यक्तीची हानी झाल्यामुळे. आशाभंग. हसवा; **काळजी** घास्ती; थंडगार-मोकळी हवा; वास; स्पर्श. काफी. तंबाखू. वाकल्याने; चालण्याने; उभे राहिल्याने; जांभई आल्याने
ब वा— असलेली (शरीराची) स्थिती बदलल्याने, वेदना होत असलेल्या, बाजूवर निजल्याने. दाबल्याने. एकटे असताना. लघवी झाल्यानंतर गिळताना. खाण्याने. दीर्घश्वास घेतल्याने.

सहाय्यक औषधे— नेट्र—सू; पल्स; फास्फ—अॅसि; सेपि.

संबंधी औषधे— आर्से; कल्क—का; कोकयु; बेला; व्हस—टा; लायको; सल्फ; सिमि; सिलि; सिंको.

४६. इथूसा Aethusa Cynapium

सर्वसाधारण— या औषधाचा परिणाम मेंदू; मज्जातंतू पचनक्रिया; मान; गाठी व यकृत यावर होतो. विकार एकदम उद्भवतात व ते तीव्र असतात, जोरजोराने ओकान्या होतात, आचके येतात, वेदना होतात, वात होतो, अत्यंत थकवा व जीवनशक्ती क्षीण इतकी की बोलवतसुद्धा नाही. तान्ध्या मुलांचे कालन्यासारखे जुलाब. आचके. डोके सावरत नाही किंवा उभे राहून शरीर सावरता येत नाही. शरीराचे भाग स्कू पिळून एकमेकाशी जखडले आहेत असे वाटते. वेदना भोसकल्याप्रमाणे होतात. वेळी अवेळी अंगावर पिणारी तान्ही मुले. दात येताना व उन्हाळ्यात होणारे विकार-कोणत्याही विकारात मुले वेचैन होतात, कुरकुरतात, रडतात, व असंतुष्ट असतात. फेंफरे—आंगठे आंत वळतात—डोळे खाली वळतात, तोंडाला

फेस येतो, चेहरा लाल होतो. पचनक्रिया उन्हाळ्यात बिघडते. काहीही विकार किंवा कारण नसताना मुलाना डोके सावरता येत नाही, काही वेळेस त्यांना हातापायांवर स्वतःचे बजन पेलता येत नाही. अयोग्य रीतीने खाणे खाणारी मुले.

मानसिक:- रड्यावेसे वाटते- जसजसा विकार बळावत जाईल तसतसे जास्त. विचार करवत नाही किंवा अभ्यासाकडे बगैरे लक्ष लागत नाही. वात-उंदीर, कुत्री, मांजरे दिसतात. परीक्षेचा घबराट, जमणार नाही असे वाटून. धांदल मुले. वेडसरपणा, व भयंकर वागणूक आलटुन पालटुन.

डोके:- घेरी येताना गुंगी येते, छातीत धडधडते. घेरी थांबल्यानंतर डोके कडत होते. केस ओढल्यासारखे वाटतात. डोके छू पिळल्याप्रमाणे दुखते, वात सरल्याने व शौचास झाल्याने बरे वाटते. डोक्याच्या मागील भागातून मान व कण्यापर्यंत दुखते निजल्याने दाबल्याने बरे वाटते.

डोळे:- खाली वळतात. उजेड सहन होत नाही. बाहुल्या विस्तारलेल्या.

कान:- कांहीतरी गरम बाहेर येतेसे वाटते, दडा बसल्याप्रमाणे, कानात बोटे घालून मोक रंदावल्यामुळे बरे वाटते.

नाक:- नाकाच्या शेंड्यावर वेदनायुक्त पुटकुळ्या येतात. नाकाच्या पाळ्या आत जातात. वारंवार शिंका येतील असे वाटते पण येत नाहीत.

चेहरा:- मृतवत. ओठामोवती निळसर फिकट. नाकामोवती पांढऱ्या रेषा पडलेल्या दिसतात. खोल गेलेला, फिकट, फुगलेला, किंवा ठिकठिकाणी लाल.

जीभ:- लांब झाली आहे असे वाटते. बोलणे मंद, गोंधळल्याप्रमाणे- चव कडू, कांद्याप्रमाणे, चीज सारखी.

जठर:- वारंवार थोडे खावेसे वाटते. खाण्यानंतर बराच वेळाने (एका तासाने) ठेकराबरोबर अन्न बाहेर येते. मळमळ इतकी की मरण येईल की काय असे वाटते, ओंकारीत मोठाले टणक दह्यासारखे गोळे पडतात-नंतर अंग गळून जाते व झोप येते व अंगाला घाम येतो. ओंकारीनंतर पुन्हा भूक लागते. ओंकारीत फेसळ दुधासारखे पांढरे द्रव्य पडते किंवा पिवळे पाणी पडते. कोरड्या ओंकाऱ्या, मेंदूला शीण आल्याने अपचन. जठर उलट शाले आहे असे वाटते. दूध सोसत नाही व पचत नाही.

उदर:- बेंबीमोवती बुडबुडे आल्यासारखे वाटतात. पिवळे हिरवट चिकट जुलाब होतात. खालेले तोंडावाटे तरी बाहेर येते. किंवा गुदावाटे तरी बाहेर येते.

शौचानंतर थकवा येऊन गुंगी येते. नंतर कोष्ट- आतड्यांचे चलन बंद झाले आहे असे वाटते. उदर आतून गार वाटते व बाहेरून हाताला लागते. व त्याच वेळेला पाय गार होतात.

मूर्धेंद्रिये:—मूत्राशयात कापल्याप्रमाणे वेदना होतात. वारंवार लघवीला जाणे वाटते.

पुरुषजननेंद्रिये:—उजवे अंड वर उचलले जाऊन मूत्रपिंडात दुखते,

स्त्रीजननेंद्रिये:—विटाळ पाऱ्यासारखा. स्तन सुजनात व कापल्याप्रमाणे वेदना.

श्वसननेंद्रिये:—घाप लागली असताना मधूनच उचक्या येतात. या त्रासामुळे रोगी निःशब्द होतो. छातीत डाव्या बाजूला टोचल्याप्रमाणे दुखते. खोकताना डोके दुखते.

हृदय:—जोराने धडधड होऊन चक्कर येते, डोके दुखते व अस्वस्थपणा. नाडी जलद, टणक, अनियमित.

मान, पाठ:—अशक्तपणामुळे उभे रहावत नाही, मान सावरत नाही. गंडमाळा, माकडहाडाचा भाग सापळ्यात आबळल्यासारखा वाटतो. मागे ताठ वाकल्याने बरे वाटेर अशा तऱ्हेने पाठ दुखत आहे असे वाटते.

हातपाय:—बोटे आणि अंगठे आत बळल्याप्रमाणे किंवा सुटी घट्ट- बाहू आखूड झाल्याप्रमाणे वाटतो. हातपाय सुन्न, जड, अशक्त. बोटे आंखडलेली. चालताना मांड्या सोलवटतात.

शोप:—दुचे बसल्याप्रमाणे शोप येत नाही. ओकारी व शौचानंतर गुंगी येते. शोप लागता लागता डोळे फिरतात किंवा आचके बसतात.

ज्वर:—तापात तहान लागत नाही. गार घाम येतो. पांघरूण ध्यावेसे वाटते. थोड्याशा श्रमाने घाम येतो.

त्वचा:—गाठी मोठ्या होतात; माळेप्रमाणे दिसतात, त्वचेची उगवण उष्णतेने खाजते. त्वचा- गार चिकट. काळेनिळे ठिपके पडतात; चालताना मांड्या करबडतात. सांध्याभोवती उगवण, कंड सुटते, उष्णतेने जास्त होते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो:—दूध. उन्हाळा. दात येताना. वारंवार खाण्याने. पहाटे ३-४ वाजता अतिश्रम.

व वा-मोकळ्या हवेत, चालण्याने. मंडळीत बसल्याने. संभाषणाने.

सहाय्यक औषधे:—कॅल्क-का.

संबंधी औषधे:—ॲन्टी-क्रू; सिकु.

४७. इनान्थ क्रोकेटा Oenanthe Crocata

सर्वसाधारणः— या औषधाचा परिणाम मेंदू व मज्जारज्जु व हृदय यावर होतो. वेड. आचके. फेफरे— आचके येताना शिश्न ताठते, चेहेऱ्याच्या स्नायूना आंचके बसतात, दातखिळी बसते, तोंडाला फेस येतो. पडण्याचे अगोदर मोठ्याने किंचाळणे. फेफऱ्यांनंतर बेशुद्धि येते व ती दीर्घकाळ टिकते. कंठरेभोवती किंवा त्वचेखाली टेकून चालला आहे असे वाटते— वस्त्राच्या स्पर्शाने जास्त होते. आचके विटाळसेपणी, पाळी ऐवजी किंवा गरोदरपणी येतात. डोक्याची व घशात आग होते. चेहेऱ्याच्या स्नायूना आचके बसतात. तो सुजतो. चेहेऱ्यावर व छातीवर लाल चट्टे पडतात. क्षुल्लक गोष्टीने रडावयास येते.

४८. इन्डिगो (नीळ) Indigo

सर्वसाधारणः— भीतीमुळे किंवा जेतामुळे उद्भवलेले आंचके. फेफरे येण्याचे अगोदर उदरातून उष्ण लाटा डोक्यापर्यंत जातात, डोक्यात लाटा आल्यासारखे वाटून दिसेनासे होते, किंवा प्रक्षुब्ध वागणूक, नंतर उदासीनता, भिन्नेपणा व सौम्य वागणे. हातापायात प्रत्येक वेळी खाण्यानंतर दुखते. गृध्रसीवात—मांडीच्या मध्यापासून ते गुडघ्यापर्यंत वेदना होतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा होः— बसल्याने. विश्रांतीने.

ब वा :— दावल्याने; चोळल्याने; चालण्याने.

४९. इपिकॅकुआन्हा Ipecacuanha

सर्वसाधारणः— या औषधाचा परिणाम श्लेष्मल त्वचा— पचनेंद्रियाची, जठराची, श्वसनेंद्रियाची; फुफुस; बेंबी व मज्जातंतू यावर होतो. खाव भरपूर व फेसाळ— शौच, कफ वगैरे. जठराचे उपद्रव किंवा इतर विकारात एकसारखी मळमळ. रक्तलाव—लालभडक व जोराने बाहेर येतो, लवकर गोठतो व त्यावेळेस दम लागतो. तान्हा मुलांचे आचके. थंडी उष्णता दोन्ही सहन होत नाहीत. बाह्यांग कटत पण आत गारपणा.

संताप; असंतोषाची कुचंबणा; दुखापती; कोयनेल; मार्फिआ या कारणा-
पासून उद्भवलेले विकार. मुलांचे आकडीत हात पाय ताठतात किंवा
आलटून पालटून सैल होतात व ताठतात. हातांना आचके बसून ते एकमेका-
कडे येतात. दात येताना, अति खाण्याने किंवा थंडीमुळे आकडी येते. तंबाखू
खाण्याने आलेले आचके. धांदरट. कशालातरी अडबळणे.

मानसिक:- ओरडणे- किंचाळणे. काही केले तरी समजूत पडत नाही. प्रत्येक
गोष्ट तुच्छ लेखणे, व दुसऱ्याने पण तसेच करावे ही इच्छा. सर्वकाही हवेसे
वाटते पण काय पाहिजे ते कळत नाही. चिडखोर. उदासीन. एकदम मूर्च्छा
येते.

डोके:- खाली चेवल्याप्रमाणे दुखते. वेदना जिभेच्या बुडापर्यंत जातात. डोक्याचा
मागील भाग- थंडी वाजताना-तापात किंवा ओकारी होत असताना दुखतो.
मेनिन्जायटिस- डोके मार्गे वाकते, खाह्ते, प्यालेले ओकून पडते. जीभ लाल
करवडलेली. अर्धशिशीत मळमळते व ओकावयास होते.

डोळे:- येतात, लाल होतात, डोळ्यातून पाणी जोराने वाहते, व मळमळते. फिरत्या
वस्तूकडे पाहिल्याने मळमळते. डोळ्यात चमका मारतात.

कान:- गार (उजवा), तापात. आवाज सहन होत नाही.

नाक:- नाकातून रक्त येते. शिंका येतात. सर्दी- छातीत उतरते. नाक चोंदते.

चेहरा:- फिकट; डोळ्या किंवा ओठाभोवती निळसर. नाकाभोवती पांढऱ्या रेषा.
डोळ्याभोवती ठराविक अंतराने वेदना होतात, डोळ्यातून पाणी वाहते.
उजेड सहन होत नाही व पापण्या चुणचुणतात.

जीभ:- स्वच्छ किंवा तांबडी, निमुळती.

तोंड:- लाल फार. मूल तोंडात मूठ घालून किंचाळते. दांत दुखत असताना
कानसिलापर्यंत धके बसतात, खाताना बरे वाटते.

उदर:- बेंबीभोवती- कुरतडल्या- मुरडल्या किंवा कापल्याप्रमाणे वेदना होतात
व त्या गर्भाशयापर्यंत जातात. कळा डावीकडून उजवीकडे जातात. पाठ टेकून
बसल्याने बरे वाटते, हालचालीने जास्त होते. शौचास हिरवे होते. आव-
रक्तमिश्रित आम किंवा नुसते रक्त पडते, वारंवार शौचास जावेसे वाटते,
आग होते, डोके कटत व पाय गार होतात. मुलांची हुगवण-जीभ स्वच्छ
किंवा तांबडी, लघवी थोडी. शौचास पिंगट-काकवीप्रमाणे- हिरवे- पिवळे
होते. आमाचे गोळे पडतात.

जठर:- तहान लागत नाही. भयंकर मळमळते, मळमळ ओकाराने कमी होत नाही. ओकाऱ्या होतात- ओकारीत पित्त-रक्त-आम-अन्न पडते. खाली वाकल्याने ओकावयास होते. अन्नाचा तिटकारा येतो. जठर गळून गेल्याप्रमाणे वाटते किंवा सैल होऊन लोंबकळत आहे असे वाटते. गोड पदार्थ खावेसे वाटतात.

मूत्रेन्द्रिये:- लघवीला वारंवार लागते. लघवी थोडी व लाल. लघवीतून रक्त जाते- त्यावेळेस मळमळते- उदरात व मूत्रनलिकेत कापल्यासारख्या वेदना होतात, छाती दाटते व धाप लागते. मूत्रपिंडापासून मांड्यापर्यंत कळ्या येतात.

स्त्रीजननेन्द्रिये:- गर्भाशयात कापल्यासारख्या वेदना होतात (डावी ते उजवीकडे). विटाळ जोराने बाहेर येतो. प्रत्येक वेळी विटाळ बाहेर येताना धाप लागते. विटाळ लाल भडक. विटाळ थोडा गेला तरी अत्यंत थकवा येतो. गरोदर-पणाचे आचके व ओकाऱ्या. विटाळसेपणी गर्भाशय खाली येते.

श्वसनेन्द्रिये:- आवाज बसतो. कंठ व छाती दाटल्यासारखी वाटते, हालचाल करवत नाही. श्वास घेण्याकरता धापा टाकाव्या लागतात. दमा. वारंवार खोकल्याची ढास लागते. खोकताना कोरड्या ओकाऱ्या येतात किंवा गुदमरल्यासारखे वाटते. प्रत्येकवेळी श्वास घेताना अंग ताठते. चेहरा लाल-निळा होतो, कोरड्या ओकाऱ्या येतात. किंवा ओकावयास होते. आरामशीर निवड्याने व पांघरूणाने बरे वाटते, मोकळ्या हवेत जास्त होते. डांग्या खोकला-नाका-तोंडातून रक्त पडते. आचके येतात. न्युमोनिआ; ब्रांको न्युमोनिआ, दमा. छातीत कफ पातळ सांचल्यामुळे घुरघुर आवाज होतो पण कफ बाहेर येत नाही. थुंकीतून रक्त पडते.

मानपाठ :- आचके येऊन पोटाची मागे किंवा पुढे कमान होते.

हातपाय :- एक पंजा गार, दुसरा कढत, बसले असताना मांडीचे हाड निखळले आहे असे वाटते.

श्लोप :- श्लोपेत डोळे अर्धवट उघडे राहतात, व विवळणे कष्टणे चालू असते, श्लोप लागता लागता अंगाला धक्के बसतात.

ज्वर :- हिंवाताप-पाळ्या अनियमित. कोयनेलचे दुष्परिणाम. थंडी थोडा वेळ वाजते, ताप पुष्कळ वेळ टिकतो. तापात तहान लागत नाही. थंडी व ताप आलटून पालटून. एक हात गार दुसरा कढत. हाताना व पावलांना गार घाम सुटतो. हिंवातापात-थंडी वाजताना, तापात व घाम येताना मळमळते. अपचनानामुळे ताप येतो.

त्वचा :- बाह्योपचाराने त्वचेचे विकार बरे केल्यानंतर जठराचे व आतड्याचे विकार उद्भवतात. धांवरे-ओकाऱ्या येतात-थंडी वाजते, दुखते, भयंकर मळमळते पण तहान लागत नाही. कंड सुटून मळमळते, ओकारी हाईतो खाजवावे लागते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- उष्णता; दमट हवा; खोलीत; अति खाण्याने -त्रफाचे पदार्थ-मांस-मिश्र किंवा पौष्टिक अन्न; नियमित वेळी; कोयनेल; उष्णता व थंडी; स्पर्श; ओकताना; हालचाल केल्याने; निजण्याने.

व वा :- मोकळी हवा; विश्रांति; दावण्याने; डोळे मिटल्याने; गार पाणी पिण्याने खोकला थांबतो.

सहाय्यक औषधे :- अँन्टी-टा; आर्नि; आसॅ; कुप्रम.

संबंधी औषधे :- अँन्टी-क्यू; इग्ने; कॅक्ट; कॅडमि-स; कॅल्क-का; कामो; टॅबॅक; नक्स-व्हा, पल्स; पोडो; फास्फ; न्हिअम; व्हेरा-आ; सल्फ; सिको; सेपि.

५०. इपिफेगस Epiphagus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मज्जातंतू; जठर व यकृत यावर होतो. स्त्रियांची डोकेदुखी-नित्यापेक्षा काही वेगळे काम केल्याने डोके दुखावयास लागते. कानशिलात बोटाने दाबल्यासारखे वाटते. संध्याकाळी ४ वाजेतोपर्यंत डोके दुखते, नंतर बरे वाटते. डोके दुखत असताना मळमळते व सारखी चिकट थुंकी थुंकावी लागते. डोके दुखण्याचे अगोदर भूक लागते. दर आठवड्याची डोकेदुखी. दातावर कीट येते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो -थकवा-मानसिक श्रम-वाजारहाट केल्याने. डोळ्याचे श्रम.

व वा :- झोपेने.

संबंधी औषधे :- आयरि; इग्ने.

५१. इरिजिरान Erigeron

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम जननेंद्रिये व मूत्रेन्द्रिये, सांधे यावर होतो. रक्तस्राव-लालमडक व जोराने बाहेर येतो. ओकारीत व शौचात नुसते रक्त पडते. आग होऊन चुणचुणते. रक्ताधिक्य-ठिकठिकाणी. टणका.

उदर :- फुगते, उदरात व जठरात आग होते. गुदद्वार फाटले आहे असे वाटते. लघवीला व शोचाला एकदमच लागून कुंयावे लागते. आव. मूत्राशयात आग होते व दुखते.

मूत्रेंद्रिये :- लघवीला थोडे कष्टाने होते. मूत्राशयात दुखते. लघवी तुंबते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- रक्तप्रदर. बाळंतपणानंतरचा विटाळ थोड्याशा हालचालीने पुन्हा सुरू होतो. धुपणी जाताना लघवीला वारंवार लागते. गरोदरपणी थोड्या श्रमाने विटाळ जावयास लागतो विटाळाऐवजी नाकातून रक्त येते. श्रमाने होणारा वाखा.

श्वसनेंद्रिये :- खांकताना रक्तमिश्रित कफ पडतो. क्षयाची सुरवात.

हातपाय :- ठणका लागतो.

त्वचा :- जननेंद्रियाना चिकट घाम येतो. काळे निळे ठिपके पडतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- श्रमाने. पावसाळयात.

संबंधी औषधे :- कॅथ्या; टॅरबि.

५२. इलाप्स कोरालिनस Elaps Corralinus

सर्वसाधारण :- या सर्पविषाचा परिणाम रक्त; नाक; कान; घसा; उजवी बाजू लयावर होतो. स्नायू काळे-रक्त-शौच-वगैरे. शरीरांतर्गत गारपणा वाटतो-पोट-छाती वगैरे, पेये पिण्याने जास्त वाटतो. शरीराला किंवा अवयवांना हेलकावे बसतात. पिळवटल्याप्रमाणे आचके बसतात नंतर लुलेपणा येतो. अर्धांगवात (उजवी बाजू). लोबंडाचे जड ओझे ठेवल्यासारखे वाटते. उजवी बाजू निर्जीव किंवा बधिर झाल्यासारखी वाटते. श्लेष्मल त्वचा सुरकुतते. गुदगुल्या हांताहेत असे वाटते.

मानसिक :- पावसाची भीती वाटते. बोलता येते पण दुसऱ्याचे बोलणे समजत नाही. दुसरे कोणीतरी बोलत आहे असा भास होतो. भीतीमुळे अंग कापते व दातबिळी वाजते. एकटे राहण्याची भीती वाटते.

डोके :- घेरी येताना पुढे पडल्यासारखे वाटते. डोक्यात रक्त चढते. कपाळात ओझे ठेवल्यासारखे वाटून दुखते.

डोळे :- डोळ्यापुढे काळी वर्तुळे दिसतात किंवा विस्तवाप्रमाणे लालबुंद मोठाले ठिपके दिसतात.

कान :- रात्री एकाएकी ऐकू येईनासे होते व गर्जना, तडतड आवाज होतात.
मळ काळा, खड्यासारखा.

नाक :- जुनाट सर्दी, पिनस, दुर्गंधी-हिरऱ्या खपल्या बसतात-हिरवट-पिवळा शेंबूड येतो. नाकातून शाईसारखे रक्त पडते. नाकाच्या मागील भागात चोंदल्यासारखे वाटते. गिळताना नाकापासून कानापर्यंत दुखते.

चेहरा :- लाल ठिपके पडतात. फुगलेला.

घसा :- घशात व अन्ननलिकेत आचके येऊन आवळल्यासारखे वाटते, त्यामुळे अन्न किंवा पेये घशात अडकून राहतात, नंतर काही वेळाने ते पोटात धपदिशी पडतात. गिळताना नाकापासून कानापर्यंत दुखते. अन्न गिळताना ते स्फू प्रमाणे फिरत जात आहे असे वाटते. घशात स्पंज आहे असे वाटते.

उदर :- शौचातून काळे फेसाळ रक्त पडते. आतडी पिळून त्याची गाठ बसली आहे असे वाटते.

जठर :- पेये, फळे आत बर्फासारखी गार लागतात विशेषतः गार पेये. गोड ताक प्यावेसे वाटते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- कष्टार्तव, काळे रक्त जाते. गर्भाशयात काही तरी फुटले आहे असे वाटून, एकसारखे काळे रक्त वाहते. दोन पाळ्यामध्ये मधुन मधुन काळे रक्त जाते.

श्वसनेंद्रिये :- सारखे बोर हवेसे वाटते. पेये छातीत गार वाटतात. फुफुसे एकमेकापासून जोराने दूर केली आहेत असे वाटते. शाईसारखे पातळ काळे रक्त पडते. खोकताना छातीत कळा येतात.

हात-पाय :- हात अशक्त, तळहाताचे व बोटाचे पापुद्रे जातात. पावले बर्फासारखी गार. गुडघे लचकल्यासारखे वाटतात. हात व पंजे सुजतात व निळे होतात. नखाखाली टोचते.

ज्वर :- डोक्याकडे रक्त जोराने जात आहे असे वाटते. अंगाला गार घाम येतो. टायफाईडसारख्या तापात काळे रक्त शौचावाटे पडते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थंडी; थंड पेय किंवा अन्न; रात्री; दमट हवा; खोलीत. स्पर्श. फळे खाल्ल्याने. वादळ होण्याचे अगोदर.

ब वा :- विश्रांति. चालण्याने नाकातील रक्तस्ताव थांबतो व पोटातील व छातीतील कळा थांबतात.

संबंधी औषधे :- क्रोटे-हा; हेलेड.

५३. इस्कूलस Aesculus

सर्वसाधारणः— या औषधाचा परिणाम शिरा; यकृत; उदर (उजवी बाजू);

गुद; नाकाचा मागील भाग; श्लेष्मल त्वचा; डोक्याचा मागील भाग; कंठर यावर होतो. शिरात रक्त साखळते, त्यामुळे निळेंपणा व फुगीरपणा येतो.

कढतपणा-कोरडेपणा-ताठपणा-खरखरतिपणा किंवा भरल्यासारखे वाटते-घसा-गुदात वगैरे. वेदना टोचल्याप्रमाणे किंवा चमका व त्या इतस्ततः फिरतात. चमका कढत वाटतात. इंद्रियांची कार्ये मंद होतात-जठर हृदय-यकृत. गुदातील विकारामुळे इतर ठिकाणी विकार उद्भवतात.

मानसिक :— चिडखोर खिन्न, उदास. बरोबर लक्ष देता येत नाही. गोंधळलेल्या मनस्थितीत उठतो. बावरलेला, विशेषतः मुले.

डोके :— डोक्याच्या मागील भागात ठेचल्यासारखे वाटते, व त्यावेळेस डोक्याच्या मागील भागात, मानेत व खांद्यावर उष्ण लहरी येतात.

डोळे :— कढत, जड, हुळहुळे, पाणी येते. पांढऱ्या बुबुळावर रक्तवाहिन्या फुगलेल्या दिसतात.

नाक :— नाक आवून हुळहुळे, श्वासोच्छ्वास करताना आग होते. पडसे पण नाक चोंदलेले. यकृताच्या विघाडामुळे.

तोंड :— जीभ व तोंड भाजल्यासारखे वाटते. जिभेवर दाट थर. लाळ गळते. जिभेवर ताबा नसल्यामुळे शब्द वाजवी रीतीने म्हणता येत नाहीत. चव कडू, गोड. दात तेलाने माखले आहेत असे वाटते.

घसा :— कढत, कोरडा, हुळहुळा. गिळताना कानापर्यंत टोचते. घशातील शिरा फुगून वेड्यावाकड्या होतात. घसा सोलवटल्या व आवळल्यासारखा वाटतो. गिळताना विस्तवाप्रमाणे आग होते. खाकरताना चिकट गोड कफ येतो.

उदर :— आत खोल ठुसठुसते. शौचास कोरडे व टणक होते. शौच निरनिराळ्या रंगाचे असते. **गुदांत** काड्या भरल्या आहेत असे वाटते. हुळहुळे होते. शौचानंतर बराच वेळ वेदना आत राहतात. गुदद्वारातून किडा वळवळत आहे असे वाटते. **मूळव्याध**, निळी-ठणका लागतो, बाहेर येते व त्यामुळे **पाठीत दुखते** किंवा छातीत दुखते गुदद्वारात आग होते व त्यावेळेस पाठीत वरखाली शहारे येतात.

जठर :— खाल्ल्यानंतर सुमारे ३ तासांनी दगडाने दाबल्यासारखे वाटते, ठणका लागतो व कुरतडल्यासारखे वाटते. खाण्यानंतर छातीत जळजळ होऊन अन्न बाहेर येते,

पुरुषजननेन्द्रिये :- शौचाचे वेळी पांढरी धातु जाते.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- ओटीपोटात सारखे दुसदुसते. धुपणी जाताना कमरेच्या सांध्याचा भाग मोडकळ्यासारखा वाटतो, व गुडघ्यात ठणका लागतो. धुपणी काळसर पिवळी चिकट कशबडगारी विटाळसेपणानंतर जा. हो.

छाती :- आवळल्यासारखी वाटते, आत उष्ण आहे असे वाटते. यकृताच्या विकारात खोकला येतो. मूळव्याध झाली असताना हृदयाभोवती दुखते. हृदयाची धडधड ऐकू येते. व हातापायांच्या नाड्या दुसदुसतात.

मानपाठ :- कंवर दुखते, मोडल्यासारखे वाटते, अनेक वेळा प्रयत्न केल्यानंतर उठता येते; चालताना व खाली वाकताना जास्त दुखते.

हातपाय :- सुजतात, लाल होतात. धुण्यानंतर, भरल्यासारखे वाटतात.

श्लोप :- हातपाय ताणण्याची व जांभई देण्याची प्रवृत्ति

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- सकाळी-जागे झाल्यानंतर, शौचानंतर; लघवी करताना. चालताना. खाली वाकल्याने.

ब वा :- गार - मोकळी हवा, गार पाण्याची आंधोळ. रक्त गेल्याने (मूळव्याध) गुडघे टेकून बसल्याने. सतत श्रमाने.

सहाय्यक औषधे :- कार्बो-व्हेजि; म्युरि-अॅसि; लॅक.

संबंधी औषधे :- एले; काल्सो; पल्स.

५४. एकीनेसिआ Echinacea

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम रक्त; रुधिरामिसरण; हिरड्या; रक्तवाहिन्या व डावी बाजू यावर होतो. याने रक्तशुद्धि होते. अशक्तपणा थकवा व अंग दुखते. मंदता झोलण्यात-चालण्यात-उत्तरे देण्यात वगैरे. जठरात-आतड्यात हृदयात गुडघ्यात अशक्तपणा वाटतो व त्यावेळेस घेरी येते. दुष्ट व दोषी (सेप्टिक) विकार. स्नायु. दुर्गंधी. विषारी जनावरे (साप वगैरे) चावून झालेले विकार. सडणे. चावल्या-मिरमिरल्याप्रमाणे वाटते जीभ-ओठ-घसा. संधिवात रक्तवाहिन्याचा शोथ. जखमा वगैरे धुण्याकरता जंतुघ्न म्हणून उपयोग होतो. कॅन्सरच्या वेदना.

मानसिक :- उदासीन, किंवा चिडखोर, काहीच पसंत पडत नाही. मानसिक काम करता येत नाही. विरोध सहन होत नाही. चूक दाखविली की रागावणे.

डोके :- मेंदूत खोल एकदम चमक मारते. मेंदू मोठा झाल्यासारखा वाटतो. कानशिले टुसटुसतात, कपाळ कढत व आग होते. घेरी येताना अशक्तपणा वाटतो. डोळे मिटल्यानंतर ते कढत झाले आहेत असे वाटते.

नाक :- कांबून भरल्यासारखे वाटते. साव दुर्गंधी. उजव्या नाकपुडीतून रक्त जाते.

चेहरा :- भुवया कापतात. चेहरा निळा.

तोंड :- व्रण पडतात. हिरड्यातून रक्त येते. त्या दातापासून सरकतात. दातांना बोर सहन होत नाही. फेसाळ लाल. जीभ बधिर. चव तिखट. जीभ येते. जीभ ओठ व घशात गुदगुल्या होऊन हृदयाभोवती भीतीची भावना होते.

जठर :- मळमळते व थंडी वाजते. ओकारी आवट, रक्ताची, कॉफीच्या बुकटीप्रमाणे.

उदर :- यकृताच्या मागील भागात ओंक्षे ठेवल्याप्रमाणे वाटते. शौचानंतर रक्त पडते.

पुरुषजननेंद्रिये :- स्वप्नावस्था होते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- बाळंतज्वर.

श्वसनेंद्रिये :- छातीच्या मध्यभागी गोळा वसल्यासारखे वाटते.

पाठ :- डाव्या तिकोनी हाडाखाली आग होते.

हात :- आलटुन पालटून बधिर होतात किंवा अस्वस्थ असतात, विशेषतः सकाळी जागे झाल्यानंतर. हात पाय ठणकतात.

श्रोण :- स्वप्नात कष्टाची कामे करीत आहोत किंवा भांडतो आहोत असे दिसते.

ज्वर :- वेळीअवेळी थंडी वाजते-ताप येतो. व घाम येतो. डोक्याच्या मागील भागात डावीकडे थंडी वाजते. घाम शरीराच्या वरच्या भागात किंवा कपाळावर येतो. नाडी जलद व चंचल.

त्वचा :- पुनः पुनः येणारी गळवे. काळी पुळी.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- खाण्याने. दुखापती. शस्त्रक्रिया. गार हवा.

व वा :- विश्रांति निजल्याने.

संबंधी औषधे :- आर्नि; पायरो; -हस-टा.

५५. एपिस Apis Mellifica

सर्वसाधारणः—मधमाशीच्या विषाचा परिणाम डोळे; चेहरा; घसा; रजःपिंड; त्वचा; मूत्राशय; मज्जातंतू; श्वासोच्छ्वास; हृदय; रक्त; उजवी बाजू (उजवीकडून डावीकडे) यांवर होतो. विकारांची सुरवात जलद होते. एकदम कर्कश किंचाळणे किंवा वेदनामुळे किंचाळणे, वेदना सहन होत नाहीत. वेदना एकदम नांगी मारल्याप्रमाणे किंवा मार लागून हुळहुळ झाल्याप्रमाणे होतात, किंवा आग होते—वेदना विशेषतः मेंदूत, उदरात—रजःपिंडात—मूत्राशयात वेगळे जाणवतात. फुगीरपणा. तुकतुकीत लाली. जलयुक्त सूज. (जलोदर नाळगूद) शोथ. ताटपणा. बधिरपणा सांसारिक विकार. दुःख शोक; धास्ती; राग—संताप; मत्सर मानसिक धक्का; दुःस्वकारक बातभ्या ऐकणे व बाह्योपचाराने त्वचेचे बरे केलेले विकार या कारणांनी उद्भवलेले विकार. कंड सुटून आग होते. अंगावर गांधी येतात. पाण्यानी भरलेल्या पिशवीप्रमाणे सूज येते. जणुक्या फार काम केल्याप्रमाणे अतिशय थकल्यासारखे वाटून पडून राहणे भाग पडते. अतिशय अस्वस्थपणा व खुळखुळ—कंप, धक्के बसल्यासारखे वाटणे. थरथर; अर्धांगात थरथर, दुसरे अर्धांग विकल, लुले पडल्याप्रमाणे. लक्षणे उजवीकडून डावीकडे जातात. शरीराचे आतील भागात काहीतरी सुटून मोकळे झाल्यासारखे वाटते.

मानसिक :—चिडखोर संतापी. हातांनी काहीतरी चाळा किंवा उपद्रव्याप करावासा वाटतो किंवा काहीच करू नयेसे वाटते. धावरट, चित्त जागेवर नसते. हालचालीत असंबद्धता—हातातील वस्तु पडतात. व त्यानंतर हसणे. एकदम कर्कश किंचाळणे (मेंदूच्या विकारात) किंवा शोपेत. संशयी; मत्सर. रडणे. कण्हणे. बेगुद्धि. बालिश. मुले एकसारखी कुरकुरतात. कामोन्माद व बेगुद्धी आलटून पालटून (स्त्रिया). काही कारण नसताना रात्रंदिवस रडणे. कोणत्याही गोष्टीने समाधान होत नाही. सर्व काही चुकीचे किंवा अयोग्य आहे; असे वाटते. खुळचट वेडगळ बालिश वागणूक (स्त्रियांची) वाळंतपणानंतर, न्हाण येण्याचे वयात मुलीची खुळचट वागणूक; विकत श्राद्ध घेऊन मनस्ताप करून घेण्याची प्रवृत्ती.

डोके :—भोकसल्याप्रमाणे किंवा मारल्याप्रमाणे वेदना होतात, विशेषतः डोक्याच्या मागील भागात. डोके इकडून तिकडे फिरविणे. बधिर होऊन शिणल्यासारखे डोके दुखते—दाबल्याने बरे वाटते. केस दुखतात.

डोक्याला कुवट घाम येतो. मेनिन्जायटिस- मूल एकदम किंचाळते- डोक्याकडे हात नेते, एका बाजूच्या स्नायूंना कंप येतो. उष्णता सहन होत नाही. बेगुद्ध. घेरी येताना शिंका येतात, निजल्याने किंवा डोळे मिटल्याने जास्त होते. डोळे ताठ धरवत नाही. टाळू दबलेली.

डोळे :- फुगीर. पापण्या पाण्यानी भरलेल्या पिशवीप्रमाणे दिसतात. लाल होऊन रक्तवाहिन्या दिसतात. फूल पडते. डोळ्यातून खूप कढत पाणी येते. उजेड सहन होत नाही पण डोक्यावर पांघरूण घेववत नाही. तिरछेपणा. दृष्टि-मांथ शौचानंतर कमी होते. रांजणवाडी. एकाच वस्तूकडे एकसारखे बघवत नाही, कृत्रिम उजेडात बघता येत नाही. डोळ्याखाली फुगीरपणा.

चेहरा :- फुगीर किंवा लाल विशेषतः डोळ्याभोवती. पांढरा फटफटीत. ओठ (वरचा) मुजलेला. गाल लोंबल्यासारखे दिसतात. चेहरा आनंदी, भीति-ग्रस्त, किंवा निश्चल. उजवा डोळा मिटतो (उजवीकडील अर्धांगवातात.)

कान :- विस्फोटक ज्वरानंतर कान फुटतो. लाल मुजलेले.

नाक :- शेंडा गार. नाक गार. लाल मुजलेले, आत गळू होते, गारल्याने बरे वाटते.

तोंड :- व जीभ लाल. दांत खाणे, जिभेच्या कडावर भाजल्यासारखे फोड येतात, ती मुजते, भाजल्यासारखी वाटते किंवा हुळहुळी होते. गार पेयाने बरे वाटते. जीभ तोंडाबाहेर लोंबते, किंवा बाहेर काढता येत नाही.

घसा :- खरखरीत, तुकतुकीत. आत बाहेर सूज. पडजीभ पाण्याने भरल्याप्रमाणे फुगते. टानशिल- लालबुंद होऊन वर व्रण पडतात. घसा पांढरा, कडा लाल. घटसर्प, मुक्वातीपासूनच शक्तिपात होतो. गार पेयाने बरे वाटते. घसा निळसर.

जठर :- तहान लागत नाही- पण थंडी वाजताना लागते, दूध प्यावेसे वाटते. व त्याने बरे वाटते. मूल दिवसा फक्त पिते, रात्री पीत नाही. दाबल्याने पोटाच्या खळीत दुखते.

उदर :- जलेदर, तहान लागत नाही. नारिंगी रंगाचे किंवा टोमॅटोच्या रसाप्रमाणे शौचास होते. हालचाल केल्याने शौचास होते किंवा लागते. उदर अत्यंत हुळहुळे इतके की शिकताना दुखते. गुदद्वार; हुळहुळे मुजलेले- त्यातून रक्त वाहते किंवा उघडे (वासलेले) राहते. शौचास झाल्याशिवाय लघवीला होत नाही. उदर ताणल्यासारखे वाटते इतके की, शौचाचे वेळी कुंयताना ते फुटेल की काय असे वाटते.

मूत्रेद्रिये:- लघवी होताना आग होते. कष्टाने थोडी थोडी लघवीला होते. लघवी थोडी दुर्गंधी, कोंफीच्या भुकटीप्रमाणे गाळ सांचतो. मूत्रपिंडाचा शोथ. शेवटचे थेंब पडताना आग होते व चुरचुरते. लघवीला भरपूर होते पण त्या मानाने पाणी कमी प्यावे लागते. नुकत्याच उपजलेल्या मुलांची लघवी तुंबते. लघवी दुधासारखी पांढरी, मेंदूत पाणी सांचले असताना.

पुरुषजननेद्रिये:- वृषणाची जलयुक्त सूज. वृषणवृद्धि.

स्त्रीजननेद्रिये:- रजःपिंड बधिर. उजव्या रजःपिंडाचे गुल्म. त्रयात येण्याचे काळात विटाळ सुरू न झाल्यामुळे मुलींना मेंदूचे व डोक्याचे विकार उद्भवतात. कष्टार्तव, बुळबुळीत रक्ताचा विटाळ थोडा जातो, व रजःपिंडात दुखते. स्तनात आग व नांगी मारल्याप्रमाणे वेदना, स्तनातील करटे, किंवा उघडे झालेले कॅन्सर. २-३ व्या महिन्यात वाखा होतो. संभोगातिरेकामुळे किंवा विटाळ बंद झाल्यामुळे वेड लागते. गरोदरपणी शेवटच्या महिन्यात जलयुक्त सूज येते व आंचके येतात- बाळंतपणात.

श्वसननेद्रिये:- श्वासोच्छ्वास धापा टाकल्याप्रमाणे होतो. घेतलेला श्वास शेवटलाच असे वाटते. मोकळी हवा हवीशी वाटते. कंठ आत गेल्यासारखा वाटतो. प्युरिसी नंतर फुफ्फुसाभोवती पाणी साचते, खोकताना प्रत्येक वेळी छातीत व डोक्यात वेदनायुक्त हादरा बसतो. पित्ताच्या गांधी आल्या की दमा होतो, थोडा कफ पडला तर बरे वाटते. छाती मार लागल्याप्रमाणे हुळहुळी.

हृदय:- हृदयाच्या शेड्यातून मागे चमका येतात. हृदयाच्या डोक्यामुळे सर्व शरीर हादरते. नाडी अशक्त पण जलद. लघवी कमी होऊ लागली म्हणजे धडधडते.

मानपाठ:- मान ताठते, गुदास्थीत आग होऊन दाबल्यासारखे वाटते. खाली बसताना जास्त होते.

हातपाय:- हात व पावेले बधिर. तळहात कढत. नखे सैल झाल्यासारखी वाटतात. नखुरडे नाळगूद. अर्धोगवात (उजवे), मानसिक धक्क्याने झालेला. डोळे मिटून चालताना शोकांडे जातात.

श्लोप:- श्लोप येते किंवा गुंगी येते. श्लोपेत किंचाळणे, एकदम दचकून उठणे. श्लोप येते पण घाबरटपणामुळे लागत नाही. पांघरूण फेकून देणे. तापानंतर श्लोप येते.

ज्वर :- वेळा बदलून प्रत्येकवेळी अगोदर थंडी वाजते, त्यावेळेस श्वासोच्छ्वास जड होतो, अंगावर पित्ताच्या गांधी येतात, पांघरूण नकोसे वाटते. थंडी व ताप आलटून पालटून. अंग कढत होते किंवा अंगाची आग होते पण जरा हालचाल केली की थंडी वाजते. तहान लागत नाही. एक भाग कढत, दुसरा भाग शार. घामाच्या धारा लागतात-एखाद्या भांगाला. अंग तापले म्हणजे घाबरटपणा येतो. घाम आला तर आपल्याला बरे वाटेल असे वाटते.

त्वचा :- लाल गुलाबी. स्पर्श सहन होत नाही. नांगी मारल्याप्रमाणे ठिपके पडतात. खरखरीत पुरळ येते. फिकट. मोठ्याल्या पित्ताच्या गांधी अंगावर येतात. धांवरे. कढत कोरडी किंवा घामाच्या धारा आलटून पालटून. काळी पुळी.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- उष्णता-खोलीत-हवेची; विस्तवाची; अंथरणाची. कढत पेय. स्पर्श, केसना केला तर. शोपेनंतर. संख्याकाळी ४ वाजता. दाबल्याने. बाह्योपचाराने त्वरोग बरे केल्याने. कढत पाण्याचे स्नान.

ब वा :- थंड-हवा, थंड पाण्याची आंघोळ. उघडे राहिल्याने. थोडा कफ पडल्याने. हालचालीने. ताठ बसल्याने.

सहाय्यक औषधे :- आर्नि; आर्से; नेट्र-मू; पल्स; बॅरि-का; मर्क्युर-साया; हेलेबो.

संबंधी औषधे :- अर्ति; आयो; कॅल्था; ग्रफाय; लायको; सल्फ; स्ट्रुमो.

५६. एबिस कॅनॅडेन्सिस Abies Canadensis

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम जठराच्या श्लेष्मल त्वचेवर होतो. सर्व काळ पडून रहावेसे वाटते. उजवे फुफुस व यकृत लहान व टणक झाले आहे असे वाटते. गर्भाशयाचा भ्रंश झालेल्या स्त्रिया.

मन :- मन शांत किंवा निष्काळजी.

डोके :- हलके असल्याप्रमाणे वाटते. किंवा डोक्यात पोहल्यासारखे वाटते.

जठर :- पोटाच्या खळीत कुरतडल्यासारखे वाटते किंवा गळून गेल्यासारखे वाटते. भूक लागते. पचन होईल त्यापेक्षा जास्त खाण्याची इच्छा. पोट व उदर फुगते व त्यामुळे हृदय धडधडते. वात धरल्यामुळे हृदयात चलबिचल होते. लोणची, मुळे, सलगम किंवा कदान खाण्याची वासना.

स्त्रीजननेंद्रिये:- गर्भाशय हुळहुळे झाले आहे असे वाटते. दाबल्याने बरे वाटते.

गर्भाशय मज झाल्यासारखे वाटते. थकवा, सारखे लोळावेसे वाटते.

पाठ:- उजऱ्या तिकोनी हाडात दुखते.

ज्वर:- थंडी वाजताना रक्त गोठल्यासारखे वाटते. खांद्यामध्ये गार पाणी टाकल्या-सारखे वाटते.

त्वचा:- चिकट व दमट

५७. एलोज (काळाब्रोळ) Aloes

सर्वसाधारण:- या औषधाचा परिणाम **शिरा-उदराचा** (आतड्याच्या) **गुदाच्या-यकृताच्या;** कंवर; डोके; ओटीपोट; स्त्रीजननेंद्रिये यावर होतो. रोग व त्यावर घेतलेल्या निरनिराळ्या औषधांचे दुष्परिणाम. व्यायाम न घेणारे, थकलेले वृद्ध इसम. शिथिलपणा. **शिरांत रक्त तुंबते** विशेषतः उदराचा; त्यामुळे उदरात भरल्यासारखे वाटते किंवा **जड ओझे ठेचल्या-प्रमाणे ओढ लागते.** ओढल्यासारखे वाटते. खाव बुळबुळीत-नाकाच्या मागील भागातून-शौच वगैरे. आतवाहेर उष्णता.

मानसिक:- मलावरोधाने किंवा आभाळ आलेली हवा असताना मानसिक लक्षणे बळावतात. एका आठवड्यात मरू असे वाटते. आयुष्य हे ओझे आहे असे वाटते. हालचाल करण्याचा तिटकारा. लोकांचा तिटकारा, ते जवळ नकोसे वाटतात. स्वतःविषयी राग व असंतुष्ट.

डोके:- डोक्याचे विकार, कंघरेचे विकार व उदरातील विकार आलटून पालटून होतात. डोके दुखत असताना डोळे जड होतात त्यामुळे ते अर्धवट मिटल्याने बरे वाटते.

डोळे:- आत खोलपर्यंत दुखतात. डोळ्यापुढे काजवे चमकल्याप्रमाणे, कपाळ-दुखीमुळे डोळे अर्धवट मिटणे.

कान:- चावताना कानात फुटल्याप्रमाणे आवाज होतात.

नाक:- शेंडा गार

चेहरा तोंड:- ओठ अति लाल, कोरडे, भेगा गेलेले. ओठातून रक्तसाव- चव आंबट कडू- जीम तोंड कोरडे.

घसा:- कफाचे बुडबुडीत गठ्ठे खांकरून काढणे. आतून मुजल्यासारखा. हुळहुळे वाटते.

जठर:- रसाळ पदार्थ, फळे, सफरचंद, खाण्याची इच्छा. चालताना पाय वेडावाकडा पडला तर पोटाच्या खळीत दुखते. मासाचा तिथकारा. देकर येताना जठरात दाटल्यासारखे वाटते.

उदर:- बेंबी व गुदापर्यंत वेदना होतात. ओटीपोट-गुद जड होते. ओटीपोटात पाचर मारल्यासारखी वाटते. गुद बाहेर येते. आतड्यात गुरगुरते, गडगडल्या-सारखा आवाज होतो नंतर एकदम शौचास लागते-**आवरत नाही** (नकळत होईल असे वाटते) नंतर भडभडून पाण्यासारखे जुलाब होतात जुलाब होताना गुदात दुखते. शौचास लागली म्हणजे वारा सरेल की शौचास होईल हे उमजत नाही. वात सरताना किंवा लघवी करताना शौचास लागली आहे असे वाटून फक्त वाराच सरतो. कित्येक वेळा शौच घट्ट असताना मुद्दा नकळत होते. शौचानंतर खूप बुळबुळीत आम पडतो व गुदात दुखते. शौचात गांठी पडतात. मूळव्याध बाहेर येते-द्राक्षाच्या घडासारखी दिसते-गार पाण्याने बरे वाटते. **गुदद्वार झिथिल**-आतून बुळबुळीत खाव येतो. गुदात. गुदद्वारात, मूळव्याधीत आग होते. शौचास कढत होते, वात सरताना कढत असतो. वात सरताना शौचास होते. खाण्यानंतर गुदात टुसटुसते. लहान मुले घरात हिडताना थोडे थोडे गोटीप्रमाणे शौच टाकीत जातात.

मूत्रत्रिये:- वृद्धपणी मूत्रग्रंथी वाढल्यामुळे लघवीला नकळत होते. लघवी होताना खाली ओढ लागते. लघवी करताना शौचास होते किंवा होईल असे वाटते. लघवी कढत.

पुरुषजननेंद्रिये:- वैषयिक प्रक्षोभ, खाण्यानंतर, जागे झाल्यानंतर (मुलांचा)

स्त्रीजननेंद्रिये:- गर्भाशय जड झाल्यामुळे चालताना उभे राहिल्याने व विटाळसेपणी त्रास होतो. विटाळ थांबण्याच्या वयात होणारा रक्तप्रदर-धुपणी, शंभडाप्रमाणे, रक्तमिश्रित.

श्वसननेंद्रिये:- हिवाळ्यातील खोकला-त्यावेळेस अंगाला कंड येते. श्वासोच्छ्वास घेताना यकृतापासून ते छातीपर्यंत टोचते.

झोप:- स्वतःला मळविता आहोत अशी स्वप्ने पडतात.

पाठ:- कंवर दुखणे, मूळव्याध व डोके दुखणे आलटून पालटून. माकड हाडात दुखते. मसल्याने जास्त, हालचालीने बरे वाटते.

हातपायः— सांध्यात ओढल्यासारख्या वेदना होतात. निःशक्त. फरसबंदीवरून चालताना पायाचे तळवे दुखतात.

उवरः— अंतर्गत उष्णता.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा होः— उष्णता—दमट; उन्हाळा. पहाटे (अंथरुणात) आव झाल्यानंतर. संध्याकाळी. पावले दाबून चालण्याने. खाण्यापिण्यानंतर. जांभई आल्याने चर्वण केल्याने.

ब वाः— गार मोकळी हवा. गार पाण्याने, वारा सरल्याने.

सहाय्यक औषधेः— सल्फ.

संबंधी औषधेः— कलि-त्रा; पोडो; लिलि-टि; सल्फ-अॅसि; सेपि.

५८. ऐलान्थस Ailanthus

सर्वसाधारणः— या औषधाचा परिणाम मन; रक्त; घसा व त्वचा यावर होतो. टणका लागतो. जलद शक्तिपात होतो. विकारांचा दुष्टपणा व गुंगी उत्तरोत्तर वाढत्या प्रमाणात. दुग्ंधी; निळसरपणा; स्नाव करवडणारे पातळ. हगवण बरोच वेळा दरवर्षी येते.

मानसिकः— डोके वर केल्याने किंवा उभे राहताना मूर्च्छा येते. निजल्यानंतर घेरी येते. उसासे टाकणे. पूर्वी घडलेल्या गोष्टींची आठवण राहत नाही. मंदपणा. एकादा विषय पुनः पुन्हा वाचला पाहिजे किंवा घोळविला पाहिजे. सतत पुटपुट. झोप येत नाही, अस्वस्थपणा, वात वेड लागल्याप्रमाणे, त्यावेळेस डोळे चमकदार दिसतात.

डोळे— रक्ताळलेले. जागे केल्यानंतर भांबावलेला. बाहुल्या मोठ्या. उजेड सहन होत नाही.

तोंडः— दातावर कीटण. जीभ कोरडी भेगा पडलेली, पिंगट.

नाकः— नाकातून रक्तमिश्रित स्नाव येतो. कोरडे. भोवती कंड सुटते व अस्वस्थ वाटते.

चेहराः— काळसर सुजलेला, चट्टे पडते ग. ओठ सुजलेले. भेगा पडलेले.

कानः— गिळताना कानात दुखते. गालगुंड सुजतात. त्यांना स्पर्श सहन होत नाही.

घसा:- काळसर सुजलेला. घसा आत बाहेरून सुजतो. कोरडा-खरखरीत. दुर्गंधी. मान दुखते. तिला स्पर्श-दाब सहन होत नाही. घटसर्प. दानसिलवर खोल व्रण पडतात (डाव्या) व त्यातून लगद्यासारखा मऊ स्त्राव येतो. कानाच्या मागील भागात खवखवून कंड सुटते.

जठर:- उठून बसल्याने एकाएकी जोराने उलटी होते. विचित्र पोळपणाची भावना.

उदर:- आव, ह्रगवण त्यानंतर फार अशक्तपणा. जुलाब पातळ पाण्यासारखे, दुर्गंधी, लघवीबरोबर नकळत हांतात.

मूर्धेन्द्रिये:- लघवी थोडी; नकळत होते किंवा होण्याची बंद होते.

श्वसनेंद्रिये:- श्वासोच्छ्वास जलद, अनियमित. फुफ्फुसे हुळहुळी व थकल्यासारखी. कोरडा खोकला.

हृदय:- नाडी जलद, अशक्त.

मानपाठ:- मानेचा भाग सुजतो, स्पर्श सहन होत नाही.

ज्वर:- दोषी ताप. हृदय अशक्त होते. गार घाम येतो.

त्वचा:- त्वचेवर लांब लांब अंतरावर काळे चट्टे पडतात. ते दाबल्यानंतर नाहीसे होऊन हळुहळू पुन्हा येतात. आलेली उगवण नाहीशी होते. काळे निळे ठिपके, रंगी वेरंगी चट्टे पडतात. मुंग्या आल्यासारखे वाटते. काळ्या लसूनी भरलेले मोठाले भाजल्यासारखे फोड येतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो:- आलेली उगवण नाहीशी होण्याने. वर करताना (डोके शरीर वगैरे) अन्नाकडे पाहिल्याने. हालचालीने.

ब वा:- कढत पेये. उजऱ्या कुशीवर निजल्याने.

संबंधी औषधे:- आरम-ट्रा; बॅण्टि; लॅक-कॅ.

५९. ओनास्माडिअम Onosmodium

सर्वसाधारण:- या औषधाचा परिणाम स्नायू व मज्जातंत-डोळ्यांचे; डोक्याच्या मागील भाग; स्त्रिजिननोन्द्रिये (ओटीपोटातील) कणा यावर होतो. थकवा इतका की जन्मतःच थकला आहे अशा तऱ्हेने वागण. शीण. ठणका; हुळहुळपणा व ताठपणा विशेषतः वेदनानंतर. लांब, उंच, जवळ यांचा संबंध उमजत नाही. थंड पेयाने व खाण्याने बरे वाटते.

मानसिक:- मनाचा गोंधळ धरसोड; अनिश्चितपणा. विसराळू. विचारशक्ति मंद. बोलता येत नाही. मानसिक शीण.

डोके :- डोके दुखत असताना घेरी येते, डाव्या कुशीवर निजल्याने किंवा हात डोक्यावर उंच केल्याने जास्त होते. डोक्याच्या मागील भागात दुखते - स्फूर्तिपिळल्याप्रमाणे वाटते, पाठीवर निजल्याने, डोळ्यांच्या श्रमाने जास्त होते. अर्धशिशी. डोक्याच्या मागील भागाची डावी वाजू ते खांद्यापर्यंत वर खाली वेदना होतात-श्रम केल्याने जास्त होतात.

डोळे :- ठणकतात-जड झाल्यासारखे वाटतात. थकल्यासारखे वाटतात व ताठतात. डोळ्यांच्या विकारांविरोध रजःपिंडांचे विकार उद्भवतात. लांब-उंच-कळत नाही. लाल व हिरवा रंग ओळखता येत नाही. अंतर समजण्यात चूक होते.

उदर :- वर्षांचे पाणी, गार पेये पिण्याची वासना. शौचास पिवळे, खिरीसारखे होते.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी सुवासिक. वारंवार होते; थोडी होते.

पुरुषजननेंद्रिये :- संभोगेच्छा एकसारखी उत्तेजित होते. मानसिक नपुंसकत्व. संभोगेच्छा होत नाही. संभोगातिरेकामुळे आलेली मानसिक क्षीणता. शिश्नाचे उत्थापन चांगले होत नाही. वीर्यपात जलद होतो.

स्त्रीजननेंद्रिये :- संभोगेच्छा नष्ट. दोन्ही रजःपिंडात आलटून पालटून दुखते. रजःपिंड व गुद एकेवेळी हुळहुळे होते. स्तन सुजून हुळहुळे होतात. स्तनाग्राना कंड सुटते. धूपणी करवडणारी, पिवळी व भरपूर जाते. गर्भाशयातील वेदना कपडे सेल केल्याने व पाठीवर निजल्याने कमी होतात. विटाळ सुरू होईल होईल असे वाटते.

श्वसनेंद्रिये :- खोकल्याचा ठसका, पांढरा चिकट कफ, गार पेयाने कमी होतो.

पाठ :- खालच्या भागात थकल्यासारखे वाटते.

हातपाय :- पाय दमल्यासारखे व बधिर. गुडघ्याच्या पोकळीत बधिरपणा. कापसावरून चालतो आहोत असे वाटते. झोकाडे देत चालणे.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- डोळ्यांच्या श्रमाने. संभोगातिरेक. अंधारात. घट्ट कपडे. दमट उष्ण हवा. धक्के बसल्याने.

व वा :- विश्रांति. शोथ. खाण्याने. गार पेये. कपडे काढल्याने.

संबंधी औषधे :- म्हस-टा; ललित-टि; सिमि; हेपरि.

६०. ओपिअम (अफू) Opium

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम **मन**; **ज्ञानेंद्रिये**; **मेंदू**; **फुफुसे**; श्वासोच्छ्वास व पचनेंद्रिये यावर होतो. इंद्रियांची निष्क्रियता. वेदनांचा अभाव. स्नायु (घाम लघवी वगैरे) कमी होतात. जीवनशक्ती क्षीण होते. लटके पडणे, वेदनारहित-मेंदूचे-जमनेचे-आंतड्याचे-फुफुसाचे वगैरे. कंप; आचके; प्रकाशाने, गरम पाण्याच्या स्नानाने, खोलीच्या उबने, जास्त होतात. थरथरणे विशेषतः झोपेत. फफूरे-झोपेत. अंतर्गत कोरडेपणा. कढत वाटते, डोके-घाम-अंथरण वगैरे. भीती; धास्ती; लजा; एकदम झालेला आनंद; राग या कारणांमुळे उद्वेगलेले विकार. ज्या गोष्टीमुळे भीती वाटली असेल त्या गोष्टीची धास्ती सारखी राहते व धास्तीच्या कल्पनेनेच अनेक वेळा विकार उद्वेगतात. ज्ञानेंद्रियांची बधिरता. बहुतेक सर्व विकारांत वेदनांची प्रमाणे गुंगी येते. वेदनारहित व्रण. सर्वांगांला जलयुक्त सूज येते. परका इतम जवळ आल्याने मुलांना आचके येतात. आपण फार सुखी आहोत व शरिराचे पूर्ण स्वास्थ्य असं वाटते. २।३ आठवड्यांची म्हातान्यासारख्या चेहऱ्याची तान्ही मुले.

मानसिक :- **ज्ञातपणा.** अतिशय आजारी असूनमुद्धा स्वतःला काही होत नाही असे म्हणणे. इच्छाशक्तीचा अभाव. बुद्धिमांय. खुळचटपणा. खोटे बोलणे. वात-घरी जावेमे वाटते-हातानी काल्पनिक वस्तु उचलणे. दासड्यांचा वात. मन उद्वेगित होते, अनेक स्पष्ट कल्पना सुचतात. आनंदी, खेळकरपणा घाडसी, वेधडक कृत्य करण्याची प्रवृत्ती. भयंकर देखावे दिसतात, उंदीर, विंचु वगैरे जनावरे दिसतात.

डोके :- मेंदूतील रक्तवाहिन्यात रक्त पुंवेते. सुनबहिरी. डोक्याचा मागील भाग ओझे ठेवल्यासारखा जड वाटतो त्यामुळे डोके उचलता येत नाही. डोक्या-मध्ये हलकेपणा वाटतो विशेषतः वृद्धपणी. धास्तीमुळे, डोक्याला मार लागल्यामुळ घरी येते.

डोळे :- अर्धवट उघडे. बाहुल्या अगदी बारीक होतात किंवा उजेडांमुळे बारीक मोठ्या होत नाहीत. डोळे लाल. बटारल्याप्रमाणे. निस्तेज. दृष्टिभ्रम.

कान :- तीक्ष्ण, दूर अंतरावर असलेल्या घड्याळाचे ठोके ऐकू येऊन शोप येत नाही.

चेहरा :- काळसर-फुगीर-सुजलेला व घामाने डबडबलेला, किंवा कढत वा लाल. किंवा आलटुन पालटून लाल व फिकट. धुंद तारवटल्यासारखा

किंवा म्हाताऱ्यासारखा सुरकुतलेला. मुलांचा कालऱ्यासारख्या हगवणीत चेहरा वाळतो. चेहेऱ्याच्या स्नायूंचा कंप. तोंडाचे कांपरे. उडतात. तोंड वासलेले. दातखिळी बसते. ओठ सुजलेले, पुढे आलेले.

तोंड :- जीम काळसर, लुळी पडते. रक्तासारखा फेस येतो. ओठ थरथरतात किंवा तोंड उघडे राहते. तोंड वासलेले.

घसा :- कोरडा. गिळता येत नाही. गिळताना अन्न कंठात उतरते किंवा नाकावाटे बाहेर येते.

जठर :- भूक असते पण काहीही खावेसे वाटत नाही. अतिशय तहान लागते ओकाऱ्या होतात. जठरात दुखते व आचके येतात. मळार्चा किंवा लघवीची ओकारी. उदरातील आवरण्याच्या दाहामुळे होणाऱ्या ओकाऱ्या.

उदर :- आत जड ओझ ठेवत्यासारखे वाटते. आतड्यांचे चलन-बलन बंद होते. उदरावर शस्त्रक्रिया केल्यानंतर किंवा इतर कारणांमुळे. उदर फुगून टणक होते. शौचास काळे, टणक खडे होतात. दृष्टी मलावरोध-शौचास मुळीच लागत नाही. शौच पुढे येऊन मागे जाते. गुदात फाडल्यासारख्या वेदना होतात. उघड्या गुदद्वारातून रक्तमिश्रित आम वाहते. शौचास नकळत होते.

मूत्रोद्वेग :- लघवी मूत्राशयात तुंबते, शस्त्रक्रिया केल्यानंतर लघवी सुटायवास बळ लागतो, थार मंद, भीती धास्तीमुळे लघवी न कळत होते संतापलेल्या आईचे दूध प्याल्यानंतर किंवा धास्तीमुळे वगैरे.

स्त्रीजननेद्वेग :- धास्तीमुळे पाळथा बंद होतात. बाळंतपणात वेणा थांबून आचके येतात व गुंगी येते. कष्टार्तवात गर्भाशयात बाळंतपणासारख्या वेदना होतात व त्यावेळेस शौचास लागली आहे असे वाटते, व ओणवे होणे भाग पडते. धास्तीमुळे होणारा वाखा. गर्भाचे फिरणे जोराचे असते किंवा सुखकारक वाटते. बाळंतपणानंतरचा विटाळ भीतीमुळे एकदम बंद होतो. गरोदरपणाच्या वेदना थांबल्यानंतर आचके येऊ लागतात.

श्वसनोद्वेग :- शोष लागता लागता श्वासोच्छ्वास थांबतो व तो रोग्याला हलविल्या-शिवाय पुन्हा सुरू होत नाही छातीत घुरघुरते व श्वासोच्छ्वास असमान असतो. उमांमे टाकणे. खोल घोरल्यासारखा मोठ्याने श्वासोच्छ्वास होतो. छाती कटत वाटते. खोकताना गुदमरल्यासारखे वाटून चेहरा निळा होतो, किंवा लूण ग्राम येतो. कफात रक्त पडते. छाती कटत वाटते.

हृदयः— अशक्त नाडी सरलेली पण मंद. भोवती आग होते.

पाठः— मागे वाकते. धनुर्वात. मानेच्या शिरा फुगतात.

हातपायः— गार. स्नायूंना कंप येतो, भीतीमुळे लुले पडतात. पंजाच्या शिरा फुगतात. आपले पाय कापले आहेत, ते स्वतःचे नसून दुसऱ्या कोणाचे तरी आहेत असे वाटते. बधिर.

श्रोणः— गाढ. अत्यंत गुंगी. दमल्यासारखे वाटून झोप येत नाही. दूरदूरचे आवाज ऐकू येत आहेत असे वाटून झोप येत नाही. अंधरुण कढत आहे असे वाटते व त्यावर निजावेसे वाटत नाही. दारूण्यांचा निद्रानाश, झोप येत आहेसे वाटते पण लागत नाही. स्वप्नात कुत्री, मांजरे, काळ्या आकृत्या दिसतात. बेशुद्धीत डोळे उघडे असतात.

ज्वरः— हुडहुडी भरून ताप येतो. अंग तप्त होते, कढत घाम येतो व गुंगी येते. हातपाय गार असतात. पांघरूण नकोसे वाटते. पायाशिवाय सर्व शरीराला कढत घाम येतो. ताप थोडा पण गुंगी जास्त.

त्वचा— इकडे तिकडे मुंग्या आल्यासारखे वाटते. सर्वांगाला कंड सुटते. व्रण वेदना रहित.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो— **आवना**— भीती; घास्ती; लजा; आनंद. **दारू पिण्यामुळे**. झोपेत. सुरू असलेला छाव बंद झाल्याने किंवा केल्याने. आलेली उगवण नाहीशी झाल्याने. अंग तापल्याने. कोळशाचा धूर. उव. ब वाः— गारल्याने. सारखे चालण्याने. पांघरूण काढल्याने.

सहाय्यक औषधे— अल्युमि; प्लंब; फास्फ; वॅरि-का; ब्रायो.

संबंधी औषधे— अको; ॲन्टी-टा; नक्स-मो; नक्स-व्हा; सॅम्बुक; हायासा.

६१. ओरिगेनम Origanum

सर्वसाधारणः— या औषधाचा परिणाम स्त्रीजननेद्रियावर होतो. संभोगाची तीव्र इच्छा होते इतकी की मुष्टिमैथुनाने तृप्ति करावी लागते. कामोन्माद. स्तनाग्रे सुजून त्यांना कंड सुटते स्तन दुखतात वैषयिक स्वप्ने पडतात, मनात कल्पना येतात व चाळे करण्याची प्रवृत्ती. श्रम करावे असे वाटते व त्यामुळे धावावे लागते. उदासीन पण लग्नाचे विचार आल्याने उदासीनता नाहीशी होते.

संबंधी औषधे— कॅन्था; प्लॅटि; व्हॅले; हायासा.

६२. ओलिअम अॅनिमॅलिस Oleum Animalis

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मज्जातंतू ; पचनंद्रिये; एखाद्या जागी किंवा लहानशा जागी व शरीरातील स्नायू यावर होतो. अशक्तपणा व कंप-हात, गुडघे-पावले वगैरेत दिसतो. हुळहुळपणा. खालून वर उचलल्याप्रमाणे किंवा ओढल्याप्रमाणे वाटते. मागून पुढे येणाऱ्या वेदना. लघवीसारखा वास-ढेकरा धुपणी वगैरे. बर्फासारखा गारपणा-दाताच्या टोकापासून घशात, जठरात वगैरे. पाय घाशीत चालणे. तळपायाला येत असलेला घाम बंद झाल्याने उद्भवलेले विकार- विशेषतः दमा.

मानसिक :- खिन्न, उदास. अंतर्मुख. विचार आलेले नाहीसे होतात. फुसफुसल्याप्रमाणे बोलणे. आळस; घसावेसेच वाटते.

डोके :- मूर्च्छा किंवा घेरी येते, जठराच्या विकारामुळे, डोके मागे वाकविल्याने बरे वाटते. अर्धशिशीत वारंवार लघवीला जावे लागते व होते.

डोळे :- खाताना डोळ्यातून पाणी येते. डोळ्यापुढे चकाकणाऱ्या वस्तु दिसतात. डोळ्यावर कातडे लोंबत आहे असे वाटते. पापण्या लवतात.

चेहरा :- गालाची हाडे वर ओढल्यासारखी वाटून दुखतात. ओठ कापतात. ओठावर अंड्याचा बलक वाळला आहे असे वाटते. जवळ्याखाली सूज येते (उजव्या).

तोंड :- तेलकट झाल्यासारखे वाटते. फेसाळ कापसाच्या तुकड्याप्रमाणे लाळ येते. खाताना गाल चाबला जातो. दातावर दात दाबल्याने दात दुखणे कमी होते. जीभ भाजल्याप्रमाणे हुळहुळी.

घसा :- घशात तिखट वाफ आहे किंवा हुळहुळी. रेष मारली आहे असे वाटते -खोकताना जास्त होते. खाकताना पिंगट बुळबुळीत कफ बाहेर येतो. घसा कोरडा, हुळहुळा, आवळल्यासारखा वाटतो; अन्न पेये गिळता येतात पण आवंडा गिळता येत नाही. गार हवा शिरत आहे असे वाटते.

जठर :- तोंडाला पाणी सुटते- तंबाखू खाल्याने किंवा ओढल्याने बरे वाटते. जठरात ठुसठुसते किंवा आत पाणी आहे असे वाटते. आत गार वाटते, कटत वाटते किंवा आवळल्यासारखे वाटते, ढेकर आल्याने बरे वाटते.

उदर :- वात धरून फुगते. गुरगुर आवाज होतो.

मूत्रंद्रिये :- भरपूर- फिकट रंगाची- मासासारख्या वासाची- लघवीला होते, विशेषतः हिस्टेरियात किंवा अर्धशिशी दुखत असताना. लघवीला थोडे थोडे व वारंवार होऊन नंतर डोके दुखावयास लागते. लघवी हिरवी.

पुरुषजननेंद्रिये:- शौचाच्या वेळी कुंथल्याने वीर्यपात होतो. अंड आलटून पालटून सुजतात; वर उचलल्यासारखे वाटून दुखतात. संमोगेच्छा वाढते. वीर्यपात लवकर होतो. गुदद्वार व जननेंद्रिये यामधील भागात दाबल्यासारखे वाटते वीर्यवाहिनी नलिकेत वेदना होतात.

स्त्रीजननेंद्रिये:- पाळी लवकर, विटाळ थोडा, काळा. विटाळशी होण्याचे अगोदर स्तन हुळहुळे होतात. स्तनात व स्तनाग्रातून आतून बाहेर चमका येतात.

श्वसननेंद्रिये:- छाती आवळल्यासारखी वाटते. तळपायाचा घाम बंद झाल्यामुळे उत्तम झालेला दमा.

हृदय:- धडधडताना काळजी वाटते. नाडी मंद.

पाठ:- कंत्रेत लचकल्यासारखे वाटते. डोके वर करताना मणक्यात कटकट आवाज होतो. उजवे तिकोनी हाड ठणकते-दाबल्याने बरे वाटते.

ज्वर:- थंडी व ताप आलटून पालटून. तळपायाला दुर्गंधी गार घाम येतो. टाचांना खारट वासाचा घाम येतो.

त्वचा:- सांध्यांच्या वेचका करवडलेल्या. हाडापासून सुटून मोकळी झाल्यासारखी वाटते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो:- थंडीने, खाण्याने. स्नायू वगैरे बंद झाल्याने. आवाज. गरम पेये. दुपारी २ ते ९ पर्यंत.

ब वा:- चोळण्याने. दाबल्याने. मोकळी हवा. ताणल्याने.

संबंधी औषधे:- टेल्पु; सल्फ.

६३. ओलिअंडर (कप्लेर) Oleander

सर्वसाधारण:- या औषधाचा परिणाम-पचनेंद्रिये; त्वचा, हृदय व मज्जातंतू यावर होतो. बधिरपणा व स्नायूंचा लुलेपणा. पेटके आल्याप्रमाण हात वाकडे होतात. कंठ व अशक्तपणा, शोषाळ. छाती व जठर पोकळ आहे असे वाटते, खाण्यानंतर-पण ब्रॅन्डी घेतल्याने बरे वाटते. अधोर्गवात. ब्रोलता येत नाही किंवा कष्टाने येते. स्नायू नकळत होतात. थरथरल्यासारखे वाटते. गुंगी.

मानसिक:- स्मरणशक्ति मंद. कोणत्याही गोष्टीचे आकलन लवकर होत नाही. उदास, खिन्न, स्वतःविषयी अविश्वास.

डोके:- घेरी-अंथरणातून उठताना-खाली किंवा एखाद्या वस्तूकडे एकसारखे पाहिल्याने. डोक्याच्या कातडीवर-कानाच्या मागे पुटकुळ्या येतात. कपाळाला केशांच्या कडेला कंड येते, उष्णतेने जास्त होते तिरळे किंवा तिरकस पाहण्याने डोके दुखणे थांबते. अंग लुले पडण्याच्या अगोदर बरेच दिवस घेरी येत राहते. ओल सर खवडे, डोक्याच्या मागील भागात.

डोळे:- आन डोक्यात ओढल्यासारखे वाटतात. वस्तूकडे तिरकस पाहिल्यानेच त्या चांगल्या दिसतात. वाचताना डोक्यातून पाणी येते. वस्तू एकाच्या दोन दिसतात, विशेषतः घेरी येताना.

चेहरा:- फिकट, वसलेला. वरचा ओठ बधिर.

तोंड:- जीभ बधिर. अन्न चावतानाच दात दुखतात. बोलता येत नाही.

जठर:- खा खा सुटते भराभर खावेसे वाटते. ओकारीत हिरवे पाणी पडते. खाण्यानंतरसुद्धा जठर पोकळ वाटते. ब्रॅंडी प्याल्याने बरे वाटते. गार पाणी प्यावेसे वाटते.

उदर:- शौचात अपक्व अन्न पडते. आदल्या दिवशी खालेले अन्न जसेच्या तसेच शौचावाटे पडते. वात सरताना पातळ शौचास हांते. खाण्यानंतर किंवा नकळत शौचास होते. पोटाच्या खळीत उडते.

मूत्रेंद्रिये:- नकळत लघवीला होते.

हृदय:- धडधडते. थकवा वाटतो व छातीत पोकळ वाटते.

स्त्रीजननेंद्रिये:- अंगावर पाजल्यानंतर अशक्तपणा वाटतो, अंग कापू लागते. खोलांत सुद्धा चालवत नाही.

गळा:- गार वारे लागत आहे असे वाटते. (डावी बाजू)

पाय:- लुले पडल्यासारखे वाटतात. पावले सारखी गार राहतात.

त्वचा:- अत्यंत नाजुक, थोड्याशा चोळण्याने हुळहुळे होऊन फाटते व त्यातून रक्त येते. किंवा लस वाहते. पुटकुळ्या येतात व त्यांना उवा चावल्याप्रमाणे कंड सुटते. डोक्याच्या मागील भागाची कंड व खवडे.

ज्वर:- मानसिक श्रम केल्याने अंग तापते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- अंगावर पाजल्याने. चोळण्याने, उघडे झाल्याने, कपड्यांच्या घर्षणाने.

ब वा:- तिरळे किंवा तिरकस पाहण्याने. ब्रॅंडी पिण्याने.

संबंधी औषधे:- अनाका; कोनि; नेट्र-मू; पल्स; -हस-टा; सिंको; सेपि; स्पायजे.

६४. ओलिअम जेकोरिस (काडलिहूर तेल)

Oleum Jecoris

सर्वसाधारण:- या औषधाचा परिणाम छाती, यकृत व स्नायुबंध यावर होतो. शरीर वाळते; शीण येतो. पोषण नीट होत नाही. वाळलेली तान्ही मुले त्यांचे डोके व हात कटत असतात रात्री ताप आल्यासारखा वाटून अस्वस्थपणा वाटतो. क्षयाची प्रथमावस्था. स्नायुबंध ताठलेले. वेदनारहित गळू. मुलाना दूध सोसत नाही. पिवळेपणा-जीम-कफ-धुपणी-त्वचा वगैरे. स्त्रियांच्या वरच्या ओठावर व हनुवटीवर दाट केस येतात.

तोंड:- जोम पिवळी. घाण येते.

उदर:- जड व हुळहुळे-यकृताच्या जागेत, श्रमाने जास्त होते.

स्त्रीजननेंद्रिये:- मुलीना योग्य वेळी विटाळ सुरू होत नाही. धुपणी पिवळी, कंवर अशक्त.

पाठ:- शहारे येतात, फडफडल्यासारखे वाटते. खालून वर.

श्वसनेंद्रिये:- घसा बसतो. वारंवार खोकल्याची दास लागते. छाती हुळहुळी होते. खोकताना छातीत धडधडते. छातीत टोचते-कोठेतरी लहानशा जागी आग होते. वारंवार सर्दी होते. कफ पिवळा. थुंकीतून रक्त जाते.

हातपाय:- संधिवात; स्नायु व स्नायुबंध ताठतात.

ज्वर:- तळहाताची आग होते-संध्याकाळी ताप येतो. ताप आला म्हणजे खोकला कमी होतो. रात्री घाम येतो. क्षय.

त्वचा:- खवडे. गजकर्ण. (वरून लावावे). पिवळी.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो:- थंड दमट हवा किंवा जागा. दूध. हालचाल.

संबंधी औषधे:- फास्फ.

६५. कलि आयोडेटम Kali Iodatum

सर्वसाधारण:- या औषधाचा परिणाम गाठी; नाक; डोळे; फुफुसे (वरचा भाग) व हाडावरील आवरण यावर होतो. विकार हट्टी व जीर्ण. संधिवात व वात रक्त होण्याची प्रवृत्ति. गरमीचे दुष्परिणाम. लक्षणांचा, विकारांचा व त्यांच्या वैशिष्ट्याची गुंतागुंत होऊन कोणत्या औषधाची निवड करावी असा

प्रश्न पडतो. रक्तवाहिन्यांचा लवचिकपणा कमी झाल्यामुळे रक्ताचा दाब वाढतो. अशक्तपणा. खाव-भरपूर-पाण्यासारखे-करवडणारे-खारट-दाट-हिरवे व दुर्गंधी. वेदना ठेचल्याप्रमाणे किंवा एकदम टोचल्याप्रमाणे होतात. दुखापत झाल्यानंतर दीर्घकाळाने त्या जागी वेदना सुरू होतात. दोन्ही बाजूस सारख्याच तऱ्हेचे उपद्रव. हुळहुळपणा. जलयुक्त सूज, रक्तखाव होण्याची प्रवृत्ति. त्वचेखाली रक्ताचे ठिपके पडतात. गार दूध सोसत नाही. झिजणे. मोकळ्या हवेत चालण्याची आवड. शरीरात काही अर्थ उरला नाही सर्व संपले आहे असे वाटते. विकार झालेल्या भागात किंवा हाडात गारपणा.

मानसिक :- उदासीन. संतापी. कठोर. निर्दय. स्वतः कुटुंबातील माणसे, मुले यांचा संताप, चीड. आयुष्यातील क्षुल्लक गोष्टी असह्य होतात. शिऱ्या देणे. चाळणे भाग पडते-घाबरटपणामुळे.

डोके :- दोन्ही बाजूस सारख्याच तऱ्हेने दुखते, उष्णतेस दाबल्याने जास्त होते. डोक्याचे कातडे हुळहुळे. मेगा पडतात. अंधारात किंवा आगगाडीतून प्रवास करताना घेरी येते. कवटीवर टणक गुठळ्या येतात व दुखतात. डोके खाजविल्याने त्रणाप्रमाणे कातडी दुखते. डोके मोठे, ज्वडे लहान-मुडदूस. केशांचा रंग बदलतो, नंतर गळतात.

डोळे :- आग होते-पाणी येते व फुगतात. डोळ्यातील रक्तवाहिन्या फुगतात. डोळे एकसारखे हालतात. पापण्या मिचकाविताना दुखतात.

कान :- कानात आवाज होतात. उकरल्याप्रमाणे वेदना होतात.

नाक :- लाल. मुजलेले. नाकाच्या बुंध्याशी-नालाच्या हाडात व जिभेत घट्ट बांधल्यासारखे दुखते. सर्दी-खूप शिंका येतात. नाकातून करवडणारे कढत पाणी वाहते. मोकळ्या हवेत बरे वाटते. पिनस-नाकाच्या मधील पडद्याला भोक पडल्यामुळे झालेले. हवा दमट झाली की सर्दी होते. गार हिरवे पाणी येते.

चेहरा :- सकाळी ओठावर बुळबुळीत थर जमतो.

तोंड :- चव खारट पण सकाळी जागे झाल्यावर कडू. त्रासदायक दातदुखी, आत किडा उकरत आहे असे वाटते. लाळ येते. रक्तमिश्रित गोड लाळ.

घसा :- घसेदुखी फार बोलण्यामुळे झालेली.

जठर :- गार अन्न व पेये विशेषतः दूध सोसत नाही. फार तहान लागते. उषटुस, आग होते.

उदर :- वात धरतो-किंचाळण्याप्रमाण आवाज होतो. क्षयरोगात सकाळी हगवण लागते. वात धरल्यामुळे मोकळी हवा हवीशी वाटते. व गुदमरल्यासारखे वाटून सकाळी जाग येते. हगवणीत कंवर मोडल्यासारखी दुखते, किंवा विटाळ सुरू होईल असे वाटते. तान्ह्या मुलांच्या गुदद्वारात भेगा पडतात.

मूत्रेंद्रिये :- लघवीला भरपूर व वारंवार होते विशेषतः रात्री.

स्त्रीजननेंद्रिये :- धुपणी करवडणारी तांबड्या पाण्यासारखी. विटाळसेपणी गर्भाशय पिळल्यासारखे वाटते. गुल्मे- गर्भाशयाची. स्तन वाळतात.

पुरुषजननेंद्रिये :- परमा जुनाट. स्नाव दाट हिरवा. अंड वाळतात.

श्वसनेंद्रिये :- दमा-सुंसू आवाज होतो. श्वासनलिका हुळहुळी. आवाज बसतो. कोरडा श्मोकला-सकाळी जास्त. कफ-हिरवा, सावूच्या फेसाप्रमाणे. छातीत पुटून मागे टोचते. प्लुरिसीत पाणी साचते. सर्दी छातीत उतरते. न्युमोनिआ. छातीच्या मधल्या हाडापासून पाठीपर्यंत मागे दुखते.

हृदय :- धडधडते व चमका मारतात, चालताना जास्त होते.

मानपाठ :- गलगंड, स्पर्श सहन होत नाही. माकडहाडात सापळ्यात धरल्याप्रमाणे दुखते. कमरेत मार लागल्याप्रमाणे दुखते, वाकून बसल्याने जास्त. गुदास्थीवर पडल्याप्रमाणे दुखते.

ज्वर :- हाडात थंडी वाजते. विकार झालेल्या भागात थंडी वाजते. ताप संध्याकाळी येतो, उघडे रहावे वाटते पण त्यामुळे शहार येतात. रात्री भरपूर घाम येतो पण त्याने बरे वाटते.

त्वचा :- त्वचेवर वेदनायुक्त गाठी येतात. पित्ताच्या मोठमोठाल्या गांधी. लहान गळवे येतात त्यांचे व्रण पडतात.

हातपाय :- गृध्रसी वात. रात्री जास्त दुखते, दाबल्याने जास्त होते. अंतरुणात राहवत नाही. कमरेच्या सांध्याच्या भागात दुखते. त्यामुळे लंगडत चालावे लागते. गृध्रसीवात दुखत असलेल्या कुशीवर निजल्याने, बसल्याने, उभे राहिल्याने दुखते. त्यामुळे रात्री जाग येते. गुडव्यात पाणी साचते, आंगठ्याचे टोकाळा व्रण पडून ते पिवळे होते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- उष्णता. रात्री. स्पर्श. दाबल्याने. दमट हवा. पाण्याचे दुष्परिणाम, हवेतील वटल. धक्का-हिसका. गार अन्न-पेये. सूर्यास्त ते सकाळ.

ब वा :- चालण्याने. मोकळी गार हवा.

संबंधी औषधे :- आयो; सल्फ; सिफि.

६६. कलि आर्सेनिकम् Kali Arsenicum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम त्वचा व रुधिरामिसरण यावर होतो. रात्री विकार जास्त त्रासदायक होतात. मूत्रपिंडाचा शोध. हृदयाची धडधड. मोकळ्या हवेचा तिडकारा. त्वचेचा कॅन्सर. एकदम आवाज ऐकल्याने किंवा एकदम स्पर्श कोणी केल्यास सर्व शरीरात कंप येतो.

डोके :- मांटे झाल्यासारखे वाटते.

डोळे :- बटवटित. पुढे आल्यासारखे दिसतात.

जीभ :- आग होते; बधिर झाल्यासारखी वाटते.

उदर :- पोटाच्या खळीतून गोळा वर कंठात आल्यासारखे वाटून गुदमरते, मोठ्याने ठेकरा आल्याने बरे वाटते. गुदद्वारात तापलेले लोखंड ठेवल्यासारखे वाटते. अगोदर पुष्कळ वात सरतो नंतर जुलाब व्हावयास लागतात.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- कोबीच्या फुलासारखी गर्भाशयाच्या मुखाशी उगवण, दुग्ध साव जातो.

ज्वर :- थंडी सहन होत नाही. शहारे येतात. उन्हाळ्यात मुद्रा अंगात पुरेशी उन्न येत नाही.

त्वचा :- कोरडी-खपल्या वसतात व सुरकुतते. यौवनपीटिका, विटाळसेपणी जास्त होतात. अंगाला भयंकर कंड सुटते-उष्णतेने, चालण्याने, उघडे झाल्याने जास्त होते. इसब. कोपराच्या व गुह्याच्या खळीत भेगा पडतात. पायावर काळे व्रण पडतात त्यातून रक्तासारखे दुर्गंधी पाणी वाहते-कापल्याप्रमाणे वेदना होतात. आग होते, कंड सुटते व श्वासोच्छ्वास करण्यास त्रास होतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- स्पशनि. आवाजाने. पावले गार झाल्याने. पहाटे १ ते ३ वाजेपर्यंत.

संबंधी औषधे :- रेडि.

६७. कलिकार्वोनिक्म (जवखार) Kali Carbonicum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम स्नायु; स्नायुबंध; हृदय; गर्भाशय; कंबर; संधि; इलेमल त्वचा; छाती (उजवी, खालचा भाग); डोळे; रक्त व डावी बाजू यावर होतो. बुद्धिमांद्य. स्नायू; हृदय; पाठ व हात पाय याचा अशक्तपणा. घाम पाठ बुलणे व अशक्तपणा ही लक्षणे

बहुतेक विकारात दिसून येतात. कंभर मोडल्यासारखी वाटते त्यामुळे टेकून उभे रहावे लागते किंवा निजावे लागते. नाजूकपणा रक्त. पातळ; अंग गार, उबेकरता गरम कपडे घालावेसे वाटतात. लक्षणे संदिग्ध, सांगता येत नाहीत किंवा गुंतागुंतीची. धष्टपुष्ट दिसणारे पण निःशक्त वृद्ध इसम. अंगावर जलयुक्त सून येते. वाखा किंवा बाळंतपणानंतर उद्धवलेले विकार. हवेतील बदल सहन होत नाही. थंडी सहन होत नाही. एकदम टोचल्यासारखे वाटते - सांध्यात - स्नायूत छातीत; डोक्यात - पोटाच्या खळीत-पाठीत वगैरे. ठुसठुस सर्वांगात किंवा एखाद्या भागात. बधिरपणा व गारपणा एखाद्या भागात - उदरात बोटांना वगैरे. त्वग्रोग किंवा व्रण, नाडी व्रण बाह्योपचाराने बरे केल्यावर उद्धवलेले विकार. खाव करवडणारे. ज्या बाजूवर शोपले असेल ती बाजू दुखते किंवा बधिर होते. आंचके टेकर आल्याने कमी होतात. एकाएकी वेशुद्धि येते. अंथरुण खाली खाली जात आहे असे वाटते. सर्व शरीर पोकळ झाले आहे असे वाटते. जरा स्पर्श केला की दचकणे-विशेषतः तळपायाला. भाजल्यासारखी आग होते. गार हवा कढत आहे असे वाटते. न्युमोनिया झाल्यानंतर सुरू झालेले विकार.

मानसिक :- चिडखोर. एकांताचा भीतियुक्त तिटकारा. सहजासहजी दचकणे - शोप लागत असताना किंवा स्पर्शाने. भविष्याची - भुतांची, मरणाची भीती वाटते. स्वतःला झालेल्या रोगाविषयी काळजी वाटते. हद्दी. वेदना -आवाज स्पर्श सहन होत नाही. अंथरुण खाली जात आहे असे वाटते. स्वतःच्या जीवनावश्यक गोष्टी व कुटुंबाविषयी असंतुष्ट किंवा भांडण करणे.

डोके :- गार वारे लागल्याने डोके दुखावयास लागते. डोकेदुखी डोळ्यापर्यंत जाणवते; गाडीत बसल्याने, खोकताना, शिकताना, जांभई येताना जास्त होते. डोके वर करून कपाळावर दाबल्याने बरे वाटते. डोके दुखण्यामुळे जाग येते. डोक्यात सैल झाल्यासारखे वाटते. केस कोरडे, गळून पडतात, दादी, कानशिल, भुवया. कातडीवर वेदनायुक्त गुल्मे येतात.

डोळे :- शिणलेले. दृष्टिपुटे थेंब- ठिपके तरंगत आहेत असे वाटते. आतील कोपऱ्यांना फुगीरपणा येतो. वरच्या पापण्या पाण्याने भरलेल्या पिशवीप्रमाणे फुगीर होतात. दृष्टिमाध्य संभोगानंतर, गोवरानंतर किंवा वाखा झाल्यानंतर, पापण्या गार. डोळे मिटल्यानंतर प्रकाश मेंदूपर्यंत घुसतो आहे असे वाटते.

कान :- आतून बाहेर टोचल्यासारखे वाटते. करकर आवाज होतात. उजवा कढत डावा फिकट व गार.

नाक :- हवेत बदल झाला की सर्दी होते. नाक चोंदते मोकळ्या हवेत बरे वाटते. जीर्ण सर्दी- नाक चोंदते, तोंडाने श्वासोच्छ्वास करावा लागतो; दाट पिंबळा खूप शेंबूड पडतो- दुर्गंधी हिरवा शेंबूड पडतो. नाक मुजते. खपल्या वसतात. सकाळी चेहरा धुताना नाकातून रक्त येते. सर्दी खाली घशात उतरते. नाक लाल होऊन वर पुटकुळ्या येतात.

चेहरा :- फुगीर. फिकट; आज्ञायासारखा; डोळे खोल गेलेले.

तोंड :- चिकट बुळबुळीत. जीभ पांढुरकी. गरम थंड काही खाताना दात दुखतात. हिरड्यांना कंड येते. त्या दातापासून वेगळ्या होतात व आतून पू येतो. पायोरिया. दातदुखी व डाव्या स्तनात टोचणे आलटुन पालटुन, खाताना जास्त होते. तोंड येते; पुष्कळ लाळ गळते.

घसा :- गिळताना त्रास होतो. अन्न हलुहलु खाली उतरते. सकाळी चिकट कफ खाकरून काढावा लागतो. अन्न अन्ननलिकेत मध्यापर्यंत उतरते नंतर गुदमरल्यासारखे वाटून ओकाऱ्या होतात, अन्ननलिका बागीक होते. अन्नाचे कण सहज कंठात शिरतात. काटा खुपल्याप्रमाणे टोचते.

जठर :- टेकराबरोबर खारट अन्न बाहेर येते. ओकारीत आंबट कफ पडतो. जठर व उदर फुगते - दाब सहन होत नाही. थोडे खाल्ले प्याले तरी भरल्यासारखे वाटते. जठर पाण्याने भरले आहे असे वाटते. जठराच्या मागील वाजूस व बेंबीजवळ ठुसठुसते. जठरातील वेदना छातीत-पाठीत-हातापायापर्यंत जातात. आंबट टेकरा. मळमळ, निजल्याने बरे वाटते. रात्री ओकावयास होते.

उदर :- पोटाच्या खळीत भीतीचा गोळा येतो. वात धरून उदर फुगून टणक होते. पोटादुखी-कापल्यासारख्या वेदना होतात, दोन्ही हातांनी दाबून वाकून वसल्याने बरे वाटते. वेदना होताना अंग आतबाहेर गार होते. उष्ण पेये प्यावीशी वाटतात - गरम पांघरावसे वाटते. शीचास कष्टाने होते. मोठे टणक गोळे - पडतात त्यामुळे गुदात फाटल्यासारखे वाटून, आग होते. मलाबरोध विटाळसेपणी. हगवण व मलाबरोध आलटुन पालटून. यकृताच्या भागात टोचते-यकृत हुळहुळ होते. जलोदर. कावीळ. मूळव्याध-स्पर्श सहन होत नाही-आग होते-रक्त येते-मुजतात-खोकताना-लघवी, करताना मोड बाहेर येतात, घोड्यावर (सायकल) वसल्याने बरे वाटते. गुदात सुया टोचल्याप्रमाणे वेदना होतात, किंवा आत तप्त लोखंडी सळई आहे असे वाटते, गार पाणी लावल्याने बरे वाटते. आतड्यांतून गार पाणी वाहात आहे असे वाटते-विटाळसेपणी. गुद सहज बाहेर येते. जुनाट हगवण,

अन्नपचन न होणाऱ्या इसमांची; दिवसाच फक्त शौचास जावे लागते. पाळीनंतर मलावरोध. उदराच्या डाव्या बाजूने गोळा घशापर्यंत वरखाली होत आहे असे खोकताना वाटते.

मूत्रोद्वेगः :- रात्री लघवीला वारंवार जावे लागते. लघवीला बसल्यानंतर बऱ्याच वेळाने लघवी सुरू होते. लघवी हळुहळु होते व होताना मूत्रमार्गात जळजळते. लघवी फेसाळ. खाली चिकट-दाट-लाल गाळ सांचतो. डाव्या मूत्रपिंडात आग होते मूत्रपिंडाच्या जागेत टोचल्याप्रमाणे वेदना होतात व त्या कुल्यातून मांड्यापर्यंत येतात. थंडीमुळे किंवा मार लागल्यामुळे मूत्रपिंडाचा शोध. खोकताना, शिंकताना लघवी होते. लघवी होण्याचे अगोदर बराच वेळ मूत्राशयावर दाबल्यासारखे वाटते, जितके जास्त कुंथावे तितकी थोडी लघवी होते.

पुरुषजननेंद्रिये :- स्वप्नावस्था फार होते, त्यामुळे अशक्तपणा येतो, नंतर शिथिल वेदनायुक्त ताठते. संभोगानंतर अत्यंत थकवा येतो; कित्येकवेळा कांपरे भरते. झोप येत नाही व दोन तीन दिवस बेचैनपणा येतो. संभोगातिरेकाचे दुष्परिणाम. संभोगाचा तिटकारा. जुनाट परमा-लघवी होताना व नंतर जळजळते. खाव थोडा वेदनायुक्त. जननेंद्रियात चमत्कारिक भावना होत राहिल्यामुळे तिकडे सारखे लक्ष लागते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- पहिला विटाळ लवकर सुरू होत नाही, त्यामुळे छातीचे विकार उद्भवतात किंवा जलोदर होते. विटाळ बंद होतो. वेदना होऊन नंतर करवडणारा विटाळ सुरू होतो. पाळी अगोदर आली तर विटाळ फार जातो- उशीरा आल्यास विटाळ थोडा व फिकट असतो. रक्तप्रदर खाव सारखा सुरू असतो, त्यामुळे शरीर थकते व फिकट पडते. गर्भपाता-नंतरचा रक्तप्रदर. वाळ्यानंतर किंवा बाळंतपणानंतर कंवर दुखते-मोडल्या-सारखी वाटते. गर्भाशयातील गुल्मे. बाळंतज्वर- ओटीपोटात कापल्यासारख्या वेदना होतात, पोटात फुगते, लघवी काळी व थोडी होते, नाडी जलद चालते. बाळंतपणात येणारे आचके-रोगी सावध असतो, ढेकर आल्याने आचके कमी होतात. वेणा-मंद प्रांटीत सुरू होऊन त्या कुल्यातून पायाकडे येतात. विटाळसेपणी जननेंद्रिये हुळहुळी होतात, अंगावर पित्ताच्या गांधी येतात. स्तनात फाडल्याप्रमाणे चमका येतात. आंधोळ केल्याने विटाळ कमी होतो.

श्वसननेंद्रिये :- जरा हालचाल केल्याने किंवा चालताना धाप लागते. दमा व हृगवण आलटून पालटून. एकसारखी कोरडी खोकल्याची दांस लागते.

त्यामुळे कोरड्या ओकाऱ्या येतात किंवा गुदभरल्यासारखे वाटते नंतर ओकावयास होते. डांग्या खोकला. गोबरानंतरचा खोकला. कफ-दुर्गंधी-चिकट-गांठ्याळ-दाट-रक्तमिश्रित पिवळा-पिवळसर हिरवा-पुवळलेला व भरपूर पडतो. किंवा लहान वाटोळ्या गोळ्या सहज बाहेर फेकल्या जातात. कंठात कफ साचल्यामुळे शब्द उमटत नाहीत जोराने शिका येतात. क्षयरोग, न्युमोनिया. कफाची चव आंबूस किंवा तिखट असते. पहाटे ३ ते ५ खोकला जास्त असतो, किंवा खाण्यापिण्यानंतर जास्त होतो. छाती हुळहुळी होते. आत चमका मारतात-गार झाल्यासारखे वाटते. श्वास कष्टाने होतो. कफाने छाती भरली असली तरी कफ बाहेर येत नाही, मुलांना त्यामुळे पिता येत नाही; व श्लेष्म येत नाही. दम्यात गुडघ्यावर हात ठेवून पुढे वाकून बसल्याने बरे वाटते. पावसाळी गार हवेत दमा जास्त होतो. फुफुसे बरगड्याना चिकटली आहेत असे वाटते.

हृदय :- दोऱ्याला लोंबकळत आहे असे वाटते. हृदयाच्या जागेत आग होते. धडधडते, नंतर थकवा येतो. टोचल्याप्रमाणे वेदना होतात. हृद्रोगामुळे उत्पन्न झालेला दमा. श्वासोच्छ्वास जलद व वरवर होतो. खाताना, पिताना दम धरवत नाही धडधड सुरू होते. व सर्व शरीर हादरते, हातापायाच्या बोटांच्या टोकापर्यंत ठुसठुसते. नाडी-अशक्त-अनियमित-मधुन मधून थांबते.

पाठ :- कोणत्याही विकारात कंठ धरते किंवा वेदना पाठीतून सुरू होतात. पाठ व पाय मोडल्यासारखे वाटतात-जड वाटतात. कण्याच्या उजव्या दाजूस आग होते. खाताना कण्यात दुखते. पाठ व मान सकाळी ताठते. पाठदुखी निजल्याने कमी होते. कमरेत एकदम चमका येतात व त्या वर पाठीत व खाली मांड्यात पसरतात.

हातपाय :- हात निःशक्त-बधिर. डाव्या हाताला चिमटे घेतल्यासारखे वाटते. बोटांची टोके दुखतात. गृध्रसी वात-मांड्यात फोडल्यासारख्या वेदना होतात, स्नायूना आचेके बसतात. तळपाय हुळहुळे हाता-पायांना सूज येते. डाव्या-पावलाची जलयुक्त सूज. पाय निर्जीव, जड वाटतात. जिना चढता-उतरताना गुडघे दुखतात.

श्लेष्म :- अस्वस्थ, प्रत्येक गोष्टीच्या विवंचनेमुळे २।३ तास श्लेष्म लागत नाही नंतर गाढ श्लेष्म लागते. जेवता जेवता श्लेष्म येते किंवा जेवल्यानंतर येते. पहाटे २ वाजता जाग येते, नंतर श्लेष्म येत नाही. श्लेष्मेट बोलणे.

ज्वर :- मोकळ्या हवेत थंडी वाजते. थंडी वाजताना हात कटत होतात व श्रोण येते. अंतर्गत आग होते. घाम थोडा येतो व पावलाना दुर्गंधी येते. थोड्याशा श्रमाने घाम येतो. विकार झालेल्या भागावर किंवा वेदना होत असलेल्या जागी घाम येतो.

त्वचा :- सर्वांगाला कंड सुटते किंवा पित्ताच्या गांधी येतात-विटाळसेपणी. कोरडी. स्पर्श सहन होत नाही. मोहरीचा लेप लावल्याप्रमाणे आग होते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- गार-हवा-पाणी-वारे. हवेचा बदल. श्रम. अंग तापल्याने. पहाटे २-३ वाजता. हिवाळ्यात विटाळशी होण्याचे अगोदर वेदना होत असलेल्या कुशीवर किंवा डाव्या कुशीवर निजल्याने. वाळंत-पणानंतर. वीर्यपातानंतर. स्पर्श. वाळ्यानंतर.

ब वा :- उष्णता. गुडघ्यावर कोपरे ठेवून बसल्याने. दिवसा. मोकळ्या हवेत. व हलुहलु चालण्याने.

सहाय्यक औषधे :- आसें-आयो; कार्बो-व्हेजि; नक्स-व्हा; नाय-अॅसि; फास्फ.

संबंधी औषधे :- आसें; कॅल्क-हैपो; पल्स; फास्फ; फ्लुओ-अॅसि; लायको; सल्फ; सेपि.

६८ कलि क्लोरिकम Kali Chloricum.

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम रक्त; तोंड; गुद व मूत्रपिंड यावर होतो. अत्यंत थकवा. गारपणा सहजासहजी रबतलाव होणे. दुर्गंधी-तोंडाला; विटाळाला वगैरे. राखी रंगाचे चिकट स्त्राव.

नाक :- नाकातून रक्त येते, रात्री, उजव्या नाकपुडीतून.

चेहरा :- सकाळी सुजतो, घोटे संध्याकाळी सुजतात. वेदना खाताना बोलताना स्पर्श केला तर जास्त होतात नंतर बधिरपणा येतो.

तोंड :- येते. व्रण पडतात व ते कुजत जातात. पाण्यामुळे आलेले तोंड. गाल. सडतात. घाण येते. जीभ सुजलेली, गार.

घसा :- गार.

जठर :- एकदम ओकावयास होते, एकसारखी होत राहते, काही खाछे तरी ओकून पडते. ओकारी काळी-हिरवट, दुर्गंधी.

उदर :- वात धरल्यामुळे वेदना होतात. गुदात एकसारखे दुखते किंवा हगवणीत आव झाली असताना गुदात कापल्यासारख्या भयंकर वेदना झाल्यामुळे रडण्याची पाळी येते. शौचात नुसते रक्त पडते. पुष्कळ हिरथी आव पडते.

मूत्रेन्द्रिये :- मूत्रपिंडाचा शोध. लघवीतून अल्बुमिन द्रव्य जाते; रक्त जाते. लघवी होण्याचे बंद होते, थोडी होते.

श्वसनेन्द्रिये :- गंधकाचा धूर आत गेला आहे असे वाटून छाती आवळल्यासारखी वाटते.

हृदय :- उजव्या हाताची नाडी भरलेली-डाव्या हाताची लहान. भोवती गारपणा.

ज्वर :- गारपणा-रक्तात-जिमेचा-घशाच्या-हृदयाभोवती-हात-पाय.

त्वचा :- ओठ व हनुवटी या दरम्यान पुटकुळ्या येतात.

रक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थंडी. पाण्यामुळे. धक्का व शिकताना. खोकताना.

व वा :- नाकातून रक्त गेल्याने (मानसिक लक्षणे)

६९. कलि नायट्रिकम् (सोरा) Kali Nitricum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम; रक्तवाहिन्या; हृदय; मूत्रपिंड व श्वसनेन्द्रिये यावर होतो. अत्यंत अशक्तपणा. रक्तलाव, एकाएकी सर्वांगांला जलयुक्त सज येते. दुसटुस, टोचल्यासारखे वाटणे. बधिरपणा लाकडाप्रमाणे. मूर्च्छा. क्षय पुन्हा उलटतो.

मानसिक :- शीण-काही व्यवसाय नसल्यामुळे किंवा कोणत्याही गोष्टीविषयी जिज्ञासा वाटत नसल्यामुळे.

डोके :- सकाळी घेरी येऊन मूर्च्छा येते, उभे राहिल्याने जास्त होते. डोक्याच्या मागील भागात दुखते, केस मोकळे सोडल्याने बरे वाटते.

डोळे :- उजव्या डोळ्याचा बाहेरचा कोपरा खाताना लवळवतो.

कान :- बहिरपणा. घेरी व कानात आवाज होतात.

नाक :- उजव्या नाकपुडीत मुजल्यासारखे वाटते. मोड. शेंडा लाल, कंड सुटते.

तोंड :- जीभ लाल, पुटकुळ्या येऊन आग होते.

जठर :- वेदना पोटाच्या खळीतून खाकेपर्यंत जातात. मळमळ. शौचास काळे, रक्तमिश्रित, पातळ होते. वासराचे मांस खाल्याने हगवण लागते ओकारी होईल की काय असे मळमळते, विशेषतः रात्री.

भूवेन्द्रिये:- मूत्रपिंडात टोचते. भरपूर लघवीला होते.

स्त्रीजननेन्द्रिये:- विटाळ शईप्रमाणे काळा व भरपूर जातो.

श्वसनेन्द्रिये:- श्वासोच्छ्वास जलद धापा टाकल्याप्रमाणे. त्यामुळे ताठ वसणे भाग पडते. **श्वासोच्छ्वास अत्यंत कष्टाने होतो.** त्यावेळेस छातीत आग होते, टोचते, व मळमळते. तहान लागते पण पाणी पिताना दम धरवत नाही, त्यामुळे घोट घोट पाणी प्यावे लागते. दमा-आंत्र कफ पुष्कळ पडल्याने बरे वाटते.

हृदय:- निजल्याने धडधडावयास लागते.

मानपाठ:- वेदना पाठीतून छातीत येतात.

हात:- हात व बोटे सुजल्यासारखी वाटतात.

ज्वर:- बाह्यांग गार विशेषतः हनुवटी. अंतर्गत आग.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो:- चालताना, दमट थंड हवा. सर्दी झाल्याने. वासराचे मास खाल्याने. उसे न घेता निजल्याने.

ब वा:- हळुहळू हालचाल केल्याने. घोट घोट पाणी प्याल्याने.

७०. कलि फास्फोरिकम् Kali Phosphoricum

सर्वसाधारण:- या औषधाचा परिणाम मेंदू; मज्जारज्जू; स्नायु व एक बाजू यावर होतो. **घाबरटपणा व अशक्तपणा. सहजासहजी थकवा येतो-** क्षुल्लक कारणांमुळे, वेदना, काळजी वगैरे-मानसिक क्षीणता. लटके पडणे, लटके पडल्याप्रमाणे अशक्तपणा किंवा वेदना होत असताना लटके पडल्यासारखे वाटणे. शरीर वाळते किंवा शरीर वाळविणारे रोग. आंगाला घाण येते. नाजुक प्रकृति. **दुर्गंधी** किंवा पिवळे धमक स्नायु-शौच-जिभेचा रंग वगैरे. अनियमितपणा, विटाळ, नाडी वगैरे. टोचल्याप्रमाणे वेदना. शोक, संताप, मानसिक ताण, संभोगेच्छा उत्तेजित झाल्यामुळे, संभोगातिरेक, संभोगेच्छा दाबल्यामुळे, दुखापती, यामुळे थकलेले इसम. दुष्ट करटे-गुत्ते.

मानसिक:- उगीचच भीती वाटून दचकणे. शीण व उदासीनता. थोडेसे श्रमसुद्धा कष्टदायक आहेत असे वाटते. नवऱ्याचा व मुलांचा तिडकारा. संतापाने बोलतासुद्धा येत नाही. कोणाला भेटावेसे वाटत नाही, त्यांच्याशी बोलावेसे वाटत नाही. चिडखोर. गर्दीची, पुढे काय होईल याची, मरणाची भीती वाटते. लाजाळू. विसरभोळा.

डोके:- विद्यार्थ्यांची डोकेदुखी. डोके दुखत असताना पोटात गळून गेल्यासारखे वाटून थकवा येतो. उन्हाकडे पाहिल्याने घेरी येते. वर पाहिल्याने जास्त होते. पाळीत व पाळीच्या अगोदर डोके दुखते, हळुहळु चालल्याने बरे वाटते.

डोळे:- आग होते, चुणचुणते. पाणी तरंगते. पांढरा पिवळसर साव येतो. डाव्या डोळ्याची पापणी लुली होते. दृष्टिमांघ. मेंदूच्या विकारात नंतरचा तिरळेपणा.

कान:- गुणगुणत्यासारखा आवाज होतो व दुर्गंधी पू येतो.

नाक:- मागील भागात कंड येते. शिंका येतात-पहाटे २ वाजता. दुर्गंधी साव.

चेहरा:- उदास, काळजीने ग्रस्त झालेला. कपाळावर केशांच्या कडेला पिंगट पट्टा. उजवी बाजू दुखते-गार पाणी लावल्याने बरे वाटते.

तोंड:- घाण येते. टाळा तेलकट झाला आहे असे वाटते. जीभ पिवळसर-मोहरी वाटून चोपडल्यासारखी. तोंड येते. जीभ सकाळी अतिशय कोरडी होते. तोंड इतके कोरडे होते की जीभ टाळूला चिकटते आहे असे वाटते. हिरड्यातून रक्त येते. विसविशित, दातापासून सरकतात. बोलणे हळुहळु नंतर बोलता येत नाही. हळुहळु जीभ छुळी पडावयास लागते.

जठर:- खाण्यानंतर लवकरच भूक लागते व काहीतरी खावेसे वाटते. आगबोट लागण्याची जाणीव पोटात होते पण मळमळत नाही. पोटात कुरतडल्यासारखे वाटते, खाण्याने बरे वाटते. बर्फाचे पाणी, गोड पदार्थ, व्हिनिगर यांची वासना. अन्न, पाव, मासाचा तिठकारा. खोकताना मळमळते, देकर आल्याने बरे वाटते. शस्त्रक्रियेने मूळव्याध कापून काढल्यानंतर गुदात निर्जीवपणा येतो. उदर गार होते. पांघरुणाने बरे वाटते.

उदर:- कापल्याप्रमाणे वेदना होतात. हगवण-दुर्गंधी, पाण्यासारखे जुलाब होतात. आव-नुसते रक्त पडते-पिवळे धमक-दुर्गंधी कटत शौचास होते. कोंलरा-तांदुळाच्या धुणीप्रमाणे पांढरे जुलाब, शौचानंतर अत्यंत थकवा येतो.

मूत्रेद्रिये:- लघवी दुधासारखी पांढरी किंवा पिवळी धमक. रात्री वारंवार लघवीला जावे लागते. लघवी नकळत झोपेत होते, वृद्धपणी-मूत्रमार्गातून रक्त येते.

पुरुषजननेद्रिये:- स्वप्नावस्था होण्याची प्रवृत्ती. संभोगानंतर अत्यंत थकवा येतो. दृष्टिमांघ येते.

स्त्रीजननेन्द्रिये:- अत्यंत दुर्गंधी धुवणी. वेणा असाव्यात तशा कार्यक्षम नसतात. वेणा मंद. वाळत होण्याचे अगोदर २।३ महिने हे औषध दिल्याने प्रसूती चासदायक होत नाही. विटाळशी झाल्यानंतर संभोगेच्छा तीव्र होते. पाळ्या अनियमित, उशिरा, व विटाळ थोडा जाणे. गुदातून व योनीतून मधुन मधुन नारिंगी रंगाचे भरपूर पाणी जाते.

श्वसनन्द्रिये:- आवाज उमटत नाही. दमा-थोडे खाले तरी चास व्हावयास लागतो, जिना चढताना दम लागतो. खोकला-पिवळा कफ पडतो.

मानपाठ :- पाठ निःशक्त झाल्यासारखी वाटते, त्यामुळे खुर्चीवर टेकून बसावे लागते. कण्यात मुंग्या आल्यासारखे वाटून वेदना होऊ लागल्या म्हणजे डोकेदुखी थांबते

हातपाय :- खाकेतील घामाला कांध्यासारखा वास येतो. हाताना व पावळाना झिणझिण्या आल्यासारखे वाटते. बोटाची टोके बधिर होतात. पाऊल बर्फाने गारठले आहे असे वाटते. तळपाय दुखतात. पाऊले सारखी हालविणे

श्लोप :- गुंगी येते. जांभया येतात. मुलाना भयंकर स्वप्ने पडून ती घाबरून उठतात. श्लोपेत चालणे, काळजी, धंद्याची जबाबदारी वगैरेंनी श्लोप येत नाही. वैषयिक शृंगारिक स्वप्ने पडतात. श्लोपेत अंग कढत होते.

त्वचा :- निष्क्रिय. निळे डाग, गार, पिवळसर.

ज्वर :- शरीरातील उष्णता वाजवीपेक्षा जास्त कमी होते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थोडासा मनःक्षोभ. काळजी. मानसिक शारीरिक थकवा. स्पर्श. वेदना. थंड कोरडी हवा. वयात येण्याचा काळ. खाण्याने. संभोगाने.

ब वा :- श्लोपेने. खाण्याने. हळुहळु हालचाल केल्याने. कशावर तरी टेकल्याने.

संबंधी औषधे :- कास्टि; कोकयु; झिंक; पिक्रि-वॅसि.

७१. कलि बायक्रोमिकम् Kali Bichromicum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्लेष्मल त्वचा-श्वसनन्द्रियांची- नाकाची, घशाची, जठराची, स्नायुबंध; सांधे; त्वचा; रुधिराभिसरण; मूत्रपिंड बुंधा-जिमेचा; नाकाचा; शिश्नाचा वगैरे, यावर होतो. चिकटपणा-

चर्विला-कफाचा; धुपणीचा, घामाचा वगैरे. स्नाव-चिकट-घट्ट तारा येणारे किंवा दाट व गाठघाळ. पिबळेपणा-डोळ्याचा-दृष्टीचा, जिमेचा वगैरे. वेदना एखाद्या लहानशा जागी उत्पन्न होतात. किंवा इकडून तिकडे फिरतात व शेवटी जठरात स्थिर होतात. एकदम टोचल्यासारखे वाटते. भावना खालून वर जातात-वेदना. थंडी वाजणे-आग वगैरे. पांढरा थर जमतो. व्रण; खोल-चरत जाणारे, आंत काळे ठिपके, वाटोळे, कडा लोंबकळतात किंवा वर जाड खपल्या वसतात, जिमेवर किंवा नाकात केस चिकटला आहे असे वाटते. कंड अंतर्गत-योनीत-फुफ्फुसात वगैरे. सांध्यात कटकट आवाज. अत्यंत अशक्तपणा. रक्तक्षय पण तापाचा अभाव. आजारी असल्याप्रमाणे वाटते, थंडी सोसत नाही व शरीर शिजते. लठ्ठ इसम संधी-वाताची लक्षणे व जठराची लक्षणे आलटून पालटून होतात. वेदना एकदम सुरू होऊन एकदम नाहीशा होतात. वेदनानंतर थकवा व शीण. फेफरे आंचके येताना, तोंडातून चिकट दाट लाळ गळते. डेकून चावताहेत असे वाटते. नाडीव्रणातून येणारा हृष्टी पू. अगदी ठराविक तासाला वेदना सुरू होतात. टिकटिकाणी जडपणा वाटतो.

मानसिक :- सुस्त-मंद-आळशी. बेपर्वा. मानसिक शारीरिक काम करण्याचा कंटाळा.

डोके :- दोन्ही भुवयांच्या मध्ये भरल्यासारखे वाटून टणका लागतो. भुवयात वेदना होतात. डोळ्यापुढे अंधारी येऊन डोळ्यावर भुवयाभोवती दुखावयास लागते. नाकाचा बुंधा दाबल्याने बरे वाटते. गारव्याने जास्त होते. अर्धशिशी. वसलेल्या जागेवरून उठताना घेरी येऊन मळमळते, कपाळावर जाड टोकळा ठेवला आहे असे वाटते. कवटी हुळहुळी. टोचते.

डोळे :- व्रताना डोळे एकमेकावर आडवे झाले आहेत असे वाटते. एका डोळ्याने पाहिल्यास चांगले दिसते. पापण्या लाल-कंड सुटते-सुजतात व खुपण्या होतात. फुल पडते पण वेदना होत नाहीत किंवा दृष्टि दिप्त नाही. चिकट, दाट स्नाव.

नाक :- कणा व बुंधा दुखतो. बुंध्याशी दाबल्यासारखे किंवा चोंदल्यासारखे वाटते. दुर्गंधी शेंबूड आतच राहतो. गळू. पिनस. स्नाव करवडणारे भरपूर. हिरव्या खपल्या. सर्दीत नाक चोंदते व खूप शिंका येतात. लठ्ठ व गुटगुटीत लहान मुलांचे नाक चोंदते; तोंडाने श्वासोच्छ्वास घ्यावा लागतो. वास कळत नाही. केस चिकटले आहेत असे वाटून गुदगुल्या होतात. सकाळी खूप शिंका

येतात. नाक शिंकरताना दोन मोकळी हाडे एकमेकांस घासत आहेत असे वाटते. जड वाटते. मधल्या पडद्यावर गळू येते, व्रण पडतात. नाकाचा घटसर्प.

कान :- कानातून दुर्गंधी चिकट पिवळा पू येतो. आत टोचते. गालगुंड मुजून मोठे होते. कंड सुटते व टिकटिक आवाज होतात.

चेहरा :- फिकट, पिवळसर. चट्टे पडलेला; लाल फुगीर.

जीभ :- भेगा पडतात. लाल-चकचकीत-गुळगुळीत-जड झाली आहे असे वाटते. चव-गोड, तांत्र्याच्या धातूप्रमाणे. लिंबाप्रमाणे पिवळी; बाहेर काढताना दुखते बुंध्याशी जिभेवर दाट थर, जीभ कंद, सपाट दाताचे ठसे उमटलेली, बुंध्याशी केस चिकटला आहे असे वाटते.

तोंड :- कोरडे, चिकट लाळ. दात दुखतात व कळा इतर ठिकाणी पसरतात व गळ्याखालील गाठी मुजतात.

घसा :- चिकट कफ खाकरावा लागतो-कफ हाताने पुसून काढावा लागतो. कोरडा खरखरीत भेगा पडलेला. आग होते व आंत काहीतरी टोचते आहे असे वाटून त्या वेदना मान व खांद्यापर्यंत जातात. पडजीभ फुगून पाण्यानी भरलेल्या पिशवीसारखी दिसते. जीभ बाहेर काढताना दुखतो.

जठर :- आत कोठेतरी जागा हुळहुळी झाली आहे असे वाटते. खाण्यानंतर पोटात जडपणा वाटतो. देकरांबरोबर आतळ पदार्थ बाहेर येतात. ओंकारीत पिवळे पाणी पडते. जठराचे विकार खाण्यानंतर कमी होतात. व्रण. पेये पिण्याच्या मानाने ओंकारीत जास्त पातळ द्रव्य पडते. शीर, आंघ्र पेये प्यावीशी वाटतात. मांस, पाण्याचा तिटकारा.

उदर :- यकृततात व पांथरीत टोचते व ते टोचणे कष्टापर्यंत जाणवते. यकृत ते खांद्यापर्यंत आवळल्यासारखे वाटते. शौचात बुळबुळीत आव पडते किंवा पिंगट-फेसाळलेल्या पाण्याचे भडभडून जुलाब होतात, नंतर आग होते व गुदात वेदना होतात, विशेषतः सकाळी उठल्यानंतर. आंव. आतड्यांत व्रण पडल्यामुळे मधुन मधुन ओंकाऱ्या होतात व शरीर वाळते-आव-उन्हाळ्यात होणारी. संधिवात बरा झाल्यानंतर आव किंवा हगवण लागते. गुदद्वारात बूच बसल्यासारखे वाटते. आतड्यांत कुरतडल्यासारखे वाटते.

मूत्रद्वारे :- मूत्रपिंड जड वाटतात. लघवी झाल्यानंतर आत थेंब राहिला आहे असे वाटते. लघवीतून पू जातो-अल्बुमिन जाते, रक्तमिश्रित लघवी होताना पाठीत दुखते.

पुरुषजननेन्द्रिये :- शिश्वाच्या दुभ्याशी आवळल्यासारखे वाटते-रात्री जागे झाल्यानंतर. गरमीचे व्रण-दाट चिकट पांढरा स्त्राव येतो, त्याने मूत्रमाग बंद होतो. लठ्ठ इसमांची वैपयिक वासना नाहीशी होते.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- धुपणी करवडणारी पिवळी दाट, जाताना माकडहाडावर दुखते व ओटीपोट जड होते. योनिद्वाराना कंड सुटून आग होते व वैपयिक श्लोम होतो, गर्भाशय बाहेर येतो, विशेषतः उन्हाळ्यात. आंगावरचे दूध पाण्या-प्रमाणे पातळ, तारा तारा येणारे. पाळीत लघवी होण्याचे बंद होते, किंवा लाल होते.

श्वसनन्द्रिये :- आवाज बसतो. कंठ सुजतो. खाण्यानंतर गुदगुल्या होऊन खोकला येतो व ढेकरा येतात नंतर घरी येते. खोकला कोरडा-भांडे वाजविल्याप्रमाणे आवाज. कफ-भरपूर-पिवळा-चिकट व बुळबुळीत-बाहेर येताना तारा येतात किंवा घट्ट गोळा बाहेर येतो. खोकताना छातीच्या मध्यभागापासून खांद्यापर्यंत दुखते. कपडे काढल्यानंतर खोकला जास्त येतो. छातीच्या मध्यभागी हुळहुळे होते व वेदना-पाठीपर्यंत जातात. छातीवर आडवा दांडा ठेवला आहे असे वाटते. दमा-कफ पडल्यानंतर बरे वाटते, संभोगानंतर जास्त होतो.

हृदय :- अशक्त-गार झाल्यासारखे वाटते. मूत्रपिंडाच्या विकारांत रुंद होते.

पाठ :- कंबरेत कापल्यासारख्या वेदना होतात - जांघापर्यंत जातात - चालता येत नाही. पाठ ताटते पुढे वाकता येत नाही. गुदास्थि - चालताना बसल्याने व त्याला स्पर्श केल्याने दुखते. वेदना बरखाली होतात. गुदास्थीत लघवी होण्याचे अगोदर दुखते, नंतर बरे वाटते, खाली वाकताना माकड-हाडात फुटल्यासारखे वाटते.

हातपाय :- हात लुळे पडल्याप्रमाणे वाटतात. गृध्रसी वात-पाय जवळ घेतल्याने व चालताना बरे वाटते. टाचा दुखतात, चालताना पावलाच्या कडा दुखतात. हाडांत निरनिराळ्या ठिकाणी वेदना होतात, खाण्यानंतर संधिवाताचे दुखणे जास्त होते. टाचेचा स्नायुबंध, सुजतो, दुखतो.

ज्वर :- अंग कढत झाल्यासारखे वाटते नंतर चिकट घाम येतो नंतर थंडी वाजते.

त्वचा :- लवकर बरी होत नाही. सारखी पुवळलेली. तोडे काळी असलेले फोड. त्वचेच्या विकारांना मोकळ्या हवेत बरे वाटते. पिंगट टिपके. तळपायाना भाजल्यासारखे फोड येतात. उगवण किंवा व्रण बरे झाल्यानंतर वाटोळे वण राहतात. त्वचा कढत, कोरडी, लाल, गार हवेने बरे वाटते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थंडी. दमट हवा, जागा. मोकळी हवा. वसंत ऋतूत. उन्हाळ्यात. कपडे काढल्याने. सकाळी-शोपेनंतर-पहाटे २-३ वाजता. दारू बोर प्याल्याने. जीभ बाहेर काढताना. खाली वाकल्याने. खाव बंद केल्याने किंवा झाल्याने.

ब वा :- उष्णतेने. चालताना. दावल्याने.

सहाय्यक औषधे :- आर्से; फास्फ; सोरि.

संबंधी औषधे :- अॅन्टी-टा; कलि का; पल्स; फायटो; बॅवें; मर्क्यु.

७२. कलि ब्रोमेटम Kali Bromatum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मन; मेंदू; कणा; जननेंद्रिये; कंठ व त्वचा यावर होतो. विकार हळुहळु सुरू होतात. वेदनांचा अभाव. बधिरपणा विशेषतः डोक्याच्या मागील भागात; डोळे; घसा, त्वचा. वैयक्तिक वृत्ति, शृंगारिक विचार, कल्पना मनात येतात. स्त्रीपुरुषांचा कामोन्माद. फेफरे-बहुधा संभोगातिरेकामुळे येते. विटाळशेपणी, अमावास्येच्या सुमारास फेफरे येते, आचक्यानंतर डोके दुखावयास लागते. काळजी, धंद्यातील नुकसान, यामुळे उत्पन्न झालेले विकार.

मानसिक :- अत्यंत उदासीन. भ्रामक कल्पना. लोक आपल्या विरुद्ध काहीतरी कट करीत असावेत असे वाटते-कोणीतरी मागे लागले आहे, विष घातले आहे असे वाटते. संशयी. लोकांची भीती वाटते परंतु अंधारात एकटे रहावेसे वाटत नाही. सर्व बाजूम एकसारखे पाहणे. काहीतरी करावेसे वाटते; हिंदावेसे वाटते. हात बेफाम हलविणे. हातांचा चाळा-चाचपणे, घोटे हलविणे वगैरे. खेद-पश्चात्ताप होतो. हातात हात घालून पिळवटणे नंतर रडावयास लागणे. करावे की करू नये याचा निश्चय होत नाही. बोलताना लिहिताना शब्दांची गुंतागुंत होणे किंवा शब्द विसरणे, गाळणे. स्मरणशक्ती मंद. बोलता येत नाही पण सांगितलेला शब्द उच्चारता येतो. मुले रात्रीची भितात व जागी होऊन रडावयास लागतात; वेगळ होतात; कोणास ओळखत नाहीत, त्यानंतर तिरळेपणा येतो, खिन्न बेपर्वा. वेड. कचरणे. हालचाल मंद, वारंवार अश्रू गाळणे.

डोके :- मेंदूचा शीण आंत बधिर झाले आहे असे वाटते. घेरी आली असताना पायाखालून जमीन सरकत आहे असे वाटते, खाली वाकल्याने जास्त

होते. चालताना झोकाडे जातात. मेंदूला मार लागल्यामुळे, डोक्याचा मागील भाग बधिर होतो किंवा अतिशय ठणकतो.

डोळे :- खोल गेलेले. सर्व बाजूला फिरतात. तिरळेपणा- मुलांचा, रात्री झोपेत घाबरल्यामुळे आलेला.

कान :- चांगले ऐकू येत नाही. आवाजाचा कानात प्रतिध्वनी ऐकू येतो. कानातले आवाज व नाडीचे ठोके एकाच वेळी होतात.

नाक :- सर्दी घशात उतरते, वास कळत नाही;

चेहरा :- लालसर; पिवळसर;

तोंड :- कष्टाने बोलणे, तोतरे बोलणे. बधिर. घाण येते.

घसा :- बधिर. मुलांना पेये गिळता येत नाहीत घट्ट पदार्थ गिळता येतात.

जठर :- ओकाऱ्या होताना अतिशय तहान लागते. जेवण झाल्यानंतर ओकावयास होते. हिस्टेरिया. एकसारखी उचकी. मनःक्षोभामुळे ओकावयास होते.

उदर :- मुलांचे कालऱ्यासारखे जुलाब, त्यावेळेस स्नायूना धक्के-आचके येतात. उदरात कापल्यासारख्या वेदना होतात. हिरवे पातळ शौचास होते व शक्ति-पात होतो. उदर आतून गार झाल्यासारखे वाटते. खपाटी जाते. गुदात मोड होतात; एकसारखे जुलाब होतात व बरेच रक्त पडते.

मूत्रेंद्रिये :- तहान लागते व लघवीला भरपूर होते. मधुमेह. शौचास होण्याच्या अगोदर लघवी थेंब थेंब गळते. मूत्रमार्ग बधिर.

पुरुषजननेंद्रिये :- संभोगातिरेक किंवा मुष्टिमैथुन याने उद्धवलेले नपुंसकत्व. अतिशय संभोगेच्छा होऊन, शिश्न एकसारखे ताठ राहते. विशेषतः रात्री.

स्त्रीजननेंद्रिये :- तरुण स्त्रियांचा रक्तप्रदर. संभोगेच्छा वाढते. कंड सुटते. बंध्यात्व-संभोगातिरेकामुळे. अतृप्त संभोगेच्छेमुळे रजःपिंडात वेदना होतात. रजःपिंडाची गुल्मे. तरुण स्त्रियांचा रक्तप्रदर- खाव अतिशय होतो व संभोगेच्छा होते. गरोदरपणचा खोकला.

श्वसनेंद्रिये :- गरोदरपणचा खोकला. रात्री कोरडा खोकला येतो व त्याने थकवा येतो.

हातपाय :- पंज्याचा व बोटांचा सारखा चाळा. हाताची बोटे उडतात. पंजे स्वतः होऊन हालचालीचा प्रयत्न केला तर कापू लागतात. चालणे अस्थिर. ताठ उभे राहवत नाही. पायावर ओला इसब.

शोष :- अस्वस्थ-काळजीमुळे, संभोगातिरेकामुळे किंवा दुःखामुळे. शोषेत दात खाणे. अतिशय गुंगी पण मधुन मधुन दचकणे.

त्वचा :- गार. यौवनपीटिका. बधिर-उगवण बरी झाल्यानंतर राहिलेले वण.

ज्वर :- विटाळ थांबण्याच्या वयात चेहरा लाल होऊन दुखतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- मानसिक श्रम; भावना; राग, भीती, काळजी. नियमित वेळी-रात्री-उन्हाळ्यात-अमावास्याला. संभोगातिरेक. तारुण्य.

ब वा :- काहीतरी शारीरिक किंवा मानसिक काम करीत असल्याने.

संबंधी औषधे :- ओपि; कॅल्क-का; कोनि; स्ट्रमो.

७३. कलि मूरिआटिकम Kali Muriatricum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम घसा; कर्णनलिका; श्लेष्मल त्वचेचा ग्रंथि, डोक्याचा मागील भाग; स्नायू; सांधे; खांदा (उजवा); एक बाजू (डावी) यावर होतो. पांढरेपणा. स्नायू दुःखासारखे पांढरे-चिकट वाट बुळबुळीत किंवा गाठ्याळ असतात. घट्टपणा; घट्ट स्नाव. गाठी सुजून मोठ्या होतात. टणकपणा-हुळहुळेपणा. वेदना कापल्याप्रमाणे-टोचल्याप्रमाणे-इकडून तिकडे फिरतात. मुंग्या येणे. बधिरपणा. हाडात कापल्याप्रमाणे वेदना होतात. देवी टोचण्यानंतर, भाजणे, मार लागणे, कापणे, लचक यांचे दुष्परिणाम. लक्षणे आरपार होतात.

मानसिक :- चिडखोर, रागीट, क्षुल्लक कारणाने असतुष्ट. निरुत्साह. काहीतरी वाईट घडते आहे अशी भीती वाटते. न बोलता स्तब्ध बसून राहणे. उपाशी रहावे असे वाटते.

डोके :- डोक्याचा मागील भाग शिशाप्रमाणे जड झाल्यासारखा किंवा जोराचा रट्टा मारल्यासारखा वाटतो त्यामुळे डोके वर उचलता येत नाही. केस मोकळे सोडल्याने किंवा डोके गुंडाळण्याने बरे वाटते. मेंदू सैल झाल्यासारखा वाटतो. डोक्यातून खूप पांढरा कोंडा जातो. डोक्याला घाम येतो.

डोळे :- काळ्या बुबुळांवर फोड येतात. फूल-सारा. खोक्ताना डोळ्यापुढे काजवे चमकतात.

कान :- कानात वूच बसल्याप्रमाणे वाटते. कंड सुटते. करकर आवाज होतो. बहिरेपणा. कर्णनलिका कफाने बंद होते किंवा हुळहुळी होते. खोकताना, गिळताना कंड सुटते. कानाभोवतालच्या गाठी मोठ्या होतात.

नाक :- चोंदते, शेंबुड दाट, पांढरा.

चेहरा :- निळसर; वसलेला. गाल सुजून दुखतात. तोंडाभोवती पुटकुळ्या. चेहऱ्यातील वेदनानंतर चेहरा लुळा पडतो व चेहऱ्याचे स्नायू चावताना, बोलताना, खोकताना उडतात किंवा कंप उत्पन्न होतो.

जभि :- नकाशाप्रमाणे दिसते. पांढुरकी, बंध्याशी पांढरी. चव खारट. जिभेवर पांढरे व्रण पडतात. जिभेवर करट तयार होत आहे असे वाटते.

तोंड :- येते. पांढरे व्रण पडतात. गळ्याच्या व जबड्याच्या गाठी सुजतात.

घसा :- पांढुरका. व्रण पडलेला. जीर्ण घसेदुखी. दानसिल सुजून मोठ्या होतात इतक्या की श्वासोच्छ्वास करता येत नाही व गिळताना अतिशय दुखते. घशातून पांढरा दाट कफ खाकरून काढावा लागतो.

जठर :- तेलकट व पौष्टिक अन्नाचा तिटकारा. मळमळताना शहारे येतात. जठर जड झाल्यासारखे वाटते विशेषतः रात्री. अन्न ओकून पडते. खा खा सुटते पण पाणी प्याल्याने भूक नाहीशी होते.

उदर :- खाण्यानंतर उदर भरल्यासारखे वाटते. शौचास फिकट, टणक किंवा कापसाचे धागे असल्याप्रमाणे होते. गुदद्वार हुळहुळे-चालताना किंवा शौचानंतर जास्त होते. शौचानंतर कंड सुटते किंवा मुंग्या येतात. मूळव्याध, काळे दाट रक्त येते.

मूत्रेंद्रिये :- मूत्रपिंडाचा शोथ. लघवी थेंब थेंब गळते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळ - दाट काळा डांबरासारखा. धुपणी दुधासारखी पांढरी, दाट. विटाळसेपणी किंवा अगोदर-स्तनात मऊ गाठी होतात व त्या दुखतात.

श्वसनेंद्रिये :- श्वासोच्छ्वास कोंडल्याप्रमाणे कष्टदायक. खोकल्याची दास लागते. कफ चिकट किंवा खोकताना तोंडातून बाहेर उडतो. छातीत उष्ण लाटा येतात, हुळहुळी होते. घुरघुर आवाज होतो.

हृदय :- गार झाल्यासारखे वाटते.

पाठ :- उजव्या खांद्याखाली जडपणा वाटतो. उजव्या तिकोनी हाडाखाली फडफडल्यासारखे वाटते. पाठ दुखणे निजल्याने कमी होते. कमरेपासून पावलापर्यंत चमका मारतात.

हातपाय :- संधिवात-ताप येतो, सांध्याभोवती सूज येते. सांधे हालचाल करतानाच दुखतात. हात व पावले गार. हाता-पायाना पेटके येतात. लिहिताना हात ताठतो. मांड्याच्या स्नायूना आंचके बसतात. हातपाय आळीपाळीने ताणल्यासारखे वाटतात. तळपायाला गार घाम येतो.

त्वचा :- यौवनपीठिका; फोडात किंवा पुटकुळ्यात दाट पांढरी लस जमते. इसब, पांढरा कोंडा जातो.

क्षोप :- चिंतायुक्त स्वप्ने पडतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- मोकळी हवा; गार-पेये-घारे. अंयरुणाची ऊब निजल्याने. रात्री. दमट हवा किंवा जागा. तेल-तूप किंवा पौष्टिक अन्न विटालसेपणी.

ब वा :- गार पेये. चोळण्याने. केस मोकळे सोडल्याने.

सहाय्यक औषधे :- कॅल्क-स.

संबंधी औषधे :- पल्स; फेरम-फा; ब्रायो.

७४. कलि सल्फुरिकम् *Kali sulphuricum*

सर्वसाधारण :- या औषधाचो परिणाम श्वसनेंद्रिये; त्वचा व गाठी यावर होतो. विकारांचा सुस्तपणा. स्त्राव भरपूर गडद पिवळे-सुरवातीस पातळ नंतर दाट व चिकट. पू होण्याची प्रवृत्ति. वेवना-टोचल्या-फाडल्या-कुरतडल्याप्रमाणे-इकडून तिकडे फिरतात. त्वचेचे पापुद्रे जातात. व्रण-त्यातून पातळ पिवळे पाणी वाहते. कॅन्सर.

मानसिक :- उतावीळ, चिडखोर. निजावेसे वाटते, पण निजल्याने बरे वाटत नसल्यामुळे उठून चालणे भाग पडते. क्षुल्लक गोष्टीने वाचरणे, एखाद्या वस्तूची इच्छा होते पण लगेच तिचा तिटकारा.

डोके :- कोंडा पिवळा, ओलसर चिकट.

डोळे :- नुकत्याच उपजलेल्या मुलांचे डोळे येतात. पिवळा पू येतो.

कान :- आत मोड येतात; पातळ, चिकट, पिवळा दुर्गंधी स्त्राव, बहिरेपणा.

नाक :- चोंदते-तोंडानी श्वास घ्यावा लागतो. घोरणे विशेषतः दानसिख काढल्या-नंतर.

चेहरा :- खोलीच्या उष्णतेने दुखावयास लागतो.

जीभ :- पिवळी बुळबुळीत.

जठर :- जड झाल्यासारखे वाटते. गरम पेये नकोशी वाटतात. गोड पदार्थांची वासना.

उदर :- फुगून ताणल्याप्रमाणे दिसते व हाताला गार लागते. ओटीपोटात पोकळ झाल्यासारखे वाटते. वात सरल्याने बरे वाटते.

मूर्चेन्द्रिये :- लघवीतून आकॅल्लिक ॲसिड जाते. पू जातो.

पुरुषजननेन्द्रिये :- जीर्ण परमा. स्नाव हिरवट-पिवळा बुळबुळीत.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- विटाळ जाताना उदरात जडपणा वाटतो. धुपणी पातळ, पिवळी.

श्वसननेन्द्रिये :- आवाज बसतो व घोगरा होतो. छातीत जोराने घुरघुरते. दमा बुळबुळीत पिवळा कफ सहज पडतो.

हातपाय :- वेदना एका सांध्यातील बंद होऊन दुसऱ्या सांध्यात सुरू होतात; सांध्यामोवती गाठी येतात. संधिवात उष्णतेने जास्त होतो.

घाम :- सहज व खूप येतो.

त्वचा :- कोरडी. पापुत्रे जातात. व्रण त्यातून पिवळे पाणी येते. पित्ताच्या गांधी.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- उष्णतेने- खोलीच्या, हवेच्या. आवाजाने.

समजूत केल्याने. संध्याकाळी

ब वा :- गार हवा. चालण्याने. उपाशी राहिल्याने.

संबंधी औषधे :- द्यून्न; पल्स.

७५. कलि सायानेटम Kali Cyanatum

सर्वसाधारण :- एकदम शक्तिपात होतो. अत्यंत यातना देणाऱ्या वेदना. फेफरे. जिभेचा कॅन्सर.

तोंड :- जिभेवर व्रण पडतो, त्याच्या कडा टणक असतात. बोलण्यास त्रास होतो. बोलण्याची क्रिया नष्ट पण बुद्धि शाबूत असते.

चेहरा :- कानशिलात व डोळ्यांमोवती भयंकर वेदना होतात-रडण्याची पाळी येते व शुद्धि जाते. दररोज ठराविक वेळी वेदना सुरू होतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- पहाटे ४ ते दुपारी ४ पर्यंत.

ब वा :- मोकळ्या हवेत चालण्याने.

७६. कलाडियम Caladium

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम जननेंद्रिये मज्जातंतू; त्वचा व स्लेष्मल त्वचा यावर होतो. कोरडेपणा—खाताना अन्न कोरडे आहे असे वाटते. पाण्याच्या घोटाशिवाय गिळता येत नाही. गारपणा—एखाद्या जागी किंवा भागात. निजावेसे वाटते. हालचाल करण्याचा तिटकारा. पण हालचाल करण्याचा प्रयत्न केला तर अंगात शक्ति असते. जिमेवर टोकाशी रूंद होत जाणारा मध्यभागी लाल पट्टा. या औषधाने तंबाखूच्या व्यसनाला आळा पडतो. त्वचेचे विकार व दमा आलटून पालटून होतात. अतिशय तंबाखू सेवनाने झालेले मानसिक दुष्परिणाम. डांस चावल्यानंतर अतिशय कंड सुटून भाग होते.

मानसिक :- घाबरटपणामुळे मनःक्षोभ. नसलेला विकार होईल अशी भीती वाटते. स्वतःच्या पडच्छायेची भीती वाटते. अस्वस्थपणा, तंबाखू ओढल्यानंतर स्वतःवर ताबा राहत नाही. मूख धाडस.

डोके :- घेरी-शोपाळावर शोके घेतल्यासारखे वाटते; डोळे मिटल्याने व निजल्याने जास्त होते. एक बाजू बधिर

डोळे :- उघड्या हवेत चालताना देखील मिटतात.

कान :- आवाज सहन होत नाही. अगदी बारीक आवाजाने शोपेतून दचकून जाग येते.

चेहरा :- कोळिष्टके चिकटली आहेत किंवा मुंग्या येत आहेत असे वाटते.

तोंड :- खाताना अन्न कोरडे वाटते. पाण्याच्या घोटाशिवाय गिळता येत नाही. जिमेच्या मध्यभागी लाल कोरडा पट्टा टोकाजवळ रूंद. लाळ बुळबुळीत, अंड्याच्या बलकाप्रमाणे.

जठर :- कोरड्या अन्नाने भरले आहे असे वाटते. आत फडफडल्यासारखे वाटते. ओकरी होते. गरम पेये मानवतात. भूक नसताना खाणे, तहान नसताना पाणी पिणे.

पुरुषजननेंद्रिये :- कंड सुटते. शिथिल व विसविशित. शिभाची बोंडी विसविशित चिंध्यासारखी लागते. घाम येतो. स्वप्नावस्था होते व त्यामुळे थकवा येतो. परम्यानंतर आलेले नपूंसकत्व. मुष्टिमैथुनाचे दुष्परिणाम. वैषयिक प्रक्षोभ पण शारीरिक दुर्बलता, रस्त्यावर स्त्रियांकडे आशाळभूतपणे पाहणे, जननेंद्रिये गार.

स्नायुजनेन्द्रिये :- योनिद्वाराची कंड, गरोदरपणी; स्नायुजविल्यानंतर भाग होते. कृमीमुळे कंड सुटते. संभोगाची इच्छा तीव्र होते किंवा ती अतृप्त राहिल्यास मानसिक दुर्बलता येते.

श्वसनन्द्रिये :- दमा व त्वचेचे विकार आलटून पालटून. दम्यात कोरडी दास लागते. कफ पडल्याने बरे वाटते. उसासे टाकणे.

हातपाय :- हात बधिर व पाय गार. अशक्त, अंधरुणातून बाहेर पडता येत नाही. डोळे मिटून उभे राहता येत नाही व चालता येत नाही.

ज्वर :- शोपेत ताप येतो किंवा वाढतो. शोपेनंतर कमी होतो. घाम गोड, त्यामुळे माशा अंगावर धांगायतात.

शोप :- हलकी. अगदी बारीक आवाजाने सुद्धा दचकून जागे होणे. शोपेत मोठ्याने विवळणे व काहणे.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- संभोगातिरेक किंवा मुष्टिमैथुन. हालचालीने. एकदम झालेल्या आवाजाने. शोप लागता लागता. तंबाखू.

ब वा :- गार हवा. थोडीशी शोप. घाम आल्यानंतर.

संबंधी औषधे :- कॅप्सि.

७७. कॅक्टस् Cactus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम हृदय; रुधिराभिसरण; डोके (उजवी बाजू); छाती व स्नायू यावर होतो. आवळल्यासारखे वाटणे—हृदयात, छातीत; मानेत; अन्ननलिकेत, मूत्राशयात, गुदात, गर्भाशयात वगैरे. शरीर घट्ट झाल्यासारखे किंवा आवळल्यासारखे वाटते. अनियमित रुधिराभिसरण त्यामुळे ठिकठिकाणी रक्ताधिस्य होते व ठुसठुसते. रक्तलाव. अनेक लक्षणे हृदयविकाराबरोबर सुरू होतात. गलगंड हृदयासंबंधी लक्षणे होऊन. उन्हाणे, दमट, जागा, हवा, प्रेमभंगा यामुळे उद्भवलेले विकार. वेदनांमुळे रडण्याची पाळी येते. नियमित वेळी उत्पन्न होणाऱ्या वेदना. या औषधाने रक्त जलद गोठण्याला मदत होते. धापा टाकणे. अत्यंत थकवा व नाडी हाताला लागत न लागते अशी अवस्था. धमन्यांतील रक्ताचा दाब हृदय अशक्त झाल्यामुळे कमी होतो.

मानसिक :- अगोल, रडू येते, पण कारण सांगता येत नाही, समाधान केल्याने जास्त होते. आपला आजार बरा होणार नाही असा विश्वास.

डोके :- जेवणाची वेळ होऊन उशीर झाला तर डोके दुखावयास लागते. टाळूवर जड ओझे ठेवल्यासारखे वाटते. नाटक पाहिल्याने, उजेडाने, बोलण्याने जास्त होते. घेरी दीर्घ श्वास घेतल्याने जास्त होते.

डोळे :- दृष्टिमांद्य

चेहरा :- लाल, उजवे बाजूस दुखते जेवणाची वेळ टळली तर.

कान :- आत ठुसठुसते..

नाक :- रक्त खूप जाते पण लवकरच थांबते.

घसा :- आवळल्यासारखा वाटून गुदमरते. मानेतील धमन्या थाड थाड उडतात विशेषतः हृदयविकारात.

जठर :- मागील बाजूस ठुसठुसते. ओकारीत रक्त पडते. सकाळी मळमळ सुरू होते व सर्व दिवस राहते.

उदर :- मूळव्याध. गुदद्वारात जड ओझे ठेवल्यासारखे वाटते. शौचास रक्त पडते. विशेषतः हृदयविकारात किंवा हिंवातापात. आत अतिशय आग होते. गुदात टाचणी टोचते आहे असे वाटते. जरा बोटाने चोळले की कमी होते. यकृत हृदयविकारात मोठे होते.

मूत्रेंद्रिये :- लघवीतून रक्त जाते. रक्त मूत्रभागात गोठल्यामुळे लघवीला बाहेर येताना अडथळा येतो. तापात लघवीला होत नाही.

स्त्रीजननेंद्रिये :- गर्भाशयात व रजःपिंडात आवळल्यासारख्या वेदना होतात. विटाळसेपणी अत्यंत वेदना होतात. विटाळ गाठ्याळ काळा निजल्याने थांबतो. योनिसेकोच-संभोगात अडथळा येतो. हृदयविकारात पाळीचे उपद्रव उद्भवतात. योनीत रक्ताच्या गाठ्या झाल्यामुळे लघवी करताना त्रास होतो.

श्वसनेंद्रिये :- छातीवर ओझे ठेवल्यासारखे वाटते-आवळल्यासारखी वाटते; त्यामुळे श्वासोच्छ्वास करताना अडथळा येतो. आचके आल्याप्रमाणे खोकला येतो-कफात रक्त पडते. हृदयविकारामुळे झालेला खोकला. छाती-भोवती लोखंडी पट्ट्याने आवळल्यासारखे वाटते. मधुन मधुन गुदमरल्यासारखे वाटून मूर्च्छा येते, चेहऱ्यावर धाम येतो व नाडी हाताला लागत नाही.

हृदय :- रुंद होऊन बारीक होत आहे असे वाटते किंवा लोखंडी पंजात धरून आवळल्यासारखे नंतर सोडल्यासारखे वाटते. उल्टे-पालटे

झाल्यासारखे वाटते. आत टोचते. चंचल होते- ठोके अनियमित पडतात. भयंकर धडधडते. डाव्या कुशीवर निजल्याने किंवा विटाळशी होण्याचे अगोदर जास्त. हृद्रोग (अन्जायना) वेदना डाव्या हातापर्यंत पसरतात. व पंजा सुजतो, डावा हात बधिर होतो, व बोटे मिरमिरतात. दिवसा चढताना धडधडते.

हातपाय :- हात व पावले सुजून फुगतात. पंजे मऊ लागतात व पावले मोठी दिसतात, बर्फासारखी गार पडतात. डावा हात बधिर. हाताच्या बोटांना गुदगुल्या होतात.

क्षोप :- ठिकठिकाणी ठुसठुसल्यामुळे क्षोप येत नाही. खाली पडल्याची स्वप्ने पडतात.

ज्वर :- दररोज नियमित वेळी येतो. पाठ व पंजे गार होतात. हिंवापा- पांघरूण घेतल्यानेसुद्धा थंडी राहत नाही.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- निजल्याने- डाव्या कुशीवर व पाठीवर. नियमित वेळी; सकाळी १०-११ वाजता किंवा रात्री ११ वाजता. श्रमाने चालताना वर चढताना. उजेड. उन्ह. आवाज.

ब वा :- मोकळ्या हवेत. टाळू वर दाबल्याने.

संबंधी औषधे :- अको; कोक-कॅ; डिजि; नक्स-व्हा; युपे पर; लॅक; सल्फ.

७८. कॅडमिअम सल्फुरेटम Cadmium Sulphuratum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम जठर व श्वासोच्छ्वास यावर होतो.

शीण, ओकाऱ्या व अत्यंत अशक्तपणा. थंडी वाजते अंग गार होते; शेकानेसुद्धा कमी होत नाही. अंघरुणावरून उठताना मूच्छा येते. अर्धांग-वातानंतर हातापायात राहिलेला अशक्तपणा, स्नायू व त्वचा यांच्यामध्ये मुंग्या आल्यासारखे वाटते. बधिरपणा, नाक, पंजे वगैरे. लुल्या पडलेल्या भागात दुखत किंवा मुंग्या येतात.

मानसिक :- एकांतांची व काम करण्याची धास्ती.

डोके :- उठताना मूच्छा येते. घेरी येते, अंघरुण व खोली गरगर फिरत आहे असे वाटते.

नाक :- पिनस. नाकाची हाडे कुजतात. मोड.

डोळे :- सारा येतो. राताधळेपणा.

चेहरा :- तोंड वेडेवाकडे होते. खालचा जबडा हालतो. लुलेपणा (डावी बाजू) थंडीमुळे आलेला, डोळे बंद करता येत नाहीत.

जठर :- थोडेथोडे गार पाणी प्यावेसे वाटते. पण ते ताबडतोब ओकून पडते. मळमळते, जरा हालचाल केली तर ओकावयास होईल या धास्तीने स्वस्थ राहणे भाग पडते. ओकारी काळी, काफीच्या भुकटीप्रमाणे. कॅन्सर. आग होऊन कापल्याप्रमाणे वेदना होतात. कोरड्या ओकाऱ्या होऊन गुदमरते. कोणत्याही पदार्थाचा थोडा स्पर्श जरी ओठाला झाला तर मळमळते व ओकावयास होते.

उदर :- फुगते, हुळहुळे. स्पर्श सहन होत नाही. गार, दुर्गंधि रक्तमिश्रित शौचास होते.

मूर्चेन्द्रिये :- लघवीतून पू व रक्त जाते.

श्वसनेंद्रिये :- छाती आवळल्यासारखी वाटते. दमा. छातीची लक्षणे उकडवे वसल्याने जात होतात.

श्लोप :- श्लोप लागतात गुदमरल्यासारखे वाटते मंतर श्लोप येण्याची भीति वाटते.

त्वचा :- निळी, पिवळी, खपल्या वसलेली. पेये पिण्यानंतर केस उभे राहतात व पंजे कटत होतात. उन्हामुळे पिवळसर डाग पडतात.

ज्वर :- अंग वर्फासारखे गार. पीतज्वर (यलो फिव्हर)

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- उभे होताना. जरा हालचाल केली तर. थंडीने. ओशी वाहिल्याने-श्लेपनंतर. उन्हात. मोकळ्या हवेत.

ब वा खाण्याने, विश्रांतीने

संबंधी औषधे :- काबो-व्हेजि; शिंक; वेला; लोवे.

७९. कॅन्बिस (भांग)

Cannabis Indica & Cannabis Sativa

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम **भावना; मन; जननेंद्रिये व मूर्चेन्द्रिये** यावर होतो. अतिशय स्वच्छंद व तरल मनोवृत्ति. **मन प्रक्षुब्ध होते व मनात भव्य-अचाट कल्पना येतात व आभास होतात.** कल्पना-तरंग व विलक्षण विचित्र भ्रामक कल्पना. अत्यंत उत्हासी व सुखी. मिनिटे तासाप्रमाणे वाटतात व लहानशी जागा प्रशस्त जागेसारखी वाटते किंवा दिकालाचे ज्ञान नष्ट होते. स्वर्गात विहार करतो आहोत असे वाटते. किंवा धास्तीमुळे किंवा वेदनामुळे मानसिक यातना होऊन आकलनशक्ति नाहीशी होते. क्षुब्ध होणे, बडबडणे; खेळकरपणा; हवेत तरंगत आहोत असे वाटणे. अशक्तपणा वाटून शरीरात काही अर्थ नाही असे वाटणे. वेड-वात.

अंगावर कढत पाणी ओतले आहे किंवा गार पाण्याचे थेंबथेंब पडत आहेत असे वाटणे विशेषतः हृदयावर, गुदद्वारातून. बाहेर येत आहे असे वाटते उजेडाची आवड. लुल्यापडलेल्या भागांत गुदगुल्या होतात. हंसणे व रडणे. गंभीर गोष्टीविषयी हसणे किंवा उगीचच हसणे. अंधारणाची भीती वाटते. घंटा, गाणे वगैरेचे आवाज ऐकू येतात. पुढील गोष्टीचे भविष्य वर्तविणे. सर्व वस्तु मिथ्या आहेत असे वाटते. बोलताना आपण बोलत नसून दुसरे व कोणीतरी बोलते आहे असा भास होतो. मूर्चेन्द्रियांची लक्षणे स्पष्ट असल्यास कॅनॅबि, सॅटिव्हा वापरावे.

डोके :- दुखत असताना अनेक भ्रामक कल्पना मनात येतात. टाळू उघडते आहे व मिटते आहे असे वाटते डोक्याची कवटी वर उचलल्यासारखी वाटते, डोके धडापासून वेगळे झाले आहे असे वाटते. डोके आपोआप हालत राहते.

डोळे :- दृष्टीच्या क्षेत्रातील वाजूच्या वस्तू दिसतात. दृष्टि मंद, सारा.

कान :- पाणी उकळत असल्याप्रमाणे आवाज.

चेहरा :- त्वचा ताणल्यासारखी किंवा घट्ट झाल्यासारखी वाटते.

तोंड :- ओठ चिकटून बसतात. शोषित दात खाणे. तोतरे बोलणे. लाळ, पांढरी, दाट फेसाळ.

उदर :- आत काही तरी जिवंत फिरत आहे असे वाटते किंवा इकडे तिकडे उडते आहे असे वाटते. चेंडूवर बसल्याप्रमाणे गुदद्वारात त्रास होतो.

मूर्चेन्द्रिये :- लघवीला आग होऊन थेंब थेंब होते; वेदना होतात व त्या मागे जातात. परमा-तीव्रावस्था. मूत्रमार्ग इतका हुळहुळा होतो की; मांड्या दूर करून चालावे लागते. मूत्रपिंडात वेदना, हसताना जास्त होतात.

पुरुषजननेन्द्रिये :- शिश्न वेदना होऊन ताडते. बोंडीवरची कातडी मुजते. वैषयिक वासना वाढते. लघवी कष्टाने होते.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- विटाळ खूप जातो, गर्भाशयात व पाठीत खूप वेदना होतात, वेदना होताना संभोगाची इच्छा होते. वंध्या स्त्रियांची वासना वाढते. वारंवार संभोग केल्यामुळे वाखा होण्याचा संभव.

श्वसननेन्द्रिये :- वारंवार गुदमरल्यासारखे वाटते. छाती भरल्यासारखी वाटून श्वासोच्छ्वास करण्यास त्रास होतो. उभे राहिल्याने बरे वाटते. आवाजावर ताबा रहात नाही.

हृदय :- दम्यात घडघडल्यामुळे जाग येते. पाण्याचे थेंब गळत आहेत असे वाटते (कॅन्थि-सेंटी)

पाठ :- दोन्ही खांद्यावर आडवे व कण्यात दुखते त्यामुळे ताठ चालता येत नाही. वाकून चालावे लागते. हनुवटी आतील चिकटते (कॅन्थि-सेंटी.)

हातपाय :- हातपाय दुखतात, दीर्घ श्वास घेतल्याने जास्त. पायातील शक्ती अजिबात नाहीशी होते. थोडेसे चालले तरी खूप थकवा येतो. लवकल्या-प्रमाणे वेगळे आखडतात.

श्रोण :- मोहनिद्रा, वैषयिक किंवा प्रेतांची स्वप्ने पडतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- लघवी करताना. अंधारात श्म-बोलणे-चालणे. परमा. काफी. दाह. तंत्रातु. निजल्याने, जिना चढताना (कॅन्थि-सेंटी)

संबंधी औषधे :- ओपि; नक्स-मो; नक्स-व्हा; पल्स; वेला; म्हस-टा; लायको; व्हेरा-आ; हायासा.

उतार :- एपि.

८०. कॅन्थारिस् Cantharis

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्लेष्मल त्वचा; मूत्रत्रियांची-मूत्रा-शयाची; घशाची व आंतड्याच्या खालच्या भागाची; आवरण-मंदूवरील फुफुसावरील; त्वचा व उजवी बाजू यावर होतो. वेदना-चुणचुण होऊन कापल्याप्रमाणे किंवा आग होऊन चावल्याप्रमाणे होतात. हुळहुळे झाल्याप्रमाणे वाटते. अत्यंत तीव्र स्वरूपाची सूज (शोथ) त्यामुळे सूज आलेला भाग कुजावयास किंवा सडावयास लागतो. एकाएकी इतका अशक्तपणा वाटतो की बोलवतसुद्धा नाही. भाजणे पोळणे-भाजलेली जागा हुळहुळी होऊन चुणचुणते; गार पाण्याने बरे वाटते. भाजल्याच्या मानाने अव्यास्तव सूज येते. धावरे-भाजल्यासारखे फोड येतात व अतिशय अस्वस्थता येते. कोठेही सूज (शोथ) आली तरी मूत्राशयाचे उपद्रव बहुधा असतात. आचके-वाळतपणात. रक्तस्राव.

मानसिक :- वैषयिक उन्माद. राग. वेफाम वात. कंठाला स्पर्श केल्यास किंवा पाणी पिताना रडणे-भुंकल्यासारखे ओरडणे. चेहरा लाल होऊन एकाएकी वेशुद्ध होणे. काहीतरी करण्याचा प्रयत्न करणे पण हातून काहीच होत

नाही. शृंगारिक, स्त्रीविषयी गाणे म्हणणे; जननेंद्रिये, लघवी, शौच या संबंधी बडबड.

डोके :- मेंदूची आग होते. मेंदूत पाणी उकळत आहे असे वाटते.

डोळे :- लाल, चकाकणारे व बटारल्यासारखे. दृष्टी पिवळी.

कान :- आतून कढत वारे येत आहे असे वाटते.

चेहरा :- फिकट, केविलवाणा, मृतवत. ऋत व लाल. खाजणारे भाजल्यासारखे फोड येतात.

जीभ :- सुजलेली व कंपयुक्त. कडा लाल व हुळहुळचा.

तोंड :- तोंडात व घशात आग होते. पातळ पदार्थ गिळताना अतिशय त्रास होतो. सारखी तहान लागते. पण पाणी पिण्याचा तिटकारा. लाल चिळस येण्याइतकी गोड. दातखिळी बसली असताना दांत खाणे.

जठर :- जोरजोराने कोरड्या ओकाऱ्या येऊन ओकावयास होते. जठराच्या जागी स्पर्श सहन होत नाही. स्पर्श केल्या तर आंचके येतात.

उदर :- शौचास होताना लघवीला पण होईल असे वाटते व कुंघावे लागते. शौचास होताना आग होते-आवेचे बिघ्याप्रमाणे तुकडे तुकडे पडतात. शौचानंतर कापरे भरते. आव. गुदात कापल्याप्रमाणे वेदना होतात. वात सरल्याने थोडे पण शौचास झाल्याने चांगले बरे वाटते. बदकोष्टात लघवी तुंबते. आव व हगवणीत कष्टाने लघवीला होते.

मूत्रेन्द्रिये :- लघवी होताना भाजल्यासारखी आग होते; कापल्या-सारखे वाटते, लघवीला होईल होईलसे वाटून असल्या थुंकाचे लागते. लघवी थेंब थेंब होते. लघवीतून रक्त जाते. मूत्राशयाचा शोथ; मूत्रपिंडाचा शोथ. नाळगुद. मूत्रपिंडात खड्यामुळे होणाऱ्या वेदना शिशाची बोंडी दाबल्याने थोड्या कमी होतात

पुरुषजननेंद्रिये :- सुजून दुखतात. शिश्न ताठताना वेदना होतात, तरीपण संभोगाची इच्छा होते. शिश्न सारखे ओढावेसे वाटते. (मुलाना-मुतखडा झाला असल्यास). सारखा संभोग करावासा वाटतो, संभोगाने समाधान होत नाही. वीर्यपात होतो. परमा. वीर्य रक्तमिश्रित.

स्त्रीजननेंद्रिये :- वार आत राहते व त्यावेळेस लघवीला वारंवार कष्टाने होते. मूढगर्भ, मृतगर्भ बाहेर काढण्यास या औषधाने मदत होते. कामोन्माद. विटाळ सारखा वाहतो- वेडेवाकडे पाऊल पडले तर जास्त जातो. योनिद्वार सुजून

काळे पडते. पाळी लवकर येते. विटाळ काळा, थोडा. या औषधाने गर्भ-
धारणा होण्यास मदत होते. योनिद्वाराचा कंड सुटून वैयक्तिक वासना
उत्तेजित होते.

श्वसनेंद्रिये :- मधुन मधुन अनेक वेळा कोरडा खोकल्याचा ठसका लागतो. छाती-
तील वेदना देऊन आल्याने कमी होतात. प्लुरिसी- पाणी साचते. आवाज
मंद व अशक्तपणा वाटतो.

हृदय :- हृदयाभोवती पाणी साचते. मूर्च्छा येण्याची प्रवृत्ति. नाडी मंद, अनियमित.

पाठ :- कंत्रेत दुग्वते व वारंवार लवचीला लागते. पाठ मागे-पुढे वाकते.

हातपाय :- तळपाय हुळहुळे होतात. चालता येत नाही. हात व पात्रले गार.
बिना चटताना गुडघे थरथरतात.

उज्वर :- शीचास होताना कांपरे भरते. जननेंद्रियाला घाम येतो. घामाला लवची-
सारखा वास येतो. अंगावर पाणी ओतल्याप्रमाणे थंडी वाजते.

त्वचा :- भाजल्यासारखे फोड येतात व ते काळे पडतात, आग होऊन कंड
सुटते. धावरे-भाजल्यासारखे फोड येतात. भाजणे, पोळणे गार पाण्यानी
बरे वाटते. फोडाना स्पर्श केल्या तर आग होते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- लघवी करताना. पेये पिताना. थंडी. चकाक-
णाऱ्या वस्तूकडे पाहिल्यास. पाण्याच्या आवाजाने. कंटाला स्पर्श केल्याने.
काफी.

ब वा :- उष्णतेने. विश्रांतीने. चोळण्याने.

सहाय्यक औषधे :- एपि; कॅम्फ.

संबंधी औषधे :- आर्से; कलि आयो; पल्स; फास्फ; वेला; मर्क्यु; मर्क्यु-को;
सल्फ; सेपि.

८१. कॅप्सिकम (मिरची) Capsicum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्लेष्मल त्वचा; घसा; मूत्रपिंड;
हाडे व कानाच्या मागील हाडाचा उंचवटा यावर होतो. लठ्ठ, शिथिल,
चेहरा लाल असलेले अमंगळ, सुस्त, व बेशिस्त अडाणी इसम. थंडी
सोसत नाही व दिलेल्या औषधाची योग्य क्रिया होत नाही. वृद्धपणा.
शारीरिक श्रमाचा कंटाळा. घराची ओढ लागते. आवळल्यासारखे वाटते-

घशात व त्यामुळे सारखे गिळावे लागते. **आग व चुणचुण**; घशात, जिभेचा शेंडा; जठरात; शोचास होताना गुदात; मूळव्याधीच्या मोडात; मूत्रप्रणयित. **हुळहुळेपणा**. श्लेष्मल त्वचा; काळसर लाल-स्पंजासारखी व त्यातून रक्तमिश्रित आम वाहतो. सूज. (शोथ) पुवळण्याची प्रवृत्ति. खोल गळू. रेधा मारल्याप्रमाणे वेदना. वेदना होताना किंवा पेये पित्ताना शहारे येतात. दुर्गंधि स्राव. मानसिक श्रमाने क्षीण झालेले वृद्ध इसम, किंवा अपुऱ्या अज्ञाने खंगलेले इसम. एखाद्या भागाला चिमटा घेतला तर चिमट्यात आलेला उंचवटा तसाच बराच वेळ राहतो.

मानसिक :- मनोवृत्ति लहरी, छादिष्ट. घरी जाण्याची ओढ- त्यामुळे शोप येत नाही, चेहरा लाल होतो. व आत्महत्या करावीशी वाटते. दाखड्यांचा वात. गांवदळ, भडाण्यासारखे वागणे, कुठे तरी धडपडणे, अडखळणे. न ऐकणारी मुले. चेष्टेखोर, गाणे म्हणणे, परंतु क्षुल्लक कारणाने रागावणे. आपला कोणी अपमान करतो की काय इकडे सारखे लक्ष असणे. एखादी वस्तु हवी असेल तर तीच वस्तु दुसऱ्यानी देण्याची सूचना केली तर त्याला विरोध करणे.

डोके :- फुटल्यासारखे दुखते-खोकताना जास्त होते, शेकल्याने, डोके उंच करून निजल्याने बरे वाटते.

डोळे :- वस्तु काळ्या दिसतात.

कान :- दोन्ही कानाचे विकार आलटुन पालटून होतात. कानाच्या हाडांचा उंचवटा सुजतो व दुखतो, दाब सहन होत नाही. कान कटत, कान दुखून नंतर ऐकू कमी येते. गरोदरपणी होणारे कानाचे विकार.

नाक :- लाल पण गार, शेंडा अतिशय कटत. सकाळी अंथरुणात नाकातून रक्त येते.

चेहरा :- चेहरा लाल पण गार, किंवा फिकट व लाल आलटुन पालटून. रेष मारल्याप्रमाणे वेदना. ओठ सुजलेले.

तोंड :- तोंडात भाजल्यासारखे फोड येतात किंवा सपाट व्रण पडतात व ते दुखतात. जीभ बुंध्याशी हिरवट. पडजीभ सुजलेली. लाळ वाढते. तोंडाला घाण येते. जिभेच्या टोकाची आग व चुणचुण. हिरड्या स्पंजाप्रमाणे, दातापासून सरकतात. लाळ वाढते.

घसा :- आंत आग, चुणचुण. घसा आवळल्यासारखा वाढून सारखे गिळावे लागते. तंबाखू ओढणार व दाखडे यांची घसेदुखी. वेदना व कोरडेपणा

कानापर्यंत, पडजीभ सुजते. लांब होते; ती टणक जागेवर दाब देते आहे असे वाटते. खोक्ताना कटत व तिखट हवा बर येते व तिला दुर्गंधी चव असते.

जठर :- चमचमीत तिखट पदार्थ खावेसे वाटतात. कांहीतरी उत्तेजक हवेसे वाटते. तोंडाला पाणी सुटते. तहान लागते पण पाणी पिताना कापरे भरते. आम्ल-पित्त. आत आग होते किंवा कापरे भरते; बर्फासारखे थंडगार वाटते.

उदर :- शौचास थोडी थोडी होऊन त्यात पांढरी, कटत आव पडते व त्यावेळेस लघवीला होईल होईल असे वाटते. तहान लागते व कंवर दुखते. आव, आंतील घमन्या जोराने उडतात. मूळव्याध आग होते. रक्त येते व गुदद्वार हुळहुळे होते.

मूत्रेंद्रिये :- लघवीला होईल होईलसे वाटते पण होत नाही. लघवी कष्टाने होते. लघवी प्रथम थेंबथेंब पडते नंतर चिळकांड्या उडतात. मूत्रमार्गाच्या तोंडाशी आग होते. पेये पिताना लघवीला व शौचास लागते.

पुरुषजननेंद्रिये :- वृषण गार होते. अंड शिजते व बधिर होते. परमा-दाट पांढरा सायीप्रमाणे साव. वीर्यवाहिनी नलिका वाळते. मूत्रप्रंथित अतिशय आग होते, परम्यामुळे. शृंगारिक गोंजारतांना सर्वांग कापते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळ थांबण्याच्या वयात होणारे उपद्रव व त्यावेळेस जिभेच्या शेंड्याची आग होते. रक्तप्रदर व त्यावेळेस मळमळते.

श्वसनेंद्रिये :- छाती आवळल्यासारखी वाटून श्वासोच्छ्वास करता येत नाही. खोक्ताना दूरच्या भागात दुखते-डोक्यात-कानात-मूत्राशयात-गुदध्यात पायात वगैरे, किंवा तोंडाला दुर्गंधी वास येतो. अशक्तपणामुळे खोकून कफ बाहेर काढता येत नाही. फुफुसांचे कुजणे. बरगड्या निखळल्यासारख्या वाटतात. दम्यात चेहरा लाल होतो. दीर्घ श्वास घ्यावासा वाटतो व त्याने आपल्या सर्व तक्रारी दूर होतील असे वाटते. गाणान्यांचा व वक्तांचा वसलेला आवाज.

पाठ :- पाणी पिताना पाठीत तीव्र वेदना होतात. शौचानंतर कमरेत दुखते. माकडहाडात मूळव्याध व आव झाली असताना दुखते.

हातपाय :- गृध्रसी वात, मागे वाकल्याने किंवा खोक्ताना जास्त दुखते. मांड्यांना गार घाम येतो. सांध्यात कटकट आवाज होतो; ताठतात, सुरवातीस चालताना दुखतात. कमरेच्या सांध्यापासून पाऊलापर्यंत खोक्ताना दुखते. हातापायांना लुळे पडल्याप्रमाणे वेदना होतात.

ज्वर :- पाठीत थंडी सुरु होते-शकल्याने बरे वाटते. प्रत्येक वेळी पाणी प्याल्यानंतर थंडी वाजते. शहारे डोक्यापर्यंत जातात; थंडी वाजणे व उष्णता आलटून पालटून नंतर घाम येतो. सहजासहजी घाम येतो. विकार झालेला भाग गार होतो.

झोप :- खाण्यानंतर गुंगी येते. भावनातिरेकाने झोप येत नाही किंवा घराच्या ओढीमुळे झोप लागत नाही. स्वप्नात वरून खाली पडत आहोत असे वाटते. दिवसा जांभया येतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- वाऱ्याची झुळुक लागल्याने; गरम असली तरी. थंड-हवा-पाणी. उघडे झाल्याने. दमट हवा. आंधोळीने. आवंढा गिळताना. खाताना. दाखडे.

ब वा :- उष्णतेने. एकसारखी हालचाल केल्याने.

सहाय्यक औषधे :- नेट्र-मू.

संबंधी औषधे :- कॅन्था; पल्स; बेला; लायको; सिना; सिलि.

८२. कॅम्फर (कापूर) Camphor

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम पचनेंद्रिये; मूर्चेन्द्रिये; व नाक यावर होतो. अंग बर्फासारखे गार पण पांघरुण नकोसे वाटते किंवा एकदा पांघरुण घ्यावेसे वाटते नंतर नकोसे वाटते. अंतर्गत आग. एकबस शक्तिपात-आघातामुळे-शस्त्रक्रियेनंतर, उन्हामुळे-कॉलरा वगैरे. कॉल-न्यात एखादी ओकारी किंवा जुलाब झाला तर शक्तिपात होतो. निळसर-सुरकुत-लेला म्हाताऱ्यासारखा चेहरा. स्नायू येण्याचे बंद होते. किंवा कमी प्रमाणात जातात. आचके- तोंडाला फेस येतो, ओठ निळे होतात व दातखिळी बसते. जोराने अंग ताठते-दात उघडे पडतात; नंतर गुंगी येते व अंग गार पडते. थंड वारे सहन होत नाही, सर्दी झालेली सोसत नाही. वेदना होताना उष्ण लाटा आल्यासारखे वाटते व बेचैनपणा येतो. वेदनांचा विचार केल्यास वेदना बंद होतात. विकारांची किंवा लक्षणांची गुंतागुंत झाली असल्यास या औषधाने त्याचा उलगडा होण्याला मदत होते. हे औषध बहुतेक सर्व- विशेषतः वनस्पतिजन्य औषधाना उतार म्हणून उपयोगी पडते.

मानसिक :- मानसिक बहिरता किंवा भीतियुक्त काळजी. कोणीही जवळपास असलेले आवडत नाही व कोणतीही गोष्ट मनास येत नाही. वात-वेड.

अंथरुणाबाहेर किंवा खिडकीतून बाहेर उडी मारण्याचा प्रयत्न करणे. आपण मरणार आहोत असे वाटते, पण आपण जिवंत आहोत असे पाहून बरे वाटते. रात्री एकाएकी काळजी वाढू लागते; व घेड लागल्यासारखे होते. कोणीतरी मदतीला यावे म्हणून ओरडणे. प्रश्न विचारला तर डोळे मिटणे व प्रश्नाचे उत्तर न देणे.

डोके :- डोक्यात गाठी मारल्याप्रमाणे वाटते. डोक्याच्या मागील भागात नाडीचे ठोके पडल्याप्रमाणे दुसटुसते किंवा हातोड्याचे ठोके मारल्याप्रमाणे वाटते. कानशिलात व डोळ्याभोवती मधून मधून चमका मारतात. आचक्यात डोके एका बाजूला वाकते.

डोळे :- वस्तु जास्त चकचकीत व तेजस्वी आहेत असा भास होतो. बटारल्या-सारखे घर बळलेले किंवा कानशिलाकडे बळलेले, बाहुल्या रुंदावतात.

कान :- पाळ्या कदत व लाल.

नाक :- हवेत बदल झाला की सर्बी होते; विशेषतः वृद्धपणी. नाक गार व चिमटल्याप्रमाणे. नाकातून एकसारखे रक्त येते व त्यावेळेस अंगावरचे केश उभे राहतात. श्वास घेताना हवा गार लागते.

चेहरा :- निळसर, मुरकुतलेला, म्हणतान्यासारखा. ओठ विलग होतात त्यामुळे दात दिसतात. गार घाम, दातखिळी बसते. तोंडाला फेस येतो.

जमि :- गार, निळी, कंपयुक्त. बोलणे अडखळत.

जठर :- तहान लागते. पाणी कितीही प्याले तरी समाधान होत नाही. आग होते.

उदर :- कोंलरा-ओकाऱ्या किंवा जुलाब फार न होता एकदम शक्तिपात होतो. अंग गार पडते. अंगावर पांघरूण नको वाटते. स्नायूंना पेटके येतात. तांदुळाच्या धुणीप्रमाणे पांढरे जुलाब होतात.

मूत्रेद्रिये :- लघवीला कष्टाने थोडे थोडे होते. लघवी होताना अंग होते. लघवीतून रक्त जाते. मूत्राशयात लघवी तुंबून राहते व कितीही कुंथले तरी होत नाही.

पुरुषजननेंद्रिये :- संभोगाची इच्छा तोत्र होते. शिश्न ताठ होताना दुखते. कामोन्माद.

स्त्राजननेंद्रिये :- चिदाळ यांत्रण्याच्या बयात-अंगात कडत लायु आल्यासारखे वाटते, उदर हातपाय गार पडतात. पांघरूण घेतल्याने घाम येतो व उघडे राहिल्यास अंग गार पडते.

श्वसनेंद्रिये :- श्वासोच्छ्वास गार. आवाज घोगरा चिरचिरा. श्वासोच्छ्वास कोंडून गुदमरल्यासारखे वाटते. भयंकर कोंड्या खोकल्याची दास. उपजलेल्या मुळाना श्वासोच्छ्वास करता येत नाही.

हातपाय :- बधिर, मिरमिरल्यासारखे वाटते व गार पडतात. आंगठे मागल्या बाजूने वाकतात. पोटच्याना पेटके येतात. पावले गार, लचकल्याप्रमाणे दुखतात. सांध्यात कटकट आवाज.

ज्वर :- हुडहुडी भरते व अंग गार पडते. ताप असताना अंगावर पांघरूण घ्यावेसे वाटते. शोथ (सूज) आल्यामुळे एकदम ताप येतो. अंग आळीपाळीने कढत व गार होते व जलद थकवा येतो. सर्दी होण्याचे अगोदर तिकोनी हाडाखाली शहारे येतात.

त्वचा :- कोरडी; घांघरे. निळसर, गार, पांघरूण नको वाटते.

झोप :- अस्वस्थ. हातपाय गार झाल्यामुळे झोप येत नाही.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थंडी अर्धवट झोपेत असताना. मानसिक श्रम. आघात. **स्त्राव येण्याचे बंद झाल्याने.** हालचाल.

व वा :- स्त्राव सुरू झाल्याने. घाम आल्याने. विकाराचा विचार केल्याने. सहाय्यक औषधे :- कॅन्था.

संबंधी औषधे :- आसें; ओपि; अॅन्टी-टा; कार्बो-व्हेजि; कोक्यु; कुप्रम; नक्स-व्हा; वेला; व्हस-टा; व्हेरा-आ; सिकेल.

८३. कॅलंडुला Calendula

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम **स्नायू;** कणा व यकृतावर होतो. दुखा-पतीच्या मानाने वेदना जास्त तीव्र असतात. **जरबमा-**उघड्या-फाडल्या-**ओरबडल्याप्रमाणे,** वेडावाकड्या अगर पुवळलेल्या. रक्तस्त्राव-डोक्याच्या जखमातून होणारा किंवा दात काढल्यानंतर येणारा. या औषधाने जखमांचे स्वरूप निरोगी होऊन त्या जलद भरून येण्यास मदत होते. **पू होण्याचे** थांबते. दमट व मोकळी हवा सोसत नाही- सर्दी होते. कावीळ. कॅन्सर-मध्ये इतर औषधाबरोबर देता येते. सुनबहिरीनंतर आलेल्या लुळेपणा कॅलंडुलाचे टिंकचर कढत पाण्यात मिसळून त्याच्या घड्या देवल्या तर बाळंतपणानंतर चांगला आराम मिळतो.

मानसिक :- अतिशय घाबरटपणा. उगीचच भीती वाटते.

डोके :- मेंदूवर ओसे आहे असे वाटते.

डोळे :- वस्तु पिवळ्या दिसतात. लासरू.

नाक :- एकाच वाजूने खाव येतो; खाव हिरवा

फान :- बहिरपणा. गाडीत किंवा गोंगाटात बरे ऐकू येते. दूरचे आवाज चांगले ऐकू येतात. आवाजाने दचकणे.

जठर :- छातीत जळजळते व त्यावेळी अंगावर केस उभे राहतात. छातीत मळ-मळल्यासारखे वाटते. तंत्राखू ओढताना उचकी लागते.

उदर :- दक्षासारखे पांढरे शीचास होते. पीटाची खळी फुगते. कावळ.

पुरुषजननेंद्रिये :- संभोगानंतर बोंडीची कातडी फरवडते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- गर्भाशयाची अवास्तव वाढ, गर्भाशयाच्या तोंडाशी मांसांकुरा-प्रमाणे उगवण. गर्भाशयाचे मुख वाजवीपेक्षा जास्त योनीत आलेले असते रक्तप्रदर.

पाठ :- तिकोनी हाडाच्या टोकाशी पारल्यासारखे दुखते. पंजे गार.

त्वचा :- पिवळी. अंगावर केस उभे राहतात.

ज्वर :- मोकळी हवा सहन होत नाही.; अंग गार होते. पाठीत शहारे येताना त्वचा गरम होते. संध्याकाळी अंग तापते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- दमट-आभाळ आलेली हवा. थंडी वाजताना.

संबंधी औषधे :- आर्नि; आर्से; नाय-अॅसि; बेल्सि; ब्रायो; फार्फ; ऱ्हस-टा.

सहाय्यक औषधे :- हेपार.

८४. कॅल्करिआ आयोडेटा Calcareia Iodata

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम गाडीवर होतो. वारंवार सर्दी होणारी फोपशी मुले. खाव भरपूर व पिवळे. गर्भाशयाची गुल्मे. गलकंठ बिटाळसे-पणी मोठे होते.

डोके :- गाडीत गार वारे लागल्याने डोके दुखावयास लागते.

घसा :- दानसिल मोठ्या होतात व त्यावर लहान लहान खळग्या पडतात.

त्वचा :- शिरा फुगून वेड्यावाकड्या झालेल्या असताना त्यात व्रण पडतात व ते लवकर बरे होत नाहीत. घाम खूप येतो.

स्त्रीजननेंद्रिये :- स्तनात गाठी होतात. व त्या इकडे तिकडे सरकविल्याने सरकतात- दाबल्याने दुखतात- किंवा हात हालविल्याने दुखतात.

८५. कॅल्करिआ आर्सेनिका Calcareo Arsenica

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम हृदय व मूत्रपिंड यावर होतो. शरीर हलके होऊन जमिनीवर पाय ठरत नाही असे वाटते. जीर्ण हिवतापः यकृत व पांथरी वाढलेली तान्ही मुले. विटाळ थांबण्याच्या वयात लह्म स्त्रियांना होणारे उपद्रव. दर ४ व्या ठोक्याला नाडी नियमितपणे थांबते. जलोदर, नाळगूद, कॅन्सर. फेफरे येण्याचे अगोदर ठोक्याकडे रक्त जाते- व हृदया-जवळ फेफरे येण्याची जाणीव होते.

मानसिक :- काळजी उदासीनता सोबतीची आवड.

डोके :- घेरी येताच डोक्यात रक्त चढते. दर आठवड्यानी डोके दुखते. वेदना होत असलेल्या बाजूस निजल्याने बरे वाटते.

उदर :- रताळी खाण्याने हगवण लागते. पॅन्क्रिआ ग्रंथीचे विकार; कॅन्सरची आग.

मूत्रेन्द्रिये :- मूत्रपिंडाच्या जागेवर दाब सहन होत नाही. लघवीतून आल्बुमिन जाते. दर तासा-तासाला लघवीला जावे लागते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- गर्भाशयाचा कॅन्सर- रक्तमिश्रित दुर्गंधी धुपणी- गर्भाशयात व योनीत आग होते.

हृदय :- हृदयाच्या जागेत आवळल्यासारखे धाटून गुदमरल्यासारखे वाटते व हृदय धडधडावयास लागते. फेफरे येण्याचे अगोदर धडधडावयास लागते व दुखते. प्रत्येक ४ व्या ठोक्याला नाडी थांबते.

श्वसनेंद्रिये :- कंठ दोरा बांधून मागे ओढल्यासारखा वाटतो. छातीत आग होते.

मानपाठ :- मानेच्या पोकळीत ताठते व दुखते. पाठीत जोराजोराने दुसदुसावयास लागते, लामुळे आंथरुणाबाहेर पडावे लागते.

हातपाय :- पाय थकल्यासारखे किंवा लुळे पडल्यासारखे वाटतात.

ज्वर :- हिक्ताप.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थोड्याशा श्रमाने. थंडीने. खाण्यात बदल केल्याने.

८६. कॅल्करिआ कार्बोनिका (खड्डू) Calcarca Carbonica

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम पोषण; हाडे; गाठी; त्वचा; रक्त; छाती; (उजवे फुफुस); हृदय व मुले यावर होतो. लठ्ठ, फोपडी मुले यांना सहजासहजी वाम येतो, विशेषतः डोक्याला, छातीला व झोपेत जास्त येतो. स्नायु भरपूर, बहुधा आंबट वासाचे, शौच, घाम, शरीराचा वास, लाळ वगैरे. शरीर थलथलीत व सुस्त. आळशी स्वभाव. मार पडलेली जागा वधिर होते. सहज लचक भरते किंवा सांधे निखळतात. थंड दमट हवेने नसानसातून थंडी वाजते. बारंवार सर्दी होते व ती छातीत उतरते. संवर्धन नीट होत नाही. हाडांची अयोग्य वाढ. हाडावर हाड वाढते किंवा ती मऊ होऊन वाकडी होतात. मुलांची टाळू योग्य वेळी भरून येत नाही, दात उशीरा येतात व मुले उशीरा चालावयास लागतात. मुडदूस. खडे होण्याची प्रवृत्ति. क्षयाची प्रथमावस्था-कोरडा खोकला येतो, छातीत इतस्ततः दुखते-मळ-मळते-व सहज दम लागतो. शारीरिक व मानसिक श्रमाने आलेला थकवा. स्नायूत खोल असलेली गळवे, मोड होण्याची प्रवृत्ति-नाकात, कानात, गर्भाशयात वगैरे. पोकळ गुल्मे. वाळलेली मोठ्या पोटाची व डोक्याची मुले. पाण्यात काम करून उद्धवलेले विकार. मुष्टिमैथून, संभोगातिरेक, भीती, शोभे उचलणे, विटाळ वेद होणे या कारणांनी उद्धवलेले विकार. गाठी मोठ्या होतात मानेच्या वगैरे. फेफरे येण्याचे अगोदर बॅक्टीरून भावना वर जातात किंवा उंदीर हातावरून वर किंवा खाली पोटाच्या खळीतून गर्भाशयापर्यंत किंवा खाली पायावरून चालत आहे असे वाटते. स्नायूत उडणे, कंप, लुळे पडणे, वेदना. सुलाना उमे केले तर ती जमिनीवर पाय ऐकत नाहीत. मंद, आळशी, मुळे, ती खेळत नाहीत. दगड घडविणाऱ्यांचे विकार.

मानसिक :- उदासीन खिन्न, रडावेसे वाटते. लोक आपणाकडे संशयित दृष्टीने पाहत आहेत असे वाटते व स्वतः साशंक असणे. कोणतीही गोष्ट मन

लावून करता येत नाही. बोलताना, लिहिताना गोथळ होतो, किंवा शब्दाची उलटापालट होते. सावधपणा. भीती वाटते-वेड लागेल-काहीतरी दुखणे होईल-काहीतरी दुःखदायक किंवा भयंकर घडेल अशी. उद्योगी इसम एकदम आळशी होतात. क्षुल्लक गोष्टींचा विचार करावासा वाटतो. निराश, निरुत्साही, कुरकुर्या स्वभाव. गुठे चिडखोर, भित्री व एकेटिकाणी स्वस्थ बसून राहतात. काही करू अशी शक्यता वाटत नाही. लहानसहान महत्त्व नसलेल्या गोष्टींचा विचार करीत बसणे. सर्वदेवस काड्या, काटक्याचे तुकडे करीत बसणे. आपल्याला जुने कोणीतरी चालत आहे असा भास. खालीवर पळत जाऊन ओरडावेसे वाटते. आपण बरे होणार नाही अशी निराशा वाटते. आग, खून, उंदीर याचे दिसावे दिसतात.

डोके :- घेरी-अनेक विकारात किंवा लक्षणांबरोबर उद्भवते. भीति-चिंता वाटली की घेरी येते. जिना चढताना किंवा उच्च जार्गी गेल्यास घेरी येते. डोक्यात आत खोल हातोड्याचे ठोके मारल्याप्रमाणे किंवा फुटल्याप्रमाणे दुखते. डोके दुखताना हात व पावले गार होतात. डोके आतून बाहेरून बर्फासारखे गार वाटते. मानसिक अमाने डोके तापते. चा-याने डोके जास्त दुखते, अंधारात बरे वाटते. डोकें दुखतामा टेंकरा येतात. अर्धेशिशी. जागे झाल्यानंतर डोके खाजते. बुगंधी जाड लवडे त्यामुळे गळ्यातील गादी मोठ्या होतात. डोक्याला घाम येतो व त्याने उशी मिजते. **डोके मोठे व उदर मोठे व टणक.** जास्त ओझे उचलल्यामुळे किंवा रसायना कोणत्याही प्रकारचा ताण पडल्यामुळे डोके दुखते. सकाळी जागे झाल्यानंतर डोके खाजविणे, टाळूत आग होते. ठिकठिकाणी गार वाटते. मैदूत पाणी साचते (जीर्ण)

डोळे :- बाहुल्या विस्तारलेल्या. डोळे मिटल्यानंतर वस्तु दिसत आहेत असे वाटते. दृष्टिक्षेत्रातील बाजूच्या वस्तु दिसतात. डोळे बारांवार येतात. उजेड सहन होत नाही. मोतिबिंदू, सारा; फूल. सारविल्या किंवा धुरकटल्यासारखे दिसते. एकसारखे लिहिण्याने, पाहण्याने किंवा वाचण्याने दृष्टि मंद होते. लांबचे चांगले दिसते. लामरू. कंड सुटते. गेसच्या उजेडात वाचता येत नाही.

कान :- कानात दुसदुसत्यासारख्या वेदना होऊन काहीतरी बाहेर येत आहे असे वाटते. कानातून दाट पिवळा पू येतो. कोयनेल खाऊन किंवा पाण्यात काम करून आलेला ग्रहिरेपणा. आत आवाज होतात. मोंड, त्यातून रक्त येते. कानात आवाज होतात, गिळताना, चावताना जास्त होतात.

नाक :- सर्दी झाली की लवचीस बारांवार जावे लागते, वृद्धपणाची सर्दी. शेंबूड दाट दुर्गंधि, पिवळा-काळसर रक्तमिश्रित. सकाळी रक्त येते. नाक सुजते; व

वरचा ओठ सुजतो; हवेत बदल झाला की मुलांना सर्दी होते. नाकपुड्या हुळहुळ्या होऊन त्यांत व्रण पडतात. मोड. सर्दी व पोटदुखी आलून पालटून. नाकात घाण येते. सर्दी न होता वारंवार शिंका येतात. लठ्ठ होण्याच्या मुलांच्या नाकांतून रक्त येते.

चेहरा :- फिकट-पांढरा फटफटीत, फुगीर. वरचा ओठ सुजतो व त्यांत भेगा पडून रक्त येते, सकाळी. जवळ्याखालील गाठी मोठ्या होतात. हनुवटीवर पुटकुळ्या येऊन त्या खाजतात. मुले क्षोपेत चपळतात व गिळतात.

तोंड :- एकसारखी आंघट चव. तोंडाला आंघट पाणी येते. हिरव्यातून रक्त येते. जीभ रात्री कोरडी पडते; शेंडा भाजल्यासारखा वाटतो-गरम पदार्थ खाताना जास्त. हवा लागल्याने किंवा कढत पदार्थ तोंडात घेतल्यास दात दुखतात. दात खवकर येत नाहीत व येताना त्रास होतो. गालगुंड होऊन झालेला नाडीव्रण.

घसा :- दानसील सुजून मोठ्या होतात. गिळताना टोचते. घशात बारीक व्रण पडून ते टाळूपर्यंत येतात. पडजीभ फुगते-सुजते.

जठर :- अतिश्रम केल्याने भूक नाहीशी होते. खाल्यानंतर पोट फुगते. सकाळी भूक लागते. दूध सोसत नाही. शिजविलेले पदार्थ किंवा मांस यांचा तिटकारा. खड्ड, माती, कोळसे, अंडी यासारखे रूक्ष पदार्थ खावेसे वाटतात, तहान लागते व थंड पेयें प्यावीशी वाटतात, विशेषतः रात्री. आंघट टेकरा येतात व आंघट ओकावयास होते. ओकारीत दुधाच्या गाठी पडतात. **पोटाची खळी फुगते व ती उपड्या बऱ्यासारखी दिसते.** थोडे पाणी प्याले तरी मळमळावयास लागते पण बर्फ घालून घेतले तर मळमळत नाही. आम्ल वाढते.

उदर :- बेंबीजवळ पेटके येतात. यकृताची जागा वाकल्याने दुखते. पित्ताच्या खड्यामुळे होत असलेल्या वेदना. उदराभोवती वस्त्राचा दाब सहन होत नाही. मलाबरोध-पण त्याने बरे वाटते. खड्डसारखे, राखी रंगाचे किंवा हिरवे पाण्यासारखे शौचास होते. उदर फुगते व टणक लागते. हगवण, अपक्व अन्न पडते. जंत होतात. मुलांची हगवण, सारखी खाखा सुटते. उदरात वेदना होताना मांड्या गार होतात. शौचास प्रथम घट्ट, नंतर चिकट, नंतर पातळ होते. गुदद्वार बाहेर येते, आत वळवळत आहे असे वाटते. मूळव्याध चालताना जास्त होते, बसल्याने बरे वाटते. खाण्यापिण्यानंतर शौचास लागते.

मूत्रेन्द्रिये :- लघवी दुर्गंधी किंवा उग्र वासाची. पांढरा गाळ खाली साचतो. लघवी काळसर पिंपट रक्तमिश्रित. मूत्राशयात मोड होतात. मूत्रपिंडात खडे होऊन वेदना होतात.

पुरुषजननेन्द्रिये :- इन्द्रिये शिथिल व निःशक्त. संभोगानंतर पाठ व गुडघे गळून गेल्यासारखे वाटतात, घेरी येते डोके दुखावयास लागते, घाम येतो व चिड-खोरपणा येतो. संभोगाची इच्छा होते (शारीरिकपेक्षा मानसिक). शिश्र चांगले ताठ होत नाही. वीर्यस्खलन अपुरे व अवेळी, अतिशय मैथुनामुळे किंवा मुष्टिमैथुनामुळे इन्द्रियाना आलेली अशक्तता-नपुसकत्व. वृषण वृद्धि स्वप्नावस्था वारंवार होते. जननेन्द्रियाना कंड येते व आग होते.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- पाळी लवकर सुरू होते, योग्यवेळी विटाळ फार जातो व फार दिवस राहतो, विटाळ जाताना घेरी येते, दात दुखतात, पाऊले दमट व गार होतात. लष्ट पण शरीराने शिथिल मुलींना रजोदर्शन होत नाही, छातीत धडधडते, दम लागतो, डोके दुखावयास लागते (चढताना). श्रमा-मुळे किंवा भीती, दुःख वगैरे मानसिक भावनामुळे विटाळ जावयास लागतो. विटाळशी होण्याचे पूर्वी स्तन दुखावयास लागतात. अतिशय विटाळ जात असल्यामुळे किंवा अशक्तपणामुळे आलेले बंध्यात्व. धुपणी दाट दुधासारखी, पिवळी भडभडून वाहते, लघवी करताना जास्त. एका पाळीपासून दुसरीपर्यंत स्नायू वाहतो. धुपणीमुळे कंड सुटते आग होते. गरोदरपणी अशक्तपणा व थकवा वाटतो. पायांच्या बोटांना व तळपायात पेटके येतात. गर्भपात होईल असे वाटते. दूध अतिशय येते किंवा सुळीच येत नाही. मुलाना ते रुचत नाही. संभोगानंतर घाम येतो व गळून गेल्यासारखे वाटते. गर्भाशयातील मोड. स्तनाग्राना भेगा पडतात, व्रण पडतात. अत्यंत हुळहुळी. मनःक्षोभाने बंद झालेला विटाळ पुन्हा सुरू होतो किंवा गर्भाशयात वेदना होऊन होतो.

श्वसनन्द्रिये :- आवाज बसतो, सकाळी. क्षयामुळे कंठाला आलेली सूज. श्वासोच्छ्वास करताना घुरघुर आवाज होतो. श्रम केले तर किंवा चढताना दम लागतो. काही केले तरी घाप लागते. छातीत व हृदयात अशक्तपणा वाटतो. श्वासोच्छ्वास करण्याची सुद्धा शक्ती वाटत नाही. क्षयाची प्रथमावस्था. घशात धूळ गेल्याप्रमाणे वाटून खोकला येतो. रात्री खोकला कोरडा असतो सकाळी ओला होतो. खोकला, आंत श्वास घेताना, पेटीसारखी वाऱे वाज-विताना, खाताना जास्त होतो. कफ दिवसाच पडतो. कफ-दाट-पिवळा-पांढरा-पुबळलेला-गोड. छातीत चमका मारतात, दाबलेले. किंवा स्पर्श केलेला

सहन होत नाही. कुप्फुसातील व्रण किंवा गळू. क्षयाची शेवटली अवस्था. एकाएकी श्वासोच्छ्वास थांबल्यासारखा वाटतो.

हृदय :- अशक्त, धडधडते-रात्री जेवण झाल्यानंतर. हृदयाच्या जागी गार झाल्यासारखे वाटते.

मानपाठ :- उच्चलताना मान दुखते. लचकल्याप्रमाणे पाठ दुखते, उठता येत नाही. पाठ इतकी अशक्त वाटते की ताठ बसता येत नाही. मणके दिले झाल्यासारखे वाटतात-दाबल्याने दुखतात. कुवड. पाठीच्या तिकोनी हाडांमध्ये दुखते त्यामुळे श्वासोच्छ्वास ध्यावयास अडथळा वाटतो. मान ताठते.

हातपाय :- हाताला भेगा पडतात. हातपाय अशक्त झाल्यासारखे वाटतात, कापतात. घोटे (मुलांचे) शिथिल झाल्यामुळे पावले चालताना आतल्या बाजूस दुमडतात. संधिवात, सांध्यावर गांठी येतात, हालचाल करताना ताठल्यासारखे वाटतात. तळहाताला घाम येतो. **पावले गार व ओलसर** पण रात्री तळपायांची आग होते, ओले पायमोजे घातले आहेत असे वाटते. अतिशय थंडीत बोटे लाल होऊन खाजतात. सांधे वेडेवाकडे होतात. गुडपी रोग. कमरेच्या सांध्याचा क्षयरोग. हातापायावरून उंदीर वर पळत आहे असे वाटते-विशेषतः फेफरे येण्याचे अगोदर. अंथरुणात पाय ताठ केल्याने पोटाच्यात पेटके येतात.

शोप :- डोळे मिटल्यावर झपंकर देखावे दिसू लागतात. मनात कल्पनामागे कल्पना येत राहिल्यामुळे शोप येत नाही. शोपेतून दचकून जागे होऊन इकडे तिकडे पाहणे. मुले शोपेत; मध्यरात्रीनंतर घाबरून किंचाळू लागतात व त्यांचे काही केल्या समाधान होत नाही. एकच एक वेडीवाकडी कल्पना मनांत येऊन शोपेतून वारंवार जागे होणे. भयंकर मृत्यूची, विचित्र स्वप्ने पडतात.

ज्वर :- बर्फासारखा गारपणा-डोक्याच्या टाळूचा किंवा इतर ठिकाणी-हातांचा, पावलांचा-गुडघ्यांचा-किंवा विकार झालेल्या भागांचा. थंडी वाजताना तहान लागते. अंतर्गत आग पण बाहेरून अंग गार लागते व घाम येतो. डोके, छाती, हात, पाय याना घाम येतो. विटाळसेपणी रात्री अंग तापते, बेचैन, होऊन शोप येत नाही.

त्वचा :- सापाप्रमाणे गार. इसब डोक्यावर सुरू होऊन चेहेऱ्यापर्यंत पसरतो. मुलांचे खवडे. पित्ताच्या गांधी थंडीने कमी होतात. गजकर्ण, मांसांकुर, चामखिळी. लहान सहान जखमा पुवळून लवकर बऱ्या होत नाहीत. पायावर.

लाल ठिपके पडतात व ते चोळले म्हणजे कंड सुटून आग होते. डोक्या-पासून पायापर्यंत त्वचा थरथरलेली दिसते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थंडी; थंडगार झोंबणारी हवा; गार पाण्याचे स्नान. दमट हवा. जागा; हवेचा बदल. अंग निवल्याने. श्रम-मानसिक शारीरिक चढताना, डोक्याचे श्रम. दात येताना. वयात येण्याच्या काळात. वस्त्राचा दाब. दुधाने. जागे झाल्यानंतर. काळजीमुळे. पौर्णिमा, उमे राहिल्याने. डोके वळविल्याने. वर पाहिल्याने.

ब वा :- कोरडी हवा. वेदना होत असलेल्या बाजूवर निजल्याने. शिंकल्याने (डोके दुखणे). चोळण्याने पुसण्याने. हात फिरविल्याने.

सहाय्यक औषधे :- बेरिन्का; बेला; म्हसटा; लायको; सिली.

संबंधी औषधे :- अगारि; अरानि; इपि; कलिन्वा; ग्रफाय; ट्यूब; डल्का; येरि; नक्सन्हा; नाय-अॅसि; नेट्र-का; पल्स; पोडो; प्रॅटि; फास्फ; बिस्म; बोरो; सार्सा; सेपि.

८७. कॅल्करिआ फास्फोरिका Calcareo Phosphorica.

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम पोषण; हाडे; उदर; डोक्याची टाळ व छाती यावर होतो. नाजुक, चिडखोर, उंच किडकिडित, मळकट किंवा पिकट रंगाची त्वचा असलेली मुले. हाडे-मऊ-पातळ, व ढिसूळ होतात; मोडलेली लवकर जुळून येत नाहीत. हाडे कुजतात. मणक्याची वगैरे. पोषण चांगले होत नाही. मुडदुस. लहानसहान जागी गरमा, किंवा हुळहुळपणा वाटतो, डोक्याची टाळ-डोळे-नाकाचा शेंडा-बोटे वगैरे. बधिरपणा, मुंग्या येणे व गरपणा विशेषतः हातापायांचा. वेदना इकडून तिकडे फिरतात. खाव बुळबुळीत अंड्याच्या वल्काप्रमाणे-धुपणी वगैरे. पंडुरीग. संघिवात. गाठी मोठ्या होतात. टाळ लवकर भग्न येत नाही. विकाराचा विचार केल्याने विकारांचा जोर जास्त होतो. मुलांचे पोषण नीट होत नाही. ती चिडखोर, शरीराने बिसविशीत होतात, उताणे निजले असता आचके आल्याप्रमाणे दचकतात. कुशीवर केल्याने बरे वाटते. दुःख शोक वार्हट बातग्या, प्रेमभंग, संभोगातिरेक, वयात येण्याच्या काळात, एकदम उंच झाल्यामुळे, वजन उचलल्यामुळे, नाडीव्रणाचे ऑपरेशन केल्यामुळे,

भिजल्यामुळे झालेले दुष्परिणाम. मुलींना वेळेवर न्हाण येत नाही. किंवा त्यांची न्हावी तशी वाढ होत नाही.

मानसिक :- चिडखोर-संतापी व अस्वस्थ. कोठेतरी जावेसे वाटते. विसरभोळेपणा. घरी असले तर दूर जावेसे वाटते, दूर असले की घरी जावेसे वाटते. खुळचट, वेडगळ मुले.

डोके :- डोक्याच्या मागील भागापासून कण्यापर्यंत दुखते. शिंकल्याने किंवा गार पाण्याने बरे वाटते. झालेत जाणाऱ्या मुलामुलींची डोकेदुखी व त्याच-बरोबर हगवण. डोक्याच्या मागील भागी बर्फ ठेवल्यासारखे वाटते. डोक्याची हाडे पातळ होतात. मेंदूत पाणी साचते. डोके दुखत असताना उदर फुगते. डोके तापून केसाच्या बुंध्याशी चुणचुण होते. टाळू वेळेवर भरत नाही किंवा भरलेली पुन्हा उघडते. टाळू गार, हुळहुळी. डोके सावरत नाही, हुगुहुगु हलते.

डोळे :- मागील भागात गार झाल्यासारखे वाटते. सारा येतो, गॅसच्या उजेडात डोळ्याचा उपयोग करता येत नाही.

कान :- पाळ्या एकाएकी सुजतात. आत गार वाटते. शौचानंतर कानात आवाज होतात.

नाक :- शेंडा बर्फासारखा गार. मोठे देठ असलेले मोड येतात.

चेहरा :- फिकट, पिवळसर, मळकट, पुटकुळ्यानी भरलेला. गार घाम येतो. वरचा ओठ सुजतो.

तोंड :- दात उशीरा येतात, मऊ होतात व लवकर कुजतात. दांत येताना होणारे विकार. चावताना दात हुळहुळे. सकाळी जागे झाल्यानंतर किळसवाणी चव, डोके दुखताना कडू.

घसा :- दुखतो व पोकळ झाल्यासारखा वाटतो. टानशिल सुजून मोठ्या होतात व त्या तोंड उघडताना दुखतात.

जठर :- चमचमीत किंवा खारट पदार्थ खावेसे वाटतात. तांदूळी मुले वारंवार पितात व ओकतात. पचनक्रिया मंद. थोडे खाले तरी पोट बिघडते, दुखते. अंगावरचे किंवा वरचे दूध एकसारखे ओकणे.

उदर :- विसविशित व खपाटी गेलेले. उदरात वेदना होऊन धुपणी जाते व आरा होते. बॅबी चिडलेली, बॅबीतून रक्त मिश्रित पाणी शिरपते. हगवण-शौचास दुर्गंधी-कटत-आवाज होऊन-हिरवे चिकट-पाण्यासारखे होते. -फळे खाऊन किंवा दात येताना. भोंग्र व छातीचे विकार आळीपाळीने

होतात. आईस्कीम, फळे, गारपाणी किंवा थोडे खाळे तरी उदरात फळा येतात. किडकिडित उंच मुलांच्या गुदद्वारात भेगा पडतात.

मूत्रेंद्रिये :- लववीला फार होते व त्यामुळे थकवा वाटतो. नाक शिंकरताना किंवा उचलताना मूत्रपिंडाच्या जागी दुखते. मूत्राशय रिकामे झाल्यानंतर दुखते.

पुरुषजननेंद्रिये :- शिवणीपासून शिश्नापर्यंत टोचते गाडीत बसून जाताना शिश्न ताठते, पण इच्छा होत नाही.

स्त्रीजननेंद्रिये :- मुंग्या येतात, व वासना बळावते. पाळी लवकर-दर दोन आठवड्यांनी. विटाळ थोडा जातो. गर्भाशय जड झाल्यासारखा वाटतो व दुखतो-अशक्त वाटतो. अंगावर पाजताना विटाळ जातो व वैधयिक वृत्ति बळावते. अशक्त स्त्रियांचा गर्भाशय खाली उतरतो, लववी व शौचास होताना जास्त. अंगावरचे दूध खारट लागल्यामुळे मूल दूध पीत नाही. गरोदरपणी काहीतरी न सोसणारे पदार्थ खावेसे वाटतात. पाळी उशिरा आली म्हणजे पाठीत अतिशय दुखते. मुलींना तांबडा लाल विटाळ फार जातो. स्तनात (डाव्या) गुल्मे येतात. स्तन हुळहुळे; मोठे झाल्यासारखे वाटतात धुपणी, बुळबुळीत; अंड्याच्या बलकाप्रमाणे, जाताना आग होते व अगोदर उदरांत दुखते.

श्वसनेंद्रिये :- खालून वर उचलल्यास मूल गुदमरते. खोकताना गुदमरते. निजल्याने खोकला कमी होतो. क्षय-फुफ्फुसात पोळल्या उत्पन्न होतात-रात्री घाम येतो. छाती वारे लागल्याने दुखते. आपोआप मुस्कारे टाकणे, बोलण्याच्या किंवा गाणे गाण्याच्या अगोदर खाकरावे लागते.

मान पाठ :- मान वारे लागल्याने दुखते. मान बारीक व अशक्त त्यामुळे डोके डगुडगु हलते. कुवड, डावीकडे कणे कलतात.

हातपाय :- बोटाची टोके हुळहुळी, नखाखाली काटा गेल्याप्रमाणे टोचते. नखांच्या कडा दुखतात. जिना चढताना पाय थकल्यासारखे वाटतात. कमरेचे सांधे अशक्त झाल्यासारखे वाटतात. कुले बधिर. काखेत निळसर टणक गोळे येतात. थंडीत सांधे धरतात. पचन बिघडले म्हणजे हातपाय गार होतात.

ज्वर :- वेदना होताना अंगावर शहारे येतात. उगीचच थंडी वाजते. डोक्याला व गळ्याला घाम येतो-विशेषतः रात्री. शहारे खालून वर जातात, व उष्णता वरून खाली येते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- हवेत बदल झाल्याने. वारे लागल्याने. दमट थंड हवा. बर्फ पडत असताना. दात येताना. मानसिक श्रमाने. शरिरातील

स्त्राव गेल्याने. फळे खाल्ल्याने. वयात येण्याचा काळी. हालचाल. विकारांचा विचार केल्याने.

ब वा :- उन्हाळ्यात. निजल्याने. गरम कोरडी हवा..

सहाय्यक औषधे :- शिक; कटा; सल्फ.

संबंधी औषधे :- आयो; कार्बो-अॅनि; नेट्र-मू; व्हस-टा; सल्फ; सनिकु; सोरि.

८८. कॅल्करिआ फ्लुओरिका Calcareo Fluorica

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम रक्तवाहिन्या व गाठी यांचा लवचिकपणा व डावी बाजू यावर होतो. विकारांची गति मंद. बधिरपणा. ताठल्यासारखे वाटणे. सकाळी अशक्तपणा. टणकपणा-बगडाप्रमाणे-गाठीचा, टानसिल, मान, मूळव्याध, गुल्मे, त्रणांच्या कडा, दुखापती नंतरचा, नाडीक्षण. रक्तवाहिन्या फुगतात, शिरा फुगून वेड्यावाकड्या होतात. घमन्यातील लवचिकपणा कमी झाल्यामुळे रक्तदाब वाढतो. हाडावर हाड वाढते. हाडे कुजतात. तान्द्या मुलाचे आनुवंशिक गरमीमुळे उद्भवलेले तोंडाचे व घशाचे विकार. भाग टणक होऊन पू होण्याची प्रवृत्ति. पू दुर्गंधी. क्षकिरणाने भाजणे शस्त्रक्रियेनंतर अवयवांचे विकटणे या औषधाने नाहीसे होते.

मानसिक :- अतिशय खिन्नता. पैसे बुडतील अशी निष्कारण भीती वाटते. आळशी. दारिद्र्याची भीती वाटते. अनिश्चितपणा.

डोके :- नुकत्याच उपजलेल्या मुलांच्या डोक्यावर आलेली रक्ताची गळवे. डोक्याच्या त्वचेवर आलेल्या टणक गाठी. आत कटकट आवाज.

डोळे :- मोतिबिंदु. डोळे टणकतात, डोळे मिटल्याने, किंवा दाबल्याने बरे वाटते. डोळ्यापुढे ठिणग्यांची चमचम.

कान :- आतील पडद्यावर खडे जमतात. कान दीर्घकाळ वाहतो-आतून पू येतो.

नाक :- पिनस-नाकातून पुष्कळ दाट दुर्गंधी पिवळा हिरवा गाठ्याळ शेंबूड पडतो.

चेहरा :- गाल सुजून टणक होतात व दुखतात किंवा दात दुखतात. जबड्याच्या हाडावर टणक सृज येते.

तोंड :- जिभेवर मेगा पडतात. जीभ टणक होते. दात सैल होतात. अन्नाचा स्पर्श झाल्याने दात दुखतात. हिरड्यात गळू होऊन जबडा टणक होऊन सुजतो.

घसा :- दानसिद्ध वरवरित होऊन वेड्यावाकड्या सुजून टणक होतात. घशात दुखते व आग होते. गरम पेयाने बरे वाटते.

जठर :- मुलांच्या ओकाऱ्या. ओकारीत अपक्व अन्न पडते. खाकरताना उच्चर्फी लागते. अतिशय दमल्यामुळे मानसिक, शारीरिक उद्धवलेले अजीर्ण. घसा खाकरताना उच्चर्फी लागते.

उदर :- वात धरतो. पाण्यासारखे अत्यंत दुर्गंधी भडभडून जुलाब होतात. गरोदर-पणी वात धरण्याची प्रवृत्ति. गुदद्वाराचा भेगा पडतात. मूळव्याध झाली असताना कंवर दुखते.

पुरुषजननेंद्रिये :- वृषणवृद्धि. अंड टणक होतात.

श्वसनेंद्रिये :- खोकल्यानंतर-कफात बारीक चिवट पिवळ्या गोळ्या पडतात. मोठ्याने हंसल्याने किंवा वाचल्याने आवाज बसतो.

पाठ :- जीर्ण कटिशूल-सुरवातीस चालताना दुखते पण तसेच चालत राहण्याने बरे वाटते. गाडीत फार वेळ बसल्याने पाठ दुखते.

हातपाय :- मनगट व घोटे गार. मनगटाजवळ पोळळ गुल्मे येतात. बोटांच्या हाडावर हाड वाढते. स्नायुबंधात टणक-तांदुळाप्रमाणे बारीक गाठी उद्भवतात. नखे ओवडधोवड वाढतात.

त्वचा :- कोरडी होते- टणक होते किंवा वर भेगा पडतात. संगमरवरी दगडाप्रमाणे पांढरी. जन्मखुणा. क्ष किरणाने भाजणे.

श्रोण :- स्वप्ने स्पष्ट पडून रडू येते. स्वप्नांत अंधरुणाखाली उडी मारणे.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- हालचाल करताना सुरवातीस (नंतर बरे वाटते). दमट थंड हवा. वारे लागल्याने. हवेतील बदल. लचकणे.

ब वा :- उष्णतेने. शेकाने. चोळण्याने.

सहाय्यक औषधे :- म्हस-टा.

संबंधी औषधे :- कॅल्क-फा; ग्रफाय; नेट्र-मू; फास्फ-अॅसि; सिलि.

८९. कॅल्करिआ सल्फुरिकम *Calcarea Sulphuricum*

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम गाठी, इलेमल त्वचा; हाडे व त्वचा यावर होतो. पू होण्याची प्रवृत्ति-पू वाट; पिवळा-गाठ्याळ व रक्तमिश्रित.

गळवे वाहणारी किंवा पुनः पुनः उद्धवणारी. व्रण-दुष्ट-खोल चरत जाणारे. वेदना कापल्याप्रमाणे (उजव्या रजःपिंडात). गुल्मे-पोकळ गुल्मे. श्लेष्मल स्त्राव दाट पिवळे-गाठ्याळ. नाडीव्रण. दिलेल्या औषधाची क्रिया योग्य होत नसेल तर हे औषध दिल्याने होऊ लागते. भाजणे, पोळण्या-नंतर पू होण्याची प्रवृत्ति. व्रण पडलेली दुष्ट गुल्मे, करते.

मानसिक :- उतावीळ. स्वतःशी सहमत नसलेल्या इसमांचा तिरस्कार करणे. स्वतःची किंमत लोकाना कळून येत नाही म्हणून कुरकुरणे. स्वस्थ बसून काल्पनिक संकटाविषयी विचार करणे.

डोके :- मुलाचे खवडे-पिवळा पू येतो. घेरी, मोकळ्या इवेत बरे वाटते पण जलद चालण्याने जास्त होते.

डोळे :- येतात-दाट पिवळा पू येतो. पापण्याच्या कडा लाल होऊन खाजतात.

कान :- कानातून काळा मळ वाहतो. कानाभोवती पुटकुळ्या येतात.

नाक :- सर्दी झाली म्हणजे नाकातून रक्त येते (तान्ही मुले).

चेहरा :- चेहऱ्यावर पुटकुळ्या व फोड येतात.

जीभ :- विसविशित. सावणासारखी चव.

घसा :- दानसिल सुजून पू होतो व तो वाहतो.

उदर :- शौचातून रक्तमिश्रित पू पडतो. तान्हा मुलांची रक्ती ह्मणवण. भोंद्रे झाल्यावर गुदद्वाराभोवती गळवे उत्पन्न होतात. शौचाभोवती पांढरे आवरण.

मूत्रेंद्रिये :- लघवीतून पू जातो.

स्त्राजननेंद्रिये :- दाट पांढरी धुपणी. योनीत आत खोल कंड सुटते.

श्वसनेंद्रिये :- गुदमरल्यासारखे वाटते. दमा-चदताना किंवा चालताना जास्त होतो. खोकला पुवळलेला रक्तमिश्रित कफ पडतो. फुफ्फुसात किंवा फुफ्फुसाभोवती पू होतो.

हातपाय :- तळपायाला गार दुर्गंधी घाम येतो. तळपायाची आग होऊन कंड सुटते.

ज्वर :- अंग गार होते पण पांघरूण नकोसे वाटते. कोठेही पू तयार होत असताना ताप येतो. रात्री अंगाची कोरडी आग होते. खोकताना सहज घाम येतो.

श्लोप :- खोलीत हवा नाही असे वाटून श्लोपेत्न दचकून जागे होणे.

त्वचा :- जखमा लवकर भरून येत नाहीत त्यातून पू सारखा वाहतो. त्वचा-
रोगात पिवळ्या खपल्या बसतात. तान्बा मुलांचा कोरडा इसब.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- वारे लागल्याने, स्पर्श केल्याने. थंड दमट हवा,
जागा. खोलीतील उष्णता.

ब वा :- आंघोळ केल्याने. मोकळ्या हवेत. खाताना. उघडे झाल्याने.
शेकल्याने.

संबंधी औषधे :- हेपार.

९०. कॅल्करिआ हॅपोफास्फोरिकम

Calcare Hypophosphoricum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम शरीराच्या पोषणावर होतो. अशक्त-
पणा-फिकटपणा व खूप घाम येणे. जलद व अतिशय थकवा येतो व
शरीर वाळते. अनेक वाहणारी गळवे विशेषतः सांध्याभोवती. शिरा चाब-
काच्या दोरीप्रमाणे दिसतात. वाळलेली मुले.

मानसिक :- घाबरटपणा-क्षुब्धता व झोप न येणे. जलद बोलणे, लवकर राग
येतो.

कान :- तळताना होणाऱ्या आवाजाप्रमाणे कानात चुरचुर आवाज होतो.

जठर :- जेवण झाल्यानंतर २ तासांनी खूप भूक लागते. दूध प्याल्याने किंवा
थोडे खाल्ल्याने बरे वाटते. भूक नष्ट.

उदर :- पांथरीत दुखते व दुसदुसते. क्षयात हगवण सुरू होते.

श्वसनेंद्रिये :- छातीत कळा येतात. खोकला; क्षयरोगात थुंकीतून रक्त येते. दमा.

हातपाय :- नेहमी गर असतात.

झोप :- झोपेत दचकणे.

ज्वर :- रात्रीचा खूप घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- शरीरांतील साव गेल्याने.

संबंधी औषधे :- सिंको.

९१. कॅस्टोरिअम Castoreum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मज्जातंतू व स्त्रीजननेंद्रिये यावर होतो. अशक्त व जीवनशक्ति क्षीण, गर्भाशयाच्या विकारामुळे आलेला घाबरटपणा किंवा आचक्यासारखे विकार, हिस्टेरिआ, स्नायू कंपित होतात. सर्व शरीर जड झाल्यासारखे वाटते. एकसारख्या जांभया येतात. तीव्र स्वरूपाच्या दुखण्यातून उठल्यानंतर स्त्रियांना, पेटके, वेदना, अशक्तपणा जाणवतो, व त्या पूर्ण बन्या झाल्या नसल्यामुळे, त्या एकसारखा चिडखोरपणा करतात. सारखा घाम येऊन अशक्तपणा वाटतो. बहुतेक विकारांना एकसारख्या जांभया येतात.

मानसिक :- चिडखोरपणा सहजासहजी डोळ्यातून अश्रू येणे.

डोळे :- दिवसा दिसत नाही. उजेड सहन होत नाही.

जीभ :- थरथरते. मध्यभागी डाळीएवढी पुटकुळी येऊन भोवतालचा भाग लाल होतो व जीभ खाली दोन्याने ओढल्यासारखी वाटते, स्पर्श, अन्नाचा वास सहन होत नाही. जीभ सुजलेली.

उदर :- उदरातील विकाराबरोबर जांभया येतात. वेदना होताना एकदम शक्तिपात होतो, दाबल्याने बरे वाटते. उन्हाळ्यातील हंगवण, शौचास हिरवी आव पडते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- कष्टार्तव. वेदना होताना कुंथून थेंब थेंब विटाळ जातो नंतर गार घाम येतो. वेदना मांड्यातून सुरू होतात. विटाळ बंद असताना (नष्टार्तव) उदर फुगते, व वेदना होतात.

शोष :- शोषेत जांभया येतात. अस्वस्थ. भयंकर स्वप्नामुळे दचकून जागे होणे.

ज्वर :- ताप येऊन गेल्यानंतर खूप घाम येत राहतो. थंडी वाजताना पाठ गार होते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- भावना. थंडी. विटाळसेपणी. रोगामुळे आलेली क्षीणता.

ब वा :- दाबल्याने.

संबंधी औषधे :- मोस्क; व्हॅले.

९२. काफिआ *Coffea cruda.* (काफी)

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम **मज्जातंतू;** **रुधिराभिसरण;** जननेंद्रिये व स्त्रिया यावर होतो. **मनाची क्षुब्धता;** **ज्ञानेन्द्रिये अत्यंत तीक्ष्ण;** **काहीही सहन होत नाही**—वेदना आवाज वास वगैरे. आनंद-दायक भावनांमुळे भीतिदायक विकार होतात. आवाजामुळे कोठेतरी दुखावयास लागते. उंच किडकिडित रागीट चिडखोर पोक आलेले इसम. भीती, लांबचा प्रवास, शारीरिक थकवा यामुळे उद्वललेले विकार. अंग उष्ण झाले आहे असे वाटते. काफी घेतल्यामुळे होमिओपाथिक औषधांचा परिणाम नाहीसा होतो असा समज आहे, पण अनुभवता टिकणारा नाही.

मानसिक :- रडणे, विवळणे व तडफडणे क्षुल्लक गोष्टीकरता. मनात अनेक विचारांची गर्दी होते, कधी आनंदी कधी उदास, खिन्न. उगीचच्या उगीच मूर्च्छा येते. रडणे हसणे आलटुन पालटून. रडता रडता एकदम मनापासून हसणे, नंतर काही वेळाने रडणे, समजूत करून घेण्याचा तिटकारा.

डोके :- मेंदूचे तुकडे तुकडे झाले आहेत असे वाटते किंवा ठेचल्यासारखे वाटते. डोक्यात खिळे मारल्याप्रमाणे वेदना होतात. घट्ट झाल्यासारखे वाटते.

डोळे :- अगदी बारीक अक्षरे चांगली वाचता येतात. बाहुल्या रुंदावलेल्या, डोळे चमकदार.

कान :- अत्यंत तीक्ष्ण, लांबचे आवाज ऐकू येतात.

नाक :- वास सहन होत नाही. नाकातून रक्त येताना डोके जड होते, व चिडखोर-पणा येतो. शौचास कुंथताना नाकातून रक्त जाते.

चेहरा :- तापतो, गाल लाल होतात. उज्या बाजूस वेदना होतात.

तोंड :- दात दुखतात, तोंडात बर्फाचे पाणी ठेवल्याने बरे वाटते पण ते गरम व्हावयास लागले म्हणजे पुन्हा दुखावयास लागतात. विटाळसेपणी दात दुखतात. दातातील कळा बोटाच्या टोकापर्यंत जाणवतात. चव नाशुक.

जठर :- जणू काय फार खाल्ले आहे अशा तऱ्हेने पोट भरल्यासारखे वाटते, विशेषतः दुखत असताना. अतिशय भूक लागते त्यामुळे जलद खाणेपिणे.

उदर :- वस्त्रांचा दाब सहन होत नाही. वेदना होताना निराशा वाटते (स्त्रिया) सांसारिक काळजीमुळे गृहिणींना जुलाब व्हावयास लागतात. दात येताना होणारी हगवण.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- तापतात व कंड सुटते. वैषयिक कंड. वायगोळ्याच्या वेदना असल्या होतात. कष्टार्तव-रक्ताचे काळे गोळे पडतात.

श्वसनन्द्रिये :- एकसारखा खोकल्याचा कोरडा ठसका विशेषतः-गोंवरानंतर लागतो किंवा नाजुक धावरट मुलाना कोरडा खोकला येतो.

हृदय :- भावनामुळे धडधडावयास लागते-उन्हाने जास्त होते. एकदम रक्तदाब वाढतो व लघवी होण्याचे बंद होते. अत्यानंदाने किंवा अचानक आश्चर्याचा धक्का बसल्यामुळे हृदय धडधडावयास लागते.

हात :- हात कापतात, हातात टाक धरता येत नाही. हातापायांच्या स्नायूंना धक्के बसतात. गृध्रसीबात (सायाटिका) दाबल्याने बरे वाटते, हालचालीने जास्त होते.

श्लोप :- भावनातिरेकामुळे श्लोप येत नाही.-किंवा मनात अनेक विचार आल्यामुळे श्लोप येत नाही. जरा आवाज झाला की, जाग येते. किंवा प्रत्येक आवाज ऐकू येतो.

त्वचा :- अतिशय हुळहुळी, रक्त येईतो खाजविणे.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- आवाज. स्पर्श. वास, उग्रवास. हवा-मोकळी-गार वाऱ्याची. आनंददायक भावना. मानसिक श्रम. अति खाण्याने. दारू. रात्री.

ब वा :- निजण्याने. श्लोप. उष्णता.

सहाय्यक औषधे :- अफी.

संबंधी औषधे :- आरम-मे; ओपि; नक्स-व्हा; फ्लुओ-अॅसि; बेला; लायको; सल्फ.

९३. कामिआ Kalmia Latifolia

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम **मज्जातंतू;** डोळे; चेहरा (उजवी बाजू) **हृदय;** रधिराभिसरण; सांधे; त्वचा; डोळे व खांदा (उजवी बाजू); छाती व पुढल्या हात (डावी बाजू) यावर होतो. ठणका, मार लागल्याप्रमाणे लागतो. ताठल्यासारखे वाटणे. कंप. बधिरपणा. शरीर लढके पडल्याप्रमाणे वाटणे. अशक्तपणा व गुदगुबल्या, मिरमिरल्याप्रमाणे वाटणे.

वेदना इतस्ततः फिरतात. वरून खाली येतात किंवा मज्जातंतूच्या रोखाने पसरतात, फाडल्याप्रमाणे ठेचल्याप्रमाणे वाटतात. वेदना शेवटी हृदयात स्थिर होतात. हृदयाचे विकार व इतर विकार आळीपाळीने किंवा हाताच्या व पायाच्या वेदना आळीपाळीने सुरू होतात. संधिवात. (उपदंशामुळे झालेला) दीर्घ मुदतीचे ज्वर-उदर फुगते, मळमळ व नाडी मंद. नागिणीची उगवण नाहीशी झाल्यानंतर राहिलेल्या वेदना हालचाल केल्याने विकार उजवतात पण हालचाल चालू ठेविली तर ते कमी होतात.

मानसिक :- आरामखुर्चीवर पडल्याने स्मरणशक्ति व इतर मानसिक भावना बऱ्या असतात.

डोके :- घेरी खाली पाहिल्याने, वाकल्याने जास्त होते. डोक्यात कटकट आवाज होतात. ते कानापर्यंत जाऊन त्रिगुल वाजविल्याप्रमाणे आवाज होतो. मानेपासून ते टाळूपर्यंत व चेहऱ्यापर्यंत डोके दुखते. उजव्या भुवयीवर भयंकर ठणका लागतो. घेरी येताना डोके दुखते, अंधारी येते, हातापायात वेदना होऊन शीण येतो. डोके सूर्योदयापासून सूर्यास्तापर्यंत दुखते.

डोळे :- हालविताना ओढल्यासारखे किंवा ताठल्यासारखे वाटतात. खाली पाहताना अंधारी येते. पापण्या ताठतात.

कान :- त्रिगुल वाजविल्याप्रमाणे आवाज.

चेहरा :- घेरी येताना चेहरा लाल होतो. उजव्या बाजूस वेदना होतात. जबड्यात टोचते, फाडल्यासारखे वाटणे.

तोंड :- ओठ ताठल्यासारखे वाटतात. जिभेत टोचते.

उदर :- पोटाच्या खलीत दुखते; ताठ बसल्याने बरे वाटते. खलीत काहीतरी दाबून कोंबल्यासारखे वाटते.

मूत्रेंद्रिये :- लघवीतून अल्बुमिन जाते, त्यावेळेस पाय दुखतात. वारंवार पिवळी भरपूर लघवी झाल्याने डोकेदुखी कमी होते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- सर्वांगात वेदना होऊन विटाळवंद होतो. धुपणी पाळीनंतर एका आठवड्यानी जाऊ लागते. लक्षणे धुपणी जाताना जास्त होतात.

हृदय :- चंचल. तीक्ष्ण वेदना होतात व त्यावेळेस आग होते, मुंग्या येतात व बधिरपणा येतो. वेदना डाव्या हातापर्यंत किंवा डाव्या त्रिकोणी हाडापर्यंत जातात. व त्यावेळेस श्वासोच्छ्वास करवत नाही. फडफडल्यासारखे वाटणे. धडधडणे पाठीवर निजल्याने किंवा ताड बसल्याने बरे वाटते. हृदयाचे ठोके

इतके जोराने पडतात की ते दिसतात. हृदय अशक्त, नाडी अतिशय मंद.
तेवाखूमुळे हृदयाची झालेली चलबिचल नाडी कंपयुक्त.

मानपाठ :- मानेपासून खाली पंज्यापर्यंत वेदना होतात. पाठ वरून खाली
मोडल्याप्रमाणे दुखते. कमरेत आग होऊन दुखते.

हातपाय :- दंड (उजवा) दुखतो. अशक्तपणा, बधिरपणा, चुणचुण व गार
झाल्यासारखे वाटतात. सांधे लाल, कटत सुजलेले.

शोष :- येत नाही, सकाळी लवकर जाग येते.

त्वचा :- ताठल्यासारखी वाटते. कोरडी.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- **हालचालीने.** डाव्या कुशीवर निजल्याने. पुढे
वाकल्याने. खाली पाहताना. उघ्णतेने. अंग गारठल्याने. सूर्योदयापासून
सूर्यास्तापर्यंत, वाकल्याने.

व धा :- खाण्याने. आभाळ आलेली हवा. एकसारखी हालचाल.

सहाय्यक औषधे :- वेन्झा-अँसि; स्पायजे.

संबंधी औषधे :- कॅल्क-का; डिजि; नेट्र-मू; पल्स; व्हस-टा; लायको; लिथि-का.

१४. कामोमिल्ला Chamomila

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम **मन; मज्जातंतू; भावना; पचने-
द्रियांची** इलेगल त्वचा; यकृत, स्त्रिया व मुले; उजवी बाजू यावर होतो.
अत्यंत हळुवारपणा-काहीही सहन होत नाही-तडफडणे-आरडा-
ओरड करणे किंवा सारखे चालणे-एकदम बरे वाटले पाहिजे अशी मागणी
करणे. वेदनामुळे देहभान विसरणे- किंवा थकवा येणे. वेदना होत असताना
अंग तापते, तहान लागते व एकदम घाम येतो; ती जागा बधिर होते किंवा
नंतर बधिरपणा येतो. मधुन मधुन उदरात कळा येतात. कोरड्या खोकल्याची
मधुन मधुन दास लागते. अस्वस्थपणा व चिडखोरपणा याच्या लहरी
येतात. स्नायूना पेटके येतात. पेटके आल्याने पिचाची ओकारी होते. जागे
झाल्यानंतर बधिर झाल्यासारखे वाटते. हातात काही वेळ वस्तू धरल्याने
हात बधिर होतात. वेदनामुळे-रागामुळे किंवा दात येताना आचके येतात
तेव्हा-शरीर ताठते-पाठीची कमान होते-डोळे गरगरा फिरतात-चेहरा

वेडावाकडा होतो, आंगठे आत वळतात व हातपाय झाडणे. वेदना होत असलेला भाग लुला पडल्यासारखा वाटतो. संधिवात. रागामुळे वेदना होतात, जुलाब होतात, कावीळ होते. वारंवार आचके येतात, चेहरा व हातापायांना. गरोदर **स्त्रिया, लहान मुले** व शुश्रूपा करण्याच्या स्त्रिया यांना या औषधाचा उपयोग चांगला होतो.

मानसिक :- अत्यंत, चिडखोरपणा, भांडखोरपणा व अशिष्टपणा.

भीडमुर्वत नसते. टाकून बोलणे. प्रत्येक बारीक सारीक गोष्टीने पित्त खवळते. बोललेले किंवा स्पर्श खपत नाही. अधीर, उताविळ. मुले अंगाला हात लावू देत नाहीत. सारखे घेऊन हिंडविले किंवा थोपटले म्हणजे जरा बरी असतात. दिलेली वस्तु नाकारणे, नवीन वस्तु खेळणे दिले तर फेकून देणे. लिहिण्यात बोलण्यात चुका करणे. विटाळशी होण्याचे अगोदर स्त्रिया एकाएकी लहरी बनतात-भांडतात, हटवादीपणा करतात-एकही चांगला शब्द बोलत नाहीत. आपल्याला पाहिजे असलेली वस्तु मिळत नाही असे वाटून केविलवाणे विवळणे.

डोके :- अर्धा भाग दुखतो.- दुसटुसते. नाजुक किंवा अतिश्रमामुळे थकलेल्या स्त्रियांची डोकेदुखी, मन गुंतविल्याने बरे वाटते. सकाळी किंवा रात्री ९ वाजता डोके जास्त दुखते. डोक्याला कढत घाम येतो-त्यामुळे केस ओले होतात. डोके दुखत असताना डोके मागे वाकवावे असे वाटते.

डोळे :- सुजून रक्त येते. नुकत्याच उपजलेल्या मुलाच्या डोळ्यातून रक्तासारखे पाणी येते. डोळे पिवळे. पापण्यांना आचके बसून त्या मिटतात.

कान :- कानात टोचल्याप्रमाणे दुखते. मूल वारंवार कानाला हात लावते. शोकल्याने बरे वाटते. गार बारे सहन होत नाही. कान तापतो व सुजतो-त्यामुळे वेड लागण्याची पाळी येते. पाणी घुसल्याप्रमाणे आवाज होतो. कानात दडा बसतो. रात्री, गैरहजर असलेल्या माणसांचे आवाज ऐकू येतात.

नाक :- वास सहन होत नाही. शिंका येतात. नाकातून सारखे कढत पाणी वाहते त्यामुळे शोष येत नाही. नाक चांदीत.

चेहरा :- एक गाल लाल होतो, किंवा सुजतो. एक कढत असतो, दुसरा फिकट व गार लागतो. उजवी बाजू कानापर्यंत दुखते. जवडा दमल्यासारखा वाटतो. वेदना होताना कढत घाम येतो. स्नायूंना धके बसतात.

तोंड :- वाईट-आंबुस वाण येते. जिभेवर दाट पिवळट पांढरा थर जमतो. चव कडू. तोंडात गरम पाणी घेतल्याने-गरोदरपणी-काफी प्याल्याने दात दुख-

तात. तोंडात गार पाणी धरल्याने बरे वाटते. दात येताना मुलाना होणारे उपद्रव. रात्री लाळ गळते. दात लांब झाल्यासारखे वाटतात. जिभेला आचके बसतात.

घसा :- गालगुंड व टानसिल सुजतात. निजलेले असताना अन्न गिळता येत नाही. घशात आवळल्यासारखे किंवा दड्या बसल्यासारखे वाटते.

जठर :- कुजलेल्या अंड्याप्रमाणे दुर्गंधी देकरा येतात. गार पाणी-आंबट पेये प्यावीशी वाटतात. काफीचा तिष्टकारा येतो. ओकारी होण्याचे अगोदर जोरजोराने उमासे येतात. माफींआमुळे होत असलेल्या ओकान्या. मुरडा होऊन पिताच्या ओकान्या होतात.

उदर :- नगान्याप्रमाणे फुगते. आंतड्यात वात धरून कापल्याप्रमाणे वेदना होतात त्यावेळेस मूल हातपाय पोटाशी घेते-किंचाळते, लाथां झाडते, त्याला सारखे घेऊन हिंडवावे लागते, रात्री जास्त होते. लघवीला होताना कळा येतात. कळा येत असताना गाल लाल होऊन गरम घाम येतो. **शौचास कढत आंबुस, गवतासारखे हिरवे होते.** शौचात **बुळबुळीत आंव** पडते किंवा पिवळट हिरवे-कुजलेल्या अंड्याप्रमाणे दुर्गंधी होते. **खाण्यानंतर शौचास होते.** दाताची हगवण. गुदद्वार सुजून चंबूसारखे पुढे येते. मूळव्याध-भेगा पडून दुखते.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी होताना आग होते. मूत्रमार्गात दोचते. लघवी पिवळसर.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळ काळा-गाठ्याळ दुर्गंधी. कष्टार्तव-आवळल्या, मुरडल्या-सारख्या कळा येतात, त्या वर किंवा खाली मांड्याच्या आतील बाजूस पसरतात. विटाळसेपणी, रागामुळे किंवा मनःक्षोभामुळे ज्या स्त्रियांना विटाळ-सेपणी गर्भाशयात दुखत नाही त्यांनासुद्धा तीव्र वेदना व्हावयास लागतात व मैथुनाची इच्छा होते. ज्या मुलींना सुरुवातीपासूनच विटाळ कष्टाने होऊन विटाळात पांढरे पापुद्रे जातात त्यांना या औषधाने तात्पुरते बरे वाटते. रक्त-प्रदर-विटाळ-काळा-गाठ्याळ व खूप जातो-हातपाय गार पडतात फार तहान लागते. कधी कधी काळसर दुर्गंधी रक्त सारखे पाझरते व मधूनच एखादा तांबडा रक्ताचा खाव जोराने जातो. वेणा थांबून थांबून येतात त्यामुळे बाळंतपण लांबते. वेणा वर जातात किंवा मांड्यात येतात, गर्भाशयाचे सुख ताठते; वेणामुळे स्त्री इतकी प्रशुब्ध होते की जवळ असलेल्या इसमाना-डॉक्टर नसेसना हाकून देते नंतर पुन्हा बोलावते. बाळंत होताना आचके येतात. बाळंतपणानंतरचा विटाळ काळा व गाठ्याळ असतो.

धुपणी-पिवळसर चुरचुरणारी. स्तनाना सूज येते, स्तनाग्रे हुळहुळी होतात. अंगावर मूल प्याव्यास घेतले की गर्भशयात किंवा पाठीत पेटके येतात. तान्हा मुलांचे स्तन हुळहुळे होतात. काळी, पिवळी गाठ्याळ करबडणारी धुपणी. अंगावरचे दूध नासल्यामुळे मुले दूध पीत नाहीत.

श्वसननेदिये :- कोरडी खोकल्याची दास. मूल शोषेतच खोकते पण जागे होत नाही- विशेषतः रात्री. राग आला तर खोकला येतो. खोकला रात्री ९ ते १२ पर्यंत जास्त असतो. डांग्या खोकला, खांकून मूल घुसमटते व ओकते. दमा- कोरड्या हवेत जास्त होतो. तान्हा मुलांच्या छातीत घुरघुरते.

पाठ :- पाठीत उसण मरते.

हातपाय :- सांध्यात इतक्या कळा येतात की अंथरणावरून उठून चालणे भाग पडते. पोटन्यात व पायात पेटके येतात. तळपायाची रात्री आग होते - गारव्यावर ठेवावेसे वाटतात. हातापायात कळा येऊन नंतर ते बधिर होतात. हातात काही वेळ वस्तू धरून ठेवल्याने हात बधिर व ताठ होतो. तळहात कोरडे. पायाच्या हाडावरच चालतो आहोत असे वाटते. रात्री पावलांची शक्ती नाहीशी झाल्यासारखी वाटते, त्यावर उभे राहवत नाही. दुपारनंतर घोटे लुले पडल्यासारखे वाटतात.

झोप :- गुंगल्यासारखे वाटते पण झोप येत नाही मूल शोषेतून दचकून उठते, किंचाळते, अस्वस्थ होते व आचके येतात. गुंगीत कण्ठणे विवळणे रडणे वेदनामुळे झोपेत व्यत्यय येतो. मांड्या एकमेकापासून दूर सारून झोपणे.

ज्वर :- एक भाग गार दुसरा कटत. थंडी व ताप आळीपाळीने. वाहत असलेले खाव जर एकदम थांबले तर ताप आल्यासारखे वाटते. तापात तहान लागते. डोक्याला घाम येतो.

त्वच्चा :- कावीळ. तान्हा मुलांच्या गालावर किंवा सर्वांगावर तांबडी उगबण येते. व्रणात रात्री चुरचुरते व आग होते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- राग, रात्री, दात येताना. गार हवा. दमट-पणा. वारे लागल्याने. अंग गारठल्याने. काफी शोषेची औषधे घेतल्याने अफू. टेकरा येण्याने. उष्णता. गरम अन्न. पांघरूण घेतल्याने. स्पर्श, रोग्याकडे पाहण्याने. गाणे. अंथरणावर निजल्याने.

बवा :- हातावर घेऊन हिंडवल्याने. गरम दमट हवा. घाम आल्याने. गार पाणी लावल्याने.

सहाय्यक औषधे :- कॅल्क-का; बेला; मॅग-का; सॅनिकु.

संबंधी औषधे :- अको; आर्नि; कॅकट; कोक्यु; नक्स-व्हा; पल्स; फार्मि; ब्रायो;
मक्यु; व्हस-टा; सिलि; सेपि.

९५. कार्डुअस मेरिआनास Carduus Marianus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम यकृत, पांथरी व शिरा यावर होतो. यकृताच्या विकारामुळे उद्भवलेला रक्तस्त्राव. जलोदर-यकृताच्या विकारामुळे झालेले थकवा. आंबटपणा खाणीत काम करणाऱ्या इसमाचे विकार-दमा. शिरा फुगून वेड्यावाकड्या होऊन त्यात व्रण पडतात. वेदना-टोचणे, आग, ओढ लागल्याप्रमाणे वाटणे.

मानसिक :- उदासीन. खिन्न. विसरभोळा, काय करावयाची इच्छा असेल ती लगेच विसरणे.

डोके :- भुवयावर आवळल्यासारखे वाटते. कपाळ दुखते. घेरी येऊन तोडावर पड्ड असे वाटते, नाकातून रक्त गेल्याने बरे वाटते.

डोळे :- आग होते व दाबल्यासारखे वाटतात.

नाक :- तरुण इसमाच्या नाकातून वारंवार रक्त वाहण्याची सवय.

चेहरा :- मळकट, पिवळसर.

तोंड :- वरचा ओठ अशक्त झाल्यासारखा वाटतो. जीभ अशक्त, जीभ मध्यभागी पांढरी, कडा लाल व दाताचे ठसे पडलेली. चव कडू.

जठर :- मळमळ, उमासे; व हिरवे आंबट ओकावयास होते. रक्ताची ओकारी.

उदर :- यकृत मोठे होते, दुखते पित्ताशय सुजतो तेथे दाबलेले सहन होत नाही. पित्ताचे खडे होण्याची प्रवृत्ति. वात धरून गुरगुरते. मलावरोध-शौचास टणक खडे-गाठी-पडतात. रक्ती मूळव्याध-गुद बाहेर येते. गुदात आग होते. गुदाच्या कॅन्सरमुळे उद्भवलेली हगवण. पांथरीच्या जागी टोचते, आत श्वास घेतल्याने जास्त.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी पिवळी धमक, गढूळ.

स्त्रीजननेंद्रिये :- यकृताच्या विकारामुळे होणारा रक्तप्रदर.

श्वसनेंद्रिये :- दमा. छातीतील वेदना खांदे, पाठ, उदर व कमरेपर्यंत जातात व त्यावेळेस लघवीला लागते.

हातपाय :- कमरेच्या सांध्यांत वेदना होऊन त्या कुल्ल्यातून मांड्यात जातात, खाली वाकल्याने जास्त होतात. उठताना कष्ट होतात. पाऊले अशक्त-वसल्याने.

त्वचा :- शिरातील रक्त गोठून त्या टणक होतात किंवा फुटतात.

ज्वर :- काबिळीत थंडी वाजते व ताप येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- डाव्या कुशीवर निजल्याने. बीर पिण्याने. खाण्याने, स्पर्श. हालचालीने. तळघरात-भुयारात

ब वा :- रक्त गेल्याने.

संबंधी औषधे :- कॅल्क-का; सॅबिने.

९६. कार्नस Cornus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम रक्त; यकृत; पांथरी व पचनेंद्रिये यावर होतो. जीर्ण हिंवातप. काबीळ. अशक्तपणा विशेषतः सकाळी.

मानसिक :- खिन्नता.

उदर :- यकृताच्या विकारात डोळे बुडतात. शौचास दुर्गंधी-काळे होते. गुदद्वारात आग होते, हगवण.

झोप :- थंडी वाजण्याचे अगोदर झोप यावयास लागते. तापात गुंगी येते किंवा जेवणानंतर येते.

त्वचा :- फिकट, जीर्ण यकृताच्या विकारात त्वचेवर भाजल्यासारखे फोड येतात. तान्या मुलांचे तोंड येते व भाजल्यासारखे फोड येऊन झालेला इसब.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- रात्री, गारठल्याने.

९७. कार्बो अँनिमॅलिस Carbo Animalis

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम पोषण; गाठी व शिरा यावर होतो.

विकार हळुहळु सुरू होऊन उत्तरोत्तर वाढत जातात व शेवटी त्यांचे स्वरूप हद्दी किंवा दुष्ट होते. अशक्तपणा येतो व जीवनशक्ति क्षीण होते. वृद्धत्व.

बारंवार सर्दी होण्याची प्रवृत्ती. सहजासहजी लचक भरणे. थोडासा खाव गेला तरी अशक्तपणा वाटून अत्यंत त्रास होतो. शिरात रक्ताधिक्य होते. सूज येऊन माग हळुहळु टणक होऊन दुखतात. भाजल्यासारखी आस होते. सैल झाल्यासारखे वाटते. अंगावरून टेकून चालले आहेत असे वाटते दुर्गंधी करबडणारे खाव. रक्तखाव. प्लुरिसी झाल्यानंतर त्या बाजूम दोघणे कायम राहते. अंगावर पाजणाऱ्या स्त्रियांचा अशक्तपणा त्या जेवताना रडतात, खोलीतमुद्दा हिंडवत नाही. गाठी सुजून टणक होतात. निळसर-पणा. व्रण कुजणे. कॅन्सर. तांब्यासारखा रंग. कटत लाटा आल्यासारखा वाटतात.

मानसिक :- खिन्न. विचारमग्न बोलावेसे वाटत नाही. एकटे असावेसे वाटते. विवळणे.

डोके :- मंदू सैल झाल्यासारखा वाटतो हालचालीने, खोक्ताना जास्त. कपटी फुटते आहे असे वाटते. खाण्याने बरे वाटते. घेरीनंतर नाकातून रक्त जाते. दादी केल्यानंतर घेरी येते. डोके उजव्या डोळ्यापर्यंत दुखते.

डोळे :- डोळ्यावर काहीतरी आहे असे वाटून करती बघता येत नाही. डोळे सैल झाल्यासारखे वाटतात. वस्तू बाजवीपेक्षा जास्त दूर दिसतात. वाचताना दृष्टी मंद होते, डोळे चोळण्याने बरे वाटते.

काज :- आवाज कोणत्या दिशेने येत आहे ते समजत नाही. नाक. शिकरताना कानात आवाज होतात. गालगुंड सुजून त्यात चमका मारतात. कानामागील हाडांचा लंचबटा सुजून कानातून खाव जातो.

नाक :- टणक, सुजलेले लाल, कटत; नाकावर पिंगट पट्टा येतो व त्यावर पुटकुळ्या येऊन कंड मुट्टे व पापुद्रे जातात. शेड्यावर टणक निळसर गुल्म येते. सर्दी झाली म्हणजे नाकातून खूप पाणी गळते, वास येत नाही. शिंका व जांभया येतात.

चेहरा :- गाल व ओठ निळसर. तांब्याच्या रंगाची उगवण. यौवनपीटिका.

तोंड :- जिभेत टणक गाठी येतात. खाताना गाल चावला जातो.

घसा :- जळजळते खाण्याने बरे वाटते.

जंठर :- कोणत्याही अन्नाने त्रास होतो. ते सोसत नाही. पोटा गळून गेल्यासारखे किंवा पोकळ झाल्यासारखे वाटते. पचनशक्ती मंद. वात धरतो. मळमळ-रात्री जास्त. स्त्रियांना, अंगावर पाजताना पोटा गळून गेल्यासारखे वाटते.

जठराभोवती गारवा वाटतो, दाबल्याने किंवा चोळण्याने बरे वाटते. खाण्याने थकवा येतो. तांडानून खारट पाणी येते. उमासे, ओकाऱ्या, उचकी. कॅन्सर. तंत्राबु ओढल्याने मळमळते त्यामुळे तंत्राबुचा तिटकारा येतो.

उदर :- शक्त्रक्रियेनंतर खूप फुगते वात सरत नाही. जांघेत (डाव्या) काहीतरी कठीण पदार्थ आहे असे वाटते बसल्याने जास्त; वात सरल्याने, दाबल्याने बरे वाटते. गुदद्वार हुळहुळे व ओलसर.

छाीजननेंद्रिये :- विटाळ गेल्यामुळे अत्यंत थकवा वाटतो, बोलवतसुद्धा नाही. काळसर विटाळ सकाळीच फक्त जातो. उजवा रजःपिंड जड चेंडूसारखा वाटतो. योनीत आग होते. गर्भाशयाचा कॅन्सर- मांड्यापर्यंत आग पसरते. गर्भाशयाचे मुख टणक होते. स्तनात टणक गाठी येतात व आत चमका मारतात. धुपणी, पाण्यासारखी, पिवळे डाग पडतात आग व चुणचुण होते बसल्याने व उभे राहिल्याने जास्त जाते. कटीची हाडे बसल्याने दुखतात. मूल पाजताना स्तनात चमका मारतात. स्तनात टणक दुखणाऱ्या गाठी येतात.

श्वसननेंद्रिये :- डोळे मिटल्याबरोबर गुदमरल्यासारखे वाटते. घाबरटणामुळे श्वासोच्छ्वास कष्टाने व्हावयास लागतो. छातीत गार झाल्यासारखे वाटते. फुफुसात व्रण पडतात. खोकला-हिरवा कफ पडतो.

हृदय :- समाजात किंवा बेबळात गाणे ऐकल्याने धडधडावयास लागते.

पाठ :- गुदाच्या हाडात दुखते, स्पर्श केल्याने आग होते; बसल्याने किंवा निजल्याने ज्यास्त होते. घोटे चालताना आत बाहेर वळतात विशेषतः मुलांचे. संधे शिथिल, अशक्त, सहज निखळतात. छातीच्या विकारात पंजे बधिर होतात.

त्वचा :- निळसर. ओठ-गाल-विकार झालेल्या जागी निळसरपणा येतो. कपाळावर तांब्याच्या रंगाची बारीक उगवण येते. टेकून चाबल्यासारखे वाटते. जांघेत टणक बद्द होऊन ते फुटतात. उगवणीनंतर वण राहतात.

उच्चर :- कढत लाटा आल्यासारखे वाटते. दुर्गंधी घाम येऊन थकवा वाटतो. रात्री घाम जास्त येतो. व त्यामुळे पिवळे डाग पडतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- कुल्लक कारणे-योडासा स्नायू जाणे-लचकणे, उचलणे, सर्दी होणे; खाताना; गार कोरडी हवा; हजामतीनंतर; वृद्धपणी; विटाळाच्या पाळीनंतर.

ब वा :- विकार झालेल्या जागी हात ठेवल्याने.

सहाय्यक औषधे :- कॅल्क-फा.

संबंधी औषधे :- आर्से; कॅल्क-फ्लु; ग्रफाय; नाय-अॅसि; पल्स; फास्फ; बेला;
ब्रायो; व्हेरा-आ; सल्फ; सिली; सेपि.

९८. कार्बोलिक अॅसिड Carbolic Acid

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्लेष्मल त्वचा-घशाची-जठराची आतड्याची व फुफुसाची; हृदय; रक्त; श्वासोच्छ्वास यावर होतो. वेदनांचा अभाव; मानसिक व शारीरिक सुस्ती; आणि थकवा दुर्गंधी. स्नायु आग करणारे, कफ वगैरे. विकारांचा दुष्टपणा-सेप्टिक विकार. जीर्ण ज्वर. वेदना सुरू होऊन एकदम नाहीशा होतात किंवा आग होऊन झिणझिण्या येतात. शारीरिक श्रमाने कोठेतरी गळवे उत्पन्न होतात. घ्राणे-द्रिय अत्यंत तीक्ष्ण. नाडी सूक्ष्म.

डोके :- मानसिक श्रम करावेसे वाटत नाहीत. डोके रबराच्या पट्ट्याने आवळल्या-सारखे वाटते. कपाळात कठत चेंडू असल्यासारखे वाटते. डोकेदुखी तंत्राखू ओढल्याने कमी होते, डोक्याचे कातडे हुळहुळे झाल्यासारखे वाटते.

डोळे :- भुवयाभोवती अतिशय दुखते.

नाक :- सूक्ष्म वाससुद्धा ओळखता येतो. नाका व तोंडाभोवती पांढरेपणा. पिनस, नाकात व्रण पडतात, अतिशय दुर्गंधी स्नाय.

चेहरा :- घुरकटल्याप्रमाणे

तोंड :- घाण येते. तोंडापासून जठरापर्यंत आग होते.

घसा :- चकचकीत. घटसर्प, पेय पदार्थ गिळताना बाहेर येतात पण घसा दुखत नाही. शक्ती जलद क्षीण व्हावयास लागते. घटसर्पात पडजीम पांढरी, सुरकुतलेली.

जठर :- उत्तेजक पदार्थ खेवसे वाढतात किंवा तंत्राकू ओढावीशी वाढते. जठर हुळहुळे होते. हिरवी ओकारी होते. छातीत जळजळ, वात भरतो.

उदर :- श्लेष्मल त्वचेचे चिघ्याप्रमाणे शौचास तुकडे पडतात. हगवण-जुलाब पातळ काळे दुर्गंधी. कौलरा. (व्हेरा-आ. नंतर प्यावे). लघवी करताना गुदद्वारावाटे आत पडते.

मूत्रेन्द्रिये :- लघवी थोडी, हिरवी किंवा काळी होते. वृद्धपणी रात्री लघवीला वारंवार जावे लागते. मधुमेह. लघवीतून अल्बुमिन जाते.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- धुपणी दाट. योनीत कंड येऊन आग होते. गर्भाशयाचे स्वल्न होते. कमरेत आरपार अतिशय दुखते व मांड्यापर्यंत ओढ लागते. गर्भाशयाचे मुख करवडते. स्त्राव दुर्गंधी, करवडणारा.

पाठ :- तिकोनी हाडांच्या मध्ये दुखते. कमरेच्या सांध्याभोवती तीव्र कळा येऊन मांड्या ओढल्यासारख्या वाटतात.

पाय :- तंगडीत हाडाजवळ पेटके येतात. हाडात कुरतडल्यासारखे वाटते..

श्लोप :- गुंगी येते.

ज्वर :- खूप गार घाम येतो.

त्वचा :- भाजल्यासारखे किंवा पुवळलेले फोड येतात. रक्त झिरपते. धावरे. भाजलेल्या भागात व्रण पडतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- धक्का लागल्याने. वाचताना. गरोदरपणी. केस विंचरताना.

संबंधी औषधे :- क्रियासो.

९९. कार्बोव्हेजिटॅबिलिस (कोळसा) Carbo Vegetabilis

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्लेष्मल त्वचा-पचनेन्द्रियांची; हृदय; रक्त; शिरातील रुधिराभिसरण व डोक्याचा मागील भाग यावर होतो. रोगाशी व औषधाशी झगडून शरीर थकते. जीवनशक्ति क्षीण. रोगामुळे उद्वचलेले हृदय उपद्रव. अमुक एक गोष्ट झाल्यापासून प्रकृतीत बिघाड होतो. अनेक तऱ्हेची औषधे घेऊन लक्षणांची झालेली गुंतागुंत. उदरात वात धरणे, अज्ञातपणा, दुग्ंधी व वाऱ्याची आवड ही लक्षणे बहुतेक विकारात आढळून येतात. कंप अज्ञातपणा, आजारीपणामुळे आलेली क्षीणता किंवा एकदम शक्तिपात होतो व नाडी हाताला लागत नाही. मूर्च्छा येते. गार वाऱ्याने अंगावर शहारे येतात. अंग गार असते तरीपण पंथ्याने वारे घ्यावेसे वाटते किंवा मोकळ्या हवेत असावेसे वाटते किंवा गार पाणी प्यावेसे वाटते. निळसरपणा व कुजणे. सेष्टिक विकार. व्रण. रक्तस्त्राव - काळा

व हळुहळु पांझरतो. शिरात रक्ताधिवश होते. स्नाव दाट करवडणारे. मार लागल्याप्रमाणे हुळहुळपणा वाटतो; जडपणा. आग होते, हाडात, व्रणात वगैरे. भार पडलेल्या जागी बधिरपणा येतो. सदोदित लोळण्याची व शोषेची इच्छा. उत्तेजक पेयानी किंवा अन्नाने तोंडावर लाली येते. चर्फी-सारखा गारपणा-जीभ-पाय वगैरे. शस्त्रक्रियेनंतर, मानसिक आघात यानी एकदम शक्तिपात होतो. शालेत जाणाऱ्या मुले, मुली, आळशी, बुडीने मंद, रात्री शोषेत भयानक स्वप्ने पडून घाबरून उठतात, अंधारात किंवा एकट्याने शोष येत नाही.

आलसिक :- बुद्धिमांध, चिंतायुक्त व चिडखोर. असुखी. आल्हादकारक किंवा दुःस्वकारक गोष्टींचा मनावर काहीही परिणाम होत नाही. बेपर्वा. सकाळी उठताना किंवा शोपताना काळजी वाटते. निष्कारण भीती वाटते-भुता-लेतांची-काळोखाची वगैरे. आळशी, वेडगळ.

डोळे :- दाबल्याप्रमाणे किंवा शिशाप्रमाणे जड झाल्यासारखे डोळे दुखते. विशेषतः मागील भाग. उशीवरून डोळे उचलता येणार नाही असे वाटते. लोकाताना डोक्यात चमका मारतात. डोळे गरम होऊन आग होते. टोपीचे वजन सहन होत नाही. सदां होऊन डोळे दुखाबयास लागते किंवा बंद झाल्या-नंतर दुखाबयास लागते. केस झुपक्याने किंवा आजारानंतर गळून पडतात. कपाळावर गार घाम येतो. घेरी येते त्या वेळेस कानात आवाज होऊन मळमळते. उन्हाचे वेळेस तापल्याने डोळे दुखाबयास लागते. डोळे गरम हातपाय गार. अंधरुणाच्या उबेने डोक्याला कंड येते.

डोळे :- आग होते. खोल जातात. बाहुलीवर प्रकाशाचा परिणाम होत नाही. रक्त येते. कंड सुटते. ओढल्यासारखे वाटतात. डोळ्यावर जड वजन ठेवल्या-सारखे वाटते. डांग्या खोकल्यात डोळ्यातून रक्त येते. डोळ्यापुढे काळे टिपके तरंगतात. बर बघताना डोळ्याचे स्नायू दुखतात.

कान :- पातळ रक्तमिश्रित स्नाव येतो त्यामुळे आसपासची जागा करवडते. घण घण आवाज होतात. हिक्ताप, विस्फोटक ज्वर यानंतर सुरु झालेला स्नाव. कानात काहीतरी जड पदार्थाने दडा बसल्यासारखे वाटते. मळाला घाण येते.

नाक :- कंठात खवखवून शिंका येतात, नाक शिंकरताना जास्त शिंका येऊन नाक बारंवार शिंकावे लागते. दररोज नाकातून रक्त जाते; चेहरा

फिकट होतो. सर्दी घशात उतरते. सर्दी झाली म्हणजे ताप आल्यासारखे वाटते. शिंका येतात असे वाटते पण येत नाहीत.

चेहरा :- धुरकटल्यासारखा, खोल गेलेला व कानांशिले बसलेली-मृत-वत. बरचा ओठ कापतो. गालगुंड. गालगुंड बरे झाल्यानंतर दुसऱ्या विकारांचा उद्भव होतो. ओठ पिगट, काळसर होऊन भेगा पडतात. चेहऱ्यावर गार घाम येतो.

तोंड :- हिरड्या विसविशित होतात-दातापासून सरकतात, त्यातून रक्त येते. पू येतो (पायोरिआ). चावताना हिरड्या दुखतात. दात सैल होतात, तोंडात खुळखुळ वाजताहेत असे वाटते. गरम किंवा थंड अन्न (पेय) खाताना दातातून कळा येतात. जीभ काळी होते, सुजते. तोंडाला घाण येते. हिरड्या काळ्या पडतात. तोंड येते-निळसर काळसर व्रण पडून त्यात आग होते. तोंडातून रक्त येते. दात घासताना दातातून रक्त येते. जीभ गार. दात गार.

घसा :- खवखवतो. आग होते. रक्तमिश्रित चिकट कफ पडतो. घशात व्रण पडतात. अन्न गिळताना घसा दुखतो. बंद झाला आहे असे वाटते.

जठर :- अन्नाच्या कल्पनेचासुद्धा तिडकारा वाटतो. ढेकरा येतात त्या करपट असतात किंवा मोठ्याने आवाज होतो पण त्यानी बरे वाटत नाही. खोकताना ढेकरा येतात. पोटा-भरल्यासारखे-जड झाल्यासारखे वाटून शोष येते. काही खाल्ले तरी वात धरतो. अग्निमांद्र-अन्न पचन होण्यापूर्वीच कुजावयास लागते. पोटाच्या खळीत दाब सहन होत नाही. रक्ताच्या ओकाऱ्या. छातीत जळजळ. पोटात आग होते व ती पाठीत कण्यापर्यंत जाणवते. काफी प्यावीशी वाटते; आंक्ट, गोड, खारट पदार्थ खावेसे वाटतात. दूध व तेलकट पदार्थांचा तिडकारा. अतिखाण्याचे दुष्परिणाम. व्रण. कॅन्सर. चांगले व सहज पचणाऱ्या अन्नाचा तिडकारा.

उदर :- अतिशय वात धरून फुगते-विशेषतः बरच्या आगात; निजल्याने जास्त होते, वात सरल्याने बरे वाटते. यकृत मोठे होते-ओढल्यासारख्या वेदना होतात-स्पर्श सहन होत नाही. आतड्यात वात कोंडून कळा येतात. दुर्गंधी वात सरतो. हृगवण-आव-कालरा-रक्तमिश्रित पातळ शौचास होते. दुर्गंधी आव. गुदात आग होते. गुदद्वाराशी जळजळते, कंड सुटते व भोवतालचा भाग लाल होतो. (लहान मुलांचा). लालसर पातळ शौचास आपोआप होते. मूळव्याध मोड निळसर व बाहेर येतात.

शौचानंतर गुदद्वारात दुखते. उदर लोंबकळत आहे असे वाटून वाकून चालवे लागते. वात कढत, ओलसर. गाडीतून गेल्याने उदरात दुखावयास लागते, वात सरल्याने बरे वाटते. वृद्धपणीची हगवण.

मूत्राद्रिये :- मूत्राशयाची जीर्ण सूज. लघवीतून श्लेष्मा जातो-अल्बुमिन जाते. लघवी बंद होते, कालन्यात. गार जमिनीवर फार वेळ उभे राहिल्याने लघवी तुंबते. अंथरुणात लघवी होते. मधुमेह. पिवळसर किंवा दाटसर पांढुरकी भरपूर लघवीला होते.

पुरुषजननेंद्रिये :- शिथिल, अशक्त, गार घाम येतो. धीर्यपात संभोगाचे वेळी अकाली होतो व डोक्यात आवाज होऊ लागतात. शौचास होताना पांढरी धातू जाते. वृषणाजवळ मांड्यांना कंड सुटते व त्या ओल्या होतात.

स्त्रीजननेंद्रिये :- योनिद्वार-हुळहुळे होते, कढत होते, कंड सुटते व सुजते. ओठीपोटात-गर्भाशयात ओढल्यासारखे वाटते त्यामुळे उभे राहता येत नाही. गर्भाशयात व उजव्या रजःपिंडात जडपणा वाटतो. एका पाळीपासून दुसरीपर्यंत विटाळ जातो. विटाळ काळसर-दुर्गंधी-गाळ्याळ. विटाळ चालू असताना छातीत आग होते व दम लागतो, हातापायाची आग होते. धुपणी-पातळ-हिरवट, दुधासारखी, करबडणारी त्यामुळे आग होते व कंड सुटते, पाळीचे अगोदर जास्त होते. बाळंतपणानंतर गर्भाशय पूर्वस्थितीवर येत नाही, अशक्त व शिथिल होतो. योनिद्वारावरील शिरा फुगून वेड्यावाकड्या होतात व त्यांत निळसर व्रण पडून आग होते. दूध येण्याचे बंद होते. दूध पाजल्यानंतर अतिशय थकवा वाटतो. स्तन सुजून टणक होतात व आत गळू होऊन आग होते, पिकण्याचा संभव असतो, फुटल्यानंतर त्यातून पातळ स्त्राव वाहतो. स्तनात गाठी येतात त्यामुळे खाकेंतील गाठी मोठ्या व टणक होतात.

श्वसननेंद्रिये :- श्वासोच्छ्वास गार. कंठात खरबडल्यासारखे वाटते. आवाज बसतो-संध्याकाळी किंवा दमट हवेत जास्त. डांग्याखोकल्याची सुरवात-खोकताना घसा बंद झाल्यासारखा वाटतो, चेहरा लाल होतो व वांती होते. डांग्या खोकल्याचे दुष्परिणाम. मधुन मधुन अतिशय त्रासदायक खोकल्याची उत्रळ येते-गुदमरल्यासारखे वाटते, डोके दुखते व ओकावयास होते-गार पाणी प्याल्याने किंवा अंथरुणात निजल्याने जास्त होते. कफ बाहेर काढताना उमाडे येतात. छाती अशक्त-जड किंवा हुळहुळी झाल्यासारखी वाटते विशेषत. जागे झाल्यानंतर. वृद्ध इसमांच्या पोटात वात धरून सुरू

शालेला दमा. ओला खोकला, घशात घुरघुरते. कफ-दाट-चिकट पिवळसर व खूप पडतो. खोकून थकवा येतो, घाम येतो व जीव गुदमरतो. छातीत विस्तवासारखी आग होते. फुफ्फुसातून रक्त पडते. क्षय; फुफ्फुसाचा कॅन्सर; विद्रधि वगैरे रोगात बरगड्या हुळहुळ्या होतात.

हृदय :- हृदयविकारात लागणारा दमा. एकसारखी धडधड व त्यावेळेस चिंता वाटते, खाण्यानंतर जास्त होते. सर्व शरीरात नाडीचे ठोके पडत आहेत असे वाटते. नाडी-अनियमित मधुन मधुन थांबते-वारिक-जलद. हृदयाचे जागी आग होते.

पाठ :- पाठीत गुडदी बसली आहे असे वाटून पाठ दुखते त्यामुळे खाली बसता येत नाही. उजव्या खांद्याचे मागील बाजूस आग होते. पाठीचे मणके कुजतात. पाठीखाली उशी घेऊन निजावे लागते.

हातपाय :- बधिर झाल्यासारखे वाटतात. ज्या भागावर दाब पडला असेल तो भाग बधिर होतो. गुडघ्यापर्यंत पाय गार होतात. गार घाम येतो. पाया-घरच्या शिरा फुगून वेड्यावाकड्या होतात-त्यात व्रण पडून त्यातून पातळ किंवा दाट करवडणारा लालसर स्त्राव वाहतो. हातापायाची आग होते-सुजतात. हाताची बोटे अशक्त, वस्तु धरता येत नाही. वृद्धपणी बोटे काळी पडतात-त्यावर भाजल्यासारखे फोड येऊन त्यातून रक्तमिश्रित पाणी येते, विस्तवासारखी आग होते. कंबरेच्या सांध्यात पू होतो. (टि. वि.) पावळाना दुर्गंधी घाम येतो जड, ताठतात, छुळे पडल्यासारखे वाटतात. लिहिताना हात थकतात.

शोप :- भयंकर स्वरूपाची स्वप्ने पडतात. शोपेनंतर हुशारी वाटत नाही. हातपाय पोटाशी घेऊन निजावेसे वाटते. चमत्कारिक मेल्यासारखी शोप लागते. घशात घुरघुरते, हातपाय गार (विशेषतः गुडघे) पडून जाग येते.

ज्वर :- हिंवात-थंडी वाजताना तहान लागते-गार पाणी प्यावेसे वाटते. तापात तहान लागत नाही. शरीराच्या एकाच भागाला थंडी वाजते. थंडी व ताप आलडून पालटून. पाय, पाऊल, गुडघे **वफाप्रमाणे गार**-होतात विशेषतः रात्री किंवा एकदाजून गार होते. अंतर्गत विस्तवाप्रमाण आग होते, हृदयाचे जागी-छातीत वगैरे, पण बाहेरचे अंग गार असते. सहजासहजी घाम येऊन सरीं होते. रात्री व सकाळी खूप घाम येतो त्यामुळे जीव गळून जातो. घामाला आंबुस वास येतो. पीतज्वर, न्युमोनिआ, टायफाईड, क्षय.

त्वचा :- काळी पुळी, व्रण-पसरट बरवर पसरतात-करवडणारा दुर्गंधी स्त्राव वाहतो आग होते-रात्री जास्त. इसब. कॅन्सर. गरोदरपणी शिरा फुगून वेड्यावाकड्या होतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- उष्णतेने. अंग गार झाल्याने. स्त्रीपुंसा आणणारे रोग. वृद्धपणा. आति खाण्याने. पौष्टिक पदार्थ खाण्याने. वस्त्रांचा दाब. जास्त वजन उचलण्याने. अत्यंत थंडी किंवा उष्णता. गार हवा-रात्रीची. उष्ण दमट हवा. डोक्याला वारे लागल्याने. स्त्राव बंद झाल्याने. शिळे कुजलेले अन्न, कोंबडी, वगैरे पक्षांचे मांस खाल्याने, गाण्याने, मोठ्याने वाचताना.

ब वा :- ढेकरा आल्याने; गार हवा पंगव्याचे वारे; पावले उंचावर ठेवल्याने.

सहाय्यक औषधे :- आर्से; कलि-का; फास्फ; लॅके; सिको.

संबंधी औषधे :- अको; ड्रोसे; नक्स-व्हा; फास्फ-अॅसि; लायको; व्हेरा-आ; सल्फ; सेवि.

१००. कार्बोनिअम सल्फुरेटम Carboneum Sulphuratum

सर्वसाधारण :- वेदना होऊन स्नायू आखडल्यासारखे वाटतात. स्नायू वाळतात. त्वचेला व श्लेष्मल त्वचेला स्पर्श केलेला कळत नाही. पाठीवर ओझे ठेवले आहे असे वाटून वाकून चालावे लागते. हगवण ४ ते ६ आठवड्यांनी-कोळशाच्या वायूपासून उद्भवलेले विकार. हिरवा व लाल रंग ओळखता येत नाहीत, पांढरा ओळखता येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- दमट उष्ण हवा. सकाळी खाण्यानंतर.

ब वा :- मोकळ्या हवेत.

१०१. कार्लिसोनिआ Collinsonia

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम गुव; गुदहारा; गर्भाशय व ओटीपोटा-तील आंतडी; हृदय; घसा व यकृत यावर होतो. हृदयविकारामुळे आलेली जलयुक्त सूज (नाळगूद-जलोदर). हृदयाचे विकार व रक्ती मूळव्याध

आलटून पालटून. रक्ताधिक्य-ओटीपोटातील इंद्रियात. मूळव्याध. आवळल्या-सारखे वाटणे. फुगल्यासारखे वाटणे हातपाय-योनिद्वार वगैरे. अवयव बाहेर येतात, गुदद्वार गर्भाशय वगैरे.

मानसिक :- खिन्न.

डोके :- शौचास झाले नाही म्हणजे कपाळ दुखते किंवा मूळव्याधीतून रक्त येण्याचे थांबले म्हणजे दुखावयास लागते.

तोंड :- जीभ पिवळी, चव कडू.

घसा :- शिक्षक, वक्ते वगैरेची घसेदुखी किंवा खोकला.

उदर :- वात धरतो. अत्यंत हृष्टी मलावरोध ३३-४४ दिवस शौचास होत नाही. तान्हा मुलांचा मलावरोध, किंवा हगवण. गरोदरपणी मलावरोध व मूळव्याध होते. करवडणारे जुलाब-आसपासचे केश नाहीसे होतात. पांढुरके गाळ्याळ शौचास होते. गुदात दुखते, आग होते, कोरडे आहे असे वाटते. आत काड्या किंवा वाळू आहे असे वाटते व त्यावेळेस हृदयात दुखते. रक्ती मूळव्याध. रक्त पडत असेल तोपर्यंत हृदयाचे विकार बरे असतात. रक्त पडण्याचे थांबले की हृदयाचे विकार जास्त होतात. छातीचे विकार, मूळव्याध किंवा संधिवात आलटून पालटून, गुदद्वाराला कंड सुटते. बद्धकोष्ठ व जुलाब आलटून पालटून.

स्त्रीजननेंद्रिये :- योनिद्वाराला व गुदद्वाराला कंड सुटते. कष्टार्त-विटाळात पांढरे पापुद्रे जातात व त्यावेळेस मूळव्याधीचा उपद्रव होतो. विटाळशी झाल्या-नंतर मांड्या गार झाल्यासारख्या वाटतात.

पुरुषजननेंद्रिये :- गुदातील लक्षणासहित, वृषणातील शिरा फुगून वेड्यावाकड्या होतात.

हृदय :- धडधडते. हृदयाची लक्षणे थांबली की मूळव्याधीचा त्रास सुरू होतो किंवा विटाळ जावयास लागतो.

श्वसननेंद्रिये :- आवाजाचा दुरुपयोग केल्यामुळे खोकला येतो किंवा घसा दुखतो. श्वास कोडल्यासारखा वाटून अंगात कढत लाटा येतात व मूळव्याधीचा त्रास होतो. मूळव्याध कमी झाली की थुंकीतून रक्त पडते.

हातपाय :- संधिवात व मूळव्याध आलटून पालटून, मोठे झाल्यासारखे वाटतात, पाय आपले स्वतःचे नाहीत असे वाटते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- मूळव्याधीचे रवत येण्याचे थांबले म्हणजे. रात्री. गरोवरपणी. गारठा. मनःक्षोभ किंवा भावनामुळे. मूळव्याधीचे मोड काढल्यानंतर

ब वा :- उष्णतेने. सकाळी.

संबंधी औषधे :- इस्कू; एलो; कोनि; नक्स-व्हा; लायकोप; सल्फ.

१०२. कालोफायलम Caulophylum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम स्त्रीजननेंद्रिये; मज्जातंतू; स्नायू; मान; पाय व लहान सांधे यावर होतो. पक्क्या वेदना अस्थिर असून ओढ लागल्याप्रमाणे वाटते किंवा पेटके येतात किंवा एकदम सुरू होऊन एकदम थांबतात. थांबून थांबून येतात-मिनिटा-मिनिटाला जागा बदलतात व कित्येक वेळा वेदना मानेत स्थिर होऊन ती ताडते. लहान सांध्याचा संघिवात. अंतर्गत कंप. गर्भाशयाच्या विकारामुळे इतर अवयवात सुरू झालेले उपद्रव. कंपवात-योग्य वयात विटाल सुरू न झाल्यामुळे उद्भवलेला. आंचके, फेफरे, वयात येण्याचे काळी सुरू झालेले. बाळंत झाल्यानंतर उत्पन्न झालेला पंगूवात.

मानसिक :- घाबरटपणा; क्षुब्धता. सहज गोष्टीमुळे असंतोष.

डोके :- गर्भाशयाच्या विकारामुळे डोके दुखते, डोळ्याच्या मागील बाजूस दाबल्यासारखे वाटते, खाली वाकल्याने, उजेडाने, दुपारी ते रात्रीपर्यंत जास्त होते.

चेहरा :- धुपणीमुळे चेहऱ्यावर फुलपाखराप्रमाणे पिवळसर डाग पडतात.

तोंड :- येते.

जठर :- गर्भाशयाच्या विकारामुळे ओकाऱ्या. घेरी येताना, आंत्रट, कडू पाणी सारखे गिळावे लागते.

मूत्रेंद्रिये :- लघवीतून अल्बुमिन जाते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- पाळी उशीरा. विटाल थोडा जाऊन थांबून थांबून कळा येतात. कष्टातून. बाळंतवेदना योग्य दिशेने न जाता इतस्ततः पसरतात-स्तनात येतात किंवा मंड वा अनियमित असत. या औषधाने बाळंतपण सोपे होते. शेवटच्या महिन्यात खोठ्या वेणा येतात. गर्भाशय निष्क्रिय व त्यामुळे बरंबार होणारे बाळे. खूप करवडणाऱ्या धुपणीचा

खाव. लहान मुलींची धुपणी. आचके येऊन योनिसंकोच होतो. बाळंतपणा-
नंतर विटाळ फार जातो व फार दिवस राहतो. बाळंतपणाला वेळ लागल्या-
मुळे होणाऱ्या वायगोळ्याच्या वेदना. गर्भाशयाचे मुख ताठते, व त्यात सुया
टोचल्यासारखे वाटते. बाळंतपण लवकर झाल्यामुळे होणाऱ्या रक्तखाव.

हातपाय :- हाताच्या बोटाच्या सांध्यावर बारीक गाठी येऊन त्या दुखतात.
लहान सांध्यांचा संधिवात. विटाळशी होण्याच्या अगोदर पाय ठणकतात
व हुळहुळे होतात. बाळंतपणानंतर उद्वललेला पंगुवात. बोटे मिटताना
बोटाच्या सांध्यात कापल्यासारख्या वेदना होतात.

ज्वर :- अतिज्वर. शरीर रक्तामुळे भरले आहे असे वाटते.

त्वचा :- गर्भाशयाच्या किंवा विटाळसेपणच्या उपद्रवामुळे तपकिरी रंगाचे चट्टे
पडतात-विशेषतः मानेवर.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- शरीरदरपणी. विटाळ बंद झाल्याने. मोकळ्या
हवेत. संध्याकाळी. काफी.

संबंधी औषध :- पल्स; सिमि; सेपि.

१०३. काल्चिकम Colchicum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम पचनेंद्रिये; हृदय; रुधिराभिसरण;
मूत्रपिंड; स्नायू; स्नायुबंध; सांधे व लहान सांधे यावर होतो.
अज्ञातपणा; गारपणा; अस्वस्थता व काहीही सहन न होणे.
जलद शक्तिपात होतो, रोग्याचे डोके उशीवरून उचलताना ते मागेपुढे
पडते, व हात निर्जीव झाल्याप्रमाणे खाली पडतात. शरीरातील खाव
गेल्याने झालेला शक्तिपात. मुंग्या येणे. वेदना होणाऱ्या लहान लहान
जागा त्वरित बदलतात. हृदय व सांध्यांचे विकार आलतून पालटून
होतात. रात्रीच्या जागरणाचे दुष्परिणाम. अति अभ्यास, दुसऱ्यानी केलेल्या
दुष्कृत्यानी, घाम थांबल्याने, भिजल्याने झालेले दुष्परिणाम. शरीराच्या
अर्ध्याच भागात विजेचे धके ससल्यासारखे वाटते. जलोदर नाळगूद. क्षुल्लक
दुखापतसुद्धा अतिशय दुखते.

मानसिक :- चिडखोर व जाही सहन होत नाही. क्षुल्लक जखमेनेसुद्धा असह्य
वेदना होतात. दुसऱ्याने केलेली दुष्कृत्ये केलेली पाहून किंवा ऐकून वेड्या-

सारखे होते. उग्रवास, उजेड, साधा स्पर्श सहन होत नाही. वाचता येते पण एखादे लहानसे वाक्य समजत नाही. लिख.

डोके :- कपाळात मुंग्या आल्यासारखे वाटते.

डोळे :- बाहुली एक मोठी दुसरी लहान. करवडणारे अश्रु येतात. वाचल्यानंतर दृष्टि मंद होते. अर्धवट उघडे. डोळ्याभोवतालच्या वेदना डोळ्याच्या मागील भागात येतात.

कान :- तीक्ष्ण. कानात कंड येते.

नाक :- नाकपुड्या कोरड्या व काळसर. कोणताही वास सहन होत नाही व त्यानी मळमळते, मूर्च्छासुद्धा येते.

चेहरा :- मुंग्या येतात व सुजतो. गाल लाल. कढत घाम येतो. उजव्या जवळ्या-खाली दुखते. चेहरा खोल गेलेला किंवा बसलेला दिसतो.

तोंड :- वासलेले. लाळ गळते पण तोंड कोरडे आहे असे वाटते. जीभ सुजते, लालभडक, जड, ताटलेली, बधिर. तोंड कढत होऊन तहान लागते.

घसा :- हिरवट पातळ कफ साचतो व तो आपोआप तोंडात येतो.

जठर :- अन्नाच्या वासानुळे मळमळावयास लागते व कित्येकदा मूर्च्छा पण येते. अन्न दृष्टिपुढेसुद्धा नकोसे वाटते, स्वस्थ पडून राहिल्याने बरे वाटते. मळमळ- कोरड्या आंकाच्या. पोटात आग होते किंवा बर्फासारखे गार वाटते. वेदना होताना तहान लागते. सोडा, लेमनसारखी फसफसणारी पेये प्यावीशी वाटतात. अनेक पदार्थ खावेसे वाटतात पण त्यांचा वास आला की नकोसे वाटतात. लाळ गिळताना मळमळते व ओकारी होईल असे वाटते.

उदर :- वात धरून उदर फुगते त्यामुळे पाय लांब करता येत नाहीत. जलोदर. हगवण- नंतर सांधे धरतात किंवा वातरक्त होते. कळा येऊन शौचातून खूप बुळबुळीत- चकचकित पांढरी आब पडते, शौचानंतर कुंथावेसे वाटते किंवा गुदद्वारात आचके असतात. कालव्यासारखे जुलाब. आवेनंतर झालेला आमातिसार. जलोदर झालेले असताना ओटीपोटाखाली वळ्या पडतात.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळशी झाल्यानंतर मांड्या गार झाल्यासारख्या वाटतात.

मूर्धेन्द्रिये :- लघवीत खाली गाळ साठतो. लघवी काळी-पिंगट रक्तमिश्रित. मूत्रपिंडाचा शोथ. लघवीला वारंवार जावेसे वाटते, व भरपूर होते. लघवी पाण्यासारखी, फिकट. मधुमेह. बहुमूत्रता. लघवीतून अल्बुमिन जाते.

श्वसनैन्द्रिये :- छाती पट्ट्याने आवळल्यासारखी वाटते. रात्री खोकला येतो व लघवी नकळत होते.

हृदय :- अशक्त. त्या जागी कापल्याप्रमाणे किंवा नांगी मारल्याप्रमाणे वेदना होतात. संधिवातानंतर झालेला हृदयविकार. हृदयाच्या जागी दाबल्यासारखे वाटते, चालण्याने बरे वाटते. नाडी हाताला लागते न लागते.

पाठ :- दुखते, दाबल्याने, विश्रांतीने बरे वाटते.

हातपाय :- गार. पंज्यात व मनगटात सुया टोचल्यासारखे वाटते. बोटाची टोके बधिर, संधि सुजतात, कढत व लाल होतात, ताठतात, रात्री जास्त होतात. पायाचा आंगठा सुजतो, स्पर्श सहन होत नाही. हाताच्या बोटांच्या नखात गुद्गुल्या होतात. चालताना गुड्यावर गुडघे आपटतात. पाय व पाऊले गार होतात, त्वचेखाली सुजतात कुले कढत.

त्वचा :- गुलाबी ठिपके पाठीवर, उदरावर व छातीवर पडतात, पित्ताच्या गांधी.

श्लोप :- वाचताना श्लोप लागते. पाठीवर श्लोप.

ज्वर :- कुले तापतात. चेहऱ्यावर गार घाम येतो. रात्रीचा आंबुस घाम येतो. अंग कढत, हातपाय गार. आंबुस घाम भरपूर एकदम येतो व जातो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- **हालचालीने.** स्पर्श. रात्री. आंगठ्याला किंवा पायाच्या बोटाला धक्का लागल्याने. गार हवा-इमट हवा; हवा बदलल्याने. शरब ऋतूत. योडेले श्रम. घाम मेण्याचे बंद झाल्याने. अंग ताठ केल्याने. सूर्यास्तापासून सूर्योदयापर्यंत.

ब जा :- उष्णतने. विश्रांती. अंग दुमडल्याने. बसल्याने. शौचास झाल्यानेंतर; खाली वाकल्याने.

सहाय्यक औषधे :- आर्से; स्पायजे.

संबंधी औषधे :- कार्बो-व्हेजि; नक्स-व्हा; पल्स; व्हस-न्टा; सेपि.

१०४. कास्टिकम Causticum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम स्नायू-मूत्राशयाचे-कंठाचे; व हाता-पायाचे; मज्जातंतू; त्वचा; श्वसनाक्रिया व चेहऱ्याची उजवी बाजू यावर होतो. अशक्तपणा उत्तरोत्तर वाढत जाऊन शरीरावरचा ताबा अनिश्चित होत जातो. (चालताना अडखळणे वगैरे) व शेवटी **शरीर लुले पडते**

किंवा एखादा भाग किंवा अवयव लुला पडतो. स्वशरीराने होत नाही. संधि व स्नायुबंध आन्वडतात व संधि किंवा अवयव वेडेवाकडे होतात. स्नायूत धकेल बसतात. फेफरे-वयात येण्याच्या सुमारास येते किंवा भीतीमुळे येते. गारठल्यामुळे शरीराचा भाग लुला पडतो. कंप. आंचके. कंपवात घाबरत मुलींचा विटाळरोपणी जास्त होतो. आग होते. हुळहुळोपणा. चाबल्यासारखे वाटते—गुदद्वारात, कंठात वगैरे. भाजण्यापासून झालेले दुष्परिणाम. भीती, शोक. रात्रीचे जागरण, बाह्योपचाराने त्वचेचे विकार किंवा स्नायु बंद केल्यामुळे उद्वबलेले दुष्परिणाम. लहान मुलाना योग्य वेळी चालता बोलता येत नाही. त्वचेवर चामखिळीसारखी उगवण. कंपवात. रोगामुळे, भीतीमुळे, काळजीमुळे, शोकामुळे शरीर वाळायचास लागते. बोलण्यात, चालण्यात, खाताना बंधळेपणा. त्वग्भोग बाह्योपचाराने बरे केल्यानंतर उद्वबलेले मानसिक विकार, किंवा आंचके. क्षुल्लक कारणाने शरीरावर भेगा पडतात, नाकपुड्याभोवती, डोळ्यांच्या कोपरात, ओठाना वगैरे. लुला पडलेला भाग गार पडण्याने धुतल्याने थोडा सुधारतो.

मानसिक :- मन शिणलेले. काही तरी भयंकर घडेल अशी भीती वाटून काळजी वाटते, संध्याप्रकाशात जास्त. मूल एकटे काळोखात निजावयास भितं. कोणाशी बोलवेसे वाटत नाही. सर्वांशी अत्यंत सहानुभूतीने वागावेसे वाटते. स्वतःच्या तक्रारीविषयी विचार केल्यास त्या जास्तच त्रासदायक होतात, विशेषतः मूळव्याध. निराश, उदास, मरावेसे वाटते. महत्वाकांक्षेचा अभाव. आपण काहीतरी अपराध केला आहे असे वाटून मनाला टोचणी लागते. संशयी, अविश्वास. मन जागेवर नसणे. मुले क्षुल्लक कारणाने रडतात. बोलताना अक्षरांची, शब्दांची उलटापालट करणे.

डोके :- मानसिक श्रमाने (लिहिणे, वाचणे) कानशिलात टोचावयास लागते. डोक्याचे कातडे ताणल्यासारखे वाटते. कगळ व मेंदू यामध्ये पोकळी आहे असे वाटते—शेकल्याने बरे वाटने. डोके दुखत असताना मळमळून ओकावयास होते किंवा डोळ्यांनी दिसेनासे होऊन मागाहून शरीर लुले पडते. रात्री झोपेत घेच्या येतात. सकाळी उठल्यानंतर किंवा निजल्याने घेच्या येतात डोके पुढे मागे किंवा इकडे तिकडे हलते. डोक्यात वेदनारहित खळबळ होते.

डोळे :- पापण्या जड होऊन खाली पडतात. डोळा एकसारखा दुखतो, डोळ्याला स्पर्श करून चोळण्याने बरे वाटने. एकाच्या दोन वस्तु दिसतात, उजवीकडे पाहिल्याने बरे वाटते. डोळ्यांना गळ लागते—अश्रु कटत व करबडणारे.

असतात. डोळ्याचे स्नायू लुले होतात. डोळ्यापुढे तारे चमकतात- काळे किडे तरंगत आहेत असे वाटते किंवा हिरवे ठिपके दिसतात. डोळ्यांच्या कोपऱ्यात भेगा पडतात. पापण्या लवळवतात. भुवयावर चामखिळी येतात. मोतिबिंदू. वस्तु मोठ्या दिसतात.

कान :- कानाने दुर्गंधी मळ जमतो. गुंगुं-घोघो असे आवाज होतात, स्वतःच्या बोलण्याचे व चालताना पावलांचे प्रतिध्वनि ऐकू येतात. बहिरेपणा, ढिंका-सारखा दाट पू येतो.

नाक :- नाकाच्या खालच्या भागावर पुरळ येतो. नाकावर चामखिळीसारखी उगवण. जीर्ण सर्दी- नाकात व्रण पडतात- दाट पिवळा किंवा हिरवट पिवळा शेवूड वाहतो. सकाळी शिंका येतात. पाळ्याना भेगा पडतात. सर्दी झाली की घसा वसतो.

चेहरा :- आज्ञाच्यासारखा; पिवळसर. चेहऱ्यातील वेदना गार पाणी लावल्याने कमी होतात. चेहऱ्याची एक बाजू लुली पडते- त्यामुळे तोंड उघडता येत नाही. जवळ्यात दुखते, त्यामुळे तोंड उघडता येत नाही.

तोंड :- ओठाच्या भोवती भेगा पडतात. हिरड्या मऊ व विसविशित होतात, दातापासून सरकतात. हिरड्यांना वारंवार गळू होते. हिरड्यातून पू येतो. दात लांब किंवा सैल झाल्यासारखे वाटतात. जिभेचा दुंधा सुजतो. जीभ-पडजीभ किंवा टाळू सुजून लाल होते- विस्तवासारखी आग होते. जीभ-ओठ लुले पडतात. तोतरेपणा. बोलताना जीभ अडखळते. चावताना (अन्न) जीभ चावली जाते. बोलताना शब्द फेकल्यासारखे बाहेर पडतात. दात दुखतात, थंड व गरम पाण्याने बरे वाटते, चव तेलकट. ओठाना पेटके येतात.

घसा :- अन्न गिळताना कंठात उतरते. किंवा नाकातून येते. घशाच्या तक्रारी ओणवे झाल्याने जास्त होतात. गिळताना मणक्यात दुखते. काहीतरी अडकले आहे असे वाटून वारंवार गिळावे लागते. घसा खवखवतो, खरवडल्यासारखा वाटतो. घशाचे स्नायू लुले पडल्यामुळे गिळता येत नाही. घशातील कफ खाकरून बाहेर काढता येत नाही, गिळावा लागतो.

जठर :- तेलकट ठेकरा येतात. भूक लागून जेवावेसे वाटते पण अन्नाकडे पाहिल्याने भूक नाहीशी होते. नुसत्या अन्नाच्या कल्पनेने किंवा वासाने भूक नाहीशी होते (गरोदरपणी). जेवणानंतर गार पाणी प्यावेसे वाटते पण पिण्याचा तिटकारा येतो. गोड आवडत नाही. पोटात चुना उकळतो आहे असे वाटते. कंफ सुटतो, आग होते. पोटात जड झाल्यासारखे वाटते. गार पाणी प्याल्याने बरे वाटते.

उदर :- आतड्यात मुरडा होऊन कापल्यासारख्या वेदना होतात. वेदना निजल्याने किंवा अंग दुमडल्याने कमी होतात. खाली वाकल्याने गुदात पेटके येतात. खोकताना गुदद्वार बाहेर येते. गुदातील शक्ती कमी झाल्यामुळे शौचाच्या वेळेस कुंथवे लागते त्यामुळे चेहरा लाल होतो. मलावरोध—उभ्याने शौचास बरे होते. शौच चकचकीत दिसते. गुदद्वाराभोवती टणक लहान पुटकुळ्या येतात. शौचास टणक खंडे होतात, व कित्येक वेळा शौच होत आहे हे कळत नाही. गुदद्वारात भेगा पडतात—कंड सुटते—टोचते. मूळच्याधीचा चालताना उभे राहिल्याने किंवा त्या संध्याने विचार केला तर त्रास होतो. मूळच्याध मोठी झाल्यामुळे शौचास अडथळा येतो. गुदात मधुन मधुन एकदम टोचल्याप्रमाणे कडा येतात. जननेंद्रिये व गुदद्वाराच्या मधील भागात दुगदुसते. थंडीमुळे ह्रस्वण लागते.

मूत्रेंद्रिये :- खोकताना, नाक शिंकरताना शिंका आल्याने, चालताना लघवीला होते. लघवी येथ येथ गळते किंवा हळुहळु होते. झोपेत लघवी झालेली समजत नाही. किंवा जागेपणी लघवी होताना होत आहे असे वाटत नाही. लघवी फार वेळ तुंबून धरल्यास लघवी होईनाशी होते. बाळंतपणा—नंतर छियांची लघवी तुंबते. शल्यक्रिया केल्यानंतर लघवी तुंबते. मुलांना पहिल्या झोपेत लघवी नकळत होते. लघवी—काळी—गटूळ—पांढरी. लघवी आपोआप होते पण हा त्रास बसले असताना कमी होतो.

पुरुषजननेंद्रिये :- अंडात उचल्या—चिरडल्याप्रमाणे वेदना होतात. संभोगाचे वेळी वीर्याबरोबर रक्त पडते. शिंकावर लाल ठिपके पडतात. बोंडीवरचा पांढरा स्नाव वाढतो.

स्त्रीजननेंद्रिये :- संभोगाचा तिटकारा. पाळी उशिरा येते. व विटाळ फार जातो, विटाळ दिवसा जातो व रात्री धुपणी जाते. कष्टार्थ—पाठीत व मांड्यातून फाटल्यासारख्या वेदना होतात. विटाळसेपणी काळजी वाटते—स्वप्ने पडतात—उदासीनता व अशक्तपणा येतो. शारीरिक श्रमाने, थकल्यामुळे, काळजीने किंवा रात्रीच्या जागरणामुळे अंगावरचे दूध कमी होते. स्तनांमधे हुळहुळी होऊन भेगा पडतात. बाळंतपणात कळा याव्या तशा येत नाहीत. धुपणीला विटाळाप्रमाणे वास येतो.

श्वसनेंद्रिये :- वशात किंवा कडात गुदगुल्या होऊन खोकला येतो. खोकला कोरडा, रात्री किंवा सकाळी—एकसारखा—व इतका जोराचा असतो की शरीर फुटल्यासारखे वाटते. खोकला अंथरुणाच्या उबने, खाली वाकल्याने किंवा

गार वारे लागल्याने जास्त होतो, थोडे थोडे गार पाणी प्याल्याने बरे वाटते. कफ सुटत नाही. खोकून खोकून कफ बर आला की लगेच पुरत जातो. कफ बाहेर काढण्याइतके खोल खोकता येत नाही. कफ तेलकट व चिकट बुळबुळीत सावणाच्या फेसाप्रमाणे असतो. कंठातील स्नायू लुले होतात त्यामुळे मोठ्याने बोलवत नाही. आवाज बसतो, सकाळी जास्त. नाक शिकरताना कंठात दुखते. बोलताना बसलेला आवाज हळूहळू मोकळा होतो. कंठात रेष मारल्याप्रमाणे हुळहुळे होते. छातीत आवळल्यासारखे किंवा खरवडल्यासारखे वाटते. छातीत मांजर गुरगुरत्यासारखा आवाज होतो. चालताना किंवा बोलताना दम कोंडल्यासारखा वाटतो. क्षय; डांग्या खोकला. छातीत इतस्ततः वेदना होतात, दाबल्याने बरे वाटते. छाती हुळहुळी होते, कपडे घट्ट वाटतात.

हृदय :- वेदना होऊन छातीत धडधडते.

मान, पाठ :- मान आखडते-मन्यास्तंभ. मान ताठल्यासारखी, ओढल्यासारखी वाटते. पाठ ताटते त्यामुळे निजल्या किंवा बसल्या स्थितीतून उठताना त्रास होतो. पाठीतून वेदना पुढे येतात किंवा मांड्यात जातात. गिळताना कण्यात दुखते. खोकताना कमरेच्या सांध्याभोवती दुखते.

हातपाय :- अर्धांग वात. उजव्या बाजूचा कंपवात. सांध्यात वेदना होऊन सांधा सुजतो व काही दिवसांनी सांधा बाळावयास लागतो किंवा कायमचा आखडतो. हातापायात फोडल्या तोडल्याप्रमाणे वेदना होतात; बधिरपणा येतो किंवा लुले पडतात. विजेचे चमके मारल्याप्रमाणे पायात वेदना होतात. हाताची बोटाची टोके फुटल्यासारखी वाटतात. पोटाच्यात-पावलात किंवा पायाच्या बोटांना पेटके येतात. झोपेत हातापायांना आचके बसतात किंवा ते हलतात. सांध्यातून धाराचे खडे जमतात. उजव्या खांद्याच्या पुढील स्नायूत वेदना होतात. टाचेवर उभे राहवत नाही. उजवा पंजा लुला पडल्यासारखा वाटून जीभ लुली पडते. लहान मुले चालताना अस्थिर चालतात व सहज पडतात. सांध्यात आग होते गुडघ्याचा मागील भाग ताठतो, लिहिताना बोटांना पेटके येतात.

शोष :- डोळे मिटल्याबरोबर भयंकर आकृति डोळ्यासभोर दिसतात. थोड्याशा आवाजाने जाग येते. रात्री मन अस्वस्थ होऊन काळजी वाटते. अतिशय गुंगी येते, जागे राहणे कठीण जाते.

ज्वर :- इल्फुएन्झा सर्वांग ठणकते. अंग गार पडते. थंडी वाजून लगेच घाम येतो. पहाटे ४ च्या सुमारास घाम येतो. घाम खूप येतो-थोड्या श्रमाने येतो

किंवा मोकळ्या हवेत येतो. ग्रामाला आंबुस घाण येणे. संध्याकाळी ६ ते ८ अंग तापते.

त्वचा :- चामखिलीसारखी उगवण - चेहऱ्यावर - नाकाच्या शेंड्यावर वगैरे; बोटाच्या टोकावर शिंगासारखे टणक मोड येतात. मुलांना दात येताना अंगावर पुरळ येतो. बरे झालेले व्रण पुन्हा दुखावयास लागतात. त्वचेवर मेगा पडतात. नाडीव्रण. त्रारीक रक्त वाहिन्याची जाळ्याप्रमाणे वाढ होते. पित्ताच्या गांधी. वारंवार अंगावर गांधी येण्याची प्रवृत्ति.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- संध्याकाळी किंवा पहाटे ३१४ वाजता. थंडगार कोरडी हवा; झोंवणारे वारे; वाऱ्याची झुळुक. अत्यंत थंडी किंवा उष्णता; वाकल्याने; काफी; श्रमाने; खाव बंद झाल्याने; विटाळसेपणी. शौचानंतर, गाडीची गती, संध्या-प्रकाशात, कशाला तरी धरल्याने.

ब वा :- गार पाणी प्याल्याने. उष्णतेने अंयरुणाच्या उबेने; दमट ओलसर हवेत. हळुहळु हालचाल केल्याने. स्नान केल्याने.

सहाय्यक औषधे :- कार्बो-व्हेजि. कोलो; ग्रफाय; पेट्रोसे; लॅके; स्टॅनम; स्टॅफि.

संबंधी औषधे :- अन्टी-टा; आरम-टा; कलि-आयो; कॅल्क-का; ग्वार्ड; नक्स-व्हा; पल्स; रुटा; न्हस-टा; सल्फ; सिलि.

१०५. किनिमम आर्सेनिकोसम

Chinimum Arsenicosum

सर्वसाधारण :- थकवा; क्षीणता; अशक्तपणा. जीर्ण हिवताप, त्वचा बर्फासारखी गार. नियमित वेळी उद्धवणारा दमा व अत्यंत थकवा. पोटाच्या खलीत दाबल्यासारखे वाटते व त्याच्याच मागील कण्याच्या भागात दाबलेले सहन होत नाही. जठरातील आम्लत्व आळीपाळीने वाटते व कमी होते. तहान लागते पण पाणी सोसत नाही. अंडी खाण्याने हगवण लागते. हृदयाची धडधड. हृदय थांबले आहे असे वाटते, चढताना दम लागतो. हृदय-विकारामुळे झालेला दमा. भावनातिरेकामुळे झोप लागत नाही. हातपाय अशक्त व गार होतात. नियमित वेळी सुरू होणाऱ्या वेदना. तंबाखूचे दुष्परिणाम. या औषधाचा आजारीपणातून उठल्यानंतर शक्तिवर्धक म्हणून चांगला उपयोग होतो. एकसारखा अतिज्वर, ताप सारखा वरखाली होत असतो.

१०६. किनिमम सल्फुरिकम (कोयनेल)

Chininum Sulphuricum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम **मज्जातंतू**; **रुधिराभिसरण** व कणा यावर होतो. बहुतेक विकार नियमितवेळी सुरू होतात. वेदना. रस्त्यात पडणे, उभे राहता येत नाही.

मानसिक :- काहीही सहन होत नाही. घाबरटपणा. वस्तूंचे नाव सांगता येत नाही.

डोके :- हिक्कापासून मुरल्यामुळे उद्धवलेली डोकेदुखी. डोके दुखत असताना घेरी येते व डोक्यात टुसटुसते. तापाच्या पाळीच्या ऐवजी भुवयांच्या जागी वेदना होतात. घेरी येताना कानात आवाज होतात व पांथ्या लवळवतात.

डोळे :- डोळ्यापुढे जाळे किंवा धुके पसरल्यासारखे वाटते किंवा काळे ठिपके दिसतात. तिरकस पाहिल्याने बरे दिसते. एकदिवसाआड तिरळेपणा (मुलांचा)

कान :- बहिरपणा. कानात आवाज होतात.

चेहरा :- वेदना अगदी नियमित वेळी सुरू होतात, दाबल्याने बरे वाटते.

मूर्चेन्द्रिये :- लघवीतून रक्त जाते. अल्बुमिन जाते. लघवी फार प्रमाणात होते. लघवीखाली तांबूस बारीक खड्यांचा गाळ जमतो.

पाठ :- मानेपासून कंबरपर्यंतचा कणा दुखतो, त्याला दाबलेले सहन होत नाही, व त्यावेळेस श्वास कोंडल्यासारखा होतो.

उबरा :- ताप उत्तरोत्तर वाढत जातो. अशक्तपणा येतो. तापात वात होतो. घाम खूप येतो त्याने बरे वाटते पण थकवा येतो. रात्री खूप घाम येतो. हिक्कापासून थंडी वाजताना, ताप असताना व घाम येताना तहान लागते.

त्वचा :- कंड सुटते. तांबडे ठिपके पडतात. पित्ताच्या गांभी अंगावर येतात. त्वचा हुळहुळी व विसविशित.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- **ठराविक वेळी**; सकाळी १०-११ वाजता; दुपारी ३ वाजता. थंडीमुळे. स्पर्श.

ब वा :- जांभई आल्याने. पुढे वाकल्याने, दाबल्याने.

१०७. किनोपोडिअम Chenopodium

सर्वसाधारण :- सुनवहिरी-अर्धांगवात व बोलण्याची क्रिया नष्ट होणे. घोरत्या-प्रमाणे श्वासोच्छ्वास. श्वासोच्छ्वास करताना गाल हालतात. एकदम घेरी येते. चांगले ऐकू येत नाही विशेषतः बोलणे परंतु रस्यातून जाणाऱ्या गाड्यांचा व इतर आवाज अत्यंत तीव्रतेने ऐकू येतो. कानात गुणगुणल्यासारखे आवाज होतात. दानखिल मोठ्या होतात. उजव्या खांद्याच्या तिकोनी हाडांच्या कोपऱ्यात कण्याजवळ खूप दुखते. भरपूर पिवळी फेसाळलेली लघवीला होणे. लघवी होताना आग होते. तीच तीच गोष्ट पुन्हा करण्याची प्रवृत्ति. या औषधापासून काढलेल्या तेलाचा उपयोग आतड्यातील जंत मारण्याकडे चांगला होतो विशेषतः हुकवर्म. मात्रा १० ग्रॅम दर दोन तासानी तीन वेळा.

१०८. कुप्रम मेटलिकम (तांबे) Cuprum Metallicum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम अज्ज्ञांतू; पचनंद्रिय; पोटाची खळी; उदर; स्नायू व रक्त यावर होते. विकाराचे स्वरूप तीक्ष्ण असते. ठराविक लक्षणसमूहांचा वारंवार उद्भव होतो. पेटके व आचके एखाद्या भागात किंवा एखाद्या ठिकाणी सुरू होऊन दुसरीकडे पसरत जातात. आचके येताना रोगी ओरडतो, अंग ताट होते-स्नायूंना पेटके येऊन त्याच्या गाठी होतात-मान आखडून वाकडी होते, वातखिळी बसते-उचकी लागते नंतर मेल्याप्रमाणे थकवा येतो-अंगावर शहारे येतात किंवा हसू लोटते. आचके (फेफरे) रात्री व विटाळसेपणी येतात. झोपेत धक्के बसतात. वेदना-बाबल्याप्रमाणे होतात व त्या स्वर्णाने जास्त होतात. मार लागल्याप्रमाणे किंवा फुटल्याप्रमाणे वेदना होतात. सर्वांग ताणल्यासारखे वाटून त्यात टोचल्यासारखे वाटते. एकसारखा अशक्तपणा वाटतो. जीवनशक्ति क्षीण त्यामुळे औषधाची क्रिया योग्य तऱ्हेने होत नाही व तेच तेच विकार पुनः उलटतात. निळेपणा. छातीत-छातीच्या मधल्या हाडांच्या मागे व बोटाना पेटके येतात. पोटाच्या पेटके येतात, पाय लांब केल्याने किंवा तळपाय ताणल्याने बरे वाटते. खाव बंद झाल्यामुळे किंवा अंगावर आलेली उगवण नाहीशी झाल्याने उद्भवलेले विकार, दात येताना मुलांना आचके येतात; मुले पोटावर निजून कुले वर उडवतात. भीतीमुळे उत्पन्न झालेला कंपवात.

मानसिक :- अस्वस्थता-घाबरटपणा. वैशुद्ध होऊ की काय असे वाटणे. मनात येईल ते करण्याची प्रवृत्ति. कर्कश किंवाळणे. वात-व्रडव्रड नंतर घाम येतो. मनाचा गोंधळ. खिन्नता-मरण येईल की काय अशी भीती वाटते. हिरमुष्टी; कपटी. आळीपाळीने माथेफिरूपणा व समजूतदारपणा. वातात जो जवळ येईल त्याची भीती वाटते. नको त्या शब्दांचा उपयोग करणे.

डोके :- घेरी येताना अंतर्गत कंप आल्यासारखे वाटते-शौचास झाल्याने, निजल्याने बरे वाटते. डोके ताठ ठेवता येत नाही-उशीत खुपसावेसे वाटते. टाळला मुंग्या आल्यासारखे वाटते, (विटाळ बंद झाल्यामुळे). स्वतःचे केस ओढणे. मेंदूवरील आवरणाचा दाह (मेनिंजायटिस). डोक्यावर पाणी ओतल्यासारखे वाटते. डोके दुखत असताना ते पोकळ वाटते. फेफरे येऊन गेल्यानंतर डोके दुखते.

डोळे :- पापण्या मिटल्या की आत डोळे हालतात. जुबुळे वर जातात. पापण्या घट्ट मिटलेल्या, डोळे ताठ; खोल गेलेले किंवा चक्काकणारे.

चेहरा :- फिकट-निळा; वेडावाकडा. ओठ निळे होतात. चेहरा बर्फासारखा गार. दातखिळी बसते. खालचा जबडा चघळीत असल्याप्रमाणे ढालतो.

तोंड :- घट्ट मिटलेले, किंवा उघडे. तोंडाला फेस येतो. तांब्यासारखी चव. जीभ सापाच्या जिभेप्रमाणे आत बाहेर येते, लाळ गळते. बोलता येत नाही. तोतरे बोलणे. दात त्याणे, जीभ लुली पडते.

घससा :- पेये गिळताना आवाज होतो. अन्ननलिकेच्या स्नायूना आचके आल्यामुळे गिळता येत नाही.

जठर :- मळमळ. जोरजोराने अत्यंत त्रासदायक ओकान्या येतात, गार पाणी प्याल्याने कमी होतात. ओकान्या होताना आतड्यात वेदना होऊन यातना होतात, जुलाब होतात किंवा आचके येतात. आचके, दमा किंवा ओकारी होण्याचे अगोदर उचकी लागते. दूध प्याल्यानंतर तोंडाला पाणी सुटते. सकाळी उठल्यानंतर किंवा जरा हालचाल की ओकारी होते.

उदर :- पोटाच्या खळीत जोराने दाबल्यासारखे वाटते. आतड्यात चाकू भोसकून ठेवल्याप्रमाणे वाटून कळा येतात. पोटावर निजून कुले वर उडवावेसे वाटतात. उदराला तडस लागते-ऋतूत होते व त्याला स्पर्श सहन होत नाही. भयंकर घुरडा होतो-दाबल्याने बरे वाटते, हात वर केल्याने जास्त होतो. हिरण्या पाण्याचे पिचकारी मारल्याप्रमाणे जुलाब होतात. कॉलरा- उदरात व पांढऱ्यात पेटके येतात. लघवी बंद होते. उन्हाळ्यातील हगवण. जंत.

मूत्रेन्द्रिये :- लघवी होण्याचे बंद होते, कालन्यात.

पुरुषजननेन्द्रिये :- संभोग करताना पेटके येतात (पोटन्यात), त्यामुळे संभोग करता येत नाही.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- वायगोळ्याच्या वेदना. विटाळशी होण्याचे अगोदर किंवा विटाळसेपणी गर्भाशयात पेटके येऊन ते छातीपर्यंत जातात. विटाळ बंद झाल्यामुळे येणारे पेटके. विटाळसेपणी फेफरे येत. अनेक मुले झालेल्या स्त्रियांना होणाऱ्या वायगोळ्याच्या त्रासदायक वेदना. वाळंतपणात येणाऱ्या फेफऱ्यात तोंड उघडे राहते व पाठीची कमान होते.

श्वसनन्द्रिये :- कंठात आचके येऊन आवळला जातो श्वासोच्छ्वास कष्टाने होतो. खोकला-हसताना जास्त होतो. तोंडाजवळ कोणतीही वस्तु सोसत नाही. खोकला-डाग्या खोकला - खोकल्याची जोराने दास लागते. खोकून खोकून श्वासोच्छ्वास बंद होतो - गार पाणी प्याल्याने बरे वाटते- मागे वाकल्याने किंवा दीर्घ श्वास घेतल्याने खोकला जास्त होतो. खोकताना पेटके येतात, आचके येतात किंवा डोळ्यातून पाणी येते. छातीत घुरघुर आवाज होतो. छातीचा खालचा भाग आवळल्यासारखा वाटतो. दमा व ओकाऱ्या आलटून पालटून. विटाळशी होण्याचे अगोदर दमा लागतो. बरगड्याखाली गोठ्या फिरत आहेत असे वाटते; कपडे घट्ट केल्याने. स्वस्थ पडण्याने बरे वाटते.

हृदय :- नाडी मंद, टणक भरलेली आणि जलद. हृद्रोगात दमा व पेटके येतात. विटाळशी होण्याचे अगोदर छातीत धडधडते.

पाठ :- मानेपर्यंत सर्व स्नायू लुळे पडतात.

हातपाय :- हात व पावले उडतात. आंगठे आत जाऊन मुठी मिटतात. तळहात तळपाय-पोटन्या यात पेटके येतात. अत्यंत थकल्यासारखे वाटतात. घोटे जड होतात. गुडघ्यात फेफऱ्याची संवेदना होते. गुडघे मोडल्यासारखे वाटतात.

श्लोप :- गाढ. शरीराला धके बसतात. श्लोपेत एकसारखा उदरात गुडगुडल्यासारखा आवाज होतो.

ज्वर :- अंग वर्फासारखे गार. अंगावर शहारे येतात. गार चिकट घाम येतो - विशेषतः रात्रीचा.

त्वचा :- उगवण चांगली येत नाही किंवा आलेली नाहीशी होते. पिवळी खपल्या बसल्याप्रमाणे उगवण येते (कोपराच्या बेंचकेत) महारोग. सांध्याच्या बेंचक्यांत व्रण पडतात, कंड येते, पुरळ येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- भावना; राग, भीती. स्नायु बंद झाल्याने किंवा उगवण नाहीशी झाल्याने. थकवा. हालचाल. उन्हाळा; ओकारी झाल्याने. जागरण. स्पर्शाने. हात वर केल्याने. पाळीच्या अगोदर. अमावास्या.

घ वा :- गार पेये पिण्याने. हृदयाच्या जागेवर दाबून धरल्याने.

सहाय्यक औषधे :- आयो; आर्से; वॅल्क-का.

संबंधी औषधे - एपि; कलि-ना; कास्टि; शिंक; पल्स; वेला; व्हेरा-आ; सिकु. स्ट्रुमो हावासा.

१०९. कुप्रम आर्सेनिकम Caprum Arsenicum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम पचनोद्दिष्टे; स्नायू व मज्जातंतू यावर होतो. जोराचे पेटके-छातीत, हातापायांच्या बोटांना. पोटाच्याना- वगैरे. आतड्याला सूज आल्यामुळे आतड्यात मुरडा येतो. लघवी बंद झाल्यामुळे आचके येतात. वेदना होताना उचकी लागते किंवा अंग वर्फासारखे गार होते. आचके येण्याचे अगोदर ओकान्या किंवा जुलाब सुरू होतात. दमा. ओकान्या व जुलाब होताना लघवी होण्याचे बंद होते. कालरा. तांदुळाच्या धुवणाप्रमाणे जुलाब होतात. हृदय अशक्त होते. लघवीला लसणी-सारखा वास येतो. मधुमेह. पोटाच्यातील पेटके मध्य रात्रीनंतर जास्त होतात-अंथरुणातून बाहेर येऊन उभे राहिल्याने बरे वाटते. मधुन मधुन गार चिकट घाम येतो. लघवी होण्याचे बंद झाल्यामुळे येणारे आंचके किंवा हगवण, ओकारी झाल्यानंतर आचके येतात. पायात बधिरपणा येऊन लुले पडल्यासारखे वाटतात. भीतीनंतर उत्पन्न झालेला कंपवात. चालण्याचा प्रयत्न केला तर सर्व शरीर कापते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- स्पर्शाने. दाबल्याने. दमट हवा, जागा.

संबंधी औषधे :- कुप्रम.

११०. कुचेबा (कंकोळ) Cubeba

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्लेष्मल त्वचा सूत्रमार्गाची-सूत्रा-शयाची व योनीची यावर होतो. आग होऊन चुणचुणते. शोथ-नंतर

पिवळा किंवा हिरवा दुर्गंधी खाव वाहतो-नाकातून घशातून-कफ येतो, योनीतून मूत्रमार्गातून पांढरा खाव जातो. कपाळावरच्या शिरा फुगतात. बुळबुळीत पांढरी आव पडते. गार शौचास होते व आत तांदुळासारखे दाणे पडतात. लघवीनंतर कापल्याप्रमाणे किंवा पेटके आल्याप्रमाणे वाटते. परमा-खाव चिकट तारा येणारा.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- रात्री अंधरुणात.

व वा :- इकडे तिकडे फिरल्याने.

संबंधी औषधे :- कोपे; सिस्ट.

१११. कुलेक्ष Culex Musca

सर्वसाधारण :- जलयुक्त सूज-नाळगुद. नाक शिकरताना घेरी येते. विटाळाचा न धुऊन जाणारा डाग पडतो. कमरेच्या खालच्या भागात पेटके येऊन नंतर गर्भाशयात वेदना होतात. कपड्यांना भोक पडून त्यातून अंगाला बारे लागत आहे असे वाटते-छातीला पाठीला बगैरे.

११२. केलिडोनिअम Chelidonium

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम उजवी बाजू- उदराची; फुफुसाची; इलेष्मल त्वचा; डोक्याचा मागील भाग; मूत्रपिंड; गुडघे यावर होतो. पिवळेपणा; पित्ताचे विकार-ओकाऱ्या, कावीळ बगैरे. वेदना पुढून मागे जातात किंवा सर्वत्र पसरतात. टोचल्यासारखे वाटते. जडपणा, ताटणे. हुळहुळेपणा. हातपाय लुले पडल्यासारखे वाटतात. सांधे निखळल्यासारखे वाटतात किंवा मोडल्यासारखे वाटते. बधिरपणा. आठस. हालचाल करण्याचा तिटकारा. थोड्याशा श्रमाने थकवा येतो. बरे वाटत नाही व काय प्रत्यक्ष होत आहे हे कळत नाही. या औषधाचे लायकोपोडिअम या औषधाशी साम्य असल्यामुळे त्या औषधाची निवड योग्य असून सुद्धा त्याचा उपयोग नसल्यास हे औषध घ्यावे. गरोदरपणी होणारे पित्ताचे उपद्रव.

मानसिक :- मानसिक श्रम करताना किंवा मोलण्याचा कंटाळा. खिन्नता, कारण नसता रडावेसे वाटणे. अस्वस्थता व त्यामुळे इकडे तिकडे फिरावेसे वाटते. आपण काहीतरी अपराध केला आहे, अशा प्रकारची काळजी वाटते.

डोके :- घेरी टाळत जाणवते, डोळे मिटल्याने बरे वाटते. डोक्याचा मागील भाग जड होतो किंवा मानेसकट बर्फासारखा गार होतो. भुवयावर दुखते (उजव्या). डोके दुखणे डोळे मिटल्याने व खाण्यानंतर कमी होते. उजवा डोळा, गालाचा उंचवटा व कान या जागी वेदना होऊन डोळ्यातून अतिशय पाणी येते. डोक्याची कवटी लहान झाल्यासारखी वाटते.

डोळे :- पांढरा साव साचतो. डोळ्यातून खूप पाणी गळते. डोळे मळकट पिवळे. डोळे वर बघितल्याने दुखतात. डोळ्यापुढे दिपविणारा ठिपका दिसतो, त्याकडे पाहिल्याने डोळ्यातून पाणी येते.

कान :- कानातून बाहेर मुंग्या येत आहेत किंवा वारे येत आहे असे वाटते.

नाक :- लाल, नाकपुड्या आत बाहेर हालतात. नाकाची बोंडी सुजलेली यकृताच्या विकारात नाक चोंदते.

चेहरा :- लाल-काळसर, पिवळसर बसलेला. कपाळ, नाक, गाल पिवळे. उजवा गालाचा उंचवटा सुजल्यासारखा वाटतो.

जीभ :- पिवळी. तिचेवर दातांचे ठसे पडतात. विसविशीत. तोंडाला घाण येते. चव कडू.

घसा :- मोठा घास किंवा जलद गिलतो आहोत असे वाटून गुदमरल्यासारखे वाटते.

जठर :- दूध, चमचमीत किंवा कढत पदार्थ खाण्याची वासना. मळमळ-ओकाऱ्या येतात, कढत पाणी प्याल्याने बरे वाटते. जठरात कुरतडल्याप्रमाणे किंवा खरचटल्याप्रमाणे वेदना होतात, खाण्याने बरे वाटते. जठरात बूच बसल्यासारखे वाटते. पित्ताच्या ओकाऱ्या होऊन यकृतात दुखते.

उदर :- पोटाच्या खळीत दाबलेले सहन होत नाही. यकृतात वेदना होतात, त्या मागे पाठीत जातात. उजव्या खांद्याच्या तिकोनी हाडाच्या खालच्या कोपराजवळ एकसारखे दुखते. पित्ताचे खडे. उदरा-भोवती दांगी बांधून आवळल्यासारखे वाटते. मलावरोध व हगवण आलटून पालटून. दौचास फिकट, पांढरे किंवा पिवळे धमक, चिकट किंवा शेळीच्या लेंड्याप्रमाणे (खडे) होते. पोटाच्या खळीत बळबळल्यासारखे वाटते. गुदात कंड मुट्टे; मुंग्या येतात.

मूत्रेद्रिये :- लघवी भरपूर, फेसाळ व पिवळी. कपड्याला काळसर पिवळे डाग पडतात.

श्वसनेंद्रिये :- दमा-लघवी करताना जास्त होतो. घशात धूळ येल्यासारखे वाटून खोकला येतो. अतिशय घुरघुर आवाज होतो पण कफ सुटून बाहेर येत नाही किंवा खोकताना कफाच्या बाारीक गोळ्या बाहेर उडतात. यकृताचे विकाराबरोबर छातीचे सुरु झालेले विकार, छातीत उजव्या बाजूस खोल खिळा खुपसल्यासारखे वाटते. न्युमोनिआत उत्पन्न झालेली कावीळ-दीर्घश्वास घेतल्याने छातीत दुखते. दम्यात छाती आवळल्यासारखी वाटते. व कपडे घट्ट झाल्यासारखे वाटतात, दीर्घ श्वास घेतल्याने बरे वाटते.

हृदय :- धडधडताना छाती घट्ट झाल्यासारखी वाटते.

गळा :- डावीकडले गलगड.

मान पाठ :- मानेपासून उजव्या कानशिलापर्यंत दुखते. पाठीचा कणा पुढे मागे वाकल्याने दुखतो. डोक्याचा मागील भाग जड होऊन पाठीची उजवी बाजू दुखते. पाठीच्या उजव्या तिकोनी हाडाच्या खालच्या कोपऱ्यात एकराखे दुखते व त्या वेदना पुढे छातीत व जठरापर्यंत येण्याचा संभव असतो, व त्यामुळे मळमळते किंवा ओकारी होते.

हातपाय :- हाताच्या बोटांची टोके गार. एक पाऊल गार दुसरे कटत. हातपाय हुळंहुळे होतात त्यांना स्पर्श सहन होत नाही. टाचा चिमटल्याप्रमाणे दुखतात. गुडघ्यात (उजवा) आग होऊन ताठपणा येतो, हालचालीने जास्त होतो. हात पाय लुले पडल्याप्रमाणे वाटतात, पाय लुले पडून त्यांचे स्नायू ताठतात. एक पाऊल गार.

श्लेष्म :- अत्यंत गुंगी; थंडी सहन होत नाही, लोळावेसे वाटते. प्रेताची स्वप्ने पडतात.

ज्वर :- आग होते व ती हातात सुरु होऊन सर्व शरीरात पसरते. घाम येतो, पण त्याने बरे वाटत नाही व अंगावरचे पांघरून पण काटावेसे वाटत नाही. मध्यरात्रीनंतर घाम येतो. थंडी वाजते व गुंगी येते. ताप वरवाली होत असतो.

त्वचा :- कंठ सुटते खाण्यानंतर बरे वाटते. त्वचा पित्रळी. लाल पुटकुळ्या व फोड येऊन ते दुखतात. त्वचा सुरकुतलेली.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- हालचाल केल्याने. खोकताना. स्पर्शाने. हवेत फरक पडल्याने. संध्याकाळी व पहाटे ४ वाजता. वर पाहिल्याने.

व वा :- कढत अन्न किंवा पेये. खाण्याने. रात्रीच्या जेवणानंतर. दुधाने. दावल्याने. कढत पाण्याच्या आंघोळीने. मागे वाकल्याने, पोटावर निजल्याने.

सहाय्यक औषधे :- मर्क्यु-ड; लायको.

संबंधी औषधे :- आर्से; ओपि; कलि-वा; इपि; नक्स-व्हा; लेडम; मर्क्यु; ब्रायो; सल्फ; सेपि; ररायजे.

११३. कोका Coca

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मेंदू; श्वासोच्छ्वास; हृदय व स्नायू यावर होतो. डोंगर चढणाऱ्या इसमाना या औषधाचा चांगला उपयोग होतो. घेरी येणे, दम लागणे; हृदयाची धडधड व थकवा. अतिश्रमाने आलेली शारीरिक व मानसिक क्षीणता. विमान लागते.

गानसिक :- मनाची खिन्नता व उल्हास आलटून पालटून. भिन्नेपणा-एकांताची आवड. लक्ष्करच भरण येईल असे वाटते. बडबडणे. आनंददायक कल्पना मनात येतात. विटाळशी होण्याचे अगोदर मन उल्हसित होते. खऱ्या खोऱ्याची जाणीव राहात नाही.

डोके :- अर्धशिशी. डोके दुखताना घेरी येते व डोळ्यापुढे चमका मारतात. डोकेदुखी खोकताना जास्त होते, खाण्याने व सूर्यास्तानंतर बरे वाटते.

डोळे :- डोळ्यापुढे चमका मारतात. एकाच्या दोन वस्तू दिसतात. पांढरे, काळसर ठिपके, ज्वाला दिसतात. बाहुल्या रुंदावलेल्या.

कान :- आवाज होतात.

नाक :- वास कळत नाही.

तोंड :- तिखट खाल्यासारखे वाटते. दात कुजतात. जिभेवर पूट.

जठर :- भूक लागत नाही. पण गोड खावेसे वाटते. देकरा इतक्या जोराने व आवाज होऊन येतात की घशाची नळी फुटेल की काय असे वाटते. दारू व तंबाखूची आवड. उंच डोंगरावर गेल्यानंतर होणारी आव. भुकेशिवाय बराच काळ जातो.

श्वसनेंद्रिये :- आवाज बसतो (टिंकचरचे ५-६ थेंब दर अर्ध्या तासानी आवाजाचा उपयोग करावयाच्या अगोदर २ तास घ्यावे). वृद्धपणाचा दमा.

मूर्ध्नेन्द्रिये :- रात्री लघवी न कळत होते. मधुमेह व नपुंसकत्व.

पुरुषजननेन्द्रिये :- शिश्न नाहीच असे वाटते. नपुंसकत्व.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- विटाळ एकदम जोराने वाहू लागतो, त्यामुळे शोपेतून जाग येते.

हृदय :- धडधडते. नाडी अतिशय जलद चालते व रूप घाम येतो.

श्वसननेन्द्रिये :- आवाज बसतो (५-६ थेंबे अपर्या अपर्या तासाने आवाजाचा उपयोग करण्याच्या अगोदर घ्यावे). वृद्धपणीचा दमा. वृद्धपणी पेहेलवान लोकाना झालेला दमा.

हातपाय :- हात सुंग्या आल्यासारखे वाटून बघिर होतो. चालताना आपोआप जलद पावले पडतात.

शोप :- येत नाही. मेंदूत धक्का बसल्यासारखे वाटून जाग येते. शोप असून सुद्धा कोणत्याही स्थितीत शोप लागत नाही.

स्वप्ना :- त्वचेखाली अळ्या बळबळत आहेत असे वाटते. स्पर्श केल्याने नाहीशा होतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- चढताना. अतिशय उंच ठिकाणी गेल्याने. थंडी. मानसिक श्रमाने. चालताना, बसल्याने.

ज वा :- मोकळ्या हवेत जलद चालल्याने. सूर्यास्तानंतर.

संबंधी औषधे :- कॅनबि.

११४. कोकेना (कोकेन) Cocaina

सर्वसाधारण :- त्वचेखाली अळ्या बळबळत आहेत असे वाटते. शक्तीची कामे किंवा काहीतरी मोठे कार्य करावे अशी इच्छा होते. किडे जंतु दिसतात. नीति-अनीतीच्या कल्पना बघिर होतात. निष्कारण मत्सर. बुबुळातील बाहुल्या विस्तारलेल्या. कंपवात; कलायस्त्रजवात. किडे दिसतात किंवा स्वतःच्या शरीरावर किंवा कपड्यावर किडे चालत आहेत असा भास होतो. शरीराचा एखादा अवयव नाहीच असे वाटते. स्वतः देहाविषयी निष्काळजी. स्वतःविषयी कोणीतरी वार्ड बोळत आहे असे वाटते. आपला मयंकर छळ चालला आहे असा भ्रम.

११५. कोक्युलस (काककळ) Cocculus Indicus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मेंदू (डोक्याचा मागील भाग) : मज्जारज्जु (कंत्रेतोळ भाग) : स्नायु; स्त्रीजननेंद्रिये व एक बाजू यावर होतो. ज्ञानेंद्रिये तीक्ष्ण पण स्नायू शिथिल, लुले झाल्याप्रमाणे किंवा जड. अत्यंत अशक्तपणा - डोके सावरत नाही, उभे राहवत नाही किंवा बोलवत पण नाही. लटके पडणे, चेहरा, जीभ, घसा वगैरे. कंप- डोक्याचा, खालच्या जवळ्याचा किंवा काही करावयास लागले तर. पेटके- जवळ्याच्या स्नायूना- उदरात- गर्भाशयात- हृदयात वगैरे. बधिरपणा; आचके. विकार आलटून पालटून होतात किंवा बाजू बदलतात. पोकळ झाल्यासारखे वाटते, डोके; छाती उदरात. अशक्त, मिथ्या किंवा अविवाहित किंवा मुलं न झालेल्या स्त्रिया. राग, भीती, रात्रीचे जागरण, चिंता, राग, भीती, दुःख, प्रवास, चहाचा अतिरेक व शारीरिक व मानसिक अतिश्रम यांनी झालेले दुष्परिणाम. हिस्टेरिआ. शरीर हलके झाले आहे असे वाटते. अद्भुत गोष्टीत मग्न असलेल्या तरुण मुली. थंडी सहन होत नाही. गाडी, आगशेट लागते. मंदपणा, हालचालीत, उत्तरे देण्यात, एखादी गोष्ट करावयास खूप वेळ लागतो.

मानसिक :- स्वतःच्याच तंद्रीत असल्यामुळे आसपास काय चालले आहे याचे मान नसणे. भ्रमिष्टपणा. वस्तु अवास्तव दिसतात किंवा भासतात. आकलन-शक्ति मंद. अत्यंत खिन्नता व अवोळ. सहजासहजी रागावणे चिडखोर, विरोध सहन होत नाही. वेळ भरभर जात आहे असे वाटते. इतरांच्या प्रकृतिविषयी फार काळजी वाटते. बडबड, थड्ठा कारणे, विनोदी. जमिनीवर, खुर्चीवर, भिंतीवर कांही तरी जिवंत चालत आहे असे दिसते.

डोके :- घेरी - कणाळात जाणवते-विशेषतः सकाळी. घेरी येताना मळमळते- छातीत धडधडते-डोके वर केल्याने घेरी जास्त येते. डोके जड होते. डोक्याचा मागील भाग दुखतो-त्यावर निजवत नाही-डोके मागे वाकविल्याने बरे वाटते. डोके उघडते आहे व मिटते आहे असे वाटते. डोक्याचा मागील भागाचा कंप, मानेचे स्नायू अशक्त झाल्यामुळे.

डोळे :- डोके दुखत असताना डोळे बाहेर ओढून काढल्यासारखे वाटतात. मिटलेल्या पापण्याखाली डोळे हालतात. डोळे पुढे येतात. बाहुल्या अस्फंद.

कान :- तीक्ष्ण.

नाक :- प्राणेंद्रिय तीक्ष्ण.

चेहरा :- जवड्याच्या स्नायूना पेटके येऊन दुखतात. तोंड उघडताना त्रास होतो. खालचा जवडा हालतो.

तोंड :- वशात गुदगुल्या होऊन डोळ्यातून पाणी येते. बोलताना गिळताना कष्ट होतात, जिभेच्या व अन्ननलिकेच्या स्नायूंच्या लुलेपणामुळे. जीभ लुली पडल्याप्रमाणे वाटून बोलण्यास कष्ट होतात, बाहेर काढताना बुंध्याशी दुखते. मीठ कमी घातल्याप्रमाणे (अन्नात) वाटते. दात दुखतात, मोकळ्या तोंडाने चावले म्हणजे बरे वाटते. तंत्राखू कडू लागते.

जठर :- भूक असते पण अन्नाचा तिडकारा, अन्नाचा वास किंवा कल्पना सुडा सहन होत नाही. मळमळ - डोक्यापर्यंत जाणवते. कोरड्या ओकाऱ्या. ओकावयास होते, डोके दुखीत, पोटादुखीत, सर्दी झाली असताना. आगगाडी-मोटर-बोट लागते. जठरात किडा वळवळत आहे असे वाटते ओकताना लाल गळते. कडू आंघट दुर्गंधी ओकावयास होते. उचकी लागून जांभ्या येतात. मोठ्याने बोलण्याने, मेंदूतील गुल्मामुळे ओकावयास होते. अन्नाशिवाय फार दिवस राहिले असे वाटून भुकेची जाणीवच नाहीशी झाली आहे असे वाटते.

उदर :- फुगलेले. तीक्ष्ण दगडाच्या तुकड्यानी भरले आहे असे वाटते, हालचाल केल्याने त्रास होतो-कुशीवर निजल्याने (कोणत्याही) बरे वाटते. आतड्यात मुरडा होऊन वेदना होतात, वात धरल्यामुळे किंवा हिस्टेरिआत, त्यावेळेस-मूर्च्छा येते किंवा लाल गळते. उदराचे स्नायू अशक्त झाल्यामुळे अंतर्गळ होईलसे वाटते. पोटाच्या खळीत मुरडा येऊन श्वासोच्छ्वास घेता येत नाही. रांगांमुळे यकृतात दुखावयास लागते, जरा धक्का लागलेला सहन होत नाही.

सूत्रेंद्रिये :- बारंवार लघवीला थोडे थोडे होते. लघवी पाण्यासारखी.

पुरुषजननेंद्रिये :- अंडात ओढ लागल्याप्रमाणे वेदना होतात, स्पर्श सहन होत नाही

स्त्री जननेंद्रिये :- कष्टार्तव. गर्भाशय मुठीत आवळल्यासारखा वाटतो. विटाळ भरपूर जातो व त्यामुळे थकवा वाटतो. पायांच्या बोटावर उभे राहिल्याने विटाळ जातो. खाली वाकताना किंवा उकिडवे असल्याने धुपणीचा त्रास भडभडून बाहेर येतो. दोन पाळयामध्ये पुवळलेली धुपणी जाते-त्यामुळे अतिशय थकवा येतो, बोलवत नाही, उभे राहवत नाही. स्तनाना शहरि येतात.

श्वसननेन्द्रिये :- छातीत पोकळ झाल्यासारखे वाटून मुरडा येतो. दमा, हिस्टे-
रिआचा.

हृदय :- एकदम हालचाल केली तर धडधडते, तेव्हा घेरी येते व मूर्च्छा येते.
मानसिक क्षोभाने धडधडते.

मान पाठ :- मान अशक्त-डोके सावरत नाही. **पाठीच्या कण्याचा अशक्त-
पणा** विशेषतः कंबरेत, चालताना जास्त वाटतो. डोके हालविताना मानेच्या
मणक्यात कटकट आवाज होतो. कंठर दुखून लुली पडली आहे असे वाटते.

हातपाय :- खांदी व हात मार लागल्याप्रमाणे दुखतात. हात कापतात विशेषतः
काही करावयाचे झाल्यास जास्त कापतात. हातात काही वेळ वस्तू धरून
देवल्यास हात बधिर होतात. पंजे बधिर होतात व एकदा एक नंतर
दुसरा असे आलटून पालटून कढत व गार होतात. अर्धांगवात. पंगुवात,
विरविरते व बधिरपणा येतो, पावळाना सूज येते. गुडघे अशक्त-
चालताना कटकट आवाज होतो. हात पाय एकदा लांब केल्यानंतर
पुन्हा जवळ करताना दुखतात किंवा दुसऱ्याच्या मदतीने जवळ लांब करावे
लागतात. ब्रेडील चालणे. वरच्या हाताचे हाड मोडल्यासारखे वाटते.
बसलेल्या स्थितीत तळपाय बधिर होतात. कशीतरी वस्तू हातात धरल्याने
ती खाली पडते.

झोप :- शारीरिक व मानसिक थकव्यामुळे झोप येत नाही. एकसारखी गुंगी येते.
जोरजोराने जांभया येतात व उच्चक्री लागते. रात्रीच्या जाग्रगामुळे किंवा
शुश्रूपा केल्यानंतर एकसारखी गुंगी येते.

ज्वर :- थंडी वाजताना उदरात वात धरून दुखते. घेरी येते, मळमळते. पाय गार
होतात व डोके कढत होते. सर्वांगाला घाम येतो. भावनातिरेकामुळे येत
असलेला ताप.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- हालचाल-बोट मोटार-गाडी वगैरे कुल्लक
कारणे. निद्रा नाश (रात्रीचे जागरण), श्रम, वेदना, आवाज, स्पर्श,
भावना. पोहताना. विटांलसेपणी काळजीने. थंडी. मोकळी हवा. खाण्याने.
वाकल्याने; गुडघे टेकल्याने.

व वा :- बसल्याने. खोलीत.

सहाय्यक औषधे :- पेट्रो.

संबंधी औषधे :- आर्से; इमे; गेलसे; नक्स-व्हा; पल्स; बेल; न्हस-टा; लायको;
मस्क; हेपार.

११६. कोकस कॅक्टाय Coccus Cacti

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्लेष्मल त्वचा-घशाची; कंठाची; छातीची; मूत्रेद्रिये व जननेंद्रियाची, डावी बाजू यावर हातो. आंचके. रक्त-खाव-काळसर. लघवीतून युरिक ॲसिड जाते. संधिवात. खाव चिकट तारा येणारे-कफ तोंडातून बाहेर लोंबतो. हुळहुळेपणा-घशाच्या-योनीचा-त्वचेचा वगैरे. असह्य अंतर्गत गुदगुल्या. निरनिराळ्या जागी दुसठुप्त. लघवी बंद होते. जलोदर. नाळगुद. मुतखडा. वेदना होताना द्रव पदार्थ (पाणी) जोराने वाहत आहे असे वाटते. तिखट लागल्याप्रमाणे आग होते.

मानसिक :- खिन्नता वाटते-सकाळी उठल्यानंतर किंवा पहाटे २-३ वाजता.

डोके :- दुखताना दुसठुसते व त्यावेळेस द्रव पदार्थ जोराने वाहत आहे असे वाटते.

डोळे :- वरची पापणी व डोळा यामध्ये काहीतरी खुपते आहे असे वाटते.

कान :- गिळताना कानात कटकट आवाज होतो.

चेहरा :- भुंग्या आल्यासारखे वाटते. खोकताना निळसर किंवा लाल होतो.

तोंड :- दात घासताना किंवा खाकरताना खोकला येतो- कोरड्या ओकाच्या येतात किंवा ओकावयास होते. जिभेच्या टोंकाची आग होते. घसा आवळल्या-सारखा वाटतो. घशाच्या मागील भागात दोरा लोंबकळत आहे असे वाटते.

नाक :- नाकपुड्यात तिखट गेल्याप्रमाणे आग होते. नाकाच्या मागील भागातून खूप खाव होतो.

उदर :- ओटी पोटात डाव्या बाजूस तीव्र वेदना सुरू होऊन त्या जांघेतून मांडीत येतात व त्यावेळेस पातळ द्रव्य जोराने वाहत आहे असे वाटते.

मूत्रेद्रिये :- लघवीला वारंवार लागते. मूत्रपिंड ते मूत्रशयांपर्यंत भयंकर कळा येतात. लघवीला कष्टाने होते. मूत्रनलिकेत टोचते. लघवीला लागते पण मूत्रमार्गातून किंवा योनीतून रक्ताच्या गाठी पडल्याशिवाय लघवीला होत नाही. लघवी थोडी-दाट-जड व आंघुस. लघवीखाली वारीक वाळूप्रमाणे, लाल काळसर-पिंगट किंवा पांढरा-रक्तमिश्रित कफाचा गाळ साचतो. लघवीतून रक्त जाते. मूत्रपिंडाचा शोथ. शिश्नाच्या बोडीत दुसठुसते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळ-काळा-दाट व भरपूर जातो व इतक्या लवकर गोठतो की रक्ताच्या गाठांने योनी भरून जाते. या गाठी काढल्याशिवाय लघवीला

होत नाही. योनिद्वार सुजते. विटाळ रात्री किंवा संध्याकाळी जातो. योनी लघवी होताना हुळहुळी होते.

श्वसनेंद्रिये :- नियमितपणे गुदगुल्या होऊन जोराची खोकल्याची उबळ येते, त्याने सर्व शरीर हादरते-शेवटी ओकावयास तरी होते किंवा पुष्कळ चिकट बुळबुळीत स्वच्छ कफ बाहेर येतो. खोकताना चेहरा निळा-लाल होऊन अंतर्गत आग होते व लघवीची लक्षणे होतात. दास हळुहळु वाढत जाते व हळुहळु कमी होते. गार भोळ्यापा हवेत किंवा गार पेयाने बरे वाटते. डांग्या खोकला. गळ्याखालील खळीत टोचते किंवा हुळहुळेपणा येतो. क्षय.

हातपाय :- बोटांच्या नखाखाली काटा खुपल्याप्रमाणे वाटते.

ज्वर :- पाठ गार होते. अंगाची आग होते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- खाकरताना-घसा; नियमित वेळी. उणतेने. निजल्याने. जागे झाल्यानंतर. गारठल्याने. स्पर्श. वस्त्रांचा दाब. दात घासताना, तोंडात पाणी खळबळताना. थोडेसे श्रम.

ब वा :- गार पाण्याच्या आंधोळीने किंवा धुण्याने. चालताना. गार पेये.

११७. कोनिअम Conium Maculatum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मज्जातंतू; स्नायु; गाठी-स्तन-रजःपिंड; जननेंद्रिये व श्वासोच्छ्वास यावर होतो. जीर्ण विकार त्यामुळे शरीराची झीज होते. अकाली वृद्धत्व. म्हाताऱ्यासारखे दिसणे. परिणाम अनियमित. उत्तरोत्तर अशक्तपणा वाढत जातो. कपडे सहन होत नाहीत. शौचाचे वेळी मूर्च्छा येते. चालण्यात अनिश्चितपणा. बोलताना अडखळणे. कंप. लटके पडणे. एकदम अशक्तपणा वाढतो किंवा आजारी झाले आहेत असे वाटणे. बघिरता येते. दगडासारखा टणकपणा. गोळा आल्यासारखे वाटते मंदूत- पोटाच्या खळीत वागे. रक्तवाहिन्यांचा लवचिकपणा कमी होऊन रक्तदाब वाढतो. फाडल्याप्रमाणे किंवा भोकसल्याप्रमाणे वेदना होतात. सर्वांग ठेकल्यासारखे वाटते. करटे गुल्मे यांची वाढ. कॅन्सर. स्वस्थ बसले असताना हातापायात व सांध्यात दमून गेल्यासारखे वाटते. भक्के आचके बसल्यासारखे वाटते. सहजासहजी

लचक भरते. भावना किंवा लक्षणे खालून वर जातात. अंगाभोवती पट्टा किंवा काहीतरी घट्ट पदार्थ गुंडाळल्यासारखा वाटतो. दुखापती, मार लागणे, शोक; संभोगातिरेक; मुष्टिमैथून; ब्रह्मचर्य; मनःक्षोभ; अतिश्रम; अतृप्त संभोग या कारणाने उद्भवलेले विकार. **गाठी सुजून टणक होतात व दुरवतात**, दारू लवकर चढते. शरीराने खंगलेला स्त्रिया, निराश होतात, आयुष्याचा कंटाळा येतो, रडावेसे वाटते; घशात गोळा अडकला आहे असे वाटून सारखे गिळावेसे वाटते किंवा गुदमरल्यासारखे वाटते. हिस्टेरिआ, प्रौढ कुमारिकांचा.

मानसिक :- कोणतेही मानसिक श्रम करण्याची अपात्रता, कोटेही लक्ष लावता येत नाही. उदासीन. मंडळीत वसण्याचा तिटकारा पण एकटे राहण्याची मीती वाटते. माणसांची भीती. हळुहळू बुद्धिमांध येऊन वेड लागते. ठराविक वेळी उद्भवणारे वेड. मनामध्ये विचित्र कल्पना येऊन त्या हळुहळू दृढ होत जातात. बेपर्वा. कोणत्याही गोष्टीत मन रमत नाही. रस्त्याने जाताजाता कोणाला तरी धरून त्याला शिऱ्या घाव्याशा वाटतात. दुःखी-कष्टी-अकारण, समजूत केल्याने जास्त कष्टी होणे. विसराळू-प्रयत्न केला तरी आठवण होत नाही. धुल्लक गोष्टी महत्त्वाच्या वाटतात. अंथरुणावर प्राणी नाचताहेत असे वाटते. काहीतरी वस्तू विकत घ्यावयाच्या पण त्यांचा उपयोग करावयाचा नाही किंवा त्यांचा नाश करावयाचा. चांगले कपडे असतील ते घालावेसे वाटतात. वाचलेल्या गोष्टीचा बोध होत नाही. धर्मभोळेपणा.

डोके :- घेरी, गरगर फिरल्यासारखे वाटते. निजण्याने, कुशीवर बळताना, डोळे हलविल्याने, डोळे फिरविल्याने, आवाजाने; बोलणे ऐकल्याने जास्त होते. वृद्धपणाची घेरी. मेंदूच्या उजव्या बाजूस गोळा आहे असे वाटते. दोन्ही कानशिले आवळल्यासारखी वाटतात, जेवणानंतर जास्त. डोके दुखत असताना मेंदू भरला असून तो फुटणार असे वाटते. कपाळापासून मागील भागापर्यंत दुखते, वाकल्याने जास्त.

डोळे :- डोळ्याचे विकार नसताना किंवा सौम्य असतानासुद्धा उजेड सहन होत नाही. डोळे एकमेकावर आडवे झाले आहेत असे वाटते. डोळ्यातून लूप पाणी वाहते. पापण्या जड होऊन खाली पडतात, विशेषतः बाहेरच्या अंगाला. दृष्टीसमोर निरनिराळे रंग दिसतात विशेषतः लालरंग. कृत्रिम उजेडात चांगले दिसत नाही. वस्तू एकाच्या दोन दिसतात. दुखापतीमुळे उद्भवलेला मोतिबिंदू.

कान :- चांगले ऐकू येत नाही. रक्तासारखे पाणी येते. कागदाच्या चोथ्याप्रमाणे मळ. गालगुंड मोठे व टणक होते. मळ टणक व रक्तासारखा लाल.

नाक :- शिकरताना रक्त येते. वारंवार शिंका येतात. नाक चोंदते. मोड.

चेहरा :- चिलीम (पाईप) ओढल्यामुळे ओठावर कॅन्सरचा घ्रण पडतो. गालाची काळी पुळी. जवड्याखालच्या गांठी मोठ्या व टणक होतात.

तोंड :- जिमेचा बुंधा हुळहुळा होतो. लाळ आंबट किंवा दुर्गंधी. दात गार अन्नाने दुखतात पण गार पेयाने दुखत नाहीत. जीभ लुली पडल्यामुळे बोलण्यास कठीण जाते.

घसा :- गिळताना त्रास होतो. कांहीं अंतरापर्यंत अन्न जाऊन थांबल्यासारखे वाटते. घशात गोळा अडकला असे वाटून वारंवार गिळावे लागते विशेषत. वाऱ्यात चालल्याने. टानसिल मोठी होते. जठरातून वर गोळा येत आहे असे वाटते.

जठर :- मळमळ. तिखटाप्रमाणे छातीत जळजळते. आंबट देकरा येतात विशेषतः रात्री व निजण्याचे अगोदर. कोंफीच्या गाळाप्रमाणे ओकावयास होते—चौकलेट रंगाचे गोळे पडतात किंवा स्वच्छ आंबट पाणी पडते. पोटात भोसकल्याप्रमाणे वेदना होतात—आग होते—खाण्याने बरे वाटते— २।३ तासांनी पुनः सुरू होतात, पोटावर व गुडघ्यावर झोपल्याने बरे वाटते. पोटातील व्रण किंवा कॅन्सर.

उदर :- यकृताभोवती व आत अतिशय टणकते. जीर्ण कावीळ. मलावरोध एक दिवसा आड. शौचास जावेसे वाटते पण होत नाही. कुंथण्याला शक्ती नसते. स्त्रिया शौचाचे वेळी इतक्या कुंथतात की गर्भाशय योनीतून खाली येतो. शौचास होताना आग होते किंवा गार वाटते. गार वात सरतो. झोपेत न कळत शौचास होते. शौचानंतर अंग कापते, छातीत धडधडते. दूध प्याल्यानंतर उदर फुगते. वात सरण्याच्या अगोदर गुदात कापल्यासारखे वाटते. ओटीपोटातील वेदना मांड्यात येतात.

मूत्रेद्रिये :- लघवी थांबून थांबून होते पण उभे राहिल्याने बरी होते. प्रथम लघवी व्हावी म्हणून दमण्याइतके कुंथले तरी लघवी होत नाही पण नंतर आपोआप व्हावयास लागते. वृद्धपणी लघवी थेंब थेंब गळते. लघवी झाल्यानंतर मूत्राशयात कापल्यासारखे वाटून आग होते.

पुरुषजननेद्रिये :- नपुंसकत्व. संभोगाची इच्छा पण शारीरिक अपात्रता. संभोगाचे वेळी घाबरटपणामुळे शिश्नाचे उत्थापन होत नाही, किंवा ते अर्धवट व थोडा

वेळ होते. स्त्रियांच्या सान्ध्याने, स्पर्शाने किंवा नुसत्या कल्पनेने वीर्यपात होतो. अतृप्त संभोगेच्छेमुळे उद्धवलेले दुष्परिणाम. मुष्टिमैथुनामुळे झालेले दुष्परिणाम. वीर्यपात होताना कापल्यासारख्या वेदना होतात. शौचास होताना किंवा भावनांमुळे धातुस्त्राव होतो. बोडीची कातडी खाजते. अंड मोठे होतात.

स्त्रीजननेंद्रिये :- पाळ्या अनियमित-लवकर किंवा उशीरा सुरू होतात. विटाळ थोडा जातो व त्या वेळेस गर्भाशयात कापल्याप्रमाणे कळा येतात. योनीत खोल कंड सुटते. धुपणी करवडणारी-दाट-दुधासारखी, धुपणी जाण्याच्या अगोदर कंवर अशक्त लुली पडल्यासारखी वाटून कळा येतात व आग होते. लग्नावनंतर धुपणी जाते. गर्भाशय व रजःपिंड याचा कॅन्सर-टोचल्या-फाडल्या-प्रमाणे वेदना होऊन आग होते. रजःपिंड मोठे होऊन टणक होतात. स्तनात गाठी होतात. स्तन विटाळशी होण्याचे अगोदर मोठे होऊन दुखतात, प्रत्येक पावलाला त्रास होतो. स्तन विसविशीत व लहान, होतात व संभोगेच्छा वाढते. स्तन जोराने हाताने दाबावेसे वाटतात. स्तनांची फरटे कॅन्सर-मोसकल्याप्रमाणे वेदना होतात. स्तनात वाजवीपेक्षा जास्त दूध येते, विटाळशा होण्याचे अगोदर गरोदरपणी पहिल्या एक दोन महिन्यात उदर हुळहुळे होते-गर्भाच्या हालचालीने दुखते. अतृप्त संभोगेच्छा, विटाळ बंद होणे किंवा संभोगातिरेक यांचे दुष्परिणाम. स्तनाप्रात टोचते.

श्वसनेंद्रिये :- घशात गुदगुल्या होऊन किंवा कंठात एखाद्या लहानशा जागी कोरडे-पणा वाटून अतिशय त्रासदायक खोकल्याची दास लागते. निजल्याने जास्त होते, उठून बसल्याने बरे वाटते. दिवसा मुळीच खोकला नसतो किंवा थोडा येतो-खोकून कफ बाहेर निघत नाही तो गिळावा लागतो-क्षयरोग. दीर्घश्वास घेतल्याने खोकला येतो. दीर्घश्वास घेताना किंवा चालताना स्तनाप्राजवळ भयंकर टोचते (उजवी वाजू) हाताने जोराने दाबले म्हणजे बरे वाटते. खोकला बोलण्याने, दीर्घ श्वासाने, हसण्याने किंवा गरोदरपणी जास्त येतो. छातीचे मधले चपट हाड कुजते. जरा श्रम केले की दम लागतो. छातीवर व खांद्यावर कपड्यांचे ओझे पडल्याप्रमाणे वाटते.

हृदय :- धडधडते-पाणी पिताना, श्रमाने, शौचाचे वेळी.

मानपाठ :- मान गार होते. कण्याला धक्का किंवा दुखापत झाल्यामुळे झालेले दुष्परिणाम. पाठीत दुखते, अशक्तपणा वाटतो. कमरेच्या मणक्यात उभे राहिल्याने दुखते. गुदास्थि दुखते.

हातपाय :- हात जड अशक्त- लुले पडल्यासारखे. कंप. हात अस्थिर. हातापायांची बोटे बधिर. पायांचे स्नायू अशक्त. खुर्चीवर पाय ठेवून उभे राहिल्याने पायातील वेदना कमी होतात. हातपाय लोंबकळत ठेवल्याने बरे वाटते. टाचेतून हाड बाहेर येत आहे की काय अशा कळा येतात. खाक्रेतील गाठी सुजतात व हात बधिर होतो. बोटाची नखे पिवळी. गुडघ्यात कटकट आवाज होतात. डोळे मिटून सरळ व संथ चालता येते. डोळे उघडे ठेवून चालताना शोकांडे जातात, मळमळते व घेरी येते.

ज्वर :- थंडी वाजताना उन्हात बसावेसे वाटते. शोष लागता लागता अंगात कढत लाटा आल्यासारख्या वादसात किंवा घाम येतो. शोषेकरता डोळे मिटले की घाम येतो. डोळ्याखाली, हनुवटीवर, गुडघ्याच्या खळीत घाम येतो. मानेवर व तळहाताला गार घाम येतो. घामाला घाण येते व त्वचेखाली चुरचुरते.

त्वचा :- हिरबट; मार लागल्याप्रमाणे काळे निळे चट्टे पडतात. दुर्गंधी इसब. चरत जाणारे व्रण- खाव दुर्गंधी. छाल ठिपके, पिवळे किंवा हिरवे होतात. शारीरिक श्रमानंतर पित्ताच्या गांधी येतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- हलत्या फिरत्या वस्तु पाहिल्याने. डारू; हात बर केल्याने. मानसिक, शारीरिक श्रमानंतर; बुद्धापत; रात्री; संभोगातिरेक; ब्रह्मचर्य; थंडी; गारठल्याने; वृद्धपणी; निजल्याने- डोके उंच न ठेवता. अंतरुणात वळताना. स्पर्श दाबल्याने. घट्ट वस्त्रे. विटाळ सुरू होण्याचे अगोदर व सुरू असताना.

बधा :- अंधारात. उन्हात. विकार झालेला भाग लोंबकळत ठेवल्याने; हालव्हाल; उष्ण कोरडी हवा. वाकून चालल्याने. उपाशी राहिल्याने, खाली बसल्याने.

सहाय्यक औषधे :- फास्फ; बॅरि-मू; सिली.

संबंधी औषधे :- आर्नि; आर्से; कॅल्क-आर्से; कॅल्क-का; ड्रोसे; नक्स-व्हा; पल्स; बेला; न्हस-टा; सल्फ; सिकु; सोरि; स्ट्रमो.

११८. कोबाल्टम Kobaltum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम फणा (कंबरेचा भाग) जननेंद्रिये; मूत्रपिंड व हाडे यावर होतो. खाव फेसाळलेले; हुळहुळेपणा; हाडे ठणकतात आंबटपणा-चवीला- जठरात-पावलाचा घाम.

मानसिक :- काहीतरी अपराध केला आहे असे वाटते. मनःक्षोभाने शारीरिक विकार जास्त होतात. स्वतःविषयी क्षुद्रपणाचे विचार येतात.

डोके :- घेरी येते किंवा डोके मोठे झाले आहे असे वाटते- शौचास झाल्याने बरे वाटते. डोके दुखते, पुढे वाकविल्याने जास्त दुखते.

डोळे :- वसंत ऋतूत उजेड सहन होत नाही.

तोंड :- जिभेवर दाट पांढरा थर जमतो. किंवा आडव्या भेगा पडतात. दात लांब झाल्यासारखे वाटतात. घट्ट चंद करावेसे वाटते.

उदर :- यकृतात तीव्र कळा मांड्यात येतात. पांथरी दुखते. बेंबीजबळ पोकळ झाले आहे असे वाटते. गुदद्वारातून रक्ताचे थेंब गळतात पण शौचास रक्त पडत नाही. उदरावर पिबळे ठिपके पडतात. वेदना होताना तोंडात आंघट, कडु पाणी खालून वर येते. यकृताच्या जागी कळा येतात व त्याच वेळेस पांथरीत दुखते, दीर्घश्वास घेतल्याने जास्त होते.

मूत्रेंद्रिये :- लघवीतून अल्बुमिन जाते. लघवी झाल्यानंतर मूत्रमार्गाच्या मुखाशी चुणचुणते.

पुरुषजननेंद्रिये :- उजव्या अंडात दुखते, लघवी झाल्यावर बरे वाटते. नपुंसकत्व. शिश्नाचे उत्थापन झाल्याशिवाय वीर्यपात होतो.

श्वसनेंद्रिये :- गोड फेसाळ गाळ्याळ कफ पडतो.

पाठ :- सर्व कणा दुखतो-वेदना पायापर्यंत येतात. कंबरच्या कणा संमोगानंतर किंवा वसण्याने दुखावयास लागतो, चालताना किंवा निजल्याने बरे वाटते

हातपाय :- मनगटे दुखतात. यकृतापासून खाली मांड्यापर्यंत कळा येतात. पाठ अशक्त होतात विशेषतः संमोगानंतर. गुडघे अशक्त झाल्यासारखे वाटतात लांब करवत नाहीत. डाव्या कमरेच्या सांध्यात एकदम अशक्तपणा वाटतो चालताना जास्त. पावलात चुणचुण, गुदगुल्या होतात. पायाच्या बोटांच्या बेचक्यात आंबुस घाम येतो.

झोप :- अस्वस्थ. वैषयिक स्वप्ने पडतात. झोपेनंतर हुशारी वाटत नाही, किंवा थोडी झोपसुद्धा पुरेशी होते.

त्वचा :- कोरडी. डोक्यात, हनुवटीवर, कुल्ल्यावर पुटकुळ्या उगवतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- वीर्यपात; वसण्याने; अंधरुणाची ऊब; उन्ह.

ब वा :- खाकरताना; एकसारखी हालचाल.

११९. कोमोक्लाडिआ Comocladia

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम त्वचा; डोळे; नाक; व उजवी बाजू यावर होतो. त्वचा लाल होऊन सुजते. दुसडुसणान्या वेदना-उष्णतेने जास्त होतात. महारोग. डोळ्यात व नाकात आग होऊन कंड सुटते व जोरजोराने शिंका येतात. डोळे हुळहुळे होतात किंवा फुगून मोठे झाल्यासारखे वाटतात. खोकताना डाव्या स्तनाखाली दुखून त्या वेदना मागे डाव्या तिकोनी हाडापर्यंत जातात. उजव्या बाजूला छातीत दुखून त्या वेदना हात ते बोटापर्यंत जातात. संधिवात, वेदना एका सांध्यातल्या थांबून दुसऱ्या सांध्यात जातात. वारंवार होणारा इसब. धांवरे, खोल चरत जाणारे व्रण. त्वचेवर लाल पट्टे.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- स्पर्श; उष्णता; विश्रांति; रात्री.

व वा :- हालचाल; मोकळी हवा; खाजविष्याने.

१२०. कोरालिअम रुब्रम (पोवळे) Corallium Rubrum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्वसनोद्भिद्ये; मज्जातंतु; व श्लेष्मल त्वचा यावर होतो. जवळ जवळ एकसारखी अतिशय खोकल्याची ढास लागते. दास लागण्याच्या अगोदर गुदमरल्यासारखे वाटते, चेहरा निळा होतो. दासेनंतर थकवा येतो व ओकारी होऊन चिकट कफ पडतो. खोकल्याचा आवाज दुमदुमतो. खाताना खोकला येतो. मधुन मधुन ठराविक वेळी सर्व दिवस खोकल्याचा एकच ठसका लागतो. डांग्या खोकला. नाकात व्रण पडतात. नाकाच्या मागील भागातून घशात खूप कफ उतरतो. श्वास घेताना हवा गार लागते. शिश्नाच्या बोंडी व कातडीच्या आतील बाजूस व्रण पडतात (उपदंश) व त्यातून पिवळी लस वाहते. त्वचेवर पोवळ्याच्या रंगाचे तांबूस व्रण पडतात. तळहात व तळपाय यावर त्वरोग होऊन त्यातून पांढरे पापुद्रे जातात. डोक्यावरून पांघरुण घेऊन निजावेसे वाटते. पांघरुण घेतल्याने उकडते व काढल्याने थंडी वाजते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- हवेतील फरक. हवा नाकाने आत घेताना. खाताना. सकाळच्या सुमारास.

सहाय्यक औषधे :- सल्फ.

संबंधी औषधे :- कोक-कॅ.

१२१. कोलेस्टेरिनम Cholesterinum

सर्वसाधारण :- यकृताचा कॅन्सर. यकृत मोठे होते. कुशीत आग होते. चालताना कुशी धरून चालावे लागते. पित्ताचे खडे. कावीळ.
जा हो :- स्पर्श, किंवा धक्का. कुशीवर निजल्याने, वाकल्याने, झटकन झालेल्या हालचालीने.

१२२. कोलोसिथ (घोडे इंद्रायण) Colocynth

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम पचनेंद्रिये-आतडी; मज्जातंतु; रजःपिंड; मूत्रपिंड; डावी बाजू यावर होतो. एकाएकी पेटके किंवा मुरडा होऊन असह्य घातना होतात. वेदनामुळे शरीराला आळापिळे घ्यावे लागतात-रडू येते - मळमळते किंवा वारंवार लघवीला जावे लागते. वेदना होताना आचके बसल्याप्रमाणे धक्के बसतात किंवा आवळल्यासारखे वाटते. तीव्र कळा येतात. कापल्याप्रमाणे; चिमटल्याप्रमाणे; मुठीत धरून आवळल्याप्रमाणे; कुरतडल्याप्रमाणे; उकरल्याप्रमाणे वेदना होऊन नंतर बधिरपणा येतो. शरीराचे भाग आखूड झाले आहेत असे वाटते. आवळल्या-सारखे वाटणे; स्क्रू पिळल्याप्रमाणे वाटणे. तापट, रागीट किंवा फळे खाल्या-नंतर किंवा संभोगानंतर ज्याना पेटके येण्याची सवय आहे असे इसम. लठ्ठ-बैठ्या सवयीचा-खूप बिटाळ जाणाऱ्या स्त्रिया. सर्वांगात दुसडुसल्या-सारखे वाटते. आग होते. शरीराच्या द्वारांचे आपरेशन केल्यानंतर झालेले दुष्परिणाम.

मानसिक :- संतापी उगीचच्या उगीच चिडणे-विशेषतः वेदना होताना. बोलावेसे वाटत नाही. मित्रांना भेटावेसे वाटत नाही. उतावीळ. धार्मिक अश्वेचा अभाव. दुसऱ्यांचे दुर्दैव पाहून फार वाईट वाटते. वेदना होताना किंचाळणे, इकडे तिकडे चालावेसे वाटते.

डोके :- फाटल्याप्रमाणे डोके दुखते, पापण्या हलविल्याने, पाठीवर निजल्याने, खाली वाकल्याने जास्त. डावीकडे एकदम डोके फिरविले तर घेरी येते. डोक्याचे कातडे हुळहुळे होते.

डोळे :- डोळ्यातील वेदना दाबल्याने कमी होतात. खाली वाकले म्हणजे डोळा गळून पडेल की काय असे वाटते. डोळे दगडासारखे टणक होतात (काचबिंदू). पापण्या स्फुरतात व दुखतात.

चेहरा :- कोठेही वेदना झाल्या तरी त्यांचे प्रतिबिंब चेहऱ्यावर पडते, तो वेडावाकडा होतो. चेहऱ्यात वेदना होताना थंडी वाजते, डोळ्याची लक्षणे होतात किंवा त्या वेदना व अपेंडिक्सच्या वेदना आलटुन पालटुन होतात.

कान :- कानात आवाजाचा प्रतिध्वनि उमटतो. कानात वळवळते, खाजते, दोचते, ठणका लागतो, कानात बोट घातल्याने बरे वाटते.

घसा :- अन्नलिकेस पेटके येतात, व कोरड्या ढेकरा येऊ लागतात व छातीत धडधडते.

तांड :- एकसारखी कडू चव. जिभेच्या शेंड्याची आग होते. जीभ जणू काय पोळली आहे असे वाटते-खरखरीत लागते. दात लांब झाले आहेत असे वाटते.

उदर :- एकामागून एक-कापल्याप्रमाणे-मुठीत धरून आवळल्याप्रमाणे सर्व बाजूस पसरणाऱ्या कळा येतात; त्यामुळे हातपाय पोटाशी ध्यावे लागतात व खूप जोराने दाबल्याने बरे वाटते. जरा थोडे खाह्णे प्याले तर जास्त होते. भेंब्रीजवळ कापल्यासारखे वाटते. आतडी बोन दगडामध्ये चिरडल्याप्रमाणे वाटतात. कळांच्या तीव्रतेमुळे ओकावयास होते. मळमळते. कडवट पाण्याच्या ओकाच्या होतात. पोटाच्या खळीत दाबलेले सहन होत नाही. खूप तहान लागते. वाटते-भात यासारखे पिष्टमय पदार्थ सोसत नाहीत. शौचास पिवळे फेसाळ-पाण्यासारखे-घागे असलेले, आंघुस-किंवा बुळबुळीत शेंबडाप्रमाणे होते. तान्ह्या मुलांची पोटादुखी. मूल पोटावर निजते, जरा वळविण्याचा प्रयत्न केला की ओरडावयास लागते. वात धरून कळा येतात. गुदातून रक्त पडते. पाठीत व गुदद्वारात नांगी मारल्याप्रमाणे वेदना होऊन आग होते. गुदद्वारातून बुळबुळीत बुडबुडे बाहेर येतात. आव-थोडे खाह्णे प्याले तरी शौचास जावे लागते. जुनी हगवण, सकाळी पाण्यासारखे जुलाब होतात. वेदनामुळे वारंवार शौचास जावे लागते.

मूत्रेद्रिये :- लघवी विकासारखी चिकट. शौचास होताना मूत्रमार्गात आग होते. लघवीतून अंड्यातील पांढऱ्या बल्काप्रमाणे साव जातो. लघवीला वारंवार जावे लागते, थोडी थोडी होते व मूत्राशयात कळा येतात. लघवी होताना सर्व उदरात कळा येतात.

पुरुषजननेंद्रिये :- उदराच्या दोन्ही बाजूतून जननेंद्रियाकडे सर्व काही वाहत चालले आहे असे वाटून वीर्यपात होतो. बोंडीचे कातडे मागे सरकते - पुढे येत नाही.

स्त्रीजननेंद्रिये :- रजःपिंडात आलेटून पालटून दुखते. रजःपिंडात उकरल्याप्रमाणे वेदना होतात त्यामुळे हातपाय पोटाशी ध्यावे लागतात व अतिशय अस्वस्थता वाटते. रजःपिंडाची पोकळ गुल्मे, वेदना उदरावर, मांडी दुमडल्याने बरे वाटते. उदराला खालून आधार द्यावासा वाटतो. कष्टार्तव, खाण्यापिण्याने जास्त वेदना होतात. बैठ्या सवयीच्या स्त्रियांना खूप विटाळ जातो. स्तनात वेदनायुक्त गाठी येतात. विटाळ किंवा बाळंतपणाचा विटाळ, मानभंग किंवा संताप आल्यामुळे बंद होतो.

श्वसननेंद्रिये :- तंत्रातू ओढताना लहान ठसका लागतो.

हृदय :- उदर फुगल्यामुळे वर टकलल्यासारखे वाटते.

पाठ :- उजव्या त्रिकोनी हाडाखाली दुखते-दावल्याने बरे वाटते. कंवर दुखते दावल्याने बरे वाटते. कमरेच्या सांध्याच्या भागात पेटके येतात. गृध्रसीवात स्कू पिळल्याप्रमाणे-पड्ड्याने आवळल्याप्रमाणे किंवा तीव्रकळा लागतात; जरा पाय हलविला किंवा वळविला तरी त्रास होतो व रात्रीचा जास्त त्रास होतो. दुखत असलेल्या बाजूवर निजल्याने, शेकाने, बरे वाटते. हातपाय पोटाशी वेऊन निजणे. स्नायूत संभोगाच्या वेळी पेटके येतात.

ज्वर :- घामाला लघवीसारखा वास येतो. वेदना होताना थंडी वाजते, शहारे येतात. पंजे व तळपाय गार, बाकीचे शरीर गरम.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- भावना; राग, अपेक्षाभंग; मनस्ताप. रात्री अंतरंगन. वेदना होत नसलेल्या बाजूवर निजल्याने. खाण्याने पिण्याने. स्पर्श. संध्याकाळी ४ वाजता. लघवी होण्याचे अगोदर व नंतर.

ब वा :- जाराने दावल्याने. हातपाय पोटाशी घेतल्याने. उष्णतेने. विश्रांती, मंद हालचालीने. काफी घेतल्याने. शींचास झाल्यानंतर किंवा वात सरल्यानंतर.

सहाय्यक औषधे :- कास्टि; मर्क्यु; स्टॅफि.

संबंधी औषधे :- कामो; नक्स-व्हा; पल्स; बेला; ब्रायो; स्पायजे.

१२३. क्रटिगस Crataegus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम हृदयावर होतो. अशक्त झालेल्या हृदयाची शक्ती वाढते. जीर्ण हृदयाच्या विकारामुळे आलेली अशक्तता व थकवा, चिडखोर; निराश; अतिशय घाबरट, डोक्यात व मानेत दुखते. टायफाईड तापातील शक्तिपात-आतड्यातून रक्तस्राव होऊन झालेला. हातपाय गार पडतात-श्वासोच्छ्वास व नाडी अनियमित चालते. रक्तवाहिन्यांचा कमी झालेला लवचिकपणा पूर्वस्थितीवर आल्यामुळे रक्तदाब कमी होतो. हृदयविकारामुळे सूज येते. श्वासोच्छ्वास कष्टाने होतो. थोडेही श्रम करवत नाहीत. खोकला-बुळबुळीत अंड्याच्या पांढऱ्या बलकाप्रमाणे कफ पडतो. हृदय रुंद होते. अॅन्जायना. नाडी अशक्त-अनियमित- मधुन मधुन थांबते. अतिशय घाम येतो. हृदयविकारामुळे झोप येत नाही. लहान मुलांचा मधुमेह. गळ्याच्या हाडाखाली (डाव्या) व डाव्या तिकोनि हाडाखाली दुखते. मानेवर, खाकेंत, हनुवटीवर चुरचुरणारे, आग करणारे पुरळ येते उष्णतेने, घाम आल्याने जास्त होते, धुतल्याने बरे वाटते. तळहाताला घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- खोलीची उष्णता.

ब वा :- ताजी हवा. स्वस्थ विश्रांति घेतल्याने.

संबंधी औषधे :- अपोसा; स्ट्रॉफॅन्थ.

डोज :- टिंकचरचे १ ते १५ थेंब दिवसातून ३।४ वेळा. काही दिवस डोज दिल्यांतर याचा इष्ट परिणाम दिसू लागतो.

१२४. क्रिआसोट Kreasote

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्लेष्मल त्वचा-पचनेंद्रियांची; जठरांची, स्त्रीजननेंद्रियांची; हिरड्या; वात व रक्त यावर होतो. केविलवाणे वाटणे व अशक्तपणा. स्नायू-भरपूर, दुग्धी-कढत व करवडणारे ज्या भागावरून वाहतात तो भाग लाल होतो व हुळहुळा होतो; विस्तवासारखी आग होते. दुसडुस सर्वांगात. रक्तस्राव-हळुहळु पांशरतो व लहान सहान जखमातून थांबत नाही; रक्तस्राव-तपकिरी-काळसर, गांठघाळ, विटाळ वगैरे. व्रण; कॅन्सर. जडपणा. भरल्यासारखे वाटणे; फुगीरपणा.

काळेपणा-दात-धुपणी-वाळंतपणानंतरचा विटाळ वेगरे. शरीर क्षिजते. कुजणे (ग्रॅन्गीन). वाळलेले इसम; वृद्ध स्त्रिया, विटाळ थांबल्यानंतर होणारे विकार. अनेक विकारात जांभया येतात. मुले थोपटल्याशिवाय व गोंजारल्या-शिवाय झोपत नाहीत.

मानसिक :- चिडखोरपणा, स्वतःची इच्छा तडीस नेणे; हट्टी. मरावेसे वाटते. खुळेपणा. संगीत ऐकल्याने रडू येते व छातीत धटधटते. मुल्याना प्रत्येक वस्तू हवीशी वाटते पण ती दिली की फेकून देतात, व दुसरी मागतात. काहीशी मनास येत नाही; असंतुष्ट. संभोगाच्या कल्पनेची (स्त्रियाना) भीती वाटते. मुले रात्रभर किचाळतात, रडतात.

डोके :- कपाळावर फळीने दाबल्याप्रमाणे डोके दुखते. विटाळसेपणी डोके दुखते. डोक्यात गुणगुणल्यासारखे आवाज होतात. कवटीची कातडी हुळहुळी होते, केस विंचरताना त्रास होतो.

डोळे :- पापण्या लाल व सुजलेल्या. डोळ्यातून कढत करवडणारे पाणी येते.

कान :- कानामोवती व आत पुटकुळ्या. गुणगुण आवाज होतात. बहिरेपणा विशेषतः विटाळसेपणी.

नाक :- दुर्गंधी शेंबूड. वृद्ध इसमांची जीर्ण सर्दी.

चेहरा :- पिचळसर. थंडी वाजताना किंवा तापात मधुन मधुन लालसर होतो. संत्रस्त. कढत. गाल लाल. आग होते बोलताना, श्रमाने, आग होत असलेल्या बाजूस निजल्याने जास्त होते.

तोंड :- ओठ लाल त्यातून रक्त येते. दात अकाली कुजतात - वर काळे ठिपके पडतात. दाताना अत्यंत ठणका लागतो विशेषतः गरोदरपणी. चव कडू, आत खोल घशात ती जाणवते. पाणी पिण्यानंतर ते कडवट आहे असे वाटते. दात येताना दात दुखतात. तोंड येते, लाळ येते विशेषतः गरोदरपणी. हिरड्या फुगीर-निळघा - दुखतात व त्यातून रक्त येते. तोंडाला घाण येते.

घसा :- आग होते, गुदमरल्यासारखे वाटते. अन्न गिळताना कडू लागते, पाणी प्याल्यानंतर घसा कडू होतो.

जठर :- फेसाळ डेकरा. मळमळ, ओकाऱ्या. खाण्यानंतर बऱ्याच वेळाने ओकारी होते व त्यात अपक्व अन्न पडते. गोड पाण्याची ओकारी होते, विशेषतः सकाळी किंवा गरोदरपणी. जठरात बर्फासारखे गार पाणी आहे असे वाटते.

ओकारीत रक्त पडते. जठर हुळहुळे झाल्यासारखे वाटते, खाण्याने बरे वाटते. व्रण, कॅन्सर, कटत अन्नाने बरे वाटते.

उदर :- फुगलेले. हगवण-दुर्गंधी - विंगट पाण्यासारखे जुलाब होतात. खाले की शौचास जावे लागते. शौचात दुर्गंधी रक्त पडते (टायफाईड तापात). मुलाना कौलन्यासारखे जुलाब होतात विशेषतः दात येताना किंवा उन्हाळ्यात. मूळव्याधीची आग होते. शौचास होताना मूल किंचाळते, धडपडते, जणुकाय फीट येईल की काय असे वाटते.

मूत्रेंद्रिये :- मूत्राशयावर गोळा येऊन दाब पडला आहे असे वाटते. लघवीला लागली की घाईने जावे लागते; लघवीला वारंवार होते, निजलेले असताना लघवीला नकळत होते. लघवी होताना योनीची व योनिद्वाराची आग होते. लघवी दुर्गंधी.

पुरुषजननेंद्रिये :- संभोग करताना व नंतर शिश्नाची आग होते, योनीतून करवडणारा खाव वाहत असल्यामुळे बोंडीची कातडी निळसर काळी होऊन त्यातून रक्त येते व ती कुजते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळ गाठ्याळ व थांबुन थांबुन भरपूर जातो -- निजल्याने जास्त जातो, बसलेले असताना किंवा चालताना थांबतो. योनिद्वार व मांड्या यामध्ये अतिशय कंड येते. घुपणी भरपूर जाते - रक्ताच्या पाण्यासारखी; पिवळी करवडणारी - कंड आणणारी. वाळंतपणानंतरचा विटाळ दुर्गंधी-थांबुन थांबुन वाहतो. संभोगानंतर रक्त येते. गर्भाशयाचा मुखाचा व्रण, कॅन्सर. स्तन वाळावयास लागून आत टणक गाठी येतात, व त्या दुखतात.

हृदय :- जागी टोचते. विव्रांति घेत असताना सर्व धमन्यातून दुसदुसते.

श्वसनेंद्रिये :- अत्यंत त्रासदायक खोकला येतो-कफ थोडा पडतो-छाती व कंठात हुळहुळेपणा येतो. आवाज घोगरा होऊन कंठात दुखते. छातीत खोल दुखते त्यामुळे श्वासोच्छ्वास घेवत नाही - जडपणा वाटतो. फुफुसे कुजतात -खोकला आला की खूप पुवळलेला दुर्गंधी कफ पडतो. श्वयस्य. हिवाळ्यात वृद्धाना होणारा खोकला-खोकताना छातीच्या मधल्या हाडावर जड ओझे ठेवल्यासारखे वाटते. छातीत विस्तव ठेवल्याप्रमाणे आग होते. मधुन मधुन कफातून रक्त येते.

पाठ :- पाठ ते जननेंद्रिये व मांड्यापर्यंत ओढल्यासारख्या वेदना होतात, योनीतून सर्व काडी खाली येत आहे असे वाटते, व त्यावेळेस लघवीला व शौचास

जावेसे वाटते व अत्यंत अशक्तपणा वाटतो. माकडहाडात आग होते. पाठीची तिकोनि हाडे हुळहुळी.

श्लोष :- अस्वस्थ. लघवी होत आहे अशी स्वप्ने पडतात. जागे झाल्यानंतर पाय लुले पडल्यासारखे वाटतात. सर्वांगात अस्वस्थ वाटून, थकल्यासारखे वाटते. हातपाय दुखतात त्यामुळे श्लोप येत नाही, काही कारण नसताना रात्रभर तळमळणे.

ज्वर :- क्षयी ज्वर. गार घाम येतो.

त्वचा :- ओलसर किंवा खपल्या बसलेला इतक. पापण्यावर, चेहेऱ्यावर, सांध्यावर पंजाच्या मागील बाजूस इसब होतो व अतिशय कंड सुटते. व्रण बारंवार बरे होतात व पुन्हा उघडून वहावयास लागतात. संभोगानंतर व्रणातून रक्त येते. पाळीनंतर पित्ताच्या गांधी येतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- दात येताना; गरोदरपणी; विश्रांति; थंडी; खाण्याने; निजल्याने; उन्हाळ्यात; विटाळसेपणी; संध्याकाळी ६ ते सकाळी ६ पर्यंत. संभोगाने (स्त्रिया). स्पर्श.

ब वा :- उष्णतेने; कटत अन्न; हालचाल. दाबल्याने.

सहाय्यक औषधे :- सल्फ.

संबंधी औषधे :- आसें; कलि-का; कॅल्क-का; नक्स-व्हा; नाय-अॅसि; बेला; न्हस-टा; लायको; सेपि.

१२५. क्रोकस (केशर) Crocus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मन, मज्जातंतु; डोळे; रुधिराभिसरण व स्त्रीजननेंद्रिये यावर होतो. लक्षणाची जलद अवलंबवळ होते किंवा लक्षणे आलटून पालटून होतात. मनोवृत्ति एकमेकाविरुद्ध-मानसिक व शारीरिक विकार आळीपाळीने. एखाद्या स्नायूचे स्पंदन-वरची पापणी वगैरे कंपवात. मूच्छा येते; गुंगी येते; हिस्टेरिआ. आत कोणीतरी उड्या मारीत आहे. किंवा जिवंत फिरत आहे असे वाटते, उदरात, छातीत वगैरे-रक्तत्वाव-काळा-दाट-तारा येणारा. मुग्या येतात, कंड सुटते, गुदगुल्या होतात, चुणचुणते.

मानसिक :- मनोवृत्ति अस्थिर चंचल-एकमेकाविरुद्ध; प्रेमळ उल्हासी नंतर खिन्नता; वेड्यासारखे हसणे व रडणे विशेषतः संगीत ऐकल्यानंतर, हसण्याचे वेड. उड्या मारणे, नाचणे, हसणे, शिष्ट्या वाजविणे. प्रत्येकाचा मुका प्यावासा वाटतो. गाण्याची लंकर ऐकली की गाणे म्हणावयास लागणे.

डोके :- विटाळ थांगण्याच्या बयात मुरू झालेली अर्धशिशी. विटाळ जाण्याऐवजी किंवा पाळीत डोके ठुक्ते, दाबल्याने बरे वाटते.

डोळे :- जणुकाय अतिशय रडल्यामुळे डोळे कोरडे होऊन त्यात आग होत आहे असे वाटते. डोळ्यातून गार वारे बाहेर येत आहे असे वाटते. डोळे मिचकावेसे वाटतात किंवा घट्ट मिटून ठेवावेसे वाटतात. वाचताना डोळ्यातून पाणी येते. डोळ्यात पू जमला आहे असे वाटून ते सारखे पुसावेसे वाटतात. बरची पापणी उडते. डोळ्यापुढे ठिपके किंवा विजेच्या ठिणग्या उड्या मारीत आहेत असे वाटते.

कान :- कानात आवाज होऊन कमी ऐकू येते, खाली वाकल्याने बरे वाटते.

नाक :- नाकातून काळे, तारा येणारे रक्त वाहते; रक्ताचे धागे नाकातून लेंबतात. रक्त जाताना मूर्च्छा येते व कपाळाला गार घाम येतो. तरुण मुलींच्या नाकातून रक्त जाते, बयात येण्याच्या काळात रक्त येते.

तोंड :- कढत झाल्यासारखे वाटते.

घसा :- गिळताना किंवा न गिळताना पडजीभ लांब झाली आहे असे वाटते.

उदर :- हष्टी मलावरोध. तान्हा मुलांच्या गुदात मुंग्या आल्यासारखे वाटते किंवा टोचते. उदरात व जठरात काहीतरी जिवंत फिरत आहे असे वाटते. अतिशय तहान लागते, गारपाणी प्यावेसे वाटते. शौच्यात काळे तारा येणारे रक्त जाते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- वैषयिक क्षोभ. विटाळ काळा बुगंधी- गाठ्याळ, लांब धागे असलेला अशा तऱ्हेचा विटाळ मुरू होऊन गर्भगतात होण्याचा संभव असतो; जरा हालचाल केली की विटाळ जावयास लागतो. डव्या स्तनात धक्के बसल्यासारखे वाटून तो दोरा बांधून मागे पाठीकडे ओढला जात आहे असे वाटते. उजव्या स्तनात काहीतरी जिथंत उड्या मारीत आहे असे वाटते. थांबून थांबून जाणारा रक्त प्रदर, विटाळ पौर्णिमेच्या सुमारास जास्त जातो. मिथ्या गरोरपण.

श्वसनेंद्रिये :- कफातून छांव पांढरे धागे पडतात. खोकला निजल्याने जास्त होतो, पोटाच्या खळीत हात ठेवल्याने बरे वाटते. कफ फेसाळ. छाती जड होते, दीर्घश्वास घ्यावासा वाटतो.

हृदय :- खालून व हृदयाकडे काहीतरी कडत वर चडत आहे असे वाटते, त्यामुळे श्वासोच्छ्वास घेताना त्रास होतो. जांभई आल्याने बरे वाटते. छातीत डावीकडे टोचते.

पाठ :- गार पाणी ओतल्याप्रमाणे पाठीत गारवा वाटतो, एकाएकी कटीच्या सांध्यात व गुडघ्यात कटकट आवाज होतो.

श्रोण :- अतिशय गाढ श्रोण. श्रोणेत गाणे म्हणणे.

त्वचा :- चुणचुणते; मुंग्या येतात. शेंदरी लाल होते किंवा ठिपके पडतात. गुलम करते यांची वाढ कमी करण्याकरता याचा उपयोग होतो. जुने वण उघडतात व पुनळतात.

ज्वर :- अंतर्गत उष्णतेच्या लहरी येतात, त्यावेळेस चुणचुणते, मुंग्या येतात. कमरे खालील अंगाला घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- हालचालीने. वयात येण्याच्या काळात. गरोदरपणी. वाचताना. उष्णतेने. निजल्याने. उपाशी राहिल्याने. पौर्णिमा.

ब वा :- मोकळी हवा. जांभई आल्याने. सकाळच्या न्याहारी नंतर.

संबंधी औषधे :- इग्ने; टरेन्टु; नक्स-व्हा; पल्स; सल्फ; सिको.

१२६. क्रोटन टिग्लिअम (जमालगोटा) Croton Tiglium

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्लेष्मल त्वचा; डोळे; आतडी; मूत्राशय; स्तन; गर्भाशय; त्वचा-चेहऱ्याची व वृषणाची यावर होतो. मागे ओढल्यासारखे वाटते-डोळे स्तनाग्रे वगैरे. हगवण व त्वचेचे रोग आल्लटुन पाल्लटुन होतात. सर्वांग घट्ट बांधल्यासारखे वाटते, चामड्याच्या पट्ट्याने.

मानसिक :- स्वतःवर काहीतरी संकट येईल अशा तऱ्हेची काळजी वाटते. काम करण्याचा कंटाळा.

डोके :- टोपीच्या ओश्याने डोके दुखावयास लागते.

डोळे :- मागे ओढल्यासारखे वाटतात. डोळे येतात, लालबुंद होतात, आतून पु येतो. बुबुळावर पुटकळी येऊन, डोळ्याभोवती पुरुळ येते.

कान :- वाहताना अतिशय कंड येते.

चेहरा :- पुवळलेले पुरुळ येते.

जीभ :- दुखते. अन्ननलिकेत आग होते.

जठर :- अतिशय मळमळून दृष्टि नाहिशी होते, घेरी येते, पिण्याने जास्त होते.

उदर :- उदरावर दाबल्याने गुदात दुखते किंवा शौचास लागते. आतड्यात गुडगुड आवाज होतो किंवा पाणी हालत आहे असे वाटते नंतर एकदम जोराने भडभडून पिवळ्या पाण्याचे जुलाब होतात. पेये पिण्यानंतर किंवा खाण्यानंतर जास्त, नंतर थकवा येतो. हगवण-कालन्यासारखी-तान्हा मुलांची उन्हाळ्यात-गुदद्वारात खुंटी बाहेर ओढून काढल्याप्रमाणे दुखते.

मूत्रेंद्रिये :- रात्रीची लघवी फेसाळ होते, दिवसा फिकट व खाली पांढरा साख साचतो. लघवी नारिंगी होते किंवा काही वेळाने गडद होते, किंवा वर तेलकट थेंब तरंगतात.

श्वसनेंद्रिये :- छातीच्या डाव्या बाजूतून पाठीकडे ओढल्यासारख्या वेदना होतात. भरपूर दीर्घ श्वास घेवत नाही. उशीवर डोके टेकले की खोकला सुरू होतो-म्हणून उठून बसावे लागते. दमा.

पुरुषजननेंद्रिये :- वृषणाचा इसत्र, वृषणावर व शिशावर पाणी असलेले फोड येतात.

स्त्रीजननेंद्रिये :- अंगावर मूल पिताना स्तनापासून पाठीपर्यंत ओढ लागते. स्तनात गाठी होतात, स्तनापासून खांद्याच्या हाडापर्यंत वेदना होतात स्तनाग्रांना दोरा बांधून ते मागे ओढले जात आहेत असे वाटून चालणे भाग पडते. इंद्रियांना अतिशय कंड सुटते हळुहळु चोळण्याने बरे वाटते. स्तनाग्रे हुळहुळी त्यांना स्पर्श सहन होत नाही.

मान-पाठ :- मान व खांदे दुखतात.

त्वचा :- अतिशय कंड सुटते. ताणल्यासारखी वाटून आग होते-लाल होते खाजविल्याने हुळहुळ होते-हळुहळु चोळण्याने बरे वाटते. पुंजक्या-पुंजक्यांनी अंगावर उगवण येते. भाजल्यासारखे फोड येतात. ते फुटून त्याच्या खपल्या होतात. भाजल्यासारखे फोड येऊन ते पुवळतात-विशेषतः-जननेंद्रिये, टाळू (डोक्याची) व कानशिले.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- पाणी पिण्याने; स्नाय्याने; धुण्याने; हालचालीने राखी व सकाळी; उन्हाळ्यात. स्पर्श. आलेखी उरावण मावळू लागल्याने.
व वा :- शोपेनंतर. हळुहळु चोळण्याने.

संबंधी औषधे :- व्हस-टा.

१२७. क्रोटेलस कॅस्कव्हेला Crotalus Cascavella

सर्वसाधारण :- या सापाच्या विषाचे परिणाम क्रोटेलस हारिडस व लॅकेचिस या सापांच्या विषाप्रमाणेच सर्वसाधारणपणे होतात. मरणाचे विचार मनात येतात व मरणाची स्वप्ने पडतात. डोक्याभोवती आत काहीतरी जिवंत फिरत आहे असे वाटते. बोलण्याची क्रिया नष्ट. वर्क खावासा वाटतो. अन्न पोटात एकदम दंगडासारखे जड होऊन पडले आहे असे वाटते. स्नाय्यांनंतर जठर गार झाल्यासारखे वाटते.

१२८. क्रोटेलस हॉरिडस Crotalus Horidus

सर्वसाधारण :- या सापाच्या विषाचा परिणाम रक्त, हृदय, यकृत, घसा, डोक्याचा मागील भाग; व उजवी बाजू यावर होता. सरण येईल की काय अशा तऱ्हेने आजारीपण; कंप व अशक्तपणा, रक्तस्राव-काळा-पातळ हळुहळु पाझरतो गोठत नाही, शरीराच्या सर्व द्वारातून-विशेषतः घशातून. रक्तमिश्रित पू किंवा रक्तासारखा घाम. दुर्गंधी. विकारांचा दुष्टपणा-जलद कुजणे. दोषी (सेप्टिक) विकार टानसिल-गलगंड-त्रण-गळू वगैरे. काळेपणा किंवा निळसरपणा. अंगावर रक्ताचे ठिपके पडतात. सडणे-कुजणे. सर्वांगात आग होते. काळी पुळी. पीतज्वर (थेलो फिन्डर) कावीळ. फ्लेग. शरीराच्या सर्व द्वारातून रक्त येते. स्नाय्याला कुवट वास येतो. मूर्च्छा येते. आचके येतात. फेफरे येताना सर्वांग कापते, तांडाल फेस येतो, मोठ्याने किंचाळणे व वात होतो. धास्ती, उन्ह, बीज, दुर्गंधी पाणी किंवा वास ह्यानी झालेले उपद्रव. रक्ती गळवे.

मानसिक :- भिषेपणा. काहीतरी व्हाईट गोष्ट घडेल अशी भीती वाटते. विसराळू. सुस्त. लिहिताना चुका होतात. वातात वडवड चालू असते. काही समजनासे होते. मूर्च्छा येते. आकडे, नावे, जागा आठवत नाही. वाचताना अड-

खळणे. शब्दांची गुंतागुंत करणे, किंवा शब्द पुटपुटणे. वातात पुटपुटणे; दारु-
ज्याचा वात. रडका स्वभाव. कविलयाणे चोळणे. दावूनी किंवा भयंकर जनाव-
रानी आपल्याला गराडा घातला आहे असे वाटते. स्वतःच्या कुटुंबातील
मंडळी आवडत नाहीत.

डोके :- डोव्याचा मागील भाग रट्टा मारल्याप्रमाणे दुखतो, कथातून वर लाटा
आल्यासारख्या वाटतात. डोके दुखत असताना थके लागून येत म्हणून पायांच्या
घोटावर चालांब लागत. कपाळाच्या मध्यभागी अतिशय दुखत. डोके दुखत
असताना हृदयाच्या जागी दुखते, डाव्या कुशीवर निजल्याने जास्त. घेरी
येताना मूर्च्छा येते, अशक्तपणा वाटतो व अंग कापते.

डोळे :- जंजेड सहन होत नाही. विशेषतः दिव्याचा. डोळ्यात रक्तस्राव होतो.
डोळ्याभोवती कापल्याप्रमाणे वेदना होतात. पिवळे. लाल होऊन पाणी येते.
डोळ्याच्या आत झालेला रक्तस्राव.

नाक :- रक्त येते, विशेषतः घटमर्पात किंवा इतर दुष्ट (सेंटिक) रोगांत.
पिनस, गरमीमुळे किंवा विस्फोटक ज्वरानंतर झालेला.

चेहरा :- काळसर-धुंद, फुगीर-पांढरा फटफटित-मृतवत्. जाग झाल्यानंतर वेडा-
वाकडा होतो. ओठ मुजलेले व बधिर.

तांड :- दात खाणे. दातखिली वसते. तांडाला कुवट घाण येते. जीभ बाहेर
काढताना उजवीकडे वळते. जीभ मुजलेली, बाहेर येऊन लोंबते. जीभ व
घशाभोवती बांधल्यासारखे वाटून चालता येत नाही, जिभेचा कॅन्सर-रक्त
येते, लाळेने भरते. लाळ रक्तमिश्रित, फेसाळ.

घसा :- कोरडा मुजलेला. कोणताही घट्ट पदार्थ गिळता येत नाही. घट्ट आव-
ळल्यासारखा वाटतो. टाळा ताटल्यासारखा वाटतो.

जठर :- पोटात काहीही ठरत नाही. भयंकर ओकाऱ्या होतात. पित्ताची ओकारी.
रक्ताची ओकारी. दरमहा विटाळशीच्या पाळीनंतर एकसारखी मळमळ व
ओकाऱ्या होतात. उजव्या कुशीवर निजले की काळी हिरवट ओकारी होते.
कॅन्सर; व्रण; काळी काफीच्या भुकटीप्रमाणे ओकारी होते. उत्तेजक पदार्थ
किंवा सालर खावीशी वाटते. जठरावर बळाचा दाब सहन होत नाही.

उदर :- फुगलेले, कडत, स्पर्श सहन होत नाही. कपड्याचा दाब सहन होत
नाही. यकृतात व डाव्या खांद्यावर दुखते. शीचास काळे-पातळ, दुर्गंधी-
काफीच्या भुकटीप्रमाणे होते. आतड्यातील रक्तस्राव. चालताना किंवा उभे

राहिले असताना गुदातून रक्त येते. गुदद्वार व जननेंद्रिये या भागातीळ गळू, काबीळ.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी काळी रक्ताची, थोडी पिवळी, हिरवट.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळ फार दिवस जातो. विटाळ जाताना पोटात गळून गेल्यासारखे वाटते. कष्टार्तव; वेदना मांड्यापर्यंत जातात व हृदयाजवळ दुखावयास लागते. गर्भाशय खाली गळून पडेल की काय असे वाटते. बाळंतज्वर-विटाळ दुर्गंधी. सारखे पाय हलवावेसे वाटतात.

श्वसनेंद्रिये :- आसोच्छ्वास जड व कष्टाने होतो-काळजी वाटते. कफातून रक्त पडते व त्याला कुत्रट वास येतो. वृद्धपणी छाती कोंडल्यासारखी वाटते.

हृदय :- अशक्त-कापते. सैल झाल्यासारखे वाटते किंवा उलटे पालटे झाले आहे असे वाटते. विटाळसेपणी धडधडते. डाव्या कुशीवर निजल्याने दुखते.

हातपाय :- एकदा एक हात व पाय नंतर दुसरा हात व पाय बधिर होतो. उजव्या बाजूचा अधांगवात. डावा पंजा व पाय लुला पडतो. शिवताना पंजा बधिर होतो.

श्लोप :- मेलेल्या माणसांची स्वप्ने पडतात. भयंकर विक्राळ स्वप्ने पडतात. जागे झाल्यानंतर गुदमरल्यासारखे वाटते. श्लोप आल्यासारखी वाटते पण येत नाही.

ज्वर :- अतिज्वर. दोषी-सेप्टिक ताप. रक्ताचा घाम येतो. घाम गार.

त्वचा :- काबीळ. रक्ताची गळवे. त्वचा सुजते ताणल्यासारखी वाटते व रंगी वरंगी चट्टे पडतात. हुळहुळी पण दाबल्याने बरे वाटते. जने वण पुन्हा उघडतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- उजव्या कुशीवर निजल्याने; श्लोप लागता लागता; उष्ण हवा; वसंतऋतु; दारू दमटपणा. दरवर्षी. धक्का; जागे झाल्यानंतर

ब वा :- हालचाल उजेड.

सहाय्यक औषधे :- कार्बो व्हेजि; लायकोप.

संबंधी औषधे :- लॅके; सल्फु-अॅसि.

१२९. क्लिमेंटिस Clematis

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्लेष्मल त्वचा-डोळ्याची, सूत्र-मार्गाची; गांठी-अंड-स्तन-रजःपिंड; त्वचा डोक्याची; डोक्याचा मागील भाग यावर होतो. स्नायू शिथिल, आचके. सर्वांगात फडफडल्या-

सारखे वाटते. गांठी सुजून दुखतात, ठणकतात व खूप टणक होतात-अंड बगरे, आग; कंड; नांगी मारल्याप्रमाणे वेदना; मुंग्या येणे. अतिशय अशक्तपणा. शरीर वाळते. आंघोळीचा तिरस्कार.

मानसिक :- येवघाई. एकटे असण्याची भीती वाटत असली तरी मनपसंत मंडळींनासुद्धा भेटावेसे वाटत नाही. घराची ओढ लागल्यामुळे झालेले विकार.

डोके :- काय होत आहे ते समजत नाही. मोकळ्या हवेत बरे वाटते. डोक्याच्या मागील भागी केसांच्या कडेला पुरळ येते, फोड येतात, त्यातून लस वाहते, कंड सुटते.

डोळे :- जीण डोळे आलेले- गारठा किंवा घारे सहन होत नाही-मिटून घ्यावे लागतात. भाग होते, चुणचुणतात, डोळे मिटल्याने जास्त, पाणी येते. सूर्यप्रकाशाने उद्धवलेले विकार.

चेहरा :- उजवी बाजू दुखत असताना, डोळे, कान, कानसिले दुखतात, तोंडात गार पाणी धरल्याने बरे वाटते.

तोंड :- दात टणकतात-रात्री व तेंबाखूने जास्त, गार पाण्याने बरे वाटते.

जठर :- खाण्यानंतर हात पाय गळून जातात व सर्व धमन्यातून ठुसठुस सुरू होते. तेंबाखु ओढल्यानंतर पायात अशक्तपणा वाटतो व मळमळते. जठरात चमत्कारिक गारवा वाटतो.

उदर :- उदर ते छातीपर्यंत दुखते; श्वासोच्छ्वास करताना व लघवी करताना जास्त होते. जांघेतील गाठी मोठ्या होतात व त्याने धक्के मारल्यासारख्या वेदना होतात.

मूत्रेद्रिये :- लघवी थांबून थांबून सुटते-किंवा थेंब थेंब गळते. सुरवातीस कुंथून थोडे थेंब पडतात नंतर लघवी व्हावयास लागते. लघवी करताना आग होते. एकाच वेळेस लघवी पुरती करता येत नाही मूत्रमार्ग चावकाच्या दोरी प्रमाणे टणक होतो व दाबल्याने दुखतो.

पुरुषजननेद्रिये :- वीर्यवाहिनी नलिका सुजते व अंड ते उदरापर्यंत वेदना होतात. अंडाचा शोथ (सूज). अंड टणक होऊन मार लागल्याप्रमाणे दुखते. अंड जड होतात किंवा आत जातात (उजवी बाजू). संमोगाचा तिरस्कार. शिश्नात रेत पडत असताना आग होते. शिस्न ताठ होऊन आत टोचते.

स्त्रीजननेद्रिये :- स्तन भरल्यासारखे वाटून जड होतात. त्यांना हात लाववत नाही. आतून बाहेर चमका मारतात. स्तन मोठे होऊन टणक होतात.

स्तनाचा व गर्भाशयाचा कॅन्सर. पाळी लवकर येते. स्तनात कळ्या येतात. लवची करताना जास्त.

श्वसनेंद्रिये :- उंच सखल रस्त्यावरून चालताना किंवा चढाव चढताना श्वास घेवत नाही. भुंकल्याप्रमाणे कोरडा खोकला येतो व छातीत दोंबते.

झोप :- अतिशय झोप येते. सर्वांगात कंप आल्यासारखा वाटून झोप अस्वस्थ.

त्वचा :- त्वचा कंड सुटून खवले जातात. भाजल्यासारखे पुवळलेले फोड येतात. उगवण चरत जाऊन त्याचे सपाट चरत जाणारे व्रण होतात व वर खपल्या वसतात- विशेषतः डोक्याच्या मागील बाजूस व तंगडीवर. नागीण.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- परम्यामुळे; रात्री; अंथरुणाची ऊब; गार पाण्याने धुतल्याने; अमावास्या पौर्णिमेला. पारा. उजेड. थंड हवा. गार वारे.

ब वा :- घाम आल्याने. अमावास्या पौर्णिमेला.

सहाय्यक औषधे :- मर्क्यु.

संबंधी औषधे :- फास्फ; न्होडो; स्टॅफि.

१३०. क्लोरम (क्लोरेन वायु) Chlorum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्वसनेंद्रिये श्लेष्मल त्वचा; त्वचा व गांठी यावर होतो. शरीर जलद वाळावयास लागते. आवळल्यासारखे वाटते.

मानसिक :- वेडे होऊ अशी भीती वाटते. नावे व व्यक्ती आठवत नाहीत.

डोळे :- बटबटीत (पुढे येतात).

नाक :- सर्दी; करबडणारा स्त्राव वाहतो. एकाएकी नाकातून पाणी गळू लागते व डोळ्यातून पाणी येते.

चेहरा :- मुजलेला व डोळे बटबटीत.

तोंड :- येते. व्रणाना घाण येते. जीभ कोरडी.

श्वसनेंद्रिये :- श्वासोच्छ्वास कष्टाने होतो; श्वास बाहेर टाकता येत नाही. घसा आवळल्यासारखा वाटतो. गळ्याच्या खळीत ठणकते-गुदगुल्या होतात किंवा शिटीसारखा आवाज होतो. छातीच्या वरच्या भागात हवा कोंबली जात आहे असे वाटते. एकाएकी श्वास कोंडून, डोळे पुढे येतात चेहरा निळा होतो, व गार घाम येतो.

ज्वर :- सहजासहजी घाम येतो.

त्वचा :- हुळहुळी-स्पर्श सहन होत नाही.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- दवास बाहेर टाकताना; मध्यरात्रीनंतर; निजल्याने.

ब वा :- हालचालीने; मोकळ्या हवेत.

संबंधी औषधे :- आयो; आर्से-आयो; मर्क्यु; मेफि.

१३१. क्लोरल हैड्रेट Chloral Hydrate

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मेंदू; हृदय; स्नायू; यकृत व त्वचा यावर होतो. स्नायूंचा थकवा. भ्रम.

मानसिक :- बेपर्वा व झोपाळू किंवा मेंदूची क्षुब्धता, वेड. खोलित फेऱ्या घालीत कार्पनिक इसमाशी बोलणे. उताविळ.

डोके :- एका कानशिलापासून दुसऱ्या कानशिऱ्यापर्यंत गरम पट्टा आवळल्यासारखा वाटतो.

डोळे :- मोठे झाल्यासारखे वाटतात, लाल होतात, पाणी येते. वस्तु पांढऱ्या दिसतात. पापण्या इतक्या जड होतात की त्या उघडता येत नाहीत.

कान :- आवाज ऐकू येत आहेत असा भास होतो.

उदर :- शौचास पांढरे होते.

मृज्जंद्रिये :- अंथरणात लघवीला होते.

श्वसनेंद्रिये :- पंख्याने वारे घ्यावेसे वाटते. श्वासोच्छ्वास कष्टाने होतो. छातीवर ओझ ठेवल्यासारखे वाटते. पाठीवर झोपले असताना श्वास नाकाने आत जाता पण तांडातून बाहेर येतो. पाठीवर निजल्याने जास्त.

हृदय :- अशक्त, संडावते व छाती भरल्यासारखी पण हलकी झाली आहे असे वाटते व पोटात पोकळ झाल्यासारखे वाटते.

झोप :- अतिश्रमासुळे झोप येत नाही. मुलाना झोपेत भीती वाटते.

त्वचा :- पित्ताच्या गांधी, रात्री येतात दिवसा नाहिशा होतात, धेंडी वाजली की एकदम येतात, उष्णतेने बरे वाटते; दारू घेतल्याने जास्त होते. त्वचा दगडासारखी गार.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- दाह; रात्री; श्रम; निजल्याने.

ब वा :- मोकळी हवा. पंख्याचे वारे घेतल्याने.

संबंधी औषधे :- एपि.

१३२. गॉसिपिअम Gossypium

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम गर्भाशय; रजःपिंड व मूत्रपिंड यावर होतो. गर्भाशयाच्या विकृतीमुळे किंवा गरोदरपणी उत्पन्न झालेले परिणाम.

तोंड :- लाळ गळते; मळमळते; ओकावयास होईल असे वाटते, विशेषतः सकाळी; न्याहरीचे अगोदर.

जठर :- जागे झाल्यावर मळमळावयास लागते. हालचाल केल्यास किंवा डोके वर केल्याने ओकावयास होते. गरोदरपणच्या वांत्या, पोटात काहीही ठरत नाही. पोटात वात घरतां व त्या र दाबलेले सहन होत नाही.

स्त्रीजननेंद्रिये :- थांबून थांबून रजःपिंडात वेदना होतात व त्या वेदना गर्भाशयापर्यंत जातात. विटाळ सुरू होईल असे वाटते पण होत नाही. पाळी उशिरा-विटाळ थोडा व पाण्यासारखा. गर्भाशयाची निष्क्रियता त्यामुळे वंच्यात्व. स्तनात गुल्मे होऊन खाकेंतील गाठी मोठ्या होतात. गर्भाशयाची गुल्मे.

मान :- दुखते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- हालचाल केल्याने.

संबंधी औषधे :- अस्टि; सेनेसि.

१३३. गॅम्बोजिआ Gambojia

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम जठर, आंतडी व यकृत यावर होतो.

आग होणे. डोळ्यांच्या पापण्यांना कंड सुटते व त्या सारख्या चोळाव्या लागतात. पापण्या चिकटून शिंका येतात. एकसारख्या जोराने शिंका येतात. दातांच्या कडेला गारवा वाटतो. घसा व जिभेची आग होते, चुणचुणते. जीभ व घसा कोरडा. वृद्धपणी पाण्यासारखे जुलाव होतात. आंतड्यात अगोदर गुडगुड आवाज होतो, चिमटे घेतल्यासारखे वाटते नंतर एकदम पिवळे

किंवा हिरवे पातळ एकाच सपाट्यात झोचास होते-त्यानंतर गुदद्वाराची आग होते पण शोचास झाल्याने फार बरे वाटते. लघवीला कांद्यासारखी घाण येते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- झोचानंतर. मोकळ्या हवेत चालल्याने. संबंधी औषधे :- क्रोट-टि.

१३४. गिम्नोक्लाडस Gymnocladus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मूर्ध्निद्रिये; रुधिराभिसरण यावर होतो. फिकटपणा व त्रिधिरपणा. आकलन शक्ती मंद. काही आठवत नाही. विचार व अभ्यास करता येत नाही. डोके बांधल्यासारखे वाटते, भुवयाखाली ते नाकापर्यंत दुखते. डोळे बाहेर येत आहेत असे वाटते व त्यामुळे ते चोळावेसे वाटतात. चेहऱ्यावर माशा चालल्या आहेत असे वाटते (डावी बाजू) भावऱ्याप्रमाणे चेहऱ्यावर सूज येते. दातांना गार वारे सोसत नाही. जमिनिळसर. घसा दुखतो-लालसर, काळसर होतो. कटत आंघट ठेकरा येतात. जठरात एका लहानशा जागी आग होते. पित्ताच्या गांधी. उष्णता हवीशी वाटून स्वस्थ राहावेसे वाटते. पुढल्या हातात (डाव्या) हाडे ठेचल्याप्रमाणे भयंकर वेदना होतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थंडी. चालताना.

ब वा :- विश्रांति. कशावर तरी टेकल्याने.

संबंधी औषधे :- ओपि.

१३५. गेल्सेमिअम (पिवळी चमेली) Gelsemium

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मेंदू; मज्जारज्जू; डोक्याचा मागील भाग; मान; स्नायू; डोळे; दृष्टी; पापण्या व उजवी बाजू यावर होतो. ठणका, थकल्यासारखे वाटणे, जडपणा, अज्ञातपणा व हुळहुळपणा विशेषतः हातापायांचा. आराम खुर्चीवर स्वस्थ पडून राहावेसे वाटते. कंप-एखाद्या स्नायूचा-चेहरा-हनुवटी-जीभ वगैरे. कोणीतरी धरून ठेवावे असे वाटते. कंपवात विशेषतः गरोदरपणी. लुले पडणे-डोळे घसा-गुदद्वार मूत्राशय वगैरे. भरल्यासारखे वाटणे.

रक्ताधिक्य, बहुतेक विकारात घेरी-डोळे किंवा दृष्टीचे उपद्रव; गुंगी किंवा अतिशय लघवीला होणे ही किंवा यार्पकी कोणती तरी लक्षणे होतात. अशक्त, थकलेले, नाजुक, तापट, भिन्न इसम. लहान मुले व तरुण. स्नायूवर तावा नसल्यामुळे शोकांडे जातात. विड्या सिगारेट तयार करणाऱ्या इसमाचे विकार. मुष्टिमैथुनाचे दुष्परिणाम. एन्फ्लुएंझा. गोवर. घटसर्पानंतर झालेला लुलेपणा. भीती, काळजी वाईट बातम्या, राग नको असलेल्या अनपेक्षित घटना यामुळे उद्भवलेले दुष्परिणाम. ओटिपोटा-तले व डोक्याचे विकार आलटुन पालटुन होतात.

मानसिक :- मनाचा गोंधळ-भ्रमत्याप्रमाणे वाटते. सुस्त किंवा वेगवेगळे विचार-लेल्या प्रश्नांची उत्तरे सावकाश देणे. **भीती वाटते**-खाली पडू अशी, मरणाची, वेदनाची किंवा कटीण प्रसंगांची. पाळण्यातून काढताना मुले आईला किंवा पाळण्याला धरून ठेवतात. स्वतःच्या दुखण्याविषयी पर्वा वाटत नाही. एकटेच असावे, कोणी येऊन त्रास देऊ नये असे वाटते. एक प्रकारची तंद्री येऊन शरीराची हालचाल करता येत नाही, डोळे मिटलेले असतात-बाहुल्या रुंद होतात परंतु सावधपणा असतो. उंचावरून स्वतःला खाली फेकून घ्यावे अशी इच्छा.

डोके :- घेरी, तारवटल्याप्रमाणे-डोक्याच्या मागील भागात जाणवते-डोक्यापुढे अंधेरी येते. डोके जड होऊन दुखते. **डोक्याचा मागील भाग** ते डोक्यापर्यंत डोके दुखते. उजेडाने, घट्ट दोपीने डोके हालविल्याने त्रास होतो. शोपेत, किंवा ओकरी झाल्याने व खूप लघवीला झाल्याने बरे वाटते. डोके दुखावयाच्या अगोदर दिसेनासे होते. अर्धशिशू-पहाटे २१३ वाजता दुखावयास सुरवात होऊन दृष्टानंतर त्याचा जोर कमी व्हावयास लागतो. टाळूपासून खांद्यापर्यंत दाबल्यासारखे वाटते. डोके उंच उशीवर ठेवावेसे वाटते. डोके मोठे झाल्यासारखे वाटते. मेनिन्जायटिस. मुनबहिरी. डोके कळत; हातपाय गार.

डोळे :- भरल्यासारखे होऊन ठणकतात. **पापण्या जड होऊन खाली पडतात**, उड्डता येत नाहीत. **दृष्टी**-वस्तु एकाच्या दोन दिसतात, गरोदरपणी. पाणी तरंगल्यासारखे वाटते-अंधेरी येते-दृष्टीचे विकार होऊन नंतर अर्धशिशू दुखते. डोक्याभोवती दुखते-तेथील स्नायू आवळल्यासारखे वाटतात किंवा त्यांचे स्पंदन होते. डोळे लाल होऊन ठणका लागतो. एकदम दिसेनासे होते. विशेषतः हिस्टेरिआत. काचबिंदु. डोक्यातील वेदना डोक्याच्या मागील भागापर्यंत येतात. मच्छरदाणीतून बघितल्या सारखे वाटते.

कान :- कांहीं वेळ एकाएकी ऐकू येइनासे होते. गिळताना कानात दुखते. थंडी-मुळे ऐकू येत नाही.

नाक :- चोंदते. शिंका येतात-पातळ करवडणारे पाणी वाहते. नाकातून कढत पाणी वाहते आहे असे वाटते. उन्हाळ्यात होणारी सर्दी.

चेहरा :- लालसर-काळसर-जड झाल्यासारखा वाटतो. धुंद किंवा विकाररहित. हनुवटी कांपते. एकसारखे बोलण्यामुळे वरचा ओठ लुला होतो. खालचा जवडा वासलेला.

तोंड :- घाण येते. चव घाणेरडी. जीभ जड-बोलणे जड. घोटाळत घोटाळत बोलणे. जिभेचा लुलेपणा. जीभ कापते, बाहेर काढताना, जिभेवर जाड पिवळ-सर थर. जीभ बधिर.

घसा :- गिळता येत नाही, विशेषतः गरम अन्न. गिळताना घसा ते कानापर्यंत दुखते. घशात गोळा आल्यासारखा वाटतो व तो गिळता येत नाही. घटसर्पानंतर आलेला लुलेपणा. बिटाळशेपणी घसा दुखतो.

जठर :- तहान लागत नाही. उचकी संध्याकाळी जास्त लागते. भूक नसते पण अन्न पेये घेता येतात. जठरांत किंवा आतड्यात पोकळ किंवा गळून गेल्या सारखे वाटते. ताठ बसल्याने किंवा गाडीत पेटके येतात.

उदर :- भावनामुळे-भीती-धास्ती-वाईट बातम्या ऐकल्यामुळे जुलाब व्हावयास लागतात. शौचास पिवळे व खूप होते. जुलाब वेदनारहित किंवा न कळत होतात. बाळंत झाल्यानंतर गुदात दुखावयास लागते किंवा गुदद्वार बाहेर येते. ओटीपोटातील लक्षणे व डोक्याची लक्षणे आलटुन पालटुन होतात. शौच्यास चहा सारखे हिरवे किंवा पांढऱ्या रंगाचे होते. पित्ताशयात मुरडा येतो. मधुन मधुन आतड्यात वेदना होतात.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी स्वच्छ व भरपूर होते व त्यावेळेस शहारे येऊन अंग कापते. मूत्राशयाचे स्नायू थोड्या प्रमाणात लुले झाल्यामुळे लघवी तुंबते किंवा थांबून थांबून होते. लघवी करताना कधी कुंथावे लागते तर कधी आपोआप होते. एक सारखी लघवी होते, हिस्टेरिआत.

पुरुषजननेंद्रिये :- वैपयिक स्वप्नाशिवाय व शिश्न ताठ झाल्याशिवाय रात्री वारंवार स्वप्नावस्था होते. शौचास होताना वीर्यपात होतो. इंद्रिय शिथिल, गार. वृषणाला कढत घाम येतो. संभोगातिरेकामुळे, स्त्रीला स्पर्श करताच वीर्यपात होतो.

ह्रीजननेंद्रिये :- गर्भाशय जड व हुळहुळे, मुठीत आवळल्यासारखे वाटते. कष्टांतव-कपाळ दुखते-दृष्टि मंद होते-वेदना कुल्यात-मांड्यात व पाठीपर्यंत जातात. विटाळ बंद झाल्यामुळे आकडी येते. वाळंतपणात गर्भाशयाचे मुख ताडते-वेणा सर्वांगात मागे पुढे पसरतात, वेदनांच्या लहरीवर लहरी वर घशापर्यंत येतात व गुदमरल्यासारखे वाटते. वेणा चांगल्या न आल्यामुळे पाणमोटली गर्भाशयाच्या मुखातून लेंवते, प्रत्येक वेळी कळ आली की चेहरा लाल होतो. वाळंतपणानंतर आचके येतात व ते येण्याचे अगोदर गुंगी येते व सर्वांगात निरनिराळ्या ठिकाणी स्नायूंचे स्पंदन चालू असते. भीतीमुळे होणारा गर्भपात. धुपणी गडद पिवळ्या रंगाची. विटाळसेपणी घसा बसतो व दुखतो. मैथुनाचे वेळी योनीच्या स्नायूंचे आकुंचन झाल्यामुळे संभोगाला त्रास होतो.

श्वसननेंद्रिये :- दमल्याप्रमाणे श्वासोच्छ्वास मंद चालतो. छातीच्यामध्ये हाडाच्या मागे गोळा आल्यासारखे वाटते. कोरडा खोकला, छातीत दुखते. आवाज बसतो विटाळसेपणी, स्त्रियांच्या - हिस्टेरिआत किंवा मनावर कोणताही वाईट परिणाम झाल्यास.

हृदय :- हालचाल केली नाही तर हृदय थांबेल असे वाटते. धडधड, नाडी मंद व अशक्त. वृद्धपणी नाडी अशक्त व मंद होते. हृदयाच्या जागी हुळहुळेपणा वाटतो. नाडी मऊ भरलेली.

पाठ :- कण्यात वर खाली असा ठणका लागतो, त्याच वेळेस डोक्याच्या मागील भागात दुखते-चालण्याने बरे वाटते. खांद्याच्या तिकोनी हाडाखाली दुखते. मान मार लागल्याप्रमाणे दुखते, डोके सावरता येत नाही.

हातपाय :- उजव्या हाताच्या वरच्या (खांद्यापासून कोपरापर्यंतच्या) हाडात ठणका लागतो. हात गार पाण्यात ठेवावेसे वाटतात. पाय जड होतात. गुडघे अशक्त होतात खाली उतरताना जास्त जाणवतात. चालताना झोकांडे जातात, पाय नीट रीतीने टाकता येत नाहीत. कंप. लिहिताना बोटांना पेटीके येतात. आचके-हिस्टेरिआमुळे. जरा श्रम केले तरी हात पाय थकतात. पाऊले गार, गार पाण्यात ठेवल्याप्रमाणे वाटतात. मनगटे व पंजे गार.

श्लोप :- गुंगी येते, श्लोप लागता लागता दचकणे. गाढ श्लोप लागते. थकल्यामुळे अतिशय विचारामुळे-मनस्तापामुळे किंवा तंथाखुमुळे श्लोप येत नाही. विद्यार्थ्यांची श्लोप.

ज्वर :- थंडी वाजताना हातपाय गार होतात. थंडी वाजण्याचे अगोदर दृष्टीचे उपद्रव होतात. थंडी वाजताना अंग ठणकते व सुस्ती येते. थंडी वाजताना अंग कढत होते किंवा थंडी व ताप आलटून पालटून. तापात गुंगी येते व तहान लागत नाही, टायफाइड, विस्फोटक ज्वर-गोवर; विषम ज्वर; संतत ज्वर लहान मुलांचा. तापात अंग कापते.

तयचा :- ओली व पिचळी. लाल होऊन कंड सुटते व त्यामुळे शोष येत नाही गोवराचे पुरळ, कढत व कोरडी.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- भावना-भीती-आश्चर्य-धास्ती-मानसिक धक्का, वाईट बातम्या, वसंत ऋतु. दमट धुक्याची हवा उष्णता. नियमितवेळी. दात येताना. तंबाखू, गॅसचा उजेड वीज वादळ होण्याच्या अगोदर. आपल्या विकारांचा विचार केल्याने. सकाळी १० वाजता संध्या-काळी ४ ते ८.

ब वा :- पुढे वाकल्याने. भरपूर लघवी झाल्याने. घाम आल्याने. गदगद झालल्याने. बारू घेतल्याने. मानसिक श्रमाने. सारखी हालचाल केल्याने.

सहाय्यक औषधे :- आर्जे-ना; सेपि.

संबंधी औषधे :- इग्ने; इपि; कॅक्ट; कोनि; नेट्र-मू; बॅण्टि; म्युरि-अॅसि; व्हेरा-व्हि.

१३६. ग्रटिओला Gratiola

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम-मन, जननेंद्रिये, जठर व आतडी यावर होतो. गारपणा. शरीर लटकें पडत आहे की काय अशा तऱ्हेच्या वेदना. स्वतःच्या प्रतिध्वला धक्का बसल्यामुळे उद्ध्वलेले मानसिक विकार. काफीच्या अतिसेवनाने उत्पन्न झालेल्या वेदना.

मानसिक :- इच्छाशक्ति दुर्बल. काहीतरी होत आहे असे वाटून किंवा अकारण दुःखी. चिडखोर. जगण्याचा कंटाळा. चिकाटीचा अभाव. स्त्रियांचा कामोन्माद, हिस्टेरिआ.

डोके :- डोक्याकडे रक्ताधिक्य होऊन दिसेनासे होते. मंदू लहान होऊन त्याजबरोबर डोके पण लहान होत आहे असे वाटते. डोके दुखत असताना कपाटाला आठव्या पडतात.

जठर :- खाताना व खाण्यानंतर घेरी येते. जेवणानंतर पोट रिकामे आहे असे वाटते. जठर गार झाल्यासारखे वाटते किंवा आत काही सुटे जड ओझे ठेवल्याप्रमाणे वाटते. पावाशिवाय काहीही खावेसे वाटत नाही.

उदर :- भरपूर-भडभडून-फेसाळ-पिवळट हिरवट- थकवा आणणारे शौचास होते पण त्यानंतर बरे वाटते. आत गार झाल्यासारखे वाटते. शौच्यानंतर गुदद्वार हुळहुळे होते किंवा आग होते. उन्हाळ्यात अतिशय पाणी प्याल्या-मुळे झालेली हंगवण.

पुरुषजननेंद्रिये :- रात्री स्वप्नावस्था होऊन नंतर शिथिल ताठते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- संभोगेच्छा तीव्र. पाळी लवकर येते, विटाळ खूप जातो व बरेच दिवस राहतो. हट्टी धुपणी. कामोन्माद, मुष्टिमैथुन करण्याची इच्छा.

हृदय :- शौच्यानंतर धडधडने व छाती दाटल्यासारखी वाटते.

पाठ :- गुदद्वाराच्या हाडात दुखते.

हातपाय :- गुभ्रसीवात (सायाटिका), हातपाय लुले पडल्यासारखे वाटतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- खाताना; फार पाणी प्याल्याने; उन्हाळा; हालचालीने; काफी; रात्रीच्या जेवणानंतर.

१३७. ग्रफाइट Graphite (शिसपेन्सिलीतील शिसे)

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम पोषण; रुधिराभिसरण; त्वचा, कानाच्या मागील बाजूची; शरीराच्या द्वाराभोवती व कातडीवर कातडी एकमेकावर धुमडली जाते अशा जागा; नखे; श्लेष्मल त्वचा; गाठी व डोळे यावर होतो. जाडपणा; गाठचाळपणा किंवा टणकपणा; त्वचा; गाठी; पापण्याच्या कडा; नखे-व्रण; घट्टे; शौच; खपल्या वगैरे. करवडणे किंवा भेगा पडणे- डोळे-नाक-तोंडाचे कोपरे, बोटाची टोके, स्तनाग्र-गुदद्वार वगैरे. विकार झालेला भाग वाळतो. स्नायू-थोडे-दुर्गंधी व करवडणारे. रक्तस्त्राव पाण्यासारखा. आग होणे. बधिरपणा किंवा निर्जिवपणा. ज्या बाजूवर निजले नसेल त्या बाजूकडे वेदना जातात. लठ्ठ-शिथिल-मला-वरोधाची संवय असलेले व थंडी सहन न होणारे इसम. उद्धट व त्रासदायक मुले, रागे भरले तर हसतात. वारंवार होणारे धावरे. जुने व्रण, यावर केन्सर होण्याची प्रवृत्ति. बाह्योपचाराने त्वचेचे विकार बरे केल्याने किंवा स्नायू

बंद झाल्यामुळे मुरू झालेल्या जीर्ण व्याधी. अयोग्य पोषण झाल्याने लठ्ठ असलेले इसम वाळावयास लागतात. मोहनिद्रा. सर्वांगाला कापरे मरते, व अस्वस्थपणा वाटतो व त्यामुळे कण्हे. चरबीमय गुल्माची वाढ. रक्तातील श्वेतपेशीची वाढ. ठिकठिकाणी पाणी साचण्याची प्रवृत्ती नाळगुद-जलोदर वगैरे. लहान किंवा तान्ह्या मुलाची वृषणवृद्धि. फेफरे; हिस्टेरिआ रोगी चावध असतो पण बोलता हलता येत नाही. त्वचेचे विकार व पचनेंद्रियाचे विकार आलटून पालटून होतात. थंडी सहन होत नाही, त्याने हाडे दुखतात सर्दी होते व पचन बिघडते. शोक, भीती, अति ओशे उच्चलण्याने झालेले दुष्परिणाम. मधुन मधुन मूर्च्छा येते. लुले पडल्यासारखे वाटणे किंवा पडणे.

मानसिक :- खिन्नता; भीती वाटते; मरणाशिवाय दुसरे विचार मनात येत नाहीत. काहीतरी काल्पनिक अपघात होईल किंवा वार्ड गोष्टी घडतील असे वाटून अस्वस्थपणा येतो. एके ठिकाणी स्वस्थ बसवत नाही. गाणे ऐकल्याने रडू येते, काही कारण नसताना रडू येते. झुलक गोष्टीबद्दल चीड व धुसफुस. मानसिक श्रम करण्याची भीती वाटते. अनिश्चितपणा. काम करण्याची भीती वाटते. कण्हावेसे वाटते. विस्मरण, लिहिण्यात वाचण्यात चुका करणे. पूर्वीच्या जुन्या गोष्टी आठवतात अलिकडच्या आठवत नाही.

डोके :- मेंदू बघिर झाल्यासारखा वाटतो. टाळूची आग होते. डोक्याचा मागील भाग जड होतो. सकाळी जागे झाल्यानंतर एका बाजूस डोके दुखावयास लागून ओकावयास होईल असे वाटते. कपाळावर कोळिष्टके चिकटली आहेत असे वाटते. केस चटईप्रमाणे एकमेकात गुंतातात किंवा गळून पडतात (टाळूवरचे किंवा कानशिलावरचे). खवडे, इसब, आगपेण-यातून चिकट लस वाहते. टकलाप्रमाणे चट्टे पडतात. पाळीच्या वेळेस मळमळून डोके दुखते.

डोळे :- सूर्यप्रकाश मुठीच सहन होत नाही. पापण्यांच्या कडा आत वळल्यामुळे पडकेंसांचा त्रास होतो. पापण्या व कडा लाल होऊन सुजतात. पापण्यांचा इसब. पापण्यात भेगा पडतात. पापण्यांच्या कडावर पापुद्रे जमतात. पापण्यावर बारिक टणक गुल्मे येतात. डोळ्याची जीर्णगळ. डोळ्यातून कढत पाणी येते.

कान :- कानाच्या मागे ओलसर उगवण येते. कान आतून कोरडे होतात. बहिरेपणा-गोंगाटात बरे ऐकू येते, किंवा गाडीतून जाताना बरे ऐकू येते. कानाच्या मागे काहीतरी मोठा पदार्थ आहे असे वाटते. कानात निरनिराळे आवाज होतात. कानातून पापुद्रे जातात. खारल्यासारखा दुर्गंधी साव येतो.

नाकः:- कोरडे होते. सर्दी होऊन नाक चोंदते. विटाळशी होण्याचे अगोदर नाकातून रक्त येते. घ्राणेंद्रिय तीक्ष्ण, फुलांचा वास सहन होत नाही. जीर्ण सर्दी. हिवाळ्यात सर्दी होते. नाकात खपल्या बसतात किंवा भेगा पडतात. डोळे उघडल्यावर शिंका येतात.

चेहरा:- विटाळशी होण्याच्या अगोदर चेहऱ्यावर पुटकुळ्या येतात. इसब, धावरे. दादीचे केंस गळून पडतात. चेहरा फिकट-पांढरा. ओठाना भेगा पडून ते दुखतात. ओठ फिकट. ओठाच्या कोपऱ्यात भेगा पडतात. विटाळशेपणी ओठाना मुंग्या येतात. खालच्या ओठावर टणक पुटकुळ्या येतात व दुखतात.

तोंड:- गार वारे लागल्याने दातातून कळा येतात. हिरड्या सुजतात. दातापासून सरकतात. चव घाणेरडी, कुजलेल्या अंड्यासारखी किंवा आंबट. जिभेवर वाट पांढरे ठिपके पडतात. श्वासोच्छ्वासासाला लघवीसारखा वास येतो किंवा आंबट वास येतो. जिभेखाली व्रण पडून ती दुखते. सकाळी व रात्री जागे झाल्यावर तोंड कोरडे पडते. रात्री तोंडातून लाळ गळते. दात आंबतात. हिरड्या सुजून त्यातून रक्त येते.

घसा:- गिळताना गुदमरल्यासारखे वाटते. जीर्ण घसेदुखी. घसा व्रण पडून सुजतो. घशात गोळा आहे असे वाटते, आंबडा गिळताना जास्त. गांठयाळ गलगंड, गिळताना त्रास होतो. टानसिल मोठ्या होतात. घसा सारखा घरल्या किंवा आवळल्यासारखा वाटतो.

जठर:- भूक लागते. मांस, मासे, शिजविलेले अन्न, खारटपदार्थ व गोड पदार्थ नकोसे वाटतात. गोड पदार्थाने मळमळते. कढत पेये मानवत नाहीत परंतु पोटातील वेदना कढत पेयाने विशेषतः दुधाने किंवा काही खाल्ल्याने काही वेळ थांबतात. पोटात आग होऊन भूक लागते व खाण्याने आग कमी होते. त्वचेचे व पचनेंद्रियांचे विकार आलटून पालटून होतात. सकाळी खूप तहान लागते. आंबट टेकरा येतात. दुर्गंधी टेकरा येतात. जठरातील वेदना शेकल्याने, कढत पदार्थांनी, खाण्याने व निजल्याने कमी होतात. अतिशय भूक लागते किंवा अन्नेद्रव. पाळीच्या वेळी सकाळी मळमळते. ओकारी आंबट, किंवा अन्न पडते. जठरात नियमित दिवशी, काही दिवसांच्या अंतराने दुखून खाल्ल्यानंतर ओकून पडते.

उदर:- वात घरल्याप्रमाणे उदर फुगते. वस्त्रांचा दाब सहन होत नाही. आतड्याचे चलनवलन मंद, मलाबरोध-शौचास मोठ्या गाठी होतात, चिकट

व कठटाने होते. गाठी श्लेष्म्याने एकमेकाला चिकटलेल्या असतात किंवा वर श्लेष्म्याचा थर असतो. हृगवण-शौचास पिंगट पातळ व दुर्गंधी होते. खाल्ल्यानंतर शौचास जावे लागते. बद्धकोष्ठ-शौचास लागतच नाही. गेले म्हणजे फार वेळ लागतो व अतिशय कुंथवे लागते. रेंचक घेतल्याशिवाय शौचास होत नाही. दिवसचेदिवस शौचास नुसतेच श्लेष्माचे गोळे पडतात. थोडेसे अपचन झाले की हृगवण लागते. शौचास बोटासारखे बारीक होते. गुदद्वारात भेगा पडून त्यातून रक्त येते. गुदद्वारात कंड सुटते. मूळव्याध-मोडात आग होऊन टोचते, बसल्याने किंवा पाय लांब करून चालल्याने जास्त होते. फित्तीसारखे जंत पडतात. शौचास आंत्र घाण येते. गुदद्वार सहजासहजी बाहेर येते. उदरात वेदना होत असताना लघवी होण्याचे प्रमाण कमी होते; कळा रात्री येतात.

मूत्रेंद्रिये :- लघवीची धार मंद व बारीक. लघवीला आंबट वास येतो. लघवी होताना गुदास्थीत व माकडहाडात दुखते.

पुरुषजननेंद्रिये :- शिश्र वेदना होऊन ताठते. संभोगानंतर थकवा येतो. संभोगाचा तिटकारा. नृपुंसकत्व-अति कामोपभोगामुळे किंवा मुष्टिमैथुनामुळे आलेले संभोगेच्छा तीव्र पण शारीरिक दुर्बलता. वीर्यपात अकाली होतो. वर्षणजन्य सुखाचा अभाव. शिश्र व अंडकोष पाणी साचून फुगते. लहान किंवा तान्ह्या मुलांची वृषणवृद्धि.

स्त्रीजननेंद्रिये :- संभोगाचा तिटकारा. रजःपिंड मोठे व टणक होतात, पाळीच्या नंतर जास्त. रजःपिंडाना व गर्भाशयाला स्पर्श सहन होत नाही. रजःपिंडाचे गुल्म. गर्भाशय वाकडा होतो, योनीतून तो बाहेर येईल असे वाटते. ओटिपोट जड होते व मांड्यातून भोसकल्याप्रमाणे चमका येतात. फार उंच हात केल्याने गर्भाशयात खाली ओढ लागते. गर्भाशयाचा कॅन्सर-कोषीच्या फुलासारखी वाढ-आग होऊन कुजट रक्तखाव होतो. पाळ्या अनियमित-फार उशीरा. विटाळ थोडा व फिकट किंवा लहानलहान गाठी पडतात. न्हाण उशिरा येते. विटाळ सुरू होण्याच्या अगोदर योनीखाली व गुदद्वारात कंड सुटते. गरोदरपणी किंवा विटाळसेपणी मळमळते-विशेषतः सकाळी. विटाळसेपणी कोरडा खोकला येतो-खूप घाम येतो-सर्दी होते-घसा बसतो-पाय फुगतात किंवा डोके दुखते. कष्टार्तव, विटाळातून पापुटे जातात. धुपणी-पांढरट-पिवळसर-पाण्यासारखी-चिकट-दुर्गंधी करवडणारी, खाव भडभडून जातो, थकवा वाटतो पाळीच्या अगोदर व नंतर जास्त. विटाळाऐवजी

धुवणी जाते. योनी कोरडी-कढत किंवा गार. योनिद्वाराचे आवती भवती इसवासारखे पुरूळ येते. स्तनाच्या बोंडीला भेगा पडतात. स्तन टणक होतात. स्तनाचा कॅन्सर.

श्वसनत्रिये :- कंठाला हात लावत नाही. संध्याकाळी आवाज वसतो. झोप लागता लागताच गुदमरल्यासारखे वाटते. मध्यरात्रीनंतर गुदमरल्यासारखे वाटते, अंथरुणातून एकदम उठून कशाला तरी धरावेसे वाटते, खाण्याने बरे वाटते. छातीत आवळल्यासारखे वाटते. कोरडा खोकला-खोकताना त्रास होतो, चेहऱ्यावर घाम येतो, डोळ्यातून पाणी येते. श्वास आत वेताना खोकला जास्त येतो. डांग्या खोकला. श्वास छातीवर पुरूळ येऊन कंठ मुटते. छातीत टोचते. गाण्यास सुरवात केल्याबरोबर घसा वसतो आवाज फुटतो. आवाजावर ताबा राहत नाही पण वोलणे चालू ठेवले तर सुधारतो.

हृदय :- हृदयात आवळल्यासारखे वाटते-विजेसारखे धके वसतात, ते मानेपर्यंत जाणवतात. हालचालीने किंवा श्रमाने हृदय धडधडावयास लागते व सर्व शरीरात नाडी उडते आहे असे वाटते. हृदयाचे जागेत गार झाल्यासारखे वाटते. जीव गुदमरल्यासारखा वाटून जाग येते व अंथरुणावरून उठून वसावेसे वाटते. नाडी दिवसा मंद व सकाळी जलद चालते. रुधिराभिसरण अनियमित. डोक्याकडे रक्त चढते.

माज व पाठ :- अंथरुणाला धका लागला तरी पाठीचे मणके दुखावयास लागतात. मणके मोडले आहेत अशा तऱ्हेने पाठीच्या खालच्या भागात दुखते. मानेच्या खळीतून खांद्यापर्यंत दुखते, वर पाहिल्याने आणि मान खाली वाकविल्याने जास्त. माकडहाडापासून खाली पाउलापर्यंत बधिरपणा. माकडहाडात वेदना होऊन मुंग्या येतात.

हातपाय :- चांगले लांब करवत नाहीत. अशक्तपणा, लुले झाल्यासारखे वाटतात. दाब पडल्याने बधिर होतात. हाताची बोटे व हात बधिर होऊन गार होतात. बोटाची नखे-जाड-ठिसळ व काळी होऊन गळून पडतात. तळ हातावर शिंगाप्रमाणे जाड घट्टे पडतात. चालताना मांड्या हुळहुळ्या होतात. संध्याकाळी पावले गार पडून त्यांना दुर्गंधी करवडणारा घाम येतो. तळवे व टाचात आग होते. नखे मांसात रुततात. घामामुळे पायाची बोटे पांढरी पडतात.

त्वचा :- ज्या ठिकाणी त्वचेवर त्वचा हुमडली जाते अशा जागी हुळहुळी होते. त्वरोग झालेला भाग ओलसर असतो-त्यात भेगा पडतात व त्यातून रक्त

येते-विशेषतः डोके व कानाच्या मागे. त्वचा खरखरीत व कोरडी. घाम मुळीच येत नाही किंवा थोडा येतो. वण नाहीसे करावयास हे औषध उपयोगी पडते. जुने व्रण-कडा व तळ टणक व आत आग होऊन टोचते. त्वरोगात चिकट लस वाहते. इसब-गुटद्वाराभोवती-तळहाताचा वगैरे. वारंवार होणारे धावरे किंवा पसरत जाणारे धावरे. त्वरोग उष्णतेने जास्त होतात. जखमा लवकर बऱ्या होत नाहीत. त्वरोगात खपल्या बसून त्या ओलसर असतात. जुन्या वणात आग होते.

ज्वर :- वारंवार पाळीने येणारा हिंवातप. संध्याकाळी थंडी वाजते. तापाच्या तिन्ही अवस्थेत अंगावर पांघरूण घ्यावेसे वाटते. काही खाटे तरी थंडी वाजते-पाणी प्याल्याने किंवा उघड्या हवेत बरे वाटते. तापात हातापायाची आग होते व काळजी वाटून अस्वस्थता येते. थोडे श्रम केले तरी घाम येतो किंवा मुळीच येत नाही. घाम-दुर्गंधी-गार व त्याने पिवळे डांग पडतात.

झोप :- मध्यरात्रीपर्यंत येत नाही. दिवसा झोप येते. सकाळी उत्साह वाटत नाही. काही तरी भयंकर स्वप्ने पडतात. अतिशय थकल्यासारखे वाटून गुंगी येते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थंडीने; वाऱ्याची झुलक; उजेडाने; बिटाळशी होण्याचे अगोदर, बिटाळसेपणी व नंतर. बाह्योपचाराने त्वरोग बरे केल्याने; गुटका गिळताना; कढत पेथे; तेल, तूप; अंथरुणाची ऊत्र; खाज-विण्याने; रात्री; पावले भिजल्याने.

ब वा :- मोकळ्या हवेत. देकर आल्याने; खाण्याने; चालण्यानंतर; स्पर्शाने. कढत दूध.

सहाय्यक औषधे :- आसें; कार्स्टि; फेरम; लायको; सल्फ; हेपार.

संबंधी औषधे :- कलि-वाय; कॅल्क-फ्ल्युओ; नेट्र-स; पल्स; सिलि.

१३८. ग्रिंडेलिया Grindelia

स्वसंसाधारण :- या औषधाचा परिणाम स्वसर्नेद्रियावर होतो. स्नाव भरपूर जातात.

स्वसर्नेद्रिये :- झोप लागता लागता जीव गुदमरून दम लागतो. निजून श्वासोच्छ्वास करता येत नाही. बसून रहावे लागते. दमा. घशात घुरघुर वाजते. कफ चिकट पण पडल्यानंतर बरे वाटते. कफ भरपूर पडतो.

उद्गर :- पांथरीच्या जागी कापल्यासारख्या वेदना होतात, त्या कुल्यापर्यंत जातात
पांथरी मोठी होते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- झोप लागताना.

संबंधी औषधे :- लॅके.

१३९. ग्लोनोइन Glonoin.

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम **मंदू; स्मृतिराधिसरण; डोके**
(कपाळ); **हृदय;** श्वासोच्छ्वास व कानाच्या मागील हाडाचा उंचवटा
यावर होतो. शरीरात अतिशय खळबळ होते, **जोराजोराने ठुसठुसते;**
अनियमितपणे रक्ताधिक्य होते. सर्व शरीरात ठुसठुसते. ठुसठुसणाऱ्या
वेदना. शरीरांचे भाग जणु काय मोठे झाले आहेत किंवा ताणले आहेत
असे वाटते. किंवा लहान झाले आहेत असे वाटते. मंदूत रक्ताधिक्य
झाल्यामुळे आकडी येते. शरीराचे भाग फुगून मोठे होऊन फुटल्यासारखे
वाटतात, डोके-डोळे जीभ वगैरे. दुखापत झाल्यानंतर दीर्घ काळाने त्या
ठिकाणी वेदना सुरू होतात. आगवोट लागते. सूर्याघात. गॅसच्या किंवा
विजेच्या उजेडाने झालेले दुष्परिणाम. मूर्च्छा येते, एकाएकी बेशुद्धी येते.
लाटा लहरी आल्यासारखे वाटते. भीती, धास्ती, विस्तवाची उष्णता याने
झालेले दुष्परिणाम. वाळंतपणात होणारी आकडी, आचके. जुने वण पुन्हा
फुटतात. सावलीत किंवा छत्री घेऊन चालणे. सुनंदाहिरी. आचके येत असताना
बोटे ताठ होऊन एकमेकापासून दूर होतात.

मानसिक :- मनाचा गोंधळ, भ्रमल्याप्रमाणे. कोटे आहोत हे सांगता येत नाही.
नित्य परिचयाचे रस्ते ओळखता येत नाहीत. बेभान होऊन पळून जाण्याची
प्रवृत्ति किंवा खिडकीखाली उडी टाकावीशी वाटते, वेदनामुळे. विषप्रयोग
केला आहे अशी भीती वाटते. ज्ञानेंद्रियांचे ज्ञान नाहीसे झाले आहे असे
वाटून बेशुद्धी येते. एकाएकी धास्ती वाटून रस्त्यात जाण्याचा धीर होत नाही.

डोके :- लाटावर लाटा येऊन डोक्यात भयंकर फुटल्याप्रमाणे किंवा
फुटल्याप्रमाणे वेदना होतात. डोक्यावर उभे आहोत असे वाटते. डोके
उघडते व मिटते आहे असे वाटते, उन्हात किंवा दमट हवेत जास्त होत,
ओकरी झाल्याने बरे वाटते. डोके जड झाले असले तरी उशीवर टेकवत
नाही. मंदूत खोल आवाज किंवा स्फोट होत आहेत असे वाटते किंवा धके

वसल्यासारखे वाटते. मेंदू हुळहुळा झाल्यासारखा वाटतो. कवटी लहान होऊन त्यातून मेंदू फुटून बाहेर येत आहे असे वाटते. डोक्यात रक्त जात असल्यामुळे मानेतील धमनिया उडतात. गालाच्या उंचवट्यात दुखावयास लागून त्याचा शेवट डोके दुखण्यात होतो. टाळू बधिर, कढत व हुळहुळी होते. मॅनिजायटिस. पाळीच्या ऐवजी डोके दुखते. डोके घट्ट धरून ठेवणे. खूप झोप झाली म्हणजे डोके दुखण्याचे थांबते.

डोळे :- डोळ्याचा खालचा अर्धा भाग लाल होतो किंवा पापण्या लाल होतात. डोळे कोरडे; वटारल्याप्रमाणे बटबटीत दिसतात किंवा खोल जातात. डोळ्यापुढे अंधेरी येते. वाचताना अक्षरे लहान दिसतात. डोळ्यापुढे टिणग्या पडल्याप्रमाणे वाटते. पापण्या डोळ्याला चिऋटतात डोळे वर किंवा बाहेर (कानशिलाकडे) फिरतात. वस्तूचा अर्धा भाग अंधारात आहे व अर्धाभाग उजेडात आहे असे दिसते.

कान :- कानाच्या मागे एकदम कळा येतात. कानशिलातील शिरा फुगतात. हृदयाचा टोका कानात ऐकू येतो.

चेहरा :- निळसर, कढत, लाली येते. नाकाच्या हुंध्याशी दुखते. हनुबटी लांब झाली आहे असे वाटते. खालचा ओठ मुजला व बधिर झाला आहे असे वाटते. सूर्याचा झाल्याने दातखिळी बसते.

तोंड :- जीभ जड. सकाळी तोंडात दाट लाळ येते. दात लांब झाल्यासारखे वाटतात, दुसदुस दुखतात. गोंधळल्यामुळे बोलणे अवघड जाते.

घसा :- मुजल्या फुगल्यासारखा वाटतो. कानाखाली फुगतो. कॉलर मोकळी करावीशी वाटते.

उदर :- पोटाच्या खळीत भयंकर गळून गेल्यासारखे वाटते व दुसदुसते. मळमळ, ओकारी

मूत्रेंद्रिये :- लघवीतून अल्बुमिन जाते. रात्री लघवीला जास्त वेळा जावे लागते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळ थांबतो व त्याऐवजी डोके दुखावयास लागते. विटाळ थांबण्याच्या वयात शरीरात तप्त लहरी येतात.

श्वसनेंद्रिये :- श्वासोच्छ्वास जड, छातीवर ओझे ठेवल्यासारखे वाटते, दीर्घ श्वास घेणे, उसासे टाकणे.

हृदय :- हृदय भरल्यासारखे वाटते. फडफडल्यासारखे वाटते. जोराची धडधड व त्याच वेळेस दम लागतो. जिना चढवत नाही. श्रमामुळे हृदयाकडे रक्त

जाऊन मूर्च्छा येते. सर्वांगात बोटाच्या टोकात सुद्धा दुसटुसते. हृदयातील वेदना सर्व बाजूला पसरतात-हातापर्यंत जातात, वेदना मागे वाकल्याने किंवा दारुमुळे जास्त होतात. नाडी भरलेली व टणक. शिरा उडतात. हृदयाभोवती मांजर गुरगुरल्या सारखा, आवाज किंवा उकळते आहे असे वाटते.

मान :- भरल्यासारखी वाटून ताटते. पाठ वरून खाली कडत झाल्यासारखी वाटते. पाठीच्या तिकोनी हाडामध्ये आग होते.

हातपाय :- हात कापतात. गुड्यांत शक्ती वाटत नाही. डोके दुखत असताना मांड्या व गुडघे शक्तिहीन वाटून चालताना एकमेकावर आपटतात. गृध्रसीवात. मांडी उदरावर दुमडली म्हणजे घेर वाटते.

झोप :- अर्धांगवात झाला आहे अशी भीती वाटून जाग येते.

ज्वर :- डोषाची टाळू व पाठीचे मणके कडत होतात. एखाद्या भागात किंवा लहानशा जागी आग होते. अंग तापते व कडत घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- उष्णता-सूर्याची-उन्हाळा; दिव्याचा उजेड. डोक्याला मार लागल्याने; अंग हलल्याने किंवा हलविल्याने; धक्का लागल्याने; डोके मागे वाकविल्याने; दुखापत; दारू; विटाळ बंद झाल्यामुळे; फळे; टोपीचा भार; केस कापल्याने.

ब वा :- भोकळपण हवेत; डोके उंचावर ठेविल्याने; गार पदार्थांने; गार पाणी लावल्याने, आंधोळीने वगैरे.

सहाय्यक औषधे :- बेला.

संबंधी औषधे :- अमिल-नाय.

१४०. ग्वाईआकम Guaicum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम गाठी; टानसिल; रजःपिंड; त्वचा; सांधे; स्नायुबंध व छाती यावर होतो. सांधे ताठतात, मुजतात व दुखतात. संघिबात. स्नायु दुर्गंधी व भरपूर जातात-कफ, घाम वगैरे. गळवे किंवा पू होण्याची प्रवृत्ति टानसिलमध्ये किंवा जीर्ण स्त्रोकल्यात वगैरे. फुफ्फुसात; विकार झालेल्या भागात आग होते. कुरतडल्याप्रमाणे वेदना होतात विशेषतः छातीत, पापण्या-मांड्या-पाठ वगैरे. स्नायुबंध आखडून सांधे

वेडेवाकडे होतात. हाताचे तळवे आखडतात. खांद्याच्या त्रिकोनी हाडामध्ये आखडते. स्नायुबंध आखूड लहान होतात. टणक आवाळू शरीरावर वाढतात. गरमीचे दुष्परिणाम. क्षय. सर्वांगात अस्वस्थता वाढून जांभया घाव्याशा वाटतात व हातपाय ताणून आळोखे पिळोखे खावेसे वाटतात व तसे केल्याने बरे वाटते. हाडावर हाड वाढते. सर्वांगाला घाण येते. टॉनसिल मुजून संघिवात होतो. कपडे दमट आहेत असे वाटते. हाडे स्पंजासारखी कुजतात, आंत पू होतो.

मानसिक :- विसराळपणा, नावे लक्षांत राहत नाहीत. हट्टी; चिडखोर, मुस्त. मन जागेवर नसते विशेषतः सकाळी. दुसऱ्यांवर टीका करून त्यांचा तिरस्कार करण्याची प्रवृत्ती.

डोके :- डोके मानेपर्यंत दुखते. मेंदू सैल झाल्यासारखा वाटतो. वेदना चालण्याने किंवा दाबल्याने कमी होतात, बसल्याने किंवा उभे राहिल्याने जास्त होतात.

डोळे :- पापण्यांच्या आत डोळे मावत नाहीत असे वाटते. डोळे पुढे येतात. बाहुल्या रुंद होतात. डोळ्याभोवती टणक पुटकुळ्या येतात.

खेहरा :- संध्याकाळी ६ ते पहाटे ४ पर्यंत वेदना होतात (डावीबाजू). म्हातान्या सारखा.

तोंड :- चव बदलते. जीभ पांढरी किंवा पिंगट.

घसा :- घशात आग होते, कोरडा पडतो—स्पर्श सहन होत नाही. टानशिल मुजतात. टानशिल वारंवार मुजण्याची प्रवृत्ति—नंतर सांधे धरतात. गिल्लताना कानापर्यंत टोचते, पाण्याच्या घोंटाशिबाय गिल्लता येत नाही.

जठर :- अन्न खावेसे वाटत नाही. दुधाचा तिटकारा. फळे खाण्याची इच्छा होते. (सफरचंद), त्याने बरे वाटते. पोटाच्या खळीत आवळल्यासारखे वाढून बेचैनपणा येतो, खोकला येतो व दम लागतो. आग होते. ओकारीतून खूप पातळ श्लेष्मा पडतो, त्यानंतर थकवा येतो.

उदर :- पुष्कळ वात धरतो. सकाळी पाण्यासारखे जुलाब होतात. तान्हा मुलांचे कालन्यासारखे जुलाब.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी झाल्यानंतरसुद्धा लघवीला लागली आहे असे वाटते. लघवी झाल्यानंतर टोचते.

पुरुषजननेंद्रिये :- स्वप्ने न पडता वीर्यपात होतो. मूत्रमार्गातून खाव जातो.

खीजनॅन्द्रिये :- विटाळ बंद होतो. कष्टार्तव-विटाळरत पांढरे पापुद्रे जातात. स्तनात शहारे येतात, गार मुंग्या येतात. संधिवातात पाळ्या अनियमित होऊन रजःपिंडात सूज येते व लघवीच्या तक्रारी उद्भवतात.

ध्वसनॅन्द्रिये :- कोरडा खोकला-चेहरा तापतो-व आग होऊन ताप येतो. फुफ्फुसात (डाव्या) वरच्या टोकाला टोचते दीर्घश्वास घेतल्याने जास्त. श्वय. खूप दुर्गंधी पुवळेलला कफ पडतो व तो पडल्याने बरे वाटते. वारंवार होणारी प्लुरिसी. गुदमरल्यासारखे वाटते. खोकल्यानंतर तांडाला घाण येते.

मानपाठ :- मान हुळहुळी होते-ठणकते. मानेत व पाठीत टोचते. मान ताटते एक बाजू व खांद्रे दुखतात. तिकोनी हाडांच्यामध्ये आखडल्याप्रमाणे वेदना होतात.

हातपाय :- मांड्याचे स्नायू ताटून लहान होतात. वसल्याने जास्त. कटिशूळ. गृध्रसी वात. संधि वेडेवाकडे होतात. वेदना उत्तरोत्तर वाढत जातात. कुल्यात सुयावर वसल्याप्रमाणे टोचते. घोट्यापासून वर दुखते.

शोप :- अस्वस्थ. पडतो आहोत असे वाटून जाग येते. जांभया व आळोखे पिळोखे घावेसे वाटणे.

ज्वर - संध्याकाळी शहारे येऊन ताप भरतो. अंगाची आग होते, हात कढत होतात. भरपूर घाम येतो किंवा एखाद्या भागालाच घाम येतो-चेहरा वगैरे. रात्रीचा घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- उठणतेने, स्वशाने; हालचालीने श्रमाने युवावस्थेत शरीराची एकदम वाढ होताना; पारा; दाबल्याने, द्रमट थंड हवा; संध्याकाळी ६ ते पहाटे ४ पर्यंत.

ब वा :- गार पाणी लावल्याने, सफरचंद खाल्याने; जांभया दिल्याने व अंग ताणल्याने.

संबंधी औषधे :- कलि-वाय; कॅल्क-का; क्रियासो; फायटो; फास्फ-जॅसि; फेरम; मर्क्यु.

१४१. चिओनॅन्थस Chionanthus

सर्वसाधारण :- या औषधाने पित्तामुळे किंवा विटाळसेपणी वारंवार उद्भवणारी डोकेदुखी थांबते. डोके दुखणे खालीवाकल्याने, धक्का लागल्याने, हालचालीने रास्त होते यकृताचे उपद्रव, कावीळ. विटाळ बंद झाल्यामुळे उद्भवलेली

काविळ. डोळे पिवळे, हुळहुळे नाकाच्या बुंध्याशी हालत्यासारखे वाटते किंवा नाकाचा उंचवटा पिळत्यासारखा वाटतो. आंघट कडु कटत पित्ताच्या, बुळ-बुळीत जोराने ओकान्या होतात व त्याने दांत आंबतात. मुरडा होऊन ओकावयास होते, कपाळावर व पंजाच्या मागील बाजूस गार घाम येतो. पित्ताचे खडे. मधुमेह. जीभ वर ओढल्यासारखी वाटते जीभ रुंद व पिवळी. तोंडाला कोरड पडते. पाणी पिऊन कमी होत नाही. खूप लाळ गळते. वेंत्रीभोवती आत दुखते. वारंवार होणारी किंवा उन्हाळ्यात होणारी कावीळ आतड्याभोवती दोरीची सरक गाठ मारली आहे असे वाटते व ती गाठ एकदम आवळली जाऊन हलुहलु सुटत आहे असे वाटते. यकृत मोठे होऊन कावीळ होते. शौचास पांढरे किंवा पिवळे, डामरासारखे, मऊ चिकट असे होते. भूक त्यागत नाही. यकृताचे जागी हात लावलेला सहन होत नाही. लघवीला भरपूर होते. वारंवार जावे लागते. लघवी काळी, नारिंगी रंगाची दाट. लघवीतून पित्त व साखर जाते. त्वचा पिवळी व ओलसर.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- धक्का लागल्याने. हालचाल. थंडी.

ब वा :- पोटावर निजल्याने.

१४२. चिमाफायलिआ Chimaphilia

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मूत्राशय; मूत्रपिंड, यकृत; मूत्रग्रंथी व स्तन (उजवे) यावर होतो. लष्ट तरुण व लघवीचा उपद्रव होत असणाऱ्या स्त्रिया. मोठाले स्तन असलेल्या स्त्रिया. कपाळाच्या मधला उंचवटा दुखतो. उजेडाभोवती वर्तुळे दिसतात. डोळ्यात (डाऱ्या) भोसकल्याप्रमाणे वेदना होऊन डोळ्यातून पाणी येते. जवळे ताठल्यासारखे वाटतात; रात्री तोंड मिटता येत नाही, त्यामुळे तोंड उघडे ठेवून निजावे लागते. यकृताच्या किंवा मूत्रपिंडाच्या विकारामुळे आलेली जलयुक्त सूज. लघवी चिकट, दाट, गढुललेली, दुर्गंधी, पू व इलेष्मायुक्त. कुंथल्याशिवाय लघवी सुटत नाही. मूत्रग्रंथीच्या सुजेमुळे लघवी तुंबते. मधुमेह. उमे राहून पाय लांब करून वाकल्याशिवाय लघवीला होत नाही. चेंडूवर बसल्यासारखे घाटते. मोठे स्तन असलेल्या स्त्रियांचा स्तनात गाठ येऊन दुखते व दुधाचा साव येतो. मूत्रपिंडाच्या जागी फडफडल्यासारखे वाटते. मूत्रद्रियाचा शोथ. लघवीतून वाळू जाते. स्तन वाळतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- दमट थंड हवा; गार जागेवर किंवा दगडावर बसल्याने; उभे राहिल्याने; लघवीच्या सुरवातीस.

ब वा :- चालताना.

सहाय्यक औषधे :- कलि-मू.

संबंधी औषधे :- कोक-कॅ; बर्बे; साबाल.

१४३. जट्रोफा Jatropha

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम जठर व आतडी यावर होतो. बर्फासारखा गारपणा विशेषतः पायांचा.

उद्ग :- सहजासहजी ओकावयास होते, ओकारीत अंड्याच्या बल्काप्रमाणे श्लेष्मा पडतो. उचकीनंतर ओकावयास होते. आतड्यात मोठ्याने पाणी बुडबुडून बाहेर येत आहे असा आवाज होऊन पिचकारी मारल्याप्रमाणे जुलाब होतात. तांदुळाच्या धुवणीप्रमाणे पांढरे जुलाब. जुलाब होताना अंग गार पडते, मळमळते, ओकावयास होते. पोटाच्यात इतके जोराने पेटके येतात की पोटाच्या सपाट होतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- पांघरूण घेतल्याने; सकाळी; उन्हाळ्यात.

ब वा :- गार पाण्यात हात बुचकळल्याने.

संबंधी औषधे :- क्रोट-टि.

१४४. जॅबोरंडि Jaborandi

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम गाठी; डोळे; व मज्जातंतू यावर होतो. प्रथम कोरडेपणा येऊन नंतर अतिशय साव वाहू लागतात विशेषतः लाळ वाहू लागते व श्वसनेंद्रियातून पातळ कफ जाऊ लागतो. फार घाम येऊन नंतर सर्वां होण्याची प्रवृत्ति. उष्ण लहरी अंगात येतात. मळमळते; लाळ सुटते व खूप घाम येतो.

मानसिक :- अतिशय घाबरल्यासारखे वाटून कंप सुटतो. आपल्या कुटुंबातील मंडळीच्या लहानशा कुन्हाडीने आपण खून करू अशी ठाम कल्पना.

डोके :- वाचताना मळमळते, वेरी येते व डोके दुखते.

डोळे :- दृष्टीचे उपद्रव. कोणत्याही कारणाने डोळ्यावर पडलेला ताण. बाहुल्या बारीक होतात. डोळ्यापुढे पांढरे टिपके दिसतात. डोळे पुढे येतात. दृष्टी मंद होते. डोळ्याच्या श्रमाने घेरी येते व मळमळते. पापण्या लवळवतात. डोळे चुणचुणतात. शस्त्रक्रियेनंतर आलेला तिरछेपणा.

कान :- बहिरेपणा, गोंगाटात बरे ऐकू येते. गालगुंड, नंतर अंड मोठे होतात. कानात आवाज होतात. आत पाणी साचते.

तोंड :- तोंडाला लाळ येते. लाळ दाट अंड्याच्या बल्काप्रमाणे. लाळेच्या गाठीत ताणल्यासारखे वाटते.

जठर :- फिरत्या वस्तूकडे पाहिल्याने मळमळते. गरोदरपणाची हट्टी ओकारी.

हृदय :- हृदयात व छातीत भयंकर खळबळ झाल्यासारखी वाटते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळ सुरू होताना अंग गार पडते, डोक्यात व ओटीपोटात दुसदुसावयास लागते व पाठ दुखते.

श्वसननेंद्रिये :- खोकला. दमा. फेसाळलेला कफ पडतो. पाण्यासारखा पातळ भरपूर कफ पडतो.

त्वचा :- लाल, घाम येतो व त्यावेळेस हृदयाची धडधड होते, सर्वांगात दुसदुसते व अंग कापते. बाबरेपणामुळे घाम येतो. अंगाच्या एकाच बाजूस घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- विटाळ सुरू होण्याच्या अगोदर; थंडी; थकवा.

संबंधी औषधे :- अगारि; अॅन्टी-टा; इपि.

१४५. जालप Jalap

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम जठर व आतडी यावर होतो. मूल दिवसभर चांगले असते पण रात्री अस्वस्थ होऊन किंचाळते. किंवा कोणत्याही विकारात मूल अस्वस्थ व त्रासदायक होते, रात्री व दिवसा. पोटात मुरडा होतो. शोचास पाण्यासारखे, गडूळ, आंबट होते किंवा रक्त पडते. तान्यामुलांची हगवण, सर्वांग गार होते. चेहेरा निळा होतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- रात्री; देकरा येताना.

संबंधी औषधे :- कोलो.

१४६. झन्थोझायलम Xanthoxylum.

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मज्जातंतू; श्वासोच्छ्वास. स्त्रीजननेंद्रिये व डावी बाजू यावर होतो. लुलेपणा विशेषतः अर्धोग्वात. वेदना उकरल्या प्रमाणे किंवा एकदम सुरू होऊन एकदम थांबतात. वेदना दूर दूर पसरतात. डावी बाजू बधिर. नाजुक प्रकृतीच्या किडकिडीत स्त्रिया.

मानसिक :- घाबरटपणा.

डोके :- डोक्याचे तुकडे तुकडे होतील असे वाटते. डोक्याचे दोन भाग झाले आहेत असे वाटते.

घसा :- पोळ झाला आहे असे वाटते. तोंडात व घशात तिखट चव.

जठर :- अति खाण्याने किंवा अति पेयाने झालेले अजीर्ण.

स्त्रीजननेंद्रिये :- कष्टार्तब-भयंकर कष्टदायक उकरल्याप्रमाणे वेदना होतात कोणत्याही अवस्थेत बरे वाटत नाही, वेदना मांड्यात पसरतात-सर्व शरीरभर पसरून हृदयापर्यंत जातात. रजःपिंडात (डाव्या) वेदना होतात. विटाळ दाट व जवळ जवळ काळा. पाळीच्या ऐवजी धुपणी जाते. विटाळशी होण्याचे अगोदर मांड्यांचा पुटील भाग हुळहुळा होतो. वायगोळा. पाळी वेळेच्या गरीच अगोदर येते व विटाळ खूप जातो.

श्वसननेंद्रिये :- रात्रंदिवस कोरडा खोकला येतो. एकसारखा दीर्घ श्वास घ्यावासा वाटतो छातीत दाटते.

हातपाय :- मज्जारज्जूच्या विकारामुळे आलेला पंगुपणा (डावीबाजू). डावीकडील अर्धोग्वात. डावी बाजू बधिर. गृध्रसीवात उन्हाळ्यात त्रास होतो. हातापायात विजेचे धक्के मारल्याप्रमाणे वेदना होतात.

श्लोप :- उडत आहेत अशी स्वप्ने पडतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- श्लोपेत. दमट हवा.

ब वा :- ओकारी झाल्याने.

संबंधी औषधे :- आर्सेन; लॅक.

१४७. झिंकम (जस्त) Zincum Metallicum.

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मेंदू; मज्जातंतू; डोक्याचा मागील भाग; कणा; नाकाचा बुंधा; रक्त व डोळ्याचे आतील कोपरे यावर होतो.

अशक्तपणा, थकवा व मांघ- शारीरिक मानसिक. अशक्तपणा उत्तरोत्तर वाढत जातो, खाण्यानंतर जास्त होतो व अस्वस्थपणा येतो. निरनिराळ्या टिकाणी एकमेकांला विरोधी असे परिणाम होतात-एखादा भाग बधिर होतो तर दुसऱ्याला स्पर्श सहन होत नाही. एखादा भाग गार तर दुसरा कटत. शरीराची झीज जितक्या क्षपाट्याने होते तितक्या लवकर ती भरून येत नाही. मुंग्या येतात. वेदना लहान जागी होवून, त्वचा व स्नायू यांच्यामध्ये वेदना होत आहेत असे वाटते. वेदना शरीरात आडव्या पसरतात. कंप. अंगाला धक्के बसतात. आचके, झुंजी जास्त होतात. कंपवात-मीतीमुळे उत्पन्न झालेला किंवा त्वरोग बाह्योपचाराने बरे केल्यानंतर झालेला. पंडुरोग (रक्तक्षय) व त्यामुळे अतिशय थकवा येतो. रक्तातील रक्तगोल कमी होऊन त्यांचा नाश होतो. शरीरातील स्नायू योग्य प्रमाणात न गेल्यामुळे उत्पन्न झालेले उपद्रव किंवा त्वचेचे विकार बाह्योपचाराने बरे केल्यामुळे उद्भवलेले विकार. विस्फोटक पदार्थात अंगावरची उगवण चांगली उगवत नाही. अस्वस्थपणा-पाय एकसारखे हलविण्याची प्रवृत्ति व तसे केल्याने बरे वाटते किंवा ते आपोआप हालतात. लुलेपणा वरून खाली येतो. हाडात मोडल्याप्रमाणे वेदना होतात. स्नायू रक्तमिश्रित. रात्रीचे जागरण, शोक, अतिशय अभ्यास याचे दुष्परिणाम. शस्त्रक्रियेनंतर किंवा पाठीच्या कण्याला झालेल्या दुखापतीमुळे उद्भवलेले उपद्रव. आपोआप हालचाल होते, तोंडाची, दातांची, पंज्याची वगैरे.

मानसिक :- चिडखोर, काही सहन होत नाही; आवाज सहन होत नाही. स्वतः बोलावेसे वाटत नाही व इतरांचे बोलणे पण ऐकावेसे वाटत नाही. सुस्ती; बुद्धिमांघ; स्मरणशक्ती मंद. राग आला तर रडू येते. उगीचच्या उगीच टक्कणे किंवा मन धुव्ध होणे. विसराळू, प्रश्न विचारल्यास त्याच प्रश्नाचा पुनरुच्चार करून नंतर उत्तर देणे. मेंदूचा थकवा. शोपेत, वेदनामुळे किंवा हलविले तर किंवाळणे. आपण काहीतरी अपराध केला आहे व त्यामुळे स्वतःला अटक होईल अशी भीती वाटते. घाबरल्याप्रमाणे टक्कारून पाहणे. विशेषतः जागे झाल्यानंतर.

डोके :- भयंकर घेरी येऊन गुंगी येते. कमी जास्त प्रमाणात एकसारखे डोके दुखते; टाळू व नाकाच्या बंध्याशी दाबल्यासारखी वाटते. डोके दुखताना डोळे दुखून दृष्टी मंद होते-उष्णतेने जास्त होते. जोराने दाबल्याने बरे वाटते. कानशिले जड होऊन दुखतात-चाबताना जास्त त्रास होतो. कपाळ गार व

डोक्याचा मागील भाग कटत. डोक्याचा मागील भाग पाठीपर्यंत ओढल्या-
सारखा वाटतो, त्यावर मार लागला आहे असे वाटून पाय मोडल्यासारखे
वाटतात. झोप लागताना डोक्यात स्कोट झाल्याप्रमाणे आवाज होतात. डोके
इकडून तिकडे फिरवून दात खाणे. टाळूवरचे केस दुखतात व गळतात. केस
उभे राहतात. मेनिन्जायटिस. डोक्याचा मागील भाग कटत, कपाळ गार-
शाळेत जाणाऱ्या मुलांची डोकेदुखी, अभ्यासाचा अतिशय ताण पडल्यामुळे
आलेली. तान्हा मुलांच्या डोक्यात पाणी साचते.

डोळे :- एकमेकाकडे ओढल्यासारखे वाटतात. तिरळेपणा. जेवताना-खाताना
डोळ्यातून पाणी येते. डोळ्याचे आतील कोपराना कंड सुटते व ते हुळहुळे
होऊन लाल होतात. डोळे इकडे तिकडे आपोआप हालतात. पापण्या जाड
होऊन आत किंवा बाहेर वळतात. शस्त्रक्रियेनंतर चक्कचकीत वस्तु दिसतात.

कान :- वारंवार आत टोचते, विशेषतः मुलांच्या. दुर्गंधि पू येतो.

नाक :- मुजलेले. बुंध्याशी दाबल्यासारखे वाटते.

चेहरा :- फिकट, निळसर, केविलवाणा. फिकट व लाल आलटुन पालटुन.

तोंड :- ओठ चिकट, रक्तासारखी चव. तोंड कडू. दात खाणे. हिरड्यातून रक्त
येते. समुद्रस्नान केल्यानंतर तोंडात फोड येतात.

घशा :- गिळताना घशाचे स्नायू दुखतात.

जठर :- खाखा सुटते विशेषतः सकाळी ११ वाजता. पेये पोटात गेली की लगेच
ओकून पडतात. गोड पदार्थ खाल्ल्याने छातीत जळजळते. भराभरा खाण्याची
प्रवृत्ती. पोटाच्या खळीतून घशापर्यंत किडा वळवळत आहे असे वाटते व
त्यामुळे खोकला येतो. घशापर्यंत गोळा येतो. मूत्रपिंड आपल्या जागेपासून
खाली आल्यामुळे उद्धवलेले उपद्रव. तान्हा मुलांचा मलाबरोध.

उन्हा :- यकृताच्या भागात किंवा वेंशीजवळ गोळा आल्यासारखे वाटते. यकृत मोठे
होते, टणक होते व दुखते. वात धरून उदरात दुखते व ते खपायी जाते.
खाण्यानंतर मुरडा होतो. ओटीपोटात वात धरतो. शौचास होताना गुदद्वारात
खाजते. मुळव्याधीचे मोड खाली येतात. शेकल्याने बरे वाटते, चालताना त्रास
होतो. कॉलन्त्यासारखे तान्हा मुलांचे जुलाब. एकाएकी हगवण थांबल्यास मेंदूचे
उपद्रव उद्भवतात. मूळव्याधीच्या मोडात त्राण पडतात.

मूत्रेन्द्रिये :- लघवीला जोराने लागते पण नेहमीच्या स्वाभाविक अवस्थेत लघवीला होत नाही. फार मागे वाकून बसल्याने किंवा मांडी घालून बसल्यास लघवी सुटते. लघवीनंतर रक्त येते. मूत्रपिंडाजवळ दाबून कापल्यासारख्या वेदना होतात. हिस्टेरिआत लघवी तुंबते. मूत्रपिंड जागेवरून निघळतात. पाऊळांची हालचाल केल्याशिवाय लघवीला होत नाही.

पुरुषजननेन्द्रिये :- वीर्यपात (स्वप्नावस्था) होतो त्यामुळे उदासीनता येते. अंड सुजून बर येतात (उचलले जातात) अंडात वेदना होतात, चालताना जास्त. सहजासहजी वैषयिक इच्छा बळावते. वीर्यपात त्वरित किंवा अफाली होतो किंवा होताना त्रास होतो. खोकताना इंद्रिय धरणे. काहीही कारणामुळे घातू जातो. इंद्रियावरचे केस गळतात.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- संभोगेच्या उत्तेजित होते. मुष्टिमैथुन करावेसे वाटते, पाळीच्या वेळी. विटाळसेपणी किंवा बाळंतपणानंतर कामोन्माद होतो. गाळ्याळ भरपूर विटाळ जातो. विटाळ रात्री जास्त जातो. रजःपिंडात (डाव्या) वेदना होतात व त्यामुळे स्वस्थ राहवत नाही. स्त्रियांच्या सर्व तक्रारी विटाळ चालू असताना बन्या असतात. स्त्रियांच्या सर्व तक्रारीत अस्वस्थपणा, उदासीनसा, अंग गार पडणे, पाठीच्या कण्याला स्पर्श सहन न होणे व पावलाची हालचाल ही लक्षणे मुख्यत्वे आढळतात. स्तन दुखतात, स्तनाप्रे हुळहुळी. विटाळ जात असताना योनीद्वाराला कंड सुटते. गरोदरपणी शिरा फुगून वेड्यावाकड्या होतात.

श्वसनन्द्रिये :- वारंवार दमा होतो, वात धरल्याने जास्त त्रास होतो, कफ पडल्याने बरे वाटते. खोकताना जननेन्द्रिये धरण्याची प्रवृत्ति विशेषतः मुलात. विटाळशी होण्याचे अगोदर व विटाळसेपणी कोरडा खोकला येतो. छातीत आवळल्यासारखे वाटते. गोड खाल्याने खोकला जास्त होतो.

हृदय :- एखादा ठोका जोराने फुटल्याप्रमाणे पडतो. हृदयावर टोपी घातल्यासारखी वाटते. हृदयाचे ठोके जोराने पडतात.

मानपाठ :- लिहिताना किंवा मानसिक श्रमाने मान शिणल्यासारखी वाटते किंवा लुळी पडल्यासारखी होते नंतर गुंगी येते. कण्यात ठणका लागतो व आग होते. बसल्याने, बसत असताना किंवा अथरुणात बळताना, खाली वाकताना जास्त त्रास होतो. कण्याला दाब सहन होत नाही. तिकोनी हाडांच्यामध्ये कापल्यासारखे वाटते, देकर आल्याने बरे वाटते. पाठीच्या मध्यभागी कण्यात ठणका लागतो. उभे राहिले तर कंबर अशक्त झाल्यासारखी वाटते.

हातपाय :- हाता-पायांच्या स्नायूंना कंप येतो, लुले पडल्यासारखे वाटतात, अशक्त होतात. कण्याला आघात झाल्यामुळे आचके येतात. पावले एकसारखी हालतात त्यांना स्वस्थ ठेवताच येत नाही. पायावरच्या शिरा फुगून वेड्यावाकड्या होतात. पावलांना व पायांना मुंग्या येतात. चोळण्याने किंवा दाबल्याने बरे वाटते. अंग तापल्याने हात पाय दुखात्रयास लागतात. हात कापतात. आडव्या वेदना होतात. गारठयामुळे पायात पेटके येतात. बोटांची टोके ठणकतात. पायांची बोटे मुजल्यासारखी वाटतात; हुळहुळी होतात. तळपायांना स्पर्श सहन होत नाही. पावलांची हाडे मोडल्यासारखी वाटतात. पावलांना घाम येतो व बोटे करवडतात. चालताना शोकांडे जातात विशेषतः अंधारात किंवा डोळे मिटून चालताना. पाय ताट करून चालावे लागते. चालताना सर्व तळपाय जमिनीवर टेकावा लागतो. अडखळत चालणे.

झोप :- जागे न होता रात्री झोपेत किंचाळणे. झोपेतसुद्धा पावले हलत राहतात. झोपेनंतर दुशारी वाटत नाही. झोपेत दचकणे, किंवा अंगात धक्के बसतात. भावनांचा कोंडमारा झाल्यामुळे झोपेत चालणे.

त्वचा :- इसत्र पंजाचा. मांड्यांना कंड सुटते. गुडघ्याच्या मागील पोकळीत खाज येते. शिरा फुगून वेड्या-वाकड्या होतात-पायांच्या व जननेंद्रियाच्या. त्वचेवर किडे चालताहेत असे वाटून झोप येत नाही.

ज्वर :- ताप आल्याप्रमाणे पाटीला वारंवार शहारे येतात. हातपाय गार होतात. रात्री खूप घाम येतो. पावलांना भरपूर घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- शारीरिक व मानसिक थकवा; लाव किंवा स्वर्गोदर बंद झाल्यामुळे; आवाज; स्पर्श; दारू; अंग तापल्याने; गोड पदार्थ; दूध; खाण्यानंतर.

व वा :- हालचालीने; जोराने दाबल्याने; गरम मोकळी हवा; मोकळेपणाने लाव बाहेर पडल्याने; विटाळ वगैरे. चोळण्याने; खाजविण्याने; खाताना.

सहाय्यक औषधे :- पल्स; सल्फ; सेपि.

संबंधी औषधे :- इमे; कलि-फा; पिक्रि-अंसि; लॅके; हेपार.

१४८. झिंक आयोडाईड Zinc Iodide

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम हृदय व मज्जातंतु यावर होतो. दचकणे, स्नायूना धक्के वसणे. डाव्या कुशीवर निजल्याने-घेरी येते, हृदयाची धडधड होते, हवेत तरंगल्यासारखे वाटते वगैरे. लाटा आल्याप्रमाणे किंवा टोचल्याप्रमाणे वेदना होतात.

मानसिक :- वाचलेले लक्षात ठेवणे कठीण जाते.

नाक :- रात्री चांदते. दाट पिवळ्या खपल्या शिंकरताना पडतात. नाकपुड्या कटत, कोरड्या.

घसा :- गलगंड-आतील भागी दाब पडतो.

जठर :- आतड्यात व जठरात गारवा वाटून घाम येण्याची प्रवृत्ती.

श्वसनेंद्रिये :- घशात गुदगुल्या होऊन खोकला येतो. व खांकताना जास्त गुदगुल्या होतात. खालच्या (उजव्या) बरगड्याच्या कडेला लाटा आल्याप्रमाणे वेदना होतात.

हृदय :- हृदयाचे स्नायू थकतात. डाव्या कुशीवर निजल्याने धडधडते.

पाय :- तरंगल्यासारखे वाटतात, डाव्या कुशीवर निजल्याने जास्त. पोटाच्यात व घोऱ्यात पेटके येतात. जमिनीवर पावले दाबावीशी वाटतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- डाव्या कुशीवर निजल्याने; उष्णता.

संबंधी औषधे :- स्ट्रवटा.

१४९. झिंक आर्सेनाईट Zinc Arsenite

सर्वसाधारण :- डोक्याच्या मागील भागात दुखते. दृष्टी निळसर. मूत्राशयात भाग होते. उजवा हात बधिर होतो, नंतर डावा होतो-लिहिल्याने बरे वाटते. फार चालून दमल्यानंतर तळपाय दुखावयास लागतात-दाबल्याने बरे वाटते. कंबर दुखते-श्रमाने-वसल्याने धक्का लागल्याने किंवा उभे राहिल्याने जास्त.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य :- सकाळी १० वा. दुपारी ३ वा. हलके श्रम.

१५०. श्लेष्मिक क्रोमेट Zinc Chromate

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम कान; नाक; घसा; व डावी बाजू यावर होतो. कुरतडल्या-उकरल्याप्रमाणे वेदना. वेदना इकडे तिकडे फिरतात व त्यावेळेस अंगाला धक्के मारल्याप्रमाणे वाटते. एकदम चमका मारतात त्यामुळे हालचालीत अडथळा येतो.

मानसिक :- काम करण्याचा कंटाळा. काम करण्याची मनाची तयारीच होत नाही.

डोके :- कपाळान्या मध्यभागी आत दाबल्यासारखे वाटते. कानशिले ठुसठुसतात. कानाच्या मागे ठुसठुसते.

डोळे :- दृष्टी पुढे लवलवते.

नाक :- आत दुर्गंधी येते. नाकातून शिंकरल्यावर नव्याच प्रमाणात रक्त, पू किंवा खपल्या पडतात.

तोंड :- धातुसारखी चव.

जठर :- काहीतरी अनिश्चित स्वरूपाचे पदार्थ खावेसे वाटतात, पण कोणते ते कळत नाही. खाण्याच्या विचारांचा सुद्धा तिटकारा वाटतो. उदारावर स्वतःचे हात ठेवलेले सहन होत नाहीत.

स्त्रीजननेंद्रिये :- योनी कोरडी पडून शरीरात काही विघाड होईल अशी भीती वाटते, विशेषतः सकाळी १० ते १२ वा.

श्वसनेंद्रिये :- गळ्याच्या खळीत गुदगुल्या होऊन खोकला येतो. कफ-गोड, खोकून तो सुटतो पण परत गिळावा लागतो किंवा वारंवार चिकट कफ थुंकावा लागतो. कंठाच्या डाव्या बाजूस चमका मारतात व त्या टानसिल-मधून कानापर्यंत जातात.

हृदय :- हृदयाच्या टोकाशी कापल्याप्रमाणे वाटते विशेषतः रात्री.

पाठ :- डाव्या तिकोनी हाडाखाली व वर कुरतडल्या-उकरल्याप्रमाणे वेदना होतात.

पाय :- पावले हुळहुळी. रात्री बोट्यात पेटके येतात किंवा उकरल्या-कुरतडल्या-प्रमाणे बोट दुखतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- हालचाल; पाठीवर निजल्याने; डोके धुतल्याने.

संबंधी औषधे :- पल्स.

१५१. झिंक फास्फेट Zinc Phosphate

मानसिक :- थकवा, खिन्नता, लुलेपणा, ब्रोमाईड औषधांचा दुरुपयोग, फेफरे. वैपयिक क्षोभामुळे. श्लेष्म येत नाही. विसरभोळा, आढळशी. सर्वांगात गुंग्या येतात. काहीतरी होईल अशी भीति वाटते विशेषतः दुपारी किंवा रात्री. घाबरटपणामुळे घेरी येते, निजल्याने बरे वाटते.

१५२. झिंक व्हॅलेरिआनेट Zinc Valerianate

सर्वसाधारण :- काहीही सहन होत नाही; घाबरटपणामुळे श्लेष्म येत नाही. एकसारख्या जांभ्या येतात, उचकी लागते. चिडखोरणा, डाव्या कानात टिकटिक आवाज होतात. आंघट चव विशेषतः सकाळी. ओटीपोटात वात धरल्यामुळे पेटके येतात. आमोतिसार. खाण्याचा प्रबल केला तर गुद-मरल्यासारखे वाटते. कष्टार्तव-वेदना पायापर्यंत पसरतात. रजःपिंडात विटाळसेपणी व नंतर वेदना होतात. पाठीत खालून वर ठणका लागते. मानसिक श्रमाने किंवा मन प्रक्षुब्ध झाले तर पाठीत बाहोर येतात. गार झालेल्या भागात उष्णता यावयास लागली म्हणजे त्या बागी भाग व्हावयास लागते.

१५३ झिंजिबेरिस (सुंठ) Zingiberis

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम पचनेंद्रियावर होतो. खाल्ल्यानंतर अन्नाची चव बराच काळपर्यंत तोंडात राहते. टरबुज-खरबुज-कलिंगड खाऊन झालेले उपद्रव. अशुद्ध पाणी पिऊन झालेले उपद्रव. टायफाईड तापानंतर लवची होण्याची क्रिया थांबते. दमा सकाळी जास्त असतो. कोरडा खोकला सकाळी खूप कफ पडतो. सर्व सांधे अतिशय अशक्त झाल्यासारखे वाटतात.

१५४. टरेंटुला Tarentula Hispanica

सर्वसाधारण :- या कोळथाच्या विषाचा परिणाम मज्जातंतु; हृदय; कणा; श्वास्तोच्छ्वास; जननेंद्रिये व उजवी बाजू यावर होतो. बहुतेक विकार

एकदम सुरू होतात व त्यांचे स्वरूप फार झपाट्याचे असते. अस्वस्थ-पणा; आपोआप हालचाल; चुळबुळ व उतावीळपणा. एकसारखी हालचाल करणे भाग पडते परंतु चालले तर त्रास होतो. गडबडा लोळणे; डोके एकसारखे फिरविणे किंवा कशाला तरी घासणे व त्याने बरे वाटते. कंप, आचके, धक्के बसतात. चुणचुणल्यासारखे वाटून बधिरपणा येतो. कंपवात; नाचणे. भयंकर स्वरूपाच्या वेदना. एका अवयवात वेदना सुरू झाल्यावर त्याच वेळेस दुसऱ्या अवयवात वेदना सुरू होतात. गर्भाशयाच्या वेदनांबरोबर डोके-दुखी. घसा दुखत असताना डोळे दुखतात. कानात दुखत असताना उचकी लागते. जठरात वेदना होत असताना चेहेऱ्यात वेदना होतात. शरीर इतके वाळते की जणू काय हाडापासून त्वचा गळून पडली आहे असे दिसते. कॅन्सर. चालण्यापेक्षा धावता चांगले येते. गाणे ऐकल्याने त्रास होतो पण त्याने बरे वाटते. वैषयिक क्षोभ झाल्यामुळे होणाऱ्या वेदना. या औषधाचा आर्सेनिकच्या लक्षणाशी बरेच साम्य असल्यामुळे आर्सेचा परिणाम झाला नाहीतर हे औषध ध्यावे. शरीर वाळते. खोल गळवे होण्याची प्रवृत्ती. हिस्टेरिआ; फेपरे; आवळल्यासारखे वाटते; मुंग्या येतात. पडून दुखापती झाल्यामुळे, प्रेममंगामुळे, शिक्षा किंवा रागे भरल्यामुळे, वाईट बातम्या ऐकल्यामुळे उद्भवलेले दुष्परिणाम. सेप्टिक विकार.

मानसिक :- काळा, लाल, हिरव्या रंगाचा तिटकारा. उड्या मारल्याप्रमाणे नाचण्याची प्रवृत्ती. घाबरट व काहीही सहन होत नाही. आपोआप हासणे नंतर किंचाळणे. स्वतःवर ताबा राहात नाही; हास्यास्पद हालचाली; अश्लील वागणूक. मनात येईल ते एकदम करून टाकण्याची प्रवृत्ती. स्वार्थीपणा. लबाड; दक्ष; द्वेषी; लुच्चेगिरी व नासधूस, मोडतोड करण्याची प्रवृत्ती. भ्रष्ट वागणूक. वस्तूंची फेकाफेक करणे. स्वतःला आजार झाला आहे असे दोंग करणे, आपण बेगुद्ध होत आहोत असे दाखविणे. आपल्याकडे कोणी पाहत आहेत की काय इकडे लक्ष ठेवणे किंवा स्वतः आजारी आहोत अशी भ्रामक समजूत. वस्तू चोरण्याची प्रवृत्ती. मनोवृत्तीत एकाएकी अवला-बदल; रडणे-हसणे किंचाळणे, गाणे, थट्टा करणे वगैरे. रोग्याकडे कुणाचे लक्ष नसेल तर त्याला काही होत नाही पण त्याच्याकडे लक्ष दिले तर त्याला लक्षणे व्हावयास लागतात. वेड; उन्माद; हिस्टेरिआ. संगीत-गायन वादन सहन होत नाही. पण त्याने बरे पण वाटते. चिडखोर नैराश्य. मरणकाळच्या यातना. उपद्रवी. स्वतःचे केस ओढणे-स्वतःलाच मारणे

किंवा इतरांना मारणे. नाचणे, धावणे, हातवारे करणे, गाणे इतके की शेवटी आवाज बसतो व थकवा येतो.

डोके :- वारंवार घेरी येते. डोक्यावरून ओझे नेले की घेरी येते. घेरी आल्यानंतर आचके येतात. डोके उशीवर किंवा कशावर तरी घासण्याची प्रवृत्ती. मेंदूत सुया बोचल्याप्रमाणे चुणचुणते. टेचल्याप्रमाणे भयंकर डोके दुखते. मेनिन्जायटिस. डोक्यावरून अंगावर गार पाणी ओतल्याप्रमाणे वाटते, केस विंचरावेसे वाटतात. किंवा त्याने बरे वाटते.

डोळे :- डोळ्यात वाळू किंवा काटा खुपत आहे असे वाटते. उजेड सहन होत नाही. डोळ्यातील पाणी दाट. एक बाहुली रंद दुसरी बारीक. डोळे वटारलेले सताड उघडे. कंड येते.

कान :- उचकी आली म्हणजे कानात कटकट आवाज होऊन कानात दुखते. कानात घंटानाद होतो विशेषतः सकाळी चालताना.

नाक :- नाकातून रक्त जाते, त्यामुळे डोक्यातले भरल्यासारखे वाटणे कमी होते.

चेहरा :- सुकलेला. धडकी भारल्याप्रमाणे भीतिग्रस्त. लालबुंद, फुगीर.

जठर :- कच्चे अन्न किंवा वाळू खावीसी वाटते. पाव, मांस खाण्याचा तिटकारा. तहान लागते, गारपाणी प्यावेसे वाटते. कडवट टेकरा येतात, हिस्टेरियात खालेले सगळे ओकून पडते खावेसे वाटते.

उदर :- मलाबरोघ-रेचक किंवा एनिमा घेऊनसुद्धा शौचास होत नाही. रोगी अस्वस्थ-गडबडा लोळतो-डोके घासतो. डोके धुतल्यावर जुलाब होतात. शौचास काळे व दुर्गंधी होते. ओटीपोटात जडपणा त्यामुळे चालावयास त्रास होतो. शौच तेलकट.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी दुर्गंधी. हसताना, खोकताना लघवीला नकळत होते. लघवी-खाली वाळूसारखा थर जमतो. मधुमेह.

पुरुषजननेंद्रिये :- वेड लागण्याइतकी संभोगेच्छा तीव्र होते-पण संभोगाने जास्तच त्रास होतो. वीर्य कटत किंवा रक्तमिश्रित. मुष्टिमैथुनानंतर उद्धवलेले मूत्रग्रंथीचे विकार.

स्त्रीजननेंद्रिये :- स्वतःवर तावा न राहण्याइतकी संभोगेच्छा तीव्र होते. संभोगाने इच्छा जास्तच तीव्र होते, बरे वाटत नाही. कामोन्माद. योनी व योनिद्वार कोरडे-कटत हुळहुळे व अतिशय कंड सुटते-खाजविल्याने जास्तच त्रास होतो. पाळी लवकर व विटाळ भरपूर जातो. गर्भाशयात काहीतरी फिरत

आहे असे वाटते किंवा आग होते. गर्भाशयाची करटे-गुल्मे. गर्भाशय मुखाचा कॅन्सर. धुपणी स्वच्छ-करवडणारी किंवा चिकट गोळे पडतात. कष्टार्तव-रजःपिंडाना दात्र सहन होत नाही. योनीतून वारा जातो. जननेंद्रियात अस्वस्थपणा वाटतो. पाळीनंतर योनिद्वाराला कंड सुटते.

श्वसनेंद्रिये :- गुदमरल्यासारखे वाटते, व त्यावेळीं रडणे, किंचाळणे व अस्वस्थपणा वाटतो. मोकळ्या हवेत असावे असे वाटते. खोकताना गुदमरल्यासारखे वाटते. खोकला तंबाखू ओटल्याने कमी होतो, आवाज ऐकल्याने, संभोगानंतर जास्त होतो. कफ टाकताना गुदमरते.

हृदय :- हृदयाला पीळ पडला आहे असे वाटते. एकदम उसळी मारल्याप्रमाणे ठोका पडतो. नाडी अनियमित. हृद्रोग-भेन्जायना. हृदयाची लक्षणे हातापर्यंत पसरतात-गार पाण्यात हात बुचकळल्याने लक्षणे बळावतात. कंप, धडधड.

पाठ :- कणा दुखतो व त्याला स्पर्श सहन होत नाही, स्पर्श केला तर छातीत किंवा हृदयात दुखावयास लागते. गुदास्थित दुखते, उभे राहिल्याने बरे वाटते स्पर्श केला किंवा जरा हालचाल केली की जास्त होते. कण्यात उद्भवलेली गुल्मे.

हातपाय :- हात अस्वस्थ, पंजाचा सारखा चाळा. बोटे कुरतडावीशी वाटतात. पाय अस्वस्थ. चालावेसे वाटते, चालण्यापेक्षा धावता बरे येते. पंजे व पावले गार व ओलसर. तळपायाला कंड सुटते. हाडे करवतीने कापल्यासारखी वाटतात. अवास्तव, चमत्कारीक हालचाल, किंवा हातपाय आलडणे.

श्रोण :- मध्यरात्रीपूर्वी श्रोण येत नाही.

त्वचा :- निळसर; रक्ताचे ठिपके पडतात. ठिकठिकाणी गार ठिपके पडल्यासारखे वाटतात किंवा गार पाणी वाहात आहे किंवा वरून पडत आहे असे वाटते. काळी पुळी. खोल गळवे. या औषधाने पू लवकर बाहेर पडण्यास मदत होते. कोरडा हस.

ज्वर :- थंडी वाजणे व ताप आलटून पालटून. अंग कढत, पावले गार. सेप्टिक दोषी ज्वर. भरपूर करवडणारा घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- स्पर्श; गारवा; आवाज; दमटपणा; नियमितवेळी -ठराविक तासाला, दरवर्षी. विटाळशीपणानंतर; संध्याकाळी; दुसऱ्यांना

दुःखात पाहिल्याने. डोके धुतल्याने. गार पाण्यात हात टेवल्याने; संभोग केल्याने; संगीत ऐकल्याने.

ब वा :- आरामशीर पडल्याने; चोळण्याने; घाम आल्याने; तंत्राखु ओढल्याने. गाडीतून गेल्याने. उन्हात. भटक रंग. गाणे ऐकल्याने; मोकळी हवा; संगीत-गायनवादन; घोड्यावर बसून जाण्याने.

सहाय्यक औषधे :- आर्से.

संबंधी औषधे :- अगारि; मायगेल.

१५५. टरेंटुला कुबेन्सिस Tarentula Cubensis

सर्वसाधारण :- विकारांची सुरवात एकदम होते व त्यामुळे भीतीदायक अशक्तपणा येतो. भयंकर आग होऊन नांगी मारल्याप्रमाणे तीव्र वेदना होतात. विकार झालेल्या भागी लाकडाप्रमाणे टणकपणा येतो व भरपूर घाम येतो. घटसर्प-अतिशय ताप येतो. विकारांचा दुष्टपणा, सेप्टिक अवस्था. काळी पुळी; गळवे-निळसर टणकणारी गळवे. मरणकाळच्या घातना. लुलेपणानंतर आचके प्लेग-प्रतिबंधक व निवारक म्हणून या औषधाचा उपयोग होतो.

मानसिक :- घाबरटपणा, त्यामुळे अस्वस्थता.

डोके :- भरल्यासारखे वाटते. मेनिंजायटीस.

जठर :- ओकावयास होते.

मूर्च्छाद्रिये :- खोकताना लघवीला होते. मूत्राशयात लघवी तुंबते.

स्त्रीजननेद्रिये :- योनिद्वाराला कंड सुटते.

श्वसनद्रिये :- मधुनमधुन श्वासोच्छ्वास घ्यावयास कष्ट होतात. खोकला खोकताना शरीर फुटते आहे की काय असे वाटते. डांग्या खोकला.

हातपाय :- पंजे कापतात; पावले एकसारखी हालतात; चालणे अस्थिर.

त्वचा :- निळसर होते, कुजते. तिलट आग झाल्यासारखी वाटते. फुगल्यासारखी वाटते.

क्षोप :- गुंगी, पण खोकल्यामुळे जाग येते.

ज्वर :- तिखट लागल्याप्रमाणे आग होते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- गार पेयाने; श्रमाने; रात्री.

ब वा :- तंबाखू ओढल्याने.

संबंधी औषधे :- अॅन्थ्रा; लॅक्टो.

१५६. टॅबॅकम (तंबाखू) Tabacum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मज्जातंतु; हृदय; गाठी; व स्नायू यावर होतो. सर्व शरीराला शैथिल्य येते, थकवा येतो; स्नायू भरपूर वाहू लागतात, लाळ गळू लागते, डोळ्यातून पाणी वाहते, खूप घाम येतो. भळमळणे; घेरी येणे; मेळ्यासारखी अंगाची कळा होणे; ओकान्या; बर्फासारखे अंग गार होणे व घाम ही महत्वाची लक्षणे आहेत. आवळल्यासारखे वाटते गळा-छाती, मूत्राशय, गुद वगैरे. रक्तदाब वाढतो. हृदयाला रक्ताचा पुरवठा करणाऱ्या धमनी बारीक होतात. वेदना उष्णतेने वाढतात. फिकटपणा. श्वासोच्छ्वास कष्टाने होतो व नाडी कठीण दोरीप्रमाणे हाताला लागते. मूर्च्छा येते; अंधारणातून खाली घसरणे. रोगावस्थेत त्वरित बदल होतो व त्यांचे स्वरूप गंभीर असते. तेच विकार मधुन मधुन उद्भवतात. आचके. पेटके येऊन नंतर लुलेपणा येतो. पेटके आतड्यात हृदयात वगैरे, येतात. कंप. धनुर्वात. शरीर अतिशय वाळते विशेषतः पाठ व गाल. चालणे हळुहळु, पाय फरफटत. सूर्याघात. मधमाशा किंवा डांस चावण्याला प्रतिबंध करते.

मानसिक :- खिन्न, निराश व केविलबाणी अवस्था-किंवा बेपर्वा. मनाचा गोंधळ. मानसिक शीण. आकलन शक्तिमंद. विसराळू.

टोके :- अतिशय घेरी येते व त्याबेळेस भरपूर (गार) घाम सुटतो, डोळे उघडल्याने घेरी जास्त होते. हातोडी मारल्याप्रमाणे एकाएकी दुखावयास लागते, लघवी होताना जास्त. घट्ट पट्टा आवळल्याप्रमाणे वाटते.

डोळे :- आंधळेपणा, काही कारण नसताना एकाएकी आलेला. डोळ्याच्या आतील पडद्यावर पाहिलेल्या वस्तूचे प्रतिबिंब डोळे मिटल्यानंतर फार वेळ राहते. पांढऱ्या वस्तूकडे एकसारखे पाहत राहिल्यामुळे दिसेनासे होते. दृष्टी अंधुक, जाळीदार कपड्यातून पाहत आहोत असे वाटते.

कान :- गाणे ऐकिल्याने कानात दुखते. कानात आवाज होऊन, आगबोट लागल्याप्रमाणे वाटते.

नाक :- फार गळते.

चेहरा :- मृतवत फिकट; चिमटलेला. खोल गेलेला. दातापासून ओठ विलग होतात. दातखिळी बसते. चेहऱ्यावर गार घाम येतो. एक गाल कटत व चमकदार, दुसरा फिकट. जत्रड्याच्या सांध्यात हसताना दुखते.

तोंड :- अनेक विकारात एकसारखे थुंकावे लागते. बोलणे कठीण जाते.

घसा :- आवळल्यासारखा वाटतो, विशेषतः हृद्रोगात.

जठर :- मरण येईल की काय अशा तऱ्हेची मळमळ व जोराने ओंकाऱ्या होतात, जरा हालचाल केली की त्रास होतो. सारखे थुंकावे लागते. गरोदरपणाच्या ओंकाऱ्या. आगबोट लागणे. मळाच्या ओंकाऱ्या होतात. कोरडे उगहासे.

उदर :- पोटाच्या खळीत गळून गेल्यासारखे वाटते. उबर उघडे ठेवावेसे वाटते. उजव्या बाजूस जडपणा वाटतो. आतड्यात मुरडा होऊन अशक्तपणा येतो, व किंचाळणे. शौचास न कळत होते—किंवा कालन्यासारखे जुलाब होतात. दाट बह्यासारखे, पाण्यासारखे, ताकासारखे आंबुस शौचास होते. आतड्याचे चलनचलन बंद होते.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी थेंब थेंब गळते. सुतखड्यामुळे मूत्रनलिकेत वेदना होतात, गार घाम येतो, भयंकर मळमळते.

पुरुषजननेंद्रिये :- नपुंसकत्व. स्वप्नावस्था होण्याची प्रवृत्ती. शिंभ्रात वेदना होत असल्यामुळे उदासीनता येते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- सकाळचे मळमळते (गरोदरपणी). बिटाळ थांबण्याच्या वयात व प्रत्येक पाळीचे वेळी अतिशय केविलवाणे वाटते. धुपणी लसी सारखी पातळ, पाळीनंतर जास्त जाते.

श्वसनेंद्रिये :- छातीत आवळल्यासारखे वाटते. दमा. कोरडा खोकला, गार पाणी प्याल्याने बरे वाटते. खोकल्यानंतर उचकी लागते.

हृदय :- हृदयाभोवती पिरगळल्यासारखे वाटते. हृद्रोग (अॅन्जायना) कळा छातीच्या मध्यभागातून हातात पसरतात—मळमळते—गार घाम येतो व एकदम शक्तिपात होतो. हृदयाचे ठोके अस्थिर. नाडीचे ठोके मधुन मधुन थांबतात. भयंकर धडधडते, डाव्या कुशीवर निजल्याने.

पाठ :- निजल्याने पाठ दुखते, चालल्याने बरे वाटते. हाताच्या बोटांच्या टोकाना बुरसा आल्यासारखे वाटते. पाय गार. हातापायांना मुंग्या येतात. एखाद्याच बोटाला पेटके येतात, लिहिलाना जास्त. आचके येताना डोके मागे वाकते. मान ताठते.

क्षोप :- भयंकर स्वप्ने पडतात. बेशुद्धीप्रमाणे क्षोप लागते.

त्वचा :- बर्फासारखी गार.

ज्वर :- एक गाल कढत. सर्व कण्यात उष्णता भासते. अंतर्गत उष्णता, शहारे येऊन एकाएकी गार घाल येतो—मूतखड्याच्या विकारात—हृद्दोषात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- डोळे उघडल्याने; संध्याकाळी; अत्यंत थंडी किंवा उष्णता; हालचाल—गाडी—आगबोटीत बसणे वगैरे; डाव्या कुशीवर निजल्याने.

श्व वा :- थंडी—गारवा; मोकळी हवा; संध्याप्रकाश; उदर उघडे केल्याने, रडण्याने, ओकारी झाल्याने.

सहाय्यक औषधे :- ओपि.

संबंधी औषधे :- आर्से; गेल्से; व्हेरा—आ.

१५७. टॅरॅक्सकम Taraxacum (उंदिरकानी)

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम यकृत व जठर यावर होतो. पित्त प्रक्षोभ. आज्ञाच्यासारखे वाटणे; व थकवा. टोचणे. मूत्राशयाचा कॅन्सर. हिस्टेरिआत उदरात वात धरून उदर फुगते. बसावेसे किंवा निजावेसे वाटते. काविल. पित्ताचे खडे.

मानसिक :- खिन्नता. स्वतःशीच पुटपुटणे. काम करावेसे वाटत नाही पण एकदा करावयास लागले म्हणजे चांगले करणे.

डोळे :- डोक्याची टाळू अत्यंत कढत झाल्यासारखी वाटते. पोट बिगडले म्हणजे डोके दुखते.

तोंड :- जिभेवर निरनिराळ्या रंगाचे चट्टे. जिभेवर पांढरा थर—जमतो व थर पडून लाल चट्टे पडतात व ते भाग हुळहुळे होतात. कडू चव व टेकर. चव आंबट व आंबट कफ घशानून खाकरावा लागतो. लाल गळत असताना कंठावर दाब पडून तो बंद होत आहे असे वाटते.

उदर :- यकृत मोठे व टणक होते. आतड्यात बुडबुडे फुटताहेत असे वाटते. शौचास पांढरे होते. पित्तामुळे जुलाब होतात. कावीळ.

पाठमान :- कानापासून मानेत खालपर्यंत वेदना होतात.

हातपाय :- अस्वस्थ. गुडघ्यात, दुखते- दाबल्याने बरे वाटते. हातापायात फाडल्याप्रमाणे वेदना होतात. बोटाची टोके गार. पोटाच्यात (उजव्या) धक्रे मारल्याप्रमाणे वेदना होतात; स्पर्श केल्याने बरे वाटते.

ज्वर :- ज्वरणा-खाण्यानंतर अंगावर धाहारे येतात, पेये पिण्यानंतर जास्त येतात. हाताच्या बोटाची टोके गार पडतात व पायांच्या बोटांची आग होते. रात्री भरपूर घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- विश्रांतीने; बसल्याने; उभे राहिल्याने.

ब वा :- चालण्याने; स्पर्श केल्याने.

संबंधी औषधे :- नक्स-व्हा.

१५८. टिलिआ Tilia

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम स्नायू; स्त्रीजननेंद्रिये; व मूत्रेन्द्रिये यावर होतो. ओढल्यासारख्या वेदना; जल्युक्त सूज. हुळहुळपणा-गर्भाशय, उदर वगैरे. अंतरूप फार टणक आहे असे वाटते. संधिवात. रक्तसाव पातळ, फिकट. खाली ओढ लागल्याप्रमाणे वेदना होतात विशेषतः मूत्र-जननेंद्रिये व गुदात.

मानसिक :- मंडळीत बसण्या उदण्याची भीति. प्रेमभंग.

डोके :- डोळ्यापुढे जाळीदार कापड आहे असे वाटून डोके दुखते.

डोळे :- गार लोखंडाचा तुकडा आत खुपसला आहे असे वाटून आग होते. (उजव्या)

नाक :- खूप शिंका येऊन नाक वाहते. नाकातून रक्त येते.

उदर :- हुळहुळे होऊन, गरम घाम येतो पण त्याने बरे वाटत नाही.

मूत्रेन्द्रिये :- मूत्रमार्गात जडपणा वाटून ओढल्यासारखे वाटते. लघवीला थोडे होते.

श्वसनन्द्रिये :- घशात गुदगुल्या होऊन खोकला येतो.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- गर्भाशयाभोवती अत्यंत हुळहुळे झाल्यासारखे वाटते. खाली ओढ लागते-कढत घाम येतो पण त्याने बरे वाटत नाही. योनिद्वारा खाल व हुळहुळे.

श्लोप :- वेदना होत असताना श्लोप येते.

त्वचा :- पित्ताच्या गांधी. भयंकर कंड सुटते व खाजविल्यानंतर भयंकर आग होते. घाम कढत व भरेपूर येतो. जसजसा जास्त घाम येतो तसतशा वेदना जास्त होतात. श्लोप लागल्यानंतर लगेच घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- घाम येताना; वारे लागल्याने; श्लोपेनंतर.

ब वा :- मोकळ्या हवेत चालल्याने. थंड खोलीत.

संबंधी औषधे :- एपि; कॅल्क-का; लिलि-टि.

१५९. टेरेबिथिना (टरपेन्टाइन तेल) Terebinthina

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्लेष्मल त्वचा-मूत्रपिंडांची-मूत्रा-शयाची; श्वासोच्छ्वास; हृदय व रक्त यावर होतो. संधिवात व मूत्रपिंडाचे विकार आलटुन पालटुन होतात. स्नायू एकाएकी पेटके येऊन ठणकतात-ताठतात व हुळहुळे होतात. वेदना होताना लघवीला वारंवार जावे लागते. आग होते-जिभेच्या टोकाची-पोटाच्या खळीत-पाटीच्या खालच्या भागात-मूत्रपिंडात-गर्भाशयात वगैरे. खाव हळुहळु पांशरतो विशेषतः श्लेष्मल त्वचेतून. रक्तखाव काळा दुर्गंधी. वेदना होताना वेदना होत असलेल्या जागेवर गारवा वाटतो किंवा कित्येक वेळा आवून नळीतून कढत पाणी वाहत आहे असे वाटते. समतोलपणात त्रिघाड झाला आहे असे वाटते. थकवा. शीण.

मानसिक :- थकलेला पण काही सहन होत नाही. एकाग्रता होत नाही. अतिशय चिडखोरपणा, मुलोचा.

डोके :- डोक्याभोवती पट्टा आवळल्याप्रमाणे वाटते. उदरात सुरडा होताना डोके दुखते.

डोळे :- दारु पिण्यामुळे आलेला आंघळेपणा. वेशुद्ध स्थितीत गिळताना डोळे उघडणे.

कान :- स्वतःचा आवाज कानाला अनैसर्गिक वाटतो. मोठ्याने बोलले तर कानात दुखते. घड्याळाप्रमाणे कानात कटकट आवाज होतो.

नाक :- नाकातून हळुहळु रक्त पाझरते; मुलांच्या सर्दीशिवाय नाकातून पाणी जाते.

चेहरा :- फिकट, मातट; खोल गेलला.

तोंड :- जीभ कोरडी-गुळगुळीत-चकचकीत-लाल हुळहुळी. जिभेच्या टोकाची आग होते. तोंडापासून गुदापर्यंत आतड्यात त्रण पडतात. श्वासोच्छ्वास गार. तोंडाला घाण येते.

उदर :- नगान्यासारखे फुगते. वात घ्ररतो. मार लागल्याप्रमाणे हुळहुळे होते. जलोदर. शौचात भरपूर पांढरी आव पडते. पाण्यासारखे-हिरवे-दुर्गंधी रक्ताचे जुलाब होतात. जंत होतात. आतड्यात त्रण पडून रक्तस्राव होतो. मळमळ व ओकाऱ्या. पोटाच्या खळीत आग होते.

मूत्रेंद्रिये :- मूत्राशय मार लागल्याप्रमाणे हुळहुळे होते. लघवीला कष्टाने थेंब थेंब होते व लघवीतून रक्त जाते. मूत्रनलिकेत आग किंवा वेदना होतात. लघवी घुरकट रंगाची, कॉफीच्या भुकटीप्रमाणे किंवा दाट पिवळ्या बुटबुळीत चिखलाप्रमाणे गाळ खाली जमतो. लघवीला सुगंध येतो. मूत्रपिंडाची सूज व त्याबरोबर खोकला येतो. मूत्राशयाची सूज-मूत्राशयातून रक्त पाझरते. मूत्राशयात व वेंवीभोवती वेदना आलडून पालडून होतात.

स्त्रीजननेंद्रिये :- गर्भाशयाचा शोथ. गर्भाशयात आग होते. खूप विटाळ जातो. पेशरी वापरल्यानंतर उद्धवलेले विकार.

श्वसनेंद्रिये :- दमा. फुफ्फुसे ताणल्यासारखी वाटतात. रक्तमिश्रित कफ पडतो. खोकला झाला असताना मुलांना गुंगी येते व लघवी तुंबते.

हृदय :- नाडी जलद, मधुन मधुन थांबते.

पाठ :- पाठीत मूत्रपिंडाच्या जागेभोवती आग होते.

हातपाय :- पंजे सुजल्यासारखे वाटतात. गुडघ्यात पेटके येतात. शरीर सावरता येत नाही, पाय फाकून उभे राहावे लागते. स्नायू ताठतात. म्हाताऱ्याप्रमाणे वाकून चालणे.

त्वचा :- रक्ताचे डाग पडतात.

क्षोप :- गुंगी येते.

ज्वर :- नाडी जलद. त्वचेखाली उष्णता वाटते. टायफाईड. पायांना गार घाम येतो.

लक्षणांच वैशिष्ट्य जा हो :- बमट, हवा, जागा; थंडी; रात्री; निजल्याने.
दाबल्याने.

ब वा :- हालचालीने. खाली वाकल्याने.

संबंधी औषधे :- इरिजि; कॅन्था; फास्फ.

१६०. टेलिआ Ptelea

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम जठर व यकृत यावर होतो.

डोळे :- कपाळ नाकाच्या बुंध्यापर्यंत दुखते, आवाजाने-हालचालीने-डोळे चोळ-
ल्याने व रात्री जास्त होते.

तोंड :- फार लाळ गळते. चव व टेकरा कडू किंवा कुजलेल्या अंठ्याप्रमाणे.
श्वासोच्छ्वास कटत, नाकाची भाग होते.

उदर :- यकृताचे जागी ठणका लागतो व जडपणा येतो. डाव्या कुशीवर निजल्याने
जास्त त्रास होतो. जठराच्या व यकृताच्या लक्षणाबरोबर हातापायात दुखते,
पाय व पाऊलाना सूज येते. चीज-मांस.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- डाव्या कुशीवर निजल्याने. पहाटे.

ब वा :- आंबट पदार्थ खाल्याने.

१६१. टेल्युरियम Tellurium

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम कणा; मज्जातंतू; डोळे; कान; त्वचा;
उजवी ते डावी बाजू यावर होतो. बुर्गवी-लसणीप्रमाणे किंवा कुजलेल्या
मादयाप्रमाणे. खारटपणा-चव व घशातील कफ-पू वेगळे. स्नायू करबड-
णारे- त्यामुळे कंड सुटते व भाजल्यासारखे फोड येतात. एकदम चमका
येतात, नंतर ती जागा हुळहुळी होते. बधिरपणा. आत कोठेतरी काहीतरी
राहिले आहे किंवा तुंबले आहे अशी भावना. दुखापतीमुळे झालेले दुष्परिणाम
विशेषतः कण्याच्या-रेषामारल्याप्रमाणे वेदना होतात.

मानसिक :- दुखत असलेल्या जागी कोणीतरी धक्का लावील अशी भीती वाटते.
विसराळू व दुर्लक्ष करण्याची प्रवृत्ति.

डोके :- बेरी येते-शोप लागत असताना जास्त येते, स्वस्थ राहिल्याने बरे वाटते.
डोक्यात रेष मारल्याप्रमाणे वेदना होतात.

डोळे :- पापण्या जाड होतात-सुजतात व खाजतात. डोळ्यात पाणी साचते.

कान :- सुजून निळसर होतात; फुगतात. कानातून करबडणारा, माशासारखी घाण येणारा स्राव येतो. कानामागील हसव. पडद्यात दुखापत झाल्यामुळे आलेल्या बहिरेपणा. कंड सुटते. ठुसठुसते.

नाक :- सर्दी होऊन खूप नाक गळते, घसा बसतो व डोळ्यातून पाणी येते.
बाहेर मोकळ्या हवेत चालताना जास्त होते, पण काही वेळाने कमी होते.

तोंड :- लसणीसारखा वास येतो

चेहरा :- चेहऱ्याचे स्नायूना कंप येतो त्यामुळे चेहरा वेडावाकडा दिसतो. बोलताना किंवा वेदनामुळे ओठाचा कोपरा (डावा) वर उचलला जातो. एकदम चेहरा लाल होतो.

घसा :- गुठका गिळताना दुखतो, पण खाण्या-पिण्याने बरे वाटते.

जठर :- सफरचंद खाण्याची वासना. करपट टेकरा येतात. कोरड्या ओकान्या येतात नंतर जांभया येतात. जठर पोकळ झाल्यासारखे वाटते. भात खाल्या-नंतर ओकावयास होते.

उदर :- शौचानंतर गुदद्वारात व शिबणीत कंड सुटते. आंत चिमटे घेतल्या-प्रमाणे वाटणे.

श्वसनेंद्रिये :- हृदयाच्या जागेत छातीत लचक भरल्याप्रमाणे वेदना होतात. हात वर केल्याने जास्त होतात. खोकताना माकड हाडात वेदना होतात.

हृदय :- जागी दुखते, पाठीवर निजल्याने बरे वाटते.

पाठ :- कणा हुळहुळा झाल्यासारखा वाटतो व त्याला स्पर्श सहन होत नाही.
डोक्याचा मागील भाग व मानेची खळी बधिर. माकड हाडातील वेदना उजव्या मांडीत येतात, खोकताना, हंसताना, शौच्याचे वेळी कुंथताना जास्त होतात.

पाय :- गंधर्वावात (उजवी बाजू) वेदना खोल-कुंथल्याने, खोकताना, शिंकताना, निजल्याने जास्त होतात. गुड्याच्या पोकळीतील स्नायुबंध आखडतात. पाउलाना दुर्गंधी घाम येतो.

त्वचा :- गजकर्ण सर्वांगाला, पायांना किंवा एखाद्या जागी वर्तुळाकृती त्वग्ग्रेष उद्भवतात. कंड सुटते व टेकून चाबल्याप्रमाणे चुणचुणते. जुन्या बणात आग व्हावयास लागते.

झोप :- टेकरानंतर किंवा कोरड्या ओकाऱ्यानंतर जांभया येतात. जेवणानंतर गुंगी येते.

ज्वर :- कण्यात वरून खाली शहारे येतात, पाठीवर निजल्याने जास्त. वेदना हांताना शहारे येतात. लहान जागी घाम येऊन कंड सुटते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- स्पर्श; वेदना होत असलेल्या बाजूवर निजल्याने; थंडी; गुटका गिळताना; कण्याला झालेला दुखापतीमुळे; खोकताना; हसताना; धर्पणाने

संबंधी औषधे :- सेपा; सेलेनि.

१६२. ट्युबरकुलिनम Tuberculinum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम कुपुसुसे; भन; डोके; डोक्याचा मागील भाग; गाठी व कंठ यावर होतो. लक्षणे अस्पष्ट व त्यांच्यात एकसारखी अवलाबदल. विकार वारंवार उद्भवण्याची प्रवृत्ति. थकवा उत्तरोत्तर वाढत जातो. शरीर वाळते. जीवनशक्तीची क्षीणता. हवेतील फेरबदल सहन होत नाहीत. वारंवार सर्बी होते व त्यानंतर हगवण लागते. क्षयी प्रकृति. क्षयाची सुरवात किंवा प्रथमावस्था. गाठी मोठ्या होतात-टानसिल वगैरे. कंप फेफरे. नेहमी थकल्यासारखे वाटते; व हालचालीने किंवा थोड्या अमाने अत्यंत थकवा येतो. योग्य निवड केलेल्या औषधाची प्रतिक्रिया होत नाही किंवा झालेली टिकत नाही. सर्व शरीर ठेचल्यासारखे वाटते. हाडे दुखतात. हालचालीने वेदना कमी होतात. मुंग्या येतात. मूर्च्छा येते. रात्रीच्या जेवणानंतर हातपाय अशक्त झाल्यासारखे वाटतात, कधी कधी लुले पडल्यासारखे वाटतात. झोप लागताना अंगावर थंडी भरून शहारे आल्यासारखे वाटतात. अंथरुणात पावले गार असतात. कपडे ओले झाले आहेत असे वाटते. या औषधाची योग्य प्रतिक्रिया झाली नाही तर 'सिफिलिनम' हे औषध घ्यावे त्याने कित्येक वेळा योग्य परिणाम होतो. हे औषध देण्याचे अगोदर हृदयाची क्रिया योग्य तऱ्हेने चालली आहे की नाही याची खात्री करून घ्यावी, हृदय अशक्त असेल तर हे औषध न देणे चांगले.

मानसिक :- काहीही सहन होत नाही. प्रत्येक क्षुल्लक कारणाने चिडणे-जागे झाल्यानंतर जास्त. रागीटपणाचे शटके येतात त्यामुळे मारामारी भांडण करणे. असंतुष्ट. एकसारखी काहीतरी नवीन गोष्ट करावीशी वाटते.

प्रवास करावासा वाटतो. कोठेतरी जावेसे वाटते. वेडरपणा; उदास; खिन्न. निराश. भीती वाटते-जनावरांची विशेषतः कुत्र्यांची. शिवराळ भाषा वापरण्याची प्रवृत्ति. शिऱ्या देणे, शाप देणे, मनाचा गोंधळ. प्रत्येक वस्तु विचित्र भासते. काही कारण नसताना एखाद्याला वस्तु फेकून मारणे. एका जागी फार वेळ राहवत नाही. मनोवृत्तीत अदलाबदल. बडबड करणे विशेषतः तापात. मानसिक श्रमाचा कंटाळा.

डोके :- आत खोल वेदना होतात. डोळ्यावरून डोक्याच्या मागील भागापर्यंत तीव्र कळा येतात. वेदना इतक्या भयंकर असतात की डोके आपटून घ्यावेसे वाटते, केस ओढावेसे वाटतात, डोबयावर बुक्क्या मारणे. हालचालीने वेदना जास्त होतात. मेंदू सैल झाल्यासारखा वाटतो. मेनिन्जायटिस. डोक्याची कातडी हुळहुळी होते. केस एकमेकात गुंतातात.

डोळे :- पापण्यांचा इसब. डोळे हुळहुळे, वळविताना जास्त.

कान :- कानाच्या पडद्याला भोक पडते. कानातून दुर्गंधी खाव येतो, सतत येत राहतो.

नाक :- नाकावर घाम येतो. नाकात अतिशय ठणकणाऱ्या बारीक पुटकुळ्या वारंवार येतात. सर्दी थांबली म्हणजे जुलाब व्हावयास लागतात.

बेहूरा :- म्हातान्यासारखा; मळकट. गालाच्या उंचवट्यात ठणका लागतो. फिफ्ट.

तोंड :- दातांना वारे लागलेले सहन होत नाही. ते एकमेकात अडकले आहेत असे वाटते. दात लवकर येत नाहीत. तोंड कोरडे व चिफ्ट होते. तोंडात दातांची गर्दी झाली आहे असे वाटते.

घण्टा :- खाल्ल्यानंतर घशातून कफ खाकरून काढावा लागतो. टानसिल व अँडिना-ईडस मोठ्या होतात. नाकाचा मागील भाग कोरडा वाटतो.

जठर :- गार दूध पिण्याची इच्छा किंवा गोड पदार्थ खाण्याची इच्छा. मांस किंवा कोणतेही अन्न खावेसे वाटत नाही. पोटात गळून गेल्यासारखे वाटून भूक लागते व एकसारखे खावेसे वाटते.

बुद्ध :- नगान्याप्रमाणे. पिंगट दुर्गंधी पाण्यासारखे जुलाब होतात व ते होताना जोराचा आवाज होतो. गुदात खोकताना फाटल्यासारखे वाटते. सकाळी जुलाब होतात व त्यावेळेस अनदी धाई होते. लहान मुलांना किंसेक भाटबडे हगवण लागते, त्यांचे शरीर वाळते, थकवा येतो व शरीर निळसर होते. जांवेतील सुज गाठी मोठ्या होतात व दिसतात. जुनी हगवण, अतिशय घाम

येतो. मलावरोध. शौचास मोठ्या प्रमाणात व टणक होते नंतर हगवण लागते. पांथरीच्या जागी फुगवटा येतो. धावताना कुशीत टोचते.

मूत्रेन्द्रिये :- अंधरुणात न कळत लघवीला होते. लघवीखाली चिकट थर जमतो. लघवी करताना कुंथावे लागते.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- वाळंत झाल्यानंतर लवकरच विटाळ जाण्यास सुरवात होते. पाळी लवकर येते-विटाळ खूप जातो व फार दिवस राहतो. कष्टार्तव-विटाळ जाताना असह्य वेदना होतात. स्तनात गाठी येतात. नष्टार्तव. स्तनाग्रे आत जातात.

श्वस्त्रेन्द्रिये :- सारखे वारे हवेसे वाटते, भरपूर मोकळी हवा असून सुद्धा, गुदमरल्यासारखे वाटते. आवाज बसतो पण बोलताना सुटतो. दमा-खोकलाना जास्त होतो. शोपेत कोरडा खोकला येतो. संध्याकाळी कोरड्या खोकल्यास सुरवात होऊन नंतर थंडी वाजावयास लागते. खोकल्याची वारंवार उबळ येऊन चेहरा लाल होतो. संध्याकाळी व हात वर केल्याने खोकला जास्त होतो. छातीत कफाची घुरघुर-पण कफ पडत नाही. न्युमोनिआ; इन्फ्लुएंझा दमा. छातीत लहानशा जागी दुखते. कफ भरपूर पडतो. कफ दाट पिवळा किंवा हिरवट पिवळा.

हृदये :- हृदयाच्या जागेत जडपणा वाटतो व दाबल्यासारखे वाटते. दीर्घ श्वास घेतल्याने छातीत धडधडते. संध्याकाळी जेवणानंतर धडधडते.

मानपाठ :- मानेत व पाठीच्या कण्यात ताणल्यासारखे वाटते. दोन्ही खांद्यांच्या मध्य भागी शहारे येतात. पाठीत दुखत असताना धडधडते.

हातपाय :- पंजे व हात लुले झाल्यासारखे वाटतात, लिहिता येत नाही किंवा कप वर उचलता येत नाही. बोटाची (हातांच्या) टोके पिंगट. हातपाय दमल्यासारखे वाटतात. पाऊले गार. हातपाय, अशक्त लुले पडल्याप्रमाणे वाटतात विशेषतः रात्रीच्या जेवणानंतर.

त्वचा :- कोरडी व खरखरीत-स्पर्श सहन होत नाही व उन्हाणे तावडतोब काळवंडते. गार बाऱ्यात कंड सुटते. बोटाची टोके पिंगट होतात. इसब, अतिशय कंड येते-रात्री जास्त. कोंड्याप्रमाणे पापुद्रे जातात.

श्लोप :- दिवसा अतिशय श्लोप येते. भयंकर स्वप्ने पडतात. लज्जास्पद स्वप्ने पडतात धडकी भरून जाग येते. श्लोप अस्वस्थ, श्लोपेत किंचाळणे. श्लोप लागता लागता थंडी वाजल्यासारखी वाटते.

उष्णर :- थंडी वाजत असली तरी मोकळी हवा हवीशी वाटते. अंधरुणात पावले गार असतात विशेषतः डावे पाऊल. गाल कढत होतो. उष्ण लाटा आल्या-सारख्या वाटतात. लहानसहान जागी, जननेंद्रियात आग होते खाण्यानंतर जास्त. शरीराच्या वरच्या भागात किंवा पंज्याना गार चिकट सहजासहजी घाम येतो. खोकताना घाम येतो. तापात तिन्ही अवस्थेमध्ये म्हणजे थंडी वाजताना, तापात व घाम येताना पांघरूण घ्यावेसे वाटते. घामाचे पिवळे. डाग पडतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- बंद खोलीत; हालचालीने; श्रमाने; हवा वसट गार; हवेल फरक पडल्याने; जागे झाल्यानंतर; आवाज; मनःक्षोभ; विकारांचा विचार केल्याने; कमरेभोवती घस्त्रांच्या शब्दाने; संगीत; उभे राहिल्याने.

ब वा :- गार वाऱ्यात. मोकळी हवा. हालचालीने.

सहाय्यक औषधे :- कलि-स; कॅल्क-का; बेला; सल्फ; सेपि; सोरि; हैड्रास्टि.

संबंधी औषधे :- कॅल्क-फा; बेरि-का; सिलि.

१६३. ट्रांबोडिअम Trombodium

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम आतड्यावर होतो. लक्षणे खाण्यानंतर व पिण्यानंतर जास्त होतात. आव. शौचास होण्याचे अगोदर व नंतर मुरडा होतो. वारंवार शौचास जावेसे वाटते. शौचास पिंगट, रक्तमिश्रित, होते. गुदद्वारात आग होते. रात्रीच्या जेवणानंतर नाकातून शेंबूड वाहतो.

१६४. ट्रिलिअम Trillium

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम स्त्रीजननेंद्रियावर होतो. रक्तस्राव जोराचा, लालभडक रक्तसावाबरोबर मूर्च्छा व घेरी येते. गर्भपात होण्याचा संभव उद्भवल्यास हे औषध घ्यावे. क्षयरोग-रूप पुवळकेला कफ पडतो व थुकीतून रक्त पडते. बाळंत होण्याच्या अगोदर व नंतर होणारा रक्तस्राव. बिटाळ थांबण्याच्या वयात होणारा रक्तस्राव.

डोके :- आवाजाने, चालण्याने, शोकताना जास्त दुखते, पुढे वाकल्याने बरे वाटते.

नाक :- भरपूर रक्त वाहते.

तोंड :- दात काढल्यानंतर होणारा रक्तस्राव.

डोळे :- फार मोठे झाले आहेत असे वाटून खाली गळून पडतील की काय असे वाटते. प्रत्येक वस्तू निळी दिसते.

उदर :- जुनाट हणवण. शौचास नुसते रक्त पडते. आव.

स्त्रीजननेंद्रिये :- गर्भाशयातून रक्तस्राव होतो व त्यावेळेस पाठीच्या, कटीच्या व मांड्याच्या हाडांचे तुकडे होत आहेत असे वाटते-घट्ट बांधून ठेविल्याने बरे वाटते. पोटात गळून गेल्यासारखे वाटते. पाळी दर दोन आठवड्यांनी येते. गर्भाशयातील गुल्मामुळे होणारा रक्तस्राव. विटाळ खूप जातो. गरोदर-पणी शिरा फुगून वेड्यावाकड्या होतात. धुपणी भरपूर जाते-पिवळी व विकट. नाळंतपणानंतर लघवी थेंब थेंब गळते.

श्वसननेंद्रिये :- गुदमरल्यासारखे वाटून श्वासोच्छ्वास अनियमित चालतो व शिंका येतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य आ हो :- हालचाल विटाळ थांबण्याचे वयात. ताठ बसल्याने.

व वा :- मोकळ्या हवेत. भ्रम केल्याने. धट्ट पट्टा बांधल्याने. पुढे वाकल्याने.

सहाय्यक औषधे :- कॅल्क-फा.

संश्लेषी औषधे :- सावि.

१६५. डल्कामारा Dulcamara

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम स्लेष्मल त्वचा-श्वसननेंद्रियाची-मूत्राशयाची व डोळ्याची; पाठ; कंबर; पाठीचे स्नायू; त्वचा; वेंची व रसवाहिन्या यावर होतो. स्लेष्मल त्वचेतून स्नायू भरभर वाहतात. संघिवात. त्वरोग होण्याची प्रवृत्ति. दमट हवेच्या परिणामामुळे ठणका लागतो, बधिरपणा, हुळहुळेपणा व ताठपणा येतो. फाडल्यासारख्या वेदना. इंद्रिये सुली पडण्याची प्रवृत्ति, जीभ वगैरे. पिळल्याप्रमाणे वेदना-आतळ्यात-अंठात वगैरे. बर्फासारखा गरमपणा विशेषतः सुल्या पडलेल्या भागात. जलयुक्त सृज (नाळगुद वगैरे) बर्फाच्या कारखान्यात काम करणाऱ्या इसमांचे

विकार. केव्हाही सर्दी झाली तर डोळ्याचे, घशाचे, भूत्राशयाचे, श्वसन-द्रियांचे किंवा आतड्यात विघाड होतो. एकाच बाजूस आचके येतात. व त्यावेळेस बोलता येत नाही. हवेत एकसारखा बदल झाल्यामुळे होणारे विकार.

मानसिक :- मनाचा गोंधळ; बोलताना योग्य शब्द योजता येत नाहीत, मनाची एकाग्रता होत नाही. खिन्नता. उगीचच रागे भरणे. बोलताना कष्ट होतात. सहजासहजी वात होतो. मागितलेल्या वस्तु नाकारणे.

डोळे :- डोक्याचा मागील भाग मोठा झाला आहे असे वाटते, गार पडतो. डोळे दुखणे संभाषणाने कमी होते. आगपेण-जाड पिंगट खपल्या असतात व त्या खाजविल्याने रक्त येते. गजकर्ण. कपाळावर फळी ठेवली आहे असे वाटते-केस उभे राहिले आहेत असे वाटते.

डोके :- थंडीमुळे डोळे येतात. वाचताना ठणकतात. वरची पापणी लुली पडते. दाट पिवळ्या खाव येतो.

फात :- ठणकत असला म्हणजे मळमळते, रात्रभर दुखत राहिल्यामुळे शोप येत नाही. गोवरानंतर गाळगुंड होतात.

नाक :- नाकात ठणका लागतो. थंडीत चोंदते. उन्हाळ्यात सर्दी होऊन हजवण लागते. जरा मोकळे वारे लागले की नाक चोंदते. विटाळान्या ऐवजी नाकातून रक्त येते. नाकातून रक्त जाण्याची प्रवृत्ति. उपजलेल्या मुलांची सर्दी.

खेडरा :- गाल अगोदर गार पडून नंतर त्यात फाडल्यासारख्या वेदना होतात व खाल्या सुटते. पिंगट-पिवळ्या जाड खपल्या असतात जरा थंड वारे लागले की दुखावयास लागतो. ओठावर ठणकणाऱ्या पुटकुळ्या येतात.

तोंड :- जीभ सुजलेली. लाळ चिकट बुळबुळीत. थंडीमुळे घसा धरतो. तोंड वेडेवाकडे होते, एका बाजूस वळते. जीभ लुली पडते, बोलणे अस्पष्ट. पडजीभ लांब झाली आहे असे वाटते व घशात दाब पडतो.

जठर :- अन्नाचा तिटकारा. एकसारखे गार पाणी प्यावेसे वाटते. शौचास लागली की मळमळते. ओकारी होताना शहारे येतात.

खुदर :- बेंबीमोवती कापल्याप्रमाणे वेदना होऊन हिरवी दुळबुळीत आच पडते. आंबुस पाण्यासारखे जुलाब होतात विशेषतः रात्री. आतड्यात गारवा येतो. बेंबीमोवती त्वग्रोग.

भूत्रेन्द्रिये :- थंडीमुळे भूत्राशय सुजतो. लघवीला वारंवार जावे लागते. कष्टाने थेंब थेंब होते. गारड्यामुळे. लघवी गडूळ-हलेल्यामुळे किंवा दुर्गंधी असते.

गारच्याने झालेले नाळगुद-मूत्राशयाचे स्नायू लुले पडल्यामुळे आपोआप लघवी होते. गारच्यामुळे मूत्राशयात लघवी तुंबते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळशी होण्याचे अगोदर अंगावर पुरळ येते किंवा वैषयिक वासना उत्तेजित होते. विटाळ पाण्यासारखा. कष्टार्तव. विटाळ जाताना अंगावर गांधी येतात. स्तन सुजून हुळहुळे होतात. विटाळाऐवजी स्तन मोठे व ठणक होतात. अंगावर पांजणाच्या स्त्रियांच्या स्तनाना पुटकुळ्या येतात. अंगावरचे दूध बंद झाल्यानंतर त्वग्रोग उत्पन्न होतात. गारठल्यामुळे वाळंतपणानंतरचा विटाळ व स्तनातले दूध येण्याचे बंद होते.

पुरुषजननेंद्रिये :- अंड मोठे होतात व त्यात पिळल्याप्रमाणे वेदना होतात. नपुंसकत्व. बोंडीच्या कातडीवर पुटकुळ्या येतात.

श्वसननेंद्रिये :- घशाच्या मागील बाजूम गुदगुल्या होऊन खोकला येतो. वारंवार उबळ येऊन ती बराच वेळ टिकते. पुष्कळ कफ पडतो. दमा. शारीरिक श्रमानंतर खोकला येतो. फुफुसात छाटा आल्यासारखे वाटून डाव्या छातीत दुखते.

मानपाठ :- मान ताढते. फार वेळ वाकल्याने कंवर दुखते. कंवर गार झाल्यासारखी वाटते.

हातपाय :- हाताच्या हाडावर हाड वाढते, त्वग्रोग नाहीसा केल्यानंतर, तळ-हाताला घाम येतो, संधिवात व हंगवण आलडून पालडून, किंवा त्वग्रोग व संधिवात आलडून पालडून.

त्वचा :- पित्ताच्या गांधी, गारच्याने बरे वाटते, आम्लपित्त झाल्याने जास्त होते. त्वग्रोगात जाड खपल्या बसतात त्या ओलसर असतात, त्यातून रक्त येते. त्वग्रोग वर्तुळाकृती असतात-विटाळशी होण्याचे अगोदर ते जास्ती होतात. कंड सुटते. गुळगुळीत-मांसल चपट्या चामखिळी. नुकत्याच जन्मास आलेल्या मुलांचे त्वग्रोग. केसात झालेला गजकर्ण.

ज्वर :- पाठीत थंडी सुरू होते पांघरणांमुळे किंवा उबने कमी होत नाही. संध्याकाळी थंडी जास्त वाजते. थंडी वाजताना लघवीला व शौचास जावेसे वाटते. दुर्गंधी घाम येतो. लुला पडलेला भाग बर्फासारखा गार पडतो. व वेदना होतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- अंग कढत असताना गारठल्यामुळे; हबेत एकाएकी फरक झाल्यामुळे. अंग उघडे झाल्याने. पावसात भिजल्याने; दमट

जागा- तळधरात. लाव बंद झाल्यामुळे-घाम-स्वरोग-वैगैरे. रात्री. विश्रांतीने. शरदऋतूत. दुखापती. पाऱ्याचे दुष्परिणाम. वीज वावटळीचे अगोदर. थंड पेये. दिवसा उष्ण, रात्री थंडी.

ब बी :- हालचाल केल्याने. उष्णतेने. कोरडी हवा.

सहाय्यक औषधे :- अल्युमि; कलि स; कॅल्क-का; नेट्र-स; बॅरि-का; सरफ.

संबंधी औषधे :- वेला; न्हस-टा; सेपि.

१६६. डाफने Daphne Indica

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम स्नायू; हाडे व डावी बाजू यावर होतो. अवयव- हात-डोके वैगैरे एकमेकापासून वेगळे झाले आहेत असे वाटते. मार लागल्याप्रमाणे वेदना. थकवा. दुर्गंधी. एकदम विजेचे धक्के बसल्यासारखे धक्के बसतात. तंबाखू सेवन करण्याची वासना. उदास, खिन्न. डोके मोठे झाल्यासारखे वाटते. घडापासून वेगळे झाले आहे असे वाटते. जिभेच्या एकाच बाजूला थर जमतो. लाळ कढत दुर्गंधी. लघवी दाट पिंपळी-गट्टळ कुजलेल्या अंड्याप्रमाणे दुर्गंधी. कुले गार झाल्यासारखे वाटतात. अजिबात शोष येत नाही कित्येक वेळा हाडे ठणकल्यामुळे. स्वप्नात काळी मांजरे दिसतात. चिकट; दुर्गंधी, घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- गार हवा. कृष्ण पक्षात. संध्याकाळी अंथरणात.

संबंधी औषधे :- न्हस-टा.

१६७. डायास्कोरिआ Dioscorea

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम-उदर; बेंबी; पित्ताशय व उजवी बाजू यावर होतो. अनेक तऱ्हेच्या वेदना. तंत्र, कापल्याप्रमाणे, उकरल्या-प्रमाणे, पिळवटल्याप्रमाणे असहा वेदना होतात. वेदना एकदम जागा बदलतात किंवा दूरदूरच्या भागात पसरतात. मधुन मधुन थांबून होतात. एकदम थांबून दुसऱ्याच ठिकाणी सुरू होतात. वेदना होत असताना कापरे भरते. चहावाज इसम. थोडे कमी जास्त खाण्यामुळे पचन विघडणारे इसम.

आजसिक :- धावरेपणा; सहजासहजी त्रस्त होतो. वस्तूना भलत्याच नावाने संबोधणे. खिन्नता, वीर्यपात झाल्यानंतर.

डोके :- भरल्यासारखे वाटते. भ्रमल्यासारखे वाटते. डोके खाली ठेचल्याप्रमाणे वाटते. कानशिलात मंद दुखते किंवा सापळ्यात पिळल्याप्रमाणे वाटते, दाबल्याने बरे वाटते, नंतर जास्त होते.

कान :- नाक शिकरताना खोकताना कानात दुखते. मळमळ कानात जाणवते.

काक :- कोणत्याही धाणेरक्या वासाची जाणीव फार येळ राहते.

डोळे :- डोळ्यात गोटी किंवा काडी आहे असे वाटते. कढत बोर आतून बाहेर येत आहे असे वाटते.

तोंड :- सकाळी कोरडे होऊन कडू होते. जीभ चावली जाते. जबडा आपोआप मिटतो.

जठर :- जठरातील वेदना छातीच्या मध्यभागातून हातापर्यंत जातात. टेकरा येताना उचकी लागते. पोटाच्या खळीत मुरडा आल्यानंतर टेकरा येतात.

उदर :- भयंकर मुरडा होतो हालचालीने बरे वाटते. वेदना पाठीत-छातीत हातापर्यंत पसरतात. यकृत ते उजव्या स्तनापर्यंत चमका मारतात. उदरातील वेदनामुळे हातापायांची बोटेसुद्धा दुखावयास लागतात. वात धरतो. गुदद्वार ते यकृतापर्यंत चमका मारतात. पित्ताच्या खड्यामुळे उद्बवलेल्या वेदना. बोराच्या घडाप्रमाणे मूळव्याध. सकाळी जुलाब होतात व त्यामुळे थकवा येतो. शौचास धाई होते.

पुरुषजननेंद्रिये :- शिश्नाचे उत्थापन सर्व रात्र राहते. इंद्रिये शिथिल व गार. मूत्रपिंडापासून अंडापर्यंत वेदना होतात. सुतखडा-शिश्नाचे उत्थापन न होता, स्वप्नावस्था होते व त्यानंतर विशेषतः गुडघ्यात अशक्तपणा वाटतो.

स्त्रीजननेंद्रिये :- कर्णाव-भयंकर वेदना सर्व बाजूला पसरतात व हातापायांच्या बोटांचे पेटके व गर्भाशयातील वेदना आलडुन पालटून होतात.

हृदय :- छातीच्या मध्यभागातून वेदना दोन्ही हातात पसरतात. श्वासेच्छ्वास घेताना छाती फुगत आहे असे वाटत नाही. थोडे भ्रम केले तरी दम लागतो.

पाठ :- खाली वाकल्याने अशक्त झाल्यासारखी वाटते.

हातपाय :- नखुरे-सुरुवातीस नखात टोचावयास लागते. गुंथरी वात-वेदना वरून खाली येतात (विशेषतः उजव्या पायात). हालचालीने, बसल्याने जास्त होतात, स्वस्थ असले म्हणजे किंवा उभे राहिल्याने बरे वाटते. गुडघ्याच्या मागील पोळीतील स्नायुबंध आखडले आहेत असे वाटते. नखे दिसूळ.

उद्भर :- चिकट गार घाम येतो. जननेंद्रियावर उग्र घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- अंग बुमडल्याने; निजल्याने; चहा; खाण्याने; संध्याकाळी; रात्री.

ब डा :- अंग ताठ केल्याने-मागे वाकल्याने. जोराने दाबल्याने. हालचालीने. मोकळ्या हवेत. ताठ उभे राहिल्याने.

संबंधी औषधे :- कोलो; मॅग-का.

१६८. डिक्टामनस Dictamnus

लक्षणाधारण :- या औषधाचा परिणाम स्त्रीजननेंद्रिये व श्लेष्म यावर होतो. स्नायु वाढतात. घशात खालून वर गोळा आल्यासारख्या वाटतो. खाली ओढ लागल्यासारखी वाटून पित्ताची ओकारी होते-उभे राहिल्याने जास्त. वारंवार खूप दुर्गंधी वात सरत राहतो. विटाळाची पाळी लवकर येते. विटाळात काळ्या गाठी पडतात. विटाळशी होण्याचे अगोदर दिसेनासे होते. स्तनात दूध वाहत आहे असे वाटते. विटाळशी होण्याचे अगोदर मांडीच्या पुढील भागापासून व गर्भाशयापर्यंत पेटके येतात. करवडगारी खूप धुपणी जाते. श्लेष्म चालणे. स्वतःच्या मुलांची शरीरे एकमेकाशी शिबतो आहोत अशी स्वप्ने पडतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- उभे राहिल्याने.

संबंधी औषधे :- पल्स.

१६९. डिजिटॅलिस Digitalis

लक्षणाधारण :- या औषधाचा परिणाम हृदय; रुधिराभिसरण-यकृतातील-फुफुसातील व जठरातील द्रव्याचा प्राणील भाग; मूत्रेन्द्रिये, व जननेंद्रिये यावर होतो. अशक्तपणा-सूच्छता आल्याप्रमाणे; बोलवतबुद्धी नाही. हृदयाची क्रिया मंद व त्याचेबरोबर संदिग्ध किंवा ज्यांच्या कारणाचा उलगडा होत नाही अशी लक्षणे उद्भवतात. हृदयाची क्रिया मंद, अशक्त क्रिया अनिश्चित. हालचाल केली तर किंवा यकृताच्या लक्षणाबरोबर व रैगिक लक्षणाबरोबर हृदय जळद चालू लागते. वयात येण्याच्या काळात

हृदयाची क्रिया जलद होते. यकृत मोठे व टणक झाल्यामुळे उद्धवलेली कावीळ. हृदयविकारात होणारी कावीळ. थोडेसे श्रम केले तरी थकवा येतो. शक्तिपात. एकसारखे चालावे असे वाटते. हृदयाच्या ठिकाणी अस्वस्थता उत्पन्न झाल्यामुळे, वारंवार लघवीला होईल होईलसे वाटते व त्यामुळे चालावे असे वाटते. नाळगुद, हृदय व मूत्रपिंडाच्या विकारामुळे उत्पन्न झालेला. सर्वांगात विजेचा धक्का बसल्यासारखे वाटते.

मानसिक :- मनाची चिंतायुक्त अस्वस्थता. पुढे काय होईल याची काळजी वाटते. उदासीनता, गाणे ऐकल्याने, प्रेमभंगामुळे, त्यामुळे झोप येत नाही. सुस्ती. नाडी मंद. वृद्ध इसमांची मूत्रग्रंथी वाढल्यामुळे वैषयिक विचार येतात. भीति-प्रस्त. सर्वांगाचे तुकडे होत आहेत असे वाटते. रात्री जीव गुदमरेल असे वाटते. एकटे असावे असे वाटते.

डोके :- चालताना किंवा उठताना घेरी येते. झोप लागता लागता डोक्यात स्फोट होत आहेत असे वाटते. गार पाणी प्याल्यानंतर किंवा आइसक्रीम खाल्ल्या-नंतर डोके दुखावयास लागते. उशीत डोके जोराने दाबणे, केश ओढणे.

डोळे :- पिवळसर लाल. प्रखर उजेडात किंवा गार वारे लागल्याने डोळ्यात पाणी येते. वस्तु पिवळ्या किंवा हिरव्या दिसतात.

नाक :- बुंध्याशी ओकारीनंतर दुखते.

कान :- कानात उकळत आहे असे वाटते.

जेडरा :- फिकट, निळसर. ओठ निळे.

तोंड :- गोड व एकसारखी लाळ सुटते. जीभ निळसर. जीभ जाड व बिसबिशीत. मळमळ व ओकाऱ्या होताना स्वच्छ.

नाठर :- अतिशय मळमळ-ओकारीने कमी होत नाही. भरण येईल की काय अशा तऱ्हेने मळमळते किंवा पोटाच्या खळीत अगदी गळून गेल्यासारखे वाटते. पोटाच्या खळीत दाबलेले सहन होत. खाणे कमी तहान पार. नुसते अन्नाकडे पाहिले तरी मळमळावयास लागते. पोटात दुखते पण त्याचा खाण्यापिण्याशी संबंध नसतो.

उदर :- यकृत हुळहुळे व मोठे होते. पांढरे चिकट शोचास होते. कावीळ झाली असताना हगवण लागते.

मूत्रेद्रिये :- लघवी थेंब थेंब गळते. एकसारखे लघवीला होईल होईलसे वाटते. लघवी कढत - आग होते. लघवी होताना मूत्राशयाच्या मुखाशी कापल्या-

प्रमाणे किंवा ठुसठुसल्याप्रमाणे वेदना होतात. मूत्राशयात गवताची काडी आत बाहेर खुपसल्याप्रमाणे वाटते. मूत्रमार्गाचा शोथ. लघवीनंतर मूत्राशय भरल्यासारखा वाटतो. लघवी होण्याचे बंद होते.

पुरुषजननेंद्रिये :- पहोटे शिश्न ताठ होते. वृद्धपणी मूत्रग्रंथी मोठी होते. रात्री वीर्यपात होतो. शिश्नाची बोडी सुजते. परमा - दाट, पिवळसर पांढरा साव वाहतो. वृषणवृद्धि - वृषण पाण्याने भरलेल्या पिशवीप्रमाणे दिसते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- पाळीच्या अगोदर वेणा आल्याप्रमाणे उदरात व पाठीत कळा येतात.

श्वसननेंद्रिये :- श्वासोच्छ्वास मंद चालतो. दमा - दीर्घ श्वास घ्यावासा वाटतो. खोकताना खांद्यात व हातात दुखते. कफ गोडसर. कफातून रक्त जाते, हृद्रोगात किंवा जीर्ण खोकल्यात. ओकारीशिवाय कफ बाहेर पडत नाही. छातीत अतिशय अशक्तपणा वाटतो, बोलवत नाही. श्लेष्म लागता लागता गुदमरल्यासारखे वाटते त्यामुळे रात्रीची भीती वाटते.

हृदय :- अशक्त. हालचाल केली की बांबत आहे असे वाटते म्हणून श्वास रोखून स्वस्थ राहणे भाग पडते. वारंवार टोचते. हात वर केले की कळा येतात. हृदयावर ताण पडल्यामुळे अशक्त होते. जरा श्रम केले तरी धडधडावयास लागते. जरा हालचाल केली तर थांबेल असे वाटते. नाडी मंद मधुन मधून थांबते.

हातपाय :- डावा हात अशक्त किंवा बधिर. रात्री हाताची बोटे सुजतात. पायात तापलेली लाल तार खुपसली जात आहे असे वाटते. हाताची बोटे सहज व वारंवार बधिर होतात. पंजे व पाऊले गार. नखे निळी एक पंजा गार, दुसरा कढत.

श्लेष्म :- गुंगी. वरून खाली पडत आहोत असे वाटून दचकून भीतीने जागे होणे.

त्वचा :- गार. पाठीवर गोवराप्रमाणे उगवण. निळी. त्वचेखाली सूज.

ज्वर :- उष्ण लहरी अंगात येतात व त्यानंतर अतिशय अशक्तपणा वाटतो विशेषतः विटाळ थांबण्याच्या वयात. घाम गार, चिक्क.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- उभे राहाताना किंवा अवयव, डोकें वगैरे उभे करताना; श्रम; उष्णता; डाव्या कुशीवर निजल्याने; अन्नाच्या वासाने; थंड पेये; संभोगातिरेक; संगीत;

ब वा :- विश्रांति; गार हवा; पाठीवर सपाट निजल्याने. पोट रिकामे असले म्हणजे ताठ बसल्याने.

संबंधी औषधे :- ग्लेनो; स्पायजे.

१७०. डिफ्थेरिनम Diphtherinum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम घसा व रक्त यावर होतो. बेबनाच्या अभाव पण अवसतपणा व अस्वस्थपणा. सांध्यात ठणका लागतो किंवा फोडल्याप्रमाणे वेदना होतात, निजल्याने बरे वाटते. स्नायूना ओढ लागते. एखाद्या अवयवात धक्के बसतात. अंतर्गत कंप. घटसर्प-प्रतिबंधक म्हणून या औषधाचा उपयोग होतो. घटसर्पानंतर आलेला लुलेपणा, किंवा हतर उपद्रव विशेषतः घटसर्पावरील इन्जेक्शन दिल्यानंतर झालेले. एखाद्या स्नायूस धक्के बसतात. खाव दुर्गंधी. उलटणारा घटसर्प.

मानसिक :- वातात काल्पनिक वस्तु दिसतात, काल्पनिक वस्तु उचलण्याची प्रवृत्ति.

डोके :- केसांच्या कडेला ओलसरपणा.

जाक :- घोरताना किंवा श्वास घेताना नाकाच्या पाळ्या भात बाहेर हालतात. पिवळा दाट शेंबूड पडतो. गिळताना पेये नाकातून बाहेर येतात.

काळसर :- लालसर-गालाचे मध्यभाग निळसर.

तोंड :- जीभ ओलसर, टोक लाल, किंवा टोकाच्या खाली लाल काळसर ठिपका.

घसा :- काळसर, जाड राखी रंगाचा थर-डाल्या टानसिलावर जमतो. दुर्गंधी. घशात गार वारे ध्यावेसे वाटते किंवा गार पेये प्यावीशी वाटतात. वेदनारहित घटसर्प. वारंवार होणारी टानसिलची सूज.

जठर :- गळून गेल्यासारखे वाटते, दूध घोट घोट प्याल्याने बरे वाटते.

हातपाय :- तळहात कोरडे, कडत, सुरकुतत आहेत असे वाटते.

शोथ :- शोषेत डोळे उघडे असून बोलणे.

ज्वर :- ताप फार नसतो. थंडी वाजते नंतर अंग कडत होते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- निजल्याने.

ब जा :- दुधाने. थंडी.

संबंधी औषधे :- कार्बा-अॅसि,

१७१. ड्रोसेरा Drosera

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्वसनप्रणाली, हाडे; विशेषतः लांब हाडे; सांधे; कंठ; छाती; फुफुसे; व गाठी यावर होतो. क्षयरोग प्रतिबंधक म्हणून या औषधाचा उपयोग होतो. क्षयरोग- हाडांच्या, गाठी वंगरे. आचके,

फेफरे. रक्तसाव हाण्याची प्रवृत्ती. आवळल्याप्रमाणे वाटणे, घशात, कंठात, जठरात वगैरे.

मानसिक :- उगीचच राग येतो. बुद्धीन जीव यावा असे वाटते. शुद्धक कारणाने वेफाम होणे. एकाच गोष्टीकडे मन लागत नाही. काही तरी नवे करावेसे वाटते. एकटे राहण्याची भीती वाटते. मित्रांचा संशय येतो. स्वतःचा छळ चालला आहे असे वाटते. अतिशय वेचैनपणा. आपला दुस्वास व मत्सर करणाऱ्या लोकांकडून आपण फसविले जात आहोत अशी भावना.

डोके :- जड, दात्रल्याप्रमाणे वेदना होतात.

नाक :- आंबट वास सहन होत नाही. शिकताना दुसऱे. खोकताना रक्त येते.

डोळे :- खोकताना, आंचके येताना, गोवरात बटवरीत दिसतात.

चेहरा :- उजवी बाजू कटत, डावी गार, व नांगी मारल्याप्रमाणे वेदना.

तोंड :- चव घाणेरडी. रक्तमिश्रित लाळ.

जठर :- आंबट पदार्थांचा तिडकारा व आंबट पदार्थांचे दुष्परिणाम. तेलकट पदार्थ खाण्यानंतर मळमळते. घट्ट पदार्थ गिळता येत नाही. डुकराच्या मांसाचा तिडकारा.

श्वसनेंद्रिये :- मधून मधून बराच वेळ टिकणारी एकसारखी खोकल्याची उबळ येते, खोकला भुंकल्याप्रमाणे खोल, खोकताना गुदमरते. खोकला उदरातून सुख होत आहे असे वाटते, श्वासोच्छ्वास घेता येत नाही; खोकताना दोन्ही बाजू धरून ठेवाव्या लागतात व शेवटी कोरड्या ओकाच्या येऊन ओकावयास होते. प्रथम अन्न नंतर पांढरा कफ पडतो, नाकातून रक्त येते, किंवा गार घाम येतो. खोकल्याच्या उबळीनंतर बडबड करावीशी वाटते. डांग्या खोकला. लहान मुलांचा त्रासदायक खोकला. दिवसा नसतो पण रात्री अंधारणावर डोके टेकले की सुरवात होते; कंठात मुसाने किंवा पिसाने गुदगुल्या होत आहेत असे वाटते. कफ पुवळलेला व रक्तमिश्रित. आवाज बसलेला किंवा नावरहित. छातीत आवळल्यासारखे वाटते. बोलताना, गाताना जास्त. काखेखाली टोचते. बोलताना दम लागतो व प्रत्येक शब्दागणिक घशात आवळल्यासारखे वाटते. आंचके आल्यानंतर थुंकीतून रक्त येते. शिकताना किंवा खोकताना छातीत टोचते. खोकताना किंवा नंतर होणारी लक्षणे.

हातपाय :- लिहिणाऱ्यांच्या बोटांना पेटके येतात. हातात धरलेली वस्तू सोडता येत नाही, हाताची बोटे आखडतात व घट्ट होतात. उजव्या कडिसांध्यात

व मांडीत वेदना होऊन घोटे दुखावयास लागतात, चालताना लंगाडावे लागते. हातपाय हुळहुळे. अंधरुण टणक आहे असे वाटते.

त्वचा :- कंड, चोळण्याने किंवा हाताने पुसण्याने कमी होते.

ज्वर :- थंडी वाजताना चेहरा कढत होतो, पंजे गार होतात. अंधरुणातसुद्धा पुरेशी ऊव आली आहे असे वाटत नाही. डांग्या खोकल्यात ताप येतो. स्वस्थ असले म्हणजे थंडी वाजते, हालचालीने बरे वाटते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- मध्यरात्रीनंतर; निजल्याने; बोलताना; उष्णता; गार अन्न; गोवरानंतर; हसताना; गाताना; पिताना.

ब वा :- दावल्याने.

सहाय्यक औषधे :- कार्बो-व्हेजि; नक्स-व्हा; सल्फ.

संबंधी औषधे :- कॅल्क-का; कोक-कॅ; कोनि; कोरा-रु; पल्स; व्हेरा-आ; सल्फ; सिना.

१७२. थायरॉइडिजम Thyroidinum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम हृदय; उजवी बाजू व त्वचा यावर होतो. तुकडे झाल्यासारखे वाटणे-छाती-कणा वगैरे. मुठीत धरून आबळत्या-सारखे वाटणे; गुदमरल्यासारखे वाटणे. पडून रहावेसे वाटते. चाकरपणा. मूर्च्छा येते. शरीर झपाट्याने वाळत जाते. अनैसर्गिक जाडपणा किंवा लठ्ठपणा. मुलांचे वृषणात न उतरलेले अंड. डोळे पुढे येतात. नाडी जलद चालते. त्वरोग. स्तनांची कटे. गर्भाशयाची गुस्मे. गरोदरपणाची ओकारी. थकल्यासारखे व आजान्यासारखे वाटते, अंधरुणात पडून रहावे असे वाटते. मूर्च्छा येते. लहान मुलांची वाढ खुंटते. कंप. अशक्तपणा आला म्हणजे साखर खावीशी वाटते व ती खाल्ल्याने बरे वाटते. वेड. आंचके. अंगाला थंड वारे लागते आहे असे वाटते. लहान मुलांचे वाळणे. तुटलेली हाडे लवकर जुळून येत नाहीत.

मानसिक :- थकवा पण चिडखोरपणा. किरकोळ गोष्टीने रागावणे. अंगावरचे कपडे काढून रडणे. गुंगी व अस्वस्थ उदासीनता आल्लुन पालटून. खून करण्याची प्रवृत्ति. संशयी. छळ चालला आहे असे वाटते. कुरकुर.

डोके :- डोळ्यावर जडपणा येऊन दुखते. केस गळून पडतात. मेंदू हलका झाला आहे असे वाटते.

डोळे :- पुढे येतात, गळगंड होऊन. हळुहळु पाहण्याची शक्ती कमी होत जाते.

नाक :- घरात कोरडे असते, उघड्या हवेत ओले होते.

तोंड :- ओठ कोरडे व लाल. तांब्याच्या धातूप्रमाणे जिभेच्या टोकाला चव. जिभेवर जाड थर.

घसा :- घसा व कंठ कोरडा. घशात आरपार काटा खुपसला आहे असे वाटते.

जठर :- गोड खावेसे वाटते. गार पाण्याची तहान लागते.

उदर :- यकृताच्या जागेत कापल्याप्रमाणे वेदना होतात, दीर्घश्वास घेतल्याने आस्त होतात. वात धरून तो इकडे तिकडे फिरतो—गुडगुड आवाज होतो नंतर जुलाब होताना वारे जाते. ओंठीपोटात खाली ओढ लागून त्या वेदना मांडीत जातात.

मूत्रेद्रिये :- लघवीला फार होते. अशक्त मुलांना अंथरुणात लघवी होते. लघवी सुवासिक. मधुमेह.

स्त्रीजननेद्रिये :- ओटीपोटातून मांड्यापर्यंत ओढ लागते किंवा ठणका लागतो. गर्भाशयात कुरतडल्यासारखे वाटते. बाळंत होताना आचके येतात. नष्टार्तव.

श्वसननेद्रिये :- गारव्यातून खोलीत शिरल्याने खोकला येतो व घशाशी जळजळ होते. कंठ कोरडा. आराम खुर्चीवर निजल्याने दम कमी होतो.

हृदय :- घडघडते, अगदी थोड्या श्रमाने मुठीत आवळल्यासारखे वाटते त्यामुळे दम लागतो. हृदयाचे ठोके कानात घण मारल्याप्रमाणे ऐकू येतात. वेदना काखेपर्यंत जातात. रक्त वरून खाली जोराने वाहत आहे असे वाटते. कष्टदायक श्रमाने हृदय मोठे होते. हृदय उड्या मारीत आहे असे वाटते.

हातपाय :- अतिशय श्रमामुळे झालेली अवास्तव वाढ. डाव्या हाताची बोटे बधिर होऊन नंतर उजवा पाय बधिर होतो. हातावर व पंज्यावर शिरा फुगलेल्या दिसतात. हातापायात थरथरते, कापतात. डावा पंजा बर्फासारखा गार. पंजे गार, चिकट.

त्वचा :- अतिशय कोरडी. अंगावर गार वारे वाहात आहे असे वाटते. उगवण न येता खाज सुटते. कापिल्लीत कंड येते.

ज्वर :- अंगात उष्ण 'लाटा' आल्यासारखे धाटून नंतर थंडी वाजते किंवा भरपूर घाम येतो. घाम तेलकट. कुबट.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- जराशी थंडी किंवा किंचितही श्रम.

ब वा :- पोटावर निजल्याने. आराम खुर्चीवर पडल्याने.

संबंधी औषधे :- कॅल्क-का; ग्लोनो.

१७३. यूजा Thuja Occidentalis

स्वयंसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्लेष्मल त्वचा- मूत्र-जननेंद्रियांची व आतडी; मन; मज्जातंतु; डोक्याचा मागील भाग; गाठी; त्वचा; डावी बाजू व रजःपिंड यावर होतो. शरीर विसविशित व थकलेले; अतिशय थकवा; शरीर झपाट्याने वाळते. मऊपणा. मांसांकुरांची अवास्तव वाढ-मोड मस, चामखीळ-वेढ अमलेली, काळी वगैरे. बाह्योपचाराने चामखीळ-मस याना वरे केल्याने झालेले दुष्परिणाम. दुर्गंधा-तिखट कुबट; कुजकट, वास. तेलकट-त्वचा-शौच-घाम. थेंब थेंब वाहत आहेत असे वाटते विशेषतः मूत्रमार्गात. आग होते. टोचल्याप्रमाणे-ओढल्याप्रमाणे किंवा इतस्ततः फिरणाऱ्या वेदना होतात व त्या उष्णतेने जास्त होतात. बधिरपणा येतो. संधिवात. धके बसणे. बाह्योपचाराने परभ्याचा साव बंद केल्याने झालेले दुष्परिणाम. देवी टोचण्यामुळे झालेले दुष्परिणाम. विकार झालेला भाग मृतवत दिसतो. तंबाखूचे दुष्परिणाम. शरीराच्या वरच्या भागात धके बसतात. कंपवात. हाडापासून मांस सुद्धा लोंबत आहे असे वाटते. चालताना शरीर हलके आहे असे वाटते. रडणारी ताण्टी मुळे. मूळ जगोपासून वेदना एकसारख्या पसरत जातात. शरीर बारिक, नाजुक व त्याचे तुकडे होतात असे वाटते. गाठीत फाडल्या, टोचल्यासारख्या वेदना होऊन त्यांचे तुकडे होत आहेत असे वाटते.

मानसिक :- चिडखोर, खिन्न, आयुष्याचा तिरकारा. मनात आत्मक कल्पना येतात नंतर त्यापैकी काही मनात ठाम होतात. शरीर व आत्मा वेगळे आहेत असे वाटते. शरीर काचेचे आहे असे वाटते, शरीर टिसूळ आहे असे वाटते, आत काही जिवंत फिरत आहे असे वाटते, जवळ कोणीतरी आहे असे वाटते. आपण दुसऱ्या जवरदस्त शक्तीच्या ताब्यात आहोत असे वाटते. किरकोळ गोष्टीत चिंताप्रस्त व उतावीळ. मनाचा एकाग्रता होत नाही. संगीत ऐकल्याने रडू येते व कापरे भरते. जलद वोलण किंवा शब्द मिळणे. आपल्याला कोणी जवळ येऊन स्पर्श करू नये असे वाटते (स्त्रियांना). बाऱ्याची, हिरव्या रंगाच्या पत्र्याची भीती वाटते. चिडखोर, भांडखोर, मत्सरी, मुलाच्या, नवऱ्याच्या बाबतीत पण परक्यांचा देखत मनावर ताबा.

डोके :- घेरी येते - झोपाळ्यावर झोके घेत आहोत असे वाटते, डोळे मिटल्याने वर किंवा बाजूस पाहिल्याने जास्त. डोक्यात फाडल्याप्रमाणे वेदना

होतात किंवा खिळा मारल्याप्रमाणे वाटते विशेषतः डाव्या बाजूस. केस कोरडे व दुभगतात; गळतात. संभोगातिरेकाने डोके दुखते, मान मागे वाकविल्याने बरे वाटते. डोक्यातून पांढरा कोंडा जातो. गोडूस वास असलेल्या घाम येतो.

डोळे :- रक्तासारखे लाल; पाण्याने भरलेले; उघडे राहतात. रंजनवाढ्या येतात किंवा गाठी येतात. डोक्यातून गार वारे डोक्यातून बाहेर येत आहे असे वाटते, गरम फडके गुंडाळल्याने बरे वाटते.

कान :- पाण्यासारखा, पुवळलेला, दुर्गंधी खाव येतो. गुठका गिळताना कानात कटकट आवाज होतात. पाणी उकळल्याप्रमाणे आवाज होतात.

नाक :- रक्ताच्या खवल्या वसतात किंवा नाकात मासासारखा वास येतो. नाकातून रक्त येण्याची प्रवृत्ति. नाक शिंकरताना दात दुखतात. दात हिरवा शेवूड.

चेहरा :- फिकट, रेंगाप्रमाणे, पांढरा तुकतुकीत, डोळ्यांखाली काळसर. चेहऱ्यावर कोळिष्टके चिकटल्याप्रमाणे शिरा दिसतात. गालाच्या उंचवट्यावर उकरल्याप्रमाणे वेदना होतात, स्वप्नाने जास्त. त्वचा तेलकट.

तोंड :- हिरड्यांच्या कडाजवळ दात कुजतात. कुरतडल्याप्रमाणे दातांना वेदना होतात, थंडीने किंवा चहा घेतल्याने जास्त होतात. जिभेच्या कडाशी बुंध्याशेजारी पांढरे फोड येतात व ते अतिशय दुखतात. जिभेखाली लाल गोळा उत्पन्न होतो. दातांचे तुकडे पडतात, ते पिवळे होतात. जीभ वारंवार चावली जाते. चव गोडूस.

घस्त्रा :- कफ साचतो व तो खाकरताना त्रास होतो.

जडर :- पेये गिळताना आवाज होतो. मोठ्या आवाजाच्या टेकरा येतात. करपट किंवा तेलकट टेकरा. चहावाज लोकांचे अग्निमांय. कांदे सोसत नाहीत. बटाट्यांचा व ताज्या मांसाचा तिटकारा.

उदर :- उदरात डोसल्यासारखे वाटते. पिळवटून कापल्यासारखे वाटते. विशेषतः आतड्यात, जांघात, भूत्राशयात, मूत्रमार्गात. आतड्याचे चलनवर्तन बंद होते. गुडगुड आवाज होऊन नंतर गवतासारखे हिरवे किंवा पाण्यासारखे वेदना-रहित जुलाब होतात. शौचास होताना गुडगुडल्यासारखा आवाज होतो किंवा ते फटविशी बाहेर येते-सकाळच्या न्याहारीनंतर जास्त होते. शौचात टणक काळ्या गाठी पडतात व त्याबरोबर जोराने पाणी बाहेर येते. वात

सरतो. गुदद्वार व आसपासचा भाग भोलसर. मुळव्याधीने मोड मुजलेले त्यामुळे बसल्याने त्रास होतो. गुदद्वारात टोचते, आग होते. गुदद्वारात भेगा पडतात. मासांकुरांची वाढ. उदर मोठे फुगलेले, मध्ये हकडे तिकडे उंचवटे दिसतात. आत काहीतरी जिवंत फिरत आहे असे वाटते (वृद्ध कुमारिका). उदराचा वरचा भाग आत गेलेला.

मूत्रेन्द्रिये - लघवी होताना आग होते. लघवी येव येव गळते, दुर्गंधी किंवा भरपूर होते. वारंवार जावे लागते. लघवीला बसल्यानंतर काही वेळाने लघवी सुटते. डावे मूत्रपिंड ते पोटाच्या खळीपर्यंत वेदना होतात-हालचालीने जास्त. मूत्रमार्गात आतून बाहेर कापल्यासारखे वाटते. मूत्रग्रंथी मोठी होते. मूत्राशयात कापल्या-पिळल्याप्रमाणे वेदना होतात. लघवीची धार दुभंगलेली व लहान. मूत्रमार्गात लघवीचा येव वाहत आहे असे वाटते. रात्री खोकताना लघवी न कळत होते. मधुमेह.

पुरुषजननेन्द्रिये :- घाण येते. अंड ठेचल्याप्रमाणे वाटतात. बोंडीवरची कातडी सुजते, कुजते. परमा, लघवी होताना भाजल्यासारखी आग होते. शिश्र ताठ होऊन दुखते, रात्री. मूत्र ग्रंथी मोठी होते. वृषणाळा गोंडूस वासाचा जाम येतो. अंड मार लागल्याप्रमाणे दुखतात व वर उचलले जातात. बोंडीवर मासांकुर येतात.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- रजःपिंडात फाडल्याप्रमाणे वेदना होतात (डाव्या), विटाळसेपणी जास्त. योनी अतिशय हुळहुळी, संभोग करताना अडथळा येतो व कंड सुटते. धुपणी दाट हिरवी. विटाळ कमी जातो किंवा जातच नाही. विटाळशी होण्याचे अगोदर इंद्रियांना खूप घाम येतो. मोड मासांकुरांची वाढ, रक्त येते. स्तनांची बोंडे आत जातात. गर्भ जोराने फिरतो, त्यामुळे जाग येते. तिसऱ्या महिन्यात गर्भपात होतो.

श्वसनन्द्रिये :- श्वास वरवर व कष्टाने होतो. दमा. छातीत निरनिराळ्या जागी टोचते. लहान मुलांचा दमा (आर्सेनिक नंतर घ्यावे). फक्त दिवसा खोकला येतो, गार अन्न पेयाने जास्त. निजल्याने कफ लवकर बाहेर येतो. कफ दद्याप्रमाणे. छातीतील वेदना निरनिराळ्या ठिकाणी जातात. गळ्याखालची हाडावरील त्वचा निळी होते. छातीवर पिंगट ठिपके पडतात.

हृदय :- धडधडते व त्यावेळेस काळजी वाटते.

पाठ :- पाठीत ठुसठुसते. मूत्रपिंडाच्या जागी दाबल्यासारखे वाटते. स्नायू वाळतात. कुवड, वाकून उभे राहावे लागते. रक्ती गळवे येतात.

हातपाय :- सांध्यात आवाज होतात. हाताची बोटे बधिर व गार होतात विशेषतः रात्री, झोपेतून जागे झाल्यानंतर. हातापायांच्या बोटांची टोके सुजतात किंवा त्यांना मुंग्या आल्यासारखे वाटते. कमरेचे सांधे चालताना निखळल्यासारखे वाटतात. हात पाय लुले पडल्यासारखे वाटतात. गुडघ्यात अस्वस्थपणा वाटतो. तळपाय दुखतात. चालताना पाय लाकडाचे किंवा काचेचे आहेत असे वाटून ते सहज मोडतील असे वाटते. पावलांना करवडणारा दुर्गंधी घाम येतो. टाच व टाचेच्या स्नायुबंधात दुखते. नखे मांसात रुततात. नखे दिसूळ, मऊ, रंगीबेरंगी, वेडीवाकडी, त्यावर एकावर एक असे खवळे बसतात. संधिवात परमा बंद केल्यानंतर.

त्वचा :- पिंगट, चट्टे पडलेली, अस्वच्छ, केसाळ. गार पाण्याने उगवणीत अतिशय कंड सुटते व आग होते. मोड-ओलसर-दुर्गंधी. व्रण-निळसर पांढरे. त्वचेत नांगी मारल्याप्रमाणे वाटते किंवा आत काहीतरी उडत आहे असे वाटते. खरूज, पाठीवर रक्ती गळवे येतात. दुर्गंधी फोड-त्यांची तोंडे बसलेली. कपड्यानी झाकलेल्या जागी उगवण येते.

झोप :- डार्या कुशीवर झोप येत नाही. मेलेल्या इसमांची, वस्त्रे खाली पडत आहेत अशी स्वप्ने पडतात. निद्रानाश.

ज्वर :- हुडहुडी भलून जांभया येतात-उष्णतेने बरे वाटत नाही. लघवी करताना थंडी वाजते. मांड्यातून थंडी सुरू होते. छाती फटत झाल्यासारखी वाटून पंजे बर्फासारखे गार होतात, नाकातून रक्त पडते किंवा खोकला येतो. उघड्या अंगाला घाम येतो व कपडे असलेल्या अंगात कोरडी उष्णता भासते, पंजे गार होतात, धुतल्याने बरे वाटते. जननेंद्रियांना भरपूर घाम येतो विशेषतः मंडळीत बसल्याने. घाम दुर्गंधी, तिखट वासाचा, गोंडूस किंवा लसणीसारखा व त्याने डाग पडतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- द्रुमट थंडी; उष्णता-अंधरुणाची; नियमित वेळी पहाटे ३ वा, व दुपारी ३ वा. प्रतिवर्धी; विटाळसेपणी; चंद्रकला वाढत असताना; लघवी करताना; परमा; गरमी; पारा; देवी टोचणे; चहा, कांदे. तेलकट पदार्थ; उन्हा. चघळताना; प्रस्तर उजेड, ताणल्याने.

ब धा :- गरम वारे; डोके गुंडाळण्याने; भरपूर खाव गेल्याने; शिकल्याने; हालचालीने; पायाची अटी घातल्याने; स्पशने; हातपाय आखडल्याने.

सहाय्यक औषधे :- आर्से; नाय-ऑसि; नेट्र-स; पल्स; अर्ब्यु; मेडो; सल्फ; साबि; सिलि.

संबंधी औषधे :- असाफि; इमे; कलि-का; कॅल्क-का; लायको.

१७४. थेरिडिआन Theridion

सर्वसाधारण :- या कोळ्याच्या विपाचा परिणाम **मज्जातंतु**; कणा; हाडे; डावीबाजू-डोके-छाती; यावर होतो. **आवाज असद्या होतो, शरीर भेदून जात आहे असे वाटते.** काही सहन होत नाही. आवाजाने वात दुखावयास लागतात, मळमळते, थंडी वाटते, सर्व शरीरात वेदना होत आहेत असे वाटते, वेदना होत असलेल्या जागी जास्तच दुखावयास लागते. पाणी आहे त्यापेक्षा जास्त गार लागते. आत कोणा तरी उड्या मारीत आहे असे वाटते. हाडे मोडल्यासारखी वाटतात, कुजतात. क्षय-डाव्या फुफ्फुसाच्या वरच्या टोकात टांचते, यांग्य निवड केलेल्या औषधाची क्रिया टिकत नाही. हिस्टेरिआ, मुलांचे वाळणे, गाठी मोठ्या होतात व शरीर वाळते. आग होते. नांगी मारल्याप्रमाणे वेदना. सूर्यावात.

मानसिक :- थुलक गोष्टीने दमकणे, निरर्थक चाळा करावासा वाटतो. आपण दोन आहोत असे वाटते. कोटल्याही गोष्टीत मन रमत नाही. वेळ भराभर जात आहे असे वाटते. बडबड व आनंदी असणे.

डोके :- मळमळून घेरी येते विशेषतः डोळे मिटल्याने, वाकल्याने, थोड्या हालचालीने, गुडघे टेकल्याने. जरा हालचाल केली तर मळमळते, घेरी येते व ओंकावयास होतो. डोके झोपेत दुखावयास लागते-धक्का लागल्याने जास्त दुखते. डोके जाड झाले आहे असे वाटते; आपले स्वतःचे नसून दुसऱ्याचे आहे असे वाटते, स्वतःचे डोके आपण वर उचलून किंवा दूर करू शकू असे वाटते. डोके शीचानंतर जास्त दुखावयास लागते. डोके दुखत असताना निजवत नाही.

डोळे :- डोळ्यापुढे चमचमाट होऊन नंतर दृष्टी अंधुक होते. खाली वाकताना डोळ्यापुढे काजवे चमकतात. दृष्टि मंद होऊन नंतर डोके दुखते.

व्हास :- थोडा आवाज, प्रत्येक नाद सर्व शरीरात पसरत आहे असे वाटते, विशेषतः दातात. धवधव्यातून पाणी पडत आहे असा आवाज होतो.

नाक :- नाकाच्या बुंध्यावर दुखते. पिनस, पिवळा हिरवट दाट दुर्गंधी नाकातून स्याव येतो. नाकाच्या मागे घशातील भागातून स्याव येतो.

चोहूरा :- फिकट, जवळा हालत नाही, विशेषत सकाळी.

तोंड :- आपोआप उघडे राहते, बंद करता येत नाही. हुडहुडी भरली असताना तोंडाला फेस येतो. गारपाणी दाताना जास्त गार लागते. तोंडाला बुरा चटला आहे असे वाटते, बधिर होते. झोपेत जिमेचे टोक चावले जाते.

जठर :- जरा हालचाल केली की मळमळते. आगवोट लागते. सारखे काहीतरी खावेण्यावेसे वाटते पण काय ते समजत नाही. केळी, नारिंग, आंबट फळे, पेये, दारूची इच्छा.

उदर :- यकृतात आग होते. पांथरीवर नांगी मारल्याप्रमाणे वेदना होतात. जांघांत संभोगानंतर दुखावयास लागते, किंवा हालचालीने, मांडी दुमडल्याने जांघांत दुखते. यकृतात गळू होते.

मूत्रेंद्रिये :- लघवीला फार होते, रात्रीची.

पुरुषजननेंद्रिये :- दुपारच्या ओपेत वीर्यपात होतो. मूत्रग्रंथि मोठी होते. शिबणीत गोळा बसल्यासारखे वाटते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळ सुरू होण्याच्या व थांबण्याच्या काळांत हिस्टेरीआ होतो. नष्टार्तव.

श्वसनेंद्रिये :- छातीच्या डाव्या बरगड्यांच्या छातीकडील टोकाशी वेदना होतात. छातीत फार हवा जात आहे असे वाटते. डाव्या फुफ्फुसांच्या वरच्या टोकात टोचते. भयंकर खोकला येतो व त्याने शरीर एकत्र गोळा होते. क्षय.

हृदय :- हृदयाजवळ दुखते त्यामुळे चिंता वाटते. वेदना हात व डाव्या खांद्यापर्यंत जातात. घेरी येताना नाडी मंद होते.

पाठ :- कणा अतिशय हुळहुळा त्याला दाब किंवा धक्का लागलेला सहन होत नाही. नांगी मारल्याप्रमाणे वेदना.

ह्यातपाय :- वरच्या हातात आग होते. पंज्यात अस्वस्थपणा वाटतो, त्यामुळे ते पिळवट्यावेसे वाटतात. जांघात संभोगानंतर दुखते. कोपर ते खांद्यापर्यंत नांगी मारल्याप्रमाणे वेदना होतात. पाऊलावर पांघरुण घेऊन निजणे, ते उघडे टाकवत नाहीत.

त्वचा :- त्वचेत नांगी भोसकल्याप्रमाणे वाटते. कंड.

ज्वर :- अंतर्गत गारवा. गार घाम उगीचच्या उगीच येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- आवाज; स्पर्श; डोळे मिटल्याने; जराशी हालचाल; धक्का; गाडी, आगवोट; संभोग. कपडे धुतल्याने.

न वा :- सपाट निजल्याने, विश्रांति, उष्णता.

संबंधी औषधे :- असार; सिलि.

१७५. नक्स मोस्चेटा (जायफळ) Nux Moschata

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मन; मज्जातंतु, स्त्रीजननेंद्रिये; पचनशक्ति; लहान मुले व वृद्ध बायका यावर होतो. कोणत्याही विकारात किंवा विकारामुळे मनस्वी गुंगी येते. दिवसा-श्रमामुळे-विटाळसेपणा उबरात वात धरला असताना गुंगी येते. कोरडेपणा (श्लेष्मल त्वचेचा) पण तहान लागत नाही. अंग थंडगार होते. वेदना इतस्ततः फिरतात. जडपणा जिभेचा-डोळे वगैरे. रक्तखाव काळसर. वाळक्या स्त्रिया व ज्यांना उगीचच्या उगीच मूर्च्छा येते अशा स्त्रिया, शौचाचे वेळी किंवा विटाळसेपणी थोड्याशा वेदनामुळे, रक्त पाहिल्याने मूर्च्छा येते. रडणे व हसणे आळी-पाळीने स्तन लहान असतात. जठरात-यकृतात -- घशात वगैरे टणक गोळा आहे असे वाटते. चालण्याचा प्रयत्न केला तर शोकांडे जातात. हिस्टेरिया. आपोआप हालचाल, किंवा कांही कृत्ये घडतात. लहान मुलांना हगवण झाली असताना आंचके येतात. केफरे असताना बेशुद्धि येत नाही. लुळे पडलेल्या भागाना आंचके बसतात त्यांना कंप येतो. मानसिक श्रम, धास्ती, उगवण बाह्योपचाराने बंद केल्यामुळे झालेले उपद्रव.

मानसिक :- स्वप्नात असल्याप्रमाणे. भविष्यज्ञानी, अंतर्ज्ञानी. वस्तु आहेत त्यापेक्षा मोठ्या दिसतात किंवा बदललेल्या दिसतात मनात आलेले विचार एकदम नाहीसे होतात. बोलताना वाचताना, लिहिताना चुकीचे शब्द वापरणे, डोके दुखीत, पूर्व गोष्टींची पूर्ण विस्मृति. मेंदूचा थकवा. मोठ्याने बोलणे, स्वतःशी चेष्टा करणे, थट्टा करणे, हसणे, नक्कल करणे. स्वतःला दोन डोकी आहेत असा भ्रम, आपण दोन आहोत असा भ्रम वेड; असंबद्ध हास्यास्पद हातवारे करणे. समोवतालची जागा, परिस्थिती बदलली आहे असे वाटणे, नेहमीचे रस्ते ओळखत नाहीत. थोडा वेळ म्हणजे शीर्षकाळ वाटतो; तरंगत आहोत असे वाटते.

डोके :- घेरी येते, हवेत तरंगत आहोत असे वाटते. मोकळ्या हवेत चालताना घेरी येते. डोके आखात दुखते, जोराने दाबल्याने बरे वाटते. घेरी आली असताना मोकळ्या हवेत चालताना दारू प्याल्याप्रमाणे शोकांडे जातात, डोके भरल्यासारखे वाटून रंद होत आहे असे वाटते. मेंदू सैल होऊन चालताना कबटीवर आपटतो आहे असे वाटते. वेदनारहित दुसडुसते. आंचके आल्याप्रमाणे डोके हलते, त्यामुळे बोलता व गिळता येत नाही.

डोळे :- वस्तु मोठ्या दिसतात, दूर आहेत असे वाटते, दिसेनाश्या होतात किंवा लाल दिसतात. दिसेनासे होऊन मूर्च्छा येते. डोळे कोरडे त्यामुळे पापण्या हालविताना त्रास होतो

कान :- तीक्ष्ण. दूरचे आवाज मोठ्याने ऐकू येतात.

नाक :- तीक्ष्ण. नाकातून काळे रक्त येते. कोरडे; चोंदते.

चेहरा :- फिकट. ओठ विलग होतात. खुळया मुलाप्रमाणे.

तोंड :- दात ओढल्यासारखे वाटतात. तोंड व घसा कोरडा पडतो पण तहान लागत नाही, क्षोपेत जास्त. जीभ टाळ्याला चिकटते. दाट, कापसाप्रमाणे लाल. खडूसारखी चव. गरोदरपणी दात दुखतात, उष्णतेने बरे वाटते. खडु सारखी चव. जीभ बधिर; लुली पडते.

जठर :- खाताना किंवा अन्नाचा विचार मनात आला तर अन्नाचा तिडकारा येतो. अग्निमान्द्य. घसा कोरडा, गिळावयास त्रास होतो. अतिशय चमचमीत मसाल्याचे पदार्थ खावेसे वाटतात व तेच पचतात. पचनक्रिया मंद, खाल्लेल्या अन्नाचा वात तयार होतो. गर्भाशयात पेशरी वातल्यामुळे मळमळते व ओकावयास होते.

जुद्धर :- अतिशय फुगते. काही खाले तरी वात धरतो. वातामुळे मुरडा होतो. ओटीपोटावर फळी देविली आहे असे वाटते. शौचास मऊ असले तरी कष्टाने बाहेर येते. शौचास दुर्गंधी - विवलेधमक होते. खाल्ल्यानंतर शौचास जावे लागते विशेषतः रात्री. शौचास होताना किंवा नंतर मूर्च्छा येते. बेंबी हुळहुळी, पुबळते. उन्हाळी हंगवण.

मूर्च्छेद्रिये :- दारु प्याल्यामुळे, हिस्टेरिआत, वाख्यानंतर, गर्भाशयाच्या विकारामुळे लवचीला कटाने व थेंब येव होतो.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळ दाट काळसर. पाळी अनियमित, विटाळाचे प्रमाण अनियमित, विटाळ बंद होतो व त्यामुळे वारंवार मूर्च्छा व गुंगी येते. योनीतून वारे जाते. विटाळाच्या ऐवजी धुपणी जाते. धुपणी गडद रक्तमिश्रित. वाळंतपणाच्या वेणा मंद किंवा अनियमित. स्तन अतिशय लहान. पेशरी वातल्यामुळे गर्भाशयांत दुखते. विटाळ एकसारखा व भरपूर जातो.

श्वसनेंद्रिये :- वाऱ्यातून चालताना आवाज बसतो. अंतरुणाच्या उबने खोकला थांबतो.

हृदय :- धडधडते-चालण्याने गरम पाणी प्याल्याने बरे वाटते. नाडी अनियमित अशक्त. खिन्नता, भीती, धास्ती वाटल्याप्रमाणे हृदय धडधडते. फडफडते. नाडी इतका वेळ थांबते की मरण आले की काय असे वाटते पण पुन्हा सुरु होते.

पाठ :- कधी कण्यात तर कधी कमरेत तीव्र वेदना होतात. पाठीचा कणा दुखतो गाडीत पाठीत दुखते. गुदास्थित व माकडहाडांत वेदना होतात.

हातपाय :- तळहात कोरडे. थोडे श्रम केले तरी थकतात. हवेत तरंगत आहेत असे वाटते. संधिवात - दमट थंड हवेत, गार पावसाळी हवेत जास्त होतो. उष्णतेने बरे वाटते. पंगुपणा, हिस्टेरिआत.

त्वचा :- कोरडी गार.

श्रोण :- अतिशय गुंगी व घेरी येते, वेगुद्धी. सर्व तक्रारीत गुंगी येते

ज्वर :- थंडी व ताप आलटून पालटून. थंडी वाजताना गुंगी येते. लाल घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- गार पाण्याचे स्नान; दमट थंडी; गार बारे; धुके; पावले गार झाल्याने; गरोदरपणी; ऋतु बदलताना; भावनामुळे; विटाळसेपणी; धक्का; खरचटणे; क्षुल्लक कारणे; मानसिक धक्का किंवा श्रम; उन्हाळ्यांत; उष्ण हवा; हालचाल. वेदना होत असलेल्या बाजूस निजल्याने.

ब वा :- फटत पाण्याने शोकल्याने; खोलीची उष्णता; कोरडी हवा.

सहाय्यक औषधे :- कॅल्क-का; लायको.

संबंधी औषधे :- ओपि; कॅनेवि; क्रोक; गेल्से; मोस्क; न्हस-टा.

१७६. नक्सव्हामिका (कुचल्याची बी) Nux Vomica

सर्वसाधारण:- या औषधाचा परिणाम मज्जातंतू; पचनेंद्रिये-जठर-यकृत-आतडी; श्वसनेंद्रिये; व पुरुष यावर होतो. कोणतीही क्रिया अत्यंत झपाट्याची असली तरी ती अनियमित असते, मधून मधून होते व अर्धवट राहते, एखादी क्रिया होईल होईलशी वाटते पण होत नाही. शरीर व मन संत्रस्त व त्याना काहीही सहन होत नाही. पिलवटल्याप्रमाणे वाटणे; धक्के बसणे; आचके येतात पण शुद्धी असते. ताणून अखडल्यासारखे वाटणे, चमका मारणे. आत काहीतरी खरखरीत वस्तु आहे असे

वाटते. मार लागल्याप्रमाणे हुळहुळपणा; उदराचा-मेंदूचा वगैरे. आत खरबडल्यासारखे वाटून हुळहुळपणा वाटतो-घसा, कंठ वगैरे. बारंवार सर्दी होते. पित्त प्रकृति. मूर्च्छा येते-ओकारीनंतर-वेण। आल्यानंतर वगैरे. किडकिडित, उथोगी इसम. घरात वसुन मानसिक श्रम करणारे इसम. चैनी व विलासी इसम. खाण्यापिण्याच्या बाबतीत चोखंदळ इसम. आपल्याला कोणते पचेल किं पचणार नाही या बाबतीत नेहमी प्रयोग करणारे. अग्निमांदांनी पछाडलेले इसम. विकार होण्याच्या अगोदर वेदना व्हावयास लागतात. एकाच वेळी अनेक कार्यात पडणारे इसम. अनेक प्रकारची औषध घेतलेले इसम. दारू, मुष्टिमैथुन, संभोगातिरेक यामुळे उत्पन्न झालेले दुष्परिणाम. रक्तस्त्राव होण्याची प्रवृत्ति, शौचास होताना फेफरे, आचके येतात. कंठ, लुलेपणा.

मानसिक :- दुसऱ्यांचे दोष दाखविण्याची प्रवृत्ति. उद्योगी, चपळ, रागीट व उतावीळ. वेदना असल्या होतात त्यामुळे वेड्यासारखे वागणे, रडणे, आस्थे-वाईक, घाबरट व प्रसुब्ध. टोचून बोलणे. द्वेष करणे. निष्कारण खिन्न व चिडखोर. दरिद्री होऊ अशी भीती वाटते. मनात येतील त्या भयंकर गोष्टी करण्याची प्रवृत्ति. आततायीपणा. आपले लग्न झाले तर कसे होईल. याची अतीशय भीती वाटते. वेळ सावकास जात आहे असे वाटते. दुसऱ्यांचे संभाषण, वाचणे सहन होत नाही. समाधान केले तर राग येतो.]

डोके :- पोट रिकामे असले म्हणजे घेरी येते-डोळ्यापुढे अंधारी येते किंवा क्षणभर बेसुद्ध झाल्यासारखे वाटते. घेरीत मेंदू किंवा इतर वस्तू चक्राकार फिरत आहेत असे वाटते. डोक्याची कातडी हुळहुळी. कपाळ फुगलेले. कपाळ दुखते व ते कशावर तरी दाबावेसे वाटते, उन्हात गेल्याने डोके दुखते. अर्धशिशू.

डोळे :- लालबुंद. विकार झालेल्या बाजूच्या डोळ्यातून पाणी येते. उजेड सहन होत नाही. दारू व तंबाखु यांनी आलेले दृष्टिमांद्य.

कान :- आंत घशाशी कंड सुटते. कोरडा.

नाक :- नाकपुड्या हुळहुळथा. नाक चोदलेले पण एका बाजूस पाणी गळते. जोर-जोराने शिंका घेतात किंवा शिंका अर्धवट येतात. नाकात अतिशय वळ-वळत्यासारखे वाटून (डाव्या नाकपुडीत) सर्दी होते. दिवसा व मोकळ्या हवेत नाक खूप गळते, रात्री चोंदते, लहान मुलांचे. वासामुळे मूर्च्छा येण्याचा संभव. खोकताना रात्री, किंवा मूळव्याधीचे रक्त थांबल्यामुळे नाकातून

रक्त येते. घ्राणेंद्रिय अत्यंत तीक्ष्ण. गंधक जळत आहे किंवा शिळ्या दह्यासारखा वास येतो.

चेहरा :- लाल, फुगोर किंवा पिंबळसर—विशेषतः नाका व तोंडा भोवती. तोंडाचे डावे कोपर खाली पडल्याप्रमाणे दिसते. जबडा खदकन मिटतो, ताठलेला, तोंड उघडता येत नाही. डोळ्याखाली अर्धवर्तुळात वेदना होतात; निजल्याने बरे वाटते. चीज खाल्याने पुटकुळ्या येतात.

तोंड :- दातखिळी वाजते. तोंडाला घाण येते. चव कडू, आंबट घाणेरडी विशेषतः सकाळी. टाळ्याला कंड सुटते. कर्णनलिकेत कंड सुटते. तोंड येऊन त्यात लहान वण पडतात व त्यातून रक्तमिश्रित लाल येते. जिभेचा पुढचा भाग स्वच्छ, मागील भागावर पिंबळा पांढरा चाड थर. दांतदुखी गरम पाण्याने कमी होते.

घसा :- खरखरीत खरबडल्यासारखा वाटतो. आत घाणेरडी चव. खोकताना किंवा जागे झाल्यानंतर घसात गुदगुल्या होतात. घसा ते कानापर्यंत दोचते.

जठर :- उत्तेजक किंवा मत्तल्याचे, तेलकट, खडू हे पदार्थ खावेसे वाटतात. मळमळते सकाळी किंवा खाण्यानंतर. उच्चर्षी, ज्यास्त खाण्याने किंवा थंड पेयाने जास्त होते. जोरजोराने कोरड्या ओकाऱ्या येतात पण ओकावयास होत नाही. घसा खाकरताना ओकाऱ्या येतात. डेकरा आंबट. छातीत जळजळते. तोंडाला पाणी सुटते. मळमळते, ओकावयास झाले तर बरे वाटेल असे वाटते. आंबट पित्ताच्या जोराच्या ओकाऱ्या. जठरात अन्न जड गोळा होऊन बसल्यासारखे वाटते. खाण्यानंतर लगेच किंवा काही वेळाने पोट जड होऊन दुखावयास लागते. जठरातून वेदना पाठीत व छातीत जातात, ओकारी झाल्याने, गरम पेयाने बरे वाटते. अजीर्ण, अमिमांश. तेलकट तूपकट पदार्थ खावेसे वाटतात व ते पदार्थ पचतात.

उद्धर :- कमरेभोवती पट्टा बांधल्यासारखे वाटते. बसल्याचा दाब सहन होत नाही. उदराचे बाज्यांग मार लागल्याप्रमाणे हुळहुळे होते. आतड्यात कवी हक्के कधी तिकडे असा मुरडा होतो. आतडी हुळहुळी, खोकताना किंवा पाऊल उचलून टाकताना जास्त त्रास होतो. अंतर्गठ-तान्हा मुळाचा किंवा बेंबीचा. बात घालून मुरडा होतो. यकृत मोठे होऊन हुळहुळे होते व आत दोचते. पित्ताच्या खड्यामुळे उत्पन्न झालेल्या वेदना. कावीळ-उपवासांमुळे-अति किंवा पौष्टिक खाण्यामुळे किंवा कोयनेळमुळे

झालेली. आतड्यात अस्वस्थपणा वाटून शौचास होईल होईलसे वाटते पण होत नाही किंवा अर्धवट व असमाधानकारक होते. शौचास झाल्यानंतर बरे वाटते. शौचास होताना अतिशय कुंथवे लागते. गुदात आवळल्यासारखे वाटते-वात तुंबतो व मळ बाहेर न पडता आत राहिला आहे असे वाटते. मलावरोध. मलावरोध व जुलाब आलटून पालटून विशेषतः रचक औषध घेतल्यानंतर. आव-रक्तीआव, शौचास झाल्यानंतर कळ थांबते. कावीळीत हगवण लागते. मूळव्याध-कंड सुटते-गार पाण्याने बरे वाटते. जांघांत गळून गेल्यासारखे वाटते.

मूत्रेंद्रिये :- लघवीला होईल होईलसे वाटते पण होत नाही- थोडी होते, थेंब थेंब होते, कष्टाने होते. लघवीतून रक्त जाते. मूत्रपिंडाच्या खड्यामुळे वेदना-वेदना जननेंद्रियापर्यंत जातात व लघवी थेंब थेंब गळते, पाठीवर निजल्याने बरे वाटते. उन्हाळे. मूत्राशय शक्तिहिन, लघवी गळते, म्हातारपणी, मूत्रग्रंथि मोठी झाली असताना किंवा परम्यानंतर.

पुरुषजननेंद्रिये :- क्षुल्लक कारणाने संभोगेच्छा होते. संभोगातिरेक व मुष्टिमैथुनाचे दुष्परिणाम. वीर्यपात अकाली होतो. स्वप्ने पडून स्वप्नावस्था होते व त्यानंतर पाठ दुखते, कण्यात आग होते, अशक्तपणा वाटतो व स्वभाव चिडखोर होतो..

स्त्रीजननेंद्रिये :- संभोगेच्छा तीव्र. पाळी फारच लवकर येते, बिटाळ खूप जातो व फार दिवस राहतो, किंवा थांबून पुन्हा सुरू होतो. पाळ्या अनियमित. बिटाळात काळसर रक्ताच्या गाठी पडतात. कष्टार्तव-वेदना सर्व शरीरात होतात किंवा माकडहाडात ठणका लागून वारंवार शौचास जावेसे वाटते. रक्तप्रदर. बिटाळ जाताना शौचास होईल होईलसे वाटते. प्रत्येक वेणेलामुळे येते. वणांचा जोर मंद. कुंथल्याने किंवा उचलल्याने गर्भाशय खाली येते.

श्वसनेंद्रिये :- इतका जोराचा खोकला येतो की त्यामुळे रोगी खाली पडतो. खोकल्याची मधुन मधुन उबळ येते. डांग्या खोकला. दमा-पोटात भरल्या-सारखे वाटून सकाळी व खाण्यानंतर जास्त होतो. खोकल्याची कोरडी दास लागते व कधी कधी कफात रक्त पडते. खोकताना डोक्यात फुटल्यासारख्या वेदना होतात. श्वासोच्छ्वास वरवर होतो. खोकताना छातीत काहीतरी तुटून मोकळे झाले आहे असे वाटते. कंठात व छातीत खवखवल्यासारखे वाटून घसा बसतो. वरगडयामध्ये वेदना होतात, दाबल्याने जास्त.

मान पाठ :- मान ताटून दुखते व उजव्या खांद्यापर्यंत वेदना होतात. कंबर मोडली आहे की काय अशी दुखते. अंगरुणात बळताना उठून बसून व

नंतर दुसऱ्या कुशीवर वळणे शक्य होते. कटिशूळ. कण्यात मुंग्या आल्या-सारखे वाटते, आग होते. मन्यास्तंभ गारटून किंवा मानसिक धक्क्यामुळे. हातपाय :- पायाची बोटे ते मांड्यापर्यंत तीव्र कळा येतात शौचानंतर जास्त होतात. पोटाच्यात व तळपायात ताणल्याप्रमाणे पेटके येतात. पावले टोकळ्या-सारखी वाटतात. चालताना पाय फरफटत चालणे. पाय निर्जीव व लुले झाल्याप्रमाणे वाटतात. गुडघे कोरडे वाटतात, चालताना आत कटकट आवाज होतात. पाण्यात पाय गारटल्यामुळे किंवा अतिश्रमाने पंगु होतात. हात ब्रधिर होतात, ताठल्यासारखे वाटतात.

झोप :- एकसारख्या जाग्या येतात. संध्याकाळी झोप येते, किंवा अनेक विचारांची गर्दी झाल्यामुळे झोप येत नाही. रात्री लवकर जाग येते त्यानंतर झोप येत नाही. विशेषतः ३ वाजण्यानंतर. झोप लागली तरी सकाळी जागे झाल्या-नंतर केविलबाणे झाल्यासारखे वाटते. थोडी झोप लागली तरी बरे वाटते. भयप्रद स्वप्ने पडतात. स्वप्नात कुत्री, मांजरे वगैरे जनावरे पाटलाग करीत आहेत असे दिसते. वैपयिक स्वप्ने पडतात.

त्वच्चा :- कावोळ. अजीर्णामुळे पित्ताच्या गांभी येतात. केस उभे राहतात. चट्टे पडलेली, लाल.

ज्वर :- थंडी वाजताना तहान लागते, तापात तहान लागत नाही. हुडहुडी भरते व त्यावेळी बोटांची नखे निळी होतात. सर्वांग तप्त होते विशेषतः चेहरा, परंतु जरा हालचाल केली किंवा पाणी प्याले तरी थंडी वाजते. अंगावरचे पांघरूण काढू नयेसे वाटते. घाम आंबुस व एकाच बाजूला येतो. अंगावरचे पांघरूण काढले तर थंडी वाजते तरीपण पांघरूण घ्यावेसे वाटत नाही. तापाच्या पाठ्या वेळा बदलून अगोदर येतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- पहाटे, सकाळी; थंडी; थंड मोकळी हवा; थंड वारे; अंगावरचे वस्त्र काढल्याने; विलासी जीवन; काफी; मसाल्याचे पदार्थ; मद्य, औषधे; रेचक औषधे; बाहेरस्थालीपणा; अति खोणे; बैठ्या सवयीमुळे; मानसिक-श्रम-थकवा; झोपेत अडथळा आणला तर; क्षुल्लक कारणे राग, आवाज, वास, उजेड; दाबल्याने; वस्त्रांच्या कंबरेभोवती दावाने; स्पर्श. जामई आल्याने. तंबाखु.

ब वा :- अरपूर स्नाव गेल्याने; थोड्या झोपेने; विश्रांतीने; डोके गुंडाळण्याने. कटत पेये; दूध; दमट हवा; जोराने दाबल्याने. तेलकट पदार्थ.

सहाय्यक औषधे :- कलि-का; कामो; कोनि; पत्स; फारफ; सत्फ; सेपि.

संबंधी औषधे :- आसे; कॅक-का; कावा-व्हेजि; म्हस-टा.

१७७. नॅफेलिअम Gnaphalium

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मज्जातंतू वर होतो. गृध्रसीवात-
तीव्र वेदना होतात व त्यानंतर त्या जागी बधिरपणा येतो किंवा मुंग्या
येतात किंवा बधिरपणा, मुंग्या व वेदना आलटून पालटून होतात. आतड्यात
मुरडा होऊन दुर्गंधी जुलाब होतात, सकाळी जास्त. ओटिपोटात जड ओझे
ठेवल्यासारखे वाटते. कष्टार्तव. विटाळ थोडा जातो; पहिल्या दिवशी फार
वेदना होतात. सांध्यात दुखते, आत वंगण नाही असे वाटते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- चालताना; निजल्याने; दमट थंडी.

य वा :- पाय दुमडल्याने; वसल्याने.

१७८. नाजा (नाग) Naja

नर्वसाधारण :- या विषाचा परिणाम हृदय; श्वासोच्छ्वास; घसा; डावी बाजू;
रजःपिंड; कानशिल; हात यावर होतो. घाबरटपणा, क्षुब्धता व कंप
ही लक्षणे हृदयविकारात बरेच वेळा उद्भवतात व एकदम शक्तिपात होतो.
विकारांचा दुष्टपणा. अनेक तऱ्हेच्या वेदना. अवयव एकमेकाजवळ ओढल्या-
सारखे वाटतात. आवळल्यासारखे वाटते-छातीत-घशात वगैरे. लोखंडाचा
तप्त गोळा ठेवल्याप्रमाणे आग होते. उजवी बाजू बधिर. दुःख शोक यामुळे
उद्भवलेले परिणाम. शिजत चालले आहोत अशी भावना. हृदयाचे विकार
पण लक्षणांचा अभाव.

मानसिक :- आत्महत्येसंबंधी चिंतन. बोलावेसे वाटत नाही. पावसाची भीती
वाटते. काल्पनिक दुःखांचा एकसारखा विचार करून स्वतःला निष्कारण कष्टी
करणे. खिन्नता, संध्याकाळी कमी होते. एकटेच असावे असे वाटते.

डोके :- डाव्या कानशिलात व डाव्या डोळ्याभोवती वेदना होऊन त्या डोक्याच्या
मागील भागापर्यंत जातात व त्या वेळेस मळमळून ओकावयास होते.
डोक्यात तिडका मारतात. डोक्याच्या मागील भागात व मानेवर रड्डा मारला
आहे असे वाटते. टाळूला थंडी मुळीच सहन होत नाही. सर्व डोके पोकळ
आहे असे वाटते.

डोळे :- बटारलेले. दोन्ही पापण्या उघडता येत नाहीत, लुल्या.

कान :- तोंडात चिळसवाणी चव येऊन कानात आवाज होतात.

नाक :- नाकातून पाणी वाहू लागते नंतर खूप शिंका येतात त्याने बरे वाटते.

तोंड :- सताड उघडे, लाळ गळते. जीभ गार.

घसा :- आवळल्यासारखा वाटतो. गोळा बसला आहे असे वाटते. घरावासा वाटतो.

हृजिजननेंद्रिये :- डाव्या रजःपिंड ते हृदयापर्यंत कळ्या येतात. रजःपिंड हृदयाकडे ओढल्यासारखा वाटतो. डाव्या जांवेत निष्कारण दुखते, किंवा शालक्रिये-नंतर दुखते.

श्वसननेंद्रिये :- गुदमरल्यासारखे वाटून श्वासोच्छ्वास घेता येत नाही. घसा घरावासा वाटतो. फूत्कार टाकल्याप्रमाणे श्वासोच्छ्वास होतो. हृदयविकारा-मुळे झालेला दमा किंवा खोकला. कोरड्या खोकल्याची दास लागून तळहाताला घाम येतो. दमा सुरू व्हावयाचे अगोदर पडसे येते, दमा निजल्याने जास्त होतो बसल्याने बरे वाटते. डाव्या कुप्फुसात कोरडेपणा आल्यासारखा वाटतो किंवा पोकळ झाल्यासारखे वाटते. बरगड्या मोडल्या-सारख्या वाटतात.

हृदय :- हृदयाच्या जागी अक्षतपणा वाटतो. तीव्र कळ्या येऊन त्या डाव्या तिकोनी हाडापर्यंत-खांद्यापर्यंत किंवा मानेत जातात, हृदयाची जागा हाताने धरून ठेवावी लागते. हृदयाची क्रिया खळबळकारक चालते, धडधडणे दिसते. एकाएकी छातीत धडधडावयास लागून बोलवेनासे होते. दोषी ज्वरामुळे त्रिघडलेले हृदय. नाडी-अशक्त-मंद-अनियमित, तिचा दाब व जोर बदलतो.

हातपाय :- खांद्यात, मानेत, मांड्यात पेटके येतात. डावा हात बधिर. पंजे व पावले फुगीर व त्यांना घाम येतो. मांडीच्या हाडाच्या पोकळीत फोडल्या-सारखे वाटते. आंगठ्याच्या नखाखाली तीव्र वेदना होऊन त्या वर हाताद जातात.

श्रोण :- गाढ लागून मोठमोठ्याने घोरणे.

त्वचा :- वणात कंड सुटते.

ज्वर :- अंतर्गत उष्णता विशेषतः छातीत. पाठीच्या खालच्या भागात व घोट्यांना घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- डाव्या कुम्रीवर श्रोणल्याने; श्रोणनंतर; विटाळशी-पणानंतर; हवा-गार-शुल्लुक; वस्त्रांचा दाब; दारू.

ब वा :- गाडीत बसून मोकळ्या हवेत हिंडल्याने; शिकल्याने; तंबाखू ओढल्याने.

संबंधी औषधे :- लॅके; लारो; सिमिसि; स्पाथजे.

१७९. नायट्रिक ॲसिड Nitric Acid

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम **शरीराची द्वारे-घसा-गुदद्वार-तोंड;** गाठी वकृत-ळाळेच्या गाठी; मूत्रग्रंथी; त्वचा; रक्त; हाडे; संधि; नळी-सारखी इंद्रिये व उजवी बाजू यावर होतो. शरीर थकलेले. शहारे येण्याची प्रवृत्ति. कंप. काहीही सहन होत नाही. हुळहुळपणा. **काटा-ढलपी गेल्याप्रमाणे टोचते** किंवा घण पडून कुरतडल्यासारख्या वेदना होत आहेत असे वाटते. **त्नाव करवडणारे-पातळ-गट्टळ-पिंगट** त्याने आस-पासचा भाग लाल होतो व केशांचा नाश होतो, बुगंधी-घाम-लघवी-पिनस पाऊल वगैरे. विकारांचा दुष्टपणा. चरत जाणे. **रक्तत्नाव-उगीचच्या उगीच** होतो, लालभडक-रक्तासारखे पाणी, वाहते. द्वारे लाल, सुजलेली किंवा भेगा पडलेली. श्लेष्मल त्वचा काळसर व गुळगुळीत. एखाद्या भागाभोवती पट्टा बांधल्याप्रमाणे वाटते किंवा ओसे लोंबकळत आहे असे वाटते. वेदना होत असलेली जागा हुळहुळी होते किंवा ताठते. हाडापासून मांस तुटते आहे अशा वेदना होतात. ज्यांना उगीचच्या उगीच सर्दी होते किंवा हगवण लागते असे जीर्ण रोगाने पछाडलेले इसम. फिकटपणा-गरमी, रक्तक्षय, हिवताप वगैरे कारणामुळे आलेला. मासांकुर येण्याची प्रवृत्ती-चामखीळ. कॅन्सर. नाडीघण. काळसर किडकिडीत इसम. क्षय. हाडे हुळहुळी होऊन बुल्लतास, कुजतात. दिवसा वारंवार घेरी येते व रात्री किंवा प्रथम शोपताना फेफरे येते. गर्भाशय आतून खरवडल्यानंतर होणारा रक्तत्नाव. हट्टी पू. आजारी माणसांची शुश्रूषा केल्याने, निद्रानाश झाल्यामुळे झालेले दुष्परिणाम हाडावर हाड वाढते.

मानसिक :- चिडखोर, दीर्घद्वेषी, मायेफिरु. पवित्र गोष्टीबद्दल अन्यादर. इतका राग येतो की त्यामुळे कापावयास लागणे. हातात भांडणे. भुतांशी निरनिराळ्या भाषेत बोलणे. गोंधळलेला. प्रनात आलेले चिवार नाहीसे होतात. मरणाची भीती वाटते. खिन्न, उदास बोलावेसे वाटत नाही. स्वतःच्या दुर्दैवासंबंधी कोणी सहानुभूती दाखविली तर ती धिःकारणे. स्वतःच्या दुःखण्याविषयी चिंता, काल-याची भीती. कोणतेही काम किंवा उद्योग मनापासून करावासा वाटत नाही.

डोके :- ठेचल्याप्रमाणे डोके बुल्लते-टोपी घातल्याने जास्त. डोके भरल्यासारखे वाटते-रस्त्यावरील गोंगाट सहन होत नाही. कवटी हुळहुळी होते. कातडीला

फुगीरपणा येतो. डोक्याभोवती पट्टा आवळला आहे असे वाटते. केस गळून पडतात.

डोळे :- डोक्यावरून किंवा आतून काँवट पाणी वाहत आहे असे वाटते. काळ्या बुबुळाला ठिपके पडतात. पांढरी त्वचा चिमटल्यासारखी दिसते. फूल पडते. एकाच्या दोन वस्तू दिसतात. पापण्या ताटून नाकाकडे वळतात.

फान :- बहिरेपणा पण गोंगाटात, आगगाडीत वगैरे जाताना बरे ऐकू येते. आवाज अगदी सहन होत नाही. चावताना कटकट आवाज होतात. स्वतःच्या आवाजाचा कानात प्रतिध्वनि उमटतो. कानाच्या मागील हाडांच्या उंच-वट्यात कुजणे.

नाक :- लाल, शेंडा खरबरीत. नाकातून काळसर रक्ताच्या गाठी पडतात. छातीच्या विकारात नाकातून रक्त येते. नाकाची हाडे कुजतात. सर्दी होते व त्यावेळेस दवासोच्छ्वास घ्यावयास त्रास होतो. पिनस. नाकाचा घटसर्प-नाकातून अत्यंत करवडणारे पाणी वाहते. कापल्यासारख्या वेदना होतात. क्षोषेत शिंका येतात. नाकातून हिरच्या खपल्या शिकरल्याने पडतात विशेषतः सकाळी. रडताना नाकातून रक्त येते.

चेहरा :- पिवळा, आज्ञाच्यासारखा.

तोंड :- ओठांचे पापुद्रे जातात. ओठांचे कोपरे-सोलवटलेले-भेगा पडलेले किंवा खपल्या बसलेले. जीभ स्वच्छ तांबडी ओली व मध्यभागी सांख पडलेली. टाळ्यात व्रण पडून त्यात टोचल्याप्रमाणे वेदना होतात. रक्तमिश्रित लाळ. दात ढिले. हिरड्या विसविशित-हुळहुळ्या आतल्या बाजूतून रक्त येते. जिभेवर भेगा पडतात किंवा चट्टे पडतात. टाळा हुळहुळा. तोंडाला घाण येते. गाल चावले जातात. दात पिवळे. जिभेखाली गुल्म येते. दात हलतात, कुजतात.

घसा :- घशात काटा टोचल्याप्रमाणे वाटते व गिळताना कानापर्यंत टोचते. टाग्लिसस मुजून वेड्यावाकड्या होतात. गिळताना अतिशय त्रास होतो, चमचाभर पाणीमुद्धा गिळवत नाही.

जठर :- न पचणारे पदार्थ खाण्याची वासना-माती खडू वगैरे. तेलकट व खारट पदार्थ खावेसे वाटतात. भूक लागली असताना तोंड गोड होते.

उदर :- खूप कुंथले तरी थोडेसेच शौचास होते. शौच मऊ असून मुद्धा शौचास होताना गुदद्वार फाटल्यासारखे वाटून नंतर आत बराच वेळपर्यंत वेदना राहतात. आतड्यातून रक्तस्त्राव होतो. गुदद्वार बाहेर येते. मूळध्याध

वेदनायुक्त व त्यातून सहजासहजी रक्त येते. गुदद्वाराभोवती इथव येतो किंवा कंड सुटते. आतून ओलावा बाहेर येतो. कावीळ-यकृतात दुखते. आतड्यातील मुरडा वस्त्रे घट्ट केल्याने कमी होतो. आणि नंतर आतड्यात व्रण पडतात. उदरावर गरम कोरडे कापड ठेविले आहे असे वाटते.

मूत्रद्रिये :- लघवी घोड्याच्या मुताप्रमाणे दुर्गंधी. लघवी गार, कधी भरपूर होते कधी थोडी होते. मूत्रपिंड ते मूत्राशयापर्यंत पेटके येतात. मूत्रमार्गात तप्त तार घातली आहे असे वाटते. मूत्रपिंडाचा शोथ. लघवीतून रक्त जाताना कण्यात शहारे येतात. लघवीतून ऑक्सॅलिक ॲसिड जाते.

पुरुषजननेंद्रिये :- बोंडीवरील कातडीत आग होते, कंड सुटते-कातडीला जल्युक्त सूज येते. गरमीचे चरत जाणारे व्रण. व्रणात आग होते, नांगी मारल्याप्रमाणे वाटते व आतून दुर्गंधी द्रव्य बाहेर येते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- बाखांग हुळहुळे व व्रण पडतात. योनीतून रक्तासारखे पाणी येते. पाळी लवकर विटाळ भरपूर गढूळ पाण्याप्रमाणे-व त्यावेळेस पाठीत, कुल्यात व मांड्यात वेदना होतात. गर्भाशय आतून शस्त्राने खरबडल्यानंतर रक्तस्त्राव थांबत नाही किंवा अशा तऱ्हेच्या शस्त्रक्रियेनंतर होणारे दुष्परिणाम. वाळंतपणानंतर खूप विटाळ जातो. धुपणी पिंगट, पातळ, चिकट. स्तन वाळतात किंवा आत टणक गाठी येतात. संभोगानंतर सुखकारक कंड सुटते.

श्वसनंद्रिये :- खोकल्याचा कोरडा ठसका लागून शरीर फुटते आहे असे वाटते. कंठात गुदगुल्या होऊन खोकला सुरू होतो व त्यावेळेस कमरेत टोचते-गारव्याने जास्त होते. जिना चढताना दम लागतो. शोषित खोकला येतो. कफ पुवळलेला-चिकट तोंडात चोपडला जातो, कफ काढताना घाम येतो. कंठात कापल्याप्रमाणे वाटते. छातीत खळबळ झाल्यासारखी वाटून धडधडावयास लागते व भीती वाटते. गर्भाशय सरकल्याने दम लागतो.

हृदय :- जिना चढताना धडधडते व चिंता वाटते. नाडी प्रत्येक चौथ्या ठोक्याला बंद पडते. नाडी अनियमित. क्षुल्लक मानसिक क्षोभाने धडधडावयास लागते.

हातपाय :- हाताच्या बोटांचे संधि सुजतात. पंज्याच्या मागील वाजूस चामखिळी येतात. बोटांच्या संधि अशक्त. पाऊलांना दुर्गंधी घाम येतो त्यामुळे बोटांचे बेचके हुळहुळे होतात. गुडघ्याच्या वाटीत दुखल्यामुळे चालताना अडथळा येतो. तंगडीचे हाड दुखते. पंज्यांना, तळहाताला गार घाम येतो. नखे निळी.

पायांच्या बोटांची नखे मांसात रुततात व खुपतात, स्पर्शाने जास्त होते. नखे वेडीवाकडी, कमानदार, रंग बदललेली.

त्वचा :- कोरडी, करवडल्याप्रमाणे, भेगा पडतात विशेषतः कोपरे असतील तेथे. तांद्याच्या रंगाचे चट्टे पडतात विशेषतः तंगडीच्या हाडावरील त्वचेवर. कपडे काढले की कंड सुटते. खपल्या बसून त्या पडतात. ऋण जलद चरतात, हुळहुळे होतात व त्यांच्या कडा वेड्यावाकड्या होतात; स्पर्श केल्याने किंवा धुताना रक्त येते. आत पुवाचे वृच असल्यासारखे वाटते. हट्टी पू. वेड्यावाकड्या किंवा मऊ चामळिळी यांची उगवण. मांसाकुरांची वाढ. जुने वण थंडीत दुखतात.

श्लेष्म :- श्लेष्म लागता लागता धक्के बसतात. वेदना श्लेष्म सुरु होतात. श्लेष्मनंतर हुशारी वाटत नाही. भयानक, चिंतायुक्त स्वप्ने पडतात.

ज्वर :- तापात-थंडी वाजताना-घाम येताना तहान लागत नाही. पंजे व पावले गार. बर्फाप्रमाणे थारपणा विशेषतः तळपायांचा. हट्टी हिवताप. सहजासहजी घाम येतो नंतर सर्दी होते. घाम भरपूर येऊन थकवा वाटतो-सकाळी किंवा रात्री येतो. खाकेंत व पावलांना घाम येतो. घामाला लवचीसारखा वास येतो. दर चौथ्या टोक्याला नाडी थांबते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- क्षुल्लक कारणे; स्पर्श; धक्का लागणे; आवाज-खडखडणे, हालचाल, पारा; दूध; खाण्यानंतर; थंडी; थंड हवा-घमट हवा; रात्री, संध्याकाळी; हवेत फरक पडल्याने; अंथरुणाची ऊब; मानसिक श्रम किंवा धक्का-आघात.

ब वा :- संथ किंवा घसरत जाण्याने. गाडीत बसल्याने. समशीतोष्ण हवा, एकसारखा दाब दिल्याने.

सहाय्यक औषधे :- आराम-ट्रा; आर्से; कॅल्क-फा; थूजा; लायको.

संबंधी औषधे :- कलि-फा; क्रिआसो; पल्स; फास्फ; मर्व्यु; सल्फ; सेपि.

१८०. नेट्रम कार्बोनिक्म (पापडखार)

Natrum Carbonicum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम *पचनक्रिया*; मज्जातंतू; त्वचा; पंजे (मागील भाग) व टाचा यावर होतो. अशक्त पण संत्रस्त. फुगीरपणा. शरीराचे शैथिल्य व सहजासहजी थोडे श्रम केले तरी थकवा वाटतो, सहज

सांघे निखळतात. काहीही सहन होत नाही, मोकळी हवा-संगीत-आवाज खाण्यातील फरक उन्हाळ्यातील उष्णता-वर्गरे. वेदनामुळे कंप येतो, गार घाम येतो व चिंता वाढते. उन्हाळ्यातील उष्णतेने अतिशय गळून गेल्याप्रमाणे वाटते. अंग तापलेले असताना गार पाणी प्याल्याने अति अभ्यासाने, लचक भरल्याने, झालेले, दुष्परिणाम. सहज लचक भरते (पाटीत) हातापायांना धके असतात. चालताना अडखळणे. लहान मुले शोपेतून उठून उड्या मारतात, किंचाळतात व आईला चिकटतात. उगीचच्या उगीच दचकणारी मुले; सूर्याघाताचे जीर्ण परिणाम. तान्हा मुलाना दूध सोसत नाही. तांदुळ, गव्हाचे अन्न सोसते.

मानसिक :- रागीट, चिडखोर. खिन्न उदास. आनंदी. विजेच्या गडगडाटामुळे भीती वाटते व अस्वस्थपणा येतो, भीतिमुळे नव्हे पण हवेत झालेल्या फरकामुळे. एकंदरीत माणसांचा तिडकारा पण काही विवक्षित इसमांचा विशेष. आकलनशक्ति मंद. गाणे ऐकिले की आत्महत्या कराचीशी वाटते. धार्मिक वेद. स्वतःच्या कुटुंबातील मंडळीचा तिडकारा. मंडळीत दसण्याची नावड.

डोके :- हवेतील उष्णतेमुळे डोके दुखते. गॅसच्या उजेडाखाली काम केल्याने, थोड्या मानसिक श्रमाने डोके दुखते. दारू प्याल्यामुळे घेरी येते. उन्हात घेरी येते. मानसिक श्रमाने घेरी येते. डोके खूप मोठे झाले आहे असे वाटते. डोळ्यातील वेदना डोळ्यातून बाहेर येत आहेत असे वाटते. डोके मागे वाकलेले.

डोळे :- दृष्टीपुंढ तेजस्वी तार किंवा ज्वाळा दिसतात, जागे झाल्यानंतर.

कान :- वाऱ्यावर दुखत बहिरपणा येतो.

नाक :- फुगीर सुजल्यासारखे किंवा त्याचे पापुंद्रे जातात. सर्दी होते-जरा वारे लागते तर किंवा एक दिवसाआड. नाकातील सावांना घाण येते. जोराजोराने शिंका येतात. नाकाच्या घशातील भागातून स्राव पडतो. नाक लाल, त्यावर पादच्या पुटकुळवा.

चेहरा :- फिकट, सुरकुतलेला, किंवा फुगीर. पिवळे टिपके. पुटकुळवा. वरचा ओठ सुजलेला.

तोंड :- उघडे राहते. चव वाजवीपेक्षा तीक्ष्ण, किंवा उलट, बदललेली. तोंडात, फोड येतात, व्रण पडतात, आग होते. कोरडे.

घसा :- पाण्याच्या घोटाशिवाय वट्ट पदार्थ मिळता येत नाहीत. जांभई येताना घसा दुखतो.

जठर :- आम्लपित्त. जीर्ण अग्निमांश, एकसारख्या टेकरा येतात. वात धरतो. आम्लपित्त व सांधे धरणे. पचनक्रिया मंद, खाण्यात जरा फरक केला किंवा नेहमीपेक्षा जास्त खाल्ले की सोसत नाही. दुधाचा तिडकारा. खाखा-एकसारखे थोडे थोडे खावेसे वाटते. खाण्यामुळे पोटातील वेदना कमी होतात-किंवा थांबतात. पहोटे ५ वा भूक लागते.

उदर :- वात इकडेतिकडे सरकल्यामुळे मध्येच कोठे कोठे फुगवटी दिसते. पिष्टमय अन्नाने (भात, बटाटे) जुलाब होतात. दुधाने जुलाब होतात. एकदम घाई लागून शौचास आवाज होऊन घाईने होते, किंवा होत नाही शौचास पिवळसर नारिंग्याच्या लगद्याप्रमाणे द्रव्य पडते किंवा तसेच शौचास होते. मलावरोध-शौचास काळे गुळगुळीत खडे होतात किंवा त्यांचा चुरा होतो.

स्त्रीजननेंद्रिये :- वंध्यात्व. आत पडलेले वीर्य त्वरित बाहेर येते. पाळी उशीरा, विटाळ थोडा, लाल पाण्यासारखा. उदरांत वेदना होऊन धुपणी जाते, खाव पिवळसर हिरवा व भरपूर, दुर्गंधी, चुरचुरणारा. योनीमुख टणक होते.

पुरुषजननेंद्रिये :- स्वप्नावस्था होण्याची प्रवृत्ती. लघवीला घोड्याच्या मूत्राप्रमाणे घाण येते. वैषयिक इच्छा बळावते, शिश्र वेदनायुक्त ताटते, त्यामुळे वीर्यपात होताना दुखते.

श्वसननेंद्रिये :- खोकला ओला. खोकताना पोकळ आवाज येतो. खोकला सकाळी ९ ते ११ पर्यंत जास्त येतो. बाहेरून खोलीत शिरल्याने खोकला येतो. खोकताना डवि स्तन गार झाल्यासारखे वाटते घशात एकसारख्या गुदगुल्या होऊन खोकला येतो. कफ पुवळलेला, खारट.

पाठ :- डाव्या तिकोनी हाडाच्या टोकाशी उकरल्याप्रमाणे वाटते. मानेच्या मणक्यात मान हलविल्याने कटकट आवाज होतात. पाठीच्या तिकोनी हाडामध्ये गारवा.

हातपाय :- चालताना गुडघ्याच्या मागल्या खळीत दुखते. पाय व पाऊले जड होतात व ताणल्यासारखे वाटतात, चालताना, बसलेल्या स्थितीत जास्त. मनगटात व घोड्यात आग होते. चालताना तळपायाची आग होते. तंगड्यांना भयंकर वेदना होतात, खाल्याने बरे वाटते. घोटाघाचे सांधे अशक्त त्यामुळे चालताना पाऊल दुमडते. घोटे सहज लचकतात किंवा निखळतात. घोड्यापासून बोटापर्यंत पेटके येतात. गुडघ्यापर्यंत पाय बर्फासारखे गार. बोटांच्या बेचका हुळहुळ्या होतात. तळपाय हुळहुळे. तळपायांना भेगा पडतात.

त्वचा :- लहान सांध्यावर (बोटांच्या) भाजल्यासारखे फोड येतात. बोटांच्या टोकाना फोड येतात. त्वचा दुधाप्रमाणे पांढुरकी व ओलसर किंवा कोरडी-खरखरीत व भेगा पडतात. पुवळगारी उगवण येते.

श्लोप :- जेवणानंतर श्लोप येते वैषयिक स्वप्ने पडतात. दिवसा गुंगी. सकाळी लवकर जाग येते श्लोपेत तोंड उघडे राहते.

ज्वर :- पाठीत तिकोनी हाडांच्यामध्ये गार झाल्यासारखे वाटते. मनगटे व घोटे या ठिकाणी आग होते. सहज घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- उष्णता-उन्हाची; उन्हाळा; गॅसचा उजेड; नियमित वेळी, पहाटे ५ वा; हिवाळ्यात; मानसिक श्रम; मुष्टिमैथुन; खाण्यातील फरक; दूध; वाऱ्याची झुळुका; वीज वावटळ; आवाज (एकदम झालेला). संगीत. एक दिवसा आड. भाऊ.

ब वा :- हालचालीने; चोळण्याने; खाण्याने; घाम आल्याने.

सहाय्यक औषधे :- सेपि.

संबंधी औषधे :- कॅल्क-का; नक्स-व्हा; नाय-अॅसि; नेट्र-मूर; पल्स; लायको; सल्फ; सेले.

१८१. नेट्रम फास्फोरिकम Natrum Phosphoricum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम डोक्याचा मागील भाग; श्लेष्मल त्वचेच्या ग्रंथी; पित्तलिका; व जननेंद्रिये यावर होतो. **आंबटपणा-डेकरा,** ओकारी, जठरात, शोच, धुपणीचा खाव, कफ, घाम, वगैरे. शरीरात आम्लाचे प्रमाण वाढते. खाव पिवलेजर्द. थकवा. खावाड मुले. कावीळ. जंत होण्याची प्रवृत्ति. रक्तवाहिन्यातून गोळी फिरत आहे असे वाटते. मुंग्या येतात. एकसारखी साखर खाणारी मुले. बाटलीचे दूध पिणाऱ्या मुलांचे वाळणे. स्नायू व स्नायूबंध ताणल्यासारखे वाटतात. मानसिक श्रम, वैषयिक भोग यांचे दुष्परिणाम.

मानसिक :- शीण. रात्रीची कांही तरी घडले असे वाटून भीती वाटते. खोलीतील सामान माणसे आहेत असे वाटते. शेजारच्या खोलीत पावले वाजत आहेत असे वाटते. घाबरट, विसराळू गाणे ऐकिल्याने उदास वाटते. वेपवा, स्वतःच्या कुटुंबातील मंडळीबद्दल. बराच काळ स्वस्थ बसून राहणे. उगीचच भीती वाटते.

डोळे :- डोळ्यातून पिवळे जर्द सायीसारखे द्रव्य येते. डोळे पिवळसर. गॅसच्या उजेडात दृष्टि मंद होते. जंतामुळे आलेला तिरळेपणा.

कान :- एक कान लाल व कढत, कित्येक वेळा कंड सुटते, रक्त येईतो खाजविणे.

नाक :- खाजते. पिवळा दाट दुर्गंधी शेंवूड. मूल नाकात बोट घालते. जंत.

चेहरा :- फिकट किंवा एक बाजू लाल दुसरी फिकट आलटुन पालटून.

तोंड :- भोवती कंड सुटते. जिभेच्या टोकावर भाजल्यासारखे फोड येतात.

जिभेच्या बुंध्याशी पिवळा सायीप्रमाणे थर जमतो. जिभेवर केस चिकट आहे असे वाटते. मुले दात त्वातात.

घसा :- गिळताना त्रास होतो. टानसिलवर पिवळा थर जमतो. घशात गोळा बसला आहे असे वाटते, त्यामुळे बोलताना अडथळा येतो.

जठर :- आंबट डेकर-ओकान्या. ओकरी दह्यासारखी होते.

उदर :- वात धरतो व त्याने आत आवाज होतो. भरल्यासारखे वाटते-उभे राहिल्याने किंवा अगदी थोडे खाल्ल्याने जास्त. हिरवे जुलाब होतात. शौचास त्रसले असताना आतड्यात गोटी पडत आहे असे वाटते. संभोगानंतर शौचास व लघवीला लागली आहे असे वाटते (पुरुष). वात सरताना शौचास होईल असे वाटते. गुदद्वाराला कंड सुटते.

मूत्रेंद्रिये :- लघवीला लागली म्हणजे मूत्रमार्गाच्या तोंडाशी आग व कंड सुटते, विशेषतः संभोगानंतर. बसल्यानंतर लघवी सुटावयास थोडा वेळ लागतो.

पुरुषजननेंद्रिये :- स्वप्ने न पडता वीर्यपात होतो व त्यानंतर पाठीत अशक्तपणा वाटतो व हातपाय कापतात. संभोगाची इच्छा होते पण उत्पादन होत नाही. वीर्य पाण्यासारखे पातळ. बोंडीची कातडी व वृषण याना कंड सुटते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- पाळी लवकर, बिटाळ पाण्यासारखा. योनीतील स्त्रावाच्या आग्ल्यामुळे आलेले बंध्यात्व. धुपणी-आंबुस वास, सायीप्रमाणे दाट पिवळसर. गर्भाशयातील स्त्राव आंबुस वासाचे. गरोदरपणी सकाळी ओकावयास होते.

श्वसनेंद्रिये :- खोकला बसल्याने जास्त होतो. खाण्यानंतर छातीत पोकळ वाटते.

हृदय :- जिना चढताना हृदयाजवळ कंप उत्पन्न होतो. हृदयातील वेदना पायाच्या आंगठ्यात वेदना सुरू झाल्याने कमी होतात. हृदयात एक बुडबुडा सुरू होऊन तो धमन्यातून जोराने जात आहे असे वाटते. संधिवात व हृदयातील वेदना आलटुन पालटून. वीज वावटळीत धडधड होऊन चिंता वाटते.

हातपाय :- सांध्यात कटकट आवाज होतो. सांध्याभोवती उगवण. पावले दिवसा किंवा विराळशेपणी बर्फाप्रमाणे गार असतात, रात्री आग होते. सांध्याना कंड सुटते-विशेषतः घोड्याना. हृदयाच्या वेदना व सांधे दुखणे आलटून पालटून. संभोगानंतर पाठ अशक्त होते. पाठ जड होऊन ओढल्यासारखी वाटते. मनगट व हाताच्या बोटांचे सांधे दुखतात.

त्वचा :- पित्ताच्या गांधी-गुळगुळीत-चकचकीत-लाल.

झोप :- सकाळी गुंगी येते, मध्यरात्रीपूर्वी झोप येत नाही. वैषयिक, चिंतायुक्त, मेलेल्या इसमांची स्वप्ने पडतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- साखर; मुले; दूध; मानसिक श्रम; बीज वाचवळ; गेंसचा उजेड. संभोग. जिना चढताता.

व वा :- थंडी.

१८२. नेदूम मूरिआटिकम (मीठ)

Natrum Muraticum

सर्वसाधारण :- या औषधाने परिणाम पोषण; पचनेंद्रिये; खेंबू; रक्त; स्नायू; मन; हृदय; गाठी-यकृत पांथरी; त्वचा यावर होतो. शरीर वाळलेले, एकसारखी तहान. एखादी गोष्ट अकस्मात करण्याची प्रवृत्ति किंवा मनात येईल तेच शेवटास नेण्याची प्रवृत्ति. शरीराचे पोषण निकृष्ट. वाळणे-विशेषतः वरून खाली मान किंवा उदर. पंडुरोग. कोरडेपणा-तोंड-त्वचा-घसा गुद-योनि वगैरे. बधिरपणा-एका वाजूचा किंवा ज्या भागावर दाब पडला असेल त्या भागाचा. बोटाचा (हाताच्या) कंय. उगीचच थक्का येतो. अवयव किंवा भाग लहान झाल्यासारखे किंवा आखडल्यासारखे वाटतात-मान, गुडघ्याचा मागील भाग वगैरे. अतिशय अशक्तपणा व शीण. गारपणा. वारंवार सर्दी होते. स्नाय-दाढ पांढरे, स्वच्छ, पातळ करवडणारे. अगदी ठराविक वेळी विकार उद्भवतात. हट्टी हिवताप. गळ्यांड. मधुमेह. बहुमूत्रता. दुःख, आशाभंग, धास्ती, मुष्टिमैथुन, डोक्याला झालेले आघात, राग, शरीरातील स्नाय गेल्याने, संभोगातिरेक या कारणांनी उद्भवलेले विकार. आवळल्यासारखे वाटते-हृदयात, छातीत, गुदद्वारात, घसा वगैरे. खालेले अन्न अंगी लागत नाही. जलयुक्त सूज-नाळगुद, जलोदर. मिठाचे दुष्परिणाम. हिस्टेरिआ. दुसटुसणे. हातोड्याने मारल्याप्रमाणे

वेदना. मुले उशिरा चालावयास लागतात. मुली आपल्या पेक्षा वयाने मोठ्या असलेल्या किंवा अनुरूप नसलेल्या पुरुषाच्या प्रेमात पडतात. भावनातिरेका. मुळे शरीर लुले पडते. जीर्ण लचक.

मानसिक :- द्वेषी, ज्याने आपला अपराध केला असेल त्याबद्दल. उगीचच रागावणे विशेषतः सांत्वन करण्याचा प्रयत्न केला तर जास्त राग येतो. खिन्न, एकलकोंडेपणा-मंडळीत बसणे त्रासदायक वाटते. बोलावेसे वाटत नाही. निष्कारण उदासीनता. आततायी स्वरूपाचा शोक करणे. विचारांचा गोंधळ. एखादी कल्पना मनात ठाम होऊन बसते त्यामुळे झोप येत नाही, झुड घ्यावासा वाटतो. ओकसाबोकशी रडणे; धुलंकर कारणाने चिडणे. उतावीळ. धांदरट. एकांतात रडावेसे वाटते. चिन्ता वाटते. चोर बरोडे-खोरांची स्वप्ने पडतात किंवा त्यांची भीती वाटते. हसणे रडणे आलटून पालटून. ज्यावेळेस रडू यावयास पाहिजे त्यावेळेस रडू येत नाही. मागे घडलेल्या अप्रिय गोष्टीची आठवण होते. पुढे काय होईल याची धास्ती वाटते. डांब्यातून पाणी येईतो हसणे. बोलताना गोंधळ करणे. चित्त जागेवर नसणे.

डोके :- घेरी येते, खाली पडत आहांत असे वाटते, डोळे मिटल्याने जास्त. **डोकेदुखी -** हातोडे मारल्याप्रमाणे वेदना होतात, जडपणा वाटतो, फुटल्याप्रमाणे वाटते, वेड लागण्याइतक्या वेदना होतात, वेदना डोळ्यांच्या वर, टाळू वर विशेषतः सकाळी जागे झाल्यानंतर जास्त होतात; वेदना होत असताना डोके बघिरल्यासारखे होते किंवा दृष्टीचे विकार उद्भवतात; वाचताना, हालचालीने, (डांब्याच्यामुद्रा), डोके जास्त दुखते; डोळे दाबल्याने बरे वाटते. डोके मागेपुढे हलते. अर्धशिशी. डोक्याचे केंस गळतात. डोके दुखण्याच्या अगोदर जीभ, ओठ, नाक मिरमिरावयास लागून बघिर होते. शाळेत जाणाऱ्या मुलामुलींची डोकेदुखी.

डोळे :- एकत्र आंढले जात आहेत असे वाटते. डोळ्यातून पाणी येते-पाणी चुरचुरणारे कढत-विकार झालेल्या बाजूच्या डोळ्यातून, हसताना, शिंकताना, खोक्ताना वगैरे. निजल्यावर पापण्या लुल्या झाल्यासारख्या वाटतात. दृष्टि अंधुक, डोळ्यापुढे पुसट लवळवल्यासारखे वाटते. वाचताना अक्षरे एकात एक गुंमत आहेत असे वाटते. वस्तूंचा अर्धा भाग दिसावयास लागतो नंतर डोके दुखावयास लागते. कृत्रिम उजेडात वाचता येत नाही. नुक्ताच सुरू झालेला मोतीबिंदू. लासरू-नाकाकडील कोपऱ्यात दाबल्याने पू बाहेर येतो. डोळे चटवटीत. गलगंड. खाली पाहिल्याने डोळे दुखतात.

कान :- कानात आवाज होतात. अन्न चावताना कानात कटकट आवाज होऊन दुखते.

नाक :- भयंकर सर्दी होऊन नाक खूप वाहते, २-३ दिवसानंतर सर्दी थांबून अगदी बरच्या भागात नाक चोंदते. पहाटे शिंका येतात. नाक आलटून पालटून कोरडे पडते किंवा खूप वाहते. पाण्याची धार लागते, आत व्रण पडतात. वास व चव दोन्ही कळत नाहीत. अगोदर शिंका येऊन नंतर सर्दी होते. एक बाजू बधिर.

चेहरा :- फिकट, मळकट, तेलकट. तापात फोड येतात. ओठांभोवती वेदना-युक्त पुटकुळ्या येतात किंवा केसांच्या कडेला येतात. पुटकुळ्या पांढऱ्या मोत्याच्या दाण्याप्रमाणे. खालचा जवडा दुसटुसतो-उष्णतेने, गार-व्याने किंवा चावताना जास्त. खालच्या ओठाच्या मध्यभागी खोल भेग पडते. ओठ मिरमिरल्यासारखे वाटून बधिर होतात. हिस्टेरीआत चेहेऱ्यावर लव येते पण रोगी सुधारावयास लागला तर ती नाहीशी होते.

तोंड :- जीभ मिरमिरते, बधिर होते, एक बाजू. जीभ नकाशाप्रमाणे रंगीबेरंगी चट्टे पडलेली जिभेच्या कडेला मण्यासारखे फोड उगवतात किंवा तीव्र पट्टे पडलेले दिसतात. जिभेवर व तोंडात फोड येतात, व्रण पडतात, अन्नाच्या स्पर्शाने चुणचुणते, आग होते. हिरड्यावर लहान गुठ्ठे उगवतात. जिभेखाली लाल गुठ्ठे येते. जिभेला केस चिकटला आहे असे वाटते.

घसा :- सारखा कफ खाकरावा लागतो. कफ कडू; खारट. पडजीभ एका बाजूला कललेली. घशात एके ठिकाणी कोरडेपणा व हुळहुळेपणा वाटून गुदगुल्या होतात व त्यामुळे खोकला येतो. घसा चकचकीत दिसतो. अन्न खाताना ते कंठात शिरते. फक्त पेये गिळता येतात, अन्न गिळताना ते अन्ननलिकेत एका ठराविक जागेपर्यंत जाऊन नंतर जोराने बाहेर फेकले जाते. गळगंड, डोळे बटबटीत.

जठर :- तहान लागते, खूप पाणी प्यावेसे वाटते. भूक लागून भरपूर अन्न जाते पण शरीराचे पोषण होत नाही ते वाळते. भूक लागते पण खाण्याची वासना होत होत नाही. मीठ, आंबट पदार्थ, तृणधान्ये, शिपातील मासे, दूध, मासे खाण्याची इच्छा. पाव, मांस, काफी, खाण्याचा तिटकारा. खाण्यानंतर जळजळीत ठेकरा येतात. खाताना घाम येतो तोंडाला पाणी सुटते. जठरात एक प्रकारची चिंता किंवा भीती वाटून ती डोक्यात शिरत

आहे असे वाटते. पांढरा कफ ओकारी येऊन पडतो. व त्याने बरे वाटते.

उदर :- ताणल्याप्रमाणे वाटते विशेषतः जांघात. शौचास कोरडे टणक खडे होतात व त्यांचे तुकडे पडतात. शौचास होताना गुदद्वारा फाटते किंवा आग होते. शौचाभोवती चकचकीत पांढऱ्या आवेचा थर. मलाबरोध, एक दिवसाआड शौचास होते. जीर्ण हृगवण-वेदनारहित मोठाले जुलाब होतात व त्यांचे अगोदर आंतड्यात चिमटे घेतल्यासारखे वाटते. गुद आवळल्यासारखे वाटते. गुदद्वाराभोवती वेदनायुक्त पुटकुळ्या येतात. पोटाच्या खळीत उडते. एकाएकी उदर फुगते.

मूर्चेन्द्रिये :- लघवी भरपूर होते. चालताना, खोकताना, शिंकताना लघवी नकळत होते. बुसऱ्यांच्या देखत लघवीला होत नाही. लघवीखाली लाल गाळ जमतो. वसल्यानंतर लघवी सुटावयास वेळ लागतो.

पुरुषजननेन्द्रिये :- संभोगानंतरसुद्धा वीर्यपात होतो. संभोगानंतर पाठ दुखते, पाय अशक्त होतात व खिन्नता येते. परमा. वैषयिक वासना होते पण शारीरिक शक्ती नसते.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- बंध्यात्व. संभोग करताना योनी कोरडी असल्यामुळे योनीत दुखते. संभोगाचा तिटकारा. धुपणीमुळे थकवा वाटतो. विटाळाऐवजी धुपणी जाते. पाळ्या अनियमित पण विटाळ बहुधा भरपूर जातो. धुपणी पाण्यासारखी, करबडणारी. संभोग करताना योनीत आग होते व चुस्चुरते. योग्य वयात विटाळ सुरू होत नाही, उशीरा सुरू होतो. कष्टार्तव- आंचके येतात. गर्भाशय खाली सरकून पायांना ठणका लागतो, मूत्रमार्गात कापल्याप्रमाणे वेदना होतात, सकाळी बरे वाटते. स्तन वाळतात. पांढरी धुपणी हिरवी होते. विटाळसेपणी अंग कढत होते.

श्वसनन्द्रिये :- पोटाच्या खळीत गुदगुल्या होऊन खोकला येतो. दम लागतो किंवा छातीत धडधडते. हिवाळ्यात होणारा खोकला. खोकताना यकृतात टोचते व लघवीला होते. चढताना दम लागतो. डांग्या खोकला, खोकताना डोळ्यातून पाणी येते.

श्रवणन्द्रिये :- धडधडते व सर्व शरीराला ती धडधड जाणवते. अशक्त, फडफडल्यासारखे वाटते, मूर्च्छा आल्यासारखी वाटते, निजल्याने जास्त; किंवा हुळहुळे.

धडधडणे-भावनामुळे, डाव्या कुशीवर निजल्याने किंवा हालचालीने जास्त होते. हृदयाच्या जागेत गारवा वाटतो. हृदय व छाती आवळल्यासारखी वाटते. निजलेल्या स्थितीत नाडी मधुन मधुन थांबते.

मानपाठ - मानेचे स्नायू हुळहुळे होतात, मार लागल्याप्रमाणे पाठ दुखते विशेषतः सकाळी व खोकतांना, पाठीवर निजल्याने किंवा दाबल्याने बरे वाटते. तळ-हात कढत व त्यांना घाम येतो. हातांच्या बोटांच्या टोकाना भेगा पडतात. हाताची बोटे व पाय बधिर होतात व मिरमिरतात. गुडच्याच्या मागील पोकळीत आखडल्यासारखे वाटते. किंवा ओढल्यासारखे वाटते. गुडच्यात चमक मारते. तंगड्या गार. घोटे अशक्त, सहज वळतात. लिहिताना हात कापतात. झोप लागत असताना हातापायांना आंचके आल्याप्रमाणे धक्के बसतात.

झोप :- झोपेत उसासे टाकणे. झोपेत धक्के बसतात. दोंडेखोराची स्वप्ने पडतात. दुःख, शोकामुळे झोप येत नाही. जागे झाल्यावर अशक्तपणा वाटतो.

त्वचा :- तेलकट, कोंरडी, खरखरीत, मळकट, पिवळसर, व लवकर बरी होत नाही. भेगा पडतात किंवा वेदनायुक्त पुटकुळ्या येतात, विशेषतः ज्या ठिकाणी त्वचेवर त्वचा दुमडली जाते अशा जागी किंवा बोटांच्या संध्या-वर. पित्ताच्या गांधी येतात त्यावेळी कंड व आग होते; गांधी विशेषतः शारीरिक श्रमानंतर जास्त होतात.

ज्वर :- गारपणा-पंजे, पावले, हृदय वगैरे. तहान लागून सकाळी थंडी वाजते. एकसारखी थंडी पण उन्हात बरे वाटत नाही. हिवताप-सकाळी ९ ते ११ थंडी वाजते-अंग गार होऊन एकसारखी थंडी वाजल्यासारखी वाटते. घाम येतो. घाम गार असतो, थोडा येतो, केसांच्या कडेला, नाकाला किंवा चेहऱ्यावर, खाताना घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- **नियमित वेळी**-सकाळी ९ ते ११, सूर्योदय ते सूर्यास्त, एक दिवसाआड; **विटाळशी** झाल्यानंतर; **उष्णता**-सूर्याची, उन्हाळा, दमट; **श्रम**-डोळ्याचे, मानसिक; **भावनामुळे** आलेल्या झुंजतेने; **सहानुभूति** दाखविल्याने; **वयात येण्याचा काळ**; **कोयनेल**; **जीर्ण हिवताप**; **चांदीचे क्षार**; **समुद्रकाठी**. **पाव**. **आंघट फळे**, **तेल तूप**.

ब वा :- **मोकळी हवा**; **गार पाण्याच्या स्नानाने**; **घाम आल्याने**; **विश्रांति**; **सकाळच्या न्याहारीच्या अगोदर**; **दीर्घ श्वास घेतल्याने**; **उपाशी राहिल्याने**.

सहाय्यक औषधे :- आर्जे-ना; इमे; एपि; सेपि.

संबंधी औषधे :- कलि-का; कॅल्क-का; थूजा; पल्स; त्रायो; न्हस-टा; सल्फ;
हेपार.

१८३. नेट्रम सल्फुरिकम Natrum Sulphuricum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम डोक्याचा मागील भाग; यकृत; आतडी; छाती व डावी बाजू यावर होतो. अगोदरच रोगाने ग्रस्त झालेल्या इसमाना एकदम तीव्र परिणाम जाणवू लागतात. भोसकल्याप्रमाणे वेदना होतात-डाव्या खालच्या बरगड्यात, कमरेच्या डाव्या सांध्यात, टाचात. उठता बसताना कमरेच्या सांध्यात दुखते. पिवळेपणा- त्वचेचा, शौच, फोड, पातळ लावांचा. पू दाट हिरवट पिवळा. भरल्यासारखे वाटणे. आंबटपणा. पित्त प्रकृति. वारंवार संधिवात होण्याची प्रवृत्ति. पाण्याजवळ राहणे, दमट हवा, पाण्याजवळ होणाऱ्या भाज्या किंवा दुधा मासे खाणेसुद्धा सोसत नाही, उष्ण कोरड्या हवेत बरे वाटते. डोक्याला झालेल्या आघातामुळे उद्धवलेले दुष्परिणाम. चामखिळी, मासांकुर येण्याची प्रवृत्ति. वातरक्त (गाऊट). जलयुक्त सूज. मधुमेह. वेदनांचा विचार केल्याने त्या बळावतात.

मानसिक :- काहीही सहन होत नाही. संशयी. मंद उजेडात किंवा संगीताने, रंगीत काचा लावलेल्या खिडकीजवळ बसल्याने खिन्नता येते. मधुन मधुन वेडाचे झटके येतात. आत्महत्या करण्याची प्रवृत्ति व तसे होऊ नये म्हणून स्वतःवर ताबा ठेवावा लागतो. बोलावेसे वाटत नाही व दुसऱ्याने पण स्वतःशी बोलू नये असे वाटते. बंदुक, पिस्तुलाने आत्महत्या कराविशी वाटते. डोक्याला मार लागल्यामुळे उद्धवलेले मानसिक विकार. संशयी. शौचास झाल्यानंतर आनंद वाटतो.

डोके :- घेरी येते पण डोक्याला घाम आला म्हणजे कमी होते. डोक्याच्या मागील भागात ठेचल्याप्रमाणे किंवा कुरतडल्याप्रमाणे वेदना होतात. मेनिन्जायटिस. डोकेदुखी, आवाजाने, खाण्याने, उजेडाने जास्त होते; अंधारात, ओकारी झाल्याने बरे वाटते. कवटीची त्वचा हुळहुळी, त्यामुळे केस विचरताना दुखते.

डोळे :- उजेड मुळीच सहन होत नाही, सकाळी जागे झाल्यानंतर. डोळे पिवळे. खुपऱ्या. पापण्या जड.

कान :- दमट हवेत कानात तीव्र चमका मारतात.

नाक :- नाकातून रात्री पाणी वाहते. नाकातून रक्त पडते; विटाळसेपणी किंवा अगोदर; थांबुन थांबुन पडते. शिंका येऊन नाक खूप गळते.

चेहरा :- पिवळा.

तोंड :- तोंडात चिकट दाट कफ साचतो. जीभ मळकट पिंगट किंवा हिरवट पिवळी, जाड चिकट थर जिमेवर जमतो, विशेषतः बुंध्याशी. जिमेचे टोक भाजल्यासारखे वाटते. चव कडू. टाळ्याला भाजल्यासारखे फोड येतात. दात दुखी, गार पाणी तोंडात धरल्याने कमी होते. डोके दुखत असताना लाळ गळते. हिरड्यांची भाजल्यासारखी आग होते.

घसा :- घशात जाड पिवळा शेंबूड नाकातून उतरतो.

जठर :- तापाच्या सुरवातीस फक्त तहान लागते. बर्फ किंवा थंड ध्यावेसे वाटते. आम्लपित्त. छातीत जळजळ. ओकारी झाल्याने डोके दुखावयाचे थांबते. अग्निमांघ. मळमळ; अनेक विकारात हिरव्या पित्ताची ओकारी. पिष्टमय पदार्थ (तवकील), दूध, बटाटे सोसत नाहीत.

उदर :- यकृताची सूज. यकृत हुळहुळे व जड होते—आत टोचते, वस्त्रांचा दाब, दीर्घ श्वास, घक्का सहन होत नाही, डाव्या कुशीवर निजल्याने जास्त त्रास होतो. यकृताखाली गोळा आहे असे वाटते. पित्ताशयात ओरबडल्यासारख्या वेदना होतात. उदर चोळण्याने किंवा मुठीने तिबल्याने आतील वेदना कमी होतात. बेंबीजवळ पेटके येतात. वात धरतो, वेदना होऊन इकडे तिकडे टोसल्यासारखे वाटते, विशेषतः डाव्या बाजूस. आतड्यात गुरगुरल्या गुडगुडल्याप्रमाणे आवाज होऊन नंतर एकदम जोराने आवाज होऊन जुलाब होतात. जुलाब विशेषतः सकाळी उठल्यानंतर होतात किंवा काही वेळेस इतकी घाई होते की अंथरुणातून पळावे लागते. जुलाब पिवळे फेसाल—आत हिरवी आव पडते. शौचास मोठ्या प्रमाणात किंवा आकारात होते.

मूत्रेद्रिये :- लघवीखाली पांढरा गाळ जमतो. लघवीतून पित्त जाते. लघवीला भरपूर होते. मधुमेह.

पुरुषेन्द्रिये :- मासांकुर उगवतात. परमा—दाट हिरवा स्त्राव.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- विटाळसेपणी नाकातून रक्त पडते. धुपणी हिरवट, पिवळी, परमा बरा झाल्यानंतर सुरू झालेली, धुपणी जाताना आवाज बसतो. योनीवर वेदनायुक्त फोड येतात.

श्वसननेन्द्रिये :- पावसाळ्यात दमा होतो. खोकला ओला. खोकताना छाती व कुशी धरून टेवाव्या लागतात. सारखा दीर्घश्वास घ्यावासा वाटतो. कफ दाट चिकट हिरवा. छातीत डाव्या खालच्या भागात वेदना होतात. प्रत्येकवेळी सर्दी झाली की दमा होतो. चालताना दम लागतो. दम्यात सकाळी जुलाब होतात.

पाठ :- कपडे काढल्यानंतर कंड सुटते. पाठीत, मानेत व डोक्याच्या मागील बाजूस तीव्र वेदना होतात. तिकोनी हाडांच्या मध्ये भोसकल्याप्रमाणे वेदना होतात. कण्याचा मेनिन्जायटीस. पाठीची कमान होते. पाठीत कापल्याप्रमाणे तीव्र वेदना होतात व त्या उलगाडणाऱ्या पंख्याप्रमाणे खालून वर जातात. लघवी कोंडून धरली तर कमरेत दुखते.

हातपाय :- नखुरडे. टाचात दुसडुसते. तळपायावर भाजल्यासारखे फोड येतात. डाव्या कमरेच्या सांध्यात दुखते-खाली वाकताना, उठताना, बसताना जास्त. गुडघ्याखाली पाउलापर्यंत आग होते. बोटांच्या बेचकात कंड सुटते. पावसाळ्यात होणारा संधिवात. तळपायावर फोड येतात. पाऊले सुजतात. ग्रसरी वात बसलेल्या जागेवरून उठताना किंवा अंथरणात वळताना त्रास होतो.

त्वचा :- कपडे काढल्यानंतर कंड सुटते. चामखिळीप्रमाणे लाल गांठी सर्वांगावर येतात. पिवळसर भाजल्यासारखे पाण्याने भरलेले फोड.

ज्वर :- थंडी वाजते पण अंथरणात सुद्धा पुरेशी ऊर्ज आली आहे असे वाटत नाही. तापात अंगावरचे पांघरूण काढू नयेसे वाटते. गुडघ्याखाली आग होते. खाकेंत दुर्गंधी घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- दमट, हवा, जागा, दिवस; रात्रीचे वारे; तळघरे; डाव्या कुशीवर निजल्याने; दुखापती विशेषतः डोक्याच्या; उचलताना; स्पर्श; दाबल्याने; संध्याकाळी; वारा; मंद उजेड. भाज्या. फळे. गार अन्न, पेये.

व वा :- मोकळी हवा; शरीराची अवस्था बदलल्याने.

सहाय्यक औषधे :- आर्से; थूजा.

संबंधी औषधे :- कोले; ग्लोने; पल्स; मेडो.

१८४. परैरा ब्रेव्हा Pareira Brava

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मूत्र-जननेंद्रिये व डावी बाजू यावर होतो. हातावर व गुडघ्यावर ओणवे होऊन डोके जमिनीला टेंकल्याशिवाय लघवीला होत नाही. मूत्राशयातून वेदना शिश्नाच्या बोंडीपर्यंत व मांड्यात जातात. शिश्नाच्या बोंडीत किंवा मूत्राशयात फुटल्यासारखे वाटते. एकसारखे लघवीला होईल होईलसे वाटते व खूप कुंथावे लागते. लघवी होण्याचा प्रयत्न करताना मांड्यात वेदना होतात. लघवी कष्टाने होते. मूत्रपिंडाच्या खळ्याच्या वेदना. मूत्रग्रंथी मोठी होते. लघवीत दाट, पांढरा श्लेष्मा किंवा तांबडी वाळू जाते. पायांना सूज येते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य व वा :- हातावर व गुडघ्यावर ओणवे झाल्याने.

संबंधी औषधे :- बर्वे; मेडो.

१८५. पलाडिअम Palladium

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम गर्भाशय; उजवे रजःपिंड व मन यावर होतो. एकदम हकडेतिकडे फिरणाऱ्या वेदना. शारीरिक श्रमाचा कंटाळा. मार लागल्याप्रमाणे हुळहुळपणा. अशक्तपणा. वाईट बातम्यांचे दुष्परिणाम.

मानसिक :- गर्विष्ठ. उगीचच अपमान झाला आहे असे वाटून रुषणे. लोकानी स्वतःची स्तुति करावी अशी इच्छा. मंडळीत असेतोपर्यंत आनंदी वाटते नंतर थकवा वाटतो व वेदना जास्त होतात. आपल्याकडे दुर्लक्ष होते आहे असे वाटते. वाईट बातमी ऐकली की सर्व लक्षणे जास्त होतात. वेळ फार सावकास चालला आहे असे वाटते. आपला काल्पनिक किंवा खरा अपमान किंवा आपल्याकडे कुणी लक्ष देत नाही असे वाटून एखादे वेळेस संतापणे.

डोके :- एका कानापासून दुसऱ्या कानापर्यंत टाळूवरून डोके दुखते. डोके मारो पुढे हेलवावे खात आहे असे वाटते.

घसा :- घशातून बुळबुळीत कफ पडतो. पावाचा भुगा आत अडकला आहे असे वाटते.

उदर :- वेंब्री ते स्तनापर्यंत किंवा ओटीपोटापर्यंत तीन कळा येतात. शौचानंतर बरे वाटते. आतडी चावून टाकल्याप्रमाणे वाटतात, जांघात पोकळ झाल्यासारखे वाटते. खाली ओढल्याप्रमाणे वेदना होतात, चोळण्याने बरे वाटते.

मूत्रेन्द्रिये :- मूत्राशयात कापल्याप्रमाणे वेदना होतात-शौचास झाल्याने कमी होतात. मूत्राशय भरल्यासारखे वाटते पण लघवीला थोडीशीच होते.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- गर्भाशयात कापल्यासारख्या वेदना होतात-शौचास झाल्याने कमी होतात. मुलाला अंगावर पाजताना विटाळ जातो. विटाळशी होण्याच्या अगोदर व नंतर बुळबुळीत धुपणीचा स्त्राव जातो. उजवे रजःपिंड मोठे होऊन दुबते, जोराने दाबल्याने बरे वाटते. गर्भाशय स्वस्थानावरून खाली येतो, किंवा मागे वाकतो. ओटीपोटात जड शिसे ठेवल्याप्रमाणे वाटते.

पाठ :- कमरेत थकल्यासारखे वाटते.

हातपाय :- वेदना येतात व जातात. पायांच्या बोटांपासून कमरेच्या सांध्यापर्यंत चमका मारतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- भावना विशेषतः आनंददायक; अपमान; सामाजिक कार्यात; उमे राहिल्याने. श्रम.

ब वा :- स्पर्श; दाबल्याने; मन दुसरीकडे गुंतविल्याने; चोळण्याने. श्लोपे-नंतर. शौचास झाल्याने.

संबंधी औषधे :- असाफि; प्लॅटि.

१८६. पल्सटिल्ला Pulsatilla

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मन; शिरा; श्लेष्मल त्वचा-जिभेची; जठर, आतडी, स्त्रीजननेन्द्रिये; मूत्र-जननेन्द्रिये; द्वातो-च्छ्वास; एक बाजू; हृदयाची उजवी बाजू यावर होतो. लक्षणांच्या स्वरूपात व जागेत एकसारखी अदलाबदल होते. लक्षणांची ठराविक मर्यादेपर्यंत वाढ होऊन नंतर ती एकदम थांबतात. ज्या बाजूवर निजले असेल किंवा ज्या भागावर भार पडला असेल त्या ठिकाणी लक्षणे उद्भवतात. लक्षणे एका बाजूस होतात. पचनेन्द्रियांचे विकारात व स्त्रियांच्या विटाळासंबंधी उपद्रवात तहान लागत नाही, दम लागतो व थंडी वाजल्यासारखी वाटते. स्त्राव बंद झाल्यामुळे उद्भवलेले विकार-कानातील, विटाळ, दूध वगैरे. विकार आलून पालून होतात. एका अवयवातील रोग नाहीसा होऊन दुसऱ्या अवयवात होतो. रक्तक्षय. रक्तस्त्राव हळुहळु पांशरतो किंवा दुसऱ्या स्त्रावाच्या बदली सुरू होतो. स्त्राव

विन करवडणारे, दाट हिरवट, पिवळे व भरपूर धके वसतात. फाडल्याप्रमाणे किंवा त्रण पडल्याप्रमाणे वेदना होतात. बधिरपणा-भार पडलेल्या भागात, किंवा पंजे, पाऊल वगैरे. स्वभावाने शांत, रडव्या, भिऱ्या, भावनाप्रधान व स्थूल होण्याकडे प्रवृत्ति असलेल्या स्त्रिया. गरोदरपणी होणारे उपद्रव. न्हाण येण्याच्या वयात किंवा त्यावेळेपासून सुरू झालेले विकार. शिरा भरलेल्या दिसतात, वेड्यावाकड्या होऊन फुगतात व दुखतात. डोके उंचावर ठेवून निजावेसे वाटते. सकाळी अंथरणातच लोळावेसे वाटते; डोक्यावर हात करून निजण्याची प्रवृत्ति. पावले ताणावीशी वाटतात, तहान लागत नसली तरी गार पाणी किंवा पेये प्याल्याने बरे वाटते. दुसटुसणे. वेदना होत असलेल्या भाग रूंद झाल्यासारखा वाटतो. थंडी वाजत असली तरी मोकळ्या हवेत असावेसे वाटते. एकमेकाला विरोधी लक्षणे आलटून पालटून होतात. शरीराच्या दूरच्या भागात उद्भवलेल्या विकारांमुळे दम लागतो. आईसक्रिम, डुकराचे मांस, तेलकट पदार्थ सोसत नाहीत, किंवा त्यांचे दुष्परिणाम. लोकरीचे कपडे घातल्याने झालेले उपद्रव.

मानसिक :- स्वभाव शांत, भिऱ्या, भावनाप्रधान व रडवा. निराश. कुरकूर. सहज अपमान झाल्यासारखा वाटतो. दुसऱ्याने स्वतःविषयी सहानुभूति दाखवावी अशी आवड. लहान मुलाना अंजारले गोंजारल्याने व हिंडविऱ्याने बरे वाटते. स्त्रीपुरुषांना व एकमेकांची भीती वाटते. लग्नाचा तिटकारा. संभोग करणे दुष्कृत्य आहे असे वाटते. चमत्कारिक धार्मिक समजुती. काहीतरी संकेत येतील अशी विवंचना. लोभी, अविश्वासु. संभ्रमाळी भुताखेतांची भीती वाटते, त्यामुळे लपून बसावेसे किंवा पळून जावेसे वाटते. खाण्यानंतर उगीचच हसणे. स्वतःची लक्षणे सांगताना रडणे. सर्व गोष्टींचा तिटकारा. सहज हसू येते व रडू येते. अति सुख किंवा दुःख याचा शरीरावर व मनावर परिणाम होतो. एकटे असण्याची भीती वाटते. अतिशय चिडखोर. आपला अपमान होत आहे असे वाटते. किंवा अपमान होण्याची भीती वाटते. प्रश्न विचारला तर मानेनेच हो किंवा नाही म्हणणे. काही विशिष्ट खाण्याचे पदार्थ मनुष्याला अयोग्य आहेत अशी कल्पना.

डोके :- टाळून डोके दुखावयास सुरवात होते. डोक्यामागील भागात दुखते, खोकतांना जास्त. फार काम केल्यामुळे डोके दुखावयास लागते. न्हाण येण्याच्या सुमारास झालेत जाणाऱ्या मुलींची डोकेदुखी. मोकळ्या हवेत व चालण्याने डोकेदुखी कमी होते. घेरी येते- मोकळ्या हवेत बरे वाटते,

बसल्याने जास्त होते. कातडीला खूब घाम येतो. अर्धशिशी. टुसटुसते, फुटल्यासारखे वाटते व जी बाजू दुखत असेल त्या बाजूच्या डोळ्यातून कढत पाणी येते. पचनक्रिया विघटल्यामुळे, विटाळाच्या उपद्रवांमुळे घेरी येते, मळमळते.

डोळे :- थंडीमुळे डोळे येतात. पाण्याने डोळे भरल्यासारखे दिसतात— विशेषतः वाऱ्यात. डोळ्यातून दाट पिवळा पू येतो, दीप फारशी नसते. पापण्या चिकटतात. परभ्यामुळे आलेले डोळे. पापण्यांच्या कडा सुजतात. रांजण-वाड्या. विटाळसेपणी अंधत्वाचे झटके येतात. फूल पडते, डोळ्यावर काही तरी आले आहे असे वाटून दृष्टि मंद होते त्यामुळे डोळे चोळावेसे वाटतात. डोळ्यातून करवडणारे पाणी येते. डोळ्यांना कंड येते. आंघोळपणा.

कान :- रात्री कान ठणकतात. देवी, गोवर, कांजिण्या या रोगानंतर फुटलेले कान, दाट पिवळा दुर्गंधी हिरवा, नारिंगी रंगाचा साव वाहतो, कधी नुसते रक्तच येते. कानाची पाळी लाल होते, सुजते. कानातून काहीतरी जोराने बाहेर ढकलल्यासारखे वाटते. कानात दंडे बसल्यासारखे वाटून ऐकू येईनासे होते, गाडीत बसल्याने किंवा खोलीच्या उष्णतेने बरे ऐकू येते.

नाक :- नाकाला घाण येते किंवा दुर्गंधी साव जातो. वास कळत नाही. सर्दी होते पण निजल्याने किंवा बंद खोलीत नाक चोंदते. जुनाट सर्दी. काव्पनिक वास येतात. पिनस. पाळीत, पाळीच्या अगोदर किंवा पाळी बंद झाल्यामुळे नाकातून रक्त येते.

चेहरा :- फिकट. गालगुंड, उजवी बाजू दुःखून उजव्या डोळ्यातून पाणी येते, दुखणे चावताना (अन्न), बोलताना किंवा तोंडात गार कढत द्रव्य घेतल्याने जास्त होते.

तोंड :- ओठाची सालडी जाऊन भेगा पडतात. ओठ चाटणे. खालचा ओठ सुजता; मध्यभागी भेग पडते. घाण येते. दातात ओढल्यासारख्या वेदना होतात, गार पाण्याने कमी होतात. चव घाणेरडी विशेषतः सकाळी. चव बदलते, कडू, खारट, तेलकट, रक्तासारखी. तोंड बुळबुळीत किंवा कोरडे पण तहान नाहो. जीभ पिवळी किंवा पांढरी, भाजल्यासारखी वाटते. लाळ गोड. अन्न कडू लागते विशेषतः पाव. खाछेच्या अन्नाची मागे चव राहते. कोणत्याही अन्नपदार्थांची लागावी तशी चव लागत नाही.

घसा :- अन्न घशात राहिले आहे असे वाटते किंवा खाछेच्या अन्नाची चव घशात जाणवते. घशात किडा वळवळत आहे असे वाटते.

जठर :- गरम अन्न पेय, दुकराचे मांस, पाव, दूध, तंत्राखु ओढणे, तेलकट पदार्थ व पाण्याचा तिठकारा. आंबट पदार्थ किंवा उत्तेजक पदार्थ, तिखट पदार्थ, चीज किंवा जे पदार्थ सोसत नाहीत ते खाण्याची वासना. मळमळ. छातीत जळजळ. खाल्लेले अन्न वन्याच वेळाने जसेच्या तसेच ओकून पडते. पोटाच्या खळीत कापल्याप्रमाणे वेदना होतात किंवा उडल्यासारखे वाटते. **जड ओझे ठेवल्यासारखे वाटते. अजीर्ण.** बहुतेक विकारात तहान लागत नाही. अन्न जास्त खारट लागते. खाता खाता एकदम जेवणाचा तिठकारा येतो. टेकरांना खाल्लेल्या अन्नाची चव लागते. जठरात टोचते, चालताना, पाय वेडावाकडा पडला तर जास्त.

उदर :- आत जड दगड ठेवला आहे असे वाटते. बधिर. वेदना होऊन त्या जांघापर्यंत जातात. कावीळीत हगवण लागते, ताप आल्यासारखा वाटतो, तहान लागत नाही. शोचाचे रंग व रूप यांच्यात बारंवार बदल होतो. हिरवी आव पडते. नेहमीच दररोज ३१४ वेळा शोवास जाण्याची संव्य. मूळव्याधीचे मोड निजल्याने किंवा पाळीच्या वेळेस बाहेर येतात.

मूत्रत्रिये :- लघवीला वारंवार लागली आहे असे वाटते, निजल्यानंतर जास्त. शोषेत लघवीला न कळत होते विशेषतः लहान मुलींना. निजल्याने, हसताना, खोकताना, शिकताना, एकदम आवाज ऐकला तर, वात सरताना, आश्चर्य-आनंदाचा धक्का बसला तर लघवी न कळत होते. लघवी झाल्यानंतर रक्त येते. मूत्राशयावर ओझे ठेवल्यासारखे वाटते किंवा आत पेटके येतात, लघवी झाल्यानंतर मूत्राशयात दगड इकडे तिकडे फिरत आहे असे वाटते. मूत्रग्रंथी वाढलेली. राग आला तर लघवी थेंब थेंब गळते.

पुरुषजननेद्रिये :- अंडाचा शोथ, परभ्यामुळे किंवा गार दगडावर बसल्यामुळे झालेला. डाव्या वीर्यवाहिनीनलिकेत घरून खाली आग होते. परमा-सखि दाट पिवळा. मूत्रमार्ग बारीक होतो त्यामुळे लघवी थेंब थेंब होते किंवा थांबून थांबून होते. वीर्य रक्तमिश्रित. अंड खाली लोवतात.

स्त्रीजननेद्रिये :- बिटाळ सुरू होईल असे वाटते पण होत नाही. पाळी उशीरा, न्हाण योग्य वयात येत नाही. पाळी अनियमित किंवा बंद. **बिटाळ, काळा, थोडा** जातो, गाठ्याळ, रंगरूप बदलते, थांबून थांबून जातो. बिटाळाऐवजी नाकातोंडातून रक्त येते. कष्टार्थव-खाली ओढ लागल्याप्रमाणे वेदना होतात, निजल्याने जास्त होतात. धुपणी-पांढरी दुधाप्रमाणे, दाट सायीप्रमाणे, करवडणारी. धुपणी जाताना पाठीत दुखते, थकवा येतो. बाळंत-

वेदना मंद. बार बाहेर पडत नाही. गर्भाशयात मूल आडवे असल्यास या औषधाने सरळ होते. बाळंतपणानंतर पायाना पांढरी सूज येते. बाळंतपणा-
नंतरचा विटाळ दुधासारखा पांढरा. वायगोळा फार जोराच्या कळा येतात
व फार वेळ राहतात. कुमारीकांच्या स्तनात दूध येते; किंवा स्तनांचा क्षोभ
शाला तर दूध येते. (उदा. पुस्तके छातीशी धरून नेल्याने). दूध येण्याचे
एकदम बंद होते किंवा थोडे येते. स्तन हुळहुळे होतात, दुखतात. न्हाण
येण्याच्या अगोदर मुलींच्या स्तनात गाठ येते (उजव्या). नष्टांतव, पाण्यात
पाय राहिल्याने, थकवा येतो व पंडुरोग होतो. प्रत्येक वेळी अंगावर मूल
पाजताना रडू येते. मूल तोडल्यावर स्तन सुजतात. दूध वाहते.

भ्रवसनैर्द्रिये :- एकसारखे वारे हवेसे वाटते. सकाळी खोकला ओला असतो,
संध्याकाळी व रात्री कोरडा होतो. खोकला आला म्हणजे अंधरणात उठून
बसावे लागते. पोटाच्या खळीत गुदगुल्या होऊन खोकला येतो. खोकल्याचा
कोरडा ठसका लागतो पण जसजसा खोकला वाढत जाईल तसतसा खोकला
ओला होऊन कफ कडू किंवा खारट व्हावयास लागतो. कफ वाट पुवळलेला,
बुळबुळीत, गोड, खारट वगैरे. छाती वाटलेली; छातीवर जड ओसे
ठेवल्याप्रमाणे वाटते. गळ्याच्या हाडाखाली टोचते. निजल्याने (विशेषतः
डाव्या कुशीवर किंवा अंग तापले तर). गुदमरल्यासारखे वाटून वारे हवेसे
वाटते. थुंकीत रक्त पडते. डांग्या खोकला. गोंवरानंतरचा खोकला. काही
कारण नसताना आवाज असतो व सुटतो. दमा-खाव बंद झाल्यामुळे उत्पन्न
शालेला. छातीत धडधडते. डाव्या कुशीवर निजल्याने, भावनामुळे, नष्टांतवात,
चिंतायुक्त, रात्रीच्या जेवणानंतर.

पाठ :- खांद्यामध्ये व मानेत पाठीत तीव्र कळा येतात. बसल्यानंतर माकडहाडात
दुखते. पाठीवर वरून खाली गार पाणी ओतले जात आहे असे वाटते. फार वेळ
वाकून राहिल्यामुळे माकडहाडात व पाठीत दुखते. पाठीच्या वरच्या भागाचे
कुबड. पाठदुखी पाठीवर क्षोपल्याने जास्त होते, कुशीवर निजल्याने किंवा
अवस्था बदलल्याने बरे वाटते. विशेषतः गरोदरपणी.

हातपाय :- वेदना त्वरित जागा बदलतात. ओढल्या ताणल्याप्रमाणे वेदना एकदम
सुरू होऊन एकदम थांबतात, हातपाय लोंबकळत ठेवल्याने जास्त त्रास होतो
सांधे सुजतात; पावलांचा वरचा भाग सुजतो. कोपराभोवती बधिरपणा येतो.
पाय जड, तंगडीच्या हाडात टोचते- निजल्याने जास्त, उघड्या हवेत व
चालण्याने बरे वाटते. पायाना गार घाम येतो. पावलांना दुर्गंधी घाम येतो.

हात मोडल्यासारखे वाटतात, निखळल्यासारखे वाटतात. पायांच्या शिरा फुगतात, वेड्यावाकड्या होतात, दुखतात. गुडघे सुजतात.

झोप :- दिवसा अतिशय झोप येते. हात डोक्यामागे ठेवून निजणे, किंवा उदरावर एकमेकावर आडवे करून निजणे. स्वप्ने पडतात. जागे झाल्यानंतर भ्रमल्या-सारखे वाटते किंवा थकवा वाटतो, हुशारी वाटत नाही. भयंकर किळसवाणी, वैषयिक, गुंतगुंतीची स्वप्ने पडतात, स्वप्नात मांजरे वगैरे दिसतात. झोपेत दातखिळी वाजते.

त्वचा :- गाठी मोठ्या होतात. व्रणाच्या कडा टणक व चकचकीत. फुगून वेड्या-वाकड्या झालेल्या शिरात व्रण पडतात. गोंवर. पिताच्या गांधी, पौष्टिक अन्न खावल्यानंतर गांधी येतात किंवा विटाळाची पाळी वेळीच न आल्याने गांधी येतात व त्यावेळेस हगवण लागते, कपडे काढल्याने गांधीचा जास्त त्रास होतो.

ऊवर :- पंडी वाजते. गरम बंद खोलीत, किंवा वेवना होताना, रात्री निजल्या-नंतर थंडी वाजते, पण उष्णता (ऊव) नकोशी वाटते. एक पंजा गार. तापात तहान लागत नाही. झोपेत घाम येतो. कोणत्या तरी भागाला घाम येतो. एकाच बाजूला घाम येतो किंवा एकाच बाजूला उष्णता जास्त असते. एक बाजू गार होऊन बघिर होते. ताप आल्यासारखे वाटते पण ताप नसतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- उष्णता-हवेची, खोलीची, कपड्यांची, अंतराणाची. पाऊले भिजल्याने. स्नाव बंद झाल्याने. संध्याकाळी. विश्रांति. हालचालीच्या सुरवातीस. निजल्याने-एका बाजूस (डाव्या). पौष्टिक अन्न. खाण्यानंतर बऱ्याच वेळाने. तेल, तूप, लोणी वगैरे. बर्फ. अंडी. वयात येण्याच्या काळात. गरोदरपणी. विटाळशी होण्याचे अगोवर. कोयनेल. लोह असलेली औषधे. विकार झालेला भाग लोंबकळत ठेवल्याने.

ब वा :- थंडी. गार मोकळी हवा. उपडे झाल्याने. ताठ वसल्याने. हालचाल हळूहळू केल्याने किंवा चालू ठेवल्याने. मनसोबत रडल्यानंतर. दाबल्याने. जोराने चोळल्याने. उंच उशी घेऊन निजल्याने. असलेली स्थिती बदलल्याने.

सहाय्यक औषधे :- आसॅ; कलि बाय; कलि-मू; कलि-स; झिक; ब्रायो; सल्फ; सिलि; सेपि.

संबंधी औषधे :- एपि; प्रफाय; नेट्र-स; -हस-टा; लायको; हॅममे.

१८७. पॅरिस Paris Quadrifolia

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम डोके, कणा, डोळे व एक बाजू यावर होतो. जडपणा, बधिरपणा (डावी बाजू). सांधे मोडल्यासारखे वाटतात. अवयव किंवा भाग फार मोठे झाले आहेत किंवा एकमेकांजवळ ओढले जात आहेत असे वाटते. उजवी बाजू कढत डावी गार. स्वर्शद्वियांच्या ज्ञानात भिषाड. त्वचा हुळहुळी स्पर्श सहन होत नाही, वस्तु जास्त खरखरीत लागतात. काल्पनिक दुर्गंधी वास येतात. दुर्गंधी वास सहन होत नाहीत, विशेषतः मासाचा. एकसारखी बडबड करावीशी वाटते. बडबडीचे वेड. दुसऱ्याशी वागताना उद्धटपणे व तुच्छतेने वागण्याची प्रवृत्ति. डोळे आत भागे ओढल्याप्रमाणे वाटतात किंवा फार मोठे झाले आहेत असे वाटते. नाकाच्या बुंध्याशी चेहरा एकत्र झाला आहे असे वाटते. घशातून चिकट हिरवा कफ खाकरणे. जीभ कोरडी, जागे झाल्यानंतर जीभ मोठी झाली आहे असे वाटते. घशात गोळा आहे असे वाटते. नियमितवेळी किंवा मधुन मधुन वेदना न होता आवाज बसतो. जागे झाल्यानंतर जीभ कोरडे पण तहान लागत नाही. डोक्याखाली मानेत जड ओझे ठेवल्यासारखे वाढून मान शिणल्यासारखी वाटते. हातांची बोटे बधिर. एक बाजू कढत किंवा गार. मोठ्याने वाचताना घेरी येते. कवटीचे कातडे हुळहुळे, केस बिंचरता येत नाहीत. जठरांत दगड ठेवल्याप्रमाणे जड वाटते; देकर आल्याने बरे वाटते. पचनक्रिया मंद.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- विचार केल्याने; डोळ्याचे अम; स्पर्श.

ब वा :- दाबल्याने. देकर आल्याने.

संबंधी औषधे :- नक्स-व्हा; बेला.

१८८. पायरोजेन Pyrogen

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम रक्त; हृदय; रूधिराभिसरण; स्नायू यावर होतो. ठणका, मार लागल्याप्रमाणे हुळहुळेपणा व शक्तिपात पण अरुवस्थपणा. अंथरून टणक झाले आहे असे वाटते. हाडे बुलतात. दुर्गंधी-चव, अंगाला, विटाळ, घाम वगैरे सर्व स्राव. अंगावर लाल गुलाबी रेखा उठतात. सेप्टिक अवस्था. कुजलेले मांस किंवा अन्न खाऊन, गटाराच्या

दुर्गंधी वायुमुळे, प्रेते फाडताना झालेल्या जखमेमुळे होणारे दुष्परिणाम. वाळंत-
ज्वर, टायफाइड, घटसर्प, वाखा, मुरलेला हिंवताप यामुळे झालेले दुष्परिणाम.
नाडी तापाच्या मानाने जास्त जलद किंवा मंद असते. ताप जलद
वरणाली होतो. वारंवार होणारी गळवे, आग होते व ठणका. वाहत
असलेल्या गळवातून पू एकदम थांबून ठणका लागणे. सेप्टिक कारणांमुळे
कोणतेही विकार उद्भवले तर हे औषध प्रथम द्यावे.

मानसिक :- विचार जलद मनात येतात व त्यामुळे सारखी बडबड करणे.
क्षुब्धता. सर्व अंधारून स्वतःच व्यापले आहे असे वाटते. अनेक हातपाय
आहेत असे वाटते. आपण फार श्रीमंत आहोत असे वाटते. चिंता व
अनेक प्रकारच्या वेडगळ कल्पना. आपण दोन आहोत असे वाटते. भ्रमिष्ट.
स्वतःशीच बोलणे किंवा पुटपुटणे. एका कुशीवर निजल्याने आपण कोणी
तरी आहोत असे वाटते तर कूस बदलल्याने दुसरेच कोणीतरी आहोत असे
वाटते. स्वतःशीच किंवा झोपेत पुटपुटणे.

डोके :- डोक्यात भयंकर दुसदुसते. ताप चढला म्हणजे वेदना कमी होतात किंवा
घट्ट बांधल्याने बरे वाटते. डोके इकडे तिकडे फिरविणे. डोक्यावर टोपी ठेविली
आहे असे वाटते.

डोळे :- हुळहुळे (डावा), वर पाहिल्याने, डोळे फिरविल्याने जास्त, उजेड सहन
होत नाही.

कान :- लाल, गार, आत घंटानाद.

नाक :- स्वतःच्या अंगाला येणाऱ्या वासाचा तिटकारा येतो. नाक गार. नाकपुड्या
आंत बाहेर हालतात. पांघरुणाच्या बाहेर हात पडला तर शिंका येतात.

चेहरा :- दुपारी ३ ते ४ च्या दरम्यान चेहऱ्यावर लाली (तापाची) येते, मध्य-
रात्रीपर्यंत राहते नंतर गार घामाचे थेंब येतात.

तोंड :- जीभ लालभडक गुळगुळीत. गोड किंवा भयंकर दुर्गंधी चव. जिभेच्या मध्य-
भागी पिंगट रेष, जीभ मोठी, विसविसीत. तोंडाला अतिशय घाण येते. घसा
कोरडा. घटसर्प, अतिशय दुर्गंधी.

जठर :- मळमळ-कटत पेयाने व ओकारी झाल्याने कमी होते. काफीच्या बुकटी-
प्रमाणे ओकारी होते. पाणी पोटात गरम झाल्यावर ओकून पडते. एकसारखे
ओकावयास होते. खूप तहान लागते, थोडे थोडे गार पाणी प्यावेसे वाटते
पण थोडेही पेय घेतले तर ते तात्काळ ओकून पडते.

उदर :- जुलाब अंत्यत दुर्गंधी पिंगट-काळसर. नकळत शौचास होते. आतड्याचे चलनवलन बंद झाल्यामुळे झालेला मलावरोध, लहान, मोठे शौचास काळे दुर्गंधी खडे पडतात.

मूत्रेंद्रिये :- लघवीतील गाळ चिकट, लाल, चुन्याप्रमाणे. लघवीला फक्त दिवसातून दोनदाच होते, लघवी थोडी होते. ताप येण्याचे अगोदर लघवीला लागते. लघवी पाण्याप्रमाणे स्वच्छ.

पुरुषजननेंद्रिये :- अंड शिथिल, खाली लोंबतात. वृषण पातळ झाल्यासारखे दिसते व हाताला लागते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- गर्भाशय खाली येते, डोके धरून कुंथल्याने कमी होते. बाळंतपणानंतरचा विटाळ एकदम थांबल्याने थंडी वाजून ताप येतो व खूप दुर्गंधी घाम येतो. स्तनाग्र. (डाव्या) भोवती दुखते.

श्वसनेंद्रिये :- खोकताना, बोलताना छातीत (डाव्या) दुखते. पूर्ण बरा न झालेला न्युमोनिया.

हृदय :- हृदयाजवळ मांजर गुरगुरल्याप्रमाणे आवाज होतो., ते थकल्यासारखे वाटते; मोठे झाले आहे असे वाटते किंवा भरल्यासारखे वाटते. धडधडते, व ते कानांत ऐकू येते, त्यामुळे झोप येत नाही.

पाठ :- मानेतील धमन्या टुसटुसतात. पाठ अशक्त झाल्यासारखी वाटते.

हातपाय :- नखे गळून पडतील की काय असे वाटते. हाडे व पाय ठणकतात, हात पाय आपोआप हालतात (उजवा). खोकताना बोलताना सांध्यात (उजवा) दुखते.

त्वचा :- लहानसहान जखमा सुजून मोठ्या होतात.

ज्वर :- तिकोनी हाडांच्यामध्ये थंडी वाजण्यास सुरवात होते. थंडी हाडात जाणवते. थंडी वाजताना घाम येतो. रात्री थंडी वाजते. विटाळसेपणी ताप येतो. बाळंतज्वर. हलुहलु चढत जाणारा क्षयी ज्वर. घाम येतो पण त्याने बरे वाटत नाही. सडकून हुडहुडी भरते. अंग गार. विस्तवाची उष्णता नाकाने आत घ्यावीशी वाटते. तापात बडबड.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- दमट थंडी. हालचाल- बसण्याने. डोळे हालविल्याने.

ब वा :- उष्णता; उष्ण पाण्याचे स्नान. दाबल्याने. क्षोके घेतल्याने. उष्ण पेये. अंग ताणल्याने. अवस्था बदलल्याने

संबंधी औषधे :- अॅन्थ्रा; आर्से; एकिने; बॅप्टि.

१८९. पॉलिगोनम Polygoum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मूत्र -जननेंद्रिये व आतडी यावर होतो.

कापल्याप्रमाणे वेदना -मूत्रनलिकेत, रजोवाहिनी नलिकेत होतात व त्या वेळेस खाली ओढ लागते. कण्यात खालून वर कापल्यासारखे वाटते. ठुसठुसणाऱ्या वेदना इकडे तिकडे फिरतात. मूत्रग्रंथीत ठुसठुसते. खाव चुणचुणणारे, एकाच भागात गारवा व उष्णता आलडुन पालडुन जाणवते, किंवा एका भागात गारवा तर दुसऱ्या भागात उष्णता.

डोके :- कानशिलात ठुसठुसते.

डोळे :- डोळ्याखाली फुगीरपणा, (उजव्या)

चेहरा :- उजव्या बाजूस गार तर डाव्या बाजूस तीव्र वेदना होतात.

तोंड :- टाळ्यात आग होते, कंड सुटते, खाजवावेसे वाटते. जीभ सुजल्याप्रमाणे वाटते.

उदर :- उदरात मळमळ जाणवते. कापल्याप्रमाणे, पिळल्याप्रमाणे वेदना होऊन लघवीचे विकार उद्भवतात. मूत्रपिंडाच्या खड्यामुळे होणाऱ्या वेदना. गुदद्वारात पुटकुळ्या येऊन खाजते. उदरात खूप गुरगुरल्यासारखे वाटून कापल्यासारख्या वेदना होतात व आतड्यात पाण्यासारखे द्रव्य साचले आहे असे वाटते.

मूत्रेन्द्रिये :- लघवी थोडी, थेंब थेंब होते. काळी. चुन्याच्या मुकटीप्रमाणे चिकट गाळ खाली जमतो. मूत्राशयाचा व मूत्रपिंडाचा शोथ त्यामुळे लघवीतून पू जातो.

पुरुषजननेंद्रिये :- वृषण करवडलेले.

स्त्रीजननेंद्रिये :- तरुण मुलीचे नष्टार्तव किंवा रक्तप्रदर. स्तनात तीव्र कळा येतात.

हातपाय :- कमरेचे सांधे एके ठिकाणी ओढल्यासारखे वाटतात. पाय ठणकतात. टाचा हुळहुळ्या.

त्वचा :- पित्ताच्या गांधी. पायावर उथळ व्रण पडतात-विशेषतः विटाळ थांबण्याच्या वयात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थंडी, दमटपणा, वस्त्रांचा दाब.

संबंधी औषधे :- कॅल्क-का.

१९०. पिओनिआ Paeonia

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम गुदद्वारे; शिरा व त्वचा यावर होतो. काहीही सहन होत नाही. तीव्र कळा किंवा काटे टोचल्याप्रमाणे वेदना.

गुदद्वार :- गुदद्वाराभोवती दुर्गंधी ओलसरपणा. गुदद्वारात अत्यंत वेदना होतात व त्या शौचास झाल्यानंतर वराच वेळ राहतात, त्यामुळे उठून चालणे भाग पडते. भगेंद्र किंवा भेगा पडतात. गुदद्वारावर खपल्या बसतात. मूळव्याधीचे मोड-मोठाले, मुजलेले व व्रण पडलेले. गुदास्थिखाली व्रण पडतात.

झोप :- भयंकर स्वप्ने पडून त्यांची धास्ती बसते.

त्वचा :- शिरा फुगलेल्या. बुटाचा वगैरे दाब पडून झोलेले व्रण.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- शौचास होताना; स्पर्श; रात्री; हालचाल. दाब.

संबंधी औषधे :- रॅटनि.

१९१. पिक्रिक ॲसिड Picric Acid

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मेंदू; डोक्याचा मागील भाग; मज्जा-रज्जू; कंवर; मूत्रपिंड व जननेंद्रिये यावर होतो. शरीर व मन अशक्त, थकलेले. शरीर जड झाल्यासारखे वाटते. दुष्ट रक्तक्षय. सहज शक्तिपात होतो. अनेक भागात आग होते-कण्यात, पायांची वगैरे. मुंग्या येतात. बधिरपणा. सुया टोचल्याप्रमाणे वाटते. लुलेपणा, खालून वर. कंप. उन्हाळा सोसत नाही. शरिराने व मनाने खंगलेले इसम.

मानसिक :- आत्मविश्वासाचा अभाव. काम करण्याचा कंटाळा. बेचैन पण स्वस्थ बसावेसे वाटते. परीक्षेत नापास होऊ अशी भीती वाटते. दीर्घकाळ चिंता व मानसिक श्रम केल्याने आपल्या हातून कांही होणार नाही अशी भीती वाटते. कोणीही स्त्री पाहिली की वैषयिक भावना मनात येतात. जमीन किंवा जिना वर आपल्याकडे येत आहे असे वाटते.

डोके :- डोक्याचा मागील भाग कण्यापर्यंत जड वाटतो. मेंदूचा शीण. मानसिक श्रमाने डोके दुखावयास लागते, घेरी येते- नाकातून रक्त पडल्याने किंवा डोके घट्ट बांधल्याने बरे वाटते. विद्यार्थी, शिक्षक, धंदेवाईक लोक यांची डोकेदुखी. दिवसा डोके दुखते, झोपेत थांबते.

डोळे :- पिवळे. येतात, (जीर्ण). दाट पिवळा खाव येतो.

कान :- कानात बारीक ठणकणारी गळवे येतात.

जठर :- चव कडू, अन्नाचा तिटकारा.

उदर :- मानसिक श्रमाने जुलाब होतात. शौचास होताना आग होते. शौच तेल्कट, पिवळे पातळ.

मूत्रेद्रिये :- लघवीला अमोनिआसारखा वास येतो. लघवी थेंब थेंब गळते. लघवी होण्याची क्रिया बंद होते. लघवीतून साखर व अल्बुमिन जाते. मूत्रग्रंथी मोठी होते.

पुरुषजननेद्रिये :- वैषयिक इच्छा प्रबळ. शिश्र वेदना होऊन ताठते, अंडात व वीर्यनलिकेत कळा येतात, वारंवार स्वप्नावस्था होते त्यामुळे अतिशय थकवा येतो. नपूसकत्व.

स्त्रीजननेद्रिये :- पाळीत अतिशय थकवा येतो.

पाठ :- इतकी अशक्त असते की ताठ बसता येत नाही, निजल्याने बरे वाटते. मानसिक श्रमामुळे पाठ दुखते व त्यावेळेस थकवा वाटतो. , पाठ पड्याने भावळल्यासारखी वाटते. मानेवर ठणकणारी गळवे येतात.

हातपाय :- लिहिणाराच्या बोटांना पेटके येतात. टाईपराइटरवर काम करणाऱ्या इसमाची बोटे लुली होतात. पाय ठणकतात, सुया टोचल्याप्रमाणे वाटते. पाड्याने बांधल्याप्रमाणे वाटतात. जड होतात. शरीर खालून वर लुळे पडत जाते. उभे राहताना पाय फाकून उभे राहावे लागते. पायावर लवचिक पायमोजे घातल्यासारखे वाटते.

त्वचा :- कावीळ. लहान ठणकणारी गळवे येतात- विशेषतः मानेवर. काळी पुळी.

झोप :- दिवसा-झोप येते, रात्री येत नाही. झोप गाढ लागली तरी हुशारी वाटत नाही.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- अम-मानसिक, शारीरिक. वीर्यपात. उष्णता. अभ्यास. थकवा.

ब वा :- विश्रांति; थंडी; पट्टा बांधल्याने; उन्हात.

संबंधी औषधे :- ऑक्सेल-अँसि; गेरुसे; फास्फ; फास्फ-अँसि.

१९२. पेट्रोलिअम (रॉकेल तेल) Petroleum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम डोक्याचा मागील भाग; त्वचा, ज्या ठिकाणी एकावर एक हुमडली जाते अशा जागा, डोक्याची, चेहऱ्याची; जननेंद्रियांची; श्लेष्मल त्वचा; जठर व आतडी यांवर होतो. अशक्तपणा व कंप. अंतर्गत आजारी आहोत असे वाटते. अंतर्गत कंड. शरीर वाळते विशेषतः छाती. मोकळ्या हवेची भीती वाटते, मोकळी हवा लागली तर शहारे येतात. सर्वांगाला मार लागल्याप्रमाणे हुळहुळपणा वाटतो विशेषतः सांध्यात. गाठी सुजून मोठ्या होतात. कोरडेपणा—कानात, नाकात घशात वगैरे. भेगा पडतात. जलयुक्त सूज. भीती, राग वगैरे मानसिक भावनांमुळे उद्भवलेले व दीर्घकाळ टिकलेले परिणाम. रक्तस्त्राव, रक्त फिकट लाल. स्त्राव दाट, पुवळलेले, पिवळट हिरवे. मोहनिद्रा, आगबोट गाडी लागल्यावर हं महस्वाचे औषध आहे. रेंगाळणारे आतड्याचे व फुफुसांचे विकार. गारवा वाटतो; लहान जागी, उदरात, हृदयाजवळ, खाजविल्यानंतर. अवयव लाकडासारखे वाटतात.

मानसिक :- संतस्त, रागीट, रागाने बोलावेसे वाटते. चिडखोर. मरण जवळ आले असे वाटून आपल्या कामाचा लवकर निकाल लावण्याची धाई, किंर्तव्यता. आपण दोन आहोत, शेजारी कोणीतरी आहे, मुलाजवळ दुसरे मूल आहे असे वाटते. विशेषतः स्त्रियांना. दिशाभूल होते; कोठे जात आहोत ते समजत नाही. काळजी वाटते पण कसली ते कळत नाही.

डोके :- डोक्याचा मागील भाग जड होऊन दुखतो. डोक्याला गार वारे लागत आहे असे वाटते. डोके बधिर होऊन लाकडाचे केले आहे असे वाटते. डोकेदुखीत कानांजिरे धरून ठेवावीसी वाटतात. खोकतांना डोके दुखते. घेरी—डोके घेत आहोत असे वाटते, डोक्याच्या मागील भागात जाणवते. कातडीवर ओलसर उगवण येते. केश गळतात.

डोळे :- पापण्याच्या कडांचा शोथ. कोपऱ्यात भेगा पडतात. लासरू. पापण्याचे केश गळतात.

कान :- कोरडे. बहिरेपणा, वृद्धपणी. आवाज सहन होत नाही—विशेषतः बरीच मंडळी बोलत असताना ती कटकट सहन होत नाही. कानामागे ओलसर उगवण. इसत्र. आत खोल कर्णनलिकेत कंड सुटते. पुवळलेला रक्तमिश्रित स्त्राव येतो.

नाक :- कोरडे. आत व्रण, भेगा पडतात व आग होते. रक्त येते. पिनस-खरपुड्या व पुवळलेला शेंबूड येतो.

चेहरा :- कोरडा; वर अंड्याचा बलक किंवा डिक वाळला आहे असे वाटते. जवडा सहज निखळतो.

घसा :- कोरडा. आत दुर्गंधी कफ, सकाळी खाकरून काढावा लागतो.

जठर :- कटत, तीक्ष्ण आंबट टेकरा येतात. भूक लागली म्हणजे मळमळते. शौचास झाले की लागलीच भूक लागते. मांसाचा, तेलकट पदार्थ, शिजविलेले अन्न, कटत अन्न यांचा तिडकारा. पोटातील वेदना खाण्याने कमी होतात त्यामुळे एकसारखे खाण्याची प्रवृत्ति. मळमळते- आगबोटीत, गाडीत गरोदरपणी वगैरे.

उदर :- फुगलेले. आत गार झाल्यासारखे वाटते. हगवण, जुनाट फक्त दिवसा. कोबी खाल्ल्याने जुलाब होतात. जुलाब झाल्यानंतर पोटात त्रासदायक पोकळपणा वाटतो. जुलाब पाण्यासारखे पातळ व ते जोराने होतात व गुदद्वारात कंड सुटते. उदरात चिमटल्याप्रमाणे दुखते, पोटाशी पाय घेतल्याने बरे वाटते. आव.

मूत्रेंद्रिये :- अंथरणातून किंवा बसले असता उठताना नकळत लघवीला होते. मूत्र-नलिका बारीक होते. एकाएकी लघवीला जोराने लागते व त्याने लघवीला गेले नाही तर वेदना व्हावयास लागतात.

पुरुषजननेंद्रिये :- वृषणाला आग व कंड येणाऱ्या पुटकुळ्या येतात. जांघात व शिवणीत उगवण येते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- कोरडी हट्टी उगवण. जननेंद्रिये ओली होत आहेत असे वाटते. धाम येतो. स्तनाग्राना कंड सुटते व त्यावर पिठासारखा थर जमतो. स्तनाग्राना भेगा पडतात. संभोगाचा तिडकारा. विटाळाने कंड सुटते. धुपणी बुळबुळीत, भरपूर जाते व त्यावेळेस वैपयिक स्वप्ने पडतात.

श्वसनेंद्रिये :- फक्त रात्रीच खोकला येतो किंवा जास्त होतो. खोकताना डोके फुटत आहे असे वाटते. कानशिले दाबून धरावीशी वाटतात. गार वाऱ्याने छाती दाटल्यासारखी वाटते. खोकला खोल छातीतून येतो, त्यामुळे जाग येते (तरुण मुली व मुले).

हृदय :- हृदयाच्या जागी गार झाल्यासारखे वाटते. धडधडते. अंगात उष्ण लहरी येऊन मूर्च्छा येते.

मान-पाठ :- मान ताटते व दुखते. कमरेत अशक्तपणा वाटतो. गुदाचे हाड दुखते. बसल्याने. गृध्रसीवातात पाठीचा कणा व सर्वांग दुखते.

हातपाय :- संधि ताटतात किंवा आत चालताना किंवा हालचालीने करकर आवाज होतो. जीर्ण लचक. हातपाय बधिर होतात. पंजे व बोटे वेडीवाकडी व भेगा पडलेली, भेगातून रक्त येते. टाचात टोचते. तळहातावर उगवण.

त्वचा :- नाजूक, खोल भेगा पडतात- विशेषतः ज्या ठिकाणी त्वचा घुमडते अशा ठिकाणी. तळहाताना भेगा पडतात. तळहाताचा त्वरोग. **त्वचा, - टणक खरखरीत, जाड-**कमावलेल्या कातड्याप्रमाणे दिसते. ती सोलवटते पुवळते, व लवकर बरी होत नाही. पिंगट टिपके पडतात. उगवणीवर जाड टणक, ओलसर, किंवा हिरवट पिवळ्या खपल्या बसतात. थंडीत जास्त होते. इसब. वेदनायुक्त पुटकुळ्या. भाजल्यासारखे फोड. कंड सुटते व आग होते विशेषतः शरीराच्या द्वारांची. त्वरोगात अतिशय कंड सुटते. रक्त येईतो खाजविणे भाग पडते, खाजविल्यानंतर तो भाग गमर पडतो.

ज्वर :- लहान लहान जागी गारपणा वाटतो. थंडी वाजताना तोंडाला कोरड पडते. तळहात व पाय कटत होतात. ठिकठिकाणी घाम येतो. पावलाना व काखेत दुर्गंधी घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- **हालचाल- गाडी, आगबोट, मोटार;** थंड हवा; हिवाळघात; हवेत फरक झाल्याने; बीज वावटळ; खाण्याने; राग; कोव्ही.

ब वा :- गरम हवा; डोके उंचावर ठेवून निजल्याने; कोरडी हवा.

सहाय्यक औषधे :- सेपि.

संबंधी औषधे :- कॅल्क-का; ग्रफाय; नाय-अॅसि; पल्स; लायको; सल्फ; सिलि.

१९३. पेट्रोसेलिनम Petroselinum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मूर्धेन्द्रियावर होतो. एकदम इतक्या जोराने लघवीला लागते की आवरत नाही व लघवीला जर गेले नाही तर मूत्राशयात तीव्र वेदना होऊ लागतात. लघवी होताना कापरे सरते व वेदनांच्या यातनामुळे खोलीभर नाचावे लागते. मूत्राशयाचा व मूत्रमार्गाचा

शोध. परमा-वारंवार घाईने लवचीला लागते, लवचीला कष्टाने व थेंब थेंब होते, मूत्रग्रंथी वाढल्यामुळे. परम्याचा खाव दुधासारखा. शिश्नाच्या बोंडीत टोचल्याप्रमाणे, चावल्याप्रमाणे वेदना होतात, शिवणी-पासून सर्व मूत्र-मार्गात आग होते, गुदगुल्या झाल्याप्रमाणे वाटते. मूळव्याध, अतिशय कंड येते.

संबंधी औषधे :- कॅनॅबि; कॅन्था; मक्यु; सार्सा.

१९४. पोडोफायलम Podophyllum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम यकृत; आतडी; गुद; उजवी बाजू; रजःपिंड, तिकोनी हाड व घसा यावर होतो. पित्त प्रकृति; गरोदरपणी व बाळंतपणानंतर होणारे उपद्रव, आलटुन पालटून विकार होतात, हगवण नंतर मलावरोध किंवा डोकेदुखी. गरोदरपणी होणारे अनेक विकार. चमका आल्यामुळे अंगाला एकदम धक्का बसतो.

मानसिक :- कण्हणे, बडबड विशेषतः तापात व थंडी वाजत असताना, नंतर काय काय घडते ते विसरणे. आपण मरू किंवा अतिशय आजारी होऊ अशी कल्पना. अस्वस्थ, अतिशय चुळबुळ, एके ठिकाणी बसवत नाही.

डोके :- इकडे तिकडे फिरविणे व कण्हणे. डोके दुखताना चेहरा कढत होतो व तोंड कडू होते विशेषतः सकाळी. डोकेदुखी व हगवण आलटुन पालटून. कपाळात चमका मारतात त्यामुळे डोळे अर्धवट मिटावे लागतात.

डोळे :- अर्धवट उघडे. पिवळे.

तोंड :- तोंडाला घाण येते. जिभेची आग होते. जीभ खरखरीत किंवा विसविशित व दाताचे ठसे पडलेली. हिरड्यावर हिरड्या आवळाव्याशा वाटतात. दात खाणे विशेषतः रात्री. चव कडू. लाळ गळते. जिभेवर मोहरी लावल्याप्रमाणे थर.

चेहरा :- पिवळा. विसविशित. गाल कढत व लाल होतात, हगवणीत.

जठर :- अन्ननलिकेत गोळा बसला आहे असे वाटते. आंघट पदार्थ किंवा फळे खाण्याची वासना पण ते सोसत नाहीत. कढत फेसळ ओकारी होते. दूध ओकून पडत, एकसारख्या कोरड्या ओकान्या येतात. तहान लागते. खूप गार पाणी प्यावेसे वाटते. कढत आंघट देकरा.

उदर :- यकृत दुखते, हुळहुळे होते. चोंळण्याने बरे वाटते. उदरात पोळळ आल्यासारखे, किंवा अशक्तपणा आल्याप्रमाणे किंवा काही त्रासदायक खळबळ होत आहे असे वाटते व त्याकरता उदर सारखे चोळावेसे वाटते. **आतड्यात गुरगुरल्यासारखा आवाज होऊन नंतर भरपूर दुर्गंधी जुलाब जोराने होतात.** जुलाब पांढरे गढूळ पाण्याप्रमाणे, फसाळ-वर पाणी येऊन खाली पिठाप्रमाणे थर जमतो. उन्हाळ्यात होणारी हगवण. कॉलन्यासारखे जुलाब विशेषतः तान्झामुलांचे. दात येताना होणारे जुलाब त्यावेळेस गाल लाल व कढत होतात. जीर्ण हगवण विशेषतः सकाळची. कावीळ-शौचास पांढरे, टणक खड्डसारखे होते. **गुद-हुळहुळे किंवा शिथिल, शौचास होण्याचे अगोदर बाहेर येते.** मूळव्याधीचे मोड, दुर्गंधी व ओलसर. मलावरोध व हगवण आलडुन पालटून. गुद वाळंतपणानंतर, गरोदरपणी, ओकारीनंतर बाहेर यावयास लागते. यकृत व उदरातील अवयव ओकारी होताना, जुलाब होताना किंवा पाळीच्या अगोदर, पाळीत, हुळहुळे होतात.

स्त्रीजननेंद्रिये :- रजःपिंडात ठणका लागतो (उजव्या) तेव्हा आतड्यात इतस्ततः आवाज होतो, वेदना मांड्याच्या पुढील भागापर्यंत येतात, पाय लांब केल्याने जास्त होतात. गर्भाशय शौचास होताना किंवा जड पदार्थ उचलताना खाली येते. गरोदरपणी मूळव्याध होते व गुदद्वार बाहेर येते. शौचास होताना जननेंद्रिय बाहेर येत आहे असे वाटते. गरोदरपणी पहिल्या २।३ महिन्यात पोटावर झोपल्याने फार बरे वाटते.

हृदय :- वर घशात चढत आहे असे वाटते.

पाठ :- खालच्या भागात आग होते. खांद्याच्या मध्यभागी, तिकोनी हाडाच्या खाली (उजव्या) दुखते.

झोप :- झोपेत कण्ठने व कुरकुरणे. ताप येऊन गेल्यावर झोप येते (हिवताप).

ज्वर :- सकाळी ७ वा. थंडी वाजते. दोन्ही कुशीत व सांध्यात दुखते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- पहाटे. खाण्याने, आंबट पदार्थ, फळे. उन्हाळा.

दात येताना. प्याल्याने. हालचाल, पारा. शौचास होण्याचे अगोदर, होताना व नंतर.

ब वा :- यकृत व उदर चोळण्याने. पोटावर निजल्याने.

सहाय्यक औषधे :- कॅल्क-का; नेट्र-मू; सरफ.

संबंधी औषधे :- एलो; मकर्यु; सिको.

१९५. पोथास Pothos Footida

सर्वसाधारण :- दमा; हिस्टेरिआ. मधुन मधुन चमत्कारिक वेदना होतात. चित्त जागेवर नसणे. एखाद्या लहानशा जागी डोके दुखते व त्यावेळेस कानशिलातील धमन्या धाडधाड उडतात. नाकावर आरपार लाल सूज. शिकताना घशात दुखते. जीभ बंधिर. छातीत दुखते व श्वास लागतो. पोट फुगून तोंगल्यासारखे वाटते. धूळ नाकात गेल्याने दमा होतो, शौचास झाल्याने कमी होतो. मोकळ्या हवेत बरे वाटते.

१९६. प्युलेक्स Pulex

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मूर्खेंद्रिये व स्त्रीजननेंद्रियावर होतो. अत्यंत उतावीळ, रागीट, चिडखोर. डोळे मोठे झाल्यासारखे वाटतात. चेहरा सुरकुतलेला व म्हाताऱ्यासारखा. घशात दोरा अडकला आहे असे वाटते. तहान लागते विशेषतः डोके दुखत असताना. लघवी थोडी होते, वारंवार जावे लागते व त्यावेळेस मूत्रमार्गात आग होते व मूत्राशय दाबल्यासारखे वाटते. लघवी होता होता एकदम थांबते व वेदना व्हावयास लागतात. लघवीला लागली की आवरत नाही. विटाळसेपणी लाळ सुटते. योनीत अतिशय आग होते. योनीत कापसाचा बोट्टा आहे असे वाटते. धुपणी दुर्गंधी व भरपूर जाते. धुपणीचे व विटाळाचे हिरवट पिवळे डाग पडतात ते धुवून निघत नाहीत. पाठ टणकते व अशक्त झाल्यासारखी वाटते. अंगाला वाफ लागत आहे अशा तऱ्हेने अंग गरम वाटते. शेकाजवळ बसल्याने थंडी वाजते. सर्वांगावर लहान लहान जागी हुळहुळेपणा वाटतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- हालचाल केल्याने. डावी बाजू.

ब वा :- बसल्याने, किंवा निजल्याने.

१९७. प्रूनस स्पायनोसा Prunus Spinosa

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मूत्राशय व श्वासेच्छ्वास यावर होतो. वेदनामुळे दम लागतो; वेदना आतून बाहेर दाबल्याप्रमाणे, तीव्र व एकदम सुरू होतात. पेटके, जलोदर, नाळगुद. हृद्रोगामुळे उत्पन्न झालेली

जलयुक्त सूज. नागीण वरी झाल्यानंतर राहिलेल्या वेदना. उन्ह, लचक, अति ओशे उचलण्याचे दुष्परिणाम.

मासिक :- अस्वस्थ. एकसारखे चालणे, एकेटिकाणी राहवत नाही.

डोके :- उजव्या कपाळातून मेंदूतून डोक्याच्या मागील भागापर्यंत तीव्र वेदना होतात.

डोळे :- डोळ्यात आतून बाहेर फुटल्याप्रमाणे वेदना होतात, डोळ्यातून पाणी आल्याने बरे वाटते. डोळे एकमेकापासून दूर केल्यासारखे वाटतात.

तोंड :- दात बाहेर ओढल्यासारखे वाटतात. दात दुखी दातावर दात आवळल्याने कमी होते.

मूत्रेंद्रिये :- मूत्राशयात पेटके येतात, त्यामुळे लघवी करताना पाय पोटाशी ध्यावे लागतात, एकदम जोराने लघवीला लागते, लघवी शिश्नाच्या बांधीपर्यंत येऊन परत जाते त्यामुळे मूत्रमार्गात व गुदात कळा लागतात वेदना होतात. बराच वेळ दाबल्याशिवाय लघवी सुटत नाही. लघवी थोडी थोडी व कष्टाने होते. लघवी होताना शिश्नाच्या बांधीत दुखते. शिवणीत दुसटुसते.

पुरुषजननेंद्रिये :- चालण्याच्या धक्यामुळे शिश्नाच्या बांधीत दुसटुसते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- दुपणी पाण्यासारखी, किंवा पुवळलेली व करवडणारी, पिवळा डाग पडतो.

श्वसनेंद्रिये :- छातीत दाटल्यासारखे वाटून वारंवार दीर्घ श्वास घ्यावासा वाटतो. आत घेतलेला श्वास खोलपर्यंत जात नाही असे वाटते, त्यामुळे जांभया देऊन किंवा दीर्घ श्वास घेऊन हवा आत जावी असे वाटते. छातीत टोचते.

हृदय :- हृद्रोग-अन्जायना. हृदयाचे धाडधाड टोके पडतात, गळ्यातील धमन्या उडताना दिसतात व श्वासोच्छ्वास कष्टाने होतो, सारखे बरे ध्यावेसे वाटते. जरा हालचाल केली की हृदयाचे टोके जोराने पडावयास लागतात.

पाठ :- डाव्या तिकोनी हाडाखाली गोळा वसला आहे असे वाटते. हाताच्या बोटांची टोके खाजतात किंवा थंडीने गारटल्याप्रमाणे वाटतात. पावलांची (जलयुक्त) सूज.

त्यचा :- नागीण.

ज्वर :- रात्री घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- खाली वाकल्याने, चढताना; लचक स्पर्श. दाबल्याने, धक्का बसल्याने.

संबंधी औषधे :- लारो.

१९८. प्लॅटिनम Platinum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम स्त्रीजननेंद्रिये व मज्जातंतु यावर होतो. फाजील विनयशील वृद्ध कुमारिका. सनाला व शरीराला काहीही सहन होत नाही. भयंकर पेटके येतात. पिळक्याप्रमाणे, दोसल्याप्रमाणे किंवा बधिर करणाऱ्या वेदना होऊन नंतर आचके येतात. गर्भाशय व रजःपिंड यांच्या विकारामुळे उद्भवलेले उपद्रव. वेदना हळूहळू सुरू होऊन हळूहळू थांबतात. अनियमितपणा, आचके, रुधिरामिसरण अनियमित. एखाद्या अवयवाचा गारपणा- डोळे, कान वगैरे. कंप. शारीरिक, मानसिक किंवा वैषयिक लक्षणे आलडुन पालटून, होतात. बधिरपणा-डोक्याची कातडी, चेहरा, पोटाच्या, गुदाचे हाड वगैरे. चिकटपणा-डोळ्यातील अश्रु, शीच, विटाळ वगैरे. पट्टा बांधल्याप्रमाणे वाटते. हिस्टेरिआ, अवयव लुळे पडतात. संभोगातिरेक, मुष्टिमैथुन, जवळचे नातेवाईक यांच्या मरणामुळे झालेले दुःख, धास्ती, दीर्घकाळ रक्तस्त्राव, राग. यामुळे उद्भवलेले विकार. अनैसर्गिक संभोगाची आवड. मुंग्या येतात विशेषतः तापात. रक्तस्त्राव-रक्त पातळ पण आत काळ्या गाढी असलेले. चुणचुणत्यासारखे वाटणे. वेदना होत आहेत की काय अशा तऱ्हेचे अंगाला धक्के बसतात. शरीर वेडे-वाकडे होतं. फेफरे. मोहनिद्रा.

मानसिक :- भलत्याच वेळेला हसणे. दुष्ट, मांडखोर व ध्यानीमनी नसता एखादी गोष्ट चटकन करून टाकण्याची प्रवृत्ति व तारतम्यपणाचा अभाव, वस्तु लहान झाल्या आहेत असे वाटते, विचित्र आहेत किंवा भयंकर आहेत असे वाटते. भीती वाटते- मरणाची, ते लवकरच येणार असे वाटते. बाहेर गेलेला नवरा परत येणार नाही, अशी किंवा काहीतरी घडेल अशी. दुसऱ्याला तुच्छ लेंखणे; उद्दाम गविष्ठ व वैषयिक वृत्ति. आपण एकटेच आहोत, सर्वांनी आपणाला टाकले आहे असे वाटते. संवस्त पण रडणे. आत्ममौदी. मानसिक लक्षणे संध्याप्रकाशात व विटाळ बंद झाल्यामुळे जास्त होतात. कोणाला तरी डार मारावेसे वाटते, (स्त्रियाना आपला नवरा किंवा मूल विशेषतः चाकू, सुरी पाहिल्यावर) किंवा ज्याचा मनात द्वेष वाटतो अशा इसमाला. अश्लील बडबड करणे. गाणे, नाचणे, तोंडाने शिटी वाजविणे. गंभीर नसलेल्या गोष्टीबद्दल गंभीर होणे. क्षुल्लक गोष्टीमुळे चिडणे. विचारात मग्न झाल्याप्रमाणे काही न बोलता एखाद्या कोपऱ्यात बसून राहणे. वेदनामुळे रडणे. आपण लंच व डौलदार आहोत असे वाटणे.

डोके :- हळुहळु दुखावयास सुरवात होऊन हळुहळु थांबते. खिळे मारल्याप्रमाणे वाटते. डोक्याचे कातडे ताणल्यासारखे वाटते. बधिरपणा.

डोळे :- वस्तु आहेत त्यापेक्षा लहान दिसतात. डोळे गार झाल्यासारखे वाटतात. पापण्या लवतात.

कान :- बधिर, आत गार वाटतात, ओठ व गालापर्यंत.

चेहरा :- नाकाच्या बुंध्याशी पेटके येतात. सापळ्यात घालून पिळल्यासारखे वाटते. उजवी बाजू गार होते, बधिर होते व मुंग्या येतात. जवळ्यात उकरल्याप्रमाणे वेदना होतात. चेहरा वेडावाकडा करण्याची प्रवृत्ति. गालाचे उंचवटे. बधिर.

तोंड :- जीभ भाजली आहे असे वाटते. मुंग्या येतात. गार वाटते. जिमेच्या टोकाला चव गोड. दातात टुसटुस वेदना होतात.

जठर :- खिन्नतेमुळे भूक लागत नाही. पण कधी कधी खाखा सुटते व समोर दिसेल ते भराभर खाण्याची प्रवृत्ति किंवा त्याचा तिटकारा, पोट आवळल्यासारखे वाटते.

उदर :- सभोवती पट्ट्याने घट्ट बांधले आहे असे वाटते. वात धरतो. गुरगुरते. मुरडा होतो. बेंबीपासून मागे पाठीपर्यंत ओढल्याप्रमाणे वेदना होतात व शरीर वेडेवाकडे ताणावे लागते. शौचास फार कुंथून होते. शौच गुदात मऊ चिखलाप्रमाणे चिकटते. शौच चिकट टणक, काळे, थोडेथोडे किंवा मऊ शौचास होते. मलावरोध विशेषतः प्रवासी लोकांचा किंवा गरोदरपणी. गुदद्वारात कंड सुटते, मुंग्या येतात विशेषतः संध्याकाळी.

पुरुषजननेंद्रिये :- वैषयिक इच्छा प्रबळ त्यामुळे मुष्टिमैथुन करण्याची प्रवृत्ति. जननेंद्रियात मुंग्या येतात, गुदगुल्या होतात कंड सुटते त्यामुळे वैषयिक क्षोभ. वयात येण्याच्या अगोदर केलेल्या मुष्टिमैथुनांचे दुष्परिणाम.

स्त्रीजननेंद्रिये :- अतिशय हुळहुळी होतात, स्पर्श, कपडासुद्धा सहन होत नाही. कंड येते, गुदगुल्या होतात व मुंग्या येतात. त्यामुळे वैषयिक वासना प्रबळ होते. कामोन्माद, विशेषतः वाळंतपणानंतर. वैषयिक चाळे करण्याची प्रवृत्ति. मुष्टिमैथुन करण्याची प्रवृत्ति. कुमारिकाना पाळी फार लवकर. विटाळ भरपूर जातो, काळा दाट किंवा काळ्या गाठी पडतात, विटाळ जाताना ओढल्याप्रमाणे वेदना होतात, शहारे येतात, आचके येतात. कष्टातच त्यावेळेस किंवाळणे किंवा अंगाला धके बसतात. रजःपिंड हुळहुळा,

त्याला दाब सहन होत नाही, आत आग होते. रजःपिंडाच्या शोथामुळे आलेले वंधात्व. योनिस्कोच विशेषतः संभोगाचे वेळी, त्यामुळे संभोगात अडथळा येतो. संभोगेच्छा अतिशय असल्यामुळे आलेले वंधात्व. धुपणी अंड्याच्या पांढऱ्या बल्काप्रमाणे, फक्त दिवसाच जाते, लघवी करताना जास्त जाते. गर्भाशयाचा कॅन्सर, गुल्मे.

पाठ :- मार लागल्याप्रमाणे पाठ दुखते-दाबल्याने किंवा मागे वाकल्याने जास्त. माकडहाडांत व गुदास्थित बधिरपणा

हातपाय :- मांड्या घट्ट बांधल्याप्रमाणे वाटतात. हातपाय बधिर व शिणलेले. लुले पडल्यासारखे वाटतात. पोटाच्या पेटके येतात.

भ्रूष :- जांभ्या येतात त्या आवरत नाहीत. झोपेत सर्व शरीर उघडे करावेसे वाटते. गुडघे वर करून मांड्या एकमेकापासून दूर करून निजणे.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- भावना-बैषयिक, मानभंग, संभोगासंबंधी. स्पर्श. थकवा. बसल्याने. उभे राहिल्याने. संध्याकाळी. उपाशी राहिल्याने. विटाळशे-पणी. मागे वाकल्याने.

ब वा :- मोकळ्या हवेत चालण्याने. सूर्यप्रकाशात. शरीर ताणल्याने.

संबंधी औषधे :- इमे; कुप्रम; प्लंब; स्टॅनम.

१९९. प्लॅन्टॅगो Plantago

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम दात; कान; मूत्रपिंड व मूत्राशय यावर होतो. तीव्र इकडून तिकडे फिरणाऱ्या वेदना होतात, विशेषतः कान व दात यामध्ये. हुळहुळपणा. दोन्ही कानामध्ये व जांघात काहीतरी बाह्य वस्तु आहे असे वाटते. मार लागून झालेल्या, कापल्या, भोसकल्यामुळे झालेल्या जखमा, भाजणे व साप चावून झालेले दुष्परिणाम. तंबाखूच्या अतिसेवनाने झालेले दुष्परिणाम, विशेषतः वेदना. या औषधाने तंबाखुसेवनाची आवड कमी होते असा समज आहे. दीर्घकाळ तंबाखुसेवनाने झालेला निद्रानाश व विव्रता.

डोके :- नियमित वेळी डोके दुखते-सकाळी ७ ते दुपारी २ पर्यंत. डोके दुखत असताना डोळ्यातून पाणी येते, उजेड सहन होत नाही. मेंदू उलटा झाला आहे असे वाटते.

डोळे :- डोळ्यापुढे केस लोंबत आहे असे वाटते (डान्या). कुजलेल्या दातामुळे डोळ्यात वेदना होतात.

कान :- वेदना कान व दात यामध्ये स्थिर होतात किंवा दोन्ही मध्ये आलटून पालटून होतात. एका कानापासून दुसऱ्या कानापर्यंत आरपार वेदना होतात. कानदुखी. मोठा आवाज भेदून जात आहे असे वाटते. दोन्ही कानामध्ये कांही वाह्य पदार्थ आहे असे वाटते.

नाक :- नाकातून एकाएकी पिवळे पाणी पडते.

तोंड :- दात दुखतात, दात हुळहुळे हांफून त्यांना स्पर्श सहन होत नाही. दात दुखत असताना लाळ गळते. दात लांब झाल्यासारखे वाटतात. दातदुखी चावताना कमी होते, चव वाईट.

उदर :- शौचास होईलसे वाटून जावे लागते पण होत नाही. आतडी गार झाल्यासारखी वाटतात. तपकिरी रंगाचे पातळ फेसळ जुलाब होतात. मूळव्याध इतकी त्रासदायक की उमेसुद्धा राहवत नाही.

मूर्धेन्द्रिये :- बहुभ्रमता. लघवी भरपूर होते व तहान लागते. मधुमेह. रात्री वारंवार लघवीला जावे लागते किंवा नकळत होते.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- स्तनाग्रात वेदना होतात.

पाठ :- पाठीत तिकोनी हाडांच्या मध्ये दुसटुसते. माकडहाडावर गार घाम येतो. पाय बधिर व कंपयुक्त.

त्वचा :- हुळहुळी. पित्ताच्या गांधी. नागीणीच्या वेदना.

श्लोष :- उदासवाणी स्वप्ने पडून रडू येते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- रात्री; गरम खोलीत.

ज वा :- श्लोपेत; खाण्याने.

संबंधी औषधे :- आर्नि; परस; फेरम-फा.

२००. प्लंबम (शिसे) Plumbum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मज्जारज्जु; मज्जातंतु; स्नायू;

उदर; मूर्धपिंड; वंशी; रक्तवाहिन्या व रक्त यावर होतो. गुप्त रीतीने हळु-हळु विकार वाढत जातात व त्यांच्याशी संबंध असलेल्या लक्षणात अदला-

बदल होते किंवा त्यांचा अस्वच्छ रीतीने उद्भव होतो. इंद्रियांची शक्ती क्षीण होत जाते. लक्षांवा, लुळेपणा, लहान मुलांचे अंगावरून वारे जाणे, शरीर लहट व हातपाय वाळलेले. लुले पडलेल्या भागाला स्पर्श सहन होत नाही; ते वाळतात. मोकळी हवा सहन होत नाही. शरीर ताणावेसे वाटते. विशेषतः उदराच्या विकारात. स्वतःच्या रोगावस्थेबाबत अतिशयोक्ती करण्याची प्रवृत्ति. खपाटी जाणे किंवा आकसणे-गुवटार, अंड, उदर, वेंवी वंगरे. शारीरिक मांथ. डोळ्याचा पांढरा भाग गडद निळसर लाल होतो. उदराला वेडीवाकडी टेंगळे येतात. उदरात त्रासदायक भावना उत्पन्न झाल्यामुळे हात-पाय ताणावेसे वाटतात. लघवी हळुहळु पण भरपूर होते. अचंकर जोरात आखडल्याप्रमाणे वाटते. खपाटी जाणे, आकसणे. तीव्र चमकामुळे रडू येते. उकरल्याप्रमाणे वेदना. पेटके नियमित वेळी येतात. आचके. भाग लुले पडून शिथिल होतात. आचके येताना रक्तस्राव होतो. किंवा शरीराला स्पर्श असह्य होतो. जीर्ण फेफरे-फेफरे येण्याच्या अगोदर काही तरी स्पष्ट भावना होतात. लुले पडलेले भाग किंवा एखादा भाग वाळतो. रक्तवाहिण्यांचा लवचिकपणा कमी होतो त्यामुळे रक्तदाब वाढतो. वातरक्त (गाऊट). रक्तक्षय. कावीळ. शरीर झगड्याने व अतिशय वाळते. श्रम करीत असताना हात पाय गार होतात. हिस्टेरिआ- कोणाचे आपणाकडे लक्ष आहे असे दिसले तर लक्षणे व्हावयास लागतात. रक्तवाहिण्या वारीक होऊन एवढ्या भागाला रक्ताचा पुरवठा न झाल्यामुळे उत्पन्न झालेल्या वेदना. बधिरपणा. जीर्ण रोग. दोरीने बांधून आत किंवा मागे ओढल्यासारखे वाटते. मुलांचे वाळणे, उदर मोठे व ठणक होते व एकसारखा मलाबरोध. बाह्योपचाराने त्वरोग बरे केल्याने, संभोगातिरेकाने उद्भवलेले दुष्परिणाम.

मानसिक :- बोलवेसे वाटत नाही. भिन्नेपणा, अस्वस्थपणा व काळजी वाटते. आपला कोणीतरी खून करील किंवा विप्रयोग करील अशी भीती वाटते. खुळेपणा. शारीरिक श्रम केल्याने मनाला शीण येतो. खिन्नता. वात-रात्रीचा किंवा पोटातील वेदना किंवा हातापायांच्या वेदना यांच्यामुळे आलटून पालटून. विस्मरण. शब्द आठवत नाही. कोणत्याही गोष्टीचे आकलन लवकर होत नाही. आपल्या भोवतालची माणसे खुनी आहेत असे वाटते. उदास पण शांत. फसविण्याची प्रवृत्ति. आजारीपणाचे ढोंग करणे.

डोके :- घशातून गोळा वर चढून मॅदूत जात आहे असे वाटून डोके दुखावयास लागते. केस कौरडे. दाढीचे केस गळून पडतात. बरीच मंडळी बसलेल्या खोलीत मूर्च्छा येते.

डोळे :- पिवळे, किंवा गडद निळसर. बाहुल्या बारीक. काचबिंदू. मूर्च्छा येऊन एकदम आंधळेपणा येतो. वरची पापणी लुली पडते.

कान :- आवाज होत. एकदम केव्हातरी ऐकू येईनासे होते.

चेहरा :- फिकट; पिवळसर, प्रेताप्रमाणे. गाल खोल गेलेले. नाका, ओठांच्या स्नायूना कंप. उजव्या बाजूला कंप, त्वचा तेलकट. एक बाजू सुजलेली.

तोंड :- आतून पिवळे. हिरड्यांच्या कडेला निळी रेष. जिभेचा कंप, जिभेच्या कडा लाल. जीभ बाहेर काढता येत नाही. चव गोड. लाळ चिकट. तोंडात. व्रण पडतात. दुर्गंधी. हिरड्यावर ठणक पुटकुळ्या.

जठर :- घट्ट पदार्थ गिळता येत नाहीत, फक्त पेयेच गिळता येतात. दुर्गंधी, मळासारख्या टेकरा येतात. जठरशूल. एकसारखे ओकावयास होते. अन्न-नलिका बारीक होते, तिची गिळण्याची क्रिया नष्ट होते. ओकारीत पिंगट, काळपट द्रव्य पडते किंवा हिरवा स्लेष्मा पडतो.

उदर :- बेंबी आत खपाटी गेली आहे असे वाटते. अनेक लक्षणाबरोबर उदरात मुरडा होतो. वेदना सर्व शरीरात पसरतात. वेदना उकरल्याप्रमाणे होतात किंवा अरंद जागेत कोंबल्याप्रमाणे वाटते. उदर ताणल्याप्रमाणे वाटते. देवीचा अंतर्गळ. आतड्यात आतडे शिरते. गुदद्वार वर ओढल्याप्रमाणे वाटून किंवा आखडून वेदना होतात. शौचास बारीक दाण्याप्रमाणे, शोळांच्या लंडीप्रमाणे काळे टणक होते. शौचास होताना गुदद्वारात पेटके येतात. हट्टी मलाबरोघ व उदरातील मुरडा- विशेषतः तान्ह्या मुलांचा. उदरात वेडीवाकडी टेंगळे दिसतात.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी भरपूर पण हळुहळु होते; किंवा थेंब थेंब होते. मूत्राशयाचे स्नायू लुले पडतात, त्यामुळे लघवीला होत नाही. लघवी होण्याचे बंद होते. मूत्रपिंडाचा शोथ लघवीतून अल्बुमिन जाते. लघवी थोडी होते. लघवी तुंबते.

पुरुषजननेंद्रिये :- संभोग करण्याची शक्ति नष्ट होते. अंड आत जातात व आवळल्यासारखे वाटतात. स्वप्नावस्था होण्याची प्रवृत्ति.

स्त्रीजननेंद्रिये :- संभोगाचे वेळी योनिसंकोच होतो. स्तन टणक होतात. स्तनात टोचते व आग होते. वाखा होण्याची प्रवृत्ति. विटाळ भरपूर व तोंड जाताना उदर दोरीने बांधून पाठीपर्यंत ओढल्याप्रमाणे वाटते. जांभया येतात, शरीर ताणावेसे वाटते. गर्भाशयाची योग्य वाढ होत नाही; त्यामुळे होणारे

वाखे. उदरांत कळा येऊ लागल्या म्हणजे स्तन काही क्षण टणक होतात किंवा लहान होतात. रजःपिंडातील वेदना पाय ताणल्याने कमी होतात.

हृदय :- नाडी बारीक, मंद एका मिनिटाला ४० पर्यंत. अशक्त.

हातपाय :- एखाद्याच स्नायूचा लुलेपणा. पंजा वर करता येत नाही किंवा काही उचलता येत नाही. हातपाय लांब करता येत नाहीत. मांड्यात मधुन मधुन पेटके येतात. पावले सुजलेली. वाळलेल्या भागात वेदना होतात. उदरातील वेदनांशी हातापायांच्या वेदना आलटुन पालटुन होतात. पायांच्या उजव्या आंगठ्यात रात्री वेदना होतात. स्पर्श सहन होत नाही. चालतानाच फक्त पावले गार होतात. पायातील कळा दाबल्याने कमी होतात. पंगुवात. पाउले लाकडाची केली आहेत असे वाटते.

श्रोण :- वेड्यावाकड्या स्थितीत निजणे.

त्वचा :- कोरडी, स्पर्श सहन होत नाही. निळसर लाल ठिपके पडतात. ब्रण-कोरडे व आग होते. कुजते. लहान जखमा सहज सुजून पुवळतात.

ज्वर :- शौचास होताना सर्वांगांना गार घाम येतो. श्रम केल्याने अंग गार होते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- स्वच्छ हवा; मोकळे वारे; श्रम; हालचाल; मंडळीत बसल्याने; गुळगुळीत वस्तु धरल्याने; स्पर्श. बरीच मंडळी असलेल्या खोलीत.

ब वा :- जोराने दाबल्याने. चोळण्याने. अंग ताणल्याने.

सहाय्यक औषधे :- ऱ्हस-टा.

संबंधी औषधे :- ओपि.

२०१. फॅगोपायरम Fagopyrum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम पचनेंद्रिये व त्वचा यावर होतो. स्नाव दुर्गंधी. धमन्या उडताना दिसतात. कंड सुटते डोळ्यांना, कानात, नाकाच्या मागील भागात, गुदद्वारात, पंज्यात खोल पायाना वगैरे. डोळ्याच्या आतील कोपऱ्यात वेदना होतात. कढत, भाजल्याप्रमाणे, आंबट टेकरा येतात. हृदयातील वेदना खांदा व डोक्या हातापर्यंत जातात, पाठीवर निजल्याने बरे वाटते. योनिद्वाराला कंड सुटते व पिवळी धुपणी जाते विशेषतः विश्रांति घेत असताना. मानेला डोके सावरता येत नाही असे वाटते. हाताच्या

बोटाना कळा लागतात. रेशा मारल्याप्रमाणे हातात व पायात वेदना होतात.
वृद्धपणीची कंड.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- खाजविण्याने; सूर्यप्रकाशात, हालचालीने.

व वा :- गार पाण्याच्या आंगोळीने. काफी घेतल्याने. दाबल्याने.

संबंधी औषधे :- पल्स.

२०२. फार्मिका (लाल मुंग्या) Formica Rufa

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम सांधे; कणा; यकृत; मूत्रपिंड व उजवी बाजू यावर होतो. सांध्यात एकदम कळा घावयास लागतात व अस्वस्थपणा येतो. डोकेदुखी कस विंचरल्याने कमी होते. कपाळात दुडबुडे फुटल्यासारखे वाटते. वारंवार सर्दी होते. क्षय. कॅन्सर. मोड- कानात, नाकात. पांढरे फेसाळ शौचास होते. शौचास होण्याच्या अगोदर बेंबी-भोवती ओढल्यासारखे वाटते. पाणी गोड लागते. लघ्वीतून अल्बुमिन जाते, रजःपिंडांची पोकळ गुलमे, आत पाणी साचते किंवा रक्त साचते. दमा. खोकला रात्री जास्त असतो. पायातील शक्ती नाहीशी होते. पंगुवात. त्वचा लाल, कंड सुटते व आग होते; पित्ताच्या गांधी, सपाट. सांध्या भोवती टणक आवाळू येतात. खूप घास येतो पण त्याने बरे वाटत नाही. मानेत, गळ्यात खाकरताना, गुळण्या करताना किंवा चावताना दुखते. जखमा वाळावयास लागतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थंडी; गार पाणी: हालचाल.

व वा :- लष्णता, दाबल्याने; चोळण्याने; कस विंचरताना.

संबंधी औषधे :- अर्टिका; -हस-टा.

२०३. फायटोलाका Phytolacca

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम ग्रंथी- स्तन, दानसिल; घसा; स्नायू- मानेचे, पाठीचे; स्नायुबंध; मूत्रपिंड; हाडे; जीभ (बुंधा); पचनेंत्रिये; व उजवी बाजू यावर होतो. एकदम अत्यंत टणका लागून हुळहुळे पणा येतो सर्वांगाचा किंवा विशेषतः डोळे, मूत्रपिंड, मान, खांदे पाठ,

पुढील हात व गुडघ्याखाली. अस्वस्थपणा. भाग निळसर लाल होतात— घसा गांठी वगैरे. पसरणाऱ्या वेदना. संधिवात— टानसिलच्या शोथानंतर उद्भवतो. धागे असलेले चिकट स्नायू— शौच, विटाळ वगैरे. स्तन टणक. लठ्ठपणा. धनुर्वात, स्नायू ताठतात, आंचके व स्नायूंचे शैथिल्य आलटुन पालटुन. दात उशीरा येणे. ताठपणा. जुन्या वणांचे उपद्रव. गरमी व पारा यापासून झालेले उपद्रव. कॅन्सर. पू लवकर तयार करण्यास या औषधाचा उपयोग होतो; पू करवडणारा, पाण्यासारखा, दुर्गंधी. काही झाल तरी त्याची प्रतिक्रिया स्तनात होते (स्त्रियांच्या). गरमीमुळे हाडे दुखतात.

मानसिक :- स्वतःचे शरीर कसेही उपदेवाघडे पडले तरी त्यासंबंधी वेपर्वा. कितीही आग्रह केला तरी खाणेपिणे नाकारणे. जिवाची पर्वा नसणे.

डोके :- उठताना घेरी येते. कपाळात दुखते. डोक्याला मार लागला आहे असे वाटते विशेषतः मेंदूला. प्रत्येक वेळी पाऊस पडायचास लगला की डोके दुखते.

डोळे :- चुणचुणतात. कढत पाणी येते. दृष्टी हिरवी. लिहिता वाचताना डोळे टणकतात. एकच डोळा हालतो.

कान :- दोन्ही कानात दुखते; गिळताना जास्त.

नाक :- जड झाले आहे असे वाटते. नाकपुड्या आलटुन पालटुन चांदतात. सर्दी— स्नायू करवडणारा. एका बाजूने पाणी वाहते दुसरी बंद होते, आलटुन पालटुन.

चेहरा :- पिवळसर, आजऱ्यासारखा. गालांच्या उंचवट्यात टणका लागतो. जवड्याखालच्या गाठी सुजतात. जवडे टणकतात. गालगुंड. हनुवटी छातीला चिकटते.

तोंड :- ओठ बाहेर वळलेले. वातावर दात आवळणे (दात येताना) दातखिळी वसलेली; किंवा जवडा घट्ट वसलेला. जिभेचे टोक लालबुंद—भाजल्यासारखी वाटते किंवा बुंध्याशी दुखते. तारा असलेली लाळ वाहते. गालाच्या आत अतिशय दुखणारे व्रण पडतात व त्या बाजूने चावता येत नाही. जीभ बाहेर आलेली. खोकताना तोंडाला कोरड पडल्यासारखी वाटते.

घसा :- वशात पांढरे किंवा कफाचे ठिपके पडतात. घसा काळसर लाल किंवा निळसर लाल, फुगलेला; आग होते. काडी टोचते आहे असे वाटते; आत गोळा किंवा कढत गोळा वसला आहे असे वाटते. गिळताना अतिशय

दुखतो. जिमेच्या वुंध्यापासून कानापर्यंत वेदना होतात. टानशिलचा शोथ टानशिलवर काळसर पांढुरका थर जमतो; उजव्या टानशिलमध्ये तीव्र ठणका लागतो. टानशिलमध्ये पू होतो. घटसर्प. कढत पेये गिळता येत नाहीत. घसा अरुंद, खरखरीत व कढत.

जठर :- जोरजोराने कोरड्या ओकान्या येतात व ओकावयास होते, त्यापेक्षा मरण पत्करले असे वाटते. खाण्यानंतर पुन्हा भूक लागते.

उदर :- एकसारखे शौचास होईल होईल असे वाटते-झोपेत सुद्धा. रक्तीभाव. गुदातून रक्त पडते. वरगड्याखाली जड होऊन ठणका लागतो. स्त्रियाना धुपणी गेल्याने बरे वाटते. शौचात नुसती पांढरी आव व रक्त पडते. वृद्ध इसमांचा किंवा ज्यांचे हृदय अशक्त आहे अशा इसमांचा मलावरोध. गुदाचा कॅन्सर.

मूत्रेंद्रिये :- मूत्रपिंडात तीव्र ठणका लागतो. मूत्रपिंडाचा शोथ. लघवी काळसर लाल, अल्बुमिन जाते; घटसर्पानंतर लघवी थोडी होते किंवा होण्याचे बंद होते. लघवीखाली खडूसारखा गाळ साचतो. लघवीचे पिवळे डाग पडतात.

पुरुषजननेंद्रिये :- वीर्यवाहिनी नलिका हुळहुळ्या, शिवणीपासून शिश्नापर्यंत तीव्र कळा येतात. अंड टणक होऊन दुखतात.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळसेपणी लाळ गळते व डोळ्यातून पाणी येते. स्तन दगडाप्रमाणे टणक, जड, सुजलेले (डावे) किंवा हुळहुळे. स्तनांचा शोथ. मूळ पाजताना आत वेदना होतात व त्या सर्वांगात पसरतात. आत टणक गाठी होतात. स्तनांभे भेगा पडलेली; आत गेलेली. स्तनाचा कॅन्सर-खाकेतील गाठी मोठ्या होतात. स्तनातून रक्तासारखे पाणी येते. जुने वण पुन्हा सुजतात. वंध्या स्त्रियांचे कष्टांतव; विटाळात पांढरे पापुदे जातात. विटाळसेपणी स्तनांची जाणीव होते. गर्भाशय सुख करवडलेले.

हृदय :- हृदयाची लक्षणे उजव्या हातापर्यंत जातात. वेदनायुक्त धके बसतात. हृदय गळ्यापर्यंत आले आहे असे वाटते.

मानपाठ :- मान व पाठ ताठलेली. कण्यात वरखाली वेदना होत राहतात. कमरेत व माकडहाडात ठणका लागतो.

हातपाय :- उजवा हात बधिर. उजव्या खांद्यात तीव्र कळा येऊन तो ताठतो, हात बर करता येत नाही. विजेचे धके बसल्याप्रमाणे वेदना इकडे तिकडे फिरतात. कमरेच्या सांध्यात व मांड्यात हवेत फरक पडला की दुखावयास लागते.

तंगडीची हाडे ठणकतात-गरमीमुळे टाचात ठणका लागतो. पाऊल उंचावर ठेवले म्हणजे तरे वाटते. पाय इतके ठणकतात की उमे राहण्याची भीती वाटते. हाडात दुखते. पायांच्या नोंटात वेदना होतात.

त्वचा :- कोरडी खरखरीत. गळवे होण्याची प्रवृत्ति. गरमीचे बद्द. चामखिळी.

ज्वर :- अतिज्वर व थंडी आलडुन पालडून. अत्यंत थकवा येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- उभे राहताना. वर करताना. हालचाल.

गिळताना. कढत पेथे. उष्णता. दमट-बंडी. रात्र. हवेतील फरक. पाऊस पडत असताना. विटाळसेपणी.

ब वा :- पोटावर निजल्याने. गार पेथे. डाव्या कुशीवर निजल्याने कोरडी हवा.

सहाय्यक औषधे :- सिलि.

संबंधी औषधे :- कलि-आयो; कलि-त्राय; त्रायो; मर्क्यु; म्हस-टा.

२०४. फास्फोरस Phosphorus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम डोके; फुफ्फुसे, हृदय; रुधिराभिसरण; रक्त; रक्तवाहिन्या, धमनिया; श्लेष्मल त्वचा-जठराची, आतड्याची; मेंदू; मज्जारज्जु; हाडे- (वरचा) जमडा, तंगडीची, कण्याची; यकृत यावर होतो. शरीरात जलघटाभोड होते. त्यामुळे रोगाची व शरीराची वाढ क्षयाच्याने होते. गुप्त रीतीने विकार उद्भवतात व हळुहळु उत्तरोत्तर थकवा वाढू लागतो व त्याचे पर्यवसान एखाद्या गंभीर दुखण्यात होते. विकार वारंवार उद्भवतात-सर्दी, रक्तस्त्राव वगैरे. रक्तस्त्राव-एका बदली दुसरा, किंवा लहानसहान जखमातून खूप जातो. रक्तमिश्रित स्त्राव व्रणातून शेंबूड, शौच वगैरे. रक्त दूषित होते. मोड. आग होते. हृदय व फुफ्फुसांच्या विकारांमुळे उद्भवलेली लक्षणे. उंच, किडकिडीत, डोलदार, घाबरट व नाजुफ इसम. क्षयी प्रवृत्ति. अशक्तपणा वाटतो-सांध्यात, किंवा श्रम केल्यानंतर. पोकळ झाल्यासारखे वाटते- छातीत, जठरात वगैरे. ज्ञानेंद्रिये, तीक्ष्ण. मनःक्षोभामुळे थकवा येतो. आवळल्यासारखे वाटते छातीत, खोकताना वगैरे. लुलेपणा, अंतर्गत- घषा, गुद वगैरे. अंतर्गत कंड सुटते गुदगुल्या होतात. ठिकठिकाणी दुसटुसते. बधिरपणा. हवेतील फरक

दाखविणारे मानवी यंत्र. अतिशय मीठ खाण्याने झालेले जठराचे विकार. त्वचेखाली रक्त साखळते, त्यामुळे त्वचेवर काळे निळे ठिपके पडतात. माखा-
कुर उगवण्याची प्रवृत्ति. लक्षणे एकदम सुरू होतात-शक्तिपात, घाम येणे,
वेदना होणे वगैरे. अनेक विकारात काबीळ होते. जमड्याची हाडे कुजतात. गर-
मीची तृतीयावस्था. काबीळ. चालताना झोकांडे जातात. हाडे ढिसूळ होतात.
अवयवात चरबी माजण्याची प्रवृत्ति- यकृतात, हृदयात, मूत्रपिंडात. नाळमुद
पू पातळ, दुर्गंधी रक्तमिश्रित. संधे ताठतात पण फारशा वेदना होत नाहीत.
लुल्या पडलेल्या भागात आचके वसतात. फेफरे येताना खुद्धि जात नाही.
शरीर वाळते. राग, भीती, दुःख, काळजी, पावसात भिजल्याने, धुणी
धुतल्याने, तंबाखू, केस कापल्यानंतर होणारे उपद्रव.

मानसिक :- वैयक्तिक व शृंगारिक वृत्ति, शरीर उघडे करून जननेंद्रिये दाख-
विण्याची प्रवृत्ति. चिडखोरपणा. असुखकारक गोष्टीमुळे थकवा वाटतो. चिंता
वाढते. भीती वाढते एकटे असण्याची, संध्याप्रकाशाची, सुताची, वीज
वाढवळीची. खोलीच्या प्रत्येक कोपऱ्यातून कोणी तरी सरकत येत आहे असे
वाटते. अद्भुत गोष्टीचे ज्ञान, स्वतःच्या मोठेपणासंबंधी भ्रामक कल्पना.
मित्रेपणा, अनिश्चितपणा. अभ्यास, काम करावेसे वाटत नाही,
बोलावेसे वाटत नाही; उदास. रडणे, किंवा नकळत हसावयास लागून
डोळ्यातून पाणी येऊ लागते. स्वतःच्या मुलासंबंधीसुद्धा वेगवी. विटालची
होण्याचे अगोदर रडू येते. मजेदार गोष्टीमुळे किंवा नंतर अंग जणुकाय कढत
पाण्यात बुडविल्याप्रमाणे तापते. आपल्याला सहानुभूति दाखवावी अशी
इच्छा. गंभीर गोष्टीविषयी हसणे.

डोके :- अनेक लक्षणांबरोबर ज्वरी येते. लागे झाल्यानंतर, तरंगत आहोत असे
वाटते, गरगरा फिरत आहोत असे वाटते. शीचास झाल्याने बरे वाटते.
डोके जड हांते. एकाच डोळ्यावरच्या सागात ठणका लागतो व त्यावेळेस
भूक लागते. गार पाणी लावल्याने बरे वाटते, उजव्या कुशीवर निजल्याने
जास्त होते. लहान मुलांची डोकेदुखी. कानशिलात आग होते. डोक्याचा
मागोल भाग गार होतो. टाकूत दुसदुसते. डोक्यातून पांढरे पापुदे जातात.
मधुन मधून टकलाचे चट्टे. मूठमूठ केस गळून पडतात. टाकूत दुसदुसते, ती
कढत होते. दुःखामुळे डोके खाजते.

डोळे :- वाऱ्यात डोळ्यातून पाणी येते. दृष्टीपुढे ज्वाळा दिसतात; उजेडामोवती
खाल-हिरवी-काळी वर्तुळे दिसतात. बुरख्यातून-धुक्यातून किंवा धुळीतून
पाहत आहोत असे वाटते. डोळ्यावर हात ठेवून पाहिल्याने बरे दिसते.

आंधळेपणा-तंत्रासुमुळे, विजेच्या धक्क्यामुळे, संभोगातिरेकामुळे किंवा मूत्रपिंडाच्या शोथामुळे आलेला. दृष्टीचा क्षेत्रविस्तार कमी होतो. दृष्टीपुढे निरनिराळे रंग दिसून नंतर अर्धशिशी सुरू होते. मोतिर्विदु; काचर्विदु. वाचताना अक्षरे लाल दिसतात. दृष्टिभ्रम. पापण्याचे केश लांब व वळलेले.

कान :- चांगले ऐकू येत नाही-विशेषतः लोकाचे बोलणे. कानात ध्वनि-प्रतिध्वनि होतात, विशेषतः गाण्याचे. तापानंतर आलेला बहिरेपणा. कानाच्या मागील हाडांच्या उंचवट्यांचा शोथ.

नाक :- नाकाच्या पाळ्या आतबाहेर हलतात. सर्दी-नाक चोंदलेले असले तरी वाहते नाक सुजते; आत ऋण पडतात. नाकाची हाडे कुजतात. नाकातून रक्त येते-तरुणपणी, विटाळाऐवजी किंवा खोकतांना. जीर्ण सर्दी, नाक शिकरताना थोडे थोडे रक्त जाते. मोड व त्यातून रक्त येते. वास सहन होत नाही त्यामुळे शिंका येतात, धूर गेल्याने शिंका येतात; शिंका येताना दम लागतो. सर्दी नाकातून छातीत उतरते. शिकताना घाशात दुखते.

घोहरा :- नाकातोंडाभोवती फिकट; आजान्यासारखा. डोळे खोल गेलेले व भोवती निळी वर्तुळे. खालच्या जवळच्याचे हाड सुजते-कुजते. एका किंवा दोन्ही गालावर लाली येते.

तोंड :- दात बघिर. हिरड्या हुळहुळ्या व त्यातून रक्त येते. टाळ्याला कंड सुटते, त्यावर गळू येते. जीभ कोरडी गुळगुळीत लाल किंचित पांढरी. चव आंघट, दूध प्याल्यानंतर; कड्ड; गोडुड. दात काढल्यानंतर एकसारखे रक्त येत राहते. तोंड एका बाजूला ओढल्यासारखे दिसते.

घसा :- घशात कापूस अडकला आहे किंवा काही तरी लोंबत आहे असे वाटते. अन्ननलिकेची आग होते; बारूक होते. घसा कोरडा, चकचकीत.

जठरा :- आंघट चव व डेकरा. डेकराबरोबर तोंड भरभरून अन्न बाहेर येते. गार पेये प्यावीशी वाटतात व त्याने भरे वाटते परंतु काही वेळाने ओकून पडतात. क्लोरोफॉर्म दिल्यानंतरची ओकरी. तोंडाला पाणी सुटते. एकसारखी खा खा सुटते. रात्री खावेसे वाटते; एखादा विकार होण्याचे अगोदर खाखा सुटते. मीठ खाण्याची (खारट पदार्थ) वासना. एकदा दिलेले पण नाकारलेले पदार्थ खाण्याची वासना. पोटात व अन्ननलिकेत आग होते-खाण्यानंतर जास्त पोटातील वेदना गार अन्नपेयानी कमी होतात. पोटाच्या खालीच्या वर दाबल्यासारखे वाटते. जठरात पोकळ झाल्यासारखे वाटते,

आत काहीतरी इकडे तिकडे वळवळत आहे असे वाटते, फडफडल्याप्रमाणे किंवा कंपित झाल्यासारखे वाटते—विशेषतः भावनामुळे. काफीच्या मुकटी-प्रमाणे ओकारी. ओकारीत, रक्त; पित्त पडते. गरोदरपणी पाणी पिववत नाही. पाणी दृष्टीस पडले की ओकारी येते, आंघोळ करताना डोळे मिटून ध्यावे लागतात. अन्न गिळण्याचा प्रयत्न केला की बाहेर येते.

उदर :- गार झाल्यासारखे वाटते. उदर चोळण्याने बरे वाटते. वात धरून त्रास किंवा वेदना होत असल्यास गरम पेयामे बरे वाटते. यकृताचा शोथ, काबीळ, न्युमोनियात, मेंदूच्या विकारात, गरोदरपणी किंवा भावनाक्षोभामुळे उदरावर मोठाले पिवळे चट्टे पडतात. शौचास साबुदाण्याच्या लापशीप्रमाणे होते. शौच—बारीक बोटप्रमाणे, लांब, टणक. जुलाब—पांडुरके, निळसर, पातळ पाणी ओतल्याप्रमाणे होतात किंवा वेदनारहित, नकळत होऊन त्यानंतर थकवा येतो. घाबरटपणामुळे जुलाब होतात. गुदद्वार वासलेले, बाहेर येते. पांढरे टणक शौचास होते. रक्ती मूळव्याध. शौचास होताना गुदातून रक्त पडते, आव. डाव्या कुशीवर निजल्याने शौचास लागते. दुर्गंधी बारा सुटतो व शौचास होते. पोटाच्या खळीच्या वर दाबल्यासारखे वाटते; आत लहानशा जागी हुळहुळपणा.

भूत्रेन्द्रिये :- लघवीतून रक्त जाते विशेषतः मूत्रपिंडाच्या शोथात. लघवी भरपूर पाण्यासारखी होते; लघवीनंतर थकवा वाटतो. लघवीवर तवंग येतो. मधुन मधुन लघवीतून अल्बुमिन जाते.

पुरुषजननेन्द्रिये :- संभोगेच्छा तीव्र पण शारीरिक अपात्रता. शृंगारिक स्वप्ने पडून स्वप्नावस्था होते. वैषयिक उन्माद. शिश्नाचे उत्थापन होत नाही.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- पाळी लवकर—विटाळ फार जात नाही पण फार दिवस जातो. दोन पाळ्यामध्ये थोडा थोडा वारंवार विटाळ जातो; गर्भाशयाचा कॅन्सर झाला असताना किंवा अंगावर मूल पिताना. धुपणी भरपूर—चुणचुणणारी—विटाळाऐवजी. नष्टातंत्र; त्यावेळेस नाकातून, घशातून, गुदद्वारातून; लघवीतून रक्तत्वाव होतो किंवा स्तनात दूध येते. विटाळशी होण्याचे पूर्वी रडू येते. स्तनाला गळू होते—पाण्यासारखा दुर्गंधी साव येतो. स्तनातील नाडीव्रण. कामोन्माद. गर्भाशयातील मोड. डाव्या स्तनाखाली दुखते. वंश्यात्व; अतिशय वैषयिक क्षोभामुळे किंवा भरपूर विटाळ जात असल्यामुळे किंवा विटाळ उशिरा येत असल्यामुळे. वैषयिक क्षोभ झाला असतानासुद्धा योनी संभोगाचे वेळी बघिर होते. गरोदरपणी व अंगावर मूल पिताना अतिशय संभोगेच्छा होते.

भस्मनेत्रिये :- दम कोंडल्यासारखा वाटतो-जराशा हालचालीने जास्त. छातीत दाटल्यासारखे वाटून दम लागतो, खोकताना छातीत दाटते. खोकला, गार हवेने, हसताना, बोलताना, उम्र वाढामुळे, गाताना, परकी इसमांच्या देखत, भ्रमामुळे मोठ्याने वाचताना जास्त होतो. खोकताना चव गोड होते. खोकल्याच्या ठसक्यामुळे सर्वांगात कंप येतो. छाती कढत झाल्यासारखी वाटते. कफ ताबुस किंवा पुवळलेला फेराळ, गार, खारट, वारंवार कफातून रक्त पडते. खोकताना घशात दुखते. न्युमोनिआ. छाती भरलेली बड. छातीतील वेदना घड्यापर्यंत किंवा उजव्या हातापर्यंत जातात. छातीच्या डाव्या वरच्या भागात टोचते. छातीत घुरघुरते, गार पेयाने जास्त. कंठ हुळहुळा होतो, दुखतो, आत मसमल आहे असे वाटते. कंठात दुखल्यामुळे बोलता येत नाही. आवाज घोगरा विशेषतः संध्याकाळी. क्षयरोग, खोकल्यानंतर दम लागतो.

हृदय :- हृदयातील वेदना उजव्या हातापर्यंत जातात. क्षुल्लक कारणाने घडघडावयास लागते. हृदय अशक्त, कढत झाल्यासारखे वाटते. गर्भांहात घडघडते नाडी जलद. छातीवर पिबळे ठिपके पडतात.

पाठ :- तिकोनी हाडांमध्ये पेटके येतात, आग होते. डाव्या तिकोनी हाडापासून पुढे छातीत वेदना जातात. कमरेत लहानशा जागी आग होते, चोळण्याने कमी होते. वाळंतपणानंतर माकडहाडात दुखावयास लागते. गुदास्थि ते वर मणक्यातून डोक्याच्या मागील भागापर्यंत टोचते, शौचास झाल्याने कमी होते. पाठ मोडल्याप्रमाणे दुखते, हालचालीत व्यत्यय येतो.

हातपाय :- रात्री डाव्या खांद्यात फाडल्याप्रमाणे वेदना होतात. हाता-पायांची बोटे बधिर होतात. तळहातांची आग होते. कमरेच्या सांध्यात सांधे लुळे पडताहेत की काय अशा तऱ्हेने टोचते; नंतर त्या वेदना पाठीत जातात. तंगडीची हाडे दुखतात, मुजतात, कुजतात. पंजे व हात बधिर. भ्रमामुळे अशक्तपणा येऊन कंप येतो. हातात काहीही बरबत नाही. संधि एकदम मोडल्यासारखे वाटतात विशेषतः घोट्याचे. हातापायांच्या बोटांच्या टोकातून वर लुलेपणा येत जाऊन स्पर्शज्ञान कळनासे होते. पावले उर्फासारखी गार. पायांच्या बोटांना पेटके येतात. घटसर्पानंतर आलेला लुलेपणा; पंज्यांना व पाऊलाना मुंग्या येतात. झोकाडे जातात; सहजासहजी अडखळणे.

श्लोप :- श्लोप येत नाही विशेषतः अंतर्गत उगलेमुळे. डोळे मिटून भरता येत नाहीत असे वाटते. श्लोपेतून वारंवार जाग येते. दिवसा श्लोप येते. मध्य-

रात्रीनंतर झोप येते. झोपेत चालणे. विस्तवाची, रक्ताची किंवा वैषयिक स्वप्ने पडतात. गुंगी, बेशुद्धि पण डोळे उघडे.

त्वचा :- दाढी केल्यानंतर आग होते. अंगावर चरबीमय गाठी येतात. मोठ्या व्रणामोवती बारीक बारीक व्रण पडतात. अंगावर पिंगट किंवा लाल चट्टे पडतात. लहानसहान जखमातून रक्त वाहण्याचे थांबत नाही, जखमा बऱ्या होतात व फुटून पुन्हा त्यातून रक्त येऊ लागते.

ज्वर :- दररोज संध्याकाळी थंडी वाजते. बंद खोलीत थंडी वाजते- पाठीत खालून वर थंडी वाजते. पाठीत खालून वर आग होते. तापात तहान लागत नाही पण भूक लागते. क्षयी ज्वर. वेदनारहित ताप. घाम येतो-चिकट, पहाटे पण त्यामुळे बरे वाटत नाही. थंडी वाजताना बर्फाचे पाणी प्यावेसे वाटते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- निजल्याने-डाव्या कुशीवर किंवा वेदना होत असलेल्या बाजूस किंवा पाठीवर. क्षुल्लक कारणे-भावना, बोलणे; स्पर्श; उजेड, वास. थंडीमुळे-गार पाण्यात हात घातल्याने. मोकळी हवा, गरम अन्न पेये. मीठ. वयात येण्याचा काळ. ह्येत एकदम फरक झाल्याने. वाऱ्यात. बीज-वाढटळ. सकाळी व संध्याकाळी. मानसिक व शारीरिक श्रम. पावसात भिजल्याने. जिना चढताना. संभोगातिरेक. शरिरातील स्नायू गेल्याने, संध्याप्रकाशात, हजामत केल्याने.

ब वा :- खाण्याने, झोपेने. गार अन्न पेये. चेहऱ्याला गार पाणी लावल्याने. चोळण्याने. बसल्याने. अंधारात, उजव्या कुशीवर निजल्याने.

सहाय्यक औषधे :- आर्से; कलि-का; कॅल्क-का; कार्बो-व्हेजि; लायको; सल्फ; सॅनिव; सिलि; सेपि.

संबंधी औषधे :- पल्स; ब्रायो; व्हस-टा.

२०५. फास्फरिक ॲसिड Phosphoric Acid

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मन; जननेंद्रिये; कणा व हाडे यावर होतो. स्नायू भरपूर जातात व त्यामुळे अज्ञातपणा व थकवा वाटतो. शारीरिक व मानसिक मांद. निजलेल्या बाजूस किंवा भार पडलेल्या बाजूस वेदना होतात. मार लागल्याप्रमाणे हुळहुळपणा. मुंग्या येतात-केसांच्या बुडाशी, कण्यात, हातापायात वगैरे. सांधे दिले. शपाट्याने वाढलेली व शारीरिक व मानसिक श्रमाने थकलेली तरुण मुले. वाईट वातम्या, दुःख-

शोक, प्रेममग्न, घरांदाराचा वियोग, संभोगातिरेक, जखमा, शस्त्रक्रिया इत्यादि कारणांमुळे उद्भवलेले विकार. हातपाय कापल्यानंतर राहिलेल्या बुंध्यात वेदना होतात. कॅन्सरच्या वेदना. रक्तस्राव, रक्त काळे. हाडात खरबडल्याप्रमाणे वेदना. गळवे होण्याची प्रवृत्ति विशेषतः तापानंतर. दाबल्यासारखे वाटते, जड ओझे ठेवल्याप्रमाणे वाटते; कपाळात, छातीच्या मध्यभागी; टाळूत, डोळ्यात, स्तनात, बेंबीवर वगैरे. भाग गार पडतात. खंत घेऊन वाळणे. घाम येण्याची किंवा जुलाब होण्याची प्रवृत्ति.

मानसिक :- ज्ञांत, निर्विकार, बेपर्वा, मतिमंद. मनात आलेल्या विचारांची सुसंगती नसते, योग्य शब्द आठवत नाहीत, ते शोधावे लागतात, आकलन लवकर होत नाही. स्मरणशक्ति मंद. निराशा, बोलण्याचा कंटाळा. मेंदूचा शीण. उत्तरे नाशल्याजाने, हळुहळू चुकीची किंवा थोडक्यात देणे. अवघड परिस्थितीशी झगडल्यामुळे शारीरिक व मानसिक गोष्टी करण्याचा कंटाळा येतो. पाळी यांत्रण्याचे वयात होणारा हिस्टेरिआ. रडावेसे वाटते विशेषतः घरांदाराचा वियोग झाल्यामुळे वात. सहज रागावणे.

डोके :- ठेचल्याप्रमाणे दुखते. टाळू जड ओड्यामुळे ठेचली जात आहे असे वाटते. डोके हालविल्याने किंवा आवाजाने जास्त. केस गळून पडतात; अकाली पांढरे होतात. डोळ्याच्या श्रमाने किंवा संभोगानंतर डोके दुखते. शाळेत जाणाऱ्या मुलींची डोकेदुखी. घेरी येते-चालताना, उभे राहिले असताना, पाय बरबर जात आहेत असे वाटते, अंथरुणात निजले असताना हवेत तरंगत आहेत असे वाटते, कानात आवाज घंटानाद होतात व डोळे चकचकीत दिसतात.

डोळे :- निस्तेज लोल गेलेले व डोळ्याभोवती काळी वर्तुळे येतात. डोळे आवून बाहेर दाबल्यासारखे वाटतात. मुष्टिमैथुनामुळे आलेले अंधत्व. सूर्यप्रकाश सहन होत नाही. इंद्रधनुष्य दिसल्याप्रमाणे वाटते. पिवळे ठिपके पडतात.

कान :- आवाज होतात, चांगले ऐकू येत नाही. आवाज सहन होत नाही, विशेषतः गाणे. नाक शिकरताना कर्कश आवाज होतात. प्रत्येक आवाजाचा मोठ्याने प्रतिध्वनि ऐकू येतो.

नाक :- नाकातून रक्त येते. नाकात बोट घालणे-कंड सुटते. छातीला बारे लागले की सर्दी होते.

तोंड :- ओठ कोरडे-भेगा पडतात. हिरड्या-दातापासून सरकतात व त्यातून रक्त येते. दात गार झाल्यासारखे वाटतात. झोपेत जीभ नकळत चावली जाते. जीभ बुळबुळीत. दात पिबळे होतात व बधिर झाल्यासारखे वाटतात. जिभेच्या मध्यावर लाल रेष. तोंड कोरडे. घशातून चिकट कफ खाकरावा लागतो. टाळां कोरडा पडतो.

वेहुरा :- फिकट-मळकट आजान्यासारखा. चेहऱ्यावर अंडघाचा बलक बाळला आहे असे वाटते. एक बाजू गार झाल्यासारखी वाटते. मुष्टिमैथुनामुळे आलेल्या यौवनपीटिका.

गठर :- रसाळ पदार्थ खावेसे वाटतात. आंबट टेकरा. आंबट पदार्थ सोसत नाहीत. गार दूध प्यावेसे वाटते. जड ओझे ठेवून दाबल्यासारखे वाटते.

उदर :- फुगते. वात घरतो. पांथरी मोठी होते. बेंबीजवळ ठणका लागतो. भरपूर वेदनारहित मळकट पांढरे पाण्यासारखे किंवा खाण्यापिण्यानंतर जुलाब होतात परंतु त्यामुळे फारसा थकवा येत नाही. उदरात गारपणा वाटतो. शौचास नकळत होते, वात सरताना, किंवा लहान मुलाना हलविले तर. शौचास वास येत नाही.

भूखेंद्रिये :- वारंवार लघवीला जावे लागते व ती भरपूर होते. लघवी दुधाप्रमाणे पांढरी. बहुसूत्रता, मधुमेह. मूत्रपिंडाच्या जागी आग होते.

पुरुषजननेंद्रिये :- अशक्त, शिथिल. संभोग करताना एकदम शिथिल होतात. झोपेत किंवा शौचाच्या वेळी वीर्यपात होतो. बोंडीच्या कातडीत पुटकुळ्या येतात. संभोगानंतर पुन्हा वीर्यपात होतो. अंड सुजत व हुळहुळे. वृषणाचा हसव.

स्त्रीजननेंद्रिये :- पाळी फार लवकर; विटाळ भरपूर जातो व त्यावेळेस यकृतात हुकते. धुपणी पिबळी कंड करणारी, पाळीनंतर जाते. अंगावर पाजण्यामुळे अशक्त झालेल्या स्त्रिया. गर्भाशय हवा भरून फुगले आहे असे वाटते. स्तनात दाबल्यासारखे वाटते (डाब्या).

श्वसनेंद्रिये :- खोकल्यामुळे शरीर ह्यादरते. छातीत गुदगुल्या होऊन खोकला येतो बोलताना, खोकताना, बसले असताना, छाती अशक्त झाल्यासारखी वाटते, चालण्याने बरे वाटते. छातीत मध्यभागी दाबल्यासारखे वाटते किंवा पिळवटल्यासारखे वाटते त्यामुळे श्वासोच्छ्वास घेताना त्रास होतो. कफ खारट.

हृदय :- धडधडते विशेषतः झपाट्याने वाढणाऱ्या मुलांचे किंवा दुःखापुळे किंवा मुष्टिमैथुनामुळे. नाडी अनियमित, मधुन मधुन थांबते.

पाठ :- कण्यात लुला पळल्याप्रमाणे अशक्तपणा वाटतो. मारल्याप्रमाणे वेदना होतात. कण्यात व कमरेखाली आग होते. कण्यात मुंग्या येतात. कंबर जड वाटते.

हातपाय :- पुढील हात जड. वरच्या हातात व मनगटात पेटके येतात. रात्री हाडात खरबडल्याप्रमाणे वेदना होतात. सहज अडखळणे व पाउले लुकीची टाकणे.

झोप :- झिजता झोप येते, रात्री अंग गरम होऊन झोप येत नाही. गुंगी वैषयिक स्वप्न पडून वीर्यपात होतो.

त्वचा :- चिकट, सुरकुतलेली. पुटकुळ्या. रक्ती गळवे. लाल होऊन आग होते. तापानंतर गळवे होण्याची प्रवृत्ति. वेदनारहित व्रण; दुर्गंधी पू वाहतो.

ज्वर :- तापात घाम येतो. भरपूर घाम येतो विशेषतः रात्री. लवकर बरे न होणारे वेदनारहित ज्वर. गारपणा वाटतो; उदरात; चेहऱ्याची एक बाजू वगैरे.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- शरीरातील जीवनोपयोगी स्त्राव गेल्याने; संभोगातिरेक; भ्रम; तापानंतर; भावना; दुःख; मानभंग; मानसिक आघात; प्रेमभंग; घरादाराचा वियोग. थंडी. गार वारे. संगीताने बोलणे. वसल्याने उभे राहिल्याने.

ब वा :- उष्णता; थोडीशी झोप; चौचानंतर.

साहाय्यक औषधे :- गेलसे; लायको; सेपि; सेले.

२०६. फिजास्टिग्मा Physostigma

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम डोळे, डावी बाजू, स्नायू यावर होतो. अशक्तपणा. स्नायूंची हालचाल होत नाही किंवा ते एका ठिकाणी गोळा होतात. कापरे भरते. गार पाण्याची घास्ती. आंघोळीचा तिटकारा. धनुर्वात, दातखिळी बसते. झोपेतसुद्धा मन अस्वस्थ असते. डोक्याभोवती पट्टा बांधला आहे असे वाटते. डोळ्यांच्या स्नायूंचा कंप. पापण्या वर करणे सहन होत नाही. घशात गोळा गिळला आहे असे वाटते. गर्भाशय बधिर. हृदय

व घशात फडफडते आहे असे वाटते. कण्याला दाब, स्पर्श सहन होत नाही. हातापायांना धक्के बसतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- डोळ्यांचे श्रम; दुखापत; उष्णता व थंडी. खाली उतरताना.

न वा :- सपाट निजल्याने. डोळे मिटल्याने.

संबंधी औषधे :- अगारि; गेस्ले; नक्स-व्हा.

२०७. फेरस (लोह) Ferrum Mettalicum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम रुधिराभिसरण; रक्तवाहिन्या; रक्त; पांथरी; पचनक्रिया. यावर होतो. शरीर धष्टपुष्ट पण अशक्त; लोळावेले वाटते; बोलण्याचे, चालण्याचे श्रम वाटतात. रुधिराभिसरण अनियमित विशेषतः वरच्या भागात. डोळे, चेहरा, छाती वगैरेत रक्ताधिक्य जास्त होते. ठुसठुसणे. रक्तस्त्राव लालभडक किंवा रक्तात लहान लहान गांठी पडतात. झपाट्याने वाढलेली तरुण मुले. रक्तवाहिन्या शिथिल-शिरा फुगतात विशेषतः विटाळसेपणी, तापात, वेदना होतात. दाबल्यासारखे वाटते छाती, जठर वगैरे. वेदना विशेषतः रात्री होतात, त्यामुळे हालचाल करावी लागते. श्लेष्मल त्वचा व त्वचा फिकट, किंवा लाली आलटुन पालटुन. कोरडेपणा-अन्न खाताना, योनीत, सांध्यात वगैरे. शरीर झपाट्याने वाढते. पंडुरोग. स्नायू विसविशित, शिथिल. हाडे मऊ होतात व वाकतात. मन व शरीर संव्रस्त. जलयुक्त सूज येते, रक्तस्त्रावानंतर किंवा जीवनोपयोगी खाव गेल्यानंतर. सांध्यात कटकट आवाज होतात. लाल भाग फिकट होतात. मोहनिद्रा. गळमांड, डोळे पुंढे येतात विशेषतः विटाळ वेद झाल्यामुळे.

मानसिक :- काहीही सहन होत नाही, संव्रस्त. थोडासा सुद्धा विरोध खपत नाही. बारीक आवाज सुद्धा सहन होत नाही. आपलेच बरोबर आहे अशी भावना, वेताल हसणे किंवा रडणे. आपलेच बरोबर आहे असे नेहमी वाटणे.

डोळे :- ठुसठुसते, हातोडा मारल्याप्रमाणे वेदना होतात-वेदना दातापर्यंत जातात डोक्याच्या मागील भागात दुखते. डोळे दुखणे खोकताना, खाली उतरताना. किंवा खाली वाकल्याने जास्त होते, केस मोकळे सोडल्याने बरे वाटते. वाहत्या पाण्याकडे पाहिल्याने, एकदम उठल्याने, पुलावरून जाताना, घेरी

येते. डोके दुखत असताना घेरी येते. डोळ्यावर दुखते (डाव्या). डोके कढत, पाऊले गार. लिहिताना डोके पुन्हा दुखावयास लागते.

कान :- विटाळशी होण्याचे अगोदर कानात धंटा वाजल्याप्रमाणे आवाज होतात.

डोळे :- पाण्याने भरल्याप्रमाणे; लालसर. वाचताना लिहिताना अक्षरे एकमेकात गुंतत आहेत असे वाटते. अंधत्व आल्यासारखे वाटते. पाण्या फुगीर. रात्री अंधारात दिसत नाही; हिस्टेरिआत.

नाक :- नाकातून रक्त घेण्याची प्रवृत्ति, विशेषतः पंडुरोगी इसमांची.

चेहेरा :- आलटून पालटून लाल व फिकट होतो; किंवा झुल्लक कारणाने एकदम फिकट होतो. फुगल्यासारखा वाटतो. झुल्लक वेदनामुळे, भावनामुळे किंवा थोड्या श्रमाने लाल होतो. ओठ फिकट. गार पाण्याने चेहेरा धुतला किंवा तापला तर वेदना व्हावयास लागतात.

तोंड :- दात दुखतात, बर्फाचे पाणी धरल्याने बरे वाटते. रक्तासारखी किंवा कुजलेल्या अंड्यासारखी चव. तोंड कोरडे, अन्न कोरडे आहे असे वाटते.

घसा :- आत काहीतरी फिरत असून त्याने घसा बंद होत आहे असे वाटते.

जठर :- आंत्र पदार्थ, अंडी; नेहमीची सिगारेट ब्रिअर व मांस यांचा तिटकारा. अजीर्चात भूक लागत नाही किंवा खाखा सुटते. खाण्याचा प्रयत्न केला तर जुलाब होतात. अंडी सोसत नाहीत. डेकराबरोबर तोंड भरभरून अन्न घेते. खाण्यानंतर ताबडतोब अन्न ओकून पडते. मध्यरात्री मळमळते व ओकावयास होते. सहज ओकावयास होते. ओकताना बहुधा मळमळत नाही. जठर कढत झाल्यासारखे वाटून आग होते.

उदर :- जुलाब-वेदनारहित, खाण्यानंतर, रात्रीचे, जोराने फरफर आवाज होऊन होतात. हगवण व मलाबरोध आलटून पालटून. घाबरटपणामुळे किंवा थकवा आल्यानंतर जुलाब होतात. शौचात अपक्व अन्न पडते. उदर फुगते, स्पर्श सहन होत नाही. शौचास टणक झाले तर पाठ दुखावयास लागते, किंवा गुदात पेटके येतात. गुद्दारात कंड सुटते; जंतामुळे.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी एकदम हालचाल केली तर, खोकताना, चालताना न कळत होते. लहान मुलाना दिवसा फक्त लघवी न कळत होत राहते. मूत्रपिंडाचा जीर्ण शोध. घाबरटपणामुळे भरपूर लघवी होते. लघवी कढत; रक्तप्रदरात. लघवीतून अल्बुमिन जाते.

पुरुषजननेंद्रिये :- रात्री स्वप्नावस्था होते व नंतर पाठ दुखते. अति श्रम केल्याने वीर्यपात होतो.

स्त्रीजननेंद्रिये :- योनि-हुळहुळी, कोरडी, संभोग करताना त्रास होतो, किंवा वर्षण कळत नाही. विटाळ एक दोन दिवस थांबून पुन्हा सुरू होतो. पाळी फार लवकर, विटाळ भरपूर जातो व फार दिवस राहतो, फिकट पाण्याप्रमाणे. धुपणी-करवडणारी, पांढरी, पाण्यासारखी. न्हाण येण्याच्या सुमारास धुपणी जाते. वाखा होण्याची प्रवृत्ति. अंग बाहेर येते.

श्वसनेंद्रिये :- आवाज घोगरा, आवाजात एकसारखा बदल होतो. छाती दाटलेली. श्वासोच्छ्वास दम लागल्याप्रमाणे. कोरडा खोकला, हालचालीने जास्त होतो. खोकताना डोक्याच्या मागील भागात दुखते. कफातून रक्त जाते (रक्ताचे धागे). छाती आबळत्यासारखी वाटते किंवा ठिकठिकाणी टोचते. दमा हळुहळु चालण्याने बोलताना कमी होतो.

हृदय :- धडधडते-हळुहळु चालण्याने कमी होते. नाडी भरलेली पण मऊ; अशक्त.

मानपाठ :- मान व खांद्याचा भाग दुखतो. कंठ रात्रभर दुखते, सकाळी बंद होतो.

हातपाय :- एकाएकी पेटके येतात किंवा फाडल्या-उकरल्याप्रमाणे वेदना होतात. पंजे व पावले सुजतात. पाठीवर निजल्याने टाचात दुखाव्यास लागते. कटिच्छल. हळुहळु चालण्याने वेदना कमी होतात. लिहिताना पंजे कापतात पण जलद लिहिले तर बरे वाटते. वेदना होत असताना हात वाकवावेसे वाटतात. सांध्यात कटकट आवाज होतात.

शोप :- शोप येत नाही. अशक्तपणामुळे, शिवताना, बसले असताना, अभ्यास करताना शोप येते.

त्वचा :- फिकट, एकदम लाल होते. दाबल्याने खळगी पडते.

ज्वर :- थंडी वाजताना चेहरा लाल होतो व तहान लागते. तापात शिंशं फुगतात. हातपाय गार, डोके व चेहरा कढत. तळपाय व हात कढत. घाम-चिकट, पिवळा, गार, करवडणारा, भरपूर व त्यामुळे थकवा वाटतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- रात्री; भावना; अतिश्रम. लाण्याने; पिण्याने; जीवनीपयोगी द्रव्ये लेण्याने; घाम आल्याने; कोयनेल; अंडी; उष्णता व थंडी; हात बर करताना; स्वस्थ बसल्याने. मध्यरात्री. एकदम केलेल्या हालचालीने

ब वा :- हळुहळु-हालचाल केल्याने; थोडेसे रक्त गेल्याने; कशावर तरी डोके टेकल्याने.

सहाय्यक औषधे :- अत्युमि; आर्से; सिको; हॅममे.

संबंधी औषधे :- आर्नि; पल्स; फास्फ; मॅग्; लायको.

२०८. फेरम फास्फरिकम् Ferrum Phosphoricum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम फुफ्फुसे; कान; नाक; (बुंधा), व कर्णनलिका यावर होतो. अशक्तपणा, थकवा, निजून राहणे भाग पडते. पंधुरोग, तापाची व शोथ यांची प्रथमावस्था. रक्तस्त्राव-लालभडक, धागे असलेला किंवा लाल पाण्याप्रमाणे. मार लागल्याप्रमाणे हुळहुळपणा-छाती, खांदी स्नायूंचा. आग, चुणचुण. शरीर वाळलेले, क्षयी प्रकृति. क्षयात उत्पन्न होणारी तीव्र लक्षणे. उलटलेला क्षय; नाडी भरलेली मऊ व वाहती. सहज सर्दी होण्याची प्रवृत्ति. घाम बंद केल्याने किंवा झाल्याने, मार लागणे यापासून उद्रवलेले उपद्रव.

मानसिक :- स्वस्थ असणे. प्रबुद्ध अतिशय बडबड. किंवा उल्हासी मंडळीत बसण्याचा तिटकारा. एकटे असले म्हणजे बरे वाटते. आनंददायक गोष्टी-विषयी उदासीन. गर्दीच्या ठिकाणी जाण्याची भीती वाटते.

डोके :- डोकेदुखी, टाळू ते दोन्ही बाजूस तीव्र कळा येतात-ठणका लागतो व त्या वेळेस कान दुखतो, नाकातून रक्त पडल्याने कमी होते-गार पाण्याने बरे वाटते. उन्हामुळे झालेले दुष्परिणाम. चालताना डोके पुढे ढकलले जात आहे असे वाटते. विटाळसेपणी डोके पोकळ झाले आहे असे वाटते.

डोळे :- लाल, आग होते. वरच्या पापणीत बारीक कण खुपतो आहे असे वाटते. खाली वाकले की दिसत नाही. पापण्यात पोकळ गुप्ते येतात.

नाक :- वारंवार सर्दी होते. नाकातून रक्त पडते, विटाळसेपणी सर्दी झाली म्हणजे बहिरेपणा येतो. शस्त्रक्रियेनंतर होणारा रक्तस्त्राव.

कान :- भयंकर ठणकतो, आतील भागाचा शोथ. कानात आवाज होतात विशेषतः निजल्याने.

चेहरा :- लाल व फिकट आलडुनपालटून. फुगीर. गाल कढत व हुळहुळे. दांत दुखत असताना.

घशा :- तोड व घशा कढत. दानसिल लाल सुजलेली. घशात व नाकात शस्त्रक्रिया केल्यानंतरचा हुळहुळपणा व रक्तस्राव. गवई लोकांची घशेदुखी.

जठर :- गार पाणी व आंत्र पदार्थ सोसत नाही. आंत्र टेकरा. मांस व दूध यांचा तिडकारा. खाळेले अन्न जसेच्या तसेच ओकून पडते, मधुन मधुन केव्हा तरी लाल भडक रक्ताची ओकारी.

उदर :- लाल किंवा पिवळ्या पाण्याप्रमाणे वारंवार जुलून होतात. हगवण, जुनाट आंव-रक्ताचे प्रमाण जास्त. आंब झाली असताना ताप येतो. उदर फुललेले कपडा सहन होत नाही. उन्हाळ्यात होणारी हगवण.

सूक्ष्मेन्द्रिये :- मूत्रपिंडाचा शोध. खोकताना लघवी नकळत होते. बहुमूत्रता. तापात लघवी तुंबते. पेये. प्यालानंतर लोच लघवी होते.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- पाळी लवकर, दर, तीन आठवड्यांनी. विटाळसेपणी टाळूत ठणका लागतो किंवा ती जड होते. योनी-कोरडी कढत. संभोग करताना दुखते.

श्वसनेन्द्रिये :- कंठाची सूज विशेषतः भाषा-यांचो. खोकल्याचा ठसका-सकाळी व संध्याकाळी जास्त. छाती जड, हुळहुळी व भरल्यासारखी वाटते. न्युमोनियात किंवा छातीला मारल्यामुळे थुकीतून नुसते रक्त पडते. खोकळा दिवसा व रात्री फारसा नसतो. दीर्घ श्वास घेतल्याने किंवा खोकताना छातीत टोचते.

हृदय :- धडधडते, नाडी जलद चालते.

हातपाय :- हातापायांना धके बसतात. कोपऱ्याच्या सांध्याची लचक. खांदी मार लागल्याप्रमाणे दुखतात, वेदना छाती व मनगटापर्यंत येतात. पंजे सुजलेले व दुखतात, तळ हात कढत, मुलांचे. पंज्यांना घाम येतो. संधिवात एकामागून एक सांधे धरतात, हालचाल करताना त्रास होतो. मनगटे अशक्त वाटून दुखतात.

श्रोण :- गुंगी. अस्वस्थ. श्रोण येत नाही.

त्वचा :- सुष्म. पोवर.

ज्वर :- सतत ज्वर, दोषी ज्वर, न्यूमोनिया, गोबर दुपारी १ वाजता. थंडी वाजते. थंडी वाजताना हातपाय ताणावेसे वाटतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य आ हो :- रात्री (४ ते ६ पहाटे); हालचाल; आवाज; धक्का; गार उवा; घाम बंद झाल्याने. स्पर्श. गार पेयें; आंत्र अन्न.

ब द्या :- गार पाणी लावल्याने. रक्त गेल्याने. निजल्याने.

सहस्रदणक औषधे :- कलि-मू; नेट्र-मू.

संशोधी औषधे :- गेस्ते.

२०९. फेलांड्रिनस Phellandrinum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्लेष्मल त्वचा; छाती व स्तन (उजवे) यावर होतो. क्षय-खोकला, अत्यंत दुर्गंधी भरपूर कफ पडतो, तोंडाला चिकटतो व दम लागतो. प्रत्येक पदार्थ गोड लागतो. भांडे वाजविल्याप्रमाणे मेंदूत नाद होतो. टाळूवर जडपणा वाटतो. डोळ्यावर व कानशिलात ठणका व आग होते. उजड सहज होत नाही; डोळे अर्धवट उघडे, फार वेळ रडू आल्याप्रमाणे दिसतात. स्तनात वेदना होतात पण मूल पीत असताना कमी होतात. स्तनाप्रातील वेदना मूल पीत असताना जास्त होतात. स्तनातून वेदना उदरापर्यंत किंवा पाठीत दोन्ही खांद्यांच्या मध्यापर्यंत जातात. उजव्या छातीतून मागे पाठीत वेदना जातात. आंत्र खाण्याची वासना. चालताना थकल्यासारखे वाटते. गुंगी. देकणांच्या वासाच्या देकरा. क्षयी ज्वर-तापात हात दुखतात. अतिशय शोष येते, उमे राहूत काम करताना शोष लागते. वाळंतपणानंतर अतिशय शोष येते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थंडी, गार मोकळी हवा; डोळ्यांचे श्रम.

ब वा :- अंगावर मूल पीत असताना.

संबंधी औषधे :- असाफि.

२१०. फ्रक्सिनस Fraxinus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम गर्भाशयावर होतो. घाबरत स्त्रिया. गर्भाशय मोठे व जड होते. व योनीतून बाहेर येते. गर्भाशयाची गुल्मे, खाली ओढ लागल्याप्रमाणे वाटून वेदना मांड्यापर्यंत जातात, पावलात पेटके येतात, मध्यरात्रीनंतर विटाळ किंवा धुपणी भरपूर जाते. उष्ण लाटा आल्याप्रमाणे किंवा गार सुंग्या आल्याप्रमाणे वाटते. टाळू कडत किंवा कोरडी. डोक्याच्या मागील भागात दुसदुसते. उदरात जड वाटते, खाली ओढल्याप्रमाणे वाटते. आतडी खाली पडत आहेत असे वाटते. डाव्या रजःपिंडाला दाब सहन होत नाही. तान्ध्या मुलाना इसब.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- दुखापती; लचक; उचलणे.

संबंधी औषधे :- सेपि; व्हिडु.

२११. फ्लुओरिक ॲसिड Fluoric Acid

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम शिरा; त्वचा; हाडे; कानाच्या मागील हाडाचा उंचवटा यावर होतो. सारखे अंग तप्त झाले आहे असे वाटून गार पाण्याने आंघोळ करावीशी वाटते. फिकट, केविलवाणा, शरीर वाळलेले पिवळसर, शिथिल. रोगाने शरीर टासळलेले, फुगीरपणा; टणकपणा. नाडीव्रण. तळहातातील गळू. नखुरडे. हाडांचे व्रण. कुजणे. अंधरुणात फार दिवस पडून राहिल्याने आलेले व्रण. जलयुक्त सूज. खोल व हळूहळू उद्भवणारे विध्वंसक परिणाम. स्नाव-पातळ, दुर्गंधी, करबडणारे किंवा खारट, त्यामुळे कंड सुटते. वृद्धपणाच्या तकारी, अकाली वृद्धत्व. लहानपणीच दात कुजावयास लागतात, गलगंड. गरमी व पारा यांचे दुष्परिणाम. शिरा फुगून वेड्यावाकड्या होतात. खूप श्रम केले तरी दमत्यासारखे वाटत नाही, अतिशय उष्णता किंवा थंडी असताना सुद्धा. वैषयिक वासना प्रबळ. ज्या भागावर भार पडला नसेल तो भाग बधिर होतो. शौचास लग्नवीस वेगळे लागली तर, ती वासना शमविली नाही तर त्यापासून होणारे दुष्परिणाम.

मानसिक :- जलद चालावेसे वाटते; सारखी हालचाल करणे जरूर वाटते; उदासीन. खिन्न. मायेच्या माणसाविषयी वेपर्वा, पण इतराशी आनंदाने व रस घेऊन बोलणे. उत्कृष्ट व आनंदी. वैषयिक वासना प्रबळ त्यामुळे रस्त्यावर उभे राहून स्त्रियांना निरखावेसे वाटते. एकही शब्द न बोलता स्वस्थ बसणे, विचारलेल्या प्रश्नाला उत्तरे न देणे. जबाबदारीची जाणीव होत नाही.

डोके :- डोक्यात वेगळे होत आहोत की काय अशा तऱ्हेचा वेदना होतात, लग्नवी झाल्याने कमी होतात. केस एकमेकात गुंतलेले व दिसूळ. हाडावर हाड वाटते. कपाळाच्या मध्यभाग फुगीर.

डोळे :- डोळ्यात गार वारे लागत आहे असे वाटते. लासरू भात काहीतरी आहे असे वाटते व ते चोळून काढता येत नाही, त्यामुळे पापण्या मिचकाव्या लागतात.

कान :- बहिरेपणा पण डोके मागे वाकविल्याने ऐकू येते.

नाक :- शोषित नाकातून पाणी गळते.

चेहरा :- कटत झाला आहे असे वाटून गार पाण्याने धुवावासा वाटतो.

तोंड :- दात त्वरित कुजतात विशेषतः बुंव्याशी. जिभेवर भेगा पडतात सर्वत्राजूस त्यामुळे बोलताना त्रास होतो. दात कटत झाल्यासारखे वाटतात. हिरड्यात होणारे नाडीव्रण.

जठर :- एकसारखी भूक, तिखट अतिशय चमचमीत किंवा गार पदार्थ खावेसे वाटतात काफीचा तिडकारा. गरम पेयाने जुलव होतात. करपट टेकरा. वस्त्र घट्ट केल्याने बरे वाटते. गुदात कंड सुटते व आग होते. अन्नात जरा बदल झाला की पित्ताच्या ओकाच्या होतात. यकृताच्या जागी हुळहुळपणा वाटतो. वेंशीच्या भोवती पोकळ झाल्यासारखे वाटून दीर्घश्वास घ्यावासा वाटतो, पट्टा बांधल्याने बरे वाटते.

भूभ्रेंद्रिये :- मूत्रमार्गात वर ओढल्यासारखे वाटते. लघवी थोडी, काळी.

पुरुषजननेंद्रिये :- वृषण सुजलेले. वृद्धपणी वैषयिक वासना बळावते, रात्री शिश्न ताठते. संभोगाचे वेळी अत्यंत सुख व समाधान झाल्यासारखे वाटते. वृषणातील शिरा फुगून वेड्यावाकड्या होतात. वृषणाला सूज येते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- गर्भाशयात व सुखात व्रण पडतात. पाळी लवकर येते. विटाळ खूप व फार दिवस जातो. धुपणी भरपूर व करबडणारी. कामोन्माद. विटाळ जाताना श्वासोच्छ्वास घ्यावयास श्वास होतो. पाळीची वेळ जरा चुकली तर बरे वाटत नाही. स्तनाग्रे हुळहुळी; भेगा पडतात.

श्वसननेंद्रिये :- श्वास कोंडल्यासारखा वाटतो, मागे वाकल्याने बरे वाटते. फुफ्फुसा-भोवती पाणी साचते. विटाळ जाताना श्वासोच्छ्वास कष्टाने होतो; किंवा दमा व रक्तप्रदर आलटुन पालटून.

हातपाय :- बोटांचे संधे सुजतात. नखाखाली काटा आहे असे वाटते. नखे वेडी-वाकडी, दिसूळ; जलद वाढतात. नखुरडे, हाताच्या बोटांना केस चिकटलेले आहेत असे वाटते. हातपाय सुजतात.

त्वचा :- कोरडी, खरखरीत, कंड सुटते किंवा भेगा पडतात, आतून कढत वाफ बाहेर येत आहे असे वाटते. वण लाल होतात व खाजतात. वणाभोवती पुटकुळ्या येतात.

श्रोण :- ज्या बाजूस श्रोणले नसेल त्या बाजूवर निजलो आहोत असे वाटते.

उघर :- कढत लाटा आल्यासारख्या वाटून हाडात वेदना होतात. घाम करबडणारा, त्यामुळे कंड सुटते. जननेंद्रियाना तेलकट, चुरचुरणारा घाम येतो. पंजे व पावले याना घाम येतो. रात्री मधुन मधुन ताप येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- उष्णता, खोलीची. रात्री, दारू. आंत्र पदार्थ.

व वा :- गार पाण्याच्या स्नानाने. जलब चालण्याने. थोडी शोप.

खाण्याने. डांके मागे वाकविल्याने.

सहाय्यक औषधे :- सिलि.

संबंधी औषधे :- कॅल्क-स; पल्स; सल्फु-अँसि.

२१२. बडिआगा (गोड्या पाण्यातील स्पंज) Badiaga

सर्वसाधारण :- स्नायू व त्वचा हुळहुळी—कपड्याच्या घर्षणाने जास्त होते. गाठी मुजलेल्या. गरमीचे बद्द. स्तनाचा कॅन्सर. सर्वांग लुले पडल्यासारखे वाटते. खोकताना शिंका येतात. नाकातून पाणी येते. गोड पदार्थ खाल्ल्याने खोकला येतो. कफ पिवळा, खोकताना तोंडातून, नाकातून बाहेर लांब उडतो. तोंड कटत. खूप तहान लागते. आनंददायक भावनामुळे हृदय धडधडते; बारीक आवाज फार मोठा वाटतो. हृदयाचे टोके मानेपर्यंत जाणवतात. वण वर उच्चलले जाऊन रंगीबेरंगी होतात. तान्या मुलांचा उपदेश. लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थंडी हवा. वादळ दाव, स्पर्श.

ब वा :- उष्णता गरम खोली.

२१३. बर्बेरिस व्हल्गॅरिस (दारु हळद) Berberis Vulgaris

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मूत्रपिंड; यकृत; मूत्राशय; मूत्रमार्ग; आतडी; कंवर; संधि; गर्भाशय वीर्यवाहिनी नलिका यावर होतो. शरीर व मन थकलेले. अनेक एकदम बदलणारी किंवा आलटूनपालटून होणारी लक्षणे होतात. भूक लागते नंतर अन्नाचा तिठकारा; तहान लागते नंतर पाण्याचा तिठकारा. वेदनाचे स्वरूप व जागा बदलतात, वेदना-तीव्र कळा आतून बाहेर येतात, मूत्रमार्गात, पायाच्या बोटात वगैरे किंवा एका जागेपासून सर्वत्र पसरतात. टोचल्याप्रमाणे वाटते, हुळहुळेपणा, आग, चुणचुण. बधिरपणा—थंड व उष्ण दोन्ही समजत नाही. बुडबुड आल्यासारखे वाटणे. श्लेष्मल त्वचा कोरडी, तोंड, योनी वगैरे. मळकट पांढरेपणा—चेहरा, हिरड्या शीच वगैरे. खडे होण्याची प्रवृत्ति (मुतखडा पित्ताचा खडा वगैरे). संधिवातात—मूर्धेंद्रियांची लक्षणे उद्भवतात. लठ्ठ पण सहनशक्ति कमी असलेले इशम. एखाद्या भागात गारपणा, जननेंद्रियांचा वगैरे. देठ असलेली गुल्मे, मोड. लग्नशीतून यूरिक ॲसिड जाते. भगेंद्रावर, शस्त्रक्रिया केल्यानंतर झालेले छातीचे विकार मूळव्याध. हाडे गार वाटतात.

मानसिक :- स्मरणशक्ती मंद. संध्याप्रकाशात मुलाना भयंकर देखावे दिसतात. निर्विकार, वेपर्वा. मानसिक काम करताना मन एकाग्र होणे कठीण जाते. जरा अडथळा आला तर विचारांची साखळी तुटते वस्तु मुळापेक्षा दुप्पट मोठ्या दिसतात.

डोके :- मोठे होत आहे असे वाटते. डोक्यावर घट्ट टोपी बसविली आहे असे वाटते. कानशिले गार. घेरी येताना मूर्च्छा येते.

डोळे :- पाण्यामध्ये कण आहे असे वाटते. गार वारे लागल्याने डोळे गार झाल्यासारखे वाटतात व डोळे मिटल्याने पाणी येते कोरडे वाचताना पाण्या लवळवतात. डोळे खोल गेलेले, भोंवती काळी वर्तुळे.

कान :- दाव पडून वंद झाल्यासारखे वाटतात. पाळ्यावर बारीक गाठी येतात. आत बुडबुडे आल्यासारखे किंवा गार झाल्यासारखे वाटते.

नाक :- कोरडे, सुंय, येतात. पाळ्या खाजतात.

चेहरा :- मळकट आजऱ्यासारखा, डोळे खोल गेलेले. गाल वसलेले. थोवनपीटिका पुवळतात. मोकळ्या वाऱ्यात चालताना गार थंय पडत आहेत असे वाटते.

तोंड :- चिकट. फेसाळ कापसाप्रमाणे लाळ; जिभेच्या टोकावर वेदनायुक्त पुटकुळी येते. जीम भाजल्यासारखी वाटते. हिरड्या मळकट; वर पांढऱ्या पुटकुळ्या येतात. दात लांब किंवा मोठे झाल्यासारखे वाटतात.

जठर :- पोटाच्या खळीत काहीतरी सुटून लांबत आहे असे वाटते. एखादे वेळी खाखा मुटते तर काहीवेळी भूक अजीर्णात लागत नाही. काहीवेळा खूप पाणी प्यावेसे वाटते, काहीवेळा सुळीच तहान नसते. सकाळी खाण्याचे अगोदर मळमळते खाण्यानंतर मळमळ कमी होते, किंवा रात्रीच्या जेवणानंतर.

उदर :- पित्ताच्या त्वड्याच्या वेदना पोटाच्या खळीपर्यंत जातात. यकृतात भोस-कल्याप्रमाणे वाटते, वेदना इतक्या तीव्र असतात की श्वासोच्छ्वास करता येत नाही. कावीळ. शौचास-पांडुरके, पाण्यामारखे, चिकट व होताना चुणचुणते. भगेंद्र.

मूत्रेंद्रिये :- मूत्रपिंडाच्या खड्याच्या वेदना-मूत्रनलिका ते मूत्राशयापर्यंत वेदना होतात. मूत्रपिंडात आग होते. बुडबुडे आल्यासारखे वाटते. लघवी होताना मांडपात व कुल्यात कळा येतात. लघवी झाल्यानंतर आत थोडी शिळक आहे असे वाटते. लघवी- वाट, गडूळ; पिवळी; लाल; पिट्याप्रमाणे किंवा वाळूचा किंवा कफासारखा गाळ खाली साचतो. वारंवार लघवीला लागते व कष्टाने होते. मूत्रमार्गात लघवी होत नसताना आग होते. लघवी होण्याचे अगोदर स्वच्छ स्त्राव बोंडीतून येतो (परमा). मूत्रग्रंथी वाढते त्यामुळे शिवणीत एकसारखे दावल्यासारखे वाटते.

पुरुषजननेंद्रिये :- वीर्यवाहिनी नलिकेत व अंडात वेदना होतात. वृषणात, अंडात टोचते. गार घाम येतो. अंड वर उचलले जातात, अंडात वेदना आलटुन पालटुन होतात. इंद्रिये गार, शिश्नाची बोंडी व कातडी गार.

स्त्रीजननेंद्रिये :- संभोगाचा तिटकरा. संभोगमुखाचा अभाव. संभोग करताना कापल्याप्रमाणे वेदना होतात. विटाळाऐवजी पांढरा किंवा पिंगट श्रुग्मा

जातो. विटाळ थोडा. धुपणी व विटाळ जाताना मूत्रेंद्रियाची लक्षणे होतात. संभोगानंतर अतिशय थकवा येतो. कष्टार्तव, विटाळ राखी रंगाचा, लक्षी सारखा. **श्वसनेंद्रिये :-** आवाज घोगरा. कंठातील मोड. हात वर केल्याने श्वास घेण्यास त्रास होतो. कोरडा खोकला, छातीत टोचते.

हृदय :- भोवती टोचते. नाडी अतिशय मंद.

पाठ :- कण्याच्या खालच्या भागात वेदना सुरू होऊन सर्वत्र पसरतात. कटिश्छ. श्वासोच्छ्वास घेताना मानेत व पाठीत टोचते, पाठ दुखत असताना अतिशय थकवा वाटतो, पाठ दुखी बसण्याने, निजल्याने जास्त होते. कमरेत टेचल्याप्रमाणे, टोचल्याप्रमाणे वेदना होतात, तो भाग लुला पडतो की काय असे वाटते. कंबर बधिर. शस्त्रक्रियेनंतर कंबरेतील वेदना.

हातपाय :- बोटांच्या नखावारी कळा लागतात-बोटांचे संधे सुजतात. मांड्या बाहेरच्या बाजूस गार होतात. टाचात घ्नण पडल्याप्रमाणे वेदना होतात. थोडेसे चालल्याने पाय अतिशय शिणल्याप्रमाणे व मोडल्याप्रमाणे वाटतात.

त्वचा :- चपट्या चामखिळी. कंड सुटते-आग होते-चुरचुरते-खाजविण्याने जास्त, गार पाण्याने बरे वाटते. त्वग्रोगानंतर पिंगट डाग पडतात. गुदद्वाराचा व पंजाचा इसब.

उच्चर :- निरनिराळ्या भागात गार पाणी शिंपडल्याप्रमाणे गार वाटते. कंबर, कुळे मांड्या कडत होतात. काही केले तरी घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- हालचाल; धक्का लागणे; पाय जोरात टाकण्याने. बसलेल्या जागेवरून उठताना, श्रम. लघवी करताना. उभे राहिल्याने. संध्या-प्रकाशात.

सहाय्यक औषधे :- मॅग-सू.

संबंधी औषधे :- कलि-त्राय; कोक-कॅ; पल्स; बेन्झा-ऑसि; लायको.

२१४. बर्सा पॅस्टोरिस Thlaspi Bursa Pastoris

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम स्त्रीजननेंद्रियावर होतो. रक्तस्त्राव होण्याची प्रवृत्ति. रक्तस्त्राव किंवा योनीतून येणारे स्त्राव बंद झाल्यामुळे किंवा केल्यामुळे उद्भवलेले दुष्परिणाम. लांब चालत जावेसे वाटते. वेदना डोब्यावर सुरू होऊन डोब्यावरून कपाळ मानेपर्यंत येतात. नाकात शस्त्रक्रिया केल्यानंतर होणारा रक्तस्त्राव. कुजलेल्या अंड्यासारखी चव. ताक प्यावेसे वाटते. वात धरतो. मूत्रपिंडातील खडे. वारंवार लघवीस जावेसे वाटते,

लघवीतून रक्त जाते. लघवीला होताना लहान लहान चिळकांड्या उडतात. लघवी तुंबते. वृद्धपणी लघवी कष्टाने होते, थेंब थेंब होते. चिमट्याने मूल काढल्यानंतर लघवी थेंब थेंब होते. गरोदरपणी लघवीतून अल्बुमिन जाते. बिटाळामुळे किंवा धुपणीमुळे न धुवून निघणारा डाग पडतो. धुपणीमुळे कंड सुटते. उजव्या स्तनातून दुधासारखे पाणी येते. बिटाळ भरपूर व वारंवार जातो, एका पाळीपासून दुसऱ्यापर्यंत क्वचितच थांबतो. बिटाळ जाताना गर्भाशयात पेटके येऊन रक्ताच्या गाठी पडतात. एक महिना आड बिटाळ जातो व तो जास्त जातो. उठताना गर्भाशयात हुळहुळे झाल्यासारखे वाटते. गर्भाशयाची गुल्मे. तिकोनी हाडांच्या मध्ये अशक्तपणा वाटतो व ठणका लागतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- एक महिना आड.

ब वा :- आंधोळीने. दमटपणा. जलद हालचाल.

संबंधी औषधे :- सेपि.

२१५. बॅप्टिसिया Baptisia

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम रक्त; मज; आतडी; व डावी बाजू यावर होतो. जडपणा; हुळहुळेपणा व ठणका-स्त्रायून, पित्ताशयात, हृदयात वगैरे, व जलद शक्तिपात; अंधरूण टणक आहे असे वाटते पण अशक्तपणामुळे हालता येत नाही. काळेपणा-श्लेष्मल त्वचेचा, स्नाव, रक्तस्नाव, शौच, बिटाळ वगैरे. पिंगट- दातावरचे तापात आलेले कीट, जिथेवर मध्यभागी पट्टा, शौच, बिटाळ वगैरे. अत्यंत दुर्गंधी- अंगाला, तोंडाला, शौच, लघवी घाम, इतर स्नाव. इन्फ्लुएंझा, टायफाईडसारखे दोषी ज्वर. अंगाला क्षते पडतात (अंधरूणात पडल्यामुळे). वेदनांची जाणीव होत नाही. टायफाईड प्रतिबंधक. लहान मुलांचे आतड्याचे दोषी विकार. भाग बधिर झाल्यासारखे किंवा मोठे झाल्यासारखे वाटतात.

मानसिक :- आपण दोन आहोत; शरीराचे भाग वेगवेगळे झाले आहेत व इकडे तिकडे पडले आहेत, बधिर किंवा मोठे झाले आहेत असे वाटते. बुद्धिमांड, गोंधळल्याप्रमाणे; उत्तरे देतावेताच झोप लागते. निर्विकार. वातात पुटपुटणे. अस्वस्थ. सारखे हात चोळणे; हिस्टेरिआत. आपले अवयव एकमेकाशी बोलत आहेत असे वाटते. शरीराचे झालेले तुकडे गोळा करण्याकरता इकडून तिकडे वळणे.

डोके :- जड, बधिर, मोठे झाल्यासारखे वाटते. कपाळाचे कातडे आवळल्यासारखे वाटते. डोक्याच्या मागील भागात रट्टा मारल्यासारखे वाटते किंवा जड होऊन दुखते. घेरी येताना पायाना शक्ती नाही असे वाटते. टाळू उडून जाते की काय असे वाटते. मेंदू हुळहुळा वाटतो.

डोळे :- मुजल्यासारखे वाटतात पापण्या जड. अर्धवट मिटलेले.

कान :- टायफॉईडसारख्या तापात लवकरच कमी ऐकू यावयास लागते.

नाक :- बुंध्याशी दुखते. नाकातून काळे रक्त जाते. पिसे जळल्याचा वास येतो आहे असे वाटते.

चेहरा :- काळवंडलेला, धुंढ, तारवटल्याप्रमाणे किंवा वावळट. जबड्याचे स्नायू ताठतात.

तोंड :- जीभ भाजल्यासारखी वाटते. पानचट, कडु चव. तोंडाला घाण येते. तोंड घसा काळसर लाल फुगीर. जिभेला भेगा पडतात त्यातून रक्त येते. जीभ जाड झाल्यासारखी वाटते व दाट थर जमतो. लाळ चिकट. तोंडात व्रण पडतात. जिभेवर मध्य भागी पिंगट पट्टा. बोलणे जड. आतून बधिर वाहेरून स्पर्श सहन होत नाही. अन्न खाण्याचा प्रयत्न केला तर गुदमरते. तोंड वासलेले. चिकट लाळ. आत दुष्ट व्रण पडतो.

घसा :- वेडेवाकडे व्रण पडतात. घट्ट पदार्थ गिळता येत नाहीत, फक्त पेयेच गिळता येतात. अन्ननलिका आवळल्यासारखी वाटते.

जठर :- सहज ओकावयास होते. जठर गळून गेल्यासारखे वाटते, एकसारखे पाणी प्यावेसे वाटते. मधुनमधुन एकाएकी ताप येऊन हगवण व ओकाऱ्या होतात. आत टणक पदार्थ ठेवला आहे असे वाटते. पोटाच्या खळीत दुखते.

उदर :- फुगलेले. आत गुरगुरत्याप्रमाणे आवाज होतो. यकृताच्या जागेत हुळहुळेपणा वाटतो. जुलाब अत्यंत दुर्गंधी, पातळ, काळे, रक्तमिश्रित, राखेच्या रंगाचे, वेदनारहित-पित्ताशय हुळहुळे वाटून जुलाब होतात. वृद्ध इसमांची आव; हातपाय दुखतात, कंवर दुखते व हुडहुडी भरते. ताप येऊन वेदनारहित आव पडते.

मूर्धेन्द्रिये :- लघवी थोडी होते, काळसर लाल; दुर्गंधी, फिकट हिरवी.

पुरुषजननेन्द्रिये :- अंडाचा शोथ.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- मानसिक धक्का, खिन्नता, किंवा तापात वाखा होण्याचा संभव असतो. विटाळ; पाळी फार लवकर व विटाळ फार जातो. बाळंतपणा-

नंतरचा विटाळ दुर्गंधी, करवडणारा. बाळंतज्वर. अंगावर मूल पाजण्याच्या आयांचे तोंड येते.

श्वसनेंद्रिये :- वारे हवेसे वाटते विशेषतः जागे झाल्यानंतर किंवा दम्यात, उभे राहिल्याने बरे वाटते. छाती दाटल्या, आवळल्यासारखी वाटते. रात्री गुदमरून भयंकर स्वप्ने पडतील असे वाटून झोपण्याची भीती वाटते.

पाठ :- माकडहाडात वेदना सुरू होऊन त्या कुल्याभोवती व पायात जातात. मान थकल्यासारखी, डोके कोणत्याही बाजूस सावरत नाही. पाठ मार लागल्याप्रमाणे हुळहुळी. फळीवर निजलो आहोत असे वाटते. हातपायाना ओढ लागते, दुखतात, टणकतात, ताठतात.

झोप :- भयंकर स्वप्ने पडतात. एका कुशीवर कुल्याप्रमाणे हातपाय पोटाशी घेऊन निजणे.

त्वचा :- सर्व शरीरावर निळे डाग.

ज्वर :- ग्लानि, सुस्ती, गुंगी, अंथरुणात खाली सरकणे व तोंड वासलेले. अतिज्वर. बाळंतज्वर, दोषीज्वर, टायफाईड. घाम आल्याने बरे वाटते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- दमट उष्ण हवा; धुके; खोलीत; दाबल्याने; जागे झाल्यानंतर. चालताना. मोकळी हवा. गार वारे. उन्हाळा. शरद ऋतु.

संबंधी औषधे :- आर्नि; ओपि; गेल्से; मुरि-अॅसि; लॅके; हायासा.

२१६. बॅरिटा कार्बोनिका Baryta Carbonica

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम. **पोषण; मन; गांठी-वशातील** (टानसिल); मूत्रग्रंथि; हृदय; रक्तवाहिन्या व फुफ्फुसे यावर होतो. शारीरिक व मानसिक मांद, खुजेपणा. अशक्त. शरीर वाळके. अकाली वृद्धत्व. गांठी मोठ्या होतात, टणक होतात, मानेच्या, गंडमाळा वगैरे. बधिर एखादा भाग-तोंड, जननेंद्रिये, हाताची बोटे वगैरे. अरुंद जागेत कोंबल्याप्रमाणे वाटते. रक्तवाहिन्या मऊ होऊन रुंद होतात. लकवा, लुलेपणा. सुनबहिरी. इतके थकल्यासारखे वाटते की खावतसुद्धा नाही. सारखे निजावेसे वाटते, बसावेसे वाटते किंवा कशाचा तरी आधार घ्यावासा वाटतो. वारंवार सर्बी होते व टानसिल मुजून मोठ्या होतात. श्लेष्मल त्वचेचा शोथ. चरबीमय गुल्मे. थोड्या श्रमाने थकवा येऊन गुंगी येते. लहान मुले

व वृद्ध माणसे. साकोमा. रक्तदाब वाढतो. लहान मुलांची वाढ योग्य वेळी होत नाही व ती आपली कायें उशीरा कंरावयास लागतात. एखाद्या भागात विकार सुरू होतात, लुलेपणा, बधिरपणा, आंग वगैरे. पाऊलांना येणारा घाम बंद झाल्यामुळे होणारे दुष्परिणाम. चांगले धडधाकट इसम वाळावयास लागतात.

मानसिक :- बुद्धीने मंद, नालायक व मागासलेला. पोरकट, अविचारी, मूर्खपणाची, खुळ्यासारखी वागणूक. लाजाळू. भित्रा. क्षुल्लक कारणाने दुःख करणे. मन धकलेले. स्मरणशक्ति मंद-निरोप सांगण्याचे विसरणे. तोंडापुढे असलेला शब्द विसरणे, अनिश्चितपणा. परक्या इसमांची भीती वाटणे किंवा तिडकारा. आत्मविश्वासाचा अभाव. आपल्याकडे पाहून लोक हसताहेत किंवा चेष्टा करीत आहेत असे वाटते. कोणीतरी आपल्यासंबंधी बोलत आहे असे वाटते. संशयो, शंकाबोर. लहान मुलांच्या सर्वच गोष्टी उशीरा सुरू होतात-बोलणे, चालणे, शिकणे वगैरे. मुले लाजाळू भित्री-नवीन इसमाना तोंडावर हात ठेवून बोटाच्या फटीतून बघतात, किंवा सामानाच्या मागे लपतात. गुडघ्यावर चालतो आहोत असे वाटते. मूल खेळत नाही, काही न करता कोपण्यात वसून राहते. क्षुल्लक गोष्टीमुळे काहणे विकृतश्राद्ध घेण्याची प्रवृत्ति.

डोके :- मंदू सेल झाला आहे असे वाटते, गार हवेत बरे वाटते. उन्हात उभे राहिल्याने डोक्यात टोचते. डोळ्यावर (कशाळात) जड ओसे ठेवल्याप्रमाणे वाटते. टाळूवर टकल पडते. घेरी येते, वृद्धपणी, मळमळते, खाली वाकल्याने जास्त होते. कातडीवर कोरडी उगवण किंवा ओलसर खपल्या बसतात. चरबीमय गुल्मे.

डोळे :- काळ्या बुबुळावर पांढरेपणा येतो. खाली पाहिल्याने डोळ्यांची लक्षणे कमी होतात. डोळ्यापुढे झालर आहे असे वाटते. मोतीबिंदु. डोळ्यावर जड वाटते. बाहुल्या जलद बारीक, रंद होतात. खुपऱ्या. पापऱ्या जाड होतात.

कान :- बधिरपणा. कानात तडतडल्याप्रमाणे आवाज होतात, शिळताना, शिंक-ताना, चालताना जास्त. कानाभोवतालच्या गाठी सुजतात व दुखतात. कानावर खपल्या बसतात. नाक शिंकरताना कानात प्रतिध्वनि उमटतात.

चेहरा :- सुरकुतलेला, स्हाताऱ्यासारखा, आजारी. चेहऱ्यावर कोळिष्टके चिकटली आहेत असे वाटते. वरचा ओठ सुजलेला. ओठ लोंबतात.

नाक :- कोरडे, शिंकरताना जास्तच कोरडे वाटते. सर्दी, शिंका येतात; नाक व वरना ओठ सुजतो. नाकात धूर गेला आहे असे वाटते. शंबूड दाट पिवळा. पाळ्याभोवती खपल्या बसतात. नाकातून रक्त येते.

तोंड :- विटाळशी होण्याचे अगोदर दात दुखतात. जीभ अशक्त, लुळी; वृद्धपणी टणक होते. जिभेची आग होते हुळहुळी होते, किंवा आग होणाऱ्या पुटकुळ्या जिभेच्या टोकावर येतात. झोपेत लाळ गळते. गालाच्या आतल्या बाजूम भाजल्यासारखे फोड येतात. तोंडाला घाण येते पण ती स्वतःला कळत नाही. हिरड्यातून खूप रक्त येते. तोंड बधिर.

घसा :- प्रत्येक वेळी सर्वां झाली की घसा (टानसिल) धरतो, विशेषतः विटाळसेपणी. टानसिल मोठ्या होतात. टानसिलची जोर्ण सूज, गिळताना चुणचुणते, विशेषतः नुसता गुटका गिळताना. फक्त पेय पदार्थ गिळता येतात. अन्नलिका आवळल्यासारखी होते; अन्न खाली उतरताच कोरड्या ओकाऱ्या येऊन गुदमरल्यासारखे वाटते. आवाजाचा अति उपयोग केल्यामुळे उदरवलेले प्रशाचे उपद्रव.

जडर :- पोटाच्या खळीत लहानशा जागी दुखते. भूक असली तरी दिलेले पदार्थ नाकारणे. कढत अन्नपेयांनी चास होतो. लहान वयात मुष्टिमैथुन केल्यामुळे भूक मंद होते, रात्री वीर्यात होतो. वृद्धपणी भूक कमी लागते.

उदर :- फुगलेले, टणक, पण बाकीचे शरीर वाळके. जुलाब होताना कमरेच्या मागात टणका लागतो. मलाबरोध. मूळव्याध लघवी करताना बाहेर येते. गुदात भुंग्या येतात. गुदद्वार ओलसर. शौचास टणक गाठी पडतात. लहान मुलांच्या उदरात वारंवार दुखते, त्याची वाढ होत नाही व भूक असूनसुद्धा खात नाहीत.

मूत्रेन्द्रिये :- वारंवार लघवीला लागते, लघवी आवरत नाही. प्रत्येक वेळी लघवी करताना मूळव्याध खाली येते. लघवी करताना मूत्रमार्गात आग होते.

पुरुषजननेन्द्रिये :- शिथिल विसविशित. वैषयिक वासना कमी होते. अकाली नपुंसकत्व. धोड्यावर बसून जाताना शिश्न ताटते. मूत्रग्रंथी मोठी. अंड टणक संभोग करताना झोप लागते. बधिर.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- विटाळशी होण्याच्या अगोदर पोटात व कमरेत दुखते. विटाळ थोडा. जननेन्द्रिये बधिर. रजःपिंड व स्तन वाळतात.

श्वसनन्द्रिये :- कंठाची शक्ती क्षीण झाल्यामुळे आवाज उमटत नाही. दमा-उष्ण दमट हवेत जास्त होतो. जीर्ण खोकला. खोकताना गुदमरल्यासारखे वाटते,

कफ असूनसुद्धा बाहेर काढण्याची शक्ती नसते. कंठात श्वासाबरोबर धूर गेला आहे असे वाटते. कुपफुसे धुराने भरली आहेत असे वाटते. वृद्धपणीचा दमा. थोकला परक्या इसमांच्या देवत, गरम अन्न घेतल्याने जास्त होतो.

हृदय :- मार लागल्याप्रमाणे हुळहुळे झाले आहे असे वाटते. धडधडते-डाव्या कुशीवर निजल्याने किंवा धडधडण्यासंबंधी विचार केल्याने जास्त होतो. पावलाला येत असलेला घाम बंद झाल्यामुळे हृदयाची लक्षणे व्हावयास लागतात. नाडी मंद. रक्तदाब वाढतो.

मानपाठ :- डोक्याच्या मागील भागाखाली मानेच्या गाठी वाढतात. जुनाट मान आणवलेली. मानेवर चरबीमय गुल्मे येतात.

हातपाय :- पावले कापतात. तळपाय रात्री, झोपेत कटत व हुळहुळे होतात. पावलांना दुर्गंधी घाम येतो. हातपाय बधिर. गुडघ्यापासून वृषणापर्यंत बधिरपणा येतो पण बसल्याने नाहीसा होतो. पायाची आग होते. तळपाय चालताना दुखतात. गुडघे टेकल्याने गुडघे दुखतात.

त्वचा :- चामग्रिळी. पोकळ गुल्मे-चरबीमय.

झोप :- झोपेत बोलणे, विशेषतः वृद्धपणी. वारंवार जाग येते. शरीर फार कटत झाल्यासारखे वाटते.

ज्वर :- उष्ण लहरी येतात; रात्री जास्त. एखाद्या भागाला घाम येतो पंजे; पाऊले; अंगीच्या एका भागाला.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- मंडळीत असल्याने; विकारांचा विचार केल्याने; दमट थंडी; पाय भिजल्याने. डोके भिजल्याने. हवेतील फरक. निजल्याने; वेदना होत असलेल्या भागावर; डाव्या कुशीवर. वास. उन्हाची किंवा शेगडीची उष्णता. हात वर केल्याने.

ब वा :- गरम पांघरुणाने. गार अन्न. एकटे असताना.

सहाय्यक औषधे :- अॅन्टी-टा; डल्का.

संबंधी औषधे :- कलि-फा; टयूब; पल्स; मेडो; लायको; सिली; सेपि.

२१७. बॅरिटा मूरिआटिका Barita muriatica

सर्वसाधारण :- मानसिक व शारीरिक खुजेपणा. वैपयिक वासना प्रबळ, विशेषतः स्त्रियांत. रक्तदाब वाढल्यामुळे उद्भवलेले मेंदूचे विकार. हालचाल करण्याची

शक्ति नष्ट पण पूर्ण सावधपणा. अंग वर्फासारखे गार होते व हालचाल करता येत नाही. मुखाचे तोंड नेहमी उघडे असते व ती नाकात बोलतात. मुले दिसावयास वावळट व त्यांना ऐकू कमी येते. ती नेहमी पोटावर निजतात. आचके येताना दचकल्यासारखे दिसते व हातापायांची अतिशय हालचाल होते. कोणत्याही प्रकारच्या वेडात वैपयिक वासना प्रवृत्त होते. डोळे, जड होते वृद्धपणी घेरी आली असताना कानात आवाज होतात. चावताना किंवा गिळताना कानात आवाज होतात. कान. दुखणे घोट घोट पाणी प्याल्याने कमी होते. कानातून दुर्गंधी खाव वाहतो. दानसिल मोठ्या झालेल्या. पडजीभ लांब होते, घसा रंद झाल्यासारखा वाटतो. गिळताना त्रास होतो. पोटाच्या खळीत गळून गेल्यासारखे वाटते, जठरातून डोक्यापर्यंत उष्णता जात आहे असे वाटते. अन्ननलिकेचा, जठराचा जवळचा भाग बारीक होतो—खाण्यानंतर ताकाळ दुखावयास लागते व पोटाच्या खळगीला दाब सहन होत नाही. वृद्धपणाचा दमा, कफ घुरघुर वाजतो पण बाहेर लवकर येत नाही. फार चालल्याप्रमाणे पायाना दमल्यासारखे वाटते व संधे ताठतात. झोपेत न जागे होताच शिकणे. पायांच्या बोटांना पेटके येतात, पाय जवळ घेतल्याने बरे वाटते.

२१८. बिस्मथ Bismuth

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम जठर व आतडी यावर होतो. निर्विकार व थकलेला. फाडल्याप्रमाणे, चिमटे घेतल्याप्रमाणे वेदना. अंतर्गत जडपणा. उदरावर शस्त्रक्रिया केल्याने झालेले दुष्परिणाम.

मानसिक :- माणसात बसण्याची आवड. मूल आईला धरून बसते. एकटे असणे असह्य होते. असंतुष्ट. स्वतःच्या विकाराविषयी तक्रार करणे.

डोके :- डोकेदुखी आलटून पालटून. डोकेदुखी खाण्याने जास्त होते, गार पाणी लावल्याने बरे वाटते.

डोळे :- ठणकतात. कोपऱ्यात दाट श्लेष्मा जमतो.

नाक :- काळे रक्त जाते. बुंध्याशी जड वाटते.

तोंड :- हिरड्या सुजतात. दात दुखतात, तोंडात गार पाणी धरल्याने बरे वाटते. जिमेवर व कडेला काळे चट्टे पडतात. खूप लाळ गळते. चव, गोडस, आंबट.

चेहरा :- मातट, डोक्याभोवती निळा. गाळाच्या उंचवट्यात दुखते, धावल्याने आणि तोंडात गार पाणी धरल्याने बरे वाटते. चेहऱ्याच्या वेदना पोटाच्या वेदना आलटून पालटून.

जठर :- गार पाणी पिण्याची वासना पण ते तात्काळ ओकून पडते. पेय पदार्थच ओकून पडतात; घट्ट पदार्थ काही वेळ राहतात. मधुन मधुन च्याच दिवसांनी खूप ओकावयास होते खाण्यानंतर पित्ताची ओकारी होते. जठर-शूल, भयंकर पेटके येतात. किंवा आग होते; गार पाणी प्याल्याने वेदना कमी होतात परंतु पोट भरले (पाण्याने) म्हणजे ते सर्व पाणी ओकून पडते. पोटात अन्न जड होऊन एखाद्या जागेत दाबत आहे असे वाटते. वेदना-रहित जुलाब, जुलाब होताना तहान लागते वारंवार ओकारी होते व लघवीला जावेसे वाटते. आतड्यात चिमटे घेतल्याप्रमाणे वाटते. जुलाबानंतर थकवा येतो. तान्हा मुलांना कॉलन्यासारखे जुलाब होतात तरी अंग गरम असते. पचन क्रिया हळूहळू होते, दुर्गंधी देकरा येतात. जठरातल्या वेदना मागे वाकल्याने कमी होतात. जठराचा कॅन्सर, पिंगट रंगाचे ओकावयास होते.

मूत्रेद्रिये :- लघवी वारंवार व भरपूर होते, फिकट. लघवी तुंबते.

हातपाय :- तळहात व तळपाय कोरडे. नखाखाली कापल्याप्रमाणे वेदना होतात हातपाय गार.

त्वचा :- काळे व्रण पडतात.

श्लोप :- वैपयिक स्वप्नामुळे अस्वस्थ, वीर्यपात होऊन किंवा न होऊन.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- खाण्याने; अति खाण्याने.

ब वा :- थंडी. गार पेये. गार पाणी पाल्याने. मागे वाकल्याने. हालचाल.

संबंधी औषधे :- आर्से; कॅड-स.

२१९. बुफो Bufo

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम हृदय, रक्त, रुधिराभिसरण; मूत्रपिंड, जननेंद्रिये; रजःपिंड; जांघा व त्वचा यावर होतो. लठ्ठपणा, व्यसनाधीनता व वाईट आनुवंशिक संस्कार यामुळे उद्भवलेले परिणाम. मानसिक व शारीरिक विकार निकृष्ट. रक्तस्त्राव पाझरतो-स्तनावून, लळितून वगैरे. सल्ल्याप्रमाणे वाटणे. रेषा मारल्याप्रमाणे वेदना. सांध्यांत खुंटी बसली

आहे असे वाटते. ठिकठिकाणी आग होते, उष्णतेच्या लाटा येतात सर्व शरीर सुजल्यासारखे वाटते विशेषतः सकाळी. कंप, शरीरात विजेचे धके बसताहेत असे वाटते. जलयुक्त सूज, फेफरे-वैषयिक कारणामुळे उद्भवलेले, विशेषतः रात्री शोषेत. स्त्रियांचे विटाळसेपणी, त्यांची वैषयिक वासना बळावते. तरुणाना मुष्टिमैथुनामुळे किंवा संभोग करताना फेफरे येते. शरीर अकाली थकते. शरीर वाढते पण मन पोरकट. बद्द. कॅन्सर. लहान सहान जागी त्वचा बधिर होते.

मानसिक :- नैतिक घसरगुंडी. पोरकट, खुळ्यासारखे हसणे. काहीतरी असंबद्ध बडबड पण तिचा अर्थ लोकांना कळला नाही म्हणजे राग येतो. जनावरांची व परकीय इसमांची भीती वाटते. चावण्याची प्रवृत्ति. एकांतवासाची आवड (विशेषतः मुष्टिमैथुन करण्याकरिता). कपटी लुच्चा, टोंगी. बाबळट, हेल काढून रडणे, आकांत करणे. रागावून कोणतीही वस्तु चावणे. चकचकीत वस्तूंचा व रात्रीचा तिटकारा.

डोके :- टाळत कडत वाफ जात आहे असे वाटते. डोक्याच्या मागील भागाला उशीने त्रास होतो असे वाटते. मेंदू बधिर.

डोळे :- तेजस्वी वस्तूकडे पहात नाही. वस्तु वेड्यावाकड्या दिसतात. डावी पापणी लुली.

कान :- संगीत सहन होत नाही. बारीक आवाजानेसुद्धा त्रास होतो.

नाक :- नाकातून रक्त जाताना चेहरा लाल होतो व कपाळांत दुखते.

चेहरा :- वेडावाकडा. आचके येताना घाम येतो.

तोंड :- जीभ लुली पडते. तोतरे बोलणे. पाणी पीत असल्याप्रमाणे (कुठ्याप्रमाणे) जीभ हालते. आचके येण्याचे अगोदर सताड उघडे राहते.

उदर :- गार गोळ्या आतड्यात फिरत आहेत असे वाटते. जांघात बद्द येतात. फेफरे येऊन गेल्यानंतर आत आचके आल्याप्रमाणे हालते.

पुरुषजननेंद्रिये :- मुष्टिमैथुनाचे दुष्परिणाम. स्वप्नावस्था होण्याची प्रवृत्ति. नपुंसकत्व. संभोग करताना- आचके (फेफरे) येतात. गरमीचे बद्द. जननेंद्रिये हाताळण्याची प्रवृत्ति. वीर्यपात सुखकारक न वाटता जळत होतो.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळसेपणी फेफरे येते. पाळी फार लवकर, विटाळात कधी खूप गाडी पडतात व कधी रक्तस्राव होतो. धुपणी पाण्यासारखी पिवळी, रक्तमिश्रित, दुर्गंधी. स्तनात तीव्र वेदना होतात विशेषतः रात्री; स्तन टणक, स्तनाचा कॅन्सर. गर्भाशयात रजःपिंडात आग होते. गर्भाशयाची गुल्मे, मोड,

व्रण. रक्तस्त्राव, दुर्गंधी. स्तनातून रक्तमिश्रित दूध येते. जांघेपासून गुडघ्यापर्यंत जाड दोरीप्रमाणे सूज.

श्वसनेंद्रिये :- फुफ्फुसात भाजल्याप्रमाणे आग होते. गुदमरल्यासारखे वाटून खोकला येतो. दमा.

हृदय :- हृदय पाण्यात तरंगत आहे, फडफडत किंवा हवेत फडफडत आहे असे वाटते. गलगंडात, नाडी जलद होते. मोठे झाल्यासारखे वाटते.

पाठ :- कटिस्थूल-उठताना किंवा जरा हालचाल केली तर जास्त होतो. आंचके येण्याचे अगोदर मानेत धके बसतात.

हातपाय :- बधिर. चालताना झोकांडे जातात. नखुरडे-वेदना रेषा मारल्याप्रमाणे वर जातात. सांध्यात खुंदी मारली आहे असे वाटते. हातापायांना कंप, पेटके येतात. डावा हात बधिर होतो. हात आंचके येण्याचे अगोदर ताठतात.

त्वचा :- त्वचेखाली लाल रेषा, स्पर्श न-कळणारे मधुन मधुन चट्टे पडतात. तळहात व तळपायावर भाजल्यासारखे फोड येतात. लहान जखमसुद्धा पुवळते. काळीपुळी. मोठाले भाजल्याप्रमाणे फोड येतात. केस उभे राहतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जाहो :- गरम खोलीत. झोपेत. वैषयिक वासना उत्तेजित झाल्याने. जरासुद्धा हालचाल. दुखापती.

ब वा :- रक्त गेल्याने. गार हवा. गार पाण्याच्या आंघोळीने. गरम पाण्याने पाउले धुतल्याने.

सहाय्यक औषधे :- ग्रफाय; टरेन्टु; बेरि-का.

संबंधी औषधे :- कॅल्क-का.

२२०. बेन्झाईक ॲसिड Benzoic Acid

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मूत्रपिंड; मूत्राशय; लवची; सांधे;

हृदय आतडी व डावी वाजू यावर होते. अंगाला उग्र लवचीसारखा वास येतो. वेदना जागा बदलतात. संधिवात व वातरक्ताच्या वेदना व मूत्रेद्रियांची लक्षणे आलटूनपालटून होतात. वेदना हृदयाभोवतीच बहुधा जाणवतात. सांध्याभोवती पोकळ गुल्मे येतात. वातरक्तामुळे सांध्याभोवती खडे जमतात. लहान मुलांना सारखे अंगावरच ध्यावे लागते, खाली ठेवलेले त्यांना चालत नाही, लवचीला घाण येणे हे अनेक विकारात संबंधी लक्षणे

असते. लघवी कधी कमी कधी जास्त होते व लघवीच्या कमी जास्त प्रमाणावर विकारांचा चढ उतार होतो. लघवी भरपूर झाल्याने बरे वाटते.

मानसिक :- पूर्वी घडलेल्या दुःस्वकारक गोष्टीची वारंवार आठवण काढण्याची प्रवृत्ति. लिहिताना शब्द गाळणे. कुरूप, व्यंग असलेला इसम पाहिल्याने अंगावर शहारे येतात.

डोके :- घेरी येते व बाजूस पडू असे वाटते. लघवी कमी झाली की डोके दुखते.

कान :- अनेक लोक बोलत आहेत अशा तऱ्हेचे आवाज कानात होतात, गिळताना किंवा मोकळ्या हवेत चालताना जास्त.

तोंड :- जीभ स्वजाप्रमाणे- खोल भेगा व पसरत जाणारे त्रण जिभेवर पडतात. तोंडाची व घशाची लक्षणे खाण्याने कमी होतात. निजल्याने दांतदुखी जास्त होते.

घसा :- आत गोळा, सूज किंवा आवळल्यासारखे वाटते, खाण्याने बरे वाटते.

जठर :- खारट कडू ओकारी. खाताना घाम येतो.

उदर :- भरपूर पांडुरके, अतिशय दुर्गंधी, तीक्ष्ण लघवीच्या वासाचे, सावूच्या फेसाप्रमाणे शौचास होते. वैत्रीभोवती कापल्याप्रमाणे वेदना होतात, शौचास झाल्याने बरे वाटते. यकृताच्या जागी टोचते.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी- चिळसवाणी दुर्गंधी, अमोनिआसारख्या वासाची, घोड्याच्या मुतासारख्या वासाची, उग्र कढत पिंगट काळी, वृद्ध माणसाची दुर्गंधी लघवी- थेंब थेंब गळते, नकळत हांते. लघवीतून वाळू जाते. लघवीचा कपड्यांना पिंगट डाग पडतो. तान्या मुलांची लघवी तुंबते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- गर्भाशय खाली येते व लघवी दुर्गंधी होते.

श्वसनेंद्रिये :- संधिवात होणाऱ्या इसमांचा दमा. खोकला कोरडा, रात्री व उजऱ्या बाजूस निजल्याने जास्त होतो. खोकल्याची कोरडी ढास लागून नंतर हिरवा कफ पडतो. छातीला कपड्यांचा दाब सहन होत नाही.

हृदय :- वेदनांच्या जागा वारंवार बदलल्यातरी त्या हृदयाजवळ स्थिर होतात. मध्यरात्रीनंतर भयंकर धडधडून किंवा हृदयाजवळ आग होऊन जाग येते.

मानपाठ :- माकडहाडात गारवा वाटतो. कंबरेत कंप मूत्रपिंडाच्या जागी ठणका.

हातपाय :- चालताना सांध्यात कटकट आवाज होतो. (गुडघ्यात). मनगटावर पोकळ गुल्म येते. टाचेच्या स्नायुबंधात दुखते. पायाच्या अंगठ्यांना गुल्मे येतात.

त्वचा :- लाल ठिपके पडतात. कंड सुटते, खाजविणे सुखकारक वाटते पण नंतर आग होते.

श्लोप :- काही दिवस गाढ श्लोप लागते, काही दिवस लागत नाही; आलटुन पालटुन.

ज्वर :- भरपूर घाम येतो पण त्याने बरे वाटत नाही. रात्रीचा घाम येतो. पंजे पाऊले, पाठ, गुडघे, गार वारे लागल्याप्रमाणे गार होतात. घामाला चांगला वास येतो, विशेषतः बेशुद्धीत.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थंडी; मोकळी हवा; हवा बदलल्याने. शरीर उघडे केल्याने.

व वा :- उष्णतेने. भरपूर लघवी झाल्याने.

संबंधी औषधे :- कॅल्क-का.

२२१. बेलाडोना Belladonna

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मेंदू, रक्तवाहिन्या; इलेमल त्वचा-डोळ्याची, तोंडाची, घशाची; त्वचा व उजवी बाजू यावर होतो. धष्टपुष्ट व बुद्धिमान इसम. विकार एकदम सुरू होतात व त्याचे स्वरूप तीव्र खळबळकारक असते. कढतपणा, लालबुंदपणा, लाल रेषा, तुसतुस व आग. भरल्यासारखे वाटणे. सूज, शोथ. वेदना-तुसतुसणान्या, कापल्याप्रमाणे ओरबाडल्याप्रमाणे एकदम सुरू होऊन एकदम थांबतात किंवा येऊन जाऊन वारंवार होतात, त्यामुळे वेद लागण्याची पाळी येते. छाव थोडे किंवा कढत. धक्के बसतात, आचके येतात, घशात योनीत वगैरे. थरथरणे. विकाराचे स्वरूप भयंकर खळबळकारक असले तरी रोग्याला भीती वाटत नाही, काळजी वाटत नाही व तहान लागत नाही. आवाज, उजेड, धक्के असह्य होतात. आचके हातात सुरू होतात. फेफरे आल्यानंतर मळमळते व ओकान्या होतात. आचके थांबल्यानंतर बराच काळ बेशुद्धी राहते. कोरडेपणा. मुलांचे विकार. सर्व शनैर्द्रिये तीक्ष्ण. विमानात बसल्याने होणारे दुष्परिणाम, प्रतिबंधक म्हणून घ्यावे. बुद्धिमान पण लहट्ट इसम. चांगले असताना आनंदी असून इतरांशी चांगले वागतात पण आजारी झाले की बेफाम होतात. केस कापल्यानंतर, डोके मिजल्यानंतर, उन्ह, चालताना गार वारे लागून होणारे दुष्परिणाम गळमंड होऊन डोळे पुढे येतात.

मानसिक :- अतिरेकी, प्रक्षुब्ध. बेफास वात, मस्ती करणे आरडा ओरड करणे अस्वस्थ व जलद बोलणे, किंचाळणे, पळून जाण्याची प्रवृत्ति. वेड. चावणे, मारणे. स्वतःच्याच जगात दंग. भुते खेते, भयंकर देखावे दिसतात. अनेक प्रकारचे भ्रामक भास व कल्पना. चांगला असला म्हणजे देवासारखा, आजारीपणात पिशाच. नाचणे, हसणे, गाणे, शिष्ट्या वाजविणे. एकसारखे कण्ठणे, कोणी जवळ येण्याचा प्रयत्न केला तर भीतीने दचकणे, मुले रडतात पण हट्टीपणाने वागतात. मानसिक लक्षणे थोडे हलके असून खाल्याने कमी होतात.

डोके :- डोक्यात ठुसठुसते- हातोडा मारल्याप्रमाणे दुखते, विशेषतः कानशिले. डोकेदुखी आवाज, उजेड, धक्का हालचाल, निजल्याने जास्त होते. बसल्याने (अर्धवट ताठ) केस मोकळे सोडल्याने, डोक्यावर हात ठेवल्याने, दाबल्याने बरे वाटते. डोके इकडे तिकडे फिरविणे. स्वतःचे केस ओढणे. केस कापल्यानंतर डोके दुखते. मेनिन्जायटिस. केस कोरडे, गळतात, दुभंगतात.

डोळे :- बाहुल्या रुंद होतात, तेजस्वी व बटबटीत, लाल. डोळे मिटले की अनेक भयानक देखावे दिसतात. मधुन मधुन डोळ्यापुढे अंधारी येऊन नंतर पिवळे दिसाव्यास लागते. ज्वाळा दिसतात. उजेड सहन होत नाही. वस्तु दोन दिसतात. चंद्रप्रकाशात दिसत नाही. अर्धवट डोळे मिटले आहेत असे वाटते. पापण्या हुळहुळत्या, सुजल्याप्रमाणे वाटतात. वस्तु लाल दिसतात. मासाच्या वासाचे अश्रू येतात.

नाक :- लाल, सुजलेले. नाकातून रक्त येते व चेहरा लाल होतो. काल्पनिक वास येतात, तवाखूचा वास सहन होत नाही.

कान - भयंकर ठणका लागतो, वेड लागण्याची पाळी येते. कानाच्या आतील भागांचा शोध. कानदुखीमुळे मूल झोपेत किंचाळते. स्वतःचेच बोलणे ऐकू येते.

चेहरा :- लाल रुंद, फुगीर, कढत; किंवा आलडुन पालडुन फिकट व लाल. वरचा ओठ सुजलेला. एक बाजू सुजलेली. आचके येऊन चेहरा वेडावाकडा होतो. चेहऱ्याच्या स्नायूंना आंचके बसतात. वेदना होताना स्नायूंना कंप येतो व चेहरा लाल होतो. खालचा जबडा मागे ओढल्याप्रमाणे वाटतो.

तोंड :- तोंड व घसा कोरडा कढत. दात दुखणे चावताना कमी होते. दात खाणे. जिमेवर लाल पुटकुळ्या उगवल्याप्रमाणे दिसतात (स्ट्रबेरी प्रमाणे). तोंदरे बोलणे. जीभ कढत, लाल, सुजलेली; कडा लाल. जिभेचा पुढील भाग

गार व कोरडा. चावत असल्याप्रमाणे किंवा चोखत असल्याप्रमाणे तोंडाची हालचाल.

घसा :- लाल, कोरडा, कढत, आवळल्यासारखा वाटतो, विशेषतः पातळ पदार्थ गिळताना त्रास होतो. एकसारखे गिळावेसे वाटते व त्यावेळेस गुदमरते. घोट घोट पिणे, पाण्याच्या घोटाबरोबर अन्न गिळावे लागते.

जठर :- लेमोनेड पिण्याची वासना, व त्याने बरे वाटते. दुधाचा, मांसाचा आंबट पदार्थ, काफीचा तिटकारा. पाणी पिण्याची भीती वाटते. खूप गार पाणी प्यावेसे वाटते. उचकी लागून घाम येतो व आचके येतात. सर्व कांही ओकून पडते नंतर फिकटपणा येऊन अशक्तता वाटते. जठरातील वेदना घसा, खांद्यापर्यंत जातात, दाबल्याने जास्त होतात.

उदर :- फुगलेले, कढत, हुळहुळे-स्पर्श, वस्त्र सहन होत नाही. आतड्यात सुठीत धरून आवळल्यासारख्या वेदना होतात. यकृतातून किंवा जठरातील वेदना खांद्यापर्यंत घशापर्यंत जातात, त्या वाजूस निजल्याने जास्त होतात. पोटाच्या खळीत कापल्याप्रमाणे वेदना होतात-मागे वाकल्याने बरे वाटते. डाव्या कुडीत शिकताना, खोकताना किंवा स्पर्श केला तर टोचते. आतड्यात ओरबडल्याप्रमाणे वेदना होतात किंवा आतडी खाली दाबली जात आहेत असे वाटते. गुदद्वार एकदम बाहेर येते. शौचास खड्डप्रमाणे खडे पडतात. शौचास होताना कापरे भरते. शौचास हिरवे, आव झाल्याप्रमाणे होते. शौचास नकळत होते. मुळव्याधीत पाठीत मोडल्याप्रमाणे दुखते.

मूत्रेद्रिये :- लघवी तुंबते, निजल्याने नकळत होते, किंवा रात्री झोपेत नकळत होते. लघवी लालवुंद. मूत्राशयात किडा वळवळत आहे असे वाटते, पण लघवीला जावे असे वाटत नाही. लघवी भरपूर व वारंवार होते. लघवीतून रक्त जाते व त्याला काहीही कारण सापडत नाही.

पुरुषजननेद्रिये :- अंड टणक वर ओढली गेलेली, शोथ. बोंडीवर मऊ गुल्म. जननेद्रियाना घाम येतो.

स्त्रीजननेद्रिये :- पाळी लवकर, विटाळ भरपूर, लाल, गाठीयुक्त, कढत व जोराने वाहतो. बाळंतपणानंतरचा विटाळ कमी जातो, कढत दुर्गंधी असतो. सर्व आतडी जननेद्रियातून खाली येत आहेत असे वाटते, उभे राहिल्याने, ताठ बसल्याने, बरे वाटते, निजल्याने जास्त होते. स्तनाचा शोथ-स्तनावर लाल रेखा उमटतात, स्तन जड टणक व लाल होतात, उशीरा बयात गरोदर

राहणाऱ्या स्त्रियांना या औषधाचा चांगला उपयोग होतो. बाळंत होताना गर्भाशयांचे मुख ताठते.

श्वसनेंद्रिये :- खोकल्याचा कोरडा ठसका रानी जास्त. आवाज कुत्रा मुंकल्या-प्रमाणे. प्रत्येक श्वासागणिक कण्हणे. डांग्या खोकला. खोकताना छातीत टोचते. कंठ अतिशय दुखतो व खांकताना आंत काहीतरी बाह्य वस्तु आहे असे वाटते. डांग्या खोकल्यात दास लागण्याचे अगोदर जठरात दुखते व थुंकीतून रक्त येते.

हृदय :- मानेतील व कानशिलातील नाड्या उडलेल्या दिसतात. नाडी भरलेली, टणक, ताणत्याप्रमाणे. अतिशय धडधडते व श्वास कष्टाने घ्यावा लागतो. हृदयाभोवती बुडबुडे आल्यासारखे वाटते.

मान-पाठ :- मान व खांदा ताठलेला मानेतील गाठी सुजतात. पाठ मोडल्यासारखी वाटते. कंबर दुखताना कटिभागात व मांड्यात दुखते.

हातपाय :- धके किंवा आचके बसतात. सांधे मुजून लाल होतात, चकाकतात व त्यावर लाल रेषा उमटतात. हातपाय जड होऊन छेले पडल्यासारखे वाटतात. हातपाय गार, कंप. अशक्त वाटून चालताना झोकांडे जातात. कांही कारण नसताना लंगडणे. बसले असताना किंवा निजले असताना हातापायाची आढी, घातली तर ती स्वतःला काढता येत नाही.

त्वचा :- लालभडक तुकतुकीत. धावरे, गाठी सुजतात, लाल गळू, केसतुड.

शोप :- डोळ्यावर शोप असते पण येत नाही. शोपेत धक्के बसतात. शोपेत चालणे, दात खाणे. भांडणाची, दरोडेखोराची, खुनी इसमाची, आगीची भय-प्रद स्वप्ने पडतात. शोपेत कण्हणे व तळमळणे. शोपेत डोक्याखाली हात ठेवून निजणे.

ज्वर :- अंतर्गत गार पण बाह्यांग चटका बसण्याइतके कढत व आग होते, अंगातून कढत वाफ बाहेर पडत आहे असे वाटते. डोके कढत व हातपाय गार. कढत घाम येतो. ताप अतिशय असला तरी तापात तहान लागत नाही व कोणत्याही प्रकारची दोषी लक्षणे उद्भवत नाहीत.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- उष्णता, सूर्याची, अंग तापले तर, दुपारनंतर (३ वा.). वारि लागल्याने विशेषः डोळ्याला. केस कापल्यानंतर. थंडीने अंग गारठल्याने. येत असलेला घाम एकदम बंद झाल्यास. आवाज. उजेड. धक्का लागणे स्पर्श. मंडळीत असल्याने. हालचाल. विकार झालेला

भाग लोंबकळत ठेवल्याने. निजल्याने. चकचकीत वस्तु पाहिल्याने किंवा धावते पाणी पाहिल्याने.

व वा :- पातळ पांघरूण. मागे वाकल्याने; विश्रांति. अंतरुणात. उभे राहिल्याने. आधार घेऊन डोके टेकल्याने. विकार झालेला भाग वळविल्याने.

सहाय्यक औषधे :- कॅल्क-का; नेट्र-मू; बोरा; मर्क्यु; हेपार.

संबंधी औषधे :- ग्लेनो; स्ट्रमो; हायासा.

२२२. बेलिस पॅरेनिस Bellis Parennis

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम रक्तवाहिन्या; मज्जातंतू पांथरी; सांधे; व डावी बाजू यावर होतो. मार लागल्याप्रमाणे हुळहुळपणा. ठणका, दुसदुस किंवा पिळल्याप्रमाणे वेदना. थकलेला मागलेला. खोल झालेल्या दुखापती किंवा विषारी (सेप्टिक) झालेल्या जखमा विशेषतः उदरातील (उदरावरील शस्त्रक्रिया) व ओटीपोटातील. पू करवडणारा त्याने केसांचा नाश होतो. रक्तस्त्राव. वृद्धपणी घेरी येणे. चालावेसेच वाटते. गरोदरपणी चालवत नाही, शिरा फुगून वेड्यावाकड्या होतात. गर्भाशय पिळवटल्याप्रमाणे वाटून हुळहुळ होतो. लवकर जाग येते नंतर शोप येत नाही. आगगाडी, मोटारीतील अपघातामुळे दुखावलेल्या कण्यापासून उद्भवलेले उपद्रव. अंग तापले असताना थंड अन्न पेये घेतल्यामुळे किंवा एकदम अंग गारठल्यामुळे, उद्भवलेले उपद्रव. सर्वांगावर गळवे. गारठा सहन होत नाही. मुष्टिमैथुनाचे दुष्परिणाम. मार लागणे, पडणे, अपघात यापासून दीर्घ काळानंतर किंवा लवकरच सुरू झालेले दुष्परिणाम. रक्तस्त्राव होण्याची प्रवृत्ती. वेड लावणाऱ्या वेदना शेकाने जास्त होतात गारव्याने बरे वाटते. उदराचे बाह्यांग हुळहुळे होते. पांथरीच्या जागी भरल्यासारखे वाटून टोचते. पिवळे, दुर्गंधी, वेदनारहित जुलाव विशेषतः रात्री होतात. गर्भाशय व स्तन रक्ताने साखळतात. गर्भाशय पिळल्याप्रमाणे वाटते, हुळहुळे होते. पडल्यामुळे दुखावलेला गुदास्थि. दुखापतीनंतर राहिलेली सूज.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- दुखापती; लवकणे; स्पर्श; गार किंवा कढत पाण्याचे स्नान किंवा गार पेये; भिजल्याने; अंग कढत असताना गारठल्याने अंतरुणाची ऊब. शस्त्रक्रियेनंतर. वादळ होण्याचे अगोदर.

ब वा :- सारखी हालचाल. विकार होत असलेल्या भागाला. गार बाणी लावल्याने.

संबंधी औषधे :- आर्नि.

२२३. बोथ्राप्स Bothrops

सर्वसाधारण :- या सर्पविषामुळे रक्तवाहिन्यातच रक्त गोठते. रक्तसाधामुळे अकाली थकलेले शरीर. शरीराच्या सर्व द्वारातून रक्तसाव होतो, रक्त पातळ व काळे. त्वचेवर काळे डाग पडतात. अत्यंत सुस्ती व आळस. अर्धागवात-जिभेची हालचाल होत असूनमुद्रा बोलता येत नाही. एकच हात किंवा एकच पाय लुळा पडतो. डोळ्याच्या आतील पडद्यावर झालेल्या रक्तसाधाने आलेले अंधत्व. दिवांधत्व-सूर्य उगवला की दिसनासे होते. कापरे भरते. भाग कुजावयास (गॅम्प्रीन) लागून हाडे उघडी पडून ती कुजावयास लागतात. लक्षणे बहुधा उजव्या बाजूस उद्भवतात. थोडी हुड्हुडी भरून नंतर खूप घाम येतो. पायाच्या अंगठ्याला असह्य वेदना होतात.

२२४. बोरॅक्स (टाकणखार) Borax

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम डोब्याचा भागील भाग, मज्जातंतु; पोषण; श्लेष्मल त्वचा; तोंड; त्वचा; मूत्रपिंड व मूत्राशय यावर होतो. शरीराचे पोषण नीट न झाल्यामुळे शरीर मज्ज व विसत्रिशित झालेली मुले. श्लेष्मल त्वचेवर ब्रण पडतात (तोंड जीभ येणे वगैरे). स्वच्छ, चाट, कढत, चुरचुरणारे साव. एखाद्या भागात कढतपणा वाटतो-तोंड, योनी तळहात वगैरे. टोचल्याप्रमाणे किंवा ओढल्याप्रमाणे वेदना-बरगड्यामध्ये, तळपायात वगैरे. त्वचा व श्लेष्मल त्वचा मुरकुतलेली. शरीर वाळलेले. फेफरे. कोष्ठिके चिकटली आहेत असे वाटणे, चेहरा, पंजा वगैरे. लाल असलेले भाग पांढरे होतात. केस अस्ताव्यस्त व जाडेभरडे. जन्मतःच निळसर असलेली मुले. या औषधाने लवकर गर्भधारण होण्यास मदत होते.

मानसिक :- घाबरट. काळजी वाटते, अस्वस्थ, चंचल, चिडखोर, विशेषतः शौचास होण्याचे अंगोदर, नंतर आनंदी. खाली येण्याची भीती वाटते—जिन्यावरून, लिफ्टमधून, खांद्यावरून खाली उवताना मूल भिंते. धुल्लक कारणांनी दचकणे, एकदम झालेल्या आवाजाने दचकणे. काळजी वाटून झोपित रडणे, विशेषतः मुले. तान्हा मुलाचे डोके कढत असते व ती अंगावर पिताना किंवा शौचास व लघवीला होण्याचे अंगोदर रडतात व किंचाळतात. विजेच्या कडकडाटाची भीती वाटते. मुले एकाएकी जागी होऊन किंचाळतात. पाळण्याला धरून ठेवतात; काही दृश्य कारण नसताना. दुसऱ्याचे दोष दाखविणे. काहीही करावेसे वाटत नाही. सर्व मानसिक लक्षणे रात्री ११ वा. कमी होतात.

डोके :- दुबळत असताना मळमळते व अंग कापते. जिना चढताना किंवा उंचीवर चढताना घेरी येते. तान्हा मुलांचे डोके कढत असते. केसांची टोके एकमेकात गुंतातात, चिकटतात, ती दूर करता येत नाहीत.

डोळे :- पापण्याचे केस आत वळतात. पापण्या सुजतात व डोळ्यावर घासतात. डोळ्याभोवती लाली. पापण्यावर खपल्या बसतात, चिकट. खुपऱ्या.

कान :- बारीक आवाज मुळीच सहन होत नाही, त्या मानाने मोठा आवाज सहन होतो.

नाक :- तरुण स्त्रियांचे नाक लाल. शेंडा सुजलेला. कोरड्या खपल्या बसतात. नाक सुन्नत चक्रावते व ताणल्यासारखे वाटून दुसडुसते.

चेहरा :- चिकट, मळकट, काही तरी होत आहे अशा तऱ्हेचा, विशेषतः खाली उतरताना. कोळिष्टके चिकटली आहेत असे वाटते. फुगीर; तान्हा मुलांचा निळा. खालच्या ओठाखाली देकून चालला आहे असे वाटते.

तोंड :- येते. पांढरा, सखमलीप्रमाणे जिभेवर व आत थर किंवा ठिपके पडतात. तोंड कढत व हुळहुळे. जीभ फुगीर, भेगा पडलेली, दाताचे ठसे पडलेली. चव कडू. व्रण—खाताना किंवा स्पर्श केल्याने रक्त येते. तोंड आल्यामुळे तान्ही मुलं अंगावर पिताना रडतात. दातात पिळल्याप्रमाणे कळा येतात विशेषतः पावसाळ्यात, तेंबाखु ओढल्याने बरे वाटते. टाळा टणक, सुरकुतलेला, भाजल्यासारखा वाटतो, खाताना दुखतो. हिरड्यात गळू होऊन टणका लागतो.

जठर :- मळमळते विशेषतः—स्वतःच्या कामाविषयी गंभीरपणे विचार केला तर, व त्यावेळेस शरिराला कंप येतो व गुडघे अशक्त वाटतात. एकसारखे ओकावयास होते, पिण्यानंतर ओकावयास होते. ओकारीत आंबट कफ पडतो. जठरशूल—गर्भाशयाच्या विकारामुळे उद्भवलेला. वेदना होत असलेल्या जागी दाबले तर देकरा येतात. जठराच्या जागी मोठे ओझे उचलल्यामुळे दुखावयास लागते, टोचते व ते मागे पाठीपर्यंत जाते.

उदर :- खोकताना जांघेत चमक मारते. तान्हा मुलांचे खिरीप्रमाणे होणारे दुर्गंधी जुलाब. शौच—शाल्यानंतर हिरवे होते, शौचास तबकीराच्या लापशीप्रमाणे होते. आमातिसार नुसताच श्लेष्मा पडतो—नंतर थकवा वाटतो. उदर मऊ विसविशित, खपाटी गेलेले. फुगते, प्रत्येक वेळी जेवणानंतर, जुलाब होतील की काय याप्रमाणे वेदना होतात. शौच दुर्गंधी, पातळ, पिटासारखे. विटाळशी होण्याचे अगोदर व पाळीत जांघेत टोचते. पांथरी-ते-छातीपर्यंत ओढल्यासारखे वाटते.

मूत्रेंद्रिये :- कढत चुरचुरणारी तीक्ष्ण वासाची लघवी होते. मूत्राशयाचा शोथ, मूत्रपिंडाचा शोथ. लघवी होण्याचे अगोदर मूल किंचाळते, दुपट्यावर बारीक लाल कण पडतात.

पुरुषजननेंद्रिये :- वैषयिक वासना जवळ जवळ नसतेच. परमा.

स्त्रीजननेंद्रिये :- बंध्यात्व. हे औषध दिल्याने गर्भधारणा लवकर होते. पाळी फार लवकर, विटाळ भरपूर जातो व त्यावेळेस मळमळते, उदरात वेदना होतात. विटाळात श्लेष्मल त्वचेचे तुकडे पडतात. कष्टार्तव. बेणा येतात एकसारख्या देकरा येतात. एका स्तनात मूल पीत असताना दुसऱ्या स्तनात वेदना होतात. मूल प्याल्यानंतर त्या स्तनात पोकळ शाल्यासारखे वाटून टोचते. दाबल्याने बरे वाटते. धुपणी बुळबुळीत अंड्यातील पांढऱ्या वल्काप्रमाणे, स्वच्छ, चिकट, कढत. संभोगाचा तिठकारा. दूध दाट व चवीला वाईट त्यामुळे मूल दूध पीत नाही.

श्वसनेंद्रिये :- खोकल्याचा भयंकर ठसका. खोकताना, श्वास आत घेताना छातीत बरगड्यामध्ये टोचते. कफात रक्ताचे धागे पडतात व त्याला बुरसल्याप्रमाणे चव व वास येतो. निजल्याने गुदमरल्यासारखे वाटून एकदम उठून श्वास घ्यावा लागतो व त्यावेळेस डाव्या कुशीत दुखते. जिना चढताना दम लागतो. पाठोवर निजल्याने किंवा छाती गार पाण्याने धुतल्याने किंवा दाबल्याने छातीतील वेदना कमी होतात.

हृदय :- उजव्या बाजूस आहे असे वाटते, व हातानी पिळल्यासारखे वाटते. जन्मापासून निळी असलेली मुले- भयंकर धडधडते.

मानपाठ :- पाळीत दुखते. खाली वाकता येत नाही.

हातपाय :- हातापायांना कंप, सकाळी १० वा. पंजावर कोळिष्टके चिकटली आहेत असे वाटते. आंगठ्याच्या (हाताच्या) टोकात दुसदुसते. तळपायात दोचते. पायाच्या आंगठ्यात आग होते. पंजांच्या मागील भागाला कंड सुटते. पोटाच्या अशक्त. टांच दुखते. हातापायांच्या बोटांना इसत्र त्यामुळे नखे नष्ट होतात. मांड्यावरून गरम पाणी वाहत आहे असे वाटते.

श्रोण :- अंग विशेषतः डोके कढत झाले आहे असे वाटून श्रोण येत नाही. भीती वाटल्याप्रमाणे श्रोणेत रडणे. संभोगाची, वैषयिक स्वप्ने पडतात.

त्वचा :- कोरडी सहज चिघळते- लवकर बरी होत नाही. उदरावर घाम येतो. व्यावसायिक इसत्र हाताचा बोटांचा व पंजाचा. कंड सुटते, नांगी मारल्या- प्रमाणे वाटते. सुरकुत्या पडलेली.

ज्वर :- उष्ण लाटा येतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- खाली येताना; वर चढताना. एकदम झालेला आवाज; थंडी; दमट पावसाळा; तान्ही मुले; फळे; विटाळशीपणानंतर; तंबाखू ओढल्याने, झोके घेतल्याने, वरखाली केल्याने

ब वा :- दाढल्याने; संध्याकाळी; रात्री ११ वा. थंड हवा.

संबंधी औषधे - कॅल्क-का; नक्स-व्हा; बेला; ब्रायो; सल्फु-ॲसि.

२२५. बोरॅसिक ॲसिड Boracic Acid

सर्वसाधारण :- वारपणा- लाल, योनी वगैरे. मगपूर लघवीला होते. मधुमेह. जीभ कोरडी, लाल व भेगा पडलेली. मूत्रनलिकेत वेदना होऊन वारंवार लघवीला जावे लागते. विटाळ थांबण्याच्या वयात उष्ण लाटा येतात. योनी बर्फांनी भरली आहे असे वाटते.

ब वा :- मोकळ्या हवेत चालल्याने.

२२६. बोव्हिस्टा. Bovista

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम रुधिराभिसरण हृदय गर्भाशय मूत्रपिंड व त्वचा यावर होतो. स्वरोग व रक्तस्त्राव होण्याची प्रवृत्ति. रक्तस्त्राव-पाझरतो विशेषतः रात्री. शिथिलपणा-सांधे सैल झाल्या-सारखे वाटतात. त्वचेवर सहजासहजी ठसे पडतात. सर्वांग फुगीर. अवयव मोठे झाले आहेत असे वाटते-डोके, हृदय वगैरे. हृदयाची धडपड होणाऱ्या वृद्ध कुमारीका. कोळशाच्या वायूपासून वेद झालेला श्वासोच्छ्वास-बधिरपणा, विरविरल्यासारखे वाटणे. तोतरे बोलणारी मुले. अति शारीरिक श्रमाचे दुष्परिणाम.

मानसिक :- बोलण्यात, वागण्यात, असंबद्धपणा व धांदलटपणा, हातातील वस्तु पडतात, अडखळत बोलणे, तोतरे बोलणे, वगैरे. लक्ष नसणे. स्मरण-शक्ती कमी. जागे झाल्यानंतर गोंधळल्यासारखे वाटते. हसणे रडणे आलटून, पालटून. स्मरणशक्ति मंद. चिडखोर, प्रत्येक गोष्ट चुकीची झाली आहे असे वाटणे. आकाशाकडे कारण नसताना टक्कारून पाहणे.

डोके :- मोठे झाले आहे असे वाटते. डोक्याच्या मागील भागात पाचर मारली आहे असे वाटते. संभोगानंतर डोक्यात बधिरपणा येऊन गोंधळल्यासारखे वाटते व शोकांडे जातात. डोके खाजते.

डोळे :- वस्तु आहेत त्यापेक्षा जास्त जवळ आहेत असे दिसते. आंघळेपणा

कान :- आंत गळू येते (उजव्या), गिळताना जास्त दुखते. दुर्गंधि पू येतो. अस्पष्ट ऐकू येते. दुसऱ्याचे बोलणे ऐकताना गोंधळ होतो.

नाक :- निजल्यावर चोंदते. नाकातून तारेसारखा शेंबूड येतो. नाकपुड्याभोवती खपल्या बसतात. सकाळी (शोपेत) नाकातून रक्त येते.

तोंड :- बधिर. लाळ वाढते. हिरड्यातून चोखले की रक्त येते.

चेहरा :- गाल व ओठ सुजलेले. यौवनपीटिका उन्हाळ्यात किंवा पावडरी लावल्या-मुळे जास्त होतात. ओठांना मेगा. ओठांचे कोपरे सोलवटलेले. दमा होण्याच्या अगोदर चेहऱ्याचे स्नायू थरथरतात.

जठर :- आंत बर्फाचा गोळा टेवला आहे असे वाटते.

उदर :- फुगलेले. वेदना, अंग दुमडल्याने व खाण्याने कमी होतात. विटाळशी होण्याचे अगोदर किंवा विटाळ चालू असताना जुलाब होतात. वेदना होताना लघवीला लाल होते. वृद्ध इसमांची जीर्ण हगवण, शौचास

विशेषतः रात्री किंवा पहाटे जावे लागते. कमरेभोवती घट्ट वस्त्र सहन होत नाही. शिबणी गुद व जननेंद्रियापर्यंत टोचते. शौचास प्रथम घट्ट होते नंतर पाण्यासारखे पातळ होते.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी झाल्यानंतर सुद्धा लघवीला लागली आहे असे वाटते.

पुरुषजननेंद्रिये :- संभोगानंतर झोकांडे जातात व डोक्यात गोंधळ होतो.

स्त्रीजननेंद्रिये :- पाळी लवकर, विटाळ रात्री किंवा पहाटे जास्त जातो; हालचाल करीत असताना कमी जातो; दोन्ही पाळ्यामध्ये थोडा थोडा विटाळ जात राहतो. कमरेभोवती वस्त्राचा दाब सहन होत नाही. रक्त प्रदर-विटाळ भरपूर जातो. रजःपिंडाची पोकळ गुल्मे. धुपणी दाट पुवाप्रमाणे, करवडणारी चिकट, हिरवी, चालताना किंवा पाळीनंतर जाते, हिरवे डाग पडतात. वैपयिक भावना जाणवते.

श्वसनेंद्रिये :- हातांची हालचाल केली तर श्वास लागतो. दमा चालू असताना हसू व रडू येते.

हृदय :- धडधडत-वृद्ध कुमरिकांचे धडधडणे डोळ्याला दिसते. पाण्यात धडधडते आहे असे वाटते. धडधडताना पंजे कापतात.

पाठ :- गुदाचे हाड खाजते. खाली वाकल्यानंतर पाठ जड होऊन दुखते.

हातपाय :- हातांची हालचाल केली तर श्वास लागतो. पंजे व पावले अशक्त, शिगल्याप्रमाणे. खाकेत घाम येतो व त्याला कांध्यासारखा वास येतो. पाय जड व दुखतात. सर्वे सांधे अशक्त झाल्यासारखे वाटतात. पाऊल (उजवे) लचकल्यानंतर सूज कित्येक महिने राहते. पाय जड होऊन दुखतात. पंजे अशक्त, काम नीट करता येत नाही. सांध्याजवळ हाडे फुटल्यानंतर राहणारी सूज.

त्वचा :- उगवण खाजते त्यातून लस येते व जाड खपल्या किंवा पापुत्रे असतात व खाली पडतात. अंग उष्ण झाले म्हणजे कंड सुटते, सर्वांगावर पुटकुळ्या येतात. इसब. पिताच्या गांभी-जुलाव होताना, विटाळ जाताना हृदयाची धडधड होताना सकाळी जागे झाल्यानंतर अंगावर येतात, आंघोळीने जास्त येतात. त्वचेवर कांथीसारख्या हत्याराने ठसे पडतात.

ज्वर :- वेदना होताना थंडी वाजते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- विटाळसेपणी. पौर्णिमा- अंग उष्ण झाल्याने. गार अन्न. दारू. काफी.

व वा :- अंग दुमडून घेतल्याने, खाण्याने- कढत, अन्न.
संबंधी औषधे :- अस्टि; एरि.

२२७. ब्रायोनिआ Bryonia

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम रक्त; **संधिरेाभिसरण**; प्रकृत; डोके; छाती; सांधे; उदर; स्नायू; व उजवी वाजू यावर होतो. विकार हळुहळु वाढतात व त्याचे स्वरूप तीव्र असते. वेदनायुक्त लक्षणे-खोकतांना छाती कुशी, डोके धरावे लागते; सांध्यात हालचालीने दुखते. **वेदना-फुटल्या-प्रमाणे, टोचल्याप्रमाणे.** जडपणा व हुळहुळपणा. वेदना पुढत भागे जातात. **जरासुद्धा हालचाल करण्याचा तिटकारा**, विकार झालेल्या भागापासून दूर असलेल्या भागांचा मुद्दा-पंजे, पावले, बोटे वगैरे. **श्लेष्मल त्वचा कोरडी** त्यामुळे स्नायू चिकट व थोडे. रक्ताधिक्य शोथ व शरीरात द्रव्ये साखळण्याची प्रवृत्ति. लाल रेषा. संधिवात; पित्तप्रकृति. लडान मुले घेऊन हिंडविण्यास किंवा वर उचलून घेण्यास नाखुष. उन्हाळ्यात किंवा अंग तापलेले असताना घेतलेल्या गार पेयाचे दुष्परिणाम. शारीरिक अशक्तपणा व त्यामुळे काहीही करावेसे वाटत नाही. राग, भीती, अपमान दारू, अतिखाणे, जखमा, स्नायू थांबविल्याने किंवा अंगावरची डगवण नाहीशी झाल्याने उद्वेगलेले दुष्परिणाम, सांध्यांना मार लावल्यानंतर आर्निकानी बरे वाटले नाही तर ब्रायोनने बरे वाटते. कोरडेपणा, तोंड, घसा वगैरे. शरीरात कोठेही दाबले की दुखते.

मानसिक :- निश्चयी, अवोल व तिरसट. स्वतःला एकटेच पडू द्यावे कोणी त्रास देऊ नये असे वाटते, नाहीतर आपण घरात मसून दुसरे कोठेतरी आहोत असे वाटून घरी जावेसे वाटते. वातात स्वतःच्या कामकाजाविषयी वडवड; मुले आपल्या खेळासंबंधी बोलतात. काहीतरी हवे असते पण काय ते समजत नाही; हवा असलेली वस्तु दिली तर ती नाकारणे, अतिशय चिडखोर कोणतीही गोष्ट खपत नाही. अशिश्ट वागणूक. पुढे काय होईल यासंबंधी काळजी व भीती वाटते.

डोके :- डोके वर करताना किंवा उठताना घेरी किंवा मूच्छा येने, घेरी डोक्याच्या मागील भागात जाणवते. डोक्याचे तुकडे तुकडे होत आहेत असे वाटते किंवा डोके जड होते किंवा ठेचल्यासारखे वाटते.

कपाळ ते गागील भागापर्यंत दुखते. वेदना पापण्या हलविण्याने, खोकताना शौचाचे वेळी; कुंथताना जास्त होतात. डाव्या डोळ्यावर कपाळात दुखते. डोक्याची कातडी हुळहुळी. प्रत्येक केस टोचत आहे असे वाटते. केस तेलकट.

डोळे :- डोळ्याच्या मागे दुखते. डोळे हुळहुळे, काचबिंदु. डोळे दाबल्याने हलविल्याने दुखतात.

कान :- कानातील विकारामुळे घेरी येते. कानात आवाज होतात.

नाक :- विटाळाच्याऐवजी नाकातून रक्त पडते. कित्येक वेळा सकाळी नाकातून रक्त पडत व त्याने डोकेंदुखी थांबते. नाकाचा शेंडा सुजतो व त्याला स्पर्श केल्या तर घ्रण पडेल असे वाटून दुखते. नाकात गळवे येतात. सर्दी नाकातून घशात उतरते.

मेहुरा :- काळसर तांबूस.

तोंड :- ओठ होरपळल्याप्रमाणे, कोरडे व भेगा पडलेले. तोंड कोरडे. जीभ अतिशय कोरडी, खरखरीत पृथ्वभागी विवळी, पिंगट, बुंध्याशी लाल. चव कडू गार पेयाने कमी होते. लाळ सावणाप्रमाणे (बुळबुळीत). खालच्या जवळ्याची चावत असल्याप्रमाणे हालचाल, लहान मुलांची, मेंदूच्या विकारात. ओठावरून जीभ फिरवून ते ओले करावेसे वाटतात. खालच्या ओठाची आग होते, नेहमी तंत्राखू ओढणाऱ्यांची. दातात धक्के मारल्याप्रमाणे दुखते; विशेषतः तंत्राखू ओढताना किंवा चघळताना.

घसा :- कोरडा, गिळताना टोचते. घशात चिकट कफ-घरेच खाकरल्यानंतर सुटतो. नाकाच्या घशातील वाजतून पिंगट रंगाचे गोळे खाकरून काढावे लागतात. घशाचा मागील भाग सुजल्यासारखा वाटतो.

जठर :- तहान लागून प्रत्येक वेळेस खूप पाणी प्यावेसे वाटते. गरम पाणी पेण प्यावेसे वाटते व त्याने बरे वाटते. जे पदार्थ सोसत नाहीत तेच खावेसे वाटतात. उठताना मळमळते व मूर्च्छा येते. ओकारी कडू; खाल्ल्या-नंतर तात्काळ पाणी व पित्त ओकून पडते; गरम पेये ओकून पडतात. उजऱ्या कुशीवर निजल्याने मळमळते. अन्नाची किळस. पोटाच्या खळगीत दाबलेले सहन होत होत नाही व उडते. पोटात जड ओझे ठेवल्यासारखे वाटते, खाण्यानंतर जास्त. फक्त घट्ट पदार्थ ओकून पडतात. काफी खूप आवडते. दुधाचा तिटकारा पण ते प्याल्यानंतर रुचकर लागते.

उदर :- यकृत जड व हुळहुळे पण त्यावर निजल्याने बरे वाटते. अपेन्डिसायटिस. **शौचास कोरडे, मोठ्या आकाराचे व अतिशय टणक होते.** शौच जाळल्याप्रमाणे दिसते. मलाबरोध. सकाळी जागे झाल्यानंतर. हालचाल सुरू झाली की जोराने जुलाब होतात. कोत्री खाल्ल्याने हगवण लागते. उन्हाळ्यात हगवण लागते, विशेषतः गार पेंथे घेतल्यानंतर, शौचानंतर चिकट श्लेष्म्याचे गोळे पडतात. शौच पिवळे पिटूळ. काविळ. पाळीच्या अगोदर स्त्रियांच्या जांघात हुळहुळेपणा येतो. उदराच्या बाह्यांगाला स्पर्श सहन होत नाही.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी कटत, थोडी, लाल, पिंगट, ओशे उचलताना श्वास कोंडला म्हणजे लघवीला लागते व जावेसे वाटते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळ बंद पण त्याचेऐवजी नाकातून रक्त पडते व डोक्यात वेदना होतात. पाळीच्या सुमारास नाकातून वारंवार रक्त पडते. दोन पाळ्यामध्ये ओटीपोटात दुखते व उदर आणि ओटीपोट अतिशय हुळहुळे होते. स्तन विटाळशी होण्याचे अगोदर दगडाप्रमाणे टणक होतात. स्तनाचे गळू, स्तन कटत व टणकतात; दुग्धचक्र. रजःपिंडात दीर्घ श्वास घेतल्याने टोचते, वेदना मांडीपर्यंत जातात. तान्ही मुले तोंड कोरडे पडल्यामुळे सुखातीस स्तन तोंडात धरत नाहीत पण ते थोडे ओले झाले म्हणजे ती चांगली पितात. विटाळ काळा, दुर्गंधी.

श्वसनेंद्रिये :- दीर्घ श्वास घ्यावासा वाटतो पण घेता येत नाही, त्यामुळे खोकला येतो. **कोरडा अतिशय वेदनायुक्त खोकला;** खोकला पोटातून येत आहे असे वाटते. खाण्यापिण्याने जास्त होतो; बाहेरून खोलीत आल्याने खोकला सुरू होतो; रात्री जास्त येतो. खोकला आला म्हणजे उठून बसणे भाग पडते; खोकताना छातीत टोचते. रक्ताचे धागे असलेला चिकट कफ— किंवा तांबूस कफ पडतो. न्युमोनिआ. **छातीत एकईम टोचल्यासारख्या वेदना होतात** किंवा उजव्या तिकोनी हाडात टोचते—प्लुरिसि. खोकताना छातीच्या मध्य भागी किंवा कुशी दाबून घेताना लागतात.

हृदय :- नाडी भरलेली टणक, हृदयाच्या जागेत टोचते.

पाठ :- तिकोनी हाडांच्यामध्ये बधिरपणा किंवा दुखते—वेदना पोटाच्या खळीपर्यंत जातात किंवा डाव्या तिकोनी हाडापासून हृदयापर्यंत जातात. पाठीच्या खालच्या भागात ताडते व टोचते. कमेरेत, चालताना, बळताना वाकताना जास्त दुखते.

हातपाय :- सांधे सुजलेले लाल कडत-आत टोचल्या किंवा फाडल्याप्रमाणे वेदना होतात, जरा हालचाल सोसत नाही. तळपायात सुया, टाचण्या बोचताहेत असे वाटते. त्यामुळे चालताना त्रास होतो. डावा हात व पाय एकसारखा हालत राहतो. कोपरे सुजतात. चालताना गुडघे लटपटतात व वाकतात.

शोप :- कष्टाची कामे करीत आहोत, घरची कामे किंवा नेहमीचा काम धंदा करीत आहोत अशी स्वप्ने पडतात. शोप लागताना दचकणे.

त्वचा :- बाहेर न पडलेला गोवर, कावीळ. केस अतिशय तेलकट. विस्फोटक उबरात उगवण हळुहळु येते किंवा आलेली एकाएकी नाहीशी व्हावयास लागते. त्वचा पिवळी, फिकट, सुजलेली, जलयुक्त.

ज्वर :- कोरडी कडत आग. थंडी वाजताना डोके कडत होते चेहरा लाल होतो- विशेषतः गरम खोलीत. वेदनायुक्त सतत ज्वर, टायफाईड. आंबुस तेलकट घाम येतो. रक्त गरम झाले आहे असे वाटते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- हालचाल-उठल्याने, शरीराचे भाग वर केल्याने; खाली वाकल्याने, श्रम; खोकताना; दीर्घश्वास घेतल्याने. अंग कडत झाल्याने. बंद खालीत; उग्राळ्यात अंग कडत असताना गार पेये घेतल्याने. मनःसंताप; स्पर्श; भाज्या. आंत्र पदार्थ; कॅलोमेल. सर्दी झाली असताना. पहाटे. खाण्याने.

ब वा :- डाकल्याने; वेदना होत असलेल्या कुर्श्यावर निजल्याने; पट्टा बांधल्याने. गार हवा. स्वस्थ असल्याने. आभाळ आलेले दमट दिवशी. पाठीवर निजल्याने; गुडघे वर घेतल्याने. शोथ आलेला भाग शेकल्याने. उतरताना. बसल्याने. गार अन्न, पेये.

सहाय्यक औषधे :- अग्नो; अल्युमि; कलि-का; लायको; न्हस-टा; तल्फ; सेपि.

संबंधी औषधे :- फायटो.

२२८. ब्रोमिअम Bromium

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम कंठ; श्वासोच्छ्वास; हृदय; दधिरा-भिसरण; गाठी, गालगुंड, गलगुंड, रजःपिंड व स्तन यावर होतो. गाठी मोठ्या होण्याची प्रवृत्ति- गाठी टणक होतात पण क्वचितच पुंजळतात. अशक्तपणा. उष्णता सहन होत नाही त्याने घाम येतो व वारे लागलेले

सहन होत नाही. अति अंग तापल्याने उपद्रव उद्भवतात. सर्वांगीत वारिक कंप.

मानसिक :- स्वतःच्या खाद्यावरून कोणीतरी पाहत आहे व मागे वळून पाहिले तर तो दिसेल असा भ्रम. भांडखोर. कोणी तरी मागे आहे असे वाटते. आनंदीवृत्ति; काहितरी मानसिक काम करावे असे वाटते. त्रेपर्वा. नेहमी-प्रमाणे चांगले वाटत नाही पण का ते समजत नाही.

डोके :- अर्धशिशू- (डावी बाजू) खाली वाकल्याने व विशेषतः दूध प्याल्या-नंतर जास्त होते. वाहते पाणी पाहिल्याने किंवा पुलावरून जाताना घेरी येते. डोक्यात रक्ताधिक्य होऊन डोके भरल्यासारखे वाटते व अर्धांगवात होईल की काय अशी भीती वाटते, उन्हात डोके दुखते, पण सावलीत गेल्याने थांबते.

डोळे :- अश्रू उत्पन्न करणाऱ्या ग्रंथींना सुजेमुळे डोळ्यातून पाणी येते. बाहुल्या रुंदावलेल्या. डोळे बटवटित, पुढे येतात.

कान :- गालगुंड सुजून टणक होतात, स्पर्श केल्याने गरम लागतात.

नाक :- सर्व्ही, नाकातून जळजळीत करघडणारा लाव येतो. नाकातून रक्त पडण्याची प्रवृत्ति. नाकात कोळिष्टके चिकटली आहेत असे वाटून गुदगुल्या होतात व चुणचुणते. नाकाच्या पाळ्या आत बाहेर हलतात. नाकातून रक्त पडल्याने छातीतील विकार कमी होतात.

चेहरा :- निमुळता होऊन नाकाशी एकत्र गोळा झाला आहे असे वाटते. कोळिष्टके चिकटली आहेत असे वाटते.

तोंड :- येते व त्यावेळेस डोळ्यांचे विकार उद्भवतात. कोरडे, माजल्यासारखे.

घसा :- गिळताना दुखतो. दानसिल मुजलेल्या, गडद लाल व त्यावर फुगलेल्या शिरांचे जळे दिसते. पेये गिळताना घट्ट अन्नापेक्षा जास्त दुखतो. लहानसे गलगंड असले तरी गुदमरल्यासारखा त्रास होतो.

जठर :- काफीच्या बुकटीप्रमाणे ओकावयास होते. ओकारीत रक्तमिश्रित कफ पडतो. आंबट पदार्थ सोसत नाहीत. कटत अन्नपेयाने जठरात वेदना होतात. जठरशूल खाण्याने कमी होतो. त्रण. जिमेपासून जठरापर्यंत आगीचा चटका बसतो.

उदर :- नगान्याप्रमाणे फुगलेले. शिपातील मासे व आंबट पदार्थ खाल्ल्याने हगवण लागते. मूळव्याध अतिशय दुखते, रक्त पडते, कांबट किंवा गार पाणी लागल्याने जास्त होते.

पुरुषजननेंद्रिये :- अंड सुजतात, मोठे व टणक होतात, जरा धक्का लागला की दुखतात.

स्त्रीजननेंद्रिये :- योनीतून वारे सरते व आवाज हातो. रजःपिंड सुजतात. विटाळात श्लेष्मल त्वचेचे तुकडे पडतात. स्तनातील करटे-आत टोचते (डाऱ्या). स्तन ते खाकैपर्यंत टोचते. स्तनाला कॅन्सर झाला म्हणजे विटाळ बंद होतो.

श्वसनेंद्रिये :- श्वास आत घेताना गार लागतो, चुणचुणतो किंवा धूर आत आहे असे वाटते. फुफ्फुसात लव जमली आहे असे वाटते. दीर्घश्वास घ्यावासा वाटतो पण त्याने खोकला येतो. मधुन मधुन गुदमरल्यासारखे वाटते. गुदमरल्यासारखे वाहून दचकून उठावे लागते नंतर घरघरल्यासारखा खोकला येतो किंवा छातीत धडधडते. कंठाचा घटसर्प. कंठ आचके बसून आवळल्यासारखा वाटतो. सर्दी कंठात सुरू होऊन वर नाकात येते आणि खाली छातीत जाते. दमा-श्वास घेवयत नाही. फुफ्फुसे धुराने भरली आहेत असे वाटते. दाट पांढरा कफ. खलाशाना समुद्र काठावर उतरल्यानंतर दमा होतो. आवाज बसतो, अंग तापल्याने जास्त. पांढरा दाट कफ. दमा लागला म्हणजे खूप घाम येतो.

हृदय :- अति व्यायाम करणारांचा हृदयविकार. हृदयाची अवास्तव वाढ होऊन धडधड हांते, डाव्या कुशीवर निजल्याने जास्त होते. धडधड होताना मळ-मळते व डोके दुखते.

हातपाय :- हाडात उन्नत्याप्रमाणे वेदना होतात. पुढील हात बर्फासारखे गार किंवा नुसते पंजे गार.

श्रोत्र :- सकाळी उठल्यानंतर अशक्तपणा वाटतो व अंग कापते. श्वासाच्या विकारात एकसारख्या जांभया येऊन गुंगी येते.

त्वचा :- यौवनपीठिका, पुटकुळ्या व पुवळलेले फोड. हातावर व चेहऱ्यावर गळवे येतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- दमट उष्णता; अंग तापल्याने; खोलीत; अंग तापलेले असताना, गारठल्याने; समुद्रस्नानाने; धुळीने; वारे लागल्याने; संध्याकाळी; मध्य रात्रीपर्यंत. डाव्या कुशीवर निजल्याने, तंबाखूचा धूर नाकात गेल्याने.

ब वा :- समुद्रकाठी; नाकातून रक्त गेल्याने (घेरी डोक्याची व छातीची लक्षणे) हालचाल. हजामत, दादी केल्याने.

संबंधी औषधे :- लॅके, सॅबु.

२२९. मर्क्युरिअस (पारा)

Mercurius Solubilis & Vivus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम रक्त; हलक्या त्वचा; गाठी-तोंडातील लाळेच्या, टानासिल, पकृत, मूत्रपिंड; जननेंद्रिये; सांधे; हाडे व त्वचा यावर होतो. अनेक प्रकारची लक्षणे होतात. शरीर डळमळीत, कंपयुक्त, अशक्त व एकसारखा घाम येणे. जलोदर, नाळगुद. सूज, लाली; ज्या भागात रक्ताधिक्य होते तो भाग निळसर होतो. हुळहुळेपणा. स्नायु भरपूर-पातळ, बुळबुळीत, करवडणारे, जळजळीत, दुर्गंधी, दाट, हिरवट पिवळे. गळू होण्याची प्रवृत्ति-पू रक्तमिश्रित, पातळ, हिरवट. ज्वण. गाठी सुजतात, मोठ्या होतात-गालगुंड, खाकेंतील, जांघातील वगैरे. पित्तप्रकृति. संधिवात-गरमी. हवेतील फरक मोजण्याचे मानवी यंत्र. अनुवंशिक गरमी-मुळे उद्भवलेले दुष्परिणाम, मोठाले भाजल्यासारखे फोड, गळवे, मुडमुस, तान्हा मुलांचे नाक चौंढणे, हाडांची सूज. शरीरात स्नायु साखळण्याची प्रवृत्ति, शारीरिक हालचाल व मानसिक वागणूक अनिश्चित. वेदना एकाच ठिकाणी जाणवतात. थंडी व उष्णता सहन होत नाही. प्रत्येक वस्तू आखुड आहे असे वाटते. अशक्त, पकलेला व केव्हाही शक्तिपात होण्याची तयारी-खारटपणा, चव, ओठांचा कफ वगैरे. घाम तेलकट. पंगुवात. कंपवात शरीर गोड पदार्थांचे बनले आहे असे वाटते. लुले पडलेल्या भागात वेडीवाकडी हालचाल. कंप, थरथर. दुर्गंधी, तोंड, स्नायु, शरीर. लाली. पिवळेपणा, डोळ्यांचा, दातांचा, स्नायुचा नाकातील. भीती, परमा बंद केल्यामुळे उद्भवलेले दुष्परिणाम. आग. नांगी मारल्याप्रमाणे वेदना.

मानसिक :- उताळील, घाबरट. मनात येईल ते करून टाकण्याचे वेड. आततायी प्रकारची कृत्ये करणे. आत्महत्या किंवा दुसऱ्याचा खून करण्याचा प्रयत्न करणे. पुढे काहीतरी भयंकर गोष्ट घडणार असे वाटून अस्वस्थ होणे व काळजी करणे. विचारलेल्या प्रश्नाची उत्तरे सावकाश देणे. आपली विचार-शक्ति व बुद्धि नष्ट होत आहे असे वाटणे. तोतरे बोलणे, जलद बोलणे. विसरभोळेपणा. शारीरिक व मानसिक घाणेरडेपणा. किडस येण्यासारखी, मूर्खपणाची, खोडसाळ कृत्ये करणे. अस्वस्थ, एके ठिकाणी बसवत नाही. वारंवार जागा बदलणे. सर्व गोष्टींचा तिटकारा, खावेसेसुद्धा वाटत नाही. कोणाचे तरी नाक ओढण्याची प्रवृत्ति. अकाली प्रौढत्व.

डोके :- डोक्याचे कातडे ताणल्यासारखे वाटते त्यामुळे डोक्याभोवती पट्टा बांधल्या आहे असे वाटते. पाठीवर निजल्याने घेरी येते. डोके दुखत असताना कान व दात दुखतात. डोके दुखताना डोके तापते. मेंदूत पाणी साचते त्यामुळे मूल एकसारखे डोके इकडे तिकडे फिरविते व म्हणते. हाडावर हाड वाढते. मेनिन्जायटिस. तेलकट घाम.

डोळे :- पापण्याच्या कडा मुजून त्यावर खपल्या असतात. डोळे एके ठिकाणी ओढल्यासारखे वाटतात. उजेड सहन होत नाही विशेषतः दिव्याचा, विस्तवाचा. डोळ्यातून भरपूर जळजळीत, करवडणारा साव येतो. डोळ्या-पुढे माशा तरंगत आहेत असे वाटते. सर्दी झाल्यामुळे डोळे येतात. पापण्या घट्ट मिटलेल्या.

कान :- दात पक्क्या साव, दुर्गंधी, रक्तमिश्रित. कानात दोचते-रात्री, अंधारुणाच्या उत्रने जास्त. अंग तापल्याने एकू कमी येते. कानावर गळवे येतात.

नाक :- शिंका येतात, उन्हात शिंका येतात. नाक जड होते, सुजते-हाडे कुजतात, व्रण पडतात, दुर्गंधी हिरवा शेंबूड येतो. पिनस. सर्दी झालून बर येते-शिंका येतात-नाकात हुळहुळे हांसे व चुणचुणते, भरपूर पाणी गळते. नाडपुड्या मळकट लाल, हुळहुळ्या. खोकताना, झोपेत, नाकातून रक्त येते. रक्ताचे काळे धागे लोंबतात. सर्दी नसताना वारंवार शिंका येतात. लाल, करवडलेल्या घाणेरड्या नाकांची मुले

चेहेरा :- फिकट, मळकट; डोळ्याखाली फुगीर. गाले सुजलेले, लाल, कटत. जवडे दुखतात.

तोंड :- दात दुखताना कानात व घशात दुखते. ओठ खारट होतात, उजव्या कोपऱ्यात मेगा पडतात. हिरड्यातून रक्त येते, त्या सुजतात, दुखतात व वेडावाकड्या होतात. हिरड्याचे गळू. दात सैल, पोकळ, काळे व दुखतात-कटत किंवा गार पाण्यानी किंवा रात्री जास्त. लाळ वाढते-ती झोपेत गळते-लाळ पिवळी, रक्तमिश्रित व वाईट चवीची असते. तोंड येते. जीभ रंद विसविशित व दाताचे ठसे पडलेली. चव तांद्याच्या धातूप्रमाणे, गोडस जिमेवर बुंध्यावासून शेंड्यापर्यंत मध्यभागी खळी पडते. तोंडाला घाण येते, टाळा खाजतो. तोंड ओले असूनसुद्धा तहान लागते. जिमेच्या कंभामुळे बोलताना त्रास हांतो. तोंड बोलणे, जिमेखाली व्रण पडतात; लाल गोळा येऊन लाळ गळते.

घसा :- दानसिल मुजतात. एकसारखे गिळावेसे वायते, घसा हुळहुळा. आत बाटा, बी, अडकली आहे किंवा काही तरी लोंबत आहे असे वायते. व्रण पडतात-गिळताना कानापर्यंत टोचते. दानसिल मुजत आन पू होतो, व त्यामुळे गिळताना त्रास होतो. घशात कढन वाफ येत आहे अशा तऱ्हेने आग होत. गिळलेले पाणी नाकानून येते. घशातून कफाने गोळे खाकरून काढावे लागतात. घशात काहीतरी वर येत आहे असे वाटून ते परत गिळावेसे वायते.

जठर :- कुजकट देकरा. अनिश्चय तहान लागते, थंड पेये प्यावीशी वायतात. पचन क्रिया मंद तरीवण एकसारखे खावेसे वायते. मांस, कॉफी, तेलकट पदार्थ, लोणी यांचा तिटकारा. दूध व गोड पदार्थ सांसत नाहीत. पोटात नेहमी भरल्या भरल्यासारखे वायते किंवा आवळल्यासारखे वायते. कर्पट देकरा येतात.

उदर :- यकृत हुळहुळे. यकृताला मुज येऊन आत गळू होत, यकृत टणक होत. काबीळ. आतडी शिथिल झाल्यासारखी वायतात त्यामुळे उदर घरून ठेवावे लागते. जाघातील गाडी सुजलेल्या, पुवळतात, वद शौचास - थोडे, रक्ताचे, हिरवी आव, राखेसारखे पांढरे, जळजळीत व वेदना होऊन होते. शौचास झाल्यानंतर पुन्हा होईल होईलसे वायते किंवा थंडी वाजते. शौचास व लघवीस एकाच वेळेस होईल होईलसे वायते. शौचास झाले आहे असे समाधान वायत नाही. शौचानंतर गुदद्वारा बाहेर येते. आव. सर्दी झाली म्हणजे जांघेतील गाडी मोठ्या होतात.

मूर्त्रेद्रिये :- पाणी पिण्याच्या मानाने लघवीला जास्त होते. लघवी वारंवार व थोडी होत, लघवी झाल्यानंतर आग होते. लघवीतून अल्बुमिन जात. लघवी काळी, रक्तमिश्रित.

पुरुषजननेंद्रिये :- शिश्नाची बांडी किंवा वरील कातडे सुजते. बांडीतील मूत्रमार्गाचा भाग लाल होतो. इंद्रियांचा शोथ-त्यांना ओढावेसे वायते. इंद्रिये गार झाली आहेत असे वायते. गरमीचे व्रण. परमा. वीर्य रक्तमिश्रित. अंड सुजून मोठे व टणक होतात. लघवी झाल्यानंतर मूत्रमार्गाची आग होत असल्यामुळे मुले व मांटां माणसे इंद्रिय ओढतात. भाजल्यासारखे फोड.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळ सुरू होताना शक्तिपात होतो आणि मूर्च्छा येत. विटाळ भरपूर जातात, त्यावेळेस उदरात दुखते. धुपणी दाट, पांढरी, करवडगारी, हिरवट, रक्तमिश्रित. लघवी करताना धुपणी जाते, संभोग केल्याने कमी होते.

योनीत आग होते व कंड सुटते विशेषतः लघ्वीनंतर, गार पाण्याने धुतल्याने बरे वाटते. रजःपिंडात नांगी मारल्याप्रमाणे वेदना होतात. विटाळसेपणी अंगावर गळवे येतात, नंतर नाहीशी होतात. लहान मुलींची धुपणी त्यामुळे मुलगी अशक्त होते. निवळ अशक्तपणामुळे वात्वा होण्याची प्रवृत्ति. विटाळसेपणी स्तनात दूध येते. गरोदर नसलेल्या स्त्रियांच्या स्तनात दूध येते किंवा क्रियेक वेळा विटाळाऐवजी मुलींच्या स्तनात दूध येते. मुलांच्या स्तनात येते. स्तन सुजतात, टणक होतात व आत व्रण पडल्याप्रमाणे वेदना होतात. स्तनाचा व गर्भाशयाचा कॅन्सर. स्तनाखाली (उजव्या) वेदना होतात व त्या पाठीत तिकोनी हाडापर्यंत जातात. दूध बिघडलेले. योनि व गर्भाशय बाहेर येते, संभोग केल्याने कमी होते. अतिशय विटाळ जात असल्यामुळे आलेले बंध्यात्व. सहज संभोग केला तरी तात्काळ गर्भ राहतो.

श्वसननेदिये :- खोकला—एका मागून एक अशा दोन वेळा ठसका लागतो, खोकला रात्री कोरडा असतो, दिवसा पिबळ्या—हिरवा कफ पडतो. छातीत बुडबुडे किंवा वाफ आल्यासारखी वाटते. डांग्या खोकल्यात नाकातून रक्त पडते. तंत्राखू ओढल्याने खोकला जास्त होतो. न्युमोनिआत काधीळ होते. डाव्या कुशीवर निजल्याने श्वासोच्छ्वास घेण्यास त्रास होतो, उजव्या कुशीवर निजल्याने खोकला जास्त होतो.

हृदय :- कंपित झाले आहे असे वाटून जाग येते. अगदी थोड्या अमाने धडधडते.

मान पाठ :- मान ताठलेली. मानेतील गाठी मोठ्या होतात. गुदाच्या हाडात फाडल्यासारख्या वेदना होतात, उदरावर दाबल्याने बरे वाटते. वीर्यपात झाल्यानंतर पाठीत आग होते. पाठीच्या उजव्या तिकोनी हाडापासून पुढे छातीत दुखते.

हातपाय :- हातापायांना कप; हाताची बोटे बधिर. कलायस्त्रंजवात. पावलांना गार घाम येतो विशेषतः सकाळी अंथरुणात. बाळंतपणानंतर पायाला पांढरी सूज येते. टाचा गार. विशेषतः रात्री हाडात वेदना होतात, त्यामुळे उठून चालणे भाग पडते, पायांना व पाऊलांना जलयुक्त सूज येते. वीर्यपात झाल्यानंतर पंजे बर्फासारखे गार होतात.

त्वचा :- पिबळी, नाजूक, करवडून लाल होते. उगवणीवर ओलसर खपल्या त्रसतात. व्रण—पसरत जाणारे, उथळ, वेडेवाकडे, आतून रक्त येते, कापल्याप्रमाणे वेदना होतात वगैरे. आतील मांस वाढल्यामुळे फुगीर दिसतात. नेहमी

त्वचा ओलसर असते; घाम येण्याची प्रवृत्ति असली तरी घाम आल्याने बरे वाटत नाही. मुख्य उगवणीच्या भोवती पुटकुळ्या येतात.

उज्वर :- एखाद्याच भागात उष्ण लाटा आल्यासारखे वाटते-छातीत, डोके. शरीरात खळबळ होऊन अस्वस्थपणा येतो, थोड्या श्रमाने जास्त होतो. थंडी वाधते, उन्हाळा सोसत नाही. थंडी व ताप आलटुन. पालटून मुंग्या आल्याप्रमाणे अंगाला शहारे येतात. सहज भरपूर घाम येतो - पण त्याने बरे वाटत नाही. वेदना होताना घाम येतो. घाम तेलकट, दुर्गंधी, आंबुस, दरवळणारा, गोठूस वास येतो व त्याने न धुवून जाणारे पिवळे डाग पडतात. डोक्याला व छातीला घाम येतो. रात्री घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- रात्री, रात्रीची हवा. घाम येताना. उजव्या कुडीवर निजल्याने. अंग तापल्याने-अंघरणाच्या उबेने, विस्तवाने. वारे लागल्याने-डोक्याला; हवेतील फरकाने-आभाळ आलेले असताना, बसत हवेत. सर्दी झाल्याने. उष्णता व थंडी. पाय भिजल्याने. विस्तवाचा उजेड.

व वा :- समशीतोष्ण हवा. संभोग केल्याने. विश्रांती

सहाय्यक औषधे :- आरम-मे; बेला; सल्फ सिलि; सेले; हेपार.

संबंधी औषधे :- कलि-आयो.

२३०. मर्क्युरिअस आयोडेटम फ्लेवम

Mercurius Iodatum Flavum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम घसा-उजवी बाजू; उजवी बाजू व गाठी यावर होतो. गांठी मोठ्या होतात मानेच्या वगैरे. गरमी. लक्षणे उजवीकडून डावीकडे जातात. स्तनात गांठी होतात.

मानसिक :- आनंदी, उल्हाशी, बहवड.

डोके :- उठताना (खुर्चीवरून) मूर्च्छा येते किंवा घेरी येते. कपाळात ठणका लागून नाकाच्या बुध्दाशी दुखते, मन व शरीर कामात गुंतविल्याने बरे वाटते. हृदयात वेदना झाल्यानंतर डोके दुखावयास लागते.

डोळे :- बुबळ ओरखडल्याप्रमाणे किंवा चिमटल्यासारखे दिसते. डोळ्याखाली काळी वटुळे येतात. उजव्या डोळ्याखाली सूज येते.

कान :- एकदम कानात चमका मारतात, स्पर्शाने जास्त होतात.

नाक :- मागील भागातून घशांत शेंबुड उतरतो त्यामुळे खाकरावे लागते.

तोंड :- झोपेत दातखिळी आवळल्यामुळे सकाळी जवळे दुखतात. दात शिवशिवतात, उष्णतेने, थंडीने किंवा गोड पदार्थाने जास्त. हिरड्यातून पू येतो. जिभेवर ओलसर तवंग आल्याप्रमाणे थर येतो किंवा *कुंध्याशी पिवळा* थर येतो, टोक व कडा लाल. दातांवर दात आवळावेसे वाटतात. दातातील वेदनामुळे जवळे ताडून दुखतात.

घसा :- दुखतो (उजवी वाजू नंतर डावी). दानसिल मुजलेल्या. गार पेयाने बरे वाटते. दानसिलचा शोथ. एकसारखे गिळावेसे वाटते. नाकाच्या घशातील भागातून कफाचे गोळे खाकरून काढावे लागतात.

जठर :- आत पोकळ, गळून गेल्यासारखे वाटते. अन्नाच्या वासामुळे किंवा पाहिल्याने मळमळते.

उदर :- हृदयात वेदना होताना उदरात वेदना होतात. शौचाचे वेळी किंवा तसाच गुदद्वारातून काळा साव जातो. शौचास होण्याचे अगोदर ओठीपाटात गळून गेल्यासारखे वाटते.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी भरपूर; काळी, लाल, किंवा कमी होते.

पुरुषजननेंद्रिये :- गरमीचे व्रण, वेदनारहित. जांघातील गाठी मोठ्या होतात पण त्या पिकत नाहीत.

स्त्रीजननेंद्रिये :- मुलीची (लहान) पिवळी धुपणी. स्तनात गाठी येऊन खाकेत गाठी येतात, निळ्या होतात, गरम घाम येतो व पचनक्रिया बिघडते.

हृदय :- हृदयात दुखते नंतर डोक्यात दुखावयास लागते. धडधड व दम लागतो पाठीवर निजल्याने जास्त.

मान :- गाठी मोठ्या होतात. गलगंड, त्यामुळे गुदमरल्यासारखे वाटते.

हातपाय :- गुडवे वधिर. लिहिताना उजव्या हातात दुखते.

त्वचा :- चपट्या चामखिळी.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- वासाने. उमे राहताना किंवा शरीराचा भाग वर करतांना. गरम पेय. डाव्या कुशीवर निजल्याने. गार, दमट हवा. स्पर्श.

ब वा :- मोकळी हवा.

संबंधी औषधे :- मर्क्युरि; लायको.

२३१. मर्क्युरिअस आयोडेटम रुब्रम

Mercurius Iodatum Rubrum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम घसा; गाठी, डावी बाजू यावर होतो. गाठी सुजून टणक होतात. मानेतील गाठीचा शोथ. जीण पू वाहणारे गरमीचे बंद. गरमीचे व्रण. वेदना इकडून तिकडे फिरतात; संधिवातात. ताऱ्या मुलाना होणारी सर्दी. २X, ३X, शक्तीचे औषध क्षोषण्याचे अगोदर घेतल्याने दग्याला प्रतिबंध होतो.

मानसिक :- संव्रस्त. रडावेसे वाटते.

डोके :- डोक्याचा मागील भाग जड होऊन दुखतो. कपाळ दोरीने बांधल्यासारखे वाटते.

डोळे :- खुपण्या.

कान :- कर्णनलिका बंद होते, एकदम आत आवाज होऊन सुटते.

नाक :- सर्दी झाली असताना उजवी बाजू कडत होऊन सुजते.

चेहरा :- गालाचे उंचवटे हुळहुळे होतात व ठणकतात.

तोंड :- ओठ चिकट बुळबुळीत विशेषतः जागे झाल्यानंतर. जीभ सुरकुतलेली, बुंध्याशी ताठते, हालचालीने दुखते.

घसा :- काळसर लाल. हुळहुळा. टानसिल व मानेतील गाठी मोठ्या होतात. आत गोळा आहे असे वाटते, त्यामुळे सारखे खाकरावे लागते. जिभेचा बुंध्या, घसा व मान ताठते. घशातून कफ खाकरावा लागतो. पडजीभ लांब होते. घटसर्प, जवड्याखालील गाठी सुजून दुखतात.

जठर :- खारट अन्न खाण्याची वासना.

मूर्चेन्द्रिये :- मूत्रमार्गात टणकपणा.

पुरुषजननेन्द्रिये :- गरमीचे व्रण. जांघेतील गाठी मोठ्या होऊन पुवळतात व लवकर बऱ्या होत नाहीत. अंड (डावे) मोठे होते.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- हिरवी करवटणारी भरपूर धुपणी जाते. गर्भाशयाची टणक गुलमे.

श्वसनन्द्रिये :- दमा. जरा अंग भिजले की घसा बसतो.

मान :- ताठते.

हातपाय :- तळहातावर ओलसर भेगा पडतात.

त्वचा :- त्वचेवर बारीक लहान भेगा पडतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- नुसता गुटका गिळताना. झोपेनंतर. हवेतील फरक. फरशी धुतल्याने. अंग भिजल्याने.

संबंधी औषधे :- लेंके.

२३२. मर्क्युरिअस कोरोसिव्हस (रसशेंदूर)

Mercurius Corosivus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम गुड; मूत्राशय; डोळे; घसा; गळा; पडजीभ; मूत्रपिंड, हाडे (चपटी) यावर होतो. लक्षणांचे स्वरूप तीक्ष्ण असते. अंतर्गत भाग- घशात, जठरात, गुदात, मूत्राशयाच्या सुखात; मूत्रपिंडात वगैरे. शोथ आल्यानंतर भाग सुजून भावळल्यासारखा होतो. बावळल्यासारखे वाटते- घशात, गुदात, मूत्राशयात वगैरे भेगा पडतात- तळहात, तळपाय, तोंडाचे कोपरे. स्नायू करवडणारे जळजळीत- नाकातील पाणी, डोळ्यातील पाणी वगैरे. चिघळत जाणे- व्रण वगैरे. गरमी.

मानसिक :- चिंतातुर, अस्वस्थ, जोराने डोलावेसे वाटते. विचार करवत नाही. बोलताना अडखळणे. बावळ्याप्रमाणे वागणे. बोलत असलेल्या व्यक्तीकडे एकसारखे टक लावून पाहणे पण ती व्यक्ती काय बोलत आहे ते समजत नाही.

डोळे :- कानशिले ठणकतात- तिरळे पाहिल्याने जास्त.

डोळे :- उजेड अगदी सहन होत नाही. डोळे हुळहुळे होतात व अतिशय आग होते. पापण्या पाप्याने भरल्याप्रमाणे दिसतात व लाल होतात. फूल पडते. डोळ्यातून करवडणारे पाणी येते. पापण्या सुजून फुगतात, लाल होतात व करवडतात. नुकत्याच उपजलेल्या मुलांचे डोळे येतात. वस्तु लहान दिसतात.

नाक :- नाकातून ढिंकाप्रमाणे स्नायू वाहतो. नाक सुजलेले लाल. नाकात व्रण पडतात, मधल्या पडद्याला भोक पडते. पिनस, जळजळीत पाणी येते.

कान :- कानात जोराने ठुसठुसते. दुर्गंधी पू येतो.

चेहरा :- लाल, फुगीर, सुजलेला. ओठ काळे, सुजलेले.

तोंड :- तोंडाभोवती फिकटपणा. जीभ चट्टे पडल्याप्रमाणे-लाळ येते. दात रात्रीचे जास्त दुखतात. पडजीभ लाल, सुजलेली. जब तुरट, खारट, कडू. तोंड येत व्रण पडतात. आग होऊन भाजल्यासारखे वाटते. हिरड्या निळ्या, सुजलेल्या, स्पंजाप्रमाणे. हिरड्यातून पू येतो.

घसा :- लाल सुजलेला व दुखतो (डावी बाजू)- उष्णतेने जास्त होतो. कानात चमका मारतात, गिळताना (दाबल्याने) जास्त. **गिळत नाही.** घसा सुजल्यामुळे अतिशय आग होते, बाहेरचा स्पर्श सहन होत नाही. पडजीभ लाल, सुजलेली; लांब होते. गळ्याभोवती सर्व गाठी सुजतात. दानसिल मोठ्या होऊन त्यावर व्रण पडतात.

जठर :- तहान लागते, कितीही पाणी प्याले तरी समाधान होत नाही. ओकारीत कफ व रक्त पडते. जठराचा शोथ-जठर फुगते व त्याला स्पर्श सहन होत नाही. पोटाच्या खळीत पेटके येतात. टेकरा बरोबर तुरट अन्न, पेये वर येतात.

उदर :- फुगलेले, स्पर्श सहन होत नाही. आतड्यात कापल्याप्रमाणे वेदना होतात. वात धरल्यामुळे उदरात दुखते. एकसारखे शौचाला व लघवीला होईल होईल असे वाटते. **शौचास झाल्याचे समाधान वाटत नाही** (शाले की पुन्हा लागते.) **शौचास, थोडे, रक्ताचे धागे असल्या-प्रमाणे किंवा आम पडतो व शौचास होताना कुंथावे लागते व असह्य वेदना होतात;** नुसते रक्त पडते. किंवा रक्तासारखे पाणी पडते. आच. संमोग करताना गुदात आचके येतात. शौचास कटत होते.

मूत्रेन्द्रिये :- लघवी कटत व थंब थंब होते किंवा थोडी होते, वारंवार जावे लागते किंवा गळते, विशेषतः बसल्याने. लघवी झाल्यानंतर मूत्रमार्गातून रक्त येते. मूत्राशयाचा शोथ, मूत्रपिंडाचा शोथ, लघवीतून अल्बुमिन जाते विशेषतः गरोदरपणी.

पुरुषजननेन्द्रिये :- परमा. बांडीबरची कातडी मागे सरकत नाही. गरमीचे व्रण. शिश्न व अंड सुजून मोठे होतात, परभ्यात हिरवा दाट स्त्व जातो. शिश्न वेदनायुक्त ताठवे, विशेषतः झोपेत.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- धुपणी फिकट, पिवळी, सावाला गोडुस पण किल्लसवाणी घाण येते. स्तनाग्राच्या वरच्या जागेत गाठी येतात.

श्वसनेन्द्रिये :- धातूच्या नळीतून श्वासोच्छ्वास घेत आहोत असे वाटते. छाती आवळल्यासारखी वाटून श्वास बरबर चालतो. कंठात कापल्यासारखे वाटते.

- पाठ :-** मणके कुजतात, पाटीवर गुडघे वर करून निजावे लागते.
- हातपाय :-** वरचा हात शिथिल झाल्यासारखा वाटतो. पाय बधिर होतात. आवेत पोटन्यात पेटके येतात. हातपाय लुले पडतात, कापतात.
- त्वचा :-** गार. खोल चरत जाणारे व्रण पडतात.
- ज्वर :-** त्वचा गार, शीतानंतर शहारे येतात. प्रत्येक हालचालीने घाम येतो. घाम दुर्गंधी. घाम रात्री येतो किंवा एखाद्या भागाला येतो कपाळ, पाय वगैरे. वाक्ताना अंग तापते, उठताना गार होते.
- लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- झोचास व लघवीला झाल्यानंतर. गिळ-**
ताना. रात्री. थंडी शारदश्रुतु.. उष्ण दिवस व गार रात्री. आंवट पदार्थ.
- व वा :-** विश्रांति.
- संबंधी औषधे :-** आर्से; कॅन्था.

२३३. मर्क्युरिअस डलिसस (रस कापूर)

Mercurius Dulcis

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम. कान; कर्णनलिका; टानसिल; घकृत; आतडी; इलेव्मल त्वचा यावर होतो. शरीर विसविश्रान्त फिकट व फुगोर-पित्त प्रकृति. श्लेष्मल त्वचा फिकट. जलयुक्त सृज-हृदय व मूत्रपिंड या दोघांच्या विकारामुळे आलेली, विशेषतः कावीळ असली तर. या औषधाने शरीरात साखळलेले साव जिरतात. सतत पित्तज्वर.

डोके :- डोक्याची कातडी दुखते. मेनिन्जायटिस.

डोळे :- भरभर पाण्या मिचकावणे.

कान :- कर्णनलिका बंद होते. (कफाने) त्यामुळे बहिरेपणा येतो. सर्दी झाली की बहिरेपणा येतो. कानातील पडदा आत जातो, जाड होतो.

नाक :- नाकातून शिंकरताना गोळे पडतात.

तोंड :- जीभ टणक. लाळ वाढलेली. तोंडाला घाण येते. काळसर दुर्गंधी एक-सारखी लाळ गळते.

घसा :- टानसिल मुजलेली (उजवी), गार पेयाने जरे घाटते, गिळताना त्रास होतो.

जठर :- लहान मुलांची थांबुन थांबुन बऱ्याच दिवसानी होणारी ओकारी.

उदर :- जळजळीत गवतासारखे हिरवे जुलाब होतात- तान्हा मुलांना. आव-
थोडी थोडी रक्तमिश्रित पिवळी आव पडते. गुदद्वार हुळहुळे होते व आग
होते.

पुरुषजननेंद्रिये :- परमा एकदम थांबविल्यामुळे मूत्रग्रंथीना आलेली सूज.

श्वसननेंद्रिये :- बुळबुळीत पुवळलेला कफ. प्लुरिसी.

त्वचा :- तांबूस रंगाची उगवण. विसविशीत

उवर :- घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- आंवट पदार्थ.

व वा :- गार पेथे.

संबंधी औषधे :- कलि-मू.

२३४. मर्क्युरिअस सायानेटस Mercurius Cyanatus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम तोंड; घसा; कंठ, गाठी यावर होतो.

जलद लवकर अतिशय थकवा येतो. कंप, अंग गार व निळसर, दुर्गंधी.

मुजळला भाग जलद कुजावयास लागतो. रक्तखाव- रक्त पातळ काळे.

घशात व कंठात कापल्याप्रमाणे वेदना होतात. घशात दाट पांढरा किंवा

रान्ही रंगाचा पापुद्रा येतो- घटसर्प (सेप्टिक). घटसर्प प्रतिबंधक. म्हणून

या औषधाचा परिणाम होतो. यानसिल मोठ्या होतात. हृदय अशक्त. घाम

येतो. एकसारखी उचकी लागते. पायातील शिरा वेड्यावाकड्या होऊन

फुगतात व रंश केल्यास अतिशय दुखतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- गिळताना. बोलताना. खाताना,

संबंधी औषधे :- लॅके.

२३५. मॅग्नेसिआ कार्बोनिका Magnesia Carbonica

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम गालाचे उंचवेडे; जठर; आतडी; यकृत;

चेहरा व दात यावर होतो. आजारी थकलेले इसम. शरीर विसविशीत

आंवट-वास सर्वांगाला, चव, टेकरा, फेसळ ओकारी, शीच बंभरे. शरीर

वाळलेले. मुडदुस. तीव्र कळा येतात त्यामुळे खालणे भाग पडते. भाग बधिर व कुंगल्याप्रमाणे वाटतात. मानसिक किंवा शारीरिक आघात, सांसारिक काळज्या यानी अकाली थकलेल्या स्त्रिया. विटाळ आंघण्याचे वयात किंवा गरोदरपणी होणारे उपद्रव, अकलदाढ येताना होणारे उपद्रव. लहान मुले व ताऱ्ही मुले यांचे विकार. कोरडेपणा- डोळे, नाक, त्वचा बगैरे. रात्रीपेक्षा सकाळी उठल्यानंतर जास्त थकल्यासारखे वाटते. सर्व शरीर दुखते व थकल्यासारखे वाटते, पाय व पाऊले जास्त. वेदना होताना उठून चालणे भाग पडते. शरीर वाळते, मुडदुस- मुले औषधे व चांगले अन्न देऊनमुद्रा सुधारत नाहीत. उभे असताना किंवा चालताना एकाएकी वार-वार पडणे; फफरे. पंज्यावर पांघरूण सहन होत नाही, पण ते दूर केले की गार पडतात. शारीरिक व मानसिक आघात, मानसिक संतुष्टपणा, राग, संताप, अतिशय काळजी, अयोग्य रीतीने अन्न पेये घेतल्याने, दूध, दांत येताना होणारे दुष्परिणाम, क्षुद्र गोष्टी सहन होत नाहीत.

मानसिक :- सर्व दिवसभर काहीतरी अपघात घडणार आहे असे वाटून अंग कापते, चिंता वाटते, भीती वाटते, झोपण्यास गेले म्हणजे बरे वाटते.

डोके :- मेंदू जड. घेरी-उभे रहावत नाही. रस्त्याने झोकांडे जातात व आपण लोकांच्या अंगावर पडून अशी भीती वाटते. गुडघे टेकल्याने घेरी येते. डोके दुखत असताना केस ओढल्यासारखे वाटतात. दमट हवेत डोके खानते. मुडदुस झालेल्या मुलाचे डोक्याचा मागील उंचवट्याचे हाड आत जाते.

डोळे :- कोरडे-पापण्या चिकटतात, उघडताना त्रास होतो. काळे ठिपके दिसतात. डोळे मोठे झाल्यासारखे वाटतात, दाबलेले सहन होत नाही.

कान :- एकदम बहिरेपणा येतो. आतील भाग ताणल्यासारखा वाटतो. बधिर.

नाक :- पाळीच्या अगोदर नाक बंद होते, व सर्दी होते.

चेहरा :- गालाच्या उंचवट्यात दुसदुस वेदना होतात, उजवा उंचवटा सुजतो व दुखतो. उकरल्याप्रमाणे फाडल्याप्रमाणे दातात व चेहऱ्यात कळा येतात विशेषतः गरोदरपणी. चेहरा पांढरा फटफटीत. गालाच्या उंचवट्याची गुल्मे.

तोंड :- दात फार लांब झाले आहेत असे वाटते. तोंड कोरडे पडते विशेषतः रात्री. अकलदाढ येताना होणारे उपद्रव. चव कडू, आंघट, एकाएकी मधुन मधुन तोतरे बोलणे.

घसा :- घशातून दड्याप्रमाणे दाट कफ खाकरल्यानंतर येतो. पाळीच्या अगोदर घसा दुखतो. बोलताना व गिळताना घशात टोचते.

जठर :- आंत्र पदार्थ, भाज्या, मांस, फळे खावीशी वाटतात. देकरा आंत्र. ओकारीत जसेच्या तसेच दूध पडते किंवा कडू पाणी पडते. अतिशय तहान लागते. हिरव्या अन्नाचा तिडकारा.

उदर :- वात धरतो, जड होते. कापल्याप्रमाणे वेदना होऊन शौचास, फेसाळ, हिरवट पाण्याप्रमाणे होते किंवा घर तवंग येतो. खाण्यापिण्यानंतर शौचास जावे लागते. शौचास पांढऱ्या चिकण मातीप्रमाणे बुळबुळीत किंवा तुपासारखे गोळे पडतात. शौचास गवताप्रमाणे हिरवे होते. मानसिक ताण किंवा आघातामुळे मलावरोध होतो. शौचास टणक, भुगा होणारे खडे होतात. तान्हा मुलांचे जसेच्या तसेच दूध शौचावाटे बाहेर येते.

मूत्रेंद्रिये :- चालताना किंवा जागेवरून उठताना लघवी नकळत होते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळशी होण्याचे अगोदर सर्दी होते, नाक चोंदते, घसा दुखाव्यास लागतो. पाळी उशिरा, विटाळ थोडा, दाट, काकवीप्रमाणे, डांबरा प्रमाणे, चिकट, विटाळ रात्री (शोपेत) निजलेल्या स्थितीत आणि उठल्यानंतर जास्त जातो, चालण्याने कमी होतो, न धुवून जाणारा डाग पडतो. धुपणी, पांढरी, करवडणारी, धुपणी जाण्याच्या अगोदर उदरांत वेदना होतात, पाळी नंतर नियमितपणे जाते.

श्वसनेंद्रिये :- कोरडा खोकला, वारंवार दास लागते; कफ लवकर सुटत नाही. कफ, पातळ, खारट किंवा रक्तमिश्रित. छातीत आवळल्यासारखे वाटून दम लागतो, मोकळे वारे हवेसे वाटते. कंठात गुदगुल्या होऊन रात्री खोकला येतो.

ह्यातपाय :- पावले जड शिणलेली. निखळल्याप्रमाणे खांद्यात वेदना होतात. उजव्या खांद्यात दुखते तो घर करता येत नाही. गुडघ्याच्या खळीत सूज येते.

स्थिचा :- मळकट, फिकट. त्वचेखाली टणक गाठी येतात. कोरडी, हुळहुळी गारवा सहन होत नाही.

शोप :- सकाळी हुशारी वाटत नाही, थकल्यासारखे वाटते. पहाटे २।३ वाजता जाग येते नंतर शोप लागत नाही. दिवसा शोप येते रात्री येत नाही.

ज्वर :- संध्याकाळी थंडी वाजते. रात्री ताप येतो. आंत्र, तेलकट घाम येतो. व त्याने न धुवून जाणारे डाग पडतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- रात्री; विश्रांतीने, आवाजाने; थंडी; थंड वारा; थंड झुळुक. पिष्टमय अन्न. दूध, क्षुल्लक कारणे; स्पर्श; दर एकवीस दिवसानी (तीन आठवड्यानी.)

ध वा :- हालचालीने; एकसारखे चालण्याने; मोकळ्या हवेत; गरम हवा.

सहाय्यक औषधे :- कामो.

संबंधी औषधे :- चिह्नम.

२३६. मॅग्नेसिआ फास्फोरिका Magnesia Phosphorica

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मज्जातंतू; स्नायू व उजवी बाजू यावर होतो. उंच, सडपातळ, कंटाळलेले, सुस्त, थकलेले इसम. एकदम तीव्र वेदना सुरू होण्याची प्रवृत्ति. वेदना एकदम सुरू होतात, थांबून थांबून येतात, कळा तीव्र असतात, पेटके, मुरडा येतो, वेदना एकदम जागा बदलतात, वेदनांच्या लाटा आल्यासारखे वाटते, त्या पसरत जातात, आवळल्याप्रमाणे उकरल्याप्रमाणे वाटते. वेदनामुळे ओरडणे, रडणे, अस्वस्थपणा येतो व थकवा वाटतो. स्नायूंचा कंप. एकसारख्या उच्चक्या येतात किंवा जांभया येतात. कंपवात. लिहितात बोयाना पेटके येतात. पाण्यात उभे राहिल्यामुळे, गार पाण्याच्या आंधोळीने, मुलांचे दांत येताना, अभ्यास, कॅथेटर घातल्याने झालेले उपद्रव.

मानसिक :- एकसारखे स्वतःच्या वेदनाविषयीच बोलण्याची प्रवृत्ति. अभ्यास किंवा कोणतेही मानसिक श्रम करण्याचा कंटाळा. अभ्यास करण्याचा प्रयत्न केला तर शोष येऊ लागते.

डोके :- मानसिक श्रमानंतर दुखावयास लागते. मेंदू पातळ झाला आहे असे वाटते किंवा मेंदूचा काही भाग जागा बदलत आहे असे वाटते.

डोळे :- गरगरा फिरतात. खूप पाणी येते. उजेड सहन होत नाही. पांढऱ्या लवतात. डोळे कढत, थकल्यासारखे, दुखतात. भुवयाभोवती दुखते, उघटतेने बरे वाटते.

कान :- कानात भयंकर टणका लागतो, उजव्या कानामागे जास्त; गार पाण्याने चेहरा व मान धुतल्याने जास्त होतो.

चेहरा :- गार पाण्याने धुतल्याने, गार पाण्यात काम केल्याने किंवा अंग गार झाल्याने दुखावयास लागतो.

तोंड :- कोपण्यात मेगा पडतात. दातदुखी कढत पाण्याने, शेकाने कमी होते. दात येताना होणारे उपद्रव, आचके. जीभ स्वच्छ, उदरात वेदना होताना.

घसा :- दुखतो, ताठो, फुगल्यासारखा दिसतो, त्यावेळेस थंडी वाजते व सर्वांग टणकते.

जठर :- रात्रंदिवस उचकी, त्पत्रोवर कोरड्या ओकाऱ्या येतात व ओकाऱ्या होतात. तहान-अतिशय थंड पाणी प्यावेसे वाटते. आग, ओकाऱ्या व उचक्या कढत पेयाने कमी होतात. कॅन्सर.

उदर :- वात घरून कळा येतात. आतड्यात कापल्याप्रमाणे वेदना होऊन त्या मांड्यापर्यंत जातात. उदर खपाटी जाते. आतड्यातील वेदना चोळण्याने, शेकाने, दाबल्याने कमी होतात; वेदना होताना देकरा येतात पण त्याने बरे वाटत नाही. उदर भरल्यासारखे वाटते, फुगलेले दिसते, त्यामुळे वस्त्रे सैल करावी लागतात व चालवे लागते व एकसारखा वात सरतो. जुलाब बंद झाले की आचके यावयास लागतात किंवा मेंदूचे इतर विकार होतात.

सूत्रेन्द्रिये :- अंथरुणात लघवी होते. कॅथेटर घातल्यानंतर मूत्राशयात वेदना होतात.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- कष्टार्तव, विटाळ सुरू झाला की बरे वाटते. विटाळानून श्लेष्मल त्वचेचे तुकडे पडतात. विटाळ काळा, डामरासारखा, चिकट तारा येणारा, रात्री जास्त जातो, व न धुऊन जाणारा डाग पडतो; पाळी लवकर. रजः-पिंडात वेदना होतात. योनीचे आकुंचन

श्वसनन्द्रिये :- खोकला गार हवेने कमी होतो. डांग्या खोकला. खोकल्याचा वारंवार येणारा ठसका-निजता येत नाही. बरगड्यामध्ये वेदना होतात.

हृदय :- अन्जायना.

पाठ :- कण्यातील एक मणका नाही असे वाटते. मान व पाठ ताटते. पेटके येतात.

हातपाय :- पंजे आपोआप हलतात. कलायखंजवात. गृध्रसी वातात पावले अतिशय हुळहुळी होतात. लिहिताना किंवा वाघे वाजविताना बोटांना पेटके येतात. हाताच्या बोटाची त्वचा घट्ट झाल्यासारखी वाटते. पाय दुखतात, आलटुन पालटुन; एकसारखे बराचवेळा श्रम केल्याने पेटके येतात.

ज्वर :- खाण्यानंतर किंवा संध्याकाळी थंडी वाजते. पाठीत वर खाली थंडी वाजते आहे असे वाटून हुडहुडी भरते नंतर गुदमरल्यासारखे वाटते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थंडी; गार वारे; गार झुळुक; उघडे झाल्याने, गार पाण्याने. स्पर्श. नियमित वेळी. रात्री थकवा. दूध. उजव्या कुर्शिवर निजल्याने.

व वा :- उष्णता; कढत पाण्याच्या आंघोळीने. दाबल्याने. अंग दुमडल्याने. चोळण्याने.

संबंधी औषधे :- कोला; डायस्को.

२३७. मॅग्नेसिया सूरिआटिका Magnesia Muratica

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मज्जातंतू; यकृत; पचनक्रिया; गर्भाशय; शुक्ल व स्त्रिया यावर होतो. पित्त प्रकृति. गर्भाशयाच्या विकारांमुळे किंवा हृदयविकारामुळे उद्भवलेले स्त्रियांचे उपद्रव. हिस्टेरिया. पेटके कोरडेपणा. आग. चमका. रात्री जेवणानंतर मूर्च्छा येते किंवा दम लागतो, मळमळते, अंग कापते वगैरे अनेक विकार होतात. जीर्ण विकार. आचके. गोळा आला आहे असे वाटणे. कावीळ. पिवळा पातळ दुर्गंधी पू. जीर्ण अपचन व आम्लपित्त यांनी पछाडलेले हसम. वैषयिक विकाराने ग्रस्त झालेले पुरुष, दांत येताना वाळणारी मुळे. समुद्रस्नान केल्याने होणारे, विकार, विशेषतः थकवा. पूर्ण जागे असताना सर्वांगांत विजेचे धक्के बसल्याप्रमाणे धक्के बसतात

मानसिक :- चिडखोर. अस्वस्थ, बेचैन होऊन सहज रडू येते. वाचीत असताना आपल्या बरोबर दुसरे कोणीतरी वाचीत आहे असे वाटून मरभर वाचावेसे वाटते. बोलावेसे वाटत नाही.

डोके :- डोकेदुखी, दाबल्याने व डोके गरम कपड्याने गुंडाळल्याने कमी होते. हालचालीने, मोकळ्या हवेत जास्त होते. बराच घाम येतो. ज्या बाजूला निजले असेल त्या बाजूस उकळते पाणी वाहत असे वाटते. केस ओढल्यासारखे वाटतात.

डोळे :- पिवळे. दिवसा उन्हात कोणत्याही वस्तूकडे पाहिल्याने डोळ्यातून पाणी येऊन आग होते.

कान :- आवाज सहन होत नाही. आत हुसहुसते.

नाक :- चव व वास कळत नाही. सदीं नंतर तोंडातून श्वास घ्यावा लागतो. निजल्याने नाक चौंदाते. पिनस खपल्या पडतात. लाल, सुजलेले

तोंड :- जीम व तोंड भाजल्या पोळल्याप्रमाणे वाटते. जीम रंग पिवळी कमळ्याप्रमाणे. अन्नाचा स्पर्श झाला की दात दुखावयास लागतात. तोंडात एकसारखा पांढरा फेस येतो.

अठर :- पचनक्रिया मंद. भूक लागत नाही. टेकरा बरोबर पांढरा फेस तोंडास येतो. दूध व खारट पदार्थ पचत नाही. गोड खावेसे वाटते. चाळताना टेकराबरोबर अब्र येते. कुत्रेलेल्या अंड्याच्या बासाच्या टेकरा येतात. भूक लागते पण काय खावे ते समजत नाही.

उदर :- यकृत ते कण्यापर्यंत किंवा पोटाच्या खळीपर्यंत वेदना होतात. यकृत हुळहुळे होते, मोठे होते, डाव्या कुशीवर निजले तर तिकडे ओढल्यासारखे वाटते. पिताशयात पेटके येतात ते खाण्याने कमी होतात. वात धरतो. शौचास-कोरडे गाठ्याळ होते, लहान लहान खडे शेळीच्या लेंड्याप्रमाणे पडतात, खडे एकमेकाला चिकटलेले किंवा राखी रंगाचे असतात व गुदद्वाराशीच त्याचे तुकडे तुकडे होतात. पांथरी मोठी होते, चालताना जड वाटते. शौचास लागण्याची भावना होत नाही. काबीळ. फितीसारखे जंत.

मूत्रेंद्रिये :- कुंथल्याशिवाय किंवा ओटीपोटात मूत्राशयावर दाबल्याशिवाय लघवीला होत नाही. मूत्रमार्गातून लघवी जात आहे याची जाणीव होत नाही. मूत्रमार्ग बधिर. नळ्या घातल्यानंतर मूत्रमार्गाचे बारीक हांणे.

पुरुषजननेंद्रिये :- अंडांत व वीर्यवाहिनी नलिकेत संभोगानंतर वेदना होतात, वैपयिक वासनेची तृती न करता आल्यामुळे वेदना होतात.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळ भरपूर गाठ्याळ, काळा, डांबराप्रमाणे. विटाळ जाताना पेटके येतात, पाठीत आणि मांड्यात दुखते. रक्तप्रदर. विटाळ रात्री किंवा बसल्या स्थितीत जास्त जातो; चालताना कमी जातो. विटाळसेपणी मानसिक क्षोभ होतो. शौचाच्या वेळी किंवा प्रत्येक वेळी पटके येऊन धुपणी जोराने वाहते. विटाळशी होण्याचे अगोदर चेहऱ्यावर पुटकुळ्या येतात. कष्टार्तव, पाठ दाबल्याने, किंवा टणक उशीवर निजल्याने बरे वाटते.

श्वसनेंद्रिये :- मध्यरात्री पूर्वी कोरडा खोकला येतो. समुद्रस्नानाने कफातून रक्त पडते किंवा छाती भरल्यासारखी वाटून हुळहुळी होते.

हृदय :- धडधडते व वेदना होतात. बसल्याने जास्त होतात, चालल्याने किंवा कुशीवर निजल्याने बरे वाटते. हृदयविकारात यकृत मोठे होते.

पाठ :- डाव्या तिकोनी हाडाखाली दुसऱ्यास. पाठीत कमरेच्या सांध्यात मार लागल्याप्रमाणे वेदना होतात किंवा आग झाल्यासारखी वाटते, किंवा संभोगानंतर (पुरुष) पाठीत दुखते. पाठीतील पेटके चालताना जास्त होतात, मांडीतील पेटके बसल्याने जास्त होतात. हाताच्या बोटाची टोके निर्जीव वाटतात. मांड्या व पोटाच्या ताणल्याप्रमाणे वाटतात; त्यामुळे पाय हलविणे भाग पडते. घोटे गार होतात किंवा त्यात अस्वस्थपणा वाटतो विशेषतः रात्री. टाचात कापल्याप्रमाणे वाटते. पावलांना घाम येतो.

शोप :- दिवसा येते, रात्री डोळे मिटले म्हणजे अस्वस्थपणामुळे व चितेमुळे किंवा शरीर तापल्यामुळे किंवा धके बसल्यामुळे शोप येत नाही.

त्वचा :- सर्वांगाला मुंग्या येतात. गळवे; पू पातळ, दुर्गंधी; पिवळा.

ज्वर :- डोक्याला व पावलांना घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- उजव्या कुशीवर निजल्याने. रात्री. आवाज. समुद्रस्नानाने. खाण्याने. खारट पदार्थ, दूध. स्पर्श. मानसिक श्रम.

व वा :- जोराने डाबल्याने. पाय पोटाशी घेऊन निजल्याने विकार झालेला प्राण लोंबकळत ठेवल्याने. सावकास चालण्याने. थंड मोकळी हवा.

संबंधी औषधे :- नेट्र-मू; पल्स; सेपि.

२३८. मॅग्नेटिस पोलस आस्ट्रॅलिस

सर्वसाधारण :- पायाच्या बोटाची नख मांसात रततात व चालताना अतिशय दुखतात, त्यांना स्पर्शसुद्धा सहन होत नाही.

२३९. मॅन्गॅनम Manganum.

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम कानाच्या आतील भाग; कंठ व ह्यासनलिका; पाय सांधे, घोटे, तंगडोची हाडे, टाचा; त्वचा यावर होतो. खोल अंतर्गत वेदनामुक्त हुळहुळपणा- कानात, हाडात, सांध्यात, त्वचेचा. शरीराच्या कोणत्याही भागाला हात लावला तरी दुखते. तिरकस वेदना. खाव रक्तमिश्रित, गाठ्याळ, हिरवट पिवळे. सांधे चकाकतात. मान, छाती डोके, पुढे वाकवून, हात कोपरापासून वर उचलून व शरीर ताठ करून चालणे. स्नायू लुले पडतात. कलायखंज वात, पंगुवात. यकृतात चरबी माजते. कावीळ. हाडांचा व सांध्याचा शोथ, रात्री उकरल्याप्रमाणे असह्य वेदना होतात. शरीरात कोठेही काहीही झाले तरी त्यामुळे कानात परिणाम होतो. पराच्या गादीवर निजल्याने दमेकऱ्यांचा दमा जास्त होतो. वक्ते व गवई यांचा बसलेला आवाज. मूत्रपिंडाचा शोथ-लघवीतून अल्बुमिन जाते. पंडुरोग. अंथरुणातच पडून रहावेसे वाटते; व त्याने सर्वे लक्षणे कमी होतात. सांध्यामोवती त्वचा पुवळते. मागे मागे चालणे (पुढे चालण्या-

ऐवजी) मुलामुर्लीच्या आवाजात बदल होतो. हाडे कुजतात. टायफाईड सारखे ताप योग्य तऱ्हेने उपचार न केल्यामुळे झालेले उपद्रव.

मानसिक :- अस्वस्थपणा; काळजी व भीती वाटते. काहीतरी दुःखदायक गोष्ट घडत आहे अशी चिंता वाटते. खोलीत फिरत असताना काळजी भीती जास्त वाटते, निजल्याने बरे वाटते. उगीचच्या उगीच रडणे किंवा हसणे. एकसारखे कण्हणे व विवळणे.

डोके :- शौचाच्या वेळी कुंथताना, धक्याने, चालताना, डोके जड व मोठे झाल्यासारखे वाटून डोके दुखते.

डोळे :- दृष्टीचे क्षेत्र लहान होते. बारीक अक्षरे वाचताना, शिवताना डोळे दुखतात.

कान :- बंद झाल्यासारखे वाटतात, नाक शिंकरल्याने मोकळे होतात. शिटी वाजल्याप्रमाणे कानात आवाज होतात. गालगुंड टायफाईडसारख्या तापात उद्भवलेले, काही झाले तरी त्याचा परिणाम कानावर होतो. दुसऱ्या भागात होणाऱ्या वेदना कानापर्यंत जाणवतात. दमट हवेत बहिरेपणा येतो. नाक शिंकरल्याने बहिरेपणा कमी होतो. बोलताना, हसताना, गिळताना कानात कंड सुटते.

नाक :- शिंकरताना नाकात वेदना होतात. नाकाच्या बुंध्याशी पेटके येतात. नाकानी श्वासोच्छ्वास घेवत नाही.

चेहरा :- फिकट आजारान्यासारखा. मुखवट्याप्रमाणे हालचालरहित. खालच्या जबड्यापासून कानाशिवापर्यंत दुखते, हसताना जास्त.

तोंड :- लाळ गळते, पोटात वेदना होत असताना किंवा स्नायूंच्या लुलेपणात. टाळ्यावर व जिभेवर टणक गाठी येतात. दातांतील वेदना कानापर्यंत जातात, चोखताना किंवा काहीही गार लागल्याने जास्त होतात.

घसा :- दुसऱ्याना त्रासदायक होण्याइतके एकसारखे खाकरणे.

उदर :- यकृत मोठे होते. गुदद्वारात, बसलेले असताना पेटके येतात, निजल्याने थांबतात. आतडी सैल होऊन चालताना हलता आहेत असे वाटते. बेंबीजवळ आबळल्यासारखे वाटते व दुखते. शौचास होताना बराच वारा सरतो. कधी मलाबरोध व कधी जुलाब होतात.

स्त्रीजननेंद्रिये :- न्हाण लवकर येत नाही १८ ते २० वर्षांपर्यंत. विटाळ फिकट थोडा, एक दोन दिवस दिसतो. पाळ्या लवकर. अंगात उष्ण लाटा येतात विशेषतः विटाळ थांबण्याच्या वयात. दोन पाळ्यांमध्ये विटाळ जातो.

श्वसनेंद्रिये :- कंठ कोरडा, हुळहुळा. आवाज घोगरा व कर्कश. जीर्ण घोगेरपणा. सकाळी घोगेरपणा जास्त असतो, थोडासा कफ बाहेर काढल्याने किंवा तंबाखू ओढल्याने कमी होतो. खोकला- वाचताना किंवा हसताना जास्त होतो, निजल्याने थांबतो. कंठाचा क्षय. आवाज उमटत नाही. सर्दी शाली की खोकला होतो.

हृत्तपाय :- पाय अशक्त, चालताना लटपटतात. पाव वधिर झाल्यासारखे वाटतात. चालताना पाऊल जमिनीवर आपटत चालणे. सांध्याभोवती ठिकठिकाणी आग होते. मागे चालताना पडावयास होते. पुढे पडण्याची प्रवृत्ति. सांधे व हाडे यांचा शोथ. तंगडीच्या हाडांना रात्री उकरल्यासारख्या वेदना होतात. घोटे सुजतात. घोठ्याच्या विकारामुळे मुलांना चालता येत नाही.

त्वचा :- खरखरीत, त्वचेवर भेगा पडतात विशेषतः सांध्याच्या पोकळीत. त्वचा निळसर. व्रण कोरडे टणक. त्वचेवर लाल ठिपके पडतात. इसब-विटाळ बंद असताना, विटाळसेपणी किंवा विटाळ थांबण्याच्या वयात येतो. सांध्याभोवती त्वचा पुवळते. लाल ठिपके, उंचावलेले. मधुमेहात कंड सुटते. हद्दी त्वग्रोग.

क्षौप :- अनेक स्पष्ट स्वप्ने पडतात व ती सकाळी आठवतात.

ज्वर :- चेहरा, छाती, पाठीवर एकदम उष्ण लहरी येतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- हवेतील फरकाने. स्पर्श. थंडी. बसटपणा. रात्री. बोलताना. हसताना. परांच्या गाडीवर. हालचाल. मागे वाकल्याने.

ब वा :- निजल्याने. मोकळी हवा.

संबंधी औषधे :- सिंको; सोरि.

२४०. मॅन्सिनेला Mancinella

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम त्वचा, घसा, मन यावर होतो. आग होणे. करवडणे. न्हाण येण्याच्या वयात किंवा विटाळ थांबण्याच्या वयात शरीरात वैषयिक खळबळीमुळे मन उदास व खिन्न होते. निरनिराळ्या भागात आग व चुणचुण होते. जखमा त्वरित भरून येण्यास या औषधानी मदत होते.

मानसिक :- खिन्न. उदास. मनात आलेले विचार एकदम नाहीसे होतात. वेड लागेल अशी भीती वाटते. लाजाळू. पुढे काय करावयाचे आहे हे विसरणे, निरोप विसरणे.

- डोके :-** डोके पोकळ झाल्यासारखे वाटते, चालताना जास्त. टाळूत दुखते, निजल्याने जास्त. तीव्र रोगातून उठल्यानंतर केश गळून पडतात.
- डोळे :-** चुरचुरतात-डोळे मिटल्याने जास्त. पापण्या जड, हुळहुळे, मागील वाजूस ठणकतात. उजेड सहन होत नाही. दिसेनासे होते.
- नाक :-** काल्पनिक वास येतात. शेण, बंदुकीची दारू वगैरे.
- चेहरा :-** सुजलेला, चट्टे पडलेला. ओठावर वेदनायुक्त पुटकुळ्या.
- तोंड :-** दुर्गंधी भरपूर लागू गळते. रक्तासारखी चव. आग होते व टोचते गारव्याने बरे वाटत नाही.
- घसा :-** कापल्याप्रमाणे वेदना होतात गार पेयाने जास्त. घटसर्प. बोलताना घशात गुदमरल्यासारखे वाटते. दानसिल सुजतात.
- जठर :-** पोटातून घशापर्यंत गुदमरल्यासारखे वाटते. गार पेये प्याबीशी वाटतात. ओंकारीत अन्न पडते, नंतर आतड्यात अतिशय मुरडा होऊन भरपूर जुलाब होतात.
- उदर :-** पोटाची खळी सुजलेली. आतडी हुळहुळी व आग होते. आतील वेदना गार पेयाने जास्त होतात.
- श्वसनेंद्रिये :-** खोकला गार पेयाने जास्त होतो. छातीच्या मधल्या चपट्या हाडामागे ठणकते.
- हृदय :-** नाडी अशक्त. हृदयाजवळ सुयाप्रमाणे टोचते.
- हातपाय :-** पंजे व पावले वर्फाप्रमाणे गार. हाताच्या बोटाचा आंगठा दुखतो. तळपायावर भाजल्यासारखे फोड येऊन आत चाबते. तळपायाचे पापुद्रे जातात, तळपाय कोरडे.
- त्वचा :-** पापुद्रे जातात. पोळल्याप्रमाणे मोठाले फोड येतात. त्वचा कोरडी. पिंगट खपल्या बसतात. त्वचा लालबुंद होते. घावरे. मांसाकुराची वाढ.
- लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :-** गार पेये; गार पाण्यात पावले मिजल्याने. दमट-पणा. स्पर्श. न्हाण येण्याच्या वयात. विटाळ थांबण्याच्या वयात.
- संबंधी औषधे :-** आरम-ट्रा; कॅन्था; व्हस-टा.

२४१. मॅलांड्रिनम Malandrinum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा देवीला प्रतिबंधक म्हणून चांगला उपयोग होतो. देवी टोचल्यानंतर उद्भवलेले सर्व तऱ्हेचे दुष्ट परिणाम. कॅन्सरचे राहिलेले भाग नाहीसे करण्याला या औषधाचा उपयोग होतो.

२४२. मायगेल Mygale

सर्वसाधारण :- या कोळ्याच्या विषाचा परिणाम मजातत्वरं होतो. अस्वस्थ, मरणाची भीती वाटते. कंघवात. चेहऱ्याच्या स्नायूंचा कंप. तोंडाची व डोळ्याची उघडझाप जलद होते. डोके एका बाजूला झटकले जाते. बोलताना शब्द बाहेर फेकल्याप्रमाणे येतात. मळमळताना हृदय धडधडते व दृष्टि मंद होते. चालणे अस्थिर; चालताना पाय ओढून चालावे लागते. शिंश जोराने ताडून दुखते. सर्व शरीर हालते. त्वचेवर लालबुंद रेधा पडतात, हृदयाची धडधड व अशक्तपणा.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- सकाळी. बसल्याने. खाण्याने.

च वा :- शोपेत.

संबंधी औषधे :- अगारि; कुप्रम; टेरन्ड.

२४३. मिरिका Myrica

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम यकृत व हृदय यावर होतो. यकृत व हृदय यांची एकाच वेळी उडवलेली लक्षणे. कावीळ- तान्द्र्या मुलांची. नाडी मंद. श्लेष्मल खाव दुर्गंधि व अतिशय चिकट.

मावसिक :- निरुत्साही. खिन्न.

डोके :- सकाळी उठल्यानंतर कानशिले व कपाळ जड होऊन ठणकतात.

डोळे :- पिवळे, पापण्या लालभडक.

चेहरा :- पिवळा. मुंग्या आल्यासारखे वाटते.

तोंड :- चिकट दुर्गंधी कफ साचतो. तोंडाला घाण येते. चव कडू. कोरडे, पाण्याने थोडा वेळ बरे वाटते. जीभ पिवळी, काळसर, जाड.

जठर :- आंत्र पदार्थ खावेसे वाटतात. पोटाच्या खळीत गळून गेल्यासारखे वाटते, खाण्याने जास्त होते, जलद चालण्याने कमी होते. खाता येणार नाही अशी समजूत होते. चव अतिशय दुर्गंधी असल्यामुळे खाता येत नाही. भूक लागत नाही, अन्नाचा तिटकारा.

उदर :- यकृताच्या जागेत ठणकते व त्यावेळेस तिकोनी हाडांखाली दुखते. अंगावर पित्ताच्या गांधी येतात व कावीळ होते. पित्ताशयात भरल्यासारखे वाटून

आग होते. चालताना एकसारखा वारा सरतो. शौचास होईल होईलसे वाटते परंतु नुसता खूप वाराच सरतो. राखेच्या रंगाचे चिकट दुर्गंधी शौचास होते. केंसरमुळे झालेली कावीळ, त्वचा तांबट पिवळी.

मूत्रेद्रिये :- लघवी काळी, फेडाळ, थोडी, लालबुंद.

पाठ :- यकृताच्या विकारात तिकोनी हाडाखाली दुखते.

हृदय :- नाडी मंद, अनियमित, अशक्त.

श्लोप :- निद्रानाश. गुंगी येते. वाईट स्वप्ने पडतात.

हातपाय :- चालताना झोकांडे जातात.

त्वचा :- पिवळी. किडे चालताहेत असे वाटते काविळीत कंड सुटते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- अंधरुणाची ऊन. श्लोपेनंतर.

ब वा :- मोकळी हवा. खाण्याने

सहाय्यक औषधे :- कलि-वाय; डिजि.

संबंधी औषधे :- केलि.

२४४. मिलिकालिअम Miliefolium

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम फुफ्फुसे; नाक, व गर्भाशय यावर होतो. मार लागल्याप्रमाणे हुळहुळोपणा. रक्तस्त्राव-धरपूर, वेदनारहित, लाल धडक-नाकातून, छातीतून, लघवीतून, आतड्यातून, गर्भाशयातून वगैरे. उंचावरून खाली पडल्याने, अति श्रमाने, उच्चलण्याने, स्त्राव बंद झाल्याने; विटाळ, वाळंतपणानंतरचा विटाळ, दूध, मूळव्याध उद्भवलेले दुष्परिणाम-आचके, फेफरे वगैरे. एकसारखे काहीतरी विसरले आहे असे वाटते. वात धरून पोटात दुखते. छाती दाटल्यासारखी वाटून हृदय धडधडते. एकसारखा अतिज्वर. गरोदरपणी शिरा फुगून वेड्यावाकड्या होतात पिताचे खडे, मुतखडे वगैरेची शस्त्रक्रिया केल्यानंतर होणारे दुष्परिणाम. बंद वेळेच्या जखमांच्या कडातून रक्त वाहते. भोसकल्याप्रमाणे वेदना. कानातून गारे वारे जात आहे असे वाटते. आतड्यात वेदना होताना पातळ द्रव्य आतड्यातून वाहत आहे असे वाटते. अतिश्रमाने आंतड्यातून रक्त जाते. हृदयाची धडधड होताना कफातून रक्त जाते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- दुखापती. अतिश्रम. वाकल्याने.

ब वा :- खाव गेल्याने. रक्त गेल्याने.

संबंधी औषधे :- आर्नि; लेडम.

२४५. मेझेरिअम Mezerium

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम **त्वचा**; हाडे; डोके; चेहरा; जबडा; तोंड; जठर; व एक बाजू यावर होतो. खाव करवडणारे-पू, धुपणी वगैरे. अतिशय आग होऊन कंड सुटते. आग होऊन चुणचुणते, आग होऊन उकरल्याप्रमाणे वेदना होतात. विकार झालेले भाग गार होतात. वेदनायुक्त पुट-कुळथा बऱ्या झाल्यानंतर किंवा व्रण बाह्योपचाराने बरे केल्यानंतर उद्धवलेल्या वेदना. डोक्यावरचे इसव बाह्योपचाराने बरे केल्याने उद्धवलेले विकार, बहिरेपणा वगैरे. अंगाला गार वारे लागत आहे असे वाटते. एकदम वेदना सुरू होतात, नंतर थंडी वाजते किंवा नंतर तो भाग हुळहुळ्या किंवा बधिर होतो. भाग वाळतात. गरमी. संधिवात. कोणत्याही कारणामुळे भीती वाटली तर तिची जाणीव पोटात होते. उष्णतेने वेदना कमी होतात पण कंड जास्त होते. हाडे सुजतात, (विशेषतः लंब,) कुजतात, आग होते, हाडावर हाड वाढते. हाडे मोठी झाली आहेत असे वाटते. आंचके, कंप-पाण्याचा, चेहेऱ्याचा स्नायूचा. आंचके घट्ट धरल्याने थांबतात. वारे अगदी सहन होत नाही पंख्याचे सुद्धा. एखाद्या भागात आत आग होते व बाहेरून अतिशय कंड सुटते.

मानसिक :- बोलण्याचा तिटकारा, चिडखोर. कोणतीही गोष्ट मनास येत नाही. वेपर्वा. खिडकीतून तासचे तास बघत राहणे पण काय बघत आहोत याची जाणीव नसणे. कोणत्याही कारणाने, वेदना, मानसिक आघात दुःखदायक बातमी ऐकण्याचा प्रसंग आलातर पोटाच्या खळीत भीतीचा गोळा उभा राहतो.

डोके - डोक्यातील वेदना, डोळे, गालाची हाडे व मानेपर्यंत पसरतात-डोळ्यातून पाणी येते, वेदना दुरून शोक लागल्याने कमी होतात. कवटी दुखते. डोकेदुखी वाकल्याने कमी होते, बोलताना जास्त होते. एक बाजू बधिर. पांढऱ्या खपल्या असतात. मूठमूठ केस गळून पडतात. खवडे. आगपेण.

डोळे :- कोरडे झाल्यासारखे वाटतात, डोळ्यांना वेदना होताना डोळे गार झाल्यासारखे वाटतात. डोळ्याची शस्त्रक्रिया केल्यानंतर किंवा तो काढल्यानंतर होणाऱ्या वेदना. डोळा मोठा झाल्यासारखा वाटतो. डोळे मिचकावेसे वाटतात. पापण्यांचा कंप.

कान :- उपडे होऊन आत गार वारे शिरत आहे असे वाटते. कानात बोटे घालावीशी वाटतात. बहिरपणा. कानाचा पडदा जाड होतो.

नाक :- बुंध्याशी कंप होतो व तो दिसतो. वारंवार शिंका येऊन छातीत करवडल्याप्रमाणे वेदना होतात.

चेहरा :- चमका मारतात, खाण्याने जास्त होतात, शेगडीच्या शेकाने बरे वाटते. सर्दी झाली की तोंडाभोवती उगवण येते. स्नायू उडतात (उजवी बाजू).

तोंड :- कोरडे, काळसर लाल. दात बधिर. दातदुखी- कानशिलापर्यंत वेदना जातात; गार वारे आत घेतल्याने बरे वाटते. जीभ एकाच बाजूने अस्वच्छ. जिभेला मध्यभागी भेगा पडतात. ओठांच्या कोपऱ्यात भेगा पडतात दात बधिर व लांब झाल्यासारखे वाटतात.

घसा :- हिवाळ्यात दुखावयास लागतो. लाल, काळसर, आग होते. मळमळ घशात जाणवते, खाण्याने कमी होते.

जठर :- तोंडाला पाणी सुटते. जिभेत आग होऊन ती जठरापर्यंत जाते. जठराचा जीर्ण शोथ-आग होते, मळमळते, चाकोलेट रंगाचे ओकावयास होते. व्रण, अतिशय आग होते, दूध पिण्याने वा खाण्याने वेदना व आग कमी होते. एकसारखे खावेसे वाटते. चव आंबट, कडू. बियर कडू लागते व ती ओकून पडते. काफी, दारू पिण्याची वासना.

उदर :- बाळंतपणानंतरचा मलाबरोध, शौचास मोठ्या आकाराचे होते व त्याने गुदद्वार फाटते की काय असे वाटते. शौचास चकचकीत कण पडतात. गुद आवळल्याप्रमाणे वाटते किंवा बाहेर येते.

मूत्रेंद्रिये :- लघवीवर तांबडा तवंग येतो. लघवी कढत रक्तमिश्रित, मूत्राशयात पेटके येऊन होते. लघवी झाल्यानंतर रक्ताचे थेंब पडतात.

पुरुषजननेंद्रिये :- शिश्नाची व वृषणाची वेदनारहित सूत्र. अंड मोठे होतात.

स्त्रीजननेंद्रिये :- हट्टी धुपणी-करवडणारी बुळबुळीत. गर्भाशयाच्या मुखाचे व योनीचे हट्टी व्रण.

श्वसनद्विधे :- कोरड्या खोकल्याची उबळ येऊन ओकावयास होते, कढत पेयाने जास्त खोकला येतो.

हातपाय :- गुड्याच्या खळीत कंड सुटते. ठणका लागतो. गुदास्थी दुखते, तीवर पडल्यानंतर. तंगडीच्या हाडात किंवा इतर लांब हाडात वेदना व आग होते. एक पंजा कढत. हातपाय गार; आखुड झाल्यासारखे वाटतात. हाताच्या बोटांचा लुलेपणा. बोटांनी काही धरता येत नाही.

त्वचा :- उगवणीतून करवडणारी, ठिकाप्रमाणे लस वाहते व त्याच्या जाड खपल्या बसून खाली पू होतो, किंवा खपल्या खड्डसारख्या, पांढऱ्या. आगपेण. व्रण खोल, टणक, कंड सुटते, आग होते व्रणामोवती त्वचा लालबुंद होऊन त्यावर फोड येतात. इसब. असह्य कंड सुटते. वृद्धपणीची कंड. एके ठिकाणी खाजविल्याने तेथील कंड कमी होऊन दुसरीकडे सुरू होते. व्रणातून करवडणारा पू येऊन त्याच्या खपल्या बसतात. व्रण शेकाने व स्पर्श केल्याने जास्त त्रासदायक होतात.

ज्वर :- थंडी वाजते, हातपाय गार वाटतात एक पंजा कढत दुसरा गार.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- रात्री; त्वग्रोग बरे केल्याने. अंथरुणाची ऊब, चिस्तवाची उष्णता. गार वारे, झुळुक. दमटपणा. हालचाल स्पर्श पारा. देवी टोचल्याने.

ब वा - दुरून शेक दिल्याने. खाण्याने. मोकळी हवा. कपड्याने गुंडाळण्याने

सहाय्यक औषधे :- मर्क्यु.

संबंधी औषधे :- आर्से; कलि-आयो. ग्वार्डआ.

२४६. मेडोन्हिनम Medorrhinum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मन; मज्जातंतु. श्लेष्मल त्वचा; फुफुसे; ओटीपोट; सांधे; कणा; मूत्रपिंड; रजःपिंड (डावे) यावर होतो. शरीर फुगीर, ताठल्यासारखे. ठणका. हुळहुळेपणा. सांधे धरण्याची प्रवृत्ति. अनेक प्रकारच्या वेदना होतात. परम्याचे विष शरीरात भिनल्यामुळे योग्य निवड केलेल्या औषधांची क्रिया नीट होत नाही किंवा टिकत नाही. सांधे दिले झाल्यासारखे वाटतात त्यात जोर वाटत नाही. स्नायू भरपूर करवडणारे व स्थाने कंड सुटते. माझ्याप्रमाणे वास. जलयुक्त सृज.

अतिशय हुळहुळे बारीक व्रण किंवा भाजल्याप्रमाणे फोड येतात. आग होते. सुंग्या येतात विशेषतः अंतर्गत. बधिरपणा. कंप. शरीर वाळते. बुद्धीने व शरीराने खुरटलेली मुले. अंगाला घाण येणारी मुले व स्त्रिया. सर्वांगात कंप जाणवतो पण दिसत नाही; अतिशय घाबरटपणा व थकवा; शक्तिपात होतो. सर्वांगातील गाठी मोठ्या होऊन त्यात आग होऊन हुळहुळ्या होतात. एकसारखे पंख्याने वारे ध्यावेसे वाटते अंगाची घाण धुकून जात नाही. स्त्रियांच्या ओटिपोटात उद्धवलेले जीर्ण विकार.

आनसिक :- काहीही सहन होत नाही, घाबरट व उतावीळ. स्मरणशक्ती कमकुवत. रडल्याशिवाय बोलता येत नाही. वास्तवतेपासून फार दूर आहोत असे वाटते, आज घडलेली गोष्ट आठ दिवसापूर्वी घडली असे वाटते वेळ सावकास चालला आहे असे वाटते. वेडे होऊ अशी भीती वाटते. मागे कोणी तरी उमे आहे व ते पुटपुटत आहे असे वाटते. सर्व गोष्टी कृत्रिम वाटतात. शिक्कता रडणे आणि भीती वाटणे. निरोप व नावे लक्षात राहात नाहीत. बोलता बोलता शब्द विसरणे व पुढे काय बोलवयाचे हे न आठवून वाक्य पुरे करता येत नाही. तेच तेच पुनः पुनः सांगणे. मनाने येईल ते एकदम करून टाकणे, निष्ठुर. नीच. पुढे काय होईल याची कल्पना करणे. मनात अनेक कल्पना येतात पण त्या पुऱ्या करता येत नाहीत. भविष्याविषयी भीती पण खाण्याने बरे वाटते. रिकून, रडवा व भीतिप्रस्त.

डोके :- मेंदूत खोल आग होत आहे असे वाटते. डोके जड होऊन मागे वाकते. डोक्याचा मागील भाग ते डोळ्याच्या मागील भागापर्यंत दुखते. डोळ्याचे केस पिजारलेले. घेरी टाळत जाणवते, वाकल्याने जास्त होते. कानाला धक्का लागल्याने डोके बास्त दुखते. स्वतःचे केस ओढणे.

डोळे :- टवकारून बघत आहे असे वाटणे. पापण्यात काटे रोचत आहेत असे वाटणे. पापण्याचे केस गळून पडतात. पापण्या उघडता येत नाही. वस्तु एकाच्या दोन दिसतात किंवा लहान दिसतात.

कान :- बोलण्याचा आवाज ऐकू येतो. बहिरपणा. कानात दुसटुसते. कानाचे भोक हुळहुळे व चिडते.

नाक :- अतिशय कंड सुटते. शेंडा गार. जीर्ण सर्दी. सर्दी झाली म्हणजे वास व चव कमी होते. तान्हा मुलांचे नाक चोडते व ते कोणत्याही औषधाने कमी होत नाही. शेंबुड घशात उतरतो.

चेहरा :- हिरवट, तेलकट, केसांच्या कडाशी पिबळा. विटाळसेपणी बारीक गळवे येतात. पाळीनंतर तोंडावर मुरुम येते.

तोंड :- जिमेवर भाजल्यासारखे फोड येतात. ओठावर व गालात फोड येतात. पाण्याची चव सुगंधी. दात मऊ, त्यांचा भुगा होतो.

जठर :- खा खा सुटते. जेवणानंतरमुद्धा भूक लागते. उत्तेजक पदार्थ खावेसे वाटतात. सकाळची मळमळ. गरोदरपणची ओकारी. अतिशय तहान लागते. खारट, गोड पदार्थ, नारिंगे, बर्फ, हिरवी फळे व कढत पेये प्यावीशी वाटतात. जी दारू पूर्वी आवडत नव्हती ती प्यावीशी वाटते.

उदर :- ओटोपोट जड. पिळल्याप्रमाणे वेदना होतात, पावले ताणली म्हणजे बरे वाटते. मांग टेकून कुंघल्याशिवाय शौचास होत नाही. शौचानंतर हुडहुडी येते. तान्हा मुलांचे कौल्यसारखे जुलाब. गुदद्वारात अतिशय कंड सुटते. गुदद्वाराभोवती दुर्गंधी काळसर आंलसरपणा येतो. गुदद्वार लालभुंबू होते. पोटाच्या खळीत आग होते. वात धरून बधिरपणा येतो. वेदना होत असता उजव्या हाताने पोट दाबणे, डाव्या हाताने कमरेच्या पाठीमागे हात ठेवून मागे वाकणे.

मूत्रत्रिये :- जळजळीत असोनियाच्या वासाची लघवी. रात्री झोपेत लघवी नकळत होते. लघवी सावकास होते. मूत्रपिंडाच्या जागी वेदना होतात, लघवी झाल्याने बरे वाटते. मूत्रपिंडाच्या जागी बुडबुडे आल्यासारखे वाटतात.

पुरुषजननेद्रिये :- नपुंसकत्व. स्वप्नावस्था होते त्यानंतर अतिशय थकवा येतो. शिबणीत जडपणा वाटतो. मूत्रग्रंथी मोठी होते व दुखते, जड होते. परमा, सर्व मूत्रमार्ग हुळहुळा होतो.

स्त्रीजननेद्रिये :- विटाळ दुर्गंधी भरपूर जातो. काळा, गाठी पडतात, डाग पडतात व ते धुऊन निघत नाहीत. धुपणी पातळ, करवडणारी-माश्यासारख्या वासाची-अतिशय कंड येते. कष्टार्तव; पाऊले भिंतीशी दाबल्याने बरे वाटते. स्तनाग्र गार, हुळहुळी, होतात, आवून लस येते. स्तन गार, बर्फासारखे, हत्तर शरीर कढत. योनीत कंड सुटते, चोळल्याने; कोंवट पाण्याने धुतल्याने बरे वाटते. गर्भाशयाच्या मुखाला व्रण पडतात. पाळी व्यतिरिक्त स्तन हुळहुळे होतात. रजःपिंडात ओढ लागते, दाबल्याने बरे वाटते.

श्वसननेद्रिये :- सारखे तारे हवेसे वाटते. दमा. खोकला पोटावर निजल्याने थांबतो. श्वास बाहेर टाकताना त्रास होतो. छातीत गारपणा वाटतो. फुफुसे कापसाना भरली आहेत असे वाटते. छातीत पोकळी शाली आहे असे वाटते.

हृदय :- असावे त्याजागी पोकळी आहे असे वाटते.

पाठ :- पाठीत दुखते व आग होते. तिकोनी हाडाच्या वर (डाव्या) मुंग्या आल्यासारखे वाटते, कापल्याप्रमाणे वाटते, आग होते. कणा हुलहुळा, दाबल्याने दुखतो. कण्यात आग होते.

हातपाय :- हाताच्या बोटांच्या टोकांची आग होते, त्यांना भेगा पडतात. जड होतात, सर्व रात्र ठणकतात, त्यांना सारखे हालवावे लागते. बोटे चालताना भात बाहेर वळतात. तळपाय, टाचा, व बोटाखालचे उंचवटे हुळहुळे होतात व खाजतात. हात केसाळ. नखे खाणे. पंजांची, पाऊलांची आग होते. पायात पेटके येतात. पाय ताणल्याने कमी होतात. हातापायांना सूज येते.

श्रोप :- गुडघ्यावर व छातीवर निजणे. थोडी श्रोप आली तरी पुष्कळ आली असे वाटून बरे वाटते. काही तरी पीत आहोत अशी स्वप्ने पडतात.

त्वचा :- पिंपळी, एकसारखी कंड- तीसबंधी विचार केल्याने जास्त होते. करटे, गुल्मे, मांसांकुर यांची वाढ. त्वचा गार पण रक्त कढत झाले आहे असे वाटते. लाल टणक गाठी येतात. लालबुंद ठिपके पडतात.

ज्वर :- आग होते व घाम येतो- पांघरूण ध्यावेसे वाटत नाही, त्यामुळे थंडी वाजते. हातपाय गार पडतात. पावलांची आग होते. सहज घाम येतो, विशेषतः सकाळी. तापात सारखे पंख्याचे वारे ध्यावेसे वाटते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- विकाराचा विचार केल्याने. सूर्योदय ते सूर्यास्त. दमटपणा. पहाटे ३ ते ४. लघवी केल्यानंतर. स्पर्श. बंद खोलीत. वादळापूर्वी. व वा :- पोटावर निजल्याने. मागे वाकल्याने. ताजी हवा. उघडे राहिल्याने. जोराने चोळण्याने. समुद्रकाठी. सूर्यास्तानंतर. पंख्याच्या वाऱ्याने. दमट हवा.

संबंधी औषधे :- शृजा; नेट्र-मू; बॅरि-का; सोरि.

२४७. मेनिआन्थिस Menyantes

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम रुधिराभिसरण, डोक्याची टाळू यावर हांते. बर्फासारखा गारपणा एखाद्या भागाचा किंवा विकार झालेल्या भागाचा; नाक कान, उदर, बोटे, गुडघे वगैरे. स्नायू लवळवतात किंवा उडतात. टाळूवर जड ओले ठेवल्यासारखे वाटते, मानेवर ओझे आहे

असे वाटते. मानेतून वर वेदना येतात. धुक्यातून पाहत आहोत असे वाटते. जठरात व उदरात गारवा वाटतो व तो घशापर्यंत येतो, दाबल्याने जास्त होतो. लघवीला थोडे थोडे व वारंवार होते. डाव्या तिकोनी हाडाखाली उकरल्याप्रमाणे वेदना होतात. मांडीच्या मागल्या भागात पेटके येतात, बसल्याने जास्त. घोठ्यापासून पोटापर्यंत पेटके येतात. त्वचा घट्ट झाल्यासारखी वाटते. थंडी वाजून जांभया येतात. सारख्या चुळबुळ करण्याच्या व लघवीचे विकार होत असलेल्या स्त्रिया. पाय उडतात, निजल्याने जास्त.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- विश्रांतीने. चढताना. अगदी थोडे चालण्याने.

ब वा :- जोराने दाबल्याने. संध्याप्रकाशात. विकार झालेल्या भागावर हात ठेवल्याने. खाली वाकल्याने.

संबंधी औषधे :- व्हेरा-आ.

२४८. मेरम व्हेरम Teucrium Marum Verum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम जाक; फुफुसे; गुद; हाताच्या बोटांची टोके; पायाच्या बोटांचे सांधे यावर होतो. नाजूक व काहीही सहन होत नाही. नाकात मुंग्या येतात, सारखी नाकात बोट घालावीशी वाटतात; डोळ्यातून पाणी येऊन शिंका येतात व ज्या बाजूस झोपले असेल ती नाकपुडी चोंदते; दुर्गंधी गोळे पडतात. भोव; वास कळत नाही. घशात खोकतांना किंवा खाकरताना बुरसल्यासारखी चव लागते. कान व टाळा खाजतात. नाकाच्या घशातील बाजूतून गोळे येतात. एकसारखी उचकी लागते व त्यावेळेस पाठीत दुखते. खाण्यानंतर उचकी लागते, तान्हा मुलांना पिण्यानंतर उचकी लागते. काळसर हिरवट रंगाचे पुष्कळ ओकाबयास होते. गुवद्वारात कंड सुटल्यामुळे क्षोष येत नाही. बारीक कृमी. खोकल्यामुळे खोकला जास्त होतो. पायाची नखे मांसात रुततात; व्रण पडतात, हालचालीने बरे वाटते. अंग ताणावेसे वाटते वृद्ध व लहान मुलांचे विकार. गाणे म्हणावेसे वाटते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- हवेतील फरक. थंडी. दमटपणा. अंधरुणात.

स्पर्श, वाकल्याने, बसल्याने. हळू चोळण्याने. निजलेल्या बाजूस.

ब वा :- मोकळी हवा. घाम आल्याने.

सहाय्यक औषधे :- कॅल्क-का.

संबंधी औषधे :- सिना; सिलि.

२४९. मेलिलोटस Mellilotus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम डोके व रुधिराभिसरण यावर होतो. वेदना व हुळहुळेपणा. तान्या मुलांची आकडी. डोक्याला मार लागल्यामुळे फेफरे यावयास लागते. डोक्यात वेदना होतात व अशक्तपणा वाटतो. ठिठठिकाणी रक्ताधिक्य होते. रक्तसाव लालभडक-पण त्याने बरे वाटते. डोक्यात दुसदुसणाऱ्या वेदना होतात, वेड लागेल की काय असे वाटते. नाकातून रक्त गेल्याने किंवा विटाळ सुरु झाल्याने बरे वाटते. कोठेतरी पळून जाऊन लपून बसावेसे वाटते. कांहीतरी संकट येईल अशी किंवा आपल्याला गुन्याकरता पकडतील अशी भीती वाटते, मोठ्याने बोलण्याची भीती वाटते. सर्वजण आपल्याकडे बघत आहेत असे वाटते. डोळे कढत, जड घट्ट मिठावेसे वाटतात. नाक कोरडे, तोंडाने श्वासोच्छ्वास घ्यावा लागतो. नाकातून खूप रक्त जाते. चेहरा लालबुंद होतो. विटाळ थोडा, थांबून थांबून जातो. कष्टार्तव. विटाळसेपणी मळमळते. चालताना गुदमरल्यासारखे वाटते. त्वचा कोरडी.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- विटाळ थांबण्याच्या वयात. चालताना. हवेतील फरक-वादळ, पावसाळा.

ब वा :- रक्त गेल्याने. भरपूर लघवी झाल्याने. आंव किंवा खाटी घेतल्याने. संबंधी औषधे :- ग्लोनी; वेला.

२५०. मोस्कस (कस्तुरी) Moschus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मज्जातंतू; जननेंद्रिये; दबासोच्छ्वास व रुधिराभिसरण यावर होतो. सूच्छा येणे-खाताना, विटाळसेपणी, हृदयविकारात वगैरे. गुदमरल्यासारखे वाटणे. आचके; कप. गोळा आला आहे असे वाटते; पाचर मारल्याप्रमाणे, पिळल्याप्रमाणे किंवा गुणगुण्याप्रमाणे वाटणे. हिस्टेरिआ. स्वच्छंदी, हट्टी, स्वार्थी, लाडात वाढलेल्या मुली, स्वतःचे छंद पुरविण्याकरता वाटेल ती लुच्चेगिरी करतात. मोहनिद्रा. गारपणा. अनावर हसू येणे, उचकी येणे वगैरे. थंडी सहन होत नाही. औषधांची क्रिया योग्यप्रकारे होत नाही व विकारांचा उद्भव यात गुंतागुंत दिसते. फेफरे येताना हुडहुडी भरते. काल्पनिक रोग. अंगावर गार वारे

बहात आहे असे वाटते. निजलो तर मरू असे वाटून निजण्याची भीती वाटते.

मानसिक :- उतावीळ, कंपयुक्त व धांदलट. राग, मूर्च्छा येईतो क्षुब्ध होऊन बडबड करणे, रागे भरणे. भीती वाटते-आवाजाची, मरणाची परंतु मरणासंबंधीच एकसारखी बडबड. अनेक तऱ्हेच्या काल्पनिक रोगांचा उद्भव विशेषतः स्वतःच्या मनासारखे करून घेण्याकरता. काम करण्याचा झपाटा पण अशक्तपणा त्यामुळे हातातील वस्तू पडतात. आपल्याला कोणी तरी गरगरा फिरवीत आहे असे वाटते.

डोके :- डोके दुखताना अंग गार पडते, मूर्च्छा येते व खूप लघवीला होते. घेरी येताना वरून खाली पडत आहोत असे वाटते किंवा स्वतः गरगरा फिरत आहोत असे वाटते.

डोळे :- वर वळलेले. स्तब्ध, चकचकित.

कान :- तोंकेसारखे आवाज होतात. फडफड आवाज होतात. बहिरेपणा.

चेहरा :- एक गाल लाल पण गार, दुसरा फिकट व कटत. ओठ निळे. खालचा जत्रडा चावल्यासारखा हालतो.

जठर :- जोरजोराने टेकरा येतात. अन्नाचा तिटकारा, अन्न पाहिले की मळमळते. प्रत्येक पदार्थ बेचव लागतो. काळी काफी, बिअर, ब्रॅन्डी प्यावीशी वाटते.

उदर :- वात धरून खूप फुगते, व ताठते, त्यामुळे वस्त्रे घट्ट झाली आहेत असे वाटते. क्षोपेत न कळत शौचास होते. शौचाला गोडुस वास येतो.

मूर्चेन्द्रिये :- लघवीला भरपूर होते. बहुमूत्रता. मधुमेह.

पुरुषजननेन्द्रिये :- वैषयिक वासना प्रबळ-वृद्धपणीसुद्धा. नकळत वीर्यपात होतो. मधुमेहामुळे आलेले नपुंसकत्व. संभोगानंतर मळमळून ओकारी होते. वैषयिक वासनेमुळे जननेन्द्रियात अतिशय गुदगुल्या होऊन शिश्न ताणल्यासारखे वाटून दुखते.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- संभोगेच्छा तीव्र त्यामुळे जननेन्द्रियात असह्य गुदगुल्या होतात. कष्टार्तव, मूर्च्छा येते.

श्वसनन्द्रिये :- एकदम गुदमरल्यासारखे वाटते किंवा हृदय धडधडावयास लागून काळजी वाटते-दीर्घ श्वास घ्यावासा वाटतो, टेकरा आल्याने बरे वाटते. फुफुसात पेठके आल्यामाणे वाटतात. खोकला थांबून छातीत कफ धुरधुर वाजतो पण बाहेर काढता येत नाही.

हृदय :- धडधडून चिंता वाटते, आपण मरणार असे सारखे म्हणणे. हृदया-
भोवती कंप.

हातपाय :- एक पंजा लाल व गार, दुसरा फिकट व कढत. दुखतात. अस्वस्थ.

श्लेष्मक :- दिवसा श्लेष्मक येते, रात्री येत नाही. मिनिटा-मिनिटाला जाग येते.

ज्वर :- अंगाला गार वारे लागले की हुडहुडी भरते. डोक्याच्या कातडीला
शहारे येतात. अंग गार. अंग तापून आण होते व अस्वस्थपणा येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थंडी. मनःकोम. स्नायु बंध झाल्याने, विटाळ
वगैरे. निजलेल्या बाजूस.

वा :- मोकळी हवा. चोळण्याने. कस्तुरीच्या वासाने.

संबंधी ओषधे :- इमे; कॅस्टो; नक्स-मो; व्हॅले.

२५१. म्युरिआटिक अम्ल Muriatic Acid

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम रक्त; हृदय; गुदवार; तोंड;
पचनत्रिये; जीभ व मेंदू यावर होतो. शरीर हुळहुळे. शरीरात खळखळ
वाटून अस्वस्थता वाटते; पण लवकरच अशक्तपणा येतो आणि इतका
पचका येतो की निजून रहावे लागते. अंशरुणात खाली घसरणे विशेषतः
तापात. डोळे उघडता येत नाहीत व तोंड मिटता येत नाही, स्नायूंची शक्ती
क्षीण होते. भाग निळसर होतात, जीभ, मूळव्याध, व्रण वगैरे. हातापायांना
फाडल्याप्रमाणे वेदना होतात, आग होते. भाग-कोरडे पडतात त्यातून रक्त
येते, भेगा पडतात व खोल व्रण पडतात. स्नायु बुगंधी, पातळ, करवडणारे.
अतिशय रक्तस्त्राव. टाईफॉइडसारखे ज्वर, दोषी ज्वर. एखाद्याच भागात
ठुसठुसते.

मानसिक :- अंतर्मुख. खिन्न, अबोल. चिडखोर. पुटपुटणे. एकसारखे मोठ-
मोठधाने कण्हणे. यातना शांतपणे सोसण्याची वृत्ति.

डोके :- उजव्या कुशीवर श्लेष्मकाने घेरी येते. मेंदू हुळहुळा. डोक्याच्या मागील
भागात दुखते, शिसे ठेबल्याप्रमाणे जड होते, एखाद्या वस्तूकडे एकटक
पाहिल्याने जास्त. डोक्या डोळ्यावर मधुनमधुन दुखते व त्यावेळेत उजवा
हात वरून खाली बघिर होतो व बोलता येत नाही. केस उभे राहिले आहेत
असे वाटते.

डोळे :- वस्तूचा अर्धा भाग दिसतो. वसले असताना डोळे यकल्यामुळे मिटतात.

कान :- बोलण्याचा आवाज सहन होत नाही. कानाच्या मागील हाडाच्या उंचवट्यापासून मानेपर्यंत दुखते-स्पर्श केल्याने जास्त. बहिरेपणा. दूरच्या आवाजाने डोके दुखावयास लागते.

नाक :- नाकातून रक्त पडते. शिंका येतात.

चेहरा :- काळसर किंवा चमकणारी लाली येते. पंजे गार व तहान लागत नाही. ओठावर खपल्या बसतात, भेगा पडतात व ते हुळहुळे होतात तोंड वासलेले. उन्हामुळे चेहऱ्यावर पुटकुळ्या येतात.

तोंड :- कोरडे. जीभ जड, ताडलेली, आकसलेली किंवा भाजल्याप्रमाणे दिसते. जिभेवर खोल व्रण पडतात, आत टणक गाठी येतात. जिभेच्या कडा निळसर लाल. तोंड येते. आंघट किंवा गोड खाल्याने दातातून कड्या येतात. दातावर कीट साचते. हिरड्या सुजलेल्या. रक्त येते.

घसा :- कोरडा व छातीत आग होते, शिळण्याचा प्रयत्न केला तर आचकें येऊन गुदमरल्यासारखे होते. शिळण्याची क्रिया आपोआप होते.

जठर :- मांस खाण्याचा तिटकारा. जठरातील आम्लत्व कमी होते, त्यामुळे खालेले अन्न पचत नाही.

उदर :- भरपूर शौचास न कळत होते. लघवी करताना किंवा वात सरताना शौचास नकळत होते. लघवी करताना गुदद्वार बाहेर येते. अतिशय हुळहुळी मूळव्याध, शेकल्याने कमी होते. गरोदरपणी मूळव्याध होते; मोड निळसर, फटत व भयंकर टोचणारे. थोडे जरी अन्न खाले तरी उदर भरल्यासारखे वाटून फुगते. विटाळसेपणी गुदद्वार हुळहुळे होते. उदरात व जठरात पोकळ झाल्यासारखे वाटते, सकाळी व शौचानंतर.

मूत्रेन्द्रिये :- मूत्राशयाच्या स्नायूंच्या शक्तीची क्षीणता. लघवी सुटण्याकरता इतके कुंभावे लागते की गुदद्वार बाहेर येते. लघवी लवकर सुटत नाही. शौचास होतानाच लघवीला होते. लघवी रात्रंदिवस भरपूर होते, वात सरताना लघवी जा होते.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- विटाळसेपणी गुदद्वार हुळहुळे होते. जननेन्द्रियावर व्रण पडतात.

हृदय :- नाडीचे ठोके प्रत्येक तिसऱ्या ठोक्याला थांबतात. नाडी भरलेली, मऊ; अशक्त, जलद.

हातपाय :- हातापायाची बोटे लाल, सुजलेली व आग होते. मांड्या शिणल्या-प्रमाणे वाटतात. चालताना लटपटल्यासारखे वाटते. टाचेच्या स्नायुबंधात दुखते. हाताच्या आंगठ्याच्या बुडाशी लिहिताना पेटके येतात, हलविल्याने कमी होतात.

त्वचा :- पंज्यांच्या मागील बाजूस पापुत्रे बसल्याप्रमाणे उगवण येते. म्रणात चालताना दुसदुसते. उन्हामुळे त्वचेवर पुटकुळ्या येतात. उन्हामुळे झालेला दिसव.

पंजर :- पहाटे अंधरुणात असताना अंग गार होते. तापात अंगाची अतिशय आग होते व त्यामुळे पांघरूण घ्यावेसे वाटत नाही, अतिउत्तर, नाडी मधुन मधुन थांबते, बहुधा ३ न्या ठोक्याला.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जं हो :- स्पर्श; पावसाळपात; चालताना; गार पेयाने; आंघोळ केल्याने; बसल्याने; मनुष्याच्या आवाजाने.

जं बा :- हालचाल; उष्णतेने; डाव्या कुशीवर निजल्याने.

संबंधी औषधे :- बॅटि; त्रायो.

२५२. म्युरेक्स Murex

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम स्त्रीजननेंद्रियावर होतो. शरीर अकाली थकलेले, अशक्तपणा. शीण. घाबरट, आनंदी, प्रेमळ स्त्रिया. पळून रहावेसे वाटते पण त्याने बरे वाटत नाही, त्रास होतो.

मानसिक :- भीती व काळजी वाटते. धुपणीचा खाव चालू असला म्हणजे मानसिक स्थिती चांगली असते. अतिशय उदासीन, खिन्न.

डोके :- मागील भागात पिळल्यासारखे वाटते, वर हात ठेवल्याने किंवा डोके मागे वाकविल्याने बरे वाटते.

नाक :- गार. सर्वदिवस, त्रासदायक भावना.

जठर :- एकसारखी खा खा; खाण्यानंतर सुद्धा भूक असते. पोटात गळून गेल्याप्रमाणे वाटते.

मूत्रेद्रिये :- लघवीला वारंवार जावे लागते, विशेषतः रात्री. लघवीला जटामांसी-सारखा वास येतो लघवी होताना थोडे रक्त जाते.

रुजिजननेंद्रिये :- इंद्रिये ते उदरातून स्तनापर्यंत वेदना होतात, टोचते; किंवा डावे रजःपिंड ते उजवे स्तन किंवा उजवे रजःपिंड ते डावे स्तन अशा वेदना होतात. कामोन्माद, जननेंद्रियाना जरा स्पर्श शाला की संभोगाची इच्छा प्रबळ होते. गर्भाशय वेदनायुक्त हुळहुळे होते; खाली ओढ लागल्याप्रमाणे वेदना होतात; गर्भाशय असल्याची जाणीव होते. पायाची घट्ट आढी घालून बसणे भाग पडते. विटाळ भरपूर जातो, आत गाठी पडतात. धुपणी दाट, पिवळी, हिरवी, रक्तमिश्रित. धुपणी व मानसिक लक्षणे आलंदुन पालटून होतात. ओटीपोटात एका हुळहुळ्या जागेवर काहीतरी दाबले जात आहे असे वाटते- बसल्याने जास्त होते. विटाळसेपणी स्तनात दुखते. स्तनाची गुल्मे.

पाठ :- कंवर दुखत चालवेसे वाटते पण चालण्याने कंवर जास्त दुखते.

त्वचा :- पित्ताच्या गांधी. कोरडी, इतकी की फुटेल असे वाटते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- स्पर्श; उन्हात; बसल्याने; बाळा शाल्याने. निजल्याने.

ब वा :- विटाळशी होण्याच्या अगोदर. खाण्याने. दाव. आधार. डोके मागे वाकविल्याने.

संबंधी औषधे :- प्लॅटि; लिलि-ट्रि; सेपि.

२५३. युआनिमस Euonymus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम यकृत, मूत्रपिंड; डावी ते उजवीकडे यावर होतो. मुंग्या येतात विशेषतः पाठीला. घेरी कपाळात जाणवते, वर उचलून पुढे टकल्याप्रमाणे वाटते. भुवयावर दाबल्यासारखे वाटते; त्यामुळे डोळे दाबल्यासारखे वाटतात. यकृत मोठे होते; पित्ताचे खडे होतात; वैत्रीजवळ वेदना होतात. शौचास भरपूर होते व त्याचे रंग रूप बदलत जाते किंवा अनेक रंगी शौचास होते. शौचास रक्त पडते. लघवी मडमडून होते. लघवीतून अल्बुमिन जाते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- खाण्याने. संध्याकाळी.

ब वा :- गार वाऱ्यात; दाबल्याने.

२५४. युपेटोरिअम परफॉलिएटम

Eupatorium Parfoliatum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम हाडे; जठर; यकृत; डोक्यामागील भाग; स्नायू- छातीचे, पाठीचे; हातापायांचे यावर होतो. हाडांत फुटल्याप्रमाणे भयंकर ठणका लागतो. मार लागल्याप्रमाणे हुळहुळपणा व ठणका विशेषतः पाठीत. अस्वस्थपणा, थंडी वाजते व मळमळते. सर्दी. इन्फ्लुएन्झा. पित्तप्रकोप; डोळे, चेहरा, ओकारी पिवळी. अवास्तपणा. दारु पिऊन दासळलेली प्रकृति.

मानसिक :- कण्ठणे, अंगाला ठणका लागल्यामुळे.

डोके :- घेरी, डावीकडे शोकांडे जातात, उजव्या कुशीवर निजल्याने जास्त होतं, ओकारी झाल्याने बरे वाटते. डोके हुळहुळे होऊन दुसदुसते विशेषतः डोक्याच्या मागील भागात. वातरक्ताच्या वेदना व डोकेदुखी आलटुन पालटून होते. अर्धशिशी. डोक्याला घातूची टोपी घातली आहे असे वाटते. दर तिसऱ्या किंवा सातव्या दिवशी येणारी डोकेदुखी.

डोळे :- हुळहुळे होऊन ठणकतात, डोके दुखत असताना. पिवळे.

नाक :- शिंका येतात. सर्दी, सर्वांग ठणकणे.

चेहरा :- एकाएकी गालाचे (उजव्या) स्नायू आखडतात.

तोंड :- जीभ पिवळी. चव कडू. कोपऱ्यात भेगा पडतात.

जठर :- अतिशय तहान लागते पण पाणी प्याले तर कडू पित्ताची ओकारी होते किंवा थंडी वाजते. ओकारी व जुलाबात नुसते हिरवे व भरपूर पित्तच पडते. ओकारी होण्याच्या अगोदर तहान लागते. शौचास पांडुरके होते. आइसक्रिम खावेसे वाटते. उचकी लागते. त्रासदायक वेदना ओकारी झाल्याशिवाय थांबत नाही. घट्ट कपडे त्रासदायक होतात. यकृत हुळहुळे.

सूक्ष्मद्रिये :- लघवी कधी भरपूर होते कधी थोडी होते.

श्वसनद्रिये :- आवाज बसतो विशेषतः सकाळी. कंठात गुदगुल्या होऊन वेदनायुक्त खोकला येतो. खोकताना डोक्यात दुखते व छाती धरून ठेवावी लागते. छाती हुळहुळी होते, आत खवखवल्याप्रमाणे वाटते. पोटावर निजल्याने खोकला कमी होतो.

हृदय :- अगदी लहान जागेत आहे असे वाटते.

पाठ :- मार. लागल्याप्रमाणे पाठीत ठणका लागतो. खालून वर ठणका लागतो.

हातपाय :- हाडात फूट लागते, स्नायू हुळहुळे होतात. हात व मनगटे ठणकतात. पायाचा आंगठा सुजतो. वातरक्त. पायाना विशेषतः पावले व घोटे याना जलयुक्त सूज येते (हिवतापानंतर) पायाच्या बोटांच्या सांध्यावर वेदनायुक्त गाठी येतात.

ज्वर :- तहान लागते किंवा मळमळते नंतर जोराची हुडहुडी भरते, पाठीच्या खालच्या भागातून थंडी वाजण्यास सुरवात होते. थंडीनंतर किंवा तापात कडू ओकारी होते. तापात अंगाची आग होते. घाम थोडा येतो. घाम आल्याने बरे वाटते पण डोके दुखणे कमी होत नाही. सर्वांग ठणकते. हिवताप. इन्फ्लुएंझा.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थंड वारे. हालवाल- नियमित वेळी- सकाळी ७ ते ९, दर तिसऱ्या किंवा सातऱ्या दिवशी. खोकताना. अनाकडे पाहिल्याने किंवा वासाने.

ब-वा :- चित्ताची ओकारी झाल्याने. घाम आल्याने. पोटावर निजल्याने. बडबड केल्याने.

सहाय्यक औषधे :- नेट्र-मू; सेपि.

संबंधी औषधे :- नक्ष-व्हा; ब्रायो.

२५५. युपेटोरिअम पुरपुरिअम

Eupatorium Purpurium

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मूर्त्रेद्रियावर होतो. थंडी व वेदना खालून वर जातात. नपुंसकत्व व बंध्यात्व. घरी असूनसुद्धा घरी जावंसे वाटते. डोके डाल्या बाजूम दुखते व घेरी येते. मूत्रपिंडात ठणका लागतो. मूत्राशयात व मूत्रमार्गात लघवी करताना आग होते. मूत्राशय तुंबल्यासारखा वाढून एकसारखे लघवीला होईल होईलसे वाटते. लघवी थोडी थोडी व कष्टाने होते, गरोदरपणी, खडबडीत रस्त्यावरून गाडीतून गेल्याने. रजःपिंडाची क्रिया योग्य न झाल्यामुळे आलेले बंध्यात्व. मूत्रपिंडाचा शोथ, लघवीला भरपूर होते, बहुमूत्रता. लघवी दुधासारखी पांढरी. लघवी सुवासिक. स्त्रियांचे लघवीचे उपद्रव. जननेंद्रिये (योनिद्वार) ओलसर आहेत असे वाटते. लघवीतून अल्बुमिन जाते.

जलयुक्त सूज, नाळगुद व त्याने उत्पन्न झालेला दमा. लघवीची धार बारीक. पाठीत व कमरेत जडपणा.

जा. हो :- हालचाल. स्थिती बदलल्याने.

२५६. यूफोरबिअम Euphorbium

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्लेष्मल त्वचा; हाडे; दात व त्वचा यावर होतो. अंतर्गत आग, हाडात- विशेषतः रात्री. हाडे कुजतात. खाव वाहतात व त्यामुळे कोरडेपणा आल्यासारखा वाटतो. लुले पडल्याप्रमाणे अशक्तपणा येतो विशेषतः सांध्यात. शोथ हळुहळु वाढत जातो. कॅन्सरच्या वेदना, असह्य आग. प्रत्येक वस्तु आहे त्यापेक्षा मोठी आहे असे वाटते. एकसारख्या शिंका येतील असे वाटते पण चांगल्या येत नाहीत. सर्दी होते, नाक मुजते. पिनस खाव करवडणारा. तोंड आवून कुजकट चरबीने माखले आहे असे वाटते. खूप खारट लाळ गळते. गार पाण्याची तहान लागते. दात दिसूळ होऊन त्यांचे तुकडे पडतात. दात एकमेकाशी स्क्रूने बसविले आहेत असे वाटते. खोकताना पोटाच्या खळीतून छातीच्या दोन्ही बाजूस टोचते. कढत अन्न गिळल्याप्रमाणे छातीत गरम झाल्यासारखे वाटते. छावर - मोठमोठे माजल्यासारखे पिण्डे फोड घेतात विशेषतः उजव्या बाजूस. श्लेष्मल त्वचेचे धावे. अतिज्वर.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- असताना. विश्रांतीने. हालचालीच्या सुरवातीस. पारा.

ज जा :- तेल लावल्याने. गार पाण्याने हालचाल.

संबंधी औषधे :- नाय-अॅसि; सल्फ.

२५७. युप्रेसिआ Euphrasia

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम डोळे; नाक; व छाती यावर होतो. खाव पाण्यासारखे करवडणारे व भरपूर. पू करवडणारा.

डोके :- दुखत असताना नाका-डोक्यातून पाणी येते.

डोळे :- डोळ्यातून एकसारखे पाणी येते, पाणी भरपूर कढत किंवा करवडणारे, मोकळ्या हवेत, निजल्याने किंवा खोकताना जास्त. डोळे

पाण्यात तरंगत आहेत असे दिसते. डोळ्यापुढे केस लोंबत आहे असे वाटते, सारखे पुसावेसे वाटतात. एकसारखे मिचकाविणे, मोकळ्या हवेत जास्त होते. काळ्या बुबुळावर बारीक फोड येतात. सारा. खोकताना किंवा निजल्याने डोळ्यातून पाणी जास्त येते. अश्रूमुळे रोगण लावल्याप्रमाणे डाग पडतात; उजेड सहन होत नाही. पापण्या घट्ट मिटलेल्या. डोळ्यात दाबून कापल्याप्रमाणे वेदना होतात. डोळ्यातील पू चिकट. पापण्याचा कडा लाल होऊन आग होते व कंड सुटते. डोळे लालबुंद होतात. डोळे येतात, गोवरात, विटाळाऐवजी. जीर्ण डोळेदुखी. मोतिबिंदु तयार होतात. डोळ्यातून पाणी येते.

नाक :- नाकातून भडभडून पाणी येते पण ते बिन करवडणारे असते.

जठर :- खाकरताना ओकावयास होते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळ एक तास किंवा एकच दिवस जातो. विटाळ बंद होतो व पाळीच्या ऐवजी डोळे येतात.

श्वसनेंद्रिये :- खोकला ओला, फक्त दिवसाचाच कफ पडतो, खोकला रात्री निजल्यानंतर कमी होतो, डांग्या खोकला-डोळ्यातून पाणी येते.

श्लोप :- मोकळ्या हवेत चालताना एकसारख्या जांभ्या येतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- सूर्यप्रकाशात. वाज्यात. उष्णतेने. खोलीत. संध्याकाळी.

ब वा :- मोकळ्या हवेत. डोळे मिचकावण्याने. डोळे पुसण्याने.

संबंधी औषधे :- सेपा.

२५८. युरेनिअम नायट्रिकम Uranium Nitricum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मूर्चेन्द्रियावर होतो. मूर्चपिंडाचा शोथ; मधुमेह; यकृताची विकृति; रक्तदाब वाढतो. अतिशय शरीर वाळते, थकवा येतो. जलयुक्त सृज, जलोदर नाळगुद अतिशय तहान लागते, मळमळ, ओकावयास होते. अतिशय भूक लागते, खाण्यानंतर पोटात वात धरतो; जठरात आग होते. जठरातील व्रण. लघवीला भरपूर होते. लघवी होताना मूत्रमार्गात आग होते. लघवी आवरून धरली तर वेदना व्हावयास लागतात. लघवीला न कळत होते. नपुंसकत्व पण रात्री स्वप्नावस्था होते.

२५९. रॅटेन्हिया Ratanhia

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम गुब; गुबद्वार; स्तनाग्रे व वात यांवर होतो. रक्तस्राव. आवळल्यासारखे वाटणे. भेगा पडतात. स्त्रियांना नाजुकपणामुळे वारंवार वाखा होत असेल तर या औषधाचा शक्तिवर्धक म्हणून उपयोग होतो.

डोके :- मेंदू कपाळातून बाहेर पडेल असे वाटते. शौचाच्या वेळी कुंथताना डोक्यात फुटल्याप्रमाणे वेदना होतात.

डोळे :- पापण्या ताटल्यासारख्या वाटतात.

तोंड :- दातातून गार बारे येत आहे असे वाटते. रात्रीचे दात दुखतात, निजल्याने जास्त दुखतात त्यामुळे चालावे लागते. उज्या बाजूस कोळिष्ठके चिक्कली आहेत असे वाटते.

जठर :- तीव्र स्वरूपाची वेदनायुक्त उचकी. जठरात चाकूने कापल्याप्रमाणे वेदना होतात, देकर आल्लाने बरे वाटते.

उदर :- गुद आवळल्यासारखे वाटते किंवा आत धारेचे तुकडे (काचचे) आहेत असे वाटते; अतिशय कुंथावे तेव्हा शौचास होते, नंतर बराच वेळपर्यंत आत ठणका लागतो व आग होते; गार पाण्याने बरे वाटते. गुदद्वाराला भेगा पडतात. त्यामुळे आवळल्यासारखे वाटून भाजल्याप्रमाणे आग होते. गुदद्वार कोरडे किंवा कंड सुटते. बारीक कृमि पडतात. जंत. मूळव्याध. शौचातून किंवा तसेच रक्त पडते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- अंगावर पाजणाऱ्या स्त्रियांच्या स्तनाग्राना भेगा पडतात. गरोदरपणी रात्री उठून चालणे भाग पडते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- रात्री. उष्णतेने. काळजीने. श्रमाने, स्वर्श. शौचास कुंथताना.

ब वा :- गार पाणी लावल्याने. मोकळ्या हवेत चालण्याने. कटत पाण्याने.

संबंधी औषधे :- नाय-अॅसि; पिओनि.

२६०. रॅननकुलस बल्बोसस Ranunculus Bulbosus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मज्जातंतू; स्नायू; डोळे; छाती; त्वचा हातापायांची बोटे; व डावी बाजू यावर होतो. वेदना- टोचल्याप्रमाणे,

भोसकल्याप्रमाणे. एकदम तीव्र कळा येतात त्यामुळे डोळ्याला पाणी येते, व कापरे भरते, स्वस्थ राहवत नाही. आग, चुणचुण, भार लागल्याप्रमाणे हुळहुळपणा, किंवा खोल सण पडून होत असल्याप्रमाणे वेदना. कंप. फुगल्याप्रमाणे वाटणे. दारू पिण्याचे, दुखापतीचे दुष्परिणाम. सर्वांगात धके बसतात. लहान जागा हुळहुळ्या होतात. वार व स्पर्श सहन होत नाही. एकदम अशक्तपणा वाटून मूर्च्छा येते. अशक्तपणा व झोकाडे जाणे विशेषतः दारूड्यांचे. जून गव्हाची वात फफरे; दारूड्यांचे. ओला कपडा ठेविला आहे असे वाटते, विशेषतः छातीवर, माकळ्या हवेत गेल्याने जास्त वाटते.

मानसिक :- भांडखोर. रागामुळे अंग कापते. भूतांची अतिशय भीती वाटते, विशेषतः संध्याकाळी, त्यावेळेस एकटे असण्याची भीती वाटते. उदासीनता; मरावेसे वाटते. दारूड्यांचा वात व उचकी.

डोके :- डोक्याच्या कातडीत मुंग्या आल्यासारखे वाटते. डोके फुगून मोठे झाल्यासारखे वाटते.

डोळे :- धूर गेल्याप्रमाणे चुणचुणतात, दिवसा व रात्री दिसत नाही. फाळ्या बुडुळावर वेदनायुक्त बारीक फोड येतात, उजेड सहन होत नाही, डोळ्यातून पाणी येते. डोळे फिरविताना दुखतात. वस्तूचा अर्धा भाग दिसतो; गरोदरपणी.

नाक :- आत मुंग्या येतात, गुदगुल्या होतात, खाकरून व नाक शिकरून त्या कमी करण्याचा प्रयत्न करणे.

तोंड :- टाळा खाजतो-खाजवावेसे वाटते. लाळ वाढलेली. घशात खालपर्यंत खरवडल्यासारखे वाटून आग होते. ओठाना पेटके येतात, आचके येतात.

उदर :- उदराला स्पर्श सहन होत नाही. चिमटे घेतल्याप्रमाणे वेदना होतात. छातीतील व उदरातील वेदना आलटून पालटून होतात. दोन्ही कुशीत मार लागल्याप्रमाणे वाटते. दारूड्यांची उचकी.

श्वसनेंद्रिये :- श्वासोच्छ्वास जड व काळजीयुक्त. छातीत (दोन्ही बाजूंस) तीव्र कापल्याप्रमाणे किंवा टोचल्याप्रमाणे वेदना होतात. मोकळ्या हवेत चालताना, गार हवा आत गेल्याने छाती गार झाल्यासारखी वाटते किंवा छातीला ओले फडके गुंडाळले आहे असे वाटते. बरगड्यामधील स्नायूत वेदना होतात. प्लुरिसी. रागामुळे दम लागतो.

पाठ :- तिकोनी हाडाच्या आतील कडजवळ दुखते, वाकून बसल्याने, विणकाम करताना, टाईप करताना, पिआनो सारखी बांधे वाजविताना जास्त. तिकोनी हाड चिकटलेले.

हातपाय :- तळहात खाजतात. हातांच्या बोटांना सुंग्या, गुदगुल्या होतात.

त्वचा :- वेदनायुक्त पुटकुळ्या येतात. फोड निळसर, आतून करवडणारी लस येते. टणक खपल्या बसतात. आग होते; अतिशय कंड सुटते, स्पर्शाने जास्त. नागीण.

उखर :- थंडा वाजण्याची प्रवृत्ति.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- हवा- दमट, गार, मोकळी. झुळुक. हवेतील फेरबदल. शरीराच्या स्थितीत फेरबदल. बारू. संध्याकाळी. हालचाल- हातांची. श्वास आत घेतल्याने. स्पर्श. खाण्याने. भीती. मनस्ताप. पाऊस व वादळ. हातपाय ताणल्याने.

थ वा :- उमे राहिल्याने,

संबंधी औषधे :- कॅन्था; व्हस-टा.

२११. रैननकुलस स्क्लेरेटस Ranunculus Scleratus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम छाती; त्वचा; टाळू व उजवी वाजू पाचर होतो. करवडणे, हुळहुळपणा किंवा आग-वृणवृण. कुरतडल्याप्रमाणे लक्षणांप्रमाणे वेदना. वेदनामुळे मूर्च्छा येते किंवा दम लागतो. आचके बसतात.

मानसिक :- आळस, मानसिक काम करावेसे वाटत नाही.

डोके :- टाळूत किंवा दोन्ही कानशिलात गुडदी आहे असे वाटते. कुरतडल्याप्रमाणे वेदना होतात. कातड्यात कंड व चावल्यासारखे वाटते.

नाक :- सर्दी होते, शिंका येतात व लघवी होताना आग होते.

तोंड :- दात बघिर. जिमेवर रंगीबेरंगी चट्टे (नकाशाप्रमाणे). जिमेची आग होते व हुळहुळी होते.

उदर :- रात्री १२ नंतर मळमळते. बेंबीखाली पाचर मारली आहे असे वाटते. यकृताच्या जागी दुखते व त्यावेळेस जुलाब होतील असे वाटते.

अस्त्रेन्द्रिये :- बरगडधामध्ये पाचर मारली आहे असे वाटते. छातीच्या मध्यभागी आग होते व हुळहुळे झाल्यासारखे वाटते. हृदयाजवळ पाचर मारली आहे असे वाटते.

हातपाय :- लहान सांधे धरतात. गुडघ्यात कुरतडल्याप्रमाणे वेदना होतात.

घट्टे पडलेल्या जागी आग होऊन हुळहुळते, लोंबकळत ठेवल्याने जास्त.

झोप :- भयंकर स्वप्ने पडतात, प्रेतांची, सापांची, लढाईची वगैरे.

त्वचा :- पिवळे फोड येतात. भाजल्याप्रमाणे मोठाले फोड येऊन आतून करवड-
णारी लस येते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- संध्याकाळी. हालचाल. दीर्घ श्वास घेतल्याने. स्पर्श.

हातपाय, लोंबकळत ठेवल्याने.

ब वा :- मध्यरात्री नंतर.

संबंधी औषधे :- आरम-ट्रा; आर्से.

२६२. रॅफेनस (काळामुळा) Raphanus

सर्वसाधारण :- या औषधामुळे पित्त व लाळ वाढते. पांथरीत व यकृतात टोचते.

गोळा आल्यासारखे वाटते विशेषतः गर्भाशयातून वर घशापर्यंत व तो कढत असतो. अतिशय वात धरून उदर नगान्याप्रमाणे फुगते; वात कोंडतो, खाली वर सरत नाही. उदरावर शस्त्रक्रिया केल्यानंतर वात धरून त्यामुळे वेदना होतात. ओकारीत मळ पडतो. स्त्रियांना मुलांचा विशेषतः मुलींचा तिडकारा वाटतो. कामोन्माद, वैषयिक वासना प्रबळ झाल्यामुळे झोप येत नाही. लघवी भरपूर होते, दुधासारखी दाट पांढरी; किंवा पाणी पिण्याच्या मानाने कमी होते. छातीच्या मध्यभागी जड गोळा बसला आहे असे वाटते आणि गारवा वाटतो. हिस्टेरिआ. एक पाऊल गार.

२६३. रुमेक्स Rumex crispus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम कंठ; श्वासनलिका; गळ्याची खळगी; आतडी; त्वचा; सांधे; छाती (डावी बाजू); घोंटे व डावी बाजू यावर होतो. इलेष्मल त्वचा कोरडी व हुळहुळी. चिकटपणा व आग. प्रत्येक वेळेस सर्दी झाली की सांधे धरतात. तात्र वेदना. लठ्ठपणा. खाव वाढलेले विशेषतः डोळे, नाक, श्वसनोद्विग्रे या भागातून. अनेक प्रकारच्या वेदना होतात व त्या एके ठिकाणी कायम रहात नाहीत.

मावसिक :- चेहऱ्यावर गंभीरपणा व खिन्नता. आजुबाजूच्या परिस्थितीच्या बाबतीत उदासीनता.

डोके :- डाऱ्या बाजूस चमका मारतात.

डोळे :- घरात डोळ्याची आग होते; सकाळी फुगतात.

नाक :- सर्दी होते, सारखे नाक गळत राहते व मधुनमधुन जोरजोराने शिंका येतात. नाकाचा मागील भाग कौरडा. कंठ घशापर्यंत येते.

चेहरा :- तारवटल्याप्रमाणे. उभे राहिल्याने फिकट होतो.

घसा :- एकसारखा चिकट कफ खाकरून काढावा लागतो. घसा पोकळ झाला आहे असे वाटते. घशात गोळा आहे असे वाटते, व तो गिळताना खालीवर होतो, खाकरल्याने कमी होत नाही.

जठर :- अतिशय भूक लागते. खाण्यानंतर डाव्या स्तनात दुखते. बोळण्याने त्रास होतो. जठरात वेदना होताना पाठीत ठणका लागतो, दीर्घश्वास घ्यावासा वाटतो. पोटाच्या खळीत जड होऊन ठणका लागतो, पाठीपर्यंत जातो, गुदमरल्यासारखे वाटते.

उदर :- वात धरून आवाज होतो. सकाळी (५ ते ९) घाई होऊन बुगंधी, भरपूर पिंगट, पाण्यासारखे जुलाब होतात व त्यावेळेस खोकला येतो विशेषतः क्षयात. वैश्रिजवळ सुंग्या येतात, दुर्गंधिवात सरल्याने बरे वाटते. गुदात कंड सुटते व आत काटकी आहे असे वाटते.

मूर्चेन्द्रिये :- एकदम लवचील लागते; नकळत होते; खोकताना.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- उजऱ्या रजःपिंडापासून मागे पाठीपर्यंत दुखते. डाव्या स्तनाखाली दुखते. हृदयाजवळ छातीत टोचते, आग होते; दीर्घ श्वास घेतल्याने जास्त.

श्वसनन्द्रिये :- गुदमरल्यासारखे वाटते. शोपेच्या वेळेस रात्री दम लागतो. गळ्याच्या खळीत पिसाने किंवा धुळीने गुदगुल्या झाल्यासारखे वाटून खोकला येतो किंवा प्रत्येक गार वाऱ्याच्या श्वासागणिक एकसारखा खोकला येतो- तोंड मिटल्याने, तोंडावर हात ठेविल्याने, किंवा डोक्यावरून पांघरूण घेतल्याने कमी होतो. भरपूर फेसाळलेला, पातळ, तोंड भरभरून कफ पडतो. खोकला बोलताना व रात्री ११ वा. जास्त येतो. मुंकल्याप्रमाणे खोकला. गळ्याच्या हाडाखाली (डाव्या) दुखते, हुळहुळे झाल्यासारखे वाटते किंवा आग होते, तेथे गार वारे शिरत आहे असे वाटते; खाकरताना जास्त. छातीच्या मध्ये चपट्या हाडाखाली दुखते. छाती हुळहुळी.

हृदय :- थांबल्यासारखे वाटून नंतर सर्व छातीत जोराने दुसडुसावयास लागते.

पाठ :- खोकताना डाव्या खांद्यात दुखते किंवा हात वर करताना डाव्या खांद्यात दुखते. उजवे तिकोनी हाड दुखते. घोठ्यात व पावलाना मधुन मधुन पेटके येतात, खोकताना पंजे गार होतात.

त्वचा :- अंग उघडे झाल्याने खाजावयास लागते. पाठीवर पुटकुळ्या येतात (तरुणपणी). वारे लागल्याने सर्व पाय खाजावयास लागतात. पितांच्या गांधी, एकसारखी कंड.

शोष :- एकदम गुंगी येते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- गार हवा नाकात ओढल्याने; गार मोकळी हवा, शीतगारी हवा. उघडे झाल्याने. रात्री. दाबल्याने. श्वासनल्लिकेवर दाबल्याने. बोलण्याने. दीर्घश्वास किंवा अनियमित श्वास घेतल्याने.

ज वा :- तोड झाकल्याने. पांघरुण घेतल्याने.

संबंधी औषधे :- काल्टि; सेनेगा.

२६४. रुटा Ruta Graveolens

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम डोळे; सांधे; स्नायुबंध; मनगट; घोडे; पाठ (कंवर); गर्भाशय व त्वचा यावर होतो. गार लागल्याप्रमाणे हुळहुळपणा, ठणका व अस्वस्थपणा, शोण येऊन शरीर दुखते. जडपणा. कपाळावर ओझे आहे असे वाटते किंवा पावलाना जड ओझे लोंबत आहे असे वाटते. खरखरीत पण बोथट पांजर मारल्याप्रमाणे वाटते, नाकात, डोक्यात वगैरे. टणक आवाळ. हालचाल करणे अशक्य होण्याइतका ताठपणा. अवयव वेडेवाकडे होणे. सांध्यात स्नायुबंधात गाठी होतात. संघिवात. कुरतडल्याप्रमाणे बेडना. आग. लचकणे, मुरगाठणे. हाडांच्या दुखापती विशेषतः ठेकल्याने झालेल्या. हाडे दिसूळ होतात; हाडे मोडणे. ओशी नेल्यामुळे होणारे दुष्परिणाम. लचक भरलेल्या भागात नंतर लुलेपणा येतो. ज्या बाजूवर भार पडला असेल तो भाग हुळहुळा होतो.

मानसिक :- असंतुष्ट स्वतःविषयी व दुसऱ्याशी. आपल्याला कोणीतरी फसवित आहे अशी कल्पना. चिडखोर, मांडखोर, विरुद्ध बोलणे, करणे.

डोके :- डोळ्यांच्या श्रमाने डोके दुखावयास लागते. वाचताना चमका मारतात. लिळा मारल्याप्रमाणे ठणका लागतो.

डोळे :- लाल, कढत, आग होते. डोळ्यातून पाणी येते. डोळे दुखावयास लागतात— शिवताना, बारीक अक्षरे वाचताना. वृष्टि संद, आतील कोपरे खाजतात. खालची पापणी लवळवते, ती थांबल्यानंतर डोळ्यातून पाणी येते.

फान :- आत लकडाचा तुकडा आहे असे वाटून दुखतो.

नाक :- घाम येतो. रक्त येताना बुंध्याशी दाबल्याप्रमाणे दुखते.

तोंड :- चव लाकडाप्रमाणे. जिभेत पेटके येऊन बोलण्यात अडथळा येतो.

जठर :- खाताखाता एकदम मळमळावयास लागून अन्न ओकून पडते. आग, कुरतडल्याप्रमाणे वेदना. ओझे उचलल्यामुळे आलेले अग्निमांद्य, पचनक्रिया विवडते. बर्फाचे पाणी प्यावेसे वाटते. जठरात ताणल्यासारखे वाटते, दूध प्याल्याने बरे वाटते.

उदर :- पाथरी मोठी होते, व दुखते. कुंथल्याशिवाय शौचास होत नाही. शौचाबरोबर रक्त पडते. शौचास होईल असे वाटते परंतु नुसतेच गुब बाहेर येते. बाळंतपणानंतर गुदद्वार बाहेर यावयास लागते. ओणवे झाल्याने गुदद्वार बाहेर येते. बसले असताना गुदात फाडल्याप्रमाणे टोचते. गुदाचा कॅन्सर. ओणवे झाले की शौचास होते. गुदात मळमळ जाणवते. गुद बारीक होते.

मूत्रेन्द्रिये :- मूत्राशयसारखा भरल्यासारखा वाटतो, किंवा बरखाली होत आहे असे वाटते.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- करवडणारी धुपणी, विशेषतः अनियमित पाळ्यामुळे किंवा विटाळ बंद झाल्यामुळे.

श्वसेन्द्रिये :- छाती घट्ट होऊन दम लागतो. दाट, पिवळा कफ पडल्यानंतर छातीत अशक्तपणा वाटतो. मध्यभागी हाडात एका जागी दुखते.

पाठ :- कंठ अशक्त, मार लागल्याप्रमाणे ठणका. कमेरेच्या सांध्यात व पायाना मार लागल्याप्रमाणे ठणका लागतो. विशेषतः सकाळी. तळहातात टणक आवाळू. सहज अडखळणे. कटिशूल.

हातपाय :- पाय लांब करताना मांड्या मोडल्याप्रमाणे वाटतात. हाडात खोल वेदना होतात त्यामुळे चालणे भाग पडते. गृध्रसीवात रात्री निजल्याने जास्त वेदना होतात, दिवसा बरे असते. स्नायुबंधात टणक गाठी येतात, स्नायुबंध हुळहुळे. सांध्याजवळ पोकळ गुल्मे येतात. पाऊलांच्या हाडात दुखते, जमिनीवर जोराने पाऊल टाकता येत नाही. सांध्यात कटकट आवाज होतात, मोकळ्या हवेत चालताना जास्त. पाऊल, हातापायांची बोटे आखडतात. खुर्चीवरून

उठताना पायातील शक्ती गेली असे वाटते, प्रयत्नपूर्वक उठावे लागते. पाठीत उसण भरली तर पायातील शक्ती नाहीशी होते. चढता-उतरताना पाय अशक्त वाटतात. टाचेचा स्नायुबंद आखडल्यासारखा वाटतो.

त्वचा :- कंड सुटते, खाजविण्याने त्वचा सोलवटते. चपट्या चामखिळी. त्वचा हुळहुळी होते. चालण्याने, गाडीतून गेल्याने त्वचा सहज हुळहुळी होते. विशेषतः मुलांची.

ज्वर :- चेहऱ्याची त्वचा तप्त झाल्यासारखी वाटते. उष्ण लहरी येतात.

श्लोप :- बारंबात जाग येते. गुंतागुंतीची स्वप्ने पडतात. जांभया देणे आळोखे-पिळोखे देणे व हात लांब करणे.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- अतिशय, ओक्षे उचलणे वगैरे. **डोळ्याचे श्रम.** दुखापती. लचकणे. थंडी; थंड हवा; थंड दमटपणा; थंड वारे. **निजल्याने.** बसल्याने. वाकल्याने. विटाळसेपणी. कच्चे अन्न.

ब या :- पाठीवर निजल्याने. उष्णता. हालचाल. चोळल्याने. खाजविल्याने.

सहाय्यक औषधे :- कॉल्क-फा.

संबंधी औषधे :- आर्नि; फायटो; रॅनन-स्कि; सिंफाय.

२६५. रेडिअम Radium

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम त्वचा; हाडे; कंबर; पायाचा आंगठा; व बाजू अदलून बदलून, असा होतो. अंगाची कोरडी आग- विस्तवाने भाजल्याप्रमाणे होते त्यामुळे गार हवेची आवड. एकदम वेदना बाजू बदलतात किंवा विजेचे धक्के बसल्याप्रमाणे वेदना होतात, त्यामुळे निजणे भाग पडते. ठणका, सर्वांगात, सांध्यात खोल. अस्वस्थ, चालणे भाग पडते. खोल आवळल्यासारखे वाटणे- सांध्यात, छाती, हृदय वगैरे व त्यावेळेस वारे हवे हवेसे वाटते. बधिरपणा विशेषतः भाग लांब करताना. संधिवात. वातरक्त. अशक्तपणा मरगळणे, थकवा. कुजणे-हाडे वगैरे व्रण. कॅन्सर. श्लोपेत अंगाला विजेचे धक्के बसताहेत असे वाटते. एकसरेचे दुष्परिणाम.

मानसिक :- भीती वाटते, खिन्न. अंधारात एकटेच असण्याची भीती वाटते. सारखे मंडळीत बसावेसे वाटते.

डोके :- जड, घेरी येते व त्यावेळेस डोक्याचा मागील भाग दुखतो. डोळ्यावर (डाव्या) दुखावयास लागून वेदना मागे डोक्याच्या मागील भागापर्यंत जातात. टाळूत व डोक्याच्या मागील भागात दुखून त्याचवेळेस कंठरेत अतिशय ठणका लागतो.

डोळे :- लाल, चुरचुरतात- वाचताना जास्त. डोळ्यात कापसाचे धागे ओहित असे वाटून डोळे चोळावेसे वाटतात.

कान :- कानात बारे शिरल्याप्रमाणे आवाज होतो. पोटावर निजल्याने कमी होतो.

नाक :- कोरडे व कंड.

घसा :- हुळहुळा होऊन कान दुखतात. मिरे खात्याप्रमाणे आत वाटते.

चेहरा :- लाल, वेदना होतात. खालच्या जबड्याच्या कोपऱ्यात (उजव्या) ठणका लागतो. मुरुम येते.

नोंड :- कोरडे, श्वास कडत वाटतो. धातुप्रमाणे चव. जिभेचे टोक चुरचुरते.

जठर :- गोड पदार्थ, आइसक्रिम खावेसे वाटत नाही पण पूर्वी ते आवडत असे. डुकराचे मांस खाण्याची वासना. मळमळ खाण्याने कमी होते.

उदर :- उदरातील वेदना व कानातील आणि छातीतील वेदना आलून पालून होतात. गुद हुळहुळे व बाहेर येते. उदरातील वेदना शीचास शाल्याने किंवा पोटाशी पाय घेतल्याने कमी होतात.

मूत्रेंद्रिये :- लवचील थोडे थोडे व कष्टाने होते; नंतर शिश्न ताठते. मूत्रपिंडाचा शोथ व संधिवात.

पुरुषजननेंद्रिये :- शिश्नात व मांडीच्या आतील बाजूचा, इसब्र कंड सुटते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- कंड सुटते. उजवे स्तन हुळहुळे पण जोराने चोळण्याने बरे वाटते. विटाळ एक दिवस जातो, नंतर रक्तमिश्रित धुपणी जाते. इपिक्कने रक्तसाव थांबला नाहीतर रेडीअमने थांबतो. बाळंतपणानंतरचा विटाळ दुर्गंधि, थोडा किंवा एकदम बंद होतो.

श्वसनेंद्रिये :- कोरड्या खोकल्याचा ठसका. खोकला तंबाखू ओढल्याने जास्त होतो, मोकळ्या हवेत, खाण्याने, उठून बसल्याने व श्रमाने कमी होतो. छातीत दाबल्यासारखे वाटून श्वासोच्छ्वास पुरेसा होत नाही असे वाटते.

हृदय :- हृदयाच्या जागी आवळल्यासारखे वाटते. धडधडून जाग येते. नाडी जलद, अनियमित.

मान पाठ :- मानेच्या मणक्यात दुखते, मोडल्यासारखे वाटते, डोके खाली केल्याने जास्त, ताठ बसल्याने किंवा उभे राहिल्याने बरे वाटते. तिकोनी हाडाच्यामध्ये अशक्तपणा वाटतो. कंबरेत खालून बर वेदना होतात, चालण्याचे, श्रमाने कमी होतात.

हातपाय :- हातापायांना ठणका लागतो विशेषतः सांध्यात जास्त. पायाची बोटे टणकतात. हातपाय टणक व टिसूळ झाले असून ते मोडतील असे वाटते.

त्वचा :- जाड होते, आग होते व कंड सुटते, खाजविल्याने ओखी होते, विथे-पतः चेहरा व जननेंद्रिये. पांढरे पापुद्र, खपल्या कानावर बसतात. इसब. त्वचा जाड होण्याची प्रवृत्ति. घट्ट पडतात. हाताच्या बोटांचा संक्षिवात.

श्रोण :- आगीची स्वप्ने पडतात. स्वप्ने खरी आहेत असे वाटून धाप लागून जागे होणे व हृदयाची धडधड.

ज्वर :- अंतर्गत गारठा वाटून दांत वाजतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- हालचाल, स्मशू केल्यानंतर. आंघोळीनंतर. उठताना. धूम्रपान केल्याने

ब वा:- मोकळी हवा. फडस पाण्याच्या स्नानाने. खाण्याने. गार पेये. एकसारखी हालचाल. निजल्याने. दाबल्याने. श्रोपेनंतर.

संबंधी औषधे :- पल्स; फार्लफ.

२६६. रोबिनिआ Robinia

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम साब व जठर यावर होतो. जळ-जळीतपणा, आंबट चव, जठरातील आम्लत्व वाढते, अतिशय जळजळीत आंबट टेंकरा येतात. ओकारी इतकी आंबट असते की त्यामुळे हात शिवशिवतात किंवा बघिर होतात. तोंडाला पाणी सुटते. जठरात व तिकोनी हाडामध्ये पाठीत आग होते. जठरात पिळल्याप्रमाणे वाटते. शीच आंबुस, घाम आंबुस. जठरातील आम्लत्व वाढल्यामुळे डोके दुखते, व आंबट ओकारी होते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- खाण्याने. रात्री. तेलतूप वगैरे.

संबंधी औषधे :- आयरि; मॅग-का.

२६७. र्हसटॉक्स Rhus Toxicodendron

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम त्वचा-वेहऱ्याची, डोक्याची, जननेंद्रियांची; रक्त; स्नायूबंध; संधे; गाठी--गालगुंड वीरे; मज्जारज्जू; डावी बाजू किंवा डावी ते उजवी बाजू यावर होतो. सांसर्गिक विकार. संधिवात, संधे धरण्याची प्रवृत्ति. स्नायू लुले एडल्याप्रमाणे वाटतात, टोचल्याप्रमाणे, फाडल्याप्रमाणे वेदना होतात विशेषतः रात्री. शरीराच्या कोणत्याही स्थितीत बरे वाटत नाही. ताठपणा किंवा भार लागल्याप्रमाणे हुळहुळपणा. मांस टोचल्याप्रमाणे किंवा सुटून लोंबत आहे असे वाटते संधे निखळल्यासारखे वाटतात. स्नायूंना आचके बसतात. भुंग्या येतात. बधिरपणा. कंप. शोथ, सूज, आग होते व भाग निळसर होतो. स्नाय करबडणारे तांबूस रंगाचे, लाल पाण्याप्रमाणे किंवा कुबट वासाचे व त्यामुळे भोवती पुटकुल्या येतात. लचकणे, मुरगळणे, ओशे उचलण्याने किंवा घाम येत असताना अंग गारटल्याने, बर्फाचे पाणी प्याल्याने उद्भवलेले विकार. इन्फ्लुएंझा. देवी. टायफाईड सारखे उवर. हालचाल करताना मुरबातीस त्रास होतो पण हालचाल चालू ठेवल्याने बरे वाटावयास लागते. हाडांचे उंचवटे हुळहुळे, विशेषतः गालांचे. थंडीच्या दिवसात होणारा संधिवात. शस्त्रक्रियेनंतर होणारे उपद्रव. अर्धांगवात, उजवी बाजू. बधिरपणा. लहान मुलांच्या अंगावरून बरे जाणे, दमट गारठ्यामुळे.

मानसिक :- क्षिप्रता, उदासीनता, काळजी वाटते, मन गोंधळलेले, उत्तरे सावकाश, जलद किंवा नाखुशीने देणे. वात, काहीतरी असंबद्ध बडबड. जगण्याचा कंठाळा आत्महत्या करावीशी वाटते पण धैर्य होत नाही, बुद्धन जीव द्यावासा वाटतो. वेचूनपणा. वातात विषप्रयोगाची भीती वाटते. रात्री जास्त भीती वाटते. त्यामुळे अंधरुणावर निजवत नाही. रडावेसे वाटते विशेषतः संध्याकाळी पण, का ते कळत नाही. विसरभोळेपणा, नुकत्याच बडलेल्या गोष्टी आठवत नाहीत.

डोके :- घेरी; शूद्रपणी; गरगर फिरत आहोत असे वाटते- डोके दुखावयास लागते. मेंदू सैल झाल्यासारखा वाटतो किंवा त्याचे तुकडे झाले आहेत असे वाटते- धक्का लागल्याने जास्त. कपाळावर फळी टेविली आहे असे वाटते. डोक्याची कातडी दुखते, ताठल्यासारखी वाटते, तिच्यावर निजल्याने बरे वाटते. मन-स्तापाने डोके जास्त दुखते.

डोळे :- डोळ्याच्या मागील बाजूत बुसते- डोळ्यांच्या हाश्यालीने जास्त. पापण्या ताठलेल्या, चिकटतात, कोरड्या, घट्ट मिटलेल्या; पापण्या जर उघडल्या तर डोळ्यातून कटत पाणी बाहेर येते. उजेड सहन होत नाही. एकावर एक अशा एकाच वस्तूच्या दोन वस्तू दिसतात.

कान :- कानात काहीतरी आहे असे वाटून कानांत दुखते. पाळथा सुजलेल्या. कानातून रक्तमिश्रित पू येतो. गालगुंड (डावे).

नाक :- नाकाचा शेंडा लाल व हुळहुळ व त्यातून थेंब थेंब पाणी पडते. नाकाची हाडे अतिशय ठणकतात. नाकातून रक्त पडते. विशेषतः रात्री किंवा खाली वाकल्याने, शौचास होताना, किंवा तापात, त्यामुळे बरे वाटते.

खोशुरा :- चावताना जवळे कटकट वाजतात. जवळ्याचा सांधा सहज निखळतो. खोशुरा सुजलेला, ताठलेला. धावरे. डाव्या गालावर लाल ठिपका. सांध्यात दुखते. गालगुंड. वेदना होताना चहारे येतात.

तोंड :- ओठ कोरडे, खपल्या बसलेले, कोपऱ्याला भेगा पडतात. ओठावर वेदनयुक्त पुटकुळ्या येतात. दातांवर कीट लागते. दात सैल व लांब झाल्यासारखे वाटतात. रक्तमिश्रित लाळ होपेत गळते. जिभेचा शेंडा तिकोनी लाल, जीभ एकाच बाजूला किंवा तिरकस अस्वच्छ; जीभ मध्यमागी कोरडी, छाल; भेगा पडलेली, हुळहुळी. तांब्यासारखी, गवतासारखी किंवा कळू. चव, जिभेवर कातडे आले आहे असे वाटते.

घसा :- लाल. फुगीर व कंड सुटते. टानशिल्वर पांढरा थर जमतो. घसा दुखतो विशेषतः सकाळी. गाठी सुजलेल्या. गिळताना टोचते. घट्ट पदार्थ गिळताना कमी दुखते. जळजळीत पदार्थ खाल्याने अजूनलिंगेला आलेली सूज.

जखर :- अतिशय तहान लागते, विशेषतः रात्री. गार पेये प्यावीशी वाटतात परंतु त्यामुळे खोकला जास्त होतो, थंडी वाजते. खाण्यानंतर मळमळते, घेरी येते. गार दूध प्यावेसे वाटते. जेवणानंतर गुंगी येते. खोकताना ओकावयास होते, पाठीवर निजल्याने ओकावयास होते. मळाची ओकारी होते. शिपातील मांस खावेसे वाटतात. आइसक्रिम खाल्याने मळमळते.

उदर :- हुळहुळे, आत पाणी हालत आहे असे वाटते. आत गोळा आहे असे वाटते. पोटावर निजल्याने उदरातील वेदना कमी होतात, वेदना होताना खाली वाकून खाखे लागते; पाठीवर गुडघे वर करून निजल्याने बरे वाटते. भोन्डीसायटिस. शौचास पाण्यासारखे, फेसळ, रक्ताचे, दुर्गंधी, लाल

विटकराच्या बुकटीप्रमाणे, बुळबुळीत, गिळगिळित, न कळत होते किंवा कुंथावे लागते. पेये प्याल्यानंतर शौचास जावे लागते. टायफाईड तापातील जुलाब- रात्री जास्त होतात. जीर्ण ह्रगवण- फक्त सकाळीच जुलाब होतात व त्याचे अगोदर आतळ्यात खूप खळबळते. उचलताना मूळव्याध बाहेर येते. शौचास होताना मांड्यांच्या मागील भागात बुडते, आमातिसार. आव, वेदना युक्त शौचास लागते पण शौचास होत नाही.

मूत्रेन्द्रिये :- वारंवार कळा येऊन लघवीला व त्याचवेळेस शौचास लागली आहे असे वाटते. रात्री अंधरुणात लघवी न कळत होते. हिवाळ्यात खिंयांना न कळत लघवीला येव येव होते. मूत्रपिंडाचा शोथ.

पुरुषजननेन्द्रिये :- जलयुक्त सृज विशेषतः बोंडीच्या कातडीची; वृषणाची- जननेन्द्रिये सुजलेली, कंड सुटते. वृषण वृद्धि; ओशे उचलल्यामुळे झालेली.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- गर्भाशयाचा शोथ (सेप्टिक). वाळंतपणानंतरचा विटाळ, थोडा पातळ, बरेच दिवस वाहतो, दुर्गंधी व तो जाताना योनीतून वर कळा जातात. भ्रम केले तर विटाळ जावयास लागतो. योनिद्वार सुजून अतिशय कंड सुटते. पाळी खबर येते, विटाळ भरपूर व फार दिवस जातो. पाण्यात भिजल्याने झालेले नष्टार्तव, त्यामुळे स्तनांत दूध येते. अतिश्रमाने, ओशे उचलल्याने गर्भाशय खाली येते. वायगोळ्याच्या वेदना मधुन मधुन सारल्या येतात.

श्वसनेन्द्रिये :- कोरडा, अतिशय त्रासदायक खोकला. विशेषतः मध्यरात्री ते सकाळपर्यंत. खोकताना रक्तासारखी चव. खोकला थंडी वाजताना किंवा अंधरुणाच्या बाहेर हात काढल्याने जास्त येतो. घसा बसतो. बोलताना गाताना सुरवातीस आवाज बसतो पण गाणे बोलणे तसेच चालू ठेवले तर आवाज मोकळा होतो. आवाजावर ताण असल्यामुळे बसलेला आवाज. तापात थंडी वाजण्याचे अगोदर खोकल्यास सुरवात होते. प्लुरिसि. न्युमोनिआ- कफ तांबुस रंगाचा. शुंकीतून रक्त पडते, वायुवाये वाजविण्याने, अतिश्रमाने वगैरे. फुफ्फुसात पाणी साचते. हातांची हालचाल केल्याने छातीत दुखते.

हृदय :- धडधडते, कंप, हालचाल केल्याने बरे वाटते. थकल्यासारखे वाटते. वेदना डाव्या हातापर्यंत जातात- हात बधिर होतो व निर्जीव वाटतो. नाडी, अनियमित, अलद, कंपयुक्त, मधुन मधुन थांबते व त्यावेळेस डावा हात बधिर होतो.

मान पाठ :- मान ताठलेली, हलविल्याने दुखते. पाठीत तिकोनी हाडांमध्ये ठणका लागतो गिळताना जास्त होतो. पाठ मोडल्यासारखी किंवा आवळल्यासारखी वाटून दुखते- जोराने दाबल्याने, चालण्याने, किंवा मागे वाकल्याने ठणक जागेवर निजल्याने बरे वाटते. कटिशूल. गुदाच्या हाडापासून मांड्यापर्यंत ठणका लागतो.

हातपाय :- बघिर, विरविरल्यासारखे वाटतात. हात अस्वस्थ, हाळतात विशेषतः डावा. कोपण्याच्या सांध्यात लुले पडल्याप्रमाणे वेदना होतात. पंज्याच्या मागील बाजूस भेगा पडतात. तळहात कोरडे, कढत, भेगा पडलेले आणि हुळहुळे, धुतल्याने आग व्हावयास लागते. गृध्रसी वात-झीडास होताना आंध्याच्या मागील बाजूस वेदना होतात. पाय निर्वीर्य, काकडाप्रमाणे वाटतात; पोटाच्यात पेटके येतात. पायावर व्रण पडून ते कुजतात व त्यातून रक्तासारखे पाणी येते. कंड सुटते, विशेषतः पायांना सूज आलेली असताना. सांधे कढत, सुजलेले व आत वेदना होतात. हातपाय ताठलेले, लुले पडल्याप्रमाणे. मुंग्या येतात. पावलांना गुदमुल्या सारख्यासारखे वाटते. हातांच्या बोटांच्या टोकाना मुंग्या येतात. न फळत लंगडत चालणे. फार वेळ बसल्यानंतर थोटे सुजतात. पाऊले संध्याकाळी सुजतात.

श्लोप :- स्वप्नात अमाची कामे करीत आहोत असे वाटते. खून मारमारीची स्वप्ने पडतात. सकाळी उठल्यानंतर थकवा वाटतो व पाबरटपणा येतो. बारांवार जोरजोराने जांभया येतात, पण श्लोप येत नाही, हातपाय ताणावेळे वाटतात.

त्वचा :- ताठलेली, जाड, कोरडी, कढत, कंड सुटते व आग होते, विशेषतः केसाळ भागात. उणतेने बरे वाटते. थंड वाऱ्याने त्वचा बुसावयास लागते. उगवण, सुंदर बारीक भाजल्यासारख्या फोडाप्रमाणे; सपल्या असलेली; इसबासारखी, ओलसर किंवा धाकरे विशेषतः जननेंद्रियावर. उगवण व आव आलटून पालटून होते. पू केसांचा नाश करतो. व्रणातून लस सिरपते. पित्ताच्या गांधी येतात मिजल्यामुळे, संधिवातात, तापात, थंडी वाजताना. गळवावर भाजल्यासारखे फोड येतात.

उच्चर :- गारठा सहन होत नाही; जरा अंग उघडे झाले तरी थंडी वाजाव-यास लागते, हातपाय बुसावयास लागतात, खोकला यावयास लागतो. अंगावर पाणी टाकल्याप्रमाणे थंडी वाजते, शिरातून गार पाणी वाहते

आहे असे वाटते, थंडी वाजण्याचे अगोदर खोकला यावयास लागतो; एखाद्या भागाला थंडी वाजते. थंडी व ताप आलटून पालटून. तापात वात होतो त्यावेळेस स्वतःच्या कामधंद्याविषयीच बडबड चालू असते. तापात अंगावर पित्ताच्या गांधी येतात. थंडी वाजताना आळोखे पिळोखे चाबेस वाटतात. वेदना होत असताना घाम येतो आणि गुंगी येते. टायफाईड; हिंवाताप; इन्फ्लुएंझा.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- पाण्याने; थंडीने; बंड वाऱ्याने; धुण्याने अंग तापले असताना किंवा घाम येत असताना अंग गारठल्याने. अंग उघडे झाल्याने हातपाय वेगळे. हालचालीच्या सुरवातीस; विश्रांतीने; लक्षक; अतिशय. मध्यरात्रीनंतर. मार लागणे. भक्ता. बर्फाची पेये. ज्या वाजूस निजले असेल त्या वाजूस.

ब वा :- हालचाल चालू ठेवल्याने. उष्णता-पांघरूण, शेकाने, कढत पाण्याचे स्नान. चोळण्याने; नाकातून रक्त पडल्याने; विकार झालेला भाग घरून ठेवल्याने, उदर, डोके वेगळे. अवयव (हातपाय) ताणल्याने. अवस्था बदलल्याने. कोरडी उष्ण हवा.

सहाय्यक औषधे :- कॅल्क-का; पल्स; फायटो; फास्फ; त्रायो; मेडो; मॅग-का; सरफ. संबंधी औषधे :- आर्नि; आर्से; नक्स-व्हा; मर्क्यु; लॅके.

२६८. ऱ्हस रॉडिकन्स Rhus Radicans

सर्वसाधारण :- या औषधाची व ऱ्हसटॉक्सची लक्षणे जवळजवळ सारखीच आहेत. जिभेची भाग व शहा हुळहुळा होतो. गरम पेये पिताना त्रास होतो. लक्षणांचा उद्भव वार्षिक. वीज वावटळीने बरे वाटते.

२६९. ऱ्हस व्हेनिनेटा Rhus Veneneta

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम त्वचेवर होतो. डोळ्याच्या आवती मोवती आलेल्या मुजेमुळे डोळे उघडता येत नाहीत. नाक लाल व चकचकीत. चेहरा सुजलेला. कंड कढत पाण्याने कमी होते. धाबरे- त्वचेचा रंग काळसर लाल. अंगावर मोठमोठ्या लाल गाठी येऊन त्या रात्री खाजतात व लांभ हाडात वेदना होतात.

२७०. न्हिअम (रेवाचिनी) Rheum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम पित्तनलिका; आतडी व यकृत यावर होतो. मुलांच्या अंगाला आंबुस वास येतो, त्यांच्या उबरात बुखत्यामुळे ती सारखी रडत व किंवाळत असतात. अधीर उतावीळ मुले, अनेक वस्तु हव्या असतात व त्याकरता रडतात. आंबट-चव, ओकारी, शौच, घाम वगैरे. अंगोदर व अंगावर पाजणाऱ्या स्त्रियांचे विकार. थोडी शोप पुरते व अन्नही फारसे लागत नाही. दांत येताना मुलाना फार त्रास होतो.

आनलिक :- आंधर मुले ओरडून अनेक वस्तु मागतात व रडतात. आवडीच्या वस्तु नको वाटतात. दिवसा ठराविक वस्तूचा हव्यास. अस्वस्थपणा, रडणे.

डोके :- डोक्याच्या केशात घाम येतो. केश भिजलेले.

डोळे :- एखाद्या वस्तुकडे पाहत राहिल्याने दृष्टी मंद होते. पापण्यांना आंचके वसतात.

खेहरा :- गार घाम येतो विशेषतः तोंडाभोवती व नाकावर, वरच्या ओठावर.

तोंड :- तोंडात दुर्गंधी कफ साचतो विशेषतः शोपेनंतर. दात गार झाल्यासारखे वाटतात. दात लवकर येत नाहीत. जुलाब होताना व उदरात वेदना होताना लाळ गळते. आंबट वास येतो.

जठर :- एक घास खाल्ला की अन्नाचा तिटकारा येतो. अनेक पदार्थ हवेसे वाटतात पण ते खावत नाहीत.

उदर :- उदरात मुरडा होऊन मुले रडतात, हातपाय पोटाशी धेतल्याने त्यांना बरे वाटते. शरीराचा कोणताही भाग उघडा पडला तर वेदना जास्त होतात; वेदनानंतर लग्नाप्रमाणे, आंबट, पिंगट, कुजलेले, बुळबुळीत किंवा जळ-जळीत शौचास होते, व त्यावेळेस हुडहुडी भरते. कच्ची फळे खाल्ल्याने जुलाब होतात विशेषतः संध्याकाळी.

मूत्रेन्द्रिये :- शौचास होण्याचे अंगोदर लवचीला होईल असे वाटते पण होत नाही. मूत्राशयात व मूत्रपिंडात आग होते.

स्त्रीजनैन्द्रिये :- बाळ्यानंतर उदरवलेले लवचीचे विकार. अंगावरचे दूध पिवळे व कडू त्यामुळे मूल पीत नाही. बाळंतपणानंतर सुरु झालेली हगवण.

पाठ :- माकडहाडात व मांडीच्या सांध्याभोवती ताठते, ताठ चालता येत नाही. शौचानंतर कमरेत कापल्यासारखे दुखते.

हातपाय :- ज्या बाजूवर निवळे असलेली बाजू वधिर होते. कोपरात बुडबुडे आल्यासारखे वाटतात. हाताच्या बोटांना धक्के म्फतात.

झोप :- अस्वस्थ. झोपेत कण्हणे, रडणे. चेहऱ्याचा स्नायूचा व बोटांना कंप येतो.

ज्वर :- डोक्याला, नाकामोवती, तोंडामोवती वरच्या ओठावर घाम येतो. केस पाण्याने निवळल्याप्रमाणे ओले.

छक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- बात येताना. खाण्याने. उन्हाळ्यात. अंगावर पावणाऱ्या क्रिया. हालचालीने.

ब धा :- उष्णतेने. पांघरुणाने. पाय पोटाशी घेऊन निवल्याने. वेडावाकड्या अवस्थेत.

सहाय्यक औषधे :- रंभे-का.

संबंधी औषधी :- कामो.

२७१. होडोडेन्ड्रन Rhododendron

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम पुढला हात; तंगड्या; लहान सांधे; हाडे; जननेंद्रिये यावर होतो. संधिवात व वातरक्त होण्याची प्रवृत्ति. घरात असले तरी वादळ, वार व पावसाळी हवा सहन होत नाही. फाडल्याप्रमाणे, वेडावाकड्या, उकरल्याप्रमाणे, त्वरित जागा बदलणाऱ्या, वरून खाली येणाऱ्या, लुले पावणाऱ्या बेवना. उन्हाळ्यात संधिवात होतो. जरा श्रम केले तरी अतिशय थकवा येतो. विजेच्या कडकडाटाची भीती वाटते, वादळापूर्वी कंपवात सुरू होतो.

मानसिक :- वादळाची भीती वाटते विशेषतः विजेच्या गडगडाटाची. गोषळलेला, बावळट, आपण काय बोलत आहोत ते विसरणे, लिहिताना शब्दचे शब्द गाळणे. कामाचा कंटाळा. दारू लवकर चढते.

डोके :- उजव्या बाजूस दुसडुसते, डोके सकाळी उठल्यानंतर दुखते, खाण्याने कमी होते.

डोळे :- भोवती व आत वेदना होतात, वादळापूर्वी जास्त. डोळ्यांच्या भ्रमाने आग होते.

कानन :- सकाळी बरे ऐकू येते पण त्यानंतर बऱ्याच वेळाने ऐकू येईनासे होते. कानात आवाज होतात, सकाळी उठल्यानंतर काही तासाने. आत किडा आहे असे वाटते.

भाक :- गाकपुण्या आलटून पालटून घोंदतात.

चेहरा :- फाडल्याप्रमाणे, धके मारल्याप्रमाणे चेहऱ्यावर व दातात वेदना होतात, खाल्याने किंवा उष्णतेने बरे वाटते.

तोंड :- दांतदुखी खाण्याने व उष्णतेने कमी होते; दांत दुखणे एकदम थांबते पण २।३ तासाने पुन्हा सुरू होते.

जठर :- गार पेये घेतल्याने पोटात जड वाटते. थोडे अन्न खाल्ले तरी भरल्यासारखे वाटते. गार पेयानंतर, हिरवट कडू ओकावयास होते.

उदर :- बेंबीबवळ सुरडा होतो. गुदापासून जननेंद्रियापर्यंत वेदना होतात. फळे खाल्ल्याने जुलब होतात. अलूद चालताना पांथरीत टोचते. वात पाठीत आहे असे वाटते.

मूत्रेंद्रिये :- भरपूर दुर्गंधी लघवीला होते. मूत्राशयात ओढ लागून वारंवार लघवीला जावे लागते. मूत्रमार्गात व्रण पडल्याप्रमाणे दुखते.

पुरुषजननेंद्रिये :- वीर्यवाहिनी नलिकेतून वर उबरात किंवा मांडपास ओढल्याप्रमाणे वेदना होतात. अंडाचा शोथ. अंड व शिभाची बोंबी ठेचल्याप्रमाणे वाटते. अंड टणक व आलटून पालटून वेदना होतात. वृषणाला घाम येतो, वृषण सुरकुतलेले व कंड सुटते. वृषणवृद्धि पाणी साचून झालेली, मुलांची.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळसेपणी ताप येतो, डोके दुखते. नष्टार्तव. बाळंतपणानंतर गर्भाशयाच्या जागी आग होते, हातापायात वेदना व आग आलटून पालटून होते, हातांची बोटे आचके आल्याप्रमाणे मिटतात.

श्वसनेंद्रिये :- छाती लचकल्यासारखी वाटते किंवा मार लागल्याप्रमाणे वाटते. छुरिरी, छातीच्या पुढील भागात वरून खाली टोचल्यामुळे बोलवत नाही व श्वासोच्छ्वास करवत नाही.

हृदय :- जोराने ठोके पडतात. अज्या आल्यासारख्या वाटतात.

हातपाय :- मनगट लचकल्याप्रमाणे वाटते किंवा मार लागल्याप्रमाणे वाटते. पावलांना जड ओसे लोंबकळत आहे असे वाटते. सांध्यात फाडल्याप्रमाणे

वेदना होतात. हाडात फाडल्याप्रमाणे, अर्धेच्याप्रमाणे वेदना होतात. थंडीत पंजे गरम असतात.

श्लोप :- पायाची अढी वातल्याशिवाय श्लोप लागत नाही.

स्थूच्या :- घाम येताना मुंय्य येतात, फंड सुटते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य या हो :- वाडळापुर्वी. लोकाटपाचे वारे. आमाल आलेले असताना. दमट थंड हवा. रात्री. उन्हाळ्यात. दारू. विषांसीने.

ब वा :- उष्णता. उन्हात. हालवालीने. डोके गुंडाळल्याने. एकदम केलेल्या हालवालीने

संबंधी औषधे :- न्हस-टों.

२७२. लॅक कॅनिनम (कुत्रीचे दूध) Lac caninum

स्पर्शसाधारण :- या औषधाचा परिणाम अजमातंतु ; घसा उजवी ते डावीकडे. नंतर पुन्हा उजवीकडे; स्त्रीजननेत्रिये यावर होतो. लक्षणे (विकार) याजु बडलतात- घसा, रबःपिंड वगैरे, किंवा इकडे तिकडे फिरतात. अक्षकक्षीतपणा, मुजलेल्या भागाचा, व्रण वगैरे. काहीही सहन होत नाही- शरीराच्या भागांचा एकमेकाना झालेला स्पर्श किंवा बाटांचा एकमेकाना झालेला स्पर्श वगैरे. हिस्टेरिआ. अतिशय अशक्तपणा व थकवा, सकाळी गळून गेल्यासारखे वाटते. अस्वस्थपणा व अनेक प्रकारच्या भावना. अंगावरचे दूध बंद करावयाचे असल्यास हे औषध घ्यावे. घटसर्प व त्यामुळे आलेला पंगुपणा. उंचीवरून पडून झालेले दुष्परिणाम.

मानसिक :- अनेक प्रकारच्या विविध भ्रामक कल्पना. हवेत तरंगत आहोत असे वाटते. विशेषतः चालताना किंवा अंधरुणावर निजल्यावर. स्वतःचे नाक नसत दुसऱ्याचे चिफटले आहे असे वाटते, शरीर किळसवाणे झाले आहे असे वाटते. भयप्रद देखावे दिसतात, साप, किडे वगैरे. प्रत्येक लक्षण म्हणजे काहीतरी रोग झाला आहे असे वाटते, व तो बरा होणार नाही असे वाटते. स्वतःविषयी क्षुद्रत्वाची भावना. विसराळू. लिहिण्यात वाचण्यात चुका होतात. संभोगेच्छा तृप्त होण्याचे वेळी हिस्टेरिआची लक्षणे होतात. तान्ही मुले चिडखोर, संतापी, एकसारखी किंचाळतात विशेषतः रात्री. खिन्नता. रागाने शटके येतात. रोग होईल अशी भीती वाटते. जिन्यावरून खाली पडू अशी भीती वाटते. चित्त जागेवर नसते.

डोके :- दुखत भसताना मळमळते, दृष्टी अंधुक होते व शेवटी ओकावयास होते-
मैदू आलटून पालटून लहान मोठा होत आहे असे वाटते.

डोळे :- डोळ्यापुढे चेहेरे दिसतात, विशेषतः अंधारात. जंतु, बळबळणारे ऋते दिसतात.

कान :- कानात आवाज होतात. बोलणे फार लांबून ऐकू येत आहे असे वाटते. स्वतःच्या आवाजाचे प्रतिध्वनि ऐकू येतात. अनुवंशिक उपदेशांमुळे आळेबा बहिरेपणा.

नाक :- एक नाकपुडी चोंदलेली दुसरी मोकळी किंवा आलटून पालटून. पिनस; नाकातून रक्तमिश्रित पू येतो. गिळलेली पेये नाकातून येतात- घटसर्प. रात्री नाकातून साव जातो, पुवळलेला, उशीवर हिरवे पिळटट डाग पडतात. नाक-पुड्यांना भेगा पडतात.

चेहरा :- फिकट. चिंताग्रस्त.

तोंड :- चावताना सांधे वाजतात. किळसवाणी चव, गोड खाल्ल्याने जास्त होते. लाळ गळते-घटसर्पात. जिमेच्या कडा लालबुंद. बोलताना कष्ट होतात. नाकातून बोलणे. जीभ ताठते. कोपराना भेगा पडतात.

घसा :- दुखतो, हुळहुळा- आत बिनी मातीप्रमाणे चट्टे पडतात, टानसिळ सुजतात, घटसर्प; घटसर्पानंतर घशाचे स्नायू लुळे होतात त्यामुळे गिळलेले पदार्थ नाकातून बाहेर येतात. विटाळशी होण्याचे अगोदर व विटाळ थांबताना घसा दुखतो व खोकला येतो. विटाळसेपणी घसा बसतो. गिळताना घशात दुखते व वेदना कानापर्यंत जातात. मान ताठते. व जीभ ताठते. आंबडा गिळताना घसा जास्त दुखतो, गरम किंवा गार पेयाने बरे वाटते.

जठर :- दूध पिण्याची आवड व खूप दूध पिणे. पेये विशेषतः पाण्याचा तिटकारा. मळमळून पोटाच्या खळीत गळून गेल्यासम्रखे वाटते. खारट पदार्थच चवीला बरे लगतात.

मूत्रेद्रिये :- लघवी थोडी व कचितच होते. दिवसातून एकदाच पण भरपूर लघवीला होते, पण थोडा त्रास होऊन होते. क्षोपेत लघवीला होते.

स्त्रीजननेद्रिये :- विटाळ हिरवा, जोराने वाहतो, अमोनियासारख्या वासाचा. विटाळशी होण्याचे अगोदर स्तन हुळहुळे होऊन सुजतात, बक्का लागल्याने त्रास होतो, हाताने स्तन धरून वर खाली चढ उतार करावी लागते, विटाळ सुरू झाल्यावर बरे वाटते. अतिशय दूध येते किंवा कमी भरते. मूळ

मेल्यानंतर जर येत असलेले दूध बंद करावयाचे असल्यास या औषधाचा चांगला उपयोग होतो. योनीतून वारा जातो. धुपणी दिवसा जाते, उमे राहिल्याने, किंवा चालताना जास्त, रात्री जात नाही. स्तनावर हात ठेवला तरी बसले असताना योनीवर थोडा दाब दिला किंवा चालताना थोडे घर्षण झाले तर वैषयिक क्षोभ होतो.

अवसनेंद्रिये :- घशात सारख्या गुदगुल्या होऊन खोकला येतो.

पाठ मान :- मान ताठते. कणा, मानेपासून ते गुदास्थिपर्यंत हुळहुळा, स्पर्श, दाब सहन होत नाही.

हातपाय :- बधिर व ताठल्यासारखे वाटतात. पावलाना पेटके येतात. टाचा हुळहुळ्या. पाय गुडघ्यापर्यंत गार. उजव्या कटिसाध्याच्या जागी एकसारखे दुखते. गृध्रघी वात.

क्षोप :- स्वप्नात साप दिसतात. एक गुडघ्या उभा करून व दुसरा लांब करून निजणे. क्षोपेत लघवीला होत आहे अशी स्वप्ने पडतात.

ज्वर :- पाठीत वरून खाली गार मुंग्या आल्यासारख्या वाटतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- स्पर्श, धक्का; विटाळसेपणी. एक दिवस सकाळी दुसरे दिवशी संध्याकाळी. चंड हवा. क्षोपेनंतर.

ब वा :- मोकळी हवा. गार पेये.

संबंधी औषधे :- लॅके; लायसि.

२७३. लॅक डिफ्लोरेटम (साय काढलेले दूध) Lac Defloratum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम पोषण; रक्त; हृदय; डोके (डावी बाजू) मांडी (बाहेरचा भाग) यावर होतो. पोषण अयोग्य. चकवा, काही काम केले किंवा न केले तरी. चालताना दमत्यासारखे वाटते. पंडुरोग. आपल्या अंगावरून गार वारे वाहत आहेत असे वाटते. कपडे, पांघरूण मिजले आहे असे वाटते. निद्रानाशामुळे उद्वेगलेले विकार. हृद्रोगामुळे किंवा जीर्ण यकृताच्या विकारामुळे आलेली जलयुक्त सूज. दूध न सोसणारी मुले किंवा मोठी माणसे.

मानसिक :- उदासीनता, खिन्न, जगण्याची पर्वा नसते. मरणाची भीती वाटत नाही व आपण मरू अशी खात्री वाटते. अरुंद, बंद जागेची भीती.

डोके :- घेरी डाव्या कुशीवर निजल्याने जास्त होते. डोक्यापुढे अंधारी येऊन नंतर कपाळात अतिशय दुसदुसल्याप्रमाणे वेदना होतात, मळमळते, ओकावयास होते, लघवीला भरपूर होते; अर्धशिथी, संध्याकाळी थांबते. उजेड सहन होत नाही. डोके दुखत असताना आवाज, उजेड, हालचाल सहन होत नाही; विटाळसेपणी डोके दुखते व अतिशय थकवा येतो. डोके घट्ट बांधल्याने बरे वाटते. हात डोक्यावर उंच करताना मूर्च्छा येते. कबटी वर उचलल्यासारखी वाटते. डोक्याला मार लागल्यानंतर डोक्यात होणारी अस्वस्थता.

जोळे :- उजेड सहन होत नाही, मेणवत्तीचासुद्धा.

चेहरा :- सुजलेला, फिकट आज्ञान्यासारखा. पंडुरोग.

जठर :- बुघाचा तिटकारा, दूध तोसत नाही. लहान मुलाना दूध प्याले की सदी होण्याची प्रवृत्ति. झळमळते; आंबट ओकावयास होते. एकसारखे ओकावयास होते, खाण्याशी संबंध नसतो, प्रथम अपक्व अन्न पडते, नंतर आंबट नंतर कडू पाणी पडते. गरोदरपणच्या ओकाऱ्या. मळमळ व ओकाऱ्या होताना अतिशय आज्ञान्यासारखे वाटते.

उदर :- मलावरोध. जोरडे मोठे व धबधबायुक्त शौचास होते, गुदद्वाराला भेगा पडतात. मलावरोध, रेचक किंवा एनिमा घेतल्याशिवाय शौचास होतच नाही, व भयंकर डोके दुखते.

मूर्चेन्द्रिये :- मूर्त्रपिंड हुळहुळे व आत उकरल्याप्रमाणे वेदना होतात. भरपूर लघवीला होते विशेषतः वेदना होत असताना. गाडीत बसलेले असताना, थंड हवेत चालताना, किंवा गाडी पकडण्याची घाई असताना नफळत लघवीला होते. लघवी तुंबली असताना त्याची जाणीव होत नाही.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- नष्टांतव, दूध पिण्याऱ्या मुलीचे किंवा गार पाण्यात हात बुचकळल्यामुळे झालेले. स्तनात दूध कमी. स्तन वाळलेले.

त्वचा :- गारठा मुळीच सहन होत नाही.

शोष :- निद्रानाशामुळे अस्वस्थपणा.

ज्वर :- एकसारखे अंगावर शहारे येतात. हाताच्या बोटांची टोके बर्फासारखी गार, बाकीचा पंजा गरम.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थंडी; थंडगार वाऱ्याची झळक. भिजल्याने-
गार पाण्यात हात घातल्याने. दूध. निद्रानाश. आठवड्याने. बंद जागा.

ब वा :- विश्रांती. पट्टा बांधल्याने.

संबंधी औषधे :- नेट्र-मू.

२७४. लॅकेसिस Lachesis

सर्वसाधारण :- या सर्पविषाचा परिणाम रक्त; हृदय; रुधिराभिसरण;
डावी बाजू नंतर उजवी बाजू; घसा रजःपिंड; स्त्रिया; टाळू; त्वचा
यावर होतो. विकार त्वरित उद्भवतात, त्यांची तीव्रता वाढत जाते,
थकवा वाढत जातो, विकाराचे स्वरूप हुळट ग्हावयास लागते. सेप्टिक
विकार. कुजणे. काळीपुळी. घावरे. निळेपणा, पंजे वगैरे. विकार डावीकडे
उद्भवतात किंवा डावीकडून उजवीकडे येतात. दुर्गंधी; तोंड,
खाव, शीव वगैरे. खाव करवडणारे. रक्तस्त्राव पातळ व आत जाळलेल्या
गवताच्या तुकड्याप्रमाणे काळे तुकडे दिसतात. रक्तस्त्राव; नाकातून, विटाळा-
ऐवजी इतर अवयवातून, लघवीतून होतो. त्वचेखाली रक्तस्त्राव झाल्यामुळे
काळेनिळे ठिपके पडतात. भावना खालून वर येतात- घशात, डोळ्या-
पासून किंवा मानेपासून टाळूपर्यंत; रजःपिंडापासून हृदयापर्यंत. थंडी वाजणे.
उष्ण लहरी लाटा येतात. रक्त खालून वर जाते, गोळा आहे असे
वाटते, घशात खालून वर येतो गिळल्याने पुन्हा परत जातो; गोळा
यकृतात; उदरात, गुदात, मूत्राशयात इकडे तिकडे फिरत आहे असे वाटते
वगैरे. वेदना असल्या घशात; व्रणात, एखाद्या लहानशा जागी. बाबळल्या-
सारखे वाटते घशात, खाण्याने बरे वाटते. डोक्यावर घट्ट टोपी घातली
आहे असे वाटते. ओढल्याप्रमाणे वाटणे- गुदद्वारात, टाळू ते जवळ्यापर्यंत;
गुवात वगैरे. कंप-जिभेचा, पंजांचा वगैरे. जोराने उसटुसणे किंवा हातोडे
मारल्याप्रमाणे वाटणे. मुनबहिरी. फेफरे क्षोपेत येते. दुखापती, विषारी
जखमा, अणकुचीदार हत्यारांनी झालेल्या जखमा, दुःख संताप, भीती,
मत्सर, प्रेमभंग, दारू, मुष्टिमैथुन, लचक (निळी सूज); ऊन, उष्ण हवा
इत्यादि कारणाने उद्भवलेले विकार. तापट स्त्रिया, वारंवार बाळंतपणामुळे
किंवा कष्टांची कामे केल्यामुळे थकलेल्या स्त्रिया. अशक्त, किडकिडीत, रोगामुळे
शरीर खिळखिळे झालेले इसम. विटाळ थांबण्याच्या वयात किंवा विटाळ

बंद झाल्यामुळे उद्धवलेले विकार. धांदरटपणे चाल. डावी बाजू अशक्त. डाव्या बाजूचा अर्धांगवात. यकृत किंवा पांथरीच्या विकारामुळे उद्धवलेली जलयुक्त सूज. प्लेग. लक्षणे झोपेत सुरू होतात व त्यामुळे जाग येते. घटसर्प व त्यापासून आलेला लुलेपणा. स्त्रियांना त्यांचा विटाळ थांबल्यानंतर बरे वाटेनासे होते. वेदनांची जागा बदलत असताना छातीत धडधडते.

मानसिक :- एकसारखी काही तरी असंबद्ध बडबड नंतर खिन्न होणे, किंवा तेच तेच पुनः पुनः बोलणे. सरासरी त्रिवर्षांतर करणे, वाक्य अर्धेच टाकून दुसरेच बोलवयास लागणे. उतावीळ. सकाळी जागे झाल्यानंतर खिन्नता येते. मत्सरी, वेड लागल्याप्रमाणे संशयी. विषययोगाची भीती वाटते त्यामुळे खाणेपिणे, औषध नाकारणे. आपण एखाद्या जबरबस्त शक्तीच्या ताब्यात सापडलो असून ती शक्ती आपल्याकडून दुष्कृत्ये करून घेणार आहे असे वाटते. भ्रम, आपल्या मागे कोणीतरी लागले आहे किंवा आपण दुसरेच कोणीतरी आहोत असे वाटते. धार्मिक वेड. लोकांत मिसळावेसे वाटत नाही, स्वतःचे काम करावेसे वाटत नाही, दुसरीकडे कोठेतरी असावेसे वाटते. काळ-वेळेचा उमज पडत नाही. अचुक भविष्य वर्तविणे. गर्बिष्ठ. भाळशी. वात होतो; दारुमुळे, अतिशय दमल्यामुळे, अतिशय अभ्यास केल्यामुळे, शरीरातील साव गेल्यामुळे, किंवा शुश्रूषा करताना झालेल्या जाग्रणामुळे. धार्मिक वेड. अस्वस्थ, चैन पडत नाही. जमिनीवर रांगणे, वारंवार थुंकणे. लपून बसणे, हंसणे, रागावणे. बोलण्यात लिहिण्यात चुका करणे. आपण मेलो आहोत व आपल्याला स्मशानात नेण्याची तयारी चालली आहे असे वाटते. झोपावयास जाण्याची भीती वाटते; आपले हृदय थांबेल या भीतीने. बडबडणे, गाणे म्हणणे, तोंडाने शीळ वाजविणे, व वेडीवाकडी हालचाल करणे. एकसारखे वैधयिक विचार मनात येतात पण शारीरिक अपात्रता, अति अभ्यासामुळे वेड लागते.

डोके :- घेरी; उजव्या बाजूस बळण्याने; एखाद्या वस्तुकडे सारखे पाहिल्याने, मोकळ्या हवेत चालताना जास्त होते. डोकेदुखी-डोके जड होऊन नाकापर्यंत फूट लागते. बाजू (उजवी) कापून टाकली आहे असे वाटते. टाळू जड व आग होते. डोकेदुखी व हृदयाचे विकार एकाच वेळी सुरू होतात. कसताना स्पर्श सहन होत नाही. घेरी डोळे मिटल्याने जास्त होते. उन्हाळ्या-मुळे डोके दुखते. टाळू जड, दावल्यासारखी वाटते, किंवा आग होते. कस गळून पडतात; विशेषतः गरोदरपणी. कचटीचे चरत जाणारे व्रण. गुस्म.

डोळे :- लहान झाल्यासारखे वाटतात. हृदयविकारामुळे किंवा घटसर्पानंतर उद्वललेले दृष्टिमांद्र. नाकाच्या बुंध्याशी डोळे दोरीने ओढून बांधल्यासारखे वाटतात. लासक, चेहऱ्यावर उगवण येऊन.

कान :- कानात काही घातले तर प्रशात गुदगुल्या होऊन खोकला येतो. कानात आवाज होतात बोट घातल्याने बरे वाटते. कान व मागील हाड यामध्ये सूज येते व तेथे ताठल्यासारखे वाटून दुसटुसते. खाव चिकट दुर्गंधी. गालगुंड (सेप्टीक).

नाक :- सर्दी अजिबात होत नाही. खोकताना नाक मळते. सर्दी होण्याचे अगोदर डोके दुखावयास लागते. मधून मधून खूप शिंका येतात. विनस-नाकातून दुर्गंधी रक्तमिश्रित पृ येतो. नाक लाळ व रेंड्यांवर लाल पुरळ येते-हृदय-विकारामुळे किंवा दासमुळे. नाकाजवळ धरलेले काही सहन होत नाही.

चेहरा :- निळसर; चट्टे पडलेला. बारीक शिरांचे जाळे दिसते. तापात वाळसर, फुगीर, मुकल्यासारखा दिसतो, पिवळा.

तोंड :- वासलेले (तापात). तोंड येते. दाट, चिकट पुष्कळ लाळ येते. जोन, लाल, कोरडी, सुजलेली, आग होते, कापते, बाहेर काढताना वातात अडखळते, टोकाला भेगा. चव तिगट. घोलणे दड, अटखळत. नाकाशींठा-जवळ काही धरलेले सहन होत नाही. हिरड्या निळ्या स्पंजाप्रमाणे; रक्त येते. दातदुखी कानापर्यंत जाते. दातावर कोरडे कीट जमत (दोपी ज्वरात). तोंड भरपूर वासता येत नाही, तोंड आलेले असताना. दातदुखी कानापर्यंत जाणवते.

घसा :- दुखतो, कानापर्यंत. प्रशात काही तरी मऊ पदार्थ आहे असे वाटते. गुदमरल्यासारखे वाटते, कॉलर सैल करावी लागते (कर्काचा दाब सहन होत नाही). गिळताना घसा दुखतो. विशेषतः नुसता गुठका गिळताना जास्त, पेथे पिताना कमी, घट्ट पदार्थ खाताना बरे वाटते. घसा दुखत असला तरी सारखे गिळविसे वाटते. गिळलेले पदार्थ नाकावाटे बाहेर येतात. घसा आतून निळसर व बाहेरून स्पर्शही सहन होत नाही. कढत पेथे पिता येत नाहीत. गार पेथाने बरे वाटते. प्रशात कढत गोळा आहे असे वाटते. घटसर्प-कंठाचा. दानसिलाची सूज-पू होतो. बाहेरून गळा अतिशय हुळहुळा. गळ्याखालील खळी सुजल्या सारखी वाटते. दुर्गंधि कफाचे तुकडे खाकून काढणे. घशातील गोळा वर चढतो व गिळताना खाली जातो असे वाटते.

जठर :- दारू, शिंपातील मासे खावेसे वाटतात. भूक लागली की अन्न केव्हा येते असे होते. तहान लागते पण पाणी पिण्याची भीती वाटते. जठरात कुर-तडल्या सारखे वाटते, खाण्याने थांबते पुन्हा काही तासाने सुरुवात होते (कॅन्सर). विटाळशेपणी ओकाऱ्या होतात व डोके दुखते, शोण्याचे अगोदर. वर्फाचे पाणी प्याल्याने मळमळते.

उदर :- पोटाच्या खळीत हुळहुळे होते किंवा पेटके येतात, कंप झाल्याप्रमाणे हालचाल दिसते. यकृतात खोल टुसटुसते-यकृताचे गळू. कंठभोवती वस्त्रांचा दाब सहन होत नाही. पिताशयाची सूज (सेप्टिक). उदर नगऱ्याप्रमाणे, वर कपडा सहन होत नाही. गुदद्वारापासून बेंबीपर्यंत कळा येतात. अपेन्डीसायटीस-पाठीवर गुडघे वर करून निजावे लागते. डाव्या कुशीवर वळले तर आत गोळा फिरत आहे असे वाटते. प्रत्येक वेळी शिंकताना किंवा खोकताना गुदात किंवा मूळव्याधीत कळा येतात किंवा टोचते. मूळव्याध, निळसर, बाहेर येते. उदर, कटत हुळहुळे होऊन दुखते, मांड्यापर्यंत ताठल्यासारखे वाटते. गुदद्वार आवळल्यासारखे वाटते. गुदास एकसारखी भावना पण शौचाकरिता नव्हे. मलाबरोध-गरोदरपणी.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी काळी, रक्तमिश्रित, फेसाळ, वारंवार जावे लागते. अल्बुमिन जाते. मूत्राशयात गोळा फिरत आहे असे वाटते.

पुरुषजननेंद्रिये :- मानसिक वैषयिक वासना पण शारीरिक अपात्रता. मनामध्ये नानाप्रकारचे वैषयिक विचार येतात पण शिश्न ताठ होत नाही. संभोगाचे वेळी वीर्यपात अपुरा किंवा होतच नाही. वीर्याला उग्र तिखट वास येतो. मुष्टिमैथुनाचे दुष्परिणाम.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळ काळा, थोडा व थोडे दिवस किंवा एखादा तास दररोज जातो. ओटीपोटात वेदना सुरू होऊन त्या घशापर्यंत येतात व घसा धरल्यासारखा वाटतो. डाव्या रजःपिंडाची सूज-गुल्मे-वेदना होताना उदरावर कपडा सहन होत नाही. विटाळ सुरू झाला म्हणजे सर्व वेदना थांबतात. स्तनाची सूज, निळसर; भोसकल्याप्रमाणे वेदना. दूध थोडे-निळसर. विटाळ थांबण्याच्या वयात-हृदयाची धडपड, अंगात उष्ण लाटा येतात, मूर्च्छा येते, टाळू दुखते. धुपणी, भरपूर जाते, चुरचुरते, कपड्यांना हिरवे डाग पडतात व ते कडक होतात. गर्भाशय उघडे आहे असे वाटते. कामोन्माद.

श्वसनेंद्रिये :- शोष लागत आहे तोच गुवमरल्यासारखे वाटते; दीर्घ श्वास घ्यावासा वाटतो, सारखे बारे हवेसे वाटते. खोकताना गुदमरल्यासारखे वाटते.

मानेला स्पर्श केला किंवा कानात काही घातले तर खोंकला येतो—खाकरून थोडा कफ बाहेर काढल्याने बरे वाटते. कंठात पडंदा आहे किंवा कातडे लोंबत आहे असे वाटते. दमा—शोपेतूनच श्वास लागून जागे होणे—खोकून खोकून थोडा कफ पडल्याने बरे वाटते. न्युमोनिया—शेवटली अवस्था—फुफ्फुसात पू होतो—कफ फेसाळ, रक्त-पूमिश्रित व खूप घाम येतो. कंठाला स्पर्श सहन होत नाही. खोकताना बूच खाली वरती होत आहे असे वाटते.

हृदय :- अशक्त, वळत आहे किंवा मोठे झाले आहे असे वाटते. घडघडते व मूर्च्छा येते. उपजलेले मूल निळे होते.

पाठ :- गुदास्थीत वेदना होतात विशेषतः बसल्या जागेवरून उठताना. पाठी-पासून हात पाय, डोळे वगैरे पर्यंत देरे ताणल्यासारखे वाटतात. मान ताठते, जवड्याची हालचाल कष्टाने होते.

हातपाय :- खाकेतील गाठी सुजतात. खाकेतील घामाला लसणीसारखा वास येतो. डावा हात बधिर, बोटांची टोके बधिर. नखांच्या कोपऱ्यात भेगा पडतात. गुडघे गार, किंवा पावलाना दुर्गंधी गार घाम येतो. पायांची बोट मोडल्या-सारखी वाटतात. तंगडीचे हाड दुखते. गृध्रसी वात, जरा हालचाल केली की वेदना होतात स्वस्थ पडून बरे वाटते. स्नायुबंध आखडतात. घसेदुखीत तंगड्याची हाडे दुखतात. भीतीमुळे पोटाच्यात पेटके येतात.

श्रोण :- येत नाही. स्वप्नात भयंकर देखावे दिसतात, साप दिसतात. लहान मुले श्रोणेत कणून इकडून तिकडे लोळतात.

त्वचा :- चट्टे पडलेली, निळसर; काळे ठिपके. पायावर चरत जाणारे व्रण. व्रणा-भोवती काळे वर्तुळ पडते. शिरा फुगून वेड्यावाकड्या होऊन त्यात व्रण पडतात. क्षते, काळी पुळी, म्हातारपणाचे धावे. जखमांचे वण लाल होतात, दुखतात, फुटतात व रक्त येते.

ज्वर :- जागे झाल्यानंतर किंवा शोप लागताना अंगात उष्ण लाटा येतात, टाळू कढत होते. पाणी प्याल्याने थंडी वाजते व घाम येतो—आंबट पदार्थ खाण्याने ताप येतो. हिवताप, दोषीज्वर, बसंत ऋतूत येणारा ताप. घाम येतो—मानेला, खाकेंत, श्रोणेत. घाम रक्तासारखा, काळे डाग पडतात. घामाला लसणीप्रमाणे वास येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- श्रोणेत; श्रोणेंत. सकाळी; उष्णता; खोलीची, सूर्याची. उन्हाळा; वसंत ऋतू; गिळताना; आंबडा; पेये.

किंचित्स्पर्श किंवा दाब. वस्त्रांचा दाब, मानेभोवती, कंबरेभोवती. स्नायू येण्याचे बंद झाल्यामुळे. विटाळ सुरू होण्याचे अगोदर व बंद होताना. विटाळ थांबण्याच्या वयांत. दारू. दगाळ हवा. उभे राहिल्याने, खाली वाकताना. हालचाल. डोळे मिटल्याने. कढत पेये.

ब वा :- मोकळी हवा. भरपूर स्नायू गेल्याने. जोराने दाबल्याने थंड पेये. वाकून बसल्याने. खाण्याने. विकार झालेला भाग धुतल्याने

सहाय्यक औषधे :- आर्सेकॅल्क-कां; कार्बो-व्हेजि; शिक-आयो; नाय-ॲसि; फास्फ; लायको; हेपार.

संबंधी औषधे :- कास्टि; शिक, सेपि.

२७५. लॅक्टिक ॲसिड Lactic Acid

सर्वसाधारण :- मधुमेह-खूप तहान लागते, खूप भूक लागते व लघवीला वारंवार भरपूर होते. तोंडाला लाळ सुटते, पाणी येते, मळमळते विशेषतः गरोदरपणी, खाण्याने कमी होते. कढत जळजळीत देकरा येतात- तंबाखु ओढण्याने जास्त. स्तनात दुखते, खाकेतील गाठी मोठ्या होतात व वेदना पंजापर्यंत जातात. संधि दुखतात- हालचालीने जास्त. चालताना सर्व शरीर कापते. पावलांना खूप घाम येतो. ताकाचा आंघटपणा या आग्लामुळे असतो.

२७६. लॅकनॅन्थस Lacnanthes

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम डोके; छाती व रुधिराभिसरण यावर होतो. डोके मोठे झाल्यासारखे वाटते. गालावर लाली. नाक चिमटल्याप्रमाणे वाटते. छातीत कढत झाल्यासारखे वाटते, हृदयाभोवती बुडबुडे येऊन उकळल्यासारखे वाटते. पाठीत तिकोनी हाडांमध्ये बर्फ ठेवल्याप्रमाणे गारपणा. मान वाकडी होते एका बाजूला विशेषतः घसा दुखत असताना; मन्यास्तंभ.

२७७. लॅट्रोडेक्टस Latrodectus Mactans

सर्वसाधारण :- या कोळ्याच्या विषाचा परिणाम हृदय व रक्त यावर होतो. काळजी वाटते. वेदनामुळे किंचाळणे. मळमळते नंतर उदरात दुखावयास लागते. काळी ओकारी होते. पोटाच्या खळीत गळून गेल्यासारखे वाटते

किंवा तेथेच वेदना स्थिर होतात. धापा टाकणे, इबास न घेता आल्यामुळे मरू अशी भीती वाटते. श्वासोच्छ्वास करता येत नाही. हृदयातील वेदना तीव्र व खांद्यापर्यंत व दोन्ही हातात जातात, हात बधिर होतात, निर्जीव होतात. अज्जायना. नाडी जलद, अशक्त, त्वचा दगडाप्रमाणे गार. स्वप्नात उडत आहोत असे वाटते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- अगदी जरा हालचाल-हाताची सुद्धा. श्रम.

संबंधी औषधे :- टेरेंद्रु.

२७८. लॅथिरस (मसुराची डाळ) Lathyrus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मज्जारज्ज्वर होतो. पाय लुले पडतात. डोळे मिटून उमे राहिल्याने घेरी येते. जिभेच्या शेंड्याची आग होते-मिर-मिरते-जीभ व ओठ बधिर, जीभ भाजल्यासारखी वाटते. चालताना अंग कापते, झोकांडे जातात. पाय ताठतात-चालताना पायांची आदी घातल्या-प्रमाणे चालवे लागते; चालताना गुड्यावर गुडधे आपटतात; बसलेले अस-ताना पाय लांब करता येत नाहीत किंवा आदी घालता येत नाही. कुळे व पायांचे स्नायू वाळतात. पाय लोंबकळत ठेवल्यास सुजतात, निळे होतात. चालताना टाचा जमिनीवर टेकत नाहीत, बोटावर चालवे लागते. पुढे बाकून बसवे लागते व उठताना अतिशय त्रास होतो. लघवीला इतकी घाई होते की गेले नाही तर आपोआप होते. एकसारख्या जांभ्या, झोप येते.

२७९. लाप्पा Lappa

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम स्नायू; त्वचा; यकृत व संधि यावर होतो. जडपणा, हुळहुळेपणा व ठणका त्यामुळे निजणे सुखावह वाटत नाही. बधिरपणा, कंठरेचा. पोटच्या बधिर व ठणका लागतो. घेरी येताना मळमळते व ओकावयास होते. टाळूवर जड ओझे ठेवल्यासारखे वाटते. नाकावर आरपार व डोळ्याभोवती लाली येते. अनेक रांजणवाल्या एकदम येतात. चेहऱ्यावर पुटकळ्या येतात व त्यांना स्पर्श सहन होत नाही. आंबटपणा चव आंबट, खाळले अन्न आंबट होते व ओकून पडते. छातीत कंप. गर्भाशयात मार लागल्याप्रमाणे हुळहुळेपणा. गर्भाशय सरकते, चालताना,

उभे राहताना, धका लागल्याने, जास्त. मांड्यांचा पुढील भाग अशक्त झाल्यासारखा वाटतो. सांध्याभोवती हुळहुळेपणा. उगवण चिकट, चेहऱ्यावर डोक्यावर वगैरे. ओलसर दुर्गंधी इसव. लहान लहान गळवे बरीच येतात. खाकितील चामं गार व छातीवर गळतो, दुर्गंधी.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- दमट थंडी. हालविल्याने. उजव्या कुशीवर निजल्याने. जोराचे श्रम.

ब वा :- आभाळ आलेली हवा.

अंबंधी औषधे :- धेंधे-का.

२८०. लायकोपस Lycopus Virginicus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम हृदय; रुधिराभिसरण व डावी बाजू यावर होतो. संव्रस्त व अशक्तपणा, हृदयाचे ठोके जलद व खळबळकारक. हृदयविकारामुळे रक्तलाव होण्याची प्रवृत्ति. रक्तलाव नाकातून, फुफुसातून, मूठव्याधीतून वगैरे. वेदना जागा बदलतात. गलगंड.

आज्ञसिक :- घाबरट, उतावीळ व कंपयुक्त. कोणत्याही गोष्टीचे आकलन लवकर होत नाही.

डोळे :- पुढे येतात, बटबटीत. डोळ्यावर (उजव्या) दुखते व त्याच वेळेस अंडात (डाव्या) ठणका लागतो.

चेहरा :- फुगलेला, निर्विकार, मुखवड्याप्रमाणे. पिंगट-पिवळसर.

मूत्रेंद्रिये :- लवचील भरपूर होते. बहुमूत्रता. भरपूर पाणी पिणे.

श्वसनेंद्रिये :- निजल्याने गुदमरल्यासारखे वाटते. कफातून रक्त येते. कफ गोडुस. सांध्याकाठी किंवा क्षोपेत खोकला येतो पण जाग येत नाही.

हृदय :- हृदयविकारामुळे उत्पन्न झालेला खोकला. हृदयाचे ठोके जोराने व अतिशय जलद पडतात, खळबळकारक. हृदयाच्या जागी दाटल्यासारखे वाटते-हुळहुळे होते, ठणका लागतो, आवळल्यासारखे वाटते. नाडी भरलेली, मोठी, मऊ व हृदयाच्या ठोक्याशी असंबद्ध.

पाठ :- (उजव्या) तिकोनी हाडाखाली कडत होऊन ठणका लागतो.

त्वचा :- गार.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- मनःक्षोभ. श्रम. उष्णता. स्तोपेनंतर. उजव्या बाजूस निजल्याने. हृदयाकरिता घेतलेल्या औषधांचा दुरुपयोग. स्नायु वंद झाल्याने. भावनाविषयी विचार केल्याने.

संबंधी औषधे :- कॅक्ट; क्रेटिंग; कालिसो.

२८१. लायकोपोडिअम Lycopodium

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम पोषण; पचनद्रिये; मूर्जेन्द्रिये; उजवी बाजू-उजवी ते डावीकडे; घसा; छाती; रजःपिंड; सेंदू; व फुफुसे यावर होतो. लक्षणे व विकार आलटून पालटून होतात किंवा तेच तेच पुन्हा उद्भवतात. थंडीनंतर पुन्हा थंडी वाजणे, आखडणे नंतर लांब होणे, लाली व फिकटपणा, आपोआप हालचाल वगैरे. विकार हळुहळु वाढत जातात व पुनः पुनः उद्भवतात. दुसटस. वेदना शुल्लकमुद्दा सहन होत नाहीत, त्यानी राग येतो. वेदनामुळे धक्के बसतात. आंबटपणा; जठरातील आम्लत्व वाढते, अंघट चव, देकरा ओकारी वगैरे. खडे होण्याची प्रवृत्ती- मूतखडा, पित्ताचा खडा, लवचीतून वाळू जाणे, वातरक्तात सांध्यावर खडे जमणे वगैरे. किडकिडीत, लुकलेले व उदरात वात धरण्याची प्रवृत्ती असलेले इसम. रुधिरामिसरण मंद किंवा ते होतच नाही असे वाटते. हातपाय निर्जीव झाल्यासारखे वाटतात. वाळणे, वरून खाली. अकाली वृद्धत्व, जलोदर, नाळगुद. इंद्रियांची शक्ती क्षीण, अशक्त, अकाली प्रौढ असलेली मुले. गार पेये सोसत नाहीत. प्रत्येक पदार्थ कळत असावा अशी वासना, बुद्धीने तीक्ष्ण पण शरीराने थकलेले इसम. कॅन्सर. कोरडेपणा-तळहात, योनि, त्वचा वगैरे. गारपणा एखाद्या भागाचा, डोके, घसा वगैरे. करबळणे; त्वचेवर त्वचाच्या जागी हुकली जाते अशाजागी, गुदद्वारात, स्तनाभे वगैरे. विकार झालेल्या भागात मुंग्या येतात. आचके येताना किंचाळणे, तोडाला फेस येतो, हात आपटणे. हाडे मऊ होतात, टोकाना सूज येते, कुजतात. भीती. मनस्ताप, राग, काळजी, ज्वर, अति ओशे उचलल्याने, मुष्टिमैथुन, गाडीत वसून जाताना, तंबाखू खाणे, दारू यामुळे उद्भवलेले दुष्परिणाम. एका बाजूनी अवास्तव वाद, विशेषतः स्त्रियांची, विटाळ थांबण्याज्या वयात.

मानसिक :- मनाने तल्लख पण शारीरिक अशक्तपणा वाढत जातो. विचार करत नाही. बोलताना शब्द चुकीचे वापरणे, लिहिताना ग्राहणे, किंवा चुकीचे लिहिणे. मेंदूचा थकवा. जागे झाल्यानंतर राग येतो, खिन्नता वाटते किंवा काळजी वाटते. थुलक गोष्टीने त्रासणे. भीती वाटणे. आजारीपणात हट्टी व जुलमी; गर्विष्ठ; चंचल खवचट, अबोल, निराश. एकटे असण्याची भीती वाटते. आत्मविश्वासाचा अभाव-नवीन गोष्ट हातात घेण्याची भीती वाटते परंतु ती पत्करली तर ती चांगल्या रीतीने पार पाडणे. काय लिहिले ते वाचता येत नाही. कोणी आभार मानले तरी गहिवर येतो. मुले दिवसभर रडतात, कुरकुरतात, राप्ती बरी असतात. खाताना घाईने खाणे. खिन्नता किंवा आनंदी. घरातील मंडळीचा तिटकारा, स्वतःची मुले सुद्धा नकोशी होतात. संशयी, अविश्वात, दुसऱ्याचे दोष दाखविणे. माणसांची भीती वाटते, विशेषतः अनोळखी इसमांचा. कोणतीही नवीन गोष्ट बघावीशी वाटत नाही. आपण लवकरच मरणार असे काळजीयुक्त विचार मनात येतात.

डोके :- वेळच्यावेळी जेवले नाही तर डोके दुखावयास लागते; डोक्यातील वेदना एका बाजूस सुरू होऊन दुसऱ्या बाजूस जातात व तेथे जास्त होतात. डोक्याच्या मागील भागात रात्री दुसऱुसते, अंग तापल्याने जास्त. खोकल्याची उच्च थांबल्यानंतर डोक्यात दुसऱुधावयास लागते. दोन्ही कानांशिले एका टिकाणी झुकते पिळल्याप्रमाणे वेदना होतात. अकाली टकल पडते किंवा केस पांढरे होतात. विनाकारण डोके हालवावेसे वाटते. कपाळावर खोल आठव्या पडतात; उदर, फुफुसे व मेंदूच्या विकारात किंवा चिकू माणसांच्या. डोके दुखणे मोकळ्या हवेत कमी होते. स्काळी उठल्यानंतर घेरी येते, फिरत्या वस्तूकडे पाहिल्याने घेरी येते. किडकिडीत मुलाची डोकेदुखी. डोक्यातून पांढरे पापुत्रे जातात. सर्दी झाल्यानंतर, नाकातील साव कमी व्हावयास लागला की डोके दुखावयास लागते.

डोळे :- अर्धवट उघडे. वस्तूची अर्धीच बाजू दिसते. दृष्टीपुढे ठिणग्या दिसतात. राजगवाड्या आतील कोपऱ्यात येतात रात्रीचे दिसत नाही. मोतीबिंदू डोळ्याच्या बाहेरच्या कोपऱ्यात मोड येतात.

कान :- दाट पिचळा दुर्गंधी साव. कानावर किंवा कानामागे इसब येतो. कानात आवाज होतात व कमी ऐकू येते. कसल्याहि आवाजामुळे कानात चमत्कारिक प्रतिलिपि उमटतात. कानात कढत रक्त चढत आहे असे वाटते.

नाक :- नाकाच्या पाळ्या आत बाहेर हलतात. नाकाचा मागील भाग चोंदलेला व कोरडा. नाक चोंदते. मूल श्रोपेतून दचकून जागे होऊन नाक चोळीत उठते. नाक चोंदल्यामुळे तोंडाने श्वास घ्यावा लागतो. पिनस-स्ताव करवडणारा. लहानपणापासून सुरू झालेले नाकाचे विकार. जीर्ण सर्दी, नाक वारंवार शिकरावे लागते. घ्राणेंद्रिय अतिशय तीक्ष्ण.

चेहरा :- पिचळसर, फिकट, पांढुरका; कपाळावर आठव्या पडतात किंवा भुवया चढवून आठव्या घालाव्याशा वाटतात; स्नायूना कंप येतो विशेषतः मेंदूत पाणी साचल्यामुळे, मेनिन्जायटिसमुळे किंवा न्युमोनिआत.

तोंड :- बासलेले (ज्वरात), ओठ हुळहुळे. दातांना स्पर्श सहन होत नाही. दातदुखीत गाल सुजतात- शेकल्याने बरे वाटते. जीभ-आत बाहेर जलद घेणे; कंपयुक्त, सुजलेली, जड, इकडे तिकडे हालते, भेगा पडलेली, शेंड्यावर वेदनायुक्त फोड. बोलणे अस्पष्ट. लाळ टाळूवर व ओठावर वाळते. दांत पिचळे. तोंड कोरडे पण तहान लागत नाही. पाणी सुटते.

घसा :- गोळा खालून वर येऊन घशात चिकटून बसल्यासारखा वाटतो, आवळल्यासारखा वाटतो, काहीही गिळता येत नाही. गिळलेले पदार्थ नाकावाटे बाहेर येतात. घसा हुळहुळा व बुलबुलतो (उजवी बाजू), गार पेयाने जास्त होतो. घटसर्प. टानसील सुजतात, मोठ्या होतात, पिकतात. अन्ननलिकेत टणक पदार्थ आहे असे वाटते.

जठर :- भूक लागते पण एकदोन घास खाल्ले की समाधान होते. थोडे अन्न खाव्हे तरी पोट अतिशय भरल्यासारखे वाटते. कडधान्ये, कोबी, पिष्टमय अन्न सोसत नाही. गोड खावेसे वाटते. अन्न आंशट लागते. ढेकरा अर्धवट येतात- घशापर्यंत येऊन तेथे बराच वेळ जळजळत राहते. पोटाच्या खळीत भीतीची किंवा काळजीची जाणीव होते. जठर दाबल्यासारखे वाटते. जठरात कुरतडल्यासारखे वाटते. त्रण, कॅन्सर. आग होते. पित्ताची ओकारी. ओकारी शार्ईप्रमाणे किंवा काफीच्या बुकटीप्रमाणे. पोटदुखी गरम पाणी प्याल्याने कमी होते. पचनक्रिया मंद. भूक लागत नाही, किंवा इतकी भूक लागते की जसजसे खाणे होईल तसतसे ज्यास्तच खावेसे वाटते.

उदर :- यकृत सुजते त्या जागी दाबलेले सहन होत नाही. यकृताची जीर्ण सूज. वात धरून आवाज होतो विशेषतः ओटीपोटात. वातामुळे उदर फुगते. उदर हुळहुळे विशेषतः ओटीपोट. कंबरेभोवती पट्टा बांधल्याप्रमाणे वाटते. वस्त्रांचा दाब सहन होत नाही. उदरावर पिंगट चट्टे पडतात. जळोदर,

यकृताच्या विकारामुळे झालेले. शौचास अपुरे झाल्यासारखे वाटते, झाल्या-
नंतर बरेचसे शिळक आहे असे वाटते, शौचात वाळू पडते. मलाबरोष व
हृगवण आलटून पालटून. शौचास प्रथम घट्ट होऊन नंतर मऊ किंवा
पातळ होते. त्यानंतर थकवा वाटतो किंवा मूर्च्छा येते. ओटीपोटात उजवी-
कडून डावीकडे कळा येतात. मूळव्याध अतिशय हुळहुळी व ठणका लागतो,
कडत पाण्याने बरे वाटते. गुदद्वार सोलवटल्याप्रमाणे दिसते. उजवीकडे बळताना
उदरांत कांही तरी वर, खाली होत आहे किंवा घट्ट पदार्थ फिरत आहे असे
वाटते. प्रवासात मलाबरोष होतो. यकृताच्या विकारामुळे झालेले जलोदर.

मूत्रेन्द्रिये :- वारंवार लघवीला लागल्यासारखी वाटते-गाडीत बसल्याने बरे वाटते.
लघवीला बसल्यानंतर लवकर सुटत नाही, कुंथावे लागते. लघवी तुंबते
(मूत्राशयात) किंवा लघवी होण्याचेच बंद होते. मूत्राघात. लघवी होण्याच्या
अगोदर पाठीत ठणका लागतो लघवी झाल्यानंतर थांबतो. रात्री लघवीला फार
वेळा जावे लागून भरपूर होते. लघवी झालेली समजत नाही (तापात). लघवी
होण्याचे अगोदर किंचाळणे (विशेषतः मुले, ती वेदनामुळे क्षोपेत किंचाळत
उठतात, हातपाय झाडतात). लघवीतून तांबडी वाळू जाते. मूत्रपिंडा-
तील खडा, वेदना मूत्राशयापर्यंतच येतात.

पुरुषजननेन्द्रिये :- नपुंसकत्व; मुष्टिमैथुनामुळे, अशक्तपणामुळे, वृद्धपणी वगैरे.
इन्द्रिये शिथिल होतात, कामवासना कमी होते. स्वप्नावस्था. वीर्यपात संभोगा-
च्यावेळी अकाली होतो. शिथिल ताठ होत नाही. मूत्रग्रंथी मोठी होते.
इन्द्रियावर मांसांकुर येतात. संभोग करताना क्षोप लागते.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- कष्टार्तव-अतिशय वेदनामुळे मूर्च्छा येते. विटाळात गाडी
पडतात, विटाळ पातळ, शौचास होताना विटाळ जातो. धूपणी ठराविक
वेळी वाहते- करवडणारी, योनीची आग होते. योनी कोरडी, संभोगाच्या
वेळी व नंतर त्रास होतो. योनीतून वारे जाते. योग्य वेळी न्हाण येत नाही
व स्तनांची वाढ होत नाही किंवा अकाळी पाळ्या बंद होतात. नष्टार्तव. उजव्या
रजःपिंडात ठणका लागतो. त्यात झालेले पोकळ गुल्म. स्तनाना ठणका लागतो,
ते हुळहुळे होतात; आत टणक गाडी येतात, आग होते, टोचते (डाव्या).
स्तनांमधे सोलवटलेली. गर्भ कोलाट्या उड्या मारीत आहे असे वाटते.

अवसनेन्द्रिये :- गार वारे हवेचे वाटते पण त्यामुळे गारठल्यासारखे वाटते.
श्वासोच्छ्वास करताना पुरघुर वाजते, विशेषतः पाठीवर निजल्याने. श्वासोच्छ्वास
दम लागल्याप्रमाणे. कफ, खारट, पिवळट-हिरवा, दुर्गंधी, गोळे. छातीवर

पिंगट चट्टे पडतात, छातो ताणल्यासारखी वाटते, आत आग होते. बिऱ्यावरून खाली उतरताना खोकला जास्त येतो. धूर गेल्याप्रमाणे किंवा पीस अडकले आहे असे वाटून खोकला येतो. खंत घेऊन वाळत चाललेल्या मुलाचा कोरडा खोकला. न्युमोनिआनंतर फुफुसे पूर्वस्थितीवर न आल्यामुळे उद्धवलेला खोकला किंवा इतर विकार. फुफुसाच्या विकारात नाकाच्या पाळ्या आत बाहेर हालतात. फुफुसातील गळू. क्षय. न्युमोनिआ. फुफुसाभोवती किंवा हृदयाभोवती पाणी साचून त्यामुळे उद्धवलेला दमा.

हृदय :- रात्री धडधडते; डाव्या कुशीवर निजवत नाही. धमन्या फुगून रुंद होतात. नाडी जलद चालते विशेषतः खाण्यानंतर किंवा संध्याकाळी, चेहरा व पाऊले गार होतात. रुधिराभिसरण थांबले आहे असे वाटते.

पाठ :- पाठ ताठलेली; तिकोनी हाडांच्यामध्ये विस्तव ठेवल्याप्रमाणे आग होते. बुडबुडे आल्यासारखे वाटतात. पाठीत यकृताच्या व मूत्रपिंडाच्या जागेत ठणका लागतो, दाबल्याने जास्त होतो. मानेची एक बाजू ताठते व सुजते. मान वाळते. माकडहाडात दुखते, ताठ बसल्याने ब्यास्त होते, लवचीनंतर कमी होते.

हातपाय :- खाकेत गळू होते (उजव्या). पंजाना व पावळाना पेटके येतात. पंजे बधिर. झोपेत हाताच्या बोटांना बारीक झटके येतात; चिकट घाम येतो. वेदनामुळे तंगडी वर उडते. पावले बधिर विशेषतः टाचा. टाचात दुखते-चालताना खड्यावरून चालल्यासारखे वाटते. पावळाना करवडणारा घाम येतो. हातापायांना मुंग्या येतात, ते निर्जोव व बधिर होतात. हातपाय जड, शिथिल, कापतात पण हालचाल सुरू केली म्हणजे बरे वाटते. एकच हात किंवा पाय वाळतो. एक पाऊल गार दुसरे कटत (उजवे). गृध्रसीवात-मांड्यांपासून टाचापर्यंत वेदना होतात, त्या कुशीवर निजवत नाही, शेकल्याने व चालताना बरे वाटते. हातापायांना झटके बसतात. तळपायांना वेदनायुक्त घट्टे पडतात. हातापायांची बोटे आखडलेली. रात्री हाडात वेदना होतात. हाडे कुजतात, मऊ होतात.

झोप :- अस्वस्थ. तापात गुंगी येते. झोपेत हसणे किंवा रडणे. घाबरल्यासारखे होऊन झोपेतून जागे होणे. मूल एकाएकी चिडून ओरडत उठते किंवा घाबरून आईला बिलगते. अपघाताची स्वप्ने पडतात. मूल दिवसभर झोपते व सर्व रात्र रडत राहते.

त्वचा :- कोरडी. सांध्याच्या बेचक्यात खोलवटलेली. उगवणीत पू होतो. आलेली उगवण एकदम मावळावयास लागते, धावरे गळवे वगैरे. रक्तवाहिन्यांचे वेडेवाकडे जाळे होते. जीर्ण व्रण-आग होते, टोचते-गार पाण्याने बरे वाटते. व्रणावर एकावर एक पापुद्रे बसतात व ते पडत नाहीत. जीर्ण पित्ताच्या गांधी, उष्णतेने बरे वाटते. त्वचेवर भेगा पडून त्यातून रक्त येते. ताठणारी गुल्मे. सूज येते विशेषतः विटाळशी होण्याच्या अगोदर. गळू किंवा उगवण आलेल्या जागी टणकपणा येऊन तेथे गाठी होतात. इसब, मूत्रविकार, पचनविकार किंवा यकृताच्या विकारांनोबर होणारा.

ज्वर :- सतत, संतत, विषमज्वर. टायफाइडची शेवटची अवस्था-गुंगी, तोंड वासलेले, डोळे अर्धवट उघडे, डोळ्यातून पू येतो, लघवी झालेली समजत नाही, काहीतरी वडवड करणे, हातानी वस्तु उचलण्याची क्रिया करणे, वेसुद्धी, मूत्रावरोध, मलावरोध. गारपणा वर्फाप्रमाणे-डोके, घसा, जठरात वगैरे. थंडी वाजल्यानंतर पुन्हा थंडी वाजते, थंडीनंतर ओकावयास होते, पहिल्या झोपेनंतर थंडी वाजते. खोकताना अंग गार होते. चिकट दुर्गंधी घाम येतो-खाकेत किंवा पावळाना. घामाला कांद्यासारखा वास.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- वस्त्रांच्या दावाने. उष्णता. जागे झाल्यानंतर. वारे. खाण्याने, अगदी थोडे किंवा पोट भरून. शिंपातील मासे. अजीर्णनि. सांध्याकाळी ४ पासून ८-१० वाजेपर्यंत. पावसाळी, वादळी हवा. विटाळ बंद झाल्यामुळे किंवा पाळीच्या अगोदर. दाब. दूध, पालेभाज्या, कोची, कडधान्ये.

ब वा :- गरम येथे-अन्न. गार पाणी लावल्याने. हालचाल केल्याने. ठेकरा आल्याने. लघवी करताना. मध्य रात्रीनंतर.

सहाय्यक औषधे :- आयो; कॅल्श-का; कॅल्क-का; पल्स; फास्फ; लॅक; सल्फ.

संबंधी औषधे :- कार्बो-व्हेजि; सिलि.

२८२. लायसिन (पिसाळलेल्या कुत्र्याची लाळ)

Lyssin; Hydrophobinum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मज्जातंतू; मज्जारज्जू; घसा व जननेंद्रिये यावर होतो. आचके. ज्ञानेंद्रिये अत्यंत तीक्ष्ण. हाडे ठणकतात. वैषयिक वासना प्रबळ झाल्यामुळे उद्धवलेले विकार. आचके, फेफरे-तेजस्वी

वस्तूकडे किंवा वाहत्या पाण्याकडे पाहिल्याने येते. भावना, वाईट बातम्या, पाण्यासंबंधी मनात विचार आल्याने लक्षणे बळावतात. भीती वाटते. राग येतो. अतिशय जलद बोलणे. उतावीळपणा व प्रक्षुब्ध वागणूक, आततायी कृत्ये करण्याची प्रवृत्ती, मुलाना खिडकीबाहेर फेकणे वगैरे. भटकण्याची प्रवृत्ती. शिकताना डोके मागे वाकविणे. कुत्रे (साधे किंवा पिसाळलेले) चावल्यानंतर डोके दुखावयास लागते. एकसारखी दाट, बुळबुळीत, फेसाळ लाळ थुंकणे, तोंडाला फेस येतो. एकसारखे गिळावेसे वाटते पण गिळताना घसा दुखतो. पाणी पिताना गुदमरते. पाण्याचा आवाज ऐकल्याशिवाय लघवी होत नाही. वाहते पाणी पाहिले की लघवीला किंवा शौचास लागत. वैषयिक क्षोभ. शिश्न ताठ होऊन दुखते, व वारंवार वीर्यपात होतो. गर्भाशय असल्याची जाणीव, बाहेर येईल असे वाटते. योनी हुळहुळी त्यामुळे संभोग करवत नाही. गर्भाशय जागेवरून निखळते. धुपणी भरपूर, मांड्यापर्यंत वाहते. गरोदरपणी विचित्र कल्पना, किंवा विचित्र आवडीनिवडी उत्पन्न होतात. भुकल्याप्रमाणे खोकला. शिकताना डोके मागे वाकते. हातापायांना आचके येतात. मानेत दुखते. त्वचा निळसर.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- वाहते पाणी पाहिल्याने, पाण्याचा आवाज ऐकल्याने. उन्हाची उष्णता. तेजस्वी वस्तूंकडे पाहिल्याने. वारे लागल्याने. खाली वाकल्याने. पाण्याची मनात कल्पना आली तरी.

ब वा :- मागे वाकल्याने. हलुहलु चोळण्याने.

संबंधी औषधे :- लॅक-कॅनि; लॅके.

२८३. लारोसरेसस Laurocerasus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मन; मेंदू; मज्जातंतू, अन्ननलिका, छाती; श्वासोच्छ्वास व हृदय यांवर होतो. लक्षणे होताना एकदम थकवा येतो; जीवनशक्ती क्षीण होते; ज्ञानेन्द्रिये बधिर होतात, अंग गार पडते किंवा निळेपणा येतो. गळून पडणे. आलेली मूर्च्छा बराच वेळ राहते. खाली गळून पडेल असे वाटते-मेंदू, उदर, हृदय वगैरे. शक्तिपात. सुनबहिरी. अंतर्गत आग रक्तलाव-रक्त पातळ. कंप, आचके-चेहऱ्यात. कंवात, स्नायूना सारखे धके बसतात, स्वस्थ राहूवत नाही. फेफरे, हातपाय हलतात व निर्जीव झाल्याप्रमाणे अशक्तपणा येतो. मन:क्षोभ झाला की

बोलणे अस्पष्ट येते. फेफरे येण्याचे अगोदर, फेफरे चालू असताना व नंतर धापा टाकणे. उपजल्यापासून निळी होणारी मुले.

मानसिक :- एकदम आठवण नाहीशी होते वेदना, भीतीमुळे वगैरे. पोटा-
तल्या वेदनामुळे बोलण्याची क्रिया नष्ट होते. बेशुद्धि; बोलता येत नाही;
हालचाल करता येत नाही. काल्पनिक संकटाची भीती व काळजी वाटते.

डोके :- दुखते सकाळी ११ ते रात्री १ पर्यंत. रात्री टाळून फाडल्याप्रमाणे वेदना
होतात. घेरी येताना गुंगी येते.

डोळे :- उघडे, बाहेर आल्याप्रमाणे, बटारल्यासारखे. वस्तु आहेत त्यापेक्षा मोठ्या
दिसतात.

चेहरा :- निळसर, धापा टाकीत असताना. मुलाचा उपजल्यानंतरचा निळेपणा. माशा
किंवा कोळी सरपटत आहेत असे वाटते.

तोंड :- फेफरे येताना फेस येतो.

**घसा :- पेथे गिळताना झालेला आवाज ऐकू येतो-आतड्यात गुडगुडल्या-
प्रमाणे आवाज होतो व वात धरतो. अन्ननलिकेला आचके बसतात.**

जठरा :- एकसारखी उचकी. कडू टेंकरा. खोकताना अन्न ओकून पडते. जठरात
वेदना होताना बोलवत नाही. लघवी करताना जठरात दुखते. शेगडीजवळ
मळमळते. बेंबीपासून खाली ओटीपोटापर्यंत आतडी गळून पडत आहेत असे
वाटते, अति श्रमाने किंवा बोलताना जास्त. उबरात गुडगुड आवाज होतो;
वात धरतो. यकृतात गळू होत आहे याप्रमाणे दुखते.

मूत्रेद्रिये :- लघवी, तुंबते, होण्याचे थांबते, आपोआप होते, व त्या वेळेस छातीत
धडधडते, गुदमरल्यासारखे वाटते, व मूर्च्छा येते.

स्त्रीजननेद्रिये :- गर्भाशयात कॅन्सर झाल्याने वेदना होतात; लाल रक्त पाझरते
व त्यात बुळबुळीत गाठी पडतात; शोषेत बरे वाटते. पाळीत मूर्च्छा येते व
व अंग गार पडते.

श्वसननेद्रिये :- कंठ व श्वासनलिका हुळहुळी होते. आवाज खोल गेलला. गुद-
मरल्यासारखे वाटून इवासाकरिता धापा टाकणे, विशेषतः बसलेल्या
स्थितीत. श्वासोच्छ्वास बरबर होतो. दम लागलेल्या असताना छाती फुगविता
येत नाही, असे वाटते. कोरडा खोकल्याचा ठसका, रात्रीचा, क्षयात किंवा
हृदयविकारामुळे उत्पन्न झालेला. कफ गिळगिळीत असतो किंवा आत रक्ताचे

कण असतात. हातानी हृदय दाबून धरणे. हृदयविकारामुळे उत्पन्न झालेल्या छातीतील वेदना. नाडी मंद, बदलणारी, अनियमित.

हातपाय :- हातापायाच्या बोटाची नखे जाड व बोथट होतात. हाताची बोटे जाड ठोकळ्याप्रमाणे दिसतात. पंज्यांच्या शिरा फुगतात. पाऊलापासून गुडघ्यापर्यंत पाय गार चिकट होतात, विशेषतः कंपवातात. पायाची आढी घातल्याने पाऊले बघिर होतात.

शोप :- लागत नाही. भीतीयुक्त काळजी वाटते व अस्वस्थपणा येतो. बेशुद्धी पण डोळे उघडे.

त्वचा :- गार, निळसर.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- बसल्याने. श्रमामुळे. थंडी. भीती, वाकल्याने.

ब वा :- डोके उशीवर न ठेवता सपाट निजल्याने. खाण्याने. शोप. मोकळी हवा.

संबंधी औषधे :- अमो-का; गल्से; प्रून-स्पा; हेड्रो-अॅसि.

२८४. लिथियम कार्बोनिअम Lithium Carbonicum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम हृदय; लहान सांधे; फुफुसे व लघवी यावर होतो. हुळहुळपणा आणि जडपणा. आम्लत्व वाढते. आतून बाहेर दाबल्यासारखे वाटते; डोके, उदर, शिबणीत छातीत वगैरे किंवा बोथट वस्तूने दाबल्यासारखे वाटते. वातरक्त. संधिघात. लघवीतून युरिक अॅसिड जाते. पडलेल्या किंवा मार लागलेल्या जागी हुळहुळपणा राहतो, तस सुया बोटल्याप्रमाणे भयंकर वेदना होतात. सर्व शरीर लुले पडल्याप्रमाणे वाटून ताटते.

मानसिक :- एकाकी आहोत असे वाटून रडावेसे वाटते. वस्तूंची नावे आठवत नाहीत.

डोके :- दुखते. खाण्याने थांबते, काही वेळाने पुन्हा दुखावयास लागून पुन्हा खाली की थांबते. घेरी येताना कानात घंटेसारखे आवाज होतात.

डोळे :- वाचताना, लिहिताना डोळे कोरडे होतात. वस्तूंचा अर्धा बाजूचा भाग दिसत नाही (उजवा), बिटाळसेपणी जास्त.

नाक :- लाल, व मुजलेले (उजवी बाजू). नाकाच्या मागील भागातून घशात शेंबडाचे गोळे उतरतात.

चेहरा :- दोन्ही गालावर कोंड्यासारख्या खपल्या बसतात.

घसा :- आत शेंबडाचे गोळे उतरतात.

जठर :- कुरतडल्याप्रमाणे वेदना होतात त्याच वेळेस डाव्या कानशिलात दुखाव-
यास लागते, खाण्याने बरे वाटते. पोटाच्या खळीतल्या फुगण्यामुळे
बुलांचा जरासुद्धा दाब सहन होत नाही. फळे किंवा चाकोलेट खाल्ल्याने
बुलांचा होतात.

मूत्रेन्द्रिये :- लघवी थोडी होते, व अतिशय तहान लागते. लघवीखाली लाल
पिंगट गाळ बसतो. लघवी करताना हृदयाजवळ दाबल्यासारखे वाटते,
झाल्यानंतर बरे वाटते. मूत्राशयाच्या जागी वेदना होऊन त्या लघवीनंतर
वीर्यनलिकेपर्यंत येतात.

पुरुषजननेन्द्रिये :- खूप लघवी झाल्यानंतर शिश्न ताठते.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- स्तनातील वेदना हातातून बोटापर्यंत जातात.

श्वसनन्द्रिये :- श्वास आत फुफुसातसुद्धा गार वाटतो. छाती आवळल्यासारखी
वाटते.

हृदय :- हुळहुळे झाल्यासारखे वाटते व त्याच वेळेस डोक्याची लक्षणे उद्भव-
तात. वेदना डोक्यापर्यंत जातात, पुढे वाकल्याने जास्त होतात; लघवी-
नंतर कमी होतात. हृदयात कंप, व फडफडते.

हातापाय :- लहान सांधे, हातापायांच्या बोटांचे दुखतात, मुजतात, कढत पाण्याने
बरे वाटते. तळपायाच्या पोकळीतून गुडघ्यापर्यंत कळा येतात. हाताची
बोटे हुळहुळी पण काही वस्तु धरल्याने बरे वाटते. घांटे चालताना दुखतात.

त्वचा :- कोरडी, खरखरीत. गालावर, पंजावर व डोक्यावर पांढरे खबले बसतात.
वस्त्रा लागून झालेले इसत्र.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- रात्री. विटाळसेपणी, नंतर किंवा विटाळ बंद
झाल्यामुळे.

ब वा :- पाण्याने. लघवीनंतर. हालचाल.

संबंधी औषधे :- नेट्र-फा; लायको; सल्फु-अॅसि.

२८५. लिलिअम टिग्रिनम *Lilium Tigrinum*

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम स्त्रीजननेंद्रिये; गर्भाशय; रजःपिंड; हृदय; गुद; मूत्राशय; डावी बाजू यावर होतो. भरल्यासारखे वाटणे; जडपणा किंवा आतून बाहेर दाबल्याप्रमाणे वाटणे-गर्भाशयात, पापण्या, रजःपिंड वगैरे. गर्भाशयाचे व रजःपिंडाचे शैथिल्य- स्थानभ्रष्टता व त्यामुळे उद्भवलेली लक्षणे विशेषतः मानसिक किंवा हृदयाची. कंप- ओटीपोटात, कण्यात, गुडघ्यात वगैरे. ठुसठुसणे, खळखळ, लाटा, गुरगुरल्याप्रमाणे वाटणे आणि आग हांणे. वेदना मागे जातात- डोळ्याभोवती, डोक्याच्या मागील भागापर्यंत, स्तनाग्रापासून आत छातीत, हृदयापासून मागे तिकोनी हाडापर्यंत. वेदना इतस्ततः जातात. शिरात रक्ताधिक्य होते. खाव करवडणारे. अविवाहित स्त्रिया. काळजीने व संभोगातिरेकाने त्रस्त झालेल्या स्त्रिया. वैषयिक वासना उत्तेजित झाल्याने उद्भवलेली लक्षणे. संघवान. उघडल्या मिटल्याप्रमाणे वेदना होतात.

मानसिक :- उतावीळ; घाबरट; चिडखोर, तिरसट- एकही चांगला शब्द न बोलणे, वैषयिक प्रक्षोभ किंवा खिन्नता. निरर्थक काम करण्याचा चाळा. काहीतरी बेफाम वेड लागल्याप्रमाणे भावना. भीती वाटते- वेड लागेल किंवा आपला रोग बरा होणार नाही अशी. सुंदर वस्तूंची आवड. शिंद्या, शाप देणे, मारणे, स्वतःचे केस ओढणे. स्वतःच्या वस्तूविषयी असंतुष्ट, दुसऱ्याच्या बदल मत्सर. भराभर चालावेसे वाटते पण किती समजत नाही. कामधंद्याच्या काळजीने किंवा संभोगातिरेकाने लागलेले वेड. बोलावेसे तर वाटते पण आपण काहीतरी मल्लतेच बोलू अशी भीती वाटते. रडावेसे वाटते. गर्भाशयाची व मानसिक लक्षणे किंवा हृदयाची लक्षणे आलटून पालटून होतात. समजूत केल्याने जास्त होते. एकटेच वसून काल्पनिक तक्रारीविषयी विचार करणे. वैषयिक वासना व धर्माविषयी भीती आलटून पालटून.

डोके :- आग होते विटाळशी होण्याचे अगोदर व नंतर. डोक्यात भयंकर कलकलल्याप्रमाणे वाटणे, बेफाम खळखळ. डोळ्यावर डाव्या, टणका लागून घेरी येते व दृष्टीची लक्षणे उद्भवतात.

डोळे :- लचकल्याप्रमाणे वाटतात. आग होते, चुणचुणणे विशेषतः वाचताना. वेदना मागे डोक्यात जातात.

नाक :- शिंकल्याने डोक्यातील व डोळ्यातील वेदना कमी होतात.

तोंड :- जिभेवर मधुन मधुन पिबळे चट्टे. चव गोड- मागील भागात.

जठर :- कण्यातून भूक लागत आहे असे वाटते. मळमळते व त्यावेळेस पोटात गोळा आला आहे असे वाटते. तहान लागते. वारंवार बरेच पाणी पिणे विशेषतः लक्षणांचा प्रकोप होण्याचे अगोदर. आंवट पदार्थ, मांस किंवा गोड पदार्थांची वासना. जठराभोवती टणक वस्तु फिरत आहे असे वाटते.

उदर :- ताठलेले ताणल्याप्रमाणे. पांघरणाचे वजन सहन होत नाही, विशेषतः पाळीनंतर. आत कळा येतात हातपाय पोटाशी घेतल्याने बरे वाटते. सकाळी घाई लागून शौचास जावे लागते. वारंवार थोडे थोडे अतिशय कुंथून शौचास होते- रक्त व आम पडतो. आव. गुदावर दाब पडल्यासारखे वाटून एकसारखे शौचास जावेसे वाटते विशेषतः उमे असताना, लघवी झाल्याने बरे वाटते. आत चमका मारतात, गरम पंज्याने हलुहलु चोळण्याने बरे वाटते. उदरात गुदद्वारापर्यंत कंपयुक्त अशक्तपणा वाटतो. सर्व अवयव खाली ओढल्याप्रमाणे वाटतात त्यामुळे छातीला पण खाली ओढ लागते. स्त्रियांची पाळी थांबण्याच्या वयात हाणारी रक्ती आव.

मूत्रेंद्रिये :- वारंवार लघवी होईल असे वाटते. लघवी दुधासारखी, थोडी व कढत. मूत्राशयावर एकसारखा दाब पडून एकसारखी लघवी होईल होईलसे वाटते व त्यावेळेस गुदात गोळा बसला आहे असे वाटते. लघवीला लागल्यानंतर गेले नाहीतर छाती भरल्यासारखी वाटते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- ओटीपोटात जड होऊन खाली ओढ लागते, आतून बाहेर दाबल्यासारखे वाटते, इंद्रिये जणू बाहेर येतील असे वाटते म्हणून हाताने आधार देणे भाग पडते व त्यावेळेस लघवीला थोडे थोडे व कष्टाने होते. रजःपिंडात (डाव्या) वेदना होतात, त्या मांड्यापर्यंत जातात व स्तनाखाली (डाव्या) दुखावयास लागते. विटाळ काळा, गाळ्याळ दुर्गंधी, फक्त हालचाल करतानाच जातो. धुपणी पिंगट, पातळ, करवडणारी, योनिद्वार चुणचुणते. पाळीनंतर जास्त जाते. गर्भाशय खाली येते किंवा पुढे वाकते. वैषयिक वासना प्रबळ झाल्यामुळे कामात मन गुंतविणे भाग पडते. स्तनाखाली (डाव्या) बूच किंवा गोळा बसला आहे असे वाटते.

श्वसनेंद्रिये :- छातीवर ओझे ठेवल्यासारखे वाटून श्वासोच्छ्वास करण्यास त्रास होतो; वारे हवे हवेसे वाटते. वारंवार दीर्घ श्वास घेणे. गर्दीच्या जागी किंवा बंद खोलीत गुदमरल्यासारखे वाटते. छातीच्या मध्यभागी आंवढा गिळताना खाली वर फिरतो आहे असे वाटते.

हृदय :- सुठीत आबळत्यासारखे वाटते, पूर्ण भरल्यासारखे वाटते, गार झाल्या-
सारखे वाटते, अशक्त, दोऱ्याला लोंबकळत आहे असे वाटते. सर्वांगात
दुसदुसते. वेदना उजव्या हातापर्यंत जातात, खाली वाकल्याने, उजव्या
कुशीवर निजल्याने जास्त होतात, चोळण्याने, दाबल्याने बरे वाटते. धडधडते.
नाडी अनियमित.

हातपाय :- दमल्यामुळे मानेत दुखते. पाठ तिकोनी हाडांच्या मध्ये मोडल्यासारखे
वाटते. कमरेच्या सांध्यात आरपार दुखते. खडबडीत जमिनीवरून चालता येत
नाही. तंगड्या दुखतात, स्वस्थ ठेवता येत नाहीत. गुडघ्यात कंप. हाताच्या
बोटात चुणचुणते एका कटिसांध्यापासून दुसऱ्यापर्यंत दुखते.

झोप :- डोक्यात काहीतरी विचित्र भावनेमुळे येत नाही.

ज्वर :- मोकळ्या हवेत थंडी वाजते. तळहात तळपायांची आग होते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- उष्णता खोलीची. हालचाल. बाखे झाल्यामुळे.
चालताना, उभे असताना. समजूत धालण्याचा प्रयत्न केला तर. पांघरणाचा
दात्र. धक्का लागल्याने.

ब वा :- मोकळी, ताजी, गार हवा. कामात गुंतल्याने. डाव्या कुशीवर
निजल्याने. सूर्यास्तानंतर. दाबल्याने. पायांची आदी घातल्याने. चोळण्याने.

संबंधी औषधे :- एलो; पल्स; प्लॅटि; स्पायजे.

२८६. लेडम Ledum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम सांधे (लहान); स्नायुबंध; डोळे;
टाचा; त्वचा; फुफुसे; रक्त व डावी बाजू यावर होतो. निळसरपणा,
फुगीरपणा व गारपणा तरीपण बाह्य उष्णतेची नावड. भावना खालून,
पावलातून वर जातात. फाडल्याप्रमाणे वेदना होतात व त्या जागा बदलतात.
सांधे दुखतात. विकार झालेले भाग अशक्त होतात, बधिर होतात, गार
होतात व वाळतात. संधिवात, वातरक्त. रक्तस्त्राव होण्याची प्रवृत्ती;
रक्तस्त्राव-लाल भडक, फेसळ. त्वचेखाली रक्तस्त्राव होऊन काळे निळे डाग
पडतात. जलयुक्त सूज. दारुडे. मोसकून झालेल्या जखमा, खिळा, गोळी
लागणे, उंदीर चावणे, जनावरे, डांस वगैरेचे चावे, नांगी लागणे; विंचू,
गांधीलमाशी वगैरे. जखमा झालेल्या जागेत कंप होतो, दुर्गंधी पू येतो.
धनुर्वात. केस कापल्यानंतर, स्त्राव बंद झाल्यामुळे झालेले दुष्परिणाम. गळू

व सेप्टिक विकार, गारव्याने बरे वाटते. भोसकून झालेल्या जखमेनंतर हे औषध ताबडतोब दिले तर धनुर्वात होण्याचे टळते. धनुर्वाताची लक्षणे व्हावयास लागली म्हणजे हैपरीकम प्यावे.

मानसिक :- संव्रस्त. माणसांचा द्वेष करणे.

डोके :- दुखत असताना तडफड होते, दुसटुस लागते, डोके गुंडाळण्याने जास्त त्रास होतो. चालताना बरी येते. पाणी लावल्याने, डोक्याच्या कातडीला त्रास होतो.

डोळे :- लालबुंद; ठणकतात. करवडणारे अश्रु; खालच्या पापण्या व गाल करवडतात.

कान :- कापसाच्या बोट्याने कान बंद झाले आहेत असे वाटून ऐकू येत नाही, केस कापल्यानंतर, डोके भिजल्यानंतर जास्त.

नाक :- एकसारखे रक्त येते. नाकात आग होते, व दुखते.

चेहरा :- चट्टे पडल्याप्रमाणे. गालावर व कपाळावर लाल पुटकुळ्या येतात. जत्रड्याखालच्या गाठी मोठ्या होतात. नाकातोंडाभोवती खपल्या बसतात.

तोंड :- कुवट. किंवा कडु चव. उदरात वेदना होताना एकदम पाण्यासारखी लाळ वाहते.

जठर :- थुंकताना मळमळते. गुदद्वारात मेगा पडतात. मूळव्याधीत चुणचुणते.

मूर्चेन्द्रिये :- लघवीतून युरिक असिड व वाळू जाते. लघवी होता होता मधेच थांबते. लघवी स्वच्छ होते, त्यात क्षाराचे प्रमाण कमी असते.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- गर्भाशयातील गुल्मामुळे रक्तस्राव होतो. पाळीत अंग गार पडते तरी पण गार वारे हवेसे वाटते.

श्वसनन्द्रिये :- कंठात खवखवल्यासारखे वाटून त्रासदायक खोकला येतो, नाकातून रक्त येते; उससे टाकल्याप्रमाणे श्वासोच्छ्वास घ्यावा लागतो, विशेषतः अंगावरची उगवण मावळत असताना. एका मागून एक असा दोनदा आत श्वास घेण्याची प्रवृत्ति. छातीतून रक्त पडणे व संधिवात आलटून पालटून. दमा-श्वासोच्छ्वास न घेता आल्यामुळे गुदमरल्यासारखे वाटते. छातीला स्पर्श सहन होत नाही. कफ पिवळा पूर्मिश्रित.

पाठ :- ताठलेली, उठताना त्रास होतो. कटिश्ठळ. कमरेच्या सांध्यात पेटके येतात.

हातपाय :- पावले व पाय मुजलेले, चट्टे पडलेले, काळे निळे डाग, घोटे सहजच लचकतात. पावलांचा बरचा भाग रात्री खाजतो व सकाळी ताठतो. टाचा

हुळहुळ्या; तळपाय इतके हुळहुळे होतात की चालवत नाही. वातरक्त; सांधे सुजलेले कढत. पंज्याची हालचाल करताना किंवा धरताना कापतात. घोटे सहजासहजी लचकतात. पायांच्या आंगठ्याखालील उंचवटे सुजतात. चालण्याचा प्रयत्न केला तर पाऊले जमिनीला चिकटली आहेत असे वाटते. हात वर करताना खांद्याच्या सांध्यात दुखते.

ज्वर :- भाग गार होतात विशेषतः पाय, वेदना होताना किंवा तापात; गार पाण्यात असल्यासारखे वाटतात. दुर्गंधी घाम येतो. रात्री फार घाम येतो.

त्वचा :- दुखापती झाल्यानंतर काळे-निळेपणा बरेच दिवस राहतो. चेहऱ्याचा इसब. काळीपुळी. झाकलेल्या जागी उगवण येते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- गरम पांघरूण. शेक. गरम हवा. दुखापती. हालचाल. रात्री. दारू. अंडी. थुंकण्याने

व वा :- गार पाणी, गार हवा. स्वस्थ राहण्याने.

संहाय्यक औषधे :- सिको; सेपि.

संबंधी औषधे :- आर्नि; ब्रायो; व्हस-टा; सिकेल.

२८७. लेप्टांड्रा Leptandra

सर्वसाधारण :- या औषधांचा परिणाम यकृत व उजवी बाजू यावर होतो. पित्त-प्रकृति व रक्तस्त्राव होण्याच्या प्रवृत्ती. यकृताच्या भागात आग होते. कावीळ. अशक्त; उभे राहणे, चालणे अशक्य होते. डोकें दुखत असताना वंवीत दुखत. डोळे चुणचुण होऊन ठणकतात. जीभ पिवळी किंवा मधे काळी रेष. निराश. गुंगी येते. बर्फ घातलेली पेये घ्यावीशी वाटतात पण त्यामुळे जठरातील आग व वेदना वाढतात. पित्ताची ओकारी होते, पित्ताशय किंवा यकृत हुळहुळे होते किंवा आतून फुटल्याप्रमाणे ठणका लागतो, वेदना आतड्यातून बेंबीपर्यंत येतात किंवा भागे डाव्या तिकोनी हाडापर्यंत येतात किंवा कण्यात जाणवतात. यकृत आडवे सुजते, यकृताचे तीव्र उपद्रव. पित्ताचे खडे. **शौचास काळे डांबराप्रमाणे; दुर्गंधी चिकट तारा येणारे; पांढरे मेणाप्रमाणे** होते किंवा शौचाच्या चिळकांड्या उडून वेंबोजवळ वेदना होतात. जुलावानंतर सुरू झालेली आव. मूळध्याषीचे मोड बाहेर येऊन त्यातून रक्तस्त्राव होतो. धुपणी कढत, पाण्याप्रमाणे व पायापर्यंत ओघळते.

यकृताच्या विकारात विटाळ चांगला जात नाही किंवा बंद होतो. बसलेले असताना गृध्री वातात (डावी बाजू) कळा जास्त येतात. नखे अतिशय पातळ, मऊ व फुटतात. कण्यात व हातात शहारे येतात.

उक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- गार पेये. हालचाल. नियमित बेळी.

ब वा :- पोटावर निजण्याने किंवा कुशीवर निजण्याने.

सहाय्यक औषधे :- फास्फ.

संबंधी औषधे :- कार्डु-मेरि; चिओ; बॅटि.

२८८. लोबेलिया Lobelia

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्वासोच्छ्वास; स्नायु; हृदय व पोटाची खळी यावर होतो. श्वासाचे येते- स्नायु वाक्षतात, अशक्तपणा येतो व घाम येतो, मरण येईल की काय असे वाटून छाती दाटते व श्वासोच्छ्वास करताना घुरघुरते. गुठ्यावर कोपरे ठेवून बसणे. दारूचे दुष्परिणाम. स्नायु बंद झाल्यामुळे उद्धवलेले दुष्परिणाम. सर्वांगात चुणचुणते. तंबाखूची सवय असून सुद्धा तंबाखूचा वास सहन होत नाही. श्वासोच्छ्वासाच्या विकारात मळमळते व ओकाऱ्या होतात.

मानसिक :- उदास. लहान मुलासारखे हुदके देणे.

डोके :- घेरी येते, मरू की काय असे वाटते. जड होऊन दुखते.

चेहरा :- गार घाम येतो.

कान :- स्नायु बंद झाल्यामुळे किंवा इसव बरा केल्यानंतर आलेला बहिरेपणा.

तोंड :- खूप लाळ गळते- मळमळताना, कोरड्या ओकाऱ्या येताना, उचकीत किंवा दम्यात, भूक लागलेली असताना वगैरे.

घसा :- घशात किंवा जठरात गोळा बसला आहे असे वाटते, त्यामुळे गिळावयास त्रास होतो.

जठर :- मरण येईल की काय अशा तऱ्हेची मळमळ. घेरी येताना, रात्री किंवा पहाटे मळमळते, थोडे खाहे प्याल्याने कमी होते. ओकारी होताना घाम येतो विशेषतः चेहऱ्यावर गार. पोटाच्या खळीत किंवा पोटात अशक्तपणा वाटून गळून गेल्यासारखे वाटते. आंबट जळजळीत चव.

मूत्रैद्रिये :- लघवी भडक लाल व लाल गाळ साचतो. लघवी होण्याचे बंद होते किंवा क्वचित्च होते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- गरोदरपणची सकाळची मळमळ, थोडे खाल्ल्याने प्याल्याने एकदम नाहीशी होते. वेणा येताना श्वासोच्छवास कष्टदायक होतो. माकड-हाडांत दुखते व जननेंद्रियात जडपणा वाटतो.

श्वसनैद्रिये :- दमा लागतो- बाळंत होताना, छातीत आवळल्यासारखे वाटून किंवा कंठात पाचर बसली आहे असे वाटून. दम्यात सर्वांगात सुंग्या आल्या-सारखे किंवा मिरमिरल्यासारखे वाटते, जलद चालण्याने दमा कमी होतो. खोकल्याची मधून मधून दास लागते व त्यावेळेस शिंका येतात, टेकरा येतात किंवा जठरात वेदना होतात. छातीत घुरघुरते पण कफ बाहेर काढता येत नाही. छातीत वाटल्यासारखे वाटते, आवळल्यासारखे वाटते, किंवा भरल्यासारखे वाटते.

हृदय :- थांबेल असे वाटते. नाडी अशक्त, मंद, वाहणारी.

पाठ :- माकडहाडांत दुखते, जराही स्पर्श सहन होत नाही, त्यामुळे पुढे वाकून बसणे.

त्वचा :- मधून मधून जलयुक्त सुजेचे चट्टे पडून त्यावर काळे निळे डाग पडतात. कंड सुटते, मिरमिरल्यासारखे वाटून अतिशय मळमळते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- गार पाण्याच्या आंघोळीने. क्षोपेत किंवा क्षोपे-नंतर. तंबाखू. चहा. थोडीही हालचाल. बाह्य वस्तू शरिरांत गेल्याने.

ब वा :- जलद चालण्याने. थोडे खाल्ल्याने.

संबंधी औषधे :- अँन्टी-टा; इपि; टॅक्कं.

२८९. लोलिअम टेम्पुलेन्टम *Lolium Temulentum*

सर्वसाधारण :- काळजी, खिन्नता. घेरी येत, डोळे मिटून ध्यावे लागतात. जीभ कापते. बोलताना त्रास होतो; सगळा शब्द उच्चारता येत नाही. मळमळते, ओकान्या होतात, खूप जुलाब होतात. चालणे अस्थिर. हातपाय कापतात, गार पडतात, आचके येतात; लिहिता येत नाही. हातात भांडे धरवत नाही. हातपाय लुले पडल्याप्रमाणे वाटतात. पंजांचा कंप. पोटाच्यात भयंकर वेदना होतात त्या दोरीने आवळल्यासारख्या वाटतात. अस्वस्थपणा व थकवा.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- दमटपणा; पावसाळा.

२९०. व्हॅबस्कम Verbascum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम गालाचे उंचवटे; कान; श्वसनेंद्रिये; मूत्राशय; व डावी बाजू यावर होतो. कान दुखतो. सर्दी होते व त्यावेळेस डोळ्यातून पाणी येते. बहिरेपणा कानावर पडदा आला आहे असे वाटून किंवा पोहताना कानात पाणी गेल्यामुळे आलेला. तांडात खूप खारट पाणी जमते. वेदना, पेटके आल्याप्रमाणे, पिळल्याप्रमाणे, चिमट्यात धरून दाबल्याप्रमाणे होतात व भाग लुला पडल्याप्रमाणे वाटतो विशेषतः चेहऱ्यात, गालाचे उंचवटे, जबड्याचे सांधे. बॅन्डीजवळ गोळा आला आहे असे वाटते, किंवा पिळल्यासारखे वाटते. मूळव्याध, त्यामुळे श्वासास होण्यास अडथळा येतो. लघवी नकळत होते, रात्री किंवा खोकताना. खोकला-खोल पोकळ हंवरल्याप्रमाणे किंवा तुतारी वाजविल्याप्रमाणे. जागे न होता झोपेतून खोकणे. खोकला दीर्घ श्वास घेतल्याने कमी होतो. आवाज बसतो-घोगरी.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- वाऱ्याची झुलुक. थंडी उष्णतेचे फेरबदल. प्रत्येक वेळी सर्दी झाली म्हणजे. सकाळी ९ ते संध्याकाळी ४ पर्यंत. दिवसातून केव्हा तरी दोनदा. ठराविक तासाला, बोलताना, गाताना. शिकताना. स्पर्श.

व वा :- दीर्घ श्वास घेतल्याने.

संबंधी औषधे :- अको; प्लॅटि; सेपि.

२९१. व्हॅक्सनिनम Vaccinium

सर्वसाधारण :- या औषधाचा देवीप्रतिबंधक म्हणून उपयोग होतो. हट्टी त्वरोग-देवीच्या फोडाप्रमाणे फोड येतात. वेदना. थंडी सहन न होणे. अपचन, पोटात वात धरून उदर फुगणे. डांग्या खोकला.

सहाय्यक औषधे :- मॅलॅन्डी; व्हॅरिओ.

२९२. व्हॅलेरिअन (जटामांसी) Valerian

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम कणा; मूत्र जननेंद्रिये; मन; स्नायू-पोट्या; टाचा; टाचेचा स्नायुबंध यावर होतो. मनोवृत्तीत, वागणुकीत आणि लक्षणात एकदम अदलाबदल होते. लक्षणे आलटून पालटून होतात;

किंवा योग्य निवड केलेले औषध लागू पडत नाही. वेदना आतून बाहेर येतात किंवा येतात जातात किंवा इकडे तिकडे फिरतात. भ्रम-वास, चव, ऐकणे या वाचतात. तरंगत आहोत असे वाटते; गोळा किंवा बूच बसल्यासारखे वाटते. एकसारखी हालचाल करण्याची आवड. अस्वस्थपणा, स्वस्थ राहवत नाही. धक्के बसतात. एखाद्या भागातच अशक्तपणा वाटतो, डोळे, हात, मनगट, गुड्याची खळी वगैरे. हिस्टेरिआ. कंप. आचके. बुद्धिवान, चिडखोर, अशक्त स्त्रिया. ठिकठिकाणी वेदना होतात. लाल भाग पांढरे होतात. अगदी लहान दुखापत झाली तरी आंचके येतात. अंधरुणात पडलेल्या रोग्यांना फार लवकर क्षते पडतात. अंग लुळे पडून हातपाय आखडतात. फेफरे.

मानसिक :- घाबरट, क्षुब्धता व अशक्तपणा. तडफडणे किंवा वळवळणे. मूर्च्छा येण्याची प्रवृत्ति. रागोट, अतिशय अतिरेकी कल्पना, भ्रम किंवा क्रिया, एकमेकांच्या विरुद्ध टोक गाठणाऱ्या. एकदा अतिशय आनंदी तर नंतर अतिशय खिन्नता; अतिशय शांत तर नंतर सारखी कुरकुर. उतावीळपणा. बोलता बोलता एकदम विषयांतर करणे, आपण दुसरेच कोणीतरी आहोत; आपल्या भोवती विचित्र व त्रासदायक वातावरण आहे असे वाटते, अंधारात एकटे बसण्याची भीती वाटते. मूर्च्छा येण्याची प्रवृत्ति. काल्पनिक आकृति जनावरे, माणसे दिसतात. रागाने वेढे होणे.

डोके :- अतिशय गार झाल्यासारखे वाटते; तारवटल्यासारखे वाटते. धक्के मारल्याप्रमाणे दुखते, डोके हलविल्याने बरे वाटते, उन्हात जास्त होते. घेरी खाली वाकताना जास्त होते, घेरी येताना तरंगत आहोत असे वाटते.

कान :- कानाला गार वारे लागले तर कान दुखावयास लागतात.

डोळे :- अंधारात प्रकाश, ठिणग्या वगैरे दिसतात. वस्तु अगदी डोळ्याजवळ आहेत असे वाटते. भेदरल्याप्रमाणे.

चेहरा :- एकदम धक्के मारल्याप्रमाणे वेदना होतात. स्नायूंना कंप. मोकळ्या हवेत गाल लाल व कटत होतात.

तोंड :- चव तेलकट किंवा करपट. जिमेवर जाड कीट.

घसा :- घशात दोरा लोंबळत आहे असे वाटून लाळ वाहते व ओकारी होते. घशात मळमळ जाणवते.

जठर :- दुर्गंधी करपट टेकरा. भूक लागून मळमळते; वेंवीजवळ भूक लागली आहे असे वाटते. जठरात पेटके येतात. मूल अंगावर दूध प्याल्यानंतर ओकते व त्यात दद्याप्रमाणे मोठ्याला गाठी पडतात विशेषतः आईला राग आलेला असताना प्याले तर. काहीतरी गरम वर जात आहे असे वाटून गुदमरल्यासारखे वाटते.

उदर :- वात धरतो; मुरडा होतो. मुलाना पाण्यासारखे जुलाब होऊन त्यात दद्यासारख्या गाठी पडतात व मूल शौचास होताना जोराने किंचाळते. खाण्यानंतर आणि रात्री अंथरुणात आतड्यात मुरडा होतो.

मूत्रेंद्रिये :- भरपूर लघबीला होते, व चारवार होते, विशेषतः घाबरट स्त्रियांना. गुदमरल्याखे वाटून जाग येते. दमा.

श्वसनेंद्रिये :- झोप लागता लागता गुदमरल्यासारखे वाटते.

हृदय :- टोचते व नाडी जलद व अशक्त होते.

हातापाय :- वरच्या हाताच्या हाडात पेटके आल्यासारखे वाटून जाग येते, विजेचे धक्के बसल्याप्रमाणे वाटते. हातापायाला सारखे धक्के बसतात. गृध्रघी वात. वेदना उभे राहिल्याने, बसल्याने किंवा विश्रांति घेताना जास्त होतात, चालताना बरे वाटते. बसलेले असताना टाचा दुखतात. पोटन्यात ताणल्याप्रमाणे वेदना होतात, पायाची आदी घातल्याने जास्त. वरच्या हाताच्या बेटकुळी येणाऱ्या स्नायूना लिहिल्याने पेटके येतात. पंजे व पाउले याना पेटके आल्यामुळे झोपेत व्यत्यय येतो.

झोप :- मनःक्षोभामुळे झोप येत नाही. अंगाला धक्के बसल्यामुळे किंवा रात्री कंठ सुटल्यामुळे झोप येत नाही.

उष्ण :- डोक्याच्या मागील भागात शहारे येऊन ते खाली पाठीत उतरतात. ताप चमत्कारिक त्रासदायक उष्णतेचा. एकदम घामाच्या धारा लागतात, विशेषतः कपाळावर. मळमळ व ओकाऱ्या होताना अंग गार पडते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- विश्रांती. उभे राहिल्याने. मनःक्षोभ. संध्याकाळी. मोकळी हवा, वाऱ्याची झुलुक. उपाशी राहिल्याने. अंधार. वाकल्याने.

ब वा :- शरीराची स्थिति एकसारखी बदलल्याने. इकडे तिकडे चालण्याने. चोळण्याने. झोपेनंतर. जेवण्याने.

संबंधी औषधे :- असाफि; इमे; पल्स.

२९३. व्हायपेरा Vipera

सर्वसाधारण :- या सर्पविषाचा परिणाम शिरा व रक्त यावर होतो. फुटल्या-सारखे वाटणे. रक्तस्त्राव होण्याची प्रवृत्ति. पंगुवात. लुलेपणा खालून वर जातो. विटाळ थांबण्याचे वयात होणारे उपद्रव. गलगंड. पाऊले लुली पडतात.

नाक :- रक्त गळते, घेरी येताना, अंगावर मूल पाजताना.

चेहरा :- अतिशय सुजलेला. ओठ, जीभ सुजलेली. जीभ बाहेर येते. निळसर.

उदर :- पोटाच्या खळीत असल्या कळा येतात, दाब सहन होत नाही. यकृत सुजून मोठे होते, अतिशय ठणकते, कावीळ होते ताप येतो, वेदना खांद्यापर्यंत, कमरेच्या सांध्यापर्यंत जातात.

स्त्रीजननैन्द्रिये :- विटाळ थांबण्याच्या वयात होणारा रक्तप्रदर. विटाळ लाल, आत काळ्या गाठी, फार जात नाही पण एकसारखा जात राहतो, त्यामुळे थकवा येतो, मूर्च्छा येते. अंगावर मूल पाजताना विटाळ जातो.

हातपाय :- हातपाय भरल्यासारखे वाटून फुटल्याप्रमाणे असल्या वेदना होतात व ते उंचावर ठेवावे लागतात, पाय उंचावर ठेवून बसणे भाग पडते. शिरा फुगून वेड्यावाकड्या होतात व त्यात व्रण पडतात. शिरांचा शोथ. पायांना पेटके येतात किंवा ते निळसर होतात. पाऊले लुली पडल्यामुळे पाऊले घासत चालणे.

त्वचा :- सोलल्याप्रमाणे मोठाले पापुद्रे जातात. काळी पुळी; गळू-आत फुटल्याप्रमाणे वेदना होतात. व्रण. कुजणे.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- हातपाय किंवा विकार झालेला भाग लोंबकळत ठेवल्याने. थंडी. दरवर्षी. स्पर्श.

संबंधी औषधे :- इलायस.

२९४. व्हायोला ओडोरेटा Viola Odorata

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम डोळे; कान; दृष्टी; मनगट (उजवे) व त्वचा यावर होतो. कुमी, जंत होणे मुलाना. सर्पदंश. गांधीलमाशी चावणे. ताणल्यासारखे वाटते. काहीतरी उद्योग करावासा वाटतो पण नंतर एकदम थकवा येतो. डोळे, कान, मूत्रपिंड या अवयवातील लक्षणे एकाच वेळी उद्भवतात किंवा जंतामुळे लक्षणे उद्भवतात. उंच, किडकिडित, घाबरत मुली.

मानसिक :- रडवेसे वाटते, पण का ते कळत नाही. संगीताचा तिटकारा विशेषतः व्हाओलिनचा.

डोके :- कपाळाची आग होते. डोक्याचे कातडे ताणल्यासारखे वाटल्यामुळे आठ्या घालाव्या लागतात. भुवयावर वेदना होतात. कपाळात आडवं दुखते.

डोळे :- डोळ्यापासून टाळूपर्यंत दुखते, खोकताना जास्त. डोळ्यात पेटके आल्यासारखे वाटतात. सापप्रमाणे तेजस्वी वर्तुळे दिसतात. शोष येत नसली तरी पाण्या मिटतात.

कान :- कानातून पू येतो. ऐकू येत नाही.

नाक :- बधिर.

जठर :- मांस खाण्याची वासना. गुदद्वाराला कंड सुटते.

मूर्ध्निद्रिये :- लघवी दुधासारखी पांढरी, तिला उग्र वास येतो. लघवी न कळत होते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- गरोदरपणी श्वासोच्छ्वास घेण्यास त्रास होतो.

श्वसननेंद्रिये :- छातीवर ओझे ठेवल्यासारखे वाटते. गरोदरपणी दमा होतो. श्वासोच्छ्वास कष्टाने होतो व त्यावेळेस काळजी वाटून छातीत धडधडते. फक्त दिवसाच बराच वेळ टिकणारी खोकल्याची दास लागते.

हातपाय :- खांदे गार. मनगटाच्या व पावलांच्या हाडात दाबल्याप्रमाणे वेदना होतात. हातपाय कापतात.

त्वचा :- कोरडी; तळहात ओलसर.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- आभाळ आलेली हवा. थंड हवा. संगीत. वयात येण्याचा काळ. स्नाय बंद झाल्यामुळे.

संबंधी औषधे :- पल्स; स्पायजे.

२९५. व्हायोला ट्रायकलर Viola Tricolor

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम त्वचा; डोक्याचे कातडे व मूर्ध्निद्रिये यावर होतो. डोक्याच्या त्वचेवर-भेगा पडतात, डिकाप्रमाणे खपल्या बसतात, त्यातून भरपूर, पिवळी चिकट लस येऊन त्यामुळे केसांचा काथ्या होतो. मानेतील गाठी सुजतात. आगपेण. इसब. लघवीला मांजराच्या मुताप्रमाणे घाण येते; लघवी अंथरुणात न कळत होते. भडक स्वप्ने पडून

स्वप्नावस्था होते. त्वचेच्या विकाराबरोबर लवचीचे विकार होतात, संक्षिवात; सांध्याभोवती उगवण येते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- वेदना होत असलेल्या बाजूच्या विरुद्ध बाजूस दाबल्याने, हिवाळा, गार हवा.

संबंधी औषधे :- म्हस-रा.

२९६. विह्न्का मायनर Vinca Minor

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम त्वचा व केस यावर होतो. अशक्तपणा.

मरण येईल की काय अशाप्रमाणे मूर्च्छा येते. डोक्यात खवडे होऊन त्यातून दुर्गंधी लस येते व त्यामुळे केस काथ्याप्रमाणे एकमेकात गुंतातात. नाकाचा शेड्डा रागामुळे लाल होतो; नाकात व्रण पडतात, नाकातून वारंवार रक्त जाते. गिळताना त्रास होतो, अन्ननलिकेच्या खालच्या भागात कापल्यासारखे वाटते. अतिशय विटाळ जातो, एकसारखा वाहतच रहातो, व त्यामुळे अशक्तपणा येतो. विटाळ थांबण्याच्या वयात किंवा गर्भाशयाच्या गुल्मामुळे हांगांर रक्तस्त्राव. इसब- लस वाहत किंवा मधून मधून त्यावर दुर्गंधी जाड त्वपल्या वसतात. त्वचा अतिशय नाजूक जरा चोळली तरी लाल होऊन हुळहुळी होते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- गिळल्यानंतर. राग.

संबंधी औषधे :- अस्टि.

२९७. विह्वुरनम Viburnum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मज्जातंतू ; स्त्रीजननेंद्रिये व डावी बाजू यावर होतो. पेटके येतात, जोराने आचके वसतात विशेषतः स्त्रियांना. स्वस्थ वसवत नाही, वेदनामुळे. रक्तस्त्राव. या औषधाने वाखा होण्याचे उळते. उंच, सडसडीत स्त्रिया.

मानसिक :- अतिशय घाबरट व चिडखोर.

डोके :- उठून बसताना मूर्च्छा येते. डाव्या कानशिलात दुखते, व त्यावेळेस डोळ्याची उघडझाप होते असे वाटते. घेरी उतरताना जास्त होते.

डोळे :- हुळहुळे झाल्यासारखे वाटतात. नाक चोंदते.

चेहरा :- लाल व कटत.

जठर :- एकसारखी मळमळ पण खाण्याने कमी होते. भूक लागत नाही.

उदर :- एकाएकी आतड्यात मुरडा होतो, पेटके येतात, विशेषतः ओटीपोटात; विटाळ गेल्याने बरे वाटते.

मूत्रेन्द्रिये :- वारंवार भरपूर लघवीला होते विशेषतः डोके दुखत असताना, विटाळसेपणी, किंवा रक्तस्त्राव होताना बगैरे. खोकताना, चालताना लघवी आवरून धरता येत नाही. मधुन मधुन कष्टाने लघवीला होते.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- पाळी उशीरा, विटाळ थोडा, काही तास जातो, दुर्गंधी. कष्टार्तव - आंटीपोटात जड होऊन टणका लागतो किंवा तीव्र कळा येतात; कळा विटाळ सुरू झाला म्हणजे थांबतात; पोटात वात धरतो, मोठमोठ्या टेकरा येतात व घाबरल्यासारखे वाटते. खोट्या बाळंतवेदना. बाळंतपणानंतर वायगोळ्याच्या वेदना असल्या होतात. विटाळात श्लेष्मल त्वचेचे तुकडे पडतात. धुपणी, दाट, पांढरी, रक्ताचे धागे असलेली, शौचास होताना जाते. वारंवार पहिल्या २-३ महिन्यात वाखा होतो.

श्वसनेन्द्रिये :- रात्री गुदमरल्यासारखे वाटते-विशेषतः दमट थंड हवेत. तान्हा मुलांचा दमा.

पाठ :- पाठीत दुखते व त्याचा शेवट गर्भाशयात पेटके येऊन होतो; किंवा वेदना मांड्याच्या पुढील भागापर्यंत येतात. विटाळशी होण्याचे अगोदर पोटात पेटके येतात. पाठदुखी दाबल्याने कमी होते. कंत्रेचे दुखणे कंत्रेवर काठीने दाब देऊन चालण्याने कमी होते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- भीतीमुळे. विटाळशी होण्याचे अगोदर. थंडी. वर्ष पडत असताना, डाव्या कुशीवर निजल्याने. एकदम धक्का बसल्याने. बंद खोलीत.

व वा :- विश्रांतीने. दाबल्याने. मोकळी हवा.

संबंधी औषधे :- कालो; पल्स; सेपि.

२९८. विह्वस्कम आल्बम Viscum Album

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम स्त्रीजननेन्द्रियावर होतो. टेलिफोनची भीती वाटते. दमा, कंपवात, फेफरे. एकसारखी घेरी येते, फेफरे येऊन

गेल्यानंतर जास्त, टाळत एकाएकी ठुसठुसते. कमरेभोवती हुळहुळेपणा वाटतो. लघवी पांढरी दुधाप्रमाणे. दमा. डान्या कुशीवर झोपता येत नाही. विटाळ थांबण्याच्या वयात होणारे उपद्रव. वेदना होऊन विटाळ जातो. खाव लाल व गांठी पडतात. पायापासून डोक्यापर्यंत कढत वाफ आल्यासारखी वाटते. सर्वांगात स्नायूंना बारीक कंप येतो. पंजे व पावले यांच्या मागील भागावर कोळी चालत आहे असे वाटते. रक्त गोठत नाही व जखमा बऱ्या होत नाहीत. कमरेपासून खाली कोणीतरी ओढत आहे असे वाटते. लघवी ग्लासात ठेविल्यानंतर काही वेळाने पांढरी होते. संभोग करताना छातीत धडधडते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- अंग कढत असताना गारटल्यामुळे. हिवाळा. हालचाल. विटाळ बंद झाल्यामुळे. डान्या कुशीवर निजल्याने.

संबंधी औषध :- बुफो.

२९९. व्हेराट्रम आल्बम Veratrum Album

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम उदर; हृदय; रक्तवाहिन्या; टाळू; रक्त; श्वसनेंद्रिये; पचनेंद्रिये यावर होतो. **अतिशय जोराचे परिणाम उद्भवतात. अत्यंत थकवा येतो; कपाळावर गार घाम येतो. मूच्छर्ण येते किंवा शक्तिपात होतो. एकदम अतिशय खाव जावयास लागतात-** ओकान्या, जुलाब वगैरे. पेटके-छातीत, आतब्यात, हाता-पायांच्या बोटांना वगैरे, नंतर भाग ताठतात. तीव्र रोगात उत्तरोत्तर शरीर वाळत जाते व अशक्तपणा वाढत जातो. उदा० डांग्या खोकला, हिवताप वगैरे. **अंग गार पडते, निळे होते.** शस्त्रक्रियेचा आघात, प्रेमभंग, मानभंग, भीती यामुळे उद्भवलेले परिणाम. कॉलरा. वेड. **मूच्छर्ण येण्याची प्रवृत्ति;** भावनामुळे, अगदी थोड्या श्रमाने, क्षुल्लक दुखापतीमुळे, रक्तस्त्रावामुळे ओकारीनंतर; शौचानंतर. शरीरातील खाव गेल्यामुळे आलेला लुलेपणा. आचके. फेफरे, धार्मिक प्रक्षोभामुळे. मुलाना जलद घेऊन हिंडविल्यानं बरे वाटते. श्लेष्मल त्वचा अतिशय कोरडी होते. रक्त गार झाल्यासारखे वाटते. वातात काल्पनिक वस्तु धरणे. अफू, तंत्रावू, दारू, त्वचेची उगवण बंद झाल्यामुळे उद्भवलेले दुष्परिणाम.

मानसिक :- तापात लवकरच वात होतो, वातातील क्रिया झपाट्याची असते, बडबड, वैषयिक चाळे, जननेंद्रिय उघडी टाकणे वगैरे. वेदना होताना वात

होतो. प्रार्थना करणे, शिष्याशाप देणे, आरडाओरड करणे आलटून पालटून. कपडे फाडणे. शृंगारिक गाणी म्हणणे. निरुत्साही, निराश. पश्चात्ताप वाटणे. स्वस्थ असून राहणे. खिन्नता. काहीतरी दुर्दैवाची गोष्ट घडणार आहे असा भ्रम. घराच्या बाहेर पडून विनाकारण भटकणे. खोटे बोलण्याची प्रवृत्ति. फसविणे समाजातील आपल्या स्थानाविषयी निराशा. स्वतःला दुर्दैवी समजणे. पाळीच्या अगोदर दिसेल त्याचे मुक्रे घेणे. गाणे म्हणणे; शीळ घालणे. हसणे. धावत सुटणे. दोंग करणे, स्वतः गरोदर आहोत असे भासविणे. बाळंतपणानंतर लागणारे वेड. धार्मिक वेड. कामोन्माद. दुसऱ्यांच्या दोषाविषयी बोलणे. जग पेटले आहे असे वाटते. मरणाची भीती वाटते. आपल्याला मोक्ष मिळणार नाही असे वाटते.

डोके :- असह्य डोकेदुखी. टाळूवर बर्फ ठेवल्यासारखे वाटते. केस उभे राहतात व दुखतात. डोके दुखत असताना मळमळते, ओकारी होते, जुलाब होतात, लघवीला वारंवार जावे लागते. कपाळ चोळणे. कोणत्याही विकारात कपाळावर गार घाम येतो.

डोळे :- वटारल्याप्रमाणे, वर गेलेले, निस्तेज. लाल होऊन पाणी येते. पापण्या कोरड्या, जड. भोवती काळी वर्तुळे.

नाक :- काल्पनिक वास येतात. टोक बर्फासारखे गार. निसुळते. रक्त येते, उजव्या नाकपुडीतून, फक्त रात्री क्षोपेत.

व्हेरा :- उठताना मृतवत् कळा येते. निळा, अतिशय फिकट, चिमटल्याप्रमाणे, खोल गेलेला, वेडावाकडा, आठ्या पडलेला, गार. नाक गार, डावा गाल लाल भाजल्याप्रमाणे दिसतो. चावताना जवळ्यात पेटके येतात. भीतिग्रस्त. दातखिळी बसते. ओठ निळे, लोंबतात.

तोंड :- आतून गार. तोंडाला गार पाणी सुटते. जीभ गार पेपरमिट खाल्ल्याप्रमाणे. दात जड वाटतात. दात खाणे. चव. तोंड कोरडे. तोतरे, बोबडे गेल्ले; जीभ जड झाल्याप्रमाणे वाटून. लाल खारट. पाणी कडू लागते.

घसा :- कोरडा; खरबडल्यासारखा वाटतो. खरखरीत, पाणी पित्ताना ते अन्न-नलिकेतून न जाता बाहेरून जात आहे असे वाटते.

जठर :- फळे, रसाळ किंवा गार पदार्थ, मीठ खावेसे वाटते, खाखा सुटते. भयंकर तहान लागते. बर्फाचे पाणी किंवा आंबट पेये प्यावीशी वाटतात, परंतु गार पेये मिळल्याबरोबर किंवा थोडी हालचाल केली तर ओकून पडतात;

ओकारीत किंवा ठेकराबरोबर फस येतो. अतिशय ओकाऱ्या होऊन जुलाब होतात, जोरजोराने कोरड्या ओकाऱ्या येतात, आतड्यात कापल्याप्रमाणे वेदना होतात, हातापायांना पेटके येतात आणि जलद थकवा येतो. कॉलरा, लहान मुलांचा वगैरे. फळे खाल्ल्याने पोट फुगते. मळमळ व ओकाऱ्या होताना सुद्धा अतिशय लांबसे वाटते.

उदर :- पोटाच्या खळीत दुखते, आग होते. जठरात व उदरात गार किंवा आग झाल्यासारखे वाटते; गळून किंवा पोकळ झाल्यासारखे वाटते. पाण्यासारखे, हिरवे, रंगवासरहित, तांदुळाच्या धुणीप्रमाणे जुलाब होतात. शौचास मोठ्या आकाराचे होते, त्यामुळे फार कुंथावे लागते. घाम येऊन थकवा येतो. मलाबरोध, लहान मुलाचा किंवा अतिशय थंडीमुळे झालेला. ओकाऱ्या होताना उदरात वेदना होऊन ते खपाटी जाते. आतड्यात कापल्याप्रमाणे वेदना होऊन आतड्यांना गाठी पडत आहेत असे वाटते. आतड्याचे चलनवलन उल्ले.

स्त्रीजननेंद्रिये :- कामोन्माद विशेषतः विटाळशी होण्याचे अगोदर, प्रेमभंग किंवा अवृत्त संभोगामुळे. कष्टार्तव, वेदना होताना अंग गार पडते, जुलाब होतात, गार घाम येतो, जरा हालचाल केली की मूर्च्छा येते. बाळंत होताना येणारे आचके.

श्वसनेंद्रिये :- हवा कढत आहे असे वाटते. दमा; डोके मागे वाकविल्याने बरे वाटते, दमट थंड हवेत जास्त होतो. घशातून फुफ्फुसापर्यंत गुदगुल्या झाल्यासारखे वाटते. एकसारखा जोराचा खोकला व कोरड्या ओकाऱ्या येतात. खोकला गार पेये पिण्याने जास्त होतो. घशात कफ घुरघुरतो पण बाहेर काढता येत नाही. वृद्ध इसमांचा जीर्ण खोकला. मुंकल्याप्रमाणे खोकला येऊन ठेकरा येतात. खोकताना लघवीला होते. डांग्या खोकल्याकडे दुर्लक्ष केल्यामुळे उद्वललेले दुष्परिणाम. आवाज उमटत नाही.

हृदय :- गार झाल्यासारखे वाटते, कापल्याप्रमाणे वेदना होतात. अशक्त. धडधड डोळ्यांना दिसते. नाडी अशक्त, अनियमित.

पाठ :- तिकोनी हाडामध्ये पेटके येतात, चालण्याने कमी होतात. मान इतकी अशक्त होते की ती मुलाना सावरता येत नाही, विशेषतः डांग्या खोकल्यात. माकडहाडात मार लागल्याप्रमाणे वाटते.

हातपाय :- हातांना बारीक आंग झाल्यासारखी वाटते, उजवीकडून डावीकडे. शौचास होताना पोटच्यात पेटके येतात. हात पाय गार पडतात. गुंथरी वात, विजेच्या चमका मारल्याप्रमाणे वाटते, वसून पाय लोंबकळत ठेविल्याने बरे वाटते. हात भरल्यासारखे व मुजल्यासारखे वाटतात. पंज्यात व बोटात मिरमिरल्यासारखे वाटते. अतिशय अशक्तपणामुळे चालवत नाही.

झोप :- रात्री झोपेतून जागे होऊन अंग कापावयास लागते. भीती वाटल्याप्रमाणे दचकणे.

त्वचा :- माजल्यासारखी वाटते. सुरकुतलेली.

ज्वर :- रक्त गार झाल्यासारखे वाटते. अंतर्गत ज्वर पण बाहेरून अंग गार व सुरकुतलेले. थंडी वाजताना अंग अतिशय गार होते व तहान लागते. गार घाम येतो. तापात बाहेरून अंग गार लागते. टाळू, नाक, जीभ, तोंड, हात-पाय, घाम, गार.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- श्रमाने. विण्याने; गार पेये. भीतीमुळे. वेदना होत असताना. दमट थंडी. रात्री. हवेतील फरक. पाळीच्या अगोदर व नंतर. शौचास होण्याच्या पूर्वी, होताना, व नंतर.

ब वा :- कटत पेये. चालण्याने. पांघरुण घेतल्याने. निजल्याने.

सहाय्यक औषधे :- आर्नि; आस; कार्बो-व्हेजि.

संबंधी औषधे :- कॅफ; कुप्रम; टर्बॅक.

३००. व्हेराट्रम विह्राइड Veratrum Viride

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम डोक्याचा मागील भाग व मेंदूचा आतील भाग; छाती; जठर; हृदय; दावर होतो. एकाएकी जोराचे रक्ताधिक्य होते विशेषतः डोक्याच्या मागील भागाच्या, मेंदूत व छातीत व त्या वेळेस मळमळते आणि ओकावघास होते. अशक्तपणा येतो व चालताना झोकांडे जातात. लक्षात येण्याजोगा अस्वस्थपणा, सर्व शरारात वाटतो. झोपेत इकडे तिकडे कंप सुटून आचके येतील असे वाटते. स्नायूंची शक्ती क्षीण होते. सर्वांगात दुसदुस विशेषतः उजव्या मांडीत. असंभ्रद हालचाल. आचके येताना स्नायूंना कंप येतो, किंचाळणे किंवा

पाठीची कमान होणे. विटाळशी होण्याचे अगोदर किंवा नंतर आचके येतात; बाळंतपणात येणारे आचके. ठिकठिकाणी आग होते— जिभेची, घशात, अन्न-नलिकेत, त्वचेची. त्वचा गार होते व त्यावेळेस चुणचुणल्यासारखे वाटते. सूर्याघात. सुनबहिरी. कपडे दमट आहेत असे वाटते, किंवा ते अंगाला बरोबर बसत नसून कुठेतरी घासत आहेत असे वाटते. जमिनीसपाट निजण्याची प्रवृत्ति. एकदम विकार सुरू होतात; मूर्च्छा, थकवा, मळमळणे, बधिरपणा, सूर्याघाताचे दुष्परिणाम. मुले भीती वाटल्याप्रमाणे कापावयास लागतात, व सैना आंचके येतील की काय असे वाटते. कंपवातात स्नायू एकसारखे उडतात, झोपेत सुद्धा, ओठावर फेस येतो. एकसारखे डोक्याला धक्के बसतात व वैषयिक वासना बळावते.

मानसिक :- बडबड. वेड, बाळंतपणानंतरचे. वातात डोळे बटारल्याप्रमाणे दिसतात व हातांचे चाळे चालू असतात; काल्पनिक वस्तु उचलण्याची प्रवृत्ति. वातात ओरडणे, किंचाळणे, मारणे, एकसारखे पुटपुटणे. स्वतःकडे आलेल्या डॉक्टरला पाहण्याची भीती वाटते.

डोके :- कढत. डोके मागे वाकलेले; डोके मागे पुढे हलते किंवा इकडे तिकडे फिरविण्याची प्रवृत्ति. डोके वर उचलले की दुसदुसावयास लागते; डोळ्या-मध्ये व टाळूला ठणका लागतो. डोक्याच्या मागील भागातून वर दुळावयास लागून दृष्टी मंद होते व बाहुल्या रुंद होतात. मेनिन्जायटिस. घेरी येताना मळमळते व एकदम थकवा येतो.

डोळे :- लालबुंद. दृष्टीपुढे लाल ठिपके दिसतात. डोळे मिटल्यानंतर निळसर दिसते.

कान :- बहिरपणा विशेषतः जलद हालचाल केली तर जास्त जाणवतो, व मूर्च्छा येते.

नाक :- चिमटलेले व निळे. एकसारख्या एकामागून एक जलद शिंका येतात व तोंड आतून गरम होऊन चुणचुणल्यासारखे वाटते.

चेहरा :- लाल निळसर फुगीर पण उटून बसल्यावर फिकट होतो. गालाच्या हाडावर ताणल्यासारखे वाटते. चावत असल्याप्रमाणे जवड्याची हालचाल. चेहऱ्याचे स्नायूंना धक्के बसतात.

तोंड :- जीभ पांढरी किंवा पिवळी व वरून खाली मध्यभागी लाल पट्टा किंवा रेघ किंवा कोरडी. तोंडाला क्लोरोफार्म किंवा इथर सारखा वास येतो किंवा दुर्गंधी येते. जीभ भाजल्यासारखी वाटते.

घसा :- अन्ननलिकेचा दाह, आग होते.

जठर :- मळमळून ओकावयास होते व जुलाब होतात. न मळमळता जोराच्या ओकाच्या. अतिशय वेदनायुक्त उचकी लागते. जठर पाटीच्या वथ्याला चिकटले आहे असे वाटते. जठराचा शोथ— अगदी थोडे अन्न किंवा पाणी सुद्धा ठरत नाही, जठराची आग होते. अतिशय तहान लागते, थोडे पाणी प्याले की थोडा वेळ बरे वाटते.

उदर :- टणकते; वेंचीजवळ कापल्याप्रमाणे वेदना होतात. ओटीपोट हुळहुळे होते. आतड्यातील वेदना वृषणापर्यंत येतात, गुदात आग होते व शौचास होईल होईल असे वाटते पण शौचास होताना व झाल्यानंतर बरे वाटते.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी थोडी व गढूळ.

स्त्राजिनेंद्रिये :- बाळंतपणात गर्भाशयाचे मुख उघडत नाही. बाळंतज्वर, विटाळ सुरू होण्याच्या अगोदर ओटीपोटात मुरडा होऊन वारंवार थोडी थोडी लघवी कष्टाने होते. विटाळ बंद झाल्यामुळे डोक्यात रक्ताधिक्य होते.

श्वसनेंद्रिये :- श्वासोच्छ्वास मंद व जड; छातीवर ओझे ठेवल्यासारखे वाटते. दमा, न्युमोनिया, सुरवातीपासूनच जोराचा खोकला यावयास लागतो. छातीत आग होते.

हृदय :- हृदयाच्या जागी मंद टणका लागून आग होते. नाडी मंद; अशक्त; अनियमित, मधून मधून थांबते; किंवा जलद. सर्व शरीरात घमन्या टुसटुस-तात, उजव्या मांडीत जास्त. हृदयाचे ठोके जोरदार.

हातपाय :- मानेत व खांद्यात टणका लागतो. हातापायांना विजेचे धक्के बसल्याप्रमाणे भयंकर धक्के बसतात. पंज्यावर भाजल्यासारखे फोड येतात. पावल्यांना, तळमायाला पेटके येतात.

झोप :- शुद्धि नसल्याप्रमाणे. झोप येत नाही. बुडत आहोत किंवा पाण्यात आहोत अशी स्वप्ने पडतात.

त्वचा :- धावंर— मेंदूची लक्षणे होऊन. चुणचुणते, मिरमिरते. निरनिराळ्या टिकाणी कंड मुटते, चोळण्याने बरे वाटते. गार, चिकट निळी.

ज्वर :- अतिज्वर. संध्याकाळी अतिज्वर सकाळी अंग थंडगार. तापाचा घाम येऊन एकसारखा जलद चट उतार. दोषी ज्वर, बाळंतज्वर. छातीत आग होते. गार चिकट घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- उठताना किंवा शरीराचा भाग वर करताना.
हालचाल. थंडी. पाठीवर निजल्याने. बाळंतपणानंतर.

व वा :- चोळण्याने. डोके जमिनीवर ठेवून सपाट निजल्याने. खाण्याने.
संबंधी औषधे :- अको; गेल्से.

३०१. व्हेरिओलिनम (देवीच्या फोडाची लस)

Variolinum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम रक्त; कणा व स्नायू यावर होतो.
सर्वांगाला ठणका विशेषतः पाठीला, डोक्याच्या मागील भागात आणि
पायांना. रक्तवाहिन्यांचा लवचिकपणा कमी होतो, कण्यातील मणक्यात
लुन्याचे प्रमाण जास्त होते. देवीप्रतिबंधक म्हणून या औषधाचा उपयोग
होतो, तसेच देवी आल्यावर या औषधाने देवीचा जोर कमी होतो.

मानसिक :- देवी येण्याची अतिशय भीती वाटते.

डोके :- मेंदूत वेड लागल्याप्रमाणे भावना होते. डोके दुखत असताना पंजे व
पाऊले बर्फासारखी गार होतात.

डोळे :- उठताना डोळ्यापुढे हिरवे दिसते.

नाक :- कोणत्याही वासाने मळमळावयास लागते.

तोंड :- दुर्गंधी, तांब्याप्रमाणे चव. झोपेत जीभ बाहेर लोंबते.

घसा :- वंद झाल्यासारखा वाटतो. उजव्या बाजूस गोळा असल्याप्रमाणे वाटते.

जठर :- खाविलेले अन्न टेकराबरोबर परत बाहेर येईल की काय असे वाटते.
प्यालेले दूध तावडतोच ओकून पडते.

उदर :- फुगते व तो फुगवटा वरच्या भागात दिसतो.

स्त्रीजननेंद्रिये :- उदर गरोदर असल्याप्रमाणे दिसते.

पाठ :- मोडल्याप्रमाणे बुल्लते.

त्वचा :- त्वचेखाली टेकून चालल्याप्रमाणे वाटते. तळहाताचा इसब. दुर्गंधी
पुवळलेले फोड येतात. देवी. वेदनायुक्त पुटकुळ्या येऊन त्या गेल्यानंतर
राहिलेल्या वेदना. व्रण कोरल्याप्रमाणे दिसतात.

ज्वर :- पाठीवर वरून खाली पाणी थेंब थेंब पडत आहे असे वाटते. हुडहुडी भरते. अतिशय आग होऊन ताप येतो. दुर्गंधी घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- हालचाल. देवी काढविल्यानंतर.

संबंधी औषधे :- अँन्टी-टा; मॅलॅन्डी; सिमि.

३०२. सल्फर (गंधक) Sulphur

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम रुधिराभिसरण- शिरातील, उदरातील व यकृतातील; पोषण; गुद; छाती; त्वचा; टाळू; तळपाय; संधे व गाठी यावर होतो; पोक आलेले, किडकिडीत, अस्वच्छ, अव्यवस्थित व लवकर बरे न होणारे रोगी. चांगली भूक असूनसुद्धा शरीर वाळते. लहान मुलांचे वाळणे, लहान मुले म्हाताऱ्याप्रमाणे मुरकुतलेली, डोके मोठे, पोटा मोठे व हातापायाचा काड्या. मुले दचकतात उड्या मारतात व भयंकर रीतीने किंचाळतात. त्वरोग होण्याची प्रवृत्ति; गाठी वाढण्याची प्रवृत्ति. योग्य निवड केलेल्या औषधाची प्रतिक्रिया व्हावी तशी होत नाही. शरीरात साखळलेली द्रव्ये लवकर जिरत नाहीत. जीर्ण विकार. शरीराची द्वारे किंवा एखादा भाग लाल-कान, ओठ, पापण्यांच्या कडा वगैरे. एखाद्या जागी ठुसठुसते, आग होते किंवा रक्ताधिक्य होते- तळपाय, टाळू, हाडे, वेदना होत असलेल्या जागा तैरे. कंड सुटते- कंड उत्पन्न करणारे स्नाव. स्नाव-दुर्गंधी करवडणारे किंवा रक्ताचे घागे असलेले. अशक्तपण व मूर्च्छेचे झटके येतात, दिवसा किंवा वारंवार किंवा अंगावर दूध पाजल्यानंतर येतात. पोकळ, अतिशय भरल्याप्रमाणे, खरखरीत किंवा बधिर झाल्यासारखे वाटते. भावना खालून वर जातात, आग, लाटा, लहरी, घेरी वगैरे. लक्षणांची गुंतागुंत किंवा न्यूनत्व. इतर गोष्टीपेक्षा स्वतःचा कोठा स्वच्छ ठेवण्याची आवड. शरीरातील घटक इतके निःशक्त होतात की थोड्याशा दावाने भाग दुखतो, मुजतो व त्यात पू होतो. सतत दाबामुळे किंवा घर्षणामुळे आलेले काठिण्य-घट्टे, पाठीची क्षते वगैरे. संधिवात. सांध्याजवळ पोकळ गुल्मे उद्भवतात. कॅन्सर. फेफरे येण्याचे अगोदर अंगावरून उंदीर चालला आहे असे वाटते. आंघोळीचा तिथकारा, व ती केल्यानंतर लक्षणे जास्त होतात. ताठ चालतो येत नाही. बेंडोल उंचीचे किडकिडित इसम. आंघोळ करूनसुद्धा अंगाला घाण

येते. घाणेरडे, गलिच्छ, त्वचेचे रोग होणारे इसम. काही झाले तरी त्याची जाणीव पोटाच्या खळीत होते. दारूचे दुष्परिणाम. जलोदर. पडणे, मार लागणे, लचक ऊन यांचे दुष्परिणाम. आपले शरीर मावणार नाही इतके लहान आंथरून आहे असे वाटते. थरथरत्या जागेवर उभे आहोत असे वाटते. कोळशाच्या खाणीत काम करणाऱ्याचे विकार, दमा.

मानसिक :- मंद आळशी, नेहमी झुकेला व थकलेला. कल्पनासुष्टीत रममाण होणारे आशावादी. स्वार्थी, कृतघ्न. दरिद्रि पण तत्त्वज्ञानी. विचित्र गूढविद्येचे वेड. आपण फार मोठे इसम आहोत असा समज. उदास, दुःखी, निराश रडवेपणा. आपणाजवळ फार सुंदर वस्तु आहेत व आपण फार सुखी आहोत असा गर्व; फाटक्या चिंध्यासुद्धा सुंदर वाटतात. कामाचा कंटाळा; कोणत्याच गोष्टीत मन रमत नाही. आयुष्याची तृप्ति, मरणाची इच्छा. अत्यंत आळसामुळे काम करावेसे वाटत नाही व दुर्दैवामुळे जगावेसे वाटत नाही. आंधोळीची भीती वाटते (मुलांना). सायंकाळी चिंता वाटते व काही तरी होईल अशी भीती वाटते. शोपेनंतर बराच वेळ काय करावे याबद्दल गोंधळ होतो. चिडखोर व संतापी. धार्मिक गोष्टींची चर्चा करण्याची आवड. आकलनशक्ति मंद, लिहिण्यात वाचण्यात चुका करणे, शब्दांची उलटापालट करणे, योग्य शब्दांची योजना करता येत नाही. प्रौढपणी मुद्दा चालिश चिडखोरपणा. अतिशय स्वार्थी, दुसऱ्याविषयी बेपर्वा. मनात काहीतरी. ठाम कल्पना करून तत्त्वज्ञान व धार्मिक गोष्टींच्या चिंतनात रमणारे इसम. स्वतःच्या शरीरातील स्त्रावांच्या घाणीचा मळमळ येण्याइतका तिडकारा. पाण्यात किंवा उंचावरून (खिडकीतून) उडी मारून आत्महत्या करण्याची प्रवृत्ति, विशेषतः फेफरे येताना व विटाळसेपणी. नको त्या वस्तू दुसऱ्यांना देऊन त्याच्या मृत्यूला कारणीभूत होऊ असे वाटते. कोणत्यातरी वस्तूला स्पर्श करण्याची इच्छा पण स्पर्श करता येत नाही. हे किंवा ते कोणी केले कसे केले याची चर्चा करणे पण त्याचे समाधानकारक उत्तर मिळत नाही. निरक्षर असून स्वतःला फार मोठा समजणे, शिक्षणाचा व सुशिक्षित लोकांचा तिडकारा करणे. चोरून वधणे.

डोके :- घेरी कपाळात जाणवते, विशेषतः नदी ओलांडताना, वाकताना. टाळू; ठुसठुसते, कढत, जड, हुळहुळी होते. मानेपासून टाळूपर्यंत वेदना होतात, शहारे येतात, दाबल्यासारखे वाटते वगैरे. डोक्याभोवती पट्टा बांधला आहे असे वाटते किंवा मेंदूत खोल दुखते. दर सातव्या दिवशी डोके दुखते. डोके दुखू

लागण्याच्या अगोदर डोळ्यापुढे तांबड्या हिरव्या रेषा, तारे चमकावयास लागतात; सतत २१३ दिवस डोके दुखते. डोके कटत, पावले गार. डोक्याच्या कातडीला घाम येतो. मुलाचे डोके मोठे असते टाळू लवकर भरून येत नाही. मेंदूत पाणी साचते, आचके येतात, तोंड लाल होते, वाहुल्या रंद होतात. केस गार, कोरडे खवडे, नायटे, आगपेण वगैरे.

डोळे :- आग होते, वाळू गेल्याप्रमाणे खुपतात, फुटल्यासारखे वाटतात, थरथरतात. पापण्या लवतात. प्रकाशाभोवती वर्तुळे दिसतात. काजळी तरंगत आहे असे वाटते. उजेड सहन होत नाही. सर्दी होऊन डोळे येतात. पापण्यात व्रण पडून आग होते. सारा येतो. फूल. मोतीबिंदू. पापण्या चिकटतात. वस्तू आहेत त्यापेक्षा जास्त दूर दिसतात. डोळ्यात काही तरी जाऊन आलेली सूज. अश्रु तेलकट. रांजणवाड्या. पापण्यांचा इसव. खुपण्या.

कान :- कानात पाणी हालत आहे असे वाटते. खाताना किंवा नाक शिकरताना कानात दड बसतात. बहिरपणा येण्याचे अगोदर कानात निरनिराळे आवाज होतात किंवा अतिशय चांगले ऐकू येते. आवाज कानातून न येता कपाळातून येत आहेत असे वाटते. दुर्गंधी पुवळलेल्या स्त्राव येतो; दर आठ दिवसानी.

नाक :- आलडुन पालटून चोंदते. थेंबथेंब पाणी गळते; सुजते, लाल होते विशेषतः थंडीने. बारंवार सर्दी होते. नाकातून रक्त येते विशेषतः रात्री किंवा उजव्या कुशीवर निजल्याने. घ्राणेंद्रिय अत्यंत तीक्ष्ण. काल्पनिक वास येतात.

चेहरा :- कपाळावरच्या शिरा फुगतात. चेहरा म्हाताऱ्याप्रमाणे; चट्टे पडलेल्या, मनःक्षोभाने, उष्णतेने, उत्तेजक पदार्थाने लाल होतो. ओठ कोरडे, लालबुंद. गालगुंड. यौवनपीटिका. ओठ सुजलेले, खरखरीत, भेगा पडलेले, आग होते.

तोंड :- जीभ कंपयुक्त, कोरडी; कडा व टोक लाल. चव कडू विशेषतः सकाळी. दात सैल होतात व हुळहुळे होतात, दात खाणे. हिरड्यातून रक्त येते, आग होते. तोंड येते- आग होते व टोचते. तान्त्रा मुलांच्या आयुष्याचे आलेले तोंड. दातात धक्के बसल्याप्रमाणे वाटते, तोंड कोरडे पडून फार तहान लागते. सकाळी तोंड चिकट, कोरडे व बेचव होते. चव आंघट, गोडुस, कडू, वाईट. लाळ गळते, दुर्गंधी चवीमुळे मळमळते.

घसा :- घशात सूज आल्यासारखी वाटते किंवा वाफ वर येत आहे असे वाटते. टानसिल मोठ्या होतात, निळसर दिसतात, आग होते, चुणचुणते, टोचल्याप्रमाणे वेदना होतात. गळा लाल, बाहेरून. घशात गोळा, केस किंवा काटा आहे असे वाटते. गोळा वर येऊन घसा बंद झाल्यासारखा वाटतो.

जठर :- दुर्गंधी ढेकरा येतात (कुजलेल्या अंड्याप्रमाणे), विशेषतः रात्रीच्या जेवणानंतर. खाणे थोडे, पिणे पुष्कळ. अतिशय भूक लागते किंवा. मुळीच लागत नाही. अन्न जास्त खारट लागते. मांसाचा तिटकारा, दूध सोसत नाही. गोड खावेसे वाटते. आग्लपित्त. आग होते. आंबट ढेकरा येतात. **एकदम भूक लागून अज्ञातपणा वाटतो.** सकाळी ११ वाजता पोटाच्या खळीत अशक्तपणा वाटतो. वारंवार खाल्ले नाही तर डोके दुखावयास लागते किंवा मरगळल्यासारखे वाटते. ओकारीत अपक्व अन्न पडते, आंबुस घाण येते. गरोदरपणची मळमळ. दूध प्याल्याने तोंड आंबट होते व आंबट ढेकरा येतात. भूक लागते पण जेवावयास बसले की अन्नाची किळस येऊन ते वाजुला सारणे. वाटेल ते खाणे. पोटावर दाबले की ढेकरा येतात.

उदर :- हुळहुळे, स्पर्श, दाब सहन होत नाही; आत जड गोळा आहे असे वाटते— आतड्यात टोचते; गुदात खाली ओढ लागते. यकृताच्या जागी दुखते व हुळहुळेंपणा येतो. पित्ताच्या खड्यामुळे होणाऱ्या वेदना. कावीळ—जीर्ण, पुन्हा पुन्हा होणारी. आतड्यात वात धरून आवाज होतो. पोटात दुखण्याची सवय असलेली तान्ही मुले. गुदात वेदना होतात, कंड सुटते, शौचास होईलसे वाटते. **मूळव्याध होण्याची प्रवृत्ति.** वेदनामुळे शौचास न होऊ देण्याची प्रवृत्ति. मलात्रोष व हृगवण आलटुन पालटून. **हृगवण, अगदी पहाटे शौचास जाण्याची घाई होते.** जुलाबाचे स्वरूप बदलणारे, दुर्गंधी, वेदनारहित, पाण्यासारखे राखेच्या रंगाचे फेवाळ—दुधाने जास्त होते. लहान मुलांचा अतिसार— मुले पांढरी पडतात, खूप गार घाम येतो, गुंगीत डोळे अर्धवट उघडे राहतात, लघवी बंद होते, हातापायांना आचके येतात, शोपेतून मूळ ओरडत उठते. गुदद्वार लाल होते. पांथरीत टोचते, खोकताना, दीर्घ श्वास घेतल्याने जास्त. आतड्यांना गाठी बसल्या आहेत असे वाटते, वाकल्याने जास्त. खाण्या-पिण्यानंतर वेदना होतात त्यामुळे वाकावे लागते. आत काहीतरी जिवंत फिरत आहे असे वाटते. शौचाची घाण स्वतःचे शरीर घाण झाल्याप्रमाणे जाणवते.

मूत्रेद्रिये :- लघवी करताना मूत्रमार्गीत आग होते, कंड सुटते, व ती बराच वेळ राहते. लघवीला एकदम लागून घाईने जावे लागते. रात्री लघवीला वारंवार जावे लागते. अंथरुणात न कळत लघवीला होते. पाण्यासारखी भरपूर लघवीला होते. लघवीतून श्लेष्मा व पू जातो. वात सरताना लघवी नकळत होते. लघवी कष्टाने, थोडी थोडी होते किंवा सूत्राशयात तुंबते. थंडीमळे मूत्राशयाचे विकार उद्भवतात.

पुरुषजननेंद्रिये :- मुष्टिमैथुनामुळे किंवा अतिशय कामोपभोगामुळे इंद्रिये शिथिल होतात. स्वप्नावस्था झाल्यानंतर सकाळी फार थकवा येतो. स्त्रीला स्पर्श केला की वीर्य गळते. वीर्य पातळ, वासरहित. संभोगानंतर पाठ दुखते, हातापायांना ताकद राहत नाही, औदासिन्य येते व स्वभाव किरकिऱ्या होतो. अंड खाली लोंबतात. शिथिल गार. वीर्यपात होताना मूत्रमार्गात आग होते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- गर्भाशयात कापल्याप्रमाणे वेदना होतात विशेषतः विटाळसेपणी. योनिद्वाराला कंड सुटते, आग होते, व हुळहुळे होते— बसल्याने जास्त, स्वस्थ बसवत नाही. विटाळ दुर्गंधी दाट, थोडा व करबडणारा. पाळ्या अनियमित. थोड्याशा शारीरिक किंवा मानसिक क्षोभामुळे विटाळ बंद होतो. ओटीपोट जड खाली ओढ लागल्यासारखे वाटते त्यामुळे उभे राहवत नाही. योनीत आग होते, कंड सुटते, आसपास पुटकुळ्या येतात. इंद्रियांना घाण येते व त्यांचे भोवती— मांड्यांना व पोटावर दुर्गंधी घाम येतो. विटाळ थांबण्याच्या वयात अंग तापते. नष्टांतव. स्तनाग्राना भेगा पडतात— आग होते, चुणचुणते. डाव्या स्तनाग्राला सूज येऊन मागे पाठीपर्यंत वेदना जातात. स्तनात आग होते. बाळंतज्वरात विटाळ बंद होतो किंवा पुवळलेला असतो, अतिज्वर, सर्वांगांना घाम सुटतो, पोटाला स्पर्श सहन होत नाही गुंगी येते. धुपणीत पिवळा श्लेष्मा जातो, आग होते व आसपासचा भाग करबडतो. गर्भाशय खाली येते, हात उंच करून वस्तु काढल्यानंतर. गर्भाशयाचा व स्तनाचा कॅन्सर. संभोग करताना योनी हुळहुळी होते.

अवसननेंद्रिये :- गुदमरल्यासारखे वाटून सारखे वारे हवेसे वाटते. श्वासोच्छ्वास अनियमित. खोकला जोराचा, उताणे निजल्याने जास्त येतो. आवाज खोल, बसलेला— सकाळी जास्त. छातीत घुरघुर आवाज होतो, तापते विशेषतः सकाळी ११ वा. छाती पड्याने आवळल्यासारखी वाटते किंवा वर जड ओझे ठेवल्यासारखे वाटते. छातीत कळा येतात, पुढून मागे टांचते. प्रत्येक वेळेस सर्दी होऊन दमा होतो. बोलताना छातीत अशक्तपणा वाटतो. खोकल्यामुळे सर्व शरीर हादरते, डोक्यात दुखते. कफ, रक्त पू मिश्रित, गोडसर. न्युमोनिआ. क्षय. फुफ्फुसांभोवती पाणी साचते. छातीवर लाल पिंगट डाग पडतात. क्षय. फुफ्फुसांभोवती पाणी साचते. छातीवर लाल पिंगट डाग पडतात. छातीत गारपणा किंवा आग होते व ती चेहेऱ्यापर्यंत पसरते. कंठात लव असल्याप्रमाणे गुदगुल्या होऊन खोकला येतो.

खोकल्याचे २।३ ठसके येतात. डाव्या फुफ्फुसांच्या वरच्या भागात वूच बसल्यासारखे वाटते.

हृदय :- फार मोठे झाले आहे असे वाटते; निजल्याने धडधडावयास लागते. नाडी संध्याकाळपेक्षा सकाळी जलद चालते. श्रमाने, जिना चढताना दम लागतो. हृदयाभोवती पाणी साचते.

मान-पाठ :- मान अशक्त; मुलाना सावरत नाही. मानेवर गळवे येतात. खांदे जड होतात. तिकोनी हाडामध्ये ठणका लागतो, मणक्याना स्पर्श सहन होत नाही. अंगाला धक्का लागला तर पाठीतून कळा येतात. माकडहाडाचा भाग तापतो व पाय गार असतात. कंबरेत ठणका लागून पोटापर्यंत वेदना जातात त्यामुळे ओणवे चालावे लागते; हातावर भार देऊन बसावे लागते. शौचाचे वेळी गुदास्थीत दुखते. कुबड, मणके मऊ होतात. डोके वळविताना कण्याचे मणके एकमेकावर घसरत आहेत असे वाटते. डोके मागे वाकविल्याने मानेचे मणके कटकट वाजतात. लघवी करताना माकडहाडात ठणका लागतो.

हातपाय :- डावा हात बधिर होतो निजल्याने जास्त. तळहाताला भेगा पडून पापुद्रे जातात. तळहातावर इसब किंवा चामखिळी येते. हाताची (उजव्या) बोटे बधिर होतात. पंगुवात-दोन्हीपाय लुले पडतात, लघवी बंद होते, बेंबी-पर्यंत बधिरपणा येतो. गुडघ्याच्या पोक्ळीत ताणल्यासारखे वाटते (डाव्या). पोटाच्या पेटके येतात (डाव्या). तळपायाची आग होते, रात्री पांघरुणाच्या बाहेर पावले टाकावी लागतात किंवा अंथरुणात गार होतात. तळहात व तळपाय आलटून पालटून गार होतात किंवा तापतात. शोप लागता लागता एखाद्या हाताला किंवा पायाला धक्के बसतात. संधि सुजतात, मोठे होतात, ताढतात, आत पाणी साचते. गुडघीरोग. कमरेच्या सांध्याचा क्षय. नखुडें; बोट त्वरित सुजते, लाल होते, ताढते, आत भयंकर आग होते, टोचते. नलाभोवती त्रण पडतात.

शोप :- गुंगी येऊन अर्धशिशू सुरू होते. दिवसा शोप येते, रात्री येत नाही. शोप अस्वस्थ - वारंवार जाग येते (मांजराप्रमाणे). शोप लागल्याबरोबर दन्तके बसतात. भयंकर स्वरूपाची स्वप्ने पडतात त्यामुळे काळजी वाटते. अगदी बारीक आवाजाने जाग येते. शोपेत गाणे म्हणणे, किंवा गाणे म्हणत जागे होणे. शोपेत बोलणे. किंचाळून जागे होणे.

त्वचा :- कोरडी, खरखरीत, सुरकुतलेली, पापुत्रे जातात. कंड सुटते-मयंकर विशेषतः रात्री किंवा प्रेमळ. त्वचेवर भेगा पडतात, चिघळते लवकर बरी होत नाही. खाजविल्यानंतर आग होते. त्वचेला हवा, वारे, आंधोळ सहन होत नाही. अंगावरची उगवण व इतर उपद्रव आलटून पालटून होतात, दमा वंगैरे. गळवे. केसतुडे. खरूज. त्वचा रोगट, त्वचा पुवळून त्यात हवेचे बुडबुडे येतात. व्रण-कडा उचललेल्या, भोवताली पुरूळ, आतून दुर्गंधी पू व रक्त येते. कातडीच्या वेचकीत कंड सुटते. धांवरे, गोवर, हसव, यौवनपीटिका वंगैरे. अंथरुणाच्या उबेने कंड सुटते. सर्वांगाला मुंग्या आल्यासारखे वाटते. नाडी व्रण.

ज्वर :- पाठीत खालून वर थंडी वाजते. अंग अतिशय कढत आहे असे वाटते, वारंवार उष्ण लाटा येतात, त्यावेळेस सर्वांग दुसटुसते, तिकोनी हाडांच्या मध्ये पाठीत दुसटुसते. आतल्या आत थंडी वाजल्यासारखी वाटते, तहान लागत नाही. रात्री खूप घाम येतो व त्याला गंधकाचा वास येतो. एखाद्याच भागाला घाम येतो. खाक, पंजे, पावळे वंगैरे. खाकेतील भागाला लसणी-सारखा वास येतो. तापात त्वचा उष्ण व कोरडी होते किंवा घाम येऊन ताप कमी होत नाही. संतत ज्वर, ताप सकाळी कमी होतो संध्याकाळी वाढतो. हिंवताप किंवा हिंवताप सतत झाल्यास. वाळंतज्वर.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- स्नायु बंद झाल्याने किंवा बाह्योपचाराने त्वचेचे रोग बरे केल्यानंतर. आंधोळीने. दूध. अंग तापल्याने. श्रमाने, अंथरुणाच्या उबेने किंवा गरम कपडे घातल्यामुळे. हवेतील फरक. बोलण्याने. नियमित वेळी सकाळी ११ वा. पौर्णिमा. विटाळ थांबण्याचे वयात. संध्याकाळी, मध्यरात्री नंतर, उमे राहिल्याने. स्पर्श मोकळ्या हवेत. खाली वाकण्याने. वाहते पाणी ओलांडताना. गोड पदार्थ. देवी काढल्यानंतर. हात उंच करून वस्तू काढल्याने. ब वा :- मोकळी हवा. हालचालीने. शेकण्याने. घाम येण्याने. गरम कोरडी हवा. उजव्या कुशीवर निजल्याने.

सहाय्यक औषधे :- अको; आर्से; एलो; कॅल्क-का; नक्स-व्हा; पल्स; पायरो; बडी; बेला; मर्क्युर; न्हस-टा; सल्फ-आयो; सेपि; सोरि.

संबंधी औषधे :- ग्रफाय; सिफि; सेले;

३०३ सल्फर आयोडेटम Sulphur Iodatum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम त्वचा; गांठी व उजवी बाजू यावर हांतो. घट्ट घरल्यासारखे वाटते. अशक्त व कोणतीही गोष्ट सहन होत नाही. आजारी असल्याप्रमाणे वाटते; मूर्च्छा येते. बाह्यांग गार पण अंतर्गत आग व चुणचुण. स्नायू करवडणारे. एखादा भाग बोटे वगैरे पांढरा पडून बधिर होतो. पू होण्याची प्रवृत्ति. शरीरात साखळलेली द्रव्ये जिरण्यास या औषधाने मदत होते. हृष्टी त्वरोग. गाठी मोठ्या होतात. शोथानंतर त्या भागाला काठिण्य येते.

मानसिक :- श्रम करण्याची भीती वाटते. संशयात्मा उदास. उताविळ.

डोके :- सूर्यास्तानंतर डोके दुखणे थांबते. केस उभे राहिले आहेत असे वाटते. घेरी येते, खाली वाकताना, केस बांधल्याने, उपाशी असताना, पाळीच्या अगोदर व नंतर.

डोळे :- डोळ्यापुढे वेड्यावाकड्या रेधा दिसतात.

चेहरा :- यावैनपीटिका पुढळतात. गालगुंडानंतर, गाठी तशाच मोठ्या राहतात.

तोंड - दात मऊ झाल्यासारखे वाटतात. जीभ गुळगुळीत व चकचकीत. तोंड कोरडे व हुळहुळे, सारखे ओले करावेसे वाटते, गालगुंड सुजलेले. सुजेनंतर जीभ जाड होते.

घसा :- कोरडा, हुळहुळा. गिळताना दुखतो, सारखा ओला करावासा वाटतो. पडजीभ व टानसिल लाल व सुजलेल्या.

उदर :- पोटाच्या खळीत श्रम केल्याने कंप उत्पन्न होतो. आतड्यावरील गाठी मोठ्या होतात. हृष्टी मलावरोध. शौच पिवळे धमक. गुदद्वारातून दुर्गंधी स्त्राव येतो. भूक लागत नाही. मुडदुखात मुलांना खा खा सुटते.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी थोडी व तीव्र पू जातो; पिंगट वाळू जाते. परम्यानंतर मूत्रमार्गाचे आकुंचन होते. लघवी होताना वेदना होतात. लघवीची धार पिळल्याप्रमाणे. मूत्रग्रंथित मंद वेदना होतात.

पुरुषजननेंद्रिये :- अंड मऊ होतात. शिश्नाचे उत्थापन चांगले होत नाही. बोंडीच्या कातडीवर भेगा पडतात. लहान मुलांची वृषणवृद्धि.

स्त्रीजननेंद्रिये :- पाळ्या अनियमित. धुपणी दाट, आग करणारी, पाळीच्या अगोदर व नंतर पुष्कळ जाते.

श्वसनेंद्रिये :- श्वासोच्छ्वास दम्याप्रमाणे, अनियमित, घुरघुर वाजते. खोकला सकाळी येतो. कफ हिरवट, पुवळलेला, पिवळा चिकट व भरपूर.

हातपाय :- गुडघ्याखाली टणका व हुळहुळेपणा. तळपाय, दुर्बलता, आग होते हुळहुळे, विशेषतः उभे राहिल्याने.

ज्वर :- कंड सुटते. व्रण. इसब. लस वाहते. यौवनपीटिका. वस्तरा लागून झालेले त्वचेचे रोग.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- श्रम, अगदी थोडी उष्णता. उजव्या कुशीवर निजल्याने. रात्री. बीज वावटळ होण्याच्या अगोदर. वाकल्याने.

ब वा :- गार हवा. उभे राहिल्याने. कफ पडल्याने. हिवाळ्यात.

संबंधी औषधे :- सल्फ.

३०४. सल्फुरिक ॲसिड Sulphuric Acid

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम **पचनेंद्रिये**; रक्त; रक्तवाहिन्या व डावी बाजू यावर होतो. वृद्ध इसम. दाखडे. वाजवीपेक्षा जास्त अशक्तपणा. **अंतर्गत कंप किंवा थरथरणे** त्यामुळे धरून ठेवावे असे वाटते. आंबटपणा. करवडणे. स्नाव भरपूर, करवडणारे किंवा चिकट तारा येणारे. रक्तस्नाव सर्वे द्वारातून येतो, अतिशय जातो, काळा व पातळ. भाग ताठल्याप्रमाणे किंवा आवळल्याप्रमाणे वाटतात. वेदना हळुहळु सुरू होऊन एकदम थांबतात. कुरतडल्याप्रमाणे वाटते. अतिशय हुळहुळेपणा. बोथट खुंटी आत ठोकली जात आहे असे वाटते. दुखापती, मार लागून झालेले उपद्रव, विशेषतः फार दिवस राहिलेला काळनिळेपणा. व्रण लाल व निळे पडून दुखावयास लागतात. उष्ण लाटा अंगात येऊन घाम सुटतो व अंग कापते. अंगाला आंघुस वास येणारी मुले, शरीर वाळलेले, थंडी सहन होत नाही, काहीही विकार नसताना अशक्त असलेली मुले. विटाळ थांबण्याच्या वयात होणारे उपद्रव. वेदना क्षोपेत जाणवतात, जागे झाले की थांबतात. भाग ताठलेले व ताणल्यासारखे वाटतात. मार, दुखापतीनंतर भाग कुजावयास लागतो. वेदनामुळे धक्के बसल्यासारखे वाटते; आगीच्या चमका मारतात.

मानसिक :- उतावीळपणा प्रत्येक गोष्ट करण्यात, खाण्यात, काम करण्यात वेगरे.

चिडखोर, संतापी, क्षुल्लक कारणाने. चंचल, उदास, हिरमुसलेला. काही

केले तरी समाधान होत नाही. एकसारखे रडणे. उत्तरे देण्याचा कंटाळा, हो किंवा नाही सुद्धा कष्टाने म्हणणे. थकवा. एकसारखी मीती वाटणे.

डोके :- डोक्यात विजेचे धके बसल्याप्रमाणे वाटते. कातडे चिमटल्यासारखे वाटते. मेंदू सैल होऊन इकडून तिकडे पडत आहे असे वाटते, मोकळ्या हवेत चालताना जास्त. डोक्याच्या मागील बाजूस दाबल्यासारखे वाटते, हात डोक्याजवळ धरल्याने बरे वाटते. डोक्यात रक्ताधिक्य होते. कानशिलात बून ठोकल्याप्रमाणे धके बसतात. केस गळतात, अकाली पांढरे होतात.

डोळे :- वाचताना डोळ्यातून पाणी येते. बुबुळावरील रक्तवाहिन्या फुगतात. मार लागून डोळ्यात झालेला रक्तस्राव. बाहेरील कोपऱ्यात गोळा सरकला आहे असे वाटते, डोळे मिटल्याने तो आंतील कोपऱ्यात सरकतो व उघडल्याने पुन्हा बाहेरच्या कोपऱ्यात येतो.

कान :- बाहेर पान चिकटले आहे असे वाटते.

नाक :- नाकातून पातळ काळे रक्त बाहेर पडते. काफीच्या वासाने जास्त, किंवा वृद्धपणी.

चेहरा :- सल्याप्रमाणे फिकट किंवा सुरकुतलेला. अंड्यातील पांढरा बलक चेहऱ्यावर वाळला आहे असे वाटते.

तोंड :- तोंड येते, दीर्घकाळ राहिलेल्या विकारात किंवा तान्हा मुलाचे किंवा त्यांच्या आयांचे. तोंडात भाजल्यासारखे फोड येतात. व्रण लवकर चरत जातात. हिरड्यातून रक्त येते. तोंडाला घाण येते. रक्तमिश्रित लाळ. मधुमेहात दात खराब होतात, कुजतात.

घसा :- हुळहुळा, चुन्याने सारविल्याप्रमाणे पांढरा. गिळताना पेये नाकातून बाहेर येतात. घटसर्प, पिवळसर रंगाचे शेंबडाचे धागे आत लोबतात.

जठर :- तोंडाला पाणी सुटते. भयंकर उचकी लागते विशेषतः दारू पिण्याने. आंघट टेकरा येतात त्यामुळे दात छिन्नशिवतात. आंघट ओकऱ्या. छातीत जळजळ. जठर शिथिल होऊन लोंबत आहे असे वाटते. मळमळताना अंगाला शहोर येतात. ओंकारीत अन्न न पडता कफ पडतो. गार पाणी प्याल्याने पोटात गारठल्यासारखे वाटते. डान्या कुशीवर निजल्याने ओकावयास होते. शौचानंतर पोटात गळून गेल्यासारखे वाटते. खाण्यानंतर घाम येतो. ओकावयास होण्याचे अगोदर खोकला येतो, गरोदरपणी.

उदर :- गळून गेल्यासारखे वाटते. वेदना होताना अंतर्गळ बाहेर येईल असे वाटते विशेषतः डाव्या बाजूस. अतिशय दुर्गंधी हिरवे, काळे नारिंगी पिवळे किंवा तोंडल्याप्रमाणे शौचास होते किंवा जुलाब होतात. जीर्ण ह्रगवण, शौचास होताना आग होते. मूळव्याधीतून लस वाहते. गुदात मोठा चेंडू आहे असे वाटते. मूळव्याध मोठी झाल्यामुळे शौचास होताना अडथळा येतो. अपक्व फळे, शिंपातील मासे, खाण्यात थोडाही फरक केला तर जुलाब होतात.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी लागलेली असताना जर गेले नाही तर मूत्राशयात वेदना व्हावयास लागतात. लघवीतून रक्त येते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- पाळ्या लवकर विटाळ फार जातो. विटाळशी होण्याचे अगोदर व नंतर भयंकर स्वप्ने पडतात. योनी बाहेर येऊन कुजते, गर्भाशयाचे सुख करवडते, व्रण पडतात, त्यातून सहजासहजी रक्त येते, वृद्ध स्त्रियांच्या. पाळी थांबण्याच्या वयात सर्वांगात उष्ण लाटा येतात व सर्वांग कापते. धुपणी करवडणारी आग होते.

श्वसनेंद्रिये :- दमा. नाकाच्या पाळ्या आत बाहेर हालतात व कंठ जोराने वर खाली होतो, पाय लोंबकळत ठेवल्याने बरे वाटते. खोकला-कोरडा ठसका. खोकल्यानंतर टेकरा येतात किंवा ओकावयास होते, कंठ सुटते. कफातून रक्त पडते, पाळी थांबण्याच्या वयांत. क्षय, प्रथमावस्था.

पाठ :- कणा अतिशय अशक्त, बसवत नाही, उभे राहवत नाही. मानेच्या उजव्या बाजूस मोठाली गळवे येतात. अंधरुणात पडून शालेली क्षते.

हातपाय :- लिहिताना बोटे उडतात. गुडघे व बोटे अशक्त. झोपेत बोटांना झटके बसतात.

त्वचा :- काळे निळे चट्टे. त्वचेखाली रक्त साखळून लाल ठिपके पडतात. त्वचेवर लाल चट्टे पडून कंड सुटते. लवकर बरे न होणारे व्रण-आतून काळे रक्त येते. काळी पुळी, गळवे वगैरे. व्रण लाल किंवा निळे होऊन दुखावयास लागतात.

ज्वर :- टायफाइडसारख्या तापात अतिशय थकवा येतो. अतिशय घाम येतो, घाम गार असतो, विशेषतः शरीराच्या वरच्या भागाला. गरम अन्न पेये घेतल्यानंतर, हालचाल करताना घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- मोकळी हवा. थंडी. वारू. दुखापती. काफीचा वास. विटाळ थांबण्याच्या वयात. संध्याकाळच्या सुमारास. अत्यंत थंडी किंवा उष्णता. शस्त्रक्रियेनंतर. मेंदूला माराचा धक्का लागल्यामुळे. स्पर्श, दान.

ब वा :- कढत पेये. डोक्याजवळ हात धरल्याने. समशीतोष्ण हवा. उष्णता.

सहाय्यक औषधे :- पल्स.

संबंधी औषधे :- आर्से; लॅक्; सेपि.

३०५. संबूल Sumbul

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मज्जातंतू; हृदय, व डावी बाजू यांवर होतो. घाबरट, चिडखोर व शोप येत नाही. क्षुल्लक कारणामुळे मूर्च्छा येते. मागातून कढत पाणी वाहते आहे असे वाटते. चुळबुळ करणे. स्नायु पिवळे चिकट. अकाली वृद्धत्व. हिस्टेरिआ. हसणे व रडणे आलटून पालटून. कंपवात, डोके व हातापायांना सारखे धक्के बसतात व जीभ बाहेर येते. चेहऱ्यावर कोळिष्टके चिकटली आहेत असे वाटते. जीभ खरवडल्यासारखी वाटते. घसा आवळून गुदभरल्यासारखे वाटते. तोंडाला कढत पाणी सुटते. छातीत डाव्या बाजूस दाटल्यासारखे वाटते. श्वासोच्छ्वास कष्टाने होतो. स्तनात (डाव्या) दोरीने ओढल्यासारखे वाटते. दमा-हृदयविकारामुळे झालेला. वैषयिक वासना बळावते. लघवीवर तेलकट तवंग येतो. कण्यातून पाण्याचे थेंब वाहत आहेत असे वाटते. रक्तवाहिन्यांचा लवचिकपणा कमी कमी होतो त्यामुळे रक्तदाब वाढतो. घाबरटपणामुळे हृदय धडधडते; हिस्टेरिआत, पाळी थांबण्याच्या वयात. हृदयाची क्रिया पाण्यात होत आहे असे वाटते. डावा हात जड होतो, दुखतो, बधिर होतो व थकल्यासारखा वाटतो. अंग गार झाले म्हणजे बधिर होते. त्वचा गार फिकट. अंतर्गत कंड. वरून खाली पडण्याची स्वप्ने पडतात. संभोग करीत आहोत अशी स्वप्ने पडून भरपूर वीर्यपात होतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- हालचाल. आत श्वास घेतल्याने. विटाळ थांबण्याच्या वयात. संगीत. थंडी. विकारांचा विचार केल्यामुळे.

ब वा :- हलुहलु हालचाल केल्याने. उष्णता.

सहाय्यक औषधे :- लेक्टु.

संबंधी औषधे :- मोस्क.

३०६. सैनिकुला Sanicula

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम पोषण; स्त्रीजननेद्रिये; मान; गुद व त्वचा यावर होतो. शरीर वाळलेले, म्हातान्याप्रमाणे. मुडबूस-लहान मुलांचे वाळणे. अंगाला शिळ्या दक्षाप्रमाणे घाण येते. मूल रात्री पांघरूण फेकून देते. मोठे झाल्यासारखे वाटते-घसा योनी वगैरे. दाट पिवळा करवडणारा पू. टणक जागेवर निजावेसे वाटते, कपडे ओले आहेत असे वाटते. स्वतःच्या अवयवाचा एकमेकाला स्पर्श सहन होत नाही, (बोटाना बोट्यांचा स्पर्श) किंवा दुसऱ्या इसमाच्या जवळ निजवत नाही. फुटल्या-सारखे वाटते, आतड्यात, शिवणीत, मूत्राशयात, टाळूत, छातीत. वेदना इकडे तिकडे होतात.

मानसिक :- हट्टी व अतिशय त्रासिक, चिडखोर; मुले. एकसारखे मागे बघावेसे वाटते. आपल्या मनाविरुद्ध क्षुल्लक क्रिया किंवा शब्दाने चिडणे. प्रत्येक गोष्टीचा विपरीत अर्थ करणे. मुले एकदा अतिशय चिडखोर होऊन नंतर लगेच खेळावयास लागतात. अंधाराची, खाली येण्याची भीती वाटते. दुसऱ्याचा स्वतःला केलेला स्पर्श सहन होत नाही. एका जागेवरून दुसऱ्या जागेकडे अस्वस्थ होऊन जावेसे वाटते.

डोके :- झोपेत मानेला व डोक्याच्या मागील भागाला खूप घाम येतो, झोपेत व त्याना गार वारे लागलेले सहन होत नाही. केस विंचरताना विजेसारखी तडतड होते. डोक्यातून कोंड्याच्या खपल्या पडतात. मेंदूभोवती ओला कपडा गुंडाळल्यासारखे वाटते.

डोळे :- पापण्या चिकटतात. गार हवेने, पाणी लावल्याने डोळ्यातून पाणी येते. सुवयातून कोंडा जातो.

नाक :- सर्दी, नाकातून पाणी गळते, खाण्यानंतर जास्त. पाण्याला शिळ्या पाण्याप्रमाणे कुडक वास येतो.

तोंड :- जिमेची इतकी आग होते की ती तोंडावाहेर गार होण्याकरता काढावी लागते. जिमेचा गजकर्ण. टाळ्यात व तोंडात व्रण पडतात. जीभ टाळ्याला चिकटते. जिमेच्या कडा वर वळतात.

घसा :- पेपरमिट खाल्याप्रमाणे गार झाल्यासारखा वाटतो. मोठा झाला आहे असे वाटते. पातळ पदार्थांच्या मानाने घट्ट पदार्थ बरे गिळता येतात.

जठर :- बर्फ घालून दूध प्यावेसे वाटते. गाडीत, मोटारीत बसल्याने मळमळून ओकावयास होते. थोडे थोडे एकसारखे पाणी प्यावेसे वाटते पण ते पोटात गेल्याबरोबर ओकून पडते. तान्ही मुले दूध प्याल्याबरोबर ओकतात-ओका-रीत दह्यासारख्या गाठी पडतात. ओकारीनंतर झोप येते.

उदर :- शौचास जड मोठ्या आकाराचे होते. मलावरोध- पुष्कळ मळ साचल्या-शिवाय शौचास लागत नाही व खूप कुंथावे तेव्हा थोडेसे बाहेर येऊन पुन्हा मागे जाते. जुलाब- रंगरूप वारंवार बदलते, अतिशय दुर्गंधी. शौचास चौकोनी आकाराचे होते. शेळीच्या लेंड्याप्रमाणे बारीक खडे पडतात व ते हाताने काढावे लागतात किंवा त्याचा होताना भुगा होतो. मोठ्या पोटाची, आतड्यात मोठ्याने गुरगुर होणारी मुले. शौचास होताना शिबणीत फुटल्या-प्रमाणे वेदना होतात.

मूत्रेंद्रिये :- लघवीला माझ्याप्रमाणे वास येतो. मूल लघवी होण्याचे अगोदर किंचाळते, लघवी करताना कुंथावे लागते. लघवीला अतिशय जोराची लागून मूत्राशयात फुटल्यासारखे वाटते. लघवी वारंवार, भरपूर होते, एकदम लागते.

पुरुषजननेंद्रिये :- इंद्रियाना माझासारखा वास येतो.

स्त्रीजननेंद्रिये :- ओटीपोटात खाली ओढ लागून आतील अवयव बाहेर येताहेत की काय असे वाटते, चालताना धक्का लागला तर जास्त, त्यामुळे योनिद्वार धरून ठेवावेसे वाटते. धुपणीला माझ्याप्रमाणे किंवा शिळ्या दह्याप्रमाणे घाण येते. शौचानंतर धुपणी जाते. योनी मोठी झाल्यासारखी वाढून विटाळ आवरता येत नाही. गर्भाशयाचे मुख उघडे व रंद होते.

पाठ :- पाठ ताठून दुखते, हात मागे नेल्याने जरा वळण्याने किंवा वर उचलल्याने जास्त. कमरेत व माकडहडांच्या भागात गार झाल्यासारखे वाटते- गार पाण्यात भिजलेला कपडा वर ठेवला आहे असे वाटते. कटिशूळ, उजव्या कुशीवर निजल्याने बरे वाटते. मान बारीक वाळलेली, मुलाना सावरता येत नाही. मान ताठल्यामुळे सभोवती वघताना सर्वांग वळवावे लागते.

हातपाय :- पंजे व पावले गार चिकट. पावळाना पेटके येतात. पावळाना दुर्गंधी घाम येतो. तळपायाची व तळहाताची आग होते. दुर्गंधी घामामुळे पावलांच्या बोटांच्या बेचका करवडतात- जोडे खराब होतात व पायमोजे

कडक होतात. पाऊले गार पाण्यात आहित असे वाटते. तळहात एकावर एक ठेविले तर त्यांना घाम येतो.

त्वचा :- मळकट, तेलकट, पिंगट सुरकुतलेली. पंजे वोट यांना भेगा पडतात. मानेची कातडी सुरकुतते व त्याच्या घड्या लोंबतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- हालचाल, खाली येतात. हात मागे किंवा वर करताना. गार वारे - डोक्याच्या मागील भागाला व मानेला लागले तर, धक्का.

ब वा :- मोकळी हवा. उष्णता. ओकारी झाल्याने.

संबंधी औषधे :- लायको; सल्फ; सोरि.

३०७. सैनिवनेरिआ Sanguinaria

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम उजवी बाजू- डोक्याची, यकृताची, छातीची; इलेष्मल त्वचा व जठर यावर होतो. लाली-उदरावर, जिभेची वगैरे. भाजल्याप्रमाणे आग होते आणि लाटा येतात. ऋष्मल त्वचा कोरडी. भाजल्यासारखे वाटणे- जीम. आग होते- घशात, छातीच्या मध्यभागी, लहानशा जागी, छातीत आग होऊन टोचते, तळपाय व तळहात वगैरे कढत होतात. सर्वांगात ठुसठुस. रक्ताधिक्य होते- डोक्यात, छातीत, उदरात वगैरे. भावना खालून वर जातात किंवा त्याचा शेवट ओकारीत होतो. अर्धशिशी. अंतर्गत हुळहुळेपणा. खाव- करवडणारे, रक्ताचे घागे असलेले व दुर्गंधी. पाठीवर, डोके उंच करून निजण्याची प्रवृत्ति. श्वसनद्रियाचे खाव एकदम थांबल्यास हगवण सुरू होते. पित्त प्रकृती, विटाळ थांबण्याच्या वयात होणारे उपद्रव. मोड येतात-नाफात, कानात, गर्भाशयात वगैरे. त्वचेखाली असलेला हाडांचा भाग दुखतो. सूर्याच्या चढउताराप्रमाणे वेदनांचा चढ उतार होतो. फुलांच्या वासाने बरे वाटत नाही.

मानसिक :- चिडखोर, कुरकुर्या स्वभाव. मुद्दाम तक्रारी उकरून काढण्याची प्रवृत्ती. सुस्ती, हालचाल करावीशी वाटत. नाही, किंवा मानसिक श्रम करण्याची इच्छा होत नाही.

डोके :- उजव्या डोळ्यावर ठणका लागतो किंवा डोक्याचा मागील भाग ते उजव्या डोळ्यापर्यंत डोके दुखते- भरपूर लघवी, झाल्याने,

निजल्याने, झोपेत, डोके थांबते. सूर्योदयापासून सूर्यास्तापर्यंत डोके दुखते. कानशिलाच्या शिरा फुगतात. डोक्याच्या मागील भागात विजेच्या चमका मारल्याप्रमाणे दुखते. वेळेवर खाले नाही तर डोके दुखते. वर बघताना किंवा डोके जलद हलविल्याने घेरी येते.

डोळे :- आग होते.

नाक :- नाकाच्या बुंध्याशी वेदना होतात. सर्दी होते, ती थांबली की हगवण सुरू होते. वास सहन होत नाहीत. नाकातील मोड. फुलांचा (गुलाब) वासाने सर्दी होऊन नंतर दमा होतो.

कान :- कानात आग होते. कान दुखताना डोके दुखते. कानातील मोड. कानात आवाज होतात. विटाळ थांबण्याच्या वयांत आवाज सहन होत नाही, कान दुखतात.

चेहरा :- गाल लाल होऊन आग होते. तापात गाल लाल होतात. जवळच्याच्या कोपऱ्यात भरल्यासारखे वाटून तेथे दाबलेले सहन होत नाही. वरच्या जवळ्यात वेदना होतात व त्या दूर पसरतात, गुडघे टेकून डोके जमिनीवर जोराने दाबले म्हणजे बरे वाटते.

तोंड :- जीम; तांबडी लाल, विशेषतः पुढील भाग, भाजल्यासारखी वाटते. टाळ्याची आग होते. गोड पदार्थ कडू लागतात.

घसा :- आग होते, दुखतो (उजवी बाजू); वेदना कानात व छातीपर्यंत जातात. घशातील आग गार हवा आत ओढल्याने कमी होते, गोड पदार्थ खाल्याने जास्त होते. टानसिल सुजून तीत आग होते. अन्ननलिकेत आग होते. गाणाच्या इसमांचा कोरडा पडतो.

जठर :- लोण्याचा तिठकारा. चमचमीत मसाल्याचे पदार्थ खावेसे वाटतात. मळ-मळताना पोटात आग होते व लाळ वाटून सारखे थुंकावे लागते. थुंकीत पित्त पडते. आंबट, कडु पाण्याची जळजळीत ओकारी. नाक शिकरताना किंवा शिक आल्याने मळमळते, खाण्याने मळमळणे कमी होते. पोटात गळून गेल्याप्रमाणे वाटते. मळमळ थांबल्यानंतर पित्ताच्या गांधी येतात.

उदर :- पोटाच्या खळीत ताणल्यासारखे वाटते. जठरापासून उजव्या खांद्यापर्यंत दुखते. यकृताच्या जागी दुखते. जुलाब पिंबळे, पाण्यासारखे व जोराने होतात. गुदाचा कॅन्सर. स्तनापासून उदरापर्यंत कडत पाणी वाहत आहे असे वाटून नंतर जुलाब होतात. उदर वाताने फुगून योनीतून वारे जाते. काबिळ.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी काळसर पिवळी. रात्रीची भरपूर व वारंवार लघवी होते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळ दुर्गंधी भरपूर जातो. धुपणी करवडणारी दुर्गंधी. स्तन हुळहुळे व मोठे होतात, विटाळ थांबण्याच्या वयात, विटाळशी होण्याचे अगोदर खाकेत कंड सुटते. गर्भाशयाचे मोड. स्तनाग्रा (उजव्या) खाली हुळहुळेपणा.

श्वसनेंद्रिये :- कंठ भरल्यासारखा आणि कोरडा वाटतो विशेषतः गाणाच्या इसमांचा. खोकला-टेकर आल्याने किंवा वात सरल्याने थांबतो. खोकताना छातीत आग होते. खोकताना दुर्गंधी वारे बाहेर येते. कफ चिकट, रक्ताच्या गाठी असलेल्या, पुवळलेल्या. छातीच्या मध्यभागी गुदगुल्या होऊन सारखा ठसका लागतो- विशेषतः रात्री निजल्यानंतर. कढत वाफा आल्याप्रमाणे छातीपासून उदरापर्यंत आग होते. जठर विघडल्यामुळे झालेला दमा-जळजळीत टेकरा येतात. न्युमोनिआ. छातीत उजव्या स्तनापासून खांद्यापर्यंत वेदना होतात.

हातपाय :- उजव्या खांद्याचे स्नायू ताठतात, कापल्याप्रमाणे वेदना होतात, हात वर करता येत नाही किंवा बळविता येत नाही. तळहात सुरकुतलेले. वेदनांच्या जागी स्पर्श केल्याने बरे वाटते. उजवा खांद्या व डावा कमरेच्या साध्याचा संधिवात.

त्वचा :- कोरडी, कावीळ. यौवनपीटिका, विटाळ कमी जातो.

उष्ण :- उष्ण लाटा चेहरा व डोक्यापर्यंत येतात व त्यावेळेस डोके दुखते. घाम थोडा येतो व आग होते. सर्वांगात दुसदुसते. तळहात व तळपायाची आग होते, पांघरूण सहन होत नाही.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- नियमित येळी-सूर्योदयापासून सूर्यास्तापर्यंत. रात्री. दर आठवड्याला. विटाळ बांढण्याच्या वयात. वास, धक्का लागणे. उजेड. वर बघताना. हात वर करताना. गोड पदार्थ. हालचाल. स्पर्श.

ब वा :- झोपेत. पाठीवर निजल्याने. ओकारी झाल्याने. गार हवा. बारा सरकल्याने. आंबट पदार्थ.

सहाय्यक औषधे :- ॲन्टी-टा, फास्फ.

संबंधी औषधे :- बेला.

३०८. सॅम्बुकस Sambucus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्वसनेंद्रिये; श्वासोच्छ्वास; मूत्रपिंड व त्वचा यावर होतो. अनेक लक्षणांबरोबर भरपूर घाम येतो किंवा दसा लागतो. अनेक ठिकाणी जल्युक्त सूज येते, विशेषतः पायाना, पावलाना किंवा पावलान्या आतील कडेला. चिंता वाटून अंग कापते. भीती, दुःख, चिंता, संभोगातिरेक यांचे दुष्परिणाम. लठ व भरलेले इसम एकाएकी वाळावयास लागतात.

मानसिक :- एकसारखा चिडखोरपणा. उगीचच भीती वाटते. भीती वाटल्यानंतर दमा लागतो.

डोळे :- अर्धवट उघडे; क्षोपेत.

चेहरा :- निळसर फुगीर विशेषतः खोकताना. चेहरा कढत होऊन घाम येतो.

नाक :- कोरडे होऊन चोंदते विशेषतः तान्या मुलाचे, त्याना श्वासोच्छ्वास करताना त्रास होतो व पिता येत नाही.

मूत्रेंद्रिये :- अंग तापल्यासारखे होऊन लघवीला भरपूर होते. मूत्रपिंडाचा शोथ नाळगूद-पित्ताच्या ओकान्या होतात व खाण्यानंतर जठरात अस्वस्थपणा येतो. लघवी वारंवार व थोडी होते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- बाळंतपणानंतर खूप घाम यावयास लागतो.

श्वसनेंद्रिये :- एकदम गुदमरल्यासारखे होते किंवा खोकताना गुदमरल्यासारखे वाटते. क्षोप लागत असताना किंवा मध्यरात्रीच्या सुमारास गुदमरल्यामुळे जाग येते व त्यावेळेस खूप घाप येतो. भीती वाटल्यानंतर श्वासोच्छ्वास करताना शिटी वाजल्याप्रमाणे आवाज होतो. घसा आवळल्यासारखा वाटतो. चिरचिऱ्या आवाज.

हातपाय :- पंजे निळे होतात. पावलाना व पायाना सूज येते. पावले बर्फासारखी गार.

ज्वर :- क्षोपेत अंग कढत व कोरडे, पण जागे झाल्यानंतर खूप घाम येतो, खोकताना घाम येतो. पांघरूण घ्यावेसे वाटत नाही. फक्त जागेपणीच भरपूर घाम येतो. रात्रीचा भरपूर थकवा आणणारा घाम येतो. ताप येण्याचे अगोदर कोरड्या खोकल्याची दास लागते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- गार कोरडी हवा. थंड पेये घेतल्याने, अंग तापलेले असताना. डोक्याखाली उशी न घेता निजल्याने. फळे खाल्याने.

ब वा :- दावल्याने. हालचाल. गुंढाळ्याने.

संबंधी औषधे :- वेला; त्रोमि.

३०९. साबाडिला Sabadilla

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्लेष्मल त्वचा - नाकाची गुद्दाराची; पचनेंद्रियाची; मज्जातंतू; घसा यावर होतो. थंडी सहन होत नाही, शहारे येतात, हुडहुडी भरते. अशक्त, घाबरट, उगीचच्या उगीच दचकणे. शारीरिक व मानसिक उपद्रव आलटुन पालटून होतात. मुंग्या येणे. कंप. घारीक झटके वसणे. कृमी जंत व त्यामुळे उद्भवलेले उपद्रव- आचके, कामोन्माद, मोहनिद्रा वगैरे. हाडात कापल्याप्रमाणे वेदना होतात. भीतीमुळे उत्पन्न झालेली हिस्टेरिआची लक्षणे. भीती, मानसिक श्रम, विचार केल्याने उद्भवलेले उपद्रव. काल्पनिक रोग.

मानसिक :- केविलवाणी अवस्था. रागीट. स्वतःच्या शरीरासंबंधी चुकीच्या पण ठाम कल्पना किंवा भ्रम, आपण अतिशय आजारी आहोत, शरीराचे भाग वाळताहेत, हातपाय वाकडे आहेत, हनुवटी लांब झाली आहे, एक बाजू दुसऱ्यापेक्षा मोठी आहे, गरोदर आहोत, कॅन्सर झाला आहे वगैरे काल्पनिक रोग. शुद्धीवर नसणे, विचारलेल्या प्रश्नाला उत्तर मिळत नाही, नंतर एकदम उडी मारून खोलीत वेफाट धावणे.

डोके :- कपाळाचा उजवा अथवा डावा भाग आलटुन पालटून दुखतो. अर्धशिशी. कातडे खाजते. घेरी, सर्व वस्तु एकमेकामोवती फिरत आहेत असे वाटते, रात्री जागे झाल्यावर एकएकी घेरी येते किंवा वाकले असता सरळ होताना घेरी येते, खाल्याने बरे वाटते. डोळ्यापुढे अंधेरी येऊन मूर्च्छा येते. विचार केल्याने डोके दुखावयास लागून झोप येत नाही. केसात आग होते, कंड येते, मुंग्या आल्यासारख्या वाटतात खाजविल्याने जास्त. शाळेत जाणाऱ्या मुलींची डोकेदुखी.

डोळे :- पापण्याच्या कडा लाल होतात, कंड सुटते. डोळ्यातून पाणी येते; वेदना होताना, मोकळ्या हवेत, शिकताना, खोकताना, जामई देताना.

कान :- चांगले ऐकू येत नाही.

नाक :- आत कंड सुटते- चोळावेसे वाटते किंवा कुरतडावेसे वाटते. नाक कोरडे, आत गुदगुल्या होऊन सर्वांगात गुदगुल्या व्हावयास लागून नंतर दमा लागतो. एकसारख्या जोरजोराने शिंका येतात किंवा अर्धवट येतात. वास सहन होत नाहीत. लसणीचा वास सहन होत नाही. सर्दी होते नाकातून खूप पाणी गळते. इन्फ्लुएन्झा, तृणज्वर, हद्दी जुनाट सर्दी.

चेहरा :- लालबुंद, कढत वाटतो. ओठ कढत, भाजल्याप्रमाणे आग होते.

तोंड :- पडजिभेच्या भागाला कंड सुटते. जीभ भाजल्यासारखी वाटते. चव गोड.

घसा :- दुखतो प्रथम डावी बाजू नंतर उजवी बाजू; नुसता गुटका गिळताना जास्त त्रास होतो, गरम पेयाने बरे वाटते. घशात गोळा, घास अडकला आहे असे वाटते किंवा दोरा, कातडे लोंबत आहे असे वाटते, त्यामुळे एकसारखे गिळावेसे वाटते. घसेदुखीमुळे जीभ बाहेर काढता येत नाही. सर्दीनंतर टानसिल सुजतात.

जठर :- अतिशय खा खा सुटते. तहान लागत नाही. पोटात मधून मधून वेदना होऊन कोरडा खोकला येतो व श्वासोच्छ्वास करताना त्रास होतो. कढत पदार्थ, गोड पदार्थ, दूध घेण्याची वासना होते. पहिला घास घेईतोपर्यंत खावेसे वाटत नाही पण नंतर जेवण चांगले जाते, विशेषतः गरोदरपणी. आत गार किंवा पोकळ झाल्यासारखे वाटते. मांस, आंबट पदार्थ, काफी लसुण यांचा किंवा कोणत्याही अन्नाचा तिटकारा.

उदर :- आतड्यात गाठी बसल्या आहेत असे वाटते. शौचास होताना आग होते. शौचास फेसाळ, पिंगट पातळ होते व ते पाण्यावर तरंगते. गुदद्वारात कंड सुटते. मुंग्या आल्यासारखे वाटते, ही लक्षणे व कानात नाकातील गुदगुल्या आलटुन पालटुन होतात. कृमि, आतड्यात गोळा किंवा दोरा जलद फिरत आहे असे वाटते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- बिटाळ थांबतो व पुन्हा सुरू होतो, कधी कमी जातो कधी जास्त जातो. जेतामुळे आलेला कामोन्माद.

श्वसननेंद्रिये :- जोराची खोकल्याची मधुन मधुन दास लागते. खोकला आतल्या आत येतो. राग आला तर खोकला येतो. आंगाला, नाकात, गुदद्वारात, कंड सुटून दमा लागतो. छातीवर लाल ठिपके पडतात. प्लुरिशी, शरीर निर्जीव वाटते.

हातपाय :- हात वर उडतात. पायाच्या बोटाखाली भेगा पडतात. नखे जाड शिंगाप्रमाणे व वेडीवाकडी होतात.

त्वचा :- कंड सुटते, गुदद्वारात व त्यावेळेस दम लागतो. कमावलेल्या कातड्या-प्रमाणे कोरडी.

श्लोप - ध्यान करताना, विचार करताना, वाचताना श्लोप येते.

ज्वर :- अनेक लक्षणांबरोबर हुडहुडी भरते. थंडी वाजल्यानंतर तहान लागते. थंडी वाजताना डोळ्यातून पाणी येते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थंडी. गार; वार, पेये. *नियमित वेळी*; दर आठवड्याला; दोन व चार आठवड्यांनी, ठरलेल्या तासाला. अमावास्या. पौर्णिमा. अंगावरची उगवण (विस्फोटक ज्वरात) चांगली न आल्याने.

ब वा :- मोकळी हवा. उष्णता, खाण्याने, गिळताना.

सहाय्यक औषधे :- सेपि.

संबंधी औषधे :- अर्टिका; आर्से; पल्स.

३१०. साबाल Sabala Serrulata

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मूत्रग्रंथी; रजःपिंड; स्तन मूत्राशय; मूत्रमार्ग व श्लेष्मल त्वचा यावर होतो. मूत्रमार्गात तीव्र नांगी मारल्याप्रमाणे वेदना होतात. शारीरिक बकबा. या औषधाने शरीराचे पोषण होऊन शक्ती वाढते. स्त्रिया व वृद्ध पुरुष यांचे विकार. वैषयिक वासना नष्ट झाल्यामुळे आलेला चिडखोरपणा. मूत्रग्रंथी वाढल्यामुळे लघवी अडते यावर हे औषध चांगले उपयोगी पडते. (मात्रा ३० थेंब टिंक्चरचे दिवसातून ३।४ वेळा)

प्रानसिक :- आळस. सहानुभूति दाखविली तर राग येतो. श्लोपण्याची भीती वाढते. बेपर्वा स्वतःच्या दुखण्याचा किंवा लक्षणांचा विचार करीत राहणे.

डोके :- अशक्त इसमांची डोकेदुखी. नाकातून वर वेदना जाऊन कपाळाच्या मध्यभागी स्थिर होतात. डोके दुखताना घेरी येते. डोक्यात इकडे तिकडे एका-एकी कळा मारतात व जातात.

डोळे :- मूत्रग्रंथीच्या विकाराबरोबर डोळे येतात.

कान :- आवाज फार दुरून येत आहेत असे वाटते. कमी ऐकू येते.

जठर :- आग्लपित्त; टेकरा येतात. दुधाची नावड असूनसुद्धा तेच सारखे हवेसे वाटते. उदरातील वेदना मांड्यापर्यंत जातात, दूरवर पसरतात व शेवटी रजःपिंडात स्थिर होतात.

मूत्रेन्द्रिये :- लघवी थोडी थोडी व कष्टाने होते. रात्री वारंवार लघवीला जावे लागते. लघवी न कळत होते. लघवीत चुन्याप्रमाणे गाळ साचतो. मूत्राशयात जडपणा वाटून ठणका लागून गारवा वाटतो व तो जननेन्द्रियापर्यंत जाणवतो. मूत्रमार्गात चुणचुण आग होते.

पुरुषजननेन्द्रिये :- मूत्रग्रंथि मोठी होते-वृद्धपणी. अंड वाळतात, वैषयिक वासना नाहीशी होते, अंड वर उचलले जातात. शिश्नाचे उत्थापन होताना वेदना होतात किंवा संभोगात वीर्यपात होताना दुखते. जननेन्द्रिये गार होतात. वैषयिक वासना नष्ट झाल्यामुळे चिडखोरपणा येतो.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- रजःपिंड मोठे होतात, त्यांना दाव सहन होत नाही. स्तन वाळतात. किंवा त्यांची वाढ व्हावी तशी होत नाही. स्तन भरल्यासारखे वाटून हुळहुळे होतात गार पाण्याच्या आंघोळीने जास्त. तरुण चिडखोर स्त्रिया. अनैसर्गिक संभोगाची इच्छा होते. योनिद्वार उघडे राहिले आहे असे वाटते. जननेन्द्रिये गार.

श्वसननेन्द्रिये :- खूप कफ पडतो, व त्यावेळी नाकही वाहते, जीर्ण खोकला. छातीत घुरघुर होऊन खोकला येतो, निजल्याने जास्त, सकाळी ६ पर्यंत.

पाठ :- संभोगानंतर दुखते. माकडहाडात विटाळ सुरू होण्याचा अगोदर दुखते.

श्लोप :- श्लोपेची भीती वाटते, काही तरी घडेल असे वाटते व श्लोपेची गुंगी येताच भीती वाटून दचकून जागे होणे.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थंड, दमट, आभाळ भरलेली हवा. सहानुभूति दाखविल्याने. पाळीच्या अगोदर.

व वा :- श्लोपेनंतर

संबंधी औषधे :- सिलि; सेपि.

३११. साबिना Sabina

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम गर्भाशय; गुद; लहान सांधे व टाचा यावर होतो. पुष्ट, अंग कटत असणाऱ्या व सांधे धरण्याची प्रवृत्ति असणाऱ्या स्त्रिया. रक्तस्त्राव होण्याची प्रवृत्ति-नाकातून, लघवीतून वगैरे. जोराने दुसटुसणे. भरल्यासारखे वाटणे. सूज लाल, चकचकीत. सांध्यावर आलेल्या गाठींचा तीव्र शोथ. वाखा होण्याची प्रवृत्ति विशेषतः तिसऱ्या

महिन्यात. रक्तस्ताव गाळ्याळ व पातळ. मांसाकुर व चामखिळी अंगावर येतात.

आनसिक :- संगीत-गाणे सहन होत नाही त्यामुळे वावरटपणा येतो. उदास, खिन्न.

डोके :- घेऱ्या-विटाळ बंद झाल्यामुळे उद्धवलेल्या. एकदम फुटल्याप्रमाणे डोके दुखावयास लागते व हळुहळु थांबते, असे वारंवार होते.

तोंड :- चावताना दात दुखतात. जबळ्याच्या स्नायूना ओढल्याप्रमाणे वेदना लागतात. चव कडू.

जठर :- लेमोलेड पिण्याची वासना. छातीत जळजळते. पोटाची खळी ते मागे पाठीपर्यंत तीव्र कळा लागतात.

उदर :- सुटलेले. आत काही तरी जिवंत फिरत आहे अशा तऱ्हेची थरथर होते. मूळव्याध व हातापायातील वेदना आलटुन पालटून. मूळव्याधीतून लालभडक खूप रक्त जाते, व त्यावेळेस माकडहाडातून पुढे वेदना येतात.

मूर्चेन्द्रिये :- मूर्चपिंडाच्या जागी ठुसठुसते व आग होते. लवचीळ लागलीशी वाहून लवचीतून रक्त जाते.

पुरुषजननेन्द्रिये :- कंड सुटून उत्तेजित होतात. मांसांकुरांची वाढ. आग होऊन हुळहुळे. परमा.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- कंवरपासून पुढे जननेन्द्रियावरील हाडापर्यंत कळा येतात किंवा उलट दिशेने जातात किंवा योनीतून वर कळा जातात. गर्भाशयातून कढत पाण्यासारखे व मधुन मधून गाठी (काळ्या) असलेले रक्त जोराने वाहते, हालचाल केल्याने जास्त, व त्यावेळेस सांधे दुखतात. दोन पाळ्यामध्ये विटाळ जातो, व वैषयिक वासना होते. धुपणी दुर्गंधी करवडणारी. गरोदरपणी कंड सुटते. स्तनाग्राना मुंग्या आल्यासारखे वाटते. जननेन्द्रियाना कंड सुटून वैषयिक वासना उत्तेजित होते. वाखा झाल्यानंतरचा रक्तस्ताव. वाख्यानंतर गर्भाशयाला व रजःपिंडाना आलेली सूज. मूदगर्भ किंवा आत राहिलेली वार बाहेर काढण्यास या औषधाचा उपयोग होतो.

हातपाय :- मांड्याच्या पुढील भागात मार लागल्याप्रमाणे दुखते. टाचातून व पावलांच्या हाडामधून तीव्र कळा येतात. वातरक्त, उजव्या पायाचा आंगठा सुजतो. सूज लाल चकचकीत.

त्वचा :- अंगावर दुर्गंधी, ओलसर आग व कंड करणारे मासांकुर- चामखिली उगवतात.

ज्वर :- असह्य आग, सर्वांगाची; व अतिशय अस्वस्थपणा.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- रात्री. उष्णता- अंशुणाची, खोलीची, श्रमा- मुळे आलेली. गरोदरपणी. विटाळ थांबण्याच्या वयांत. धुक्याची हवा. हात- पाय लोंबकळत ठेविल्याने. वाकल्याने. दीर्घ श्वास घेतल्याने. संगीत.

ब वा :- थंडी. गार मोकळी हवा. नाकातून हवा वाहेर सोडल्याने.

सहाय्यक औषधे :- थूना.

संबंधी औषधे :- आर्से; पल्स.

३१२. सार्सापरिला Sarsaparilla

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मूत्र जननेंद्रिये; त्वचा व उजवी बाजू यांवर होतो. शरीर. वाळलेले, सुरकुतलेले, म्हाताऱ्याप्रमाणे व नाजूक. लहान मुलांचे वाळणे, पोटा मोठे. खडे (मूत) होण्याची प्रवृत्ति. अंगावर उगवण येऊन कंड सुटते. भाग एकमेकाशी रकून पिटल्याप्रमाणे वाटतात. हाडात रात्री वेदना होतात. संधिवात. वातरक्तात सांध्यावर आलेल्या गाठी अतिशय हुळहुळ्या होतात. परम्याचे दुष्परिमाण. उन्हाळ्यात किंवा देवी टोचल्या- मुळे अंगावर आलेली उगवण, गळवे, इसब, धंगरे. वेदना वेगवेगळ्या जागा- तून जाणवतात, व त्यामुळे खिन्नता येऊन काळजी वाटते. जखमेवर मीठ टाकल्यासारखे वाटते.

मानसिक :- खिन्नता. बोलवेसे वाटत नाही. त्वरित राग येतो. खाल्लेल्या अन्नाचा विचार केला तर मळमळावयास लागत.

डोके :- दुखत असताना खिन्नता येते. डोक्याचा मागील भाग ते डोक्यापर्यंत किंवा नाकाच्या बुंध्यापर्यंत वेदना होतात व नाकाचा बुंधा सुजतो. बोलताना डोक्यात घटंकी किणकिण होत आहे असे वाटते. डोक्याभोवती घट्ट पट्टा आवळल्याप्रमाणे वाटते, टोपी काढली तरी बरे वाटत नाही.

डोळे :- वीर्यगतानंतर डोळ्यापुढे धुके आल्यासारखे वाटते.

कान :- शब्दांचे प्रतिध्वनि कानात उमटून नाकाच्या बुंध्यापर्यंत येतात.

नाक :- चांदलेले वर्षानुवर्ष. बुंध्याशी सूज.

चेहरा :- चेहऱ्यावर व ओठावर पुटकुळ्या येतात.

तोंड :- येते, लाल गळते. तोंडाला घाण येते.

उदर :- वात धरून गुरगुरते. उदरातील वेदना व पाठीतील वेदना एकाच वेळी सुरू होतात. लहान मुलांचे कालऱ्याप्रमाणे जुलाब. शौचात वाळू पडते. उपाशी राहिल्याप्रमाणे, पोटात गळून गेल्याप्रमाणे.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी होताना वेदना होतात त्यामुळे ओरडणे भाग पडते. लघवी संपताना अतिशय कळा येतात. बसलेले असताना लघवी गळते, दिवसा उभे राहिल्याने लघवी बरी होते व त्रास कमी होतो, पण रात्रीला त्रास होत नाही. विटाळशी होण्याचे अगोदर लघवी होताना कळा येतात. लघवी संपताना रक्ताचे थेंब पडतात किंवा पांढरे करवडणारे द्रव्य येते. मूल लघवी होण्याचे अगोदर व होताना किंचाळते. लघवीतून बारीक वाळू (पांढरी किंवा पिवळी) जाते. लघवीतून वारा जातो. मूत्रपिंडा (उजवे) पासून खालपर्यंत कळा लागतात. लघवीत खपल्या बसल्याप्रमाणे गाळ साचतो.

पुरुषजननेंद्रिये - दुर्गंधी, ओलसर. वीर्यातून रक्त पडते. वीर्यनलिका, वीर्यपाता-
नंतर दुखते, वैषयिक क्षोभामुळे सुजते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळशी होण्याचे अगोदर कपाळावर ओलसर उगवण येऊन कंड सुटते, उजव्या जांघेत विटाळशी होण्याचे अगोदर ओलसर पुटकुळ्या येतात. स्तनाग्रे आत जातात. किंवा त्यांना भेगा पडतात. स्तनाग्रे लहान व सुरकुतलेली. विटाळ उशिरा व थोडा जातो.

पाठ :- आतड्यात वेदना होताना पाठ दुखते.

हातपाय :- हातापायाच्या बोटांना खोल भेगा पडतात विशेषतः बाजूला. नखा-
खाली कापल्याप्रमाणे वेदना होतात. हातांच्या बोटांच्या टोकावर व्रण पड-
तात. पंजे व पावले कापतात. उजव्या पायाचे कोणतेही विकार.

त्वचा :- सुरकुतलेली, तिच्या घड्या पडतात, कोरडी, विसविशित. अंगावर बारीक
लाल चट्टे पडतात. त्वचेवर भेगा पडतात- पंजे पावलावरती वगैरे. त्वचा-
टणक. मानेभोवती सुरकुत्या पडतात. लहान सहान जागी खपल्या बसून
कंड सुटते. तांब्याच्या रंगाचे पुरळ.

झोप :- जांभया येतात. कोणत्याही विकारात जांभया येतात.

खर :- मूत्राशयात थंडी वाजल्यासारखी बाटून ती पाठीत शिरते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- लघवी संपताना. वसंत ऋतु. दमट थंडी. पारा. रात्री. जामई देताना. विटाळशी होण्याचे अगोदर. हालचाल.

ब वा :- छाती व मान उघडी केल्याने, उभे राहिल्याने.

सहाय्यक औषधे :- मर्क्यु; सेपि.

संबंधी औषधे :- कॅल्क-का; पेट्रो.

३१३. सालिडेगो Solidago

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मूत्रपिंड, पचनद्रिये; पाय व रक्त यावर होतो. अशक्तपणा. वारंवार सर्दी होण्याची प्रवृत्ति. रक्तखाव. मूत्रपिंडाचे कार्य नीट होत नाही. जीर्ण मूत्रपिंडाचा शोथ. लघवी बंद झाल्यामुळे उद्भवलेला दमा. कुजेणे-मधुमेहामुळे.

डोळे :- मूत्रग्रंथी वाढली असताना डोळे लाल होतात.

नाक :- मधुन मधुन खूप शिंका येतात व नाकातून खूप शेंबुड पडतो.

तोंड :- एकसारखी कडू चव विशेषतः रात्री.

उदर :- भरपूर नकळत आव पडते.

मूत्रद्रिये :- लघवी कष्टाने होते. लघवी काळी, थोडी किंवा स्वच्छ व अतिशय दुर्गंधी. मूत्रपिंडाच्या जागी दाब सहन होत नाही, ते हुळहुळे होतात. मूत्रपिंडाचा शोथ. मूत्राशयाचा शोथ. मूत्रग्रंथीचा शोथ, मोठी होते. मूत्रपिंडांना ठर्णका लागतो ते ताणल्यासारखे वाटतात. लघवीत र्लेष्मा, रक्त व अल्बुमिन जाते.

श्वसनद्रिये :- खोकला, खूप पुवळलेला कफ पडतो, कफातून रक्ताचे धागे जातात.

छाती कोंडल्यासारखी वाटते. एकसारखा दमा-रात्री लघवीला कष्टाने होते.

स्त्रीजननेद्रिये :- गर्भाशयाची गुल्मे, गर्भाशय मोठे होते व त्याचा दाब मूत्राशयावर पडतो.

पाठ :- कंबरेत ठणका लागतो व त्यामुळे सर्व शरीर आजान्यासारखे वाटते.

पाय :- पायावर लाल चट्टे पडतात. पायाना जल्युक्त सूज येते-नाळगुद.

त्वचा :- इसब, लघवी बंद झाल्यामुळे उद्भवलेला. मधुमेहात कुजेत.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- दाबल्याने.

ब वा :- खून लघवी झाल्याने.

३१४. सिआनोथस Ceanothus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम पांथरीवर होतो. नियमित वेंळी वेदना होतात. यकृत व पांथरी वाढलेले पंडुरोगी इसम. जीर्ण खोकला; खूप कफ पडतो. डाव्या कुशीत वेदना होतात व त्या होताना दमा लागतो, जुलाब होतात किंवा धुपणी जाते. पांथरीचा शोथ. पांथरी खूप मोठी होते. विटाळ खूप जातो. धुपणी पिवळी व ती गेल्याने थकवा वाटतो. लघवी हिरवी, फेसाल. लघवीतून पित्त व साखर जाते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थंड हवा. डाव्या कुशीवर निजल्याने. हालचाल.

सहाय्यक औषधे :- नेट्र-मूर.

संबंधी औषधे :- सिको.

३१५. सिकुटा Cicut Virosa

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मेंदू ; मज्जातंतू व त्वचा यावर होतो. जोराने आचके येतात त्यानंतर दीर्घकाळ बेशुद्धावस्था येते. घक्के बसतात, डोक्याला हाताना व बोटाना झटके बसतात. एकाएकी शरीरात किंवा डोक्याला धक्के बसून शरीर ताठते किंवा किंचाळणे. भयंकर तऱ्हेचे आचके वरून खाली बसतात; डोळ्यांना धक्के बसून ते घटारले जातात, **पाठीची कमान होते व चेहरा भयंकर वेडावाकडा होतो**, तोंडातून रक्ती फेस येतो व त्यानंतर पूर्ण निःशक्तपणा येतो. घशाला आचके बसतात. स्नायू ताठतात. दातखिळी बसते. फेफरे. मोहनिद्रा. काय घडले ते आठवत नाही, कोणाला ओळखता येत नाही, पण विचारलेल्या प्रश्नांची उत्तरे नीट देता येतात. धनुर्वात. थांबलेले आंचके स्पर्शाने, आवाजाने मोठ्यानी बोलणे ऐकल्याने सुरू होतात. हजामत, दादी केल्यानंतर उद्वललेले विकार.

मानसिक :- वात-गाणे, नाचणे, ओरडणे, विचित्र हातवारे करणे. प्रत्येक वस्तु विचित्र व भयप्रद वाटते. वर्तमानकाळी घडलेल्या गोष्टी पूर्वी घडल्या असे वाटते. पोरकट चाले, मुलांसारखे वागणे. संशयी. अविश्वासू. कण्हणे, कुरकुरणे, वेफाट वागणूक. दुःखदायक गोष्टीचा मनावर अतिशय परिणाम होतो. अविश्वास वाटून लोकाना टाळावेसे वाटते. दुसऱ्यांना तुच्छ मानणे. अनोळखी जागेत आहोत असे वाटते. दुसऱ्यांना सुखात पाहिल्याने उदास

वाटते. अस्थिरता वाटते. आचक्यात किंवा आचके नसताना जमिनीवर पडून लोळणे. आरण फार महत्वाचे इसम आहेत असे वाटणे. कित्येक तास किंवा दिवस विस्मृति.

डोके :- डोक्यात रक्ताधिक्य होऊन ओकावयास होते व जुलाब होतात. डोकेंदुखी वात सरकल्याने कमी होते किंवा त्यासंबंधी विचार केल्याने कमी होते. डोके एका बाजूने वळलेले. घेरी येताना पोटात वेदना होऊन स्नायूंना आचके बसतात. मेनिन्जायटिस. घेरी येताना वस्तु एकावाजूपासून दुसऱ्या बाजूस सरकत आहेत असे वाटते किंवा जवळ येऊन लांब जात आहेत असे वाटते.

डोळे :- वाचताना अक्षरे नाहींशी होतात. बाहुल्या रुंद होतात. तिरळेपणा, मधुन मधुन उत्पन्न होणारा किंवा डोक्याला मार लागल्यामुळे झालेला. डोके खाली करून एखाद्या वस्तूकडे एकटक पाहणे. वस्तु एकाच्या दोन व काळ्या दिसतात. हिमाकडे पाहिल्याने झालेले दुष्परिणाम. डोळ्यांना धक्के बसतात व ते बघारले जातात. आचके येताना बाहुल्या बारीक होतात; मेंदूला धक्का बसल्याने त्या रुंद होतात.

कान :- आवाज एकदम दुमदुमतात विशेषतः गिळताना. कानातून रक्त येते, मेंदूला मार लागल्यामुळे.

नाक :- जरा धक्का लागला तर नाकातून रक्त येते. सर्दी नसताना वारंवार शिंका येतात.

चेहरा :- लाल होऊन घाम येतो. दातखिळी बसते. हास्यास्पद किंवा भयंकर वेडावाकडा होतो. फोड येऊन त्याच्या दाट खपल्या बसतात.

तोंड :- दात खाणे. तोंडाला फेस येतो. जीभ बोलताना, चावताना चावली जाते, जीभ मुजते, बोलणे कष्टाने.

घसा :- आचके असून गिळता येत नाही. तीक्ष्ण पदार्थ टोचून झालेले उपद्रव, आचके.

जठर :- चुना, कोळसे व इतर अनेक विचित्र पदार्थ खावेसे वाटतात. जोराने आवाज होणारी उचकी येते. छातीतील आचके व उचकी आलटून पालटून. पोटाच्या खळीत ठुसठुसते व ती वर येऊन मुठीप्रमाणे दिसते. खाण्याचे पदार्थ कोणचे व न खाण्याचे पदार्थ कोणचे ते कळत नाही.

उदर :- उदरात वेदना होतात आचके येतात, ओकारी होते. वात धरल्यामुळे चिडखोरपणा येतो व काळजी वाटते.

मूत्रेंद्रिये :- वृद्धपणी लघवी न कळत हांते. लघवीची धार जोराची. मूत्रमार्ग बारीक होतो, परमा किंवा सुजेनंतर.

पुरुषजननेंद्रिये :- अंड वर उदरात ओढले जातात.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळ न आल्यामुळे येणारे आचके.

श्वसनेंद्रिये :- छाती दाटल्यासारखी वाटल्यामुळे श्वासोच्छ्वास करताना वास होतो. छातीच्या स्नायूंना आचके वसून ते ताठतात. छातीत गार किंवा कटत वाटते.

हृदय :- थांबले आहे असे वाटते. सकंय धडधडते.

पाठ :- पाठीची कमान होते, डोके मागे वाकते. विटाळसेपणी गुदास्थीत धके वसल्याप्रमाणे वेदना होतात.

हातपाय :- ताठलेले वाकविता येत नाहीत व वाकलेले ताठ करता येत नाहीत. आचके येताना पावले आतल्या बाजूस वळतात किंवा बोटे वर वळतात. हाताची बोटे उडतात, कंप. डाव्या हातास दिवसभर धके बसतात. डावा पाय कायतो. चालताना पाऊले आतल्या बाजूस वाकतात. चालताना पाऊल अर्धवर्तुळाकार फिरविणे.

त्वचा :- पुवळलेले फोड एके ठिकाणी जमून त्यावर जाड, पिवळ्या (मधाच्या रंगाच्या) मोठ्या खपल्या बसतात विशेषतः चेहऱ्यावर व डोक्यावर. इसव-कंड येत नाही. वस्त्रा लागून झालेले त्वग्रोग.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- दुखापती-मेंदूला, घशाला. धक्का. आवाज. स्पर्श. थंडी. दात येताना. अंगावरची उगवण बाह्योपचाराने बरी केल्याने. तंबाखूचा धूर. डोके वळविताना.

ब वा :- वेदनांचा विचार केल्याने.

संबंधी औषधे :- कुप्रम; स्ट्रिक्नि.

३१६. सिकेल Secale Cornutum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम रक्तवाहिन्या; गर्भाशय; रक्त; मज्जातंतु; मज्जारज्जू व हातपाय यावर होतो. शरीर मळकट व वाळलेले.

रक्तस्त्राव होण्याची प्रवृत्ति, रक्त पातळ पाण्यासारखे, दुर्गंधी, एकसारखे थोडे थोडे वाहते. एखाद्या भागात बधिरपणा येतो, असह्य मिरमिरल्या-सारखे वाटते, मुंग्या येतात, कंप येतो, कुरतडल्यासारखे वाटते किंवा पेटके येतात, व तो भाग ताठतो. ही लक्षणे चेहऱ्यात, पाठीत, हातापायांना, हाताच्या बोटाच्या टोकालून सुरू होतात किंवा वेदनानंतर सुरू होतात. विस्तवाने भाजल्याप्रमाणे इकडे तिकडे आग होते. किंवा सर्वांगात आग होते किंवा ठिणग्या पडल्याप्रमाणे वाटते. स्त्राव पातळ, दुर्गंधी त्याने थकवा येतो. कुजणे. त्वचेखाली रक्ताचे ठिपके पडतात. गिरा फुगून वेड्यावाकड्या होतात. स्त्राव काळे, दुर्गंधी, पातळ व थकवा आणणारे. बारीक रक्तवाहिन्यांचि आकुंचन झाल्यामुळे शरीराच्या कोणत्याही भागाला रक्ताचा पुरवठा होत नाही त्यामुळे तो भाग मार पडतो. आचके येऊन शरीर ताठते, पण शुद्धि असते. अतिशय तहान लागते, खा खा सुटते तरीपण शरीर वाळते. लुला पडलेला भाग जलद वाळावयास लागतो. हालचाल करता येत नाही. अंग मार पडते परंतु पांघरूण व्यावेसे वाटत नाही. मसमलीवरून चालत आहोत असे वाटते. आचके बसल्याप्रमाणे धक्के बसतात; लुल्या पडलेल्या भागात. शिरा फुगल्यामुळे होणाऱ्या वेदना. कोणत्याही भागात निर्जीवपणा वाटतो. शरीराचा भाग कुजतो, दुखापतीमुळे, मोहरीच्या लेपामुळे किंवा जळवा लावल्यामुळे. पंगुवात, अधोगवात, एकच हात किंवा पाय लुला पडतो, लुला पडलेला भाग बधिर होतो, मुंग्या येतात, चुणचुणते. लहान सहान जखमातून सारखे रक्त वाहते. आग, उष्णतेने कमी होते. चिडखोर, लहू इसम, किंवा किडकिडित, बारीक, वाळलेल्या स्त्रिया.

मानसिक :- थकवा विशेषतः आचके येऊन गेल्यानंतर. भीती वाटते व त्यामुळे खिन्नता येते. वेड लागल्याप्रमाणे भेदरणे. चावावेसे वाटते किंवा बुडून जीव द्यावासा वाटतो. वाळंतपणानंतरचे वेड, नागवे होणे जननेंद्रिये ओरबाडणे, योनीत बोटे घालून रक्त येईतो ओरबाडणे. निर्लज्जपणा.

डोके :- मागे वाकलेले. केस गळून पडतात. जड किंवा हलके वाटून पायात मिरमिरते.

डोळे :- डोळ्यापुढे ठिणग्या चमकतात. डोळे खोल गेलेले व त्यांच्याभोवती काळी वर्तुळे. मोतीबिंदु विशेषतः वृद्ध स्त्रियांचा. कोळशाच्या गॅसमुळे लुली पडलेली वरची पापणी.

नाक :- एकसारखे काळे रक्त पाडते, अतिशय थकवा येतो, वृद्धपणी, तरुण स्त्रिया किंवा दारुडे.

कान :- कॉलरा झाल्यानंतर आलेला बहिरेपणा.

चेहरा :- फिकट, खोल गेलेला व चिमटल्यासारखा. आचके येऊन वेडावाकडा होतो, भयप्रद दिसतो. चेहऱ्यात पेटके सुरू होऊन सर्व शरीरात पसरतात.

तोंड :- जीभ कोरडी, भेगा पडलेली, आतून शार्दप्रमाणे काळे रक्त येते. जिभेचे दोक दाढल्यासारखे होऊन मिरमिरल्यासारखे वाटते. दातखिळी बसते.

घसा :- वेदना होऊन मिरमिरते, आग होते.

जठर :- अनैसर्गिक अतिशय खा खा सुटते. तहान लागते. आंघट पदार्थ ध्यावेसे वाटतात. उचकी. मळमळ. ओकारी रक्ताची किंवा काफीच्या बुकटीप्रमाणे. कोरड्या ओकाऱ्या येतात. आग होते.

उदर :- उदरात व जठरात आग होते. उदर अतिशय फुगते, व घट्ट होते. ओटी-पोटात पोकळ झाल्यासारखे वाटते, किंवा खाली ओढ लागते, त्यामुळे अंग दुमडून निजावे लागते. उदर उघडे ठेवावेसे वाटते, त्यावर वस्त्राचा दाब सहन होत नाही. वेदनारहित, जोराचे पाण्यासारखे, हिरवट रंगाचे किंवा रक्ताचे जुलाब होतात व त्यानंतर शक्तिपात होतो, शरीर बर्फासारखे गार होते पण पांघरूण ध्यावेसे वाटत नाही. शौचास नकळत होते. गुदद्वार उघडे राहते.

मूत्रेन्द्रिये :- रक्ताची लघवी. वृद्धपणी लघवी नकळत होते. लघवी होण्याचे बंद होते. लघवी फिकट, पाण्यासारखी.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- गर्भाशयातून खाली ओढ गेल्याप्रमाणे वेदना होतात. अंग गार पडते पण उष्णता सहन होत नाही. कष्टार्थ. एका पाळीपासून दुसऱ्या पाळीपर्यंत एकसारखे पातळ दुर्गंधी, रक्त पाडते. धुपणी पिंगट दुर्गंधी एकसारखी जाते. वाखा होण्याची सवय विशेषतः तिसऱ्या महिन्यात. बाळंतपणात गर्भाशय शिथिल होते, वेणा याच्या त्याप्रमाणे येत नाहीत. जननेन्द्रिये कुजतात. गर्भाशयाचा शोथ. वार आत राहून ती कुजते. बाळंत-ज्वर. उदर फुगते दुर्गंधी स्राव जातात, शरीर गार पडते, लघवी बंद होते. बाळंतपणानंतरचा विटाळ हिरवा. दूध येत नाही. स्तन दुधाने भरावे तसे भरत नाहीत.

श्वसनन्द्रिये :- छातीत आग होते.

पाठ :- कणा दाबल तर छातीतून वेदना येतात. पाठ बधिर होते किंवा मुंग्या येतात, व त्या हातापायाच्या बोटापर्यंत पसरतात.

हातपाय :- गार. हातापायांची बोटे निळसर. पंज्याना, पायांना व पावलांना पेटके येतात. हातांची बोटे पसरलेली, मागे वाकलेली किंवा मुठीत आवळलेली, पाण्यात भिजल्याप्रमाणे दिसतात. अतिशय तंबाखू ओढणाऱ्या इसमांचे पंजे व पावले गार व कोरडी पडतात व हातांच्या बोटांना बुरा आल्यासारखा वाटतो. चालताना हातपाय कापतात, शोकांडे जातात.

त्वचा :- गळवे येतात त्यातून हिरवा पू येतो. भाजल्यासारखे रक्ती फोड. त्वचा गार, कोरडी, मुरकुतलेली, किंवा निळसर विशेषतः विकार झालेल्या जागी. व्रण लवकर न बरे होणारे, दुर्गंधी. त्वचेला कंप येतो, थरथरते. लहान सहान जखमेतून रक्त वाहण्याचे थांबत नाही. त्वचेखाली मुंग्या आल्यासारख्या वाटतात. नुकत्याच उपजलेल्या मुलांच्या अंगावर सूज येते.

ज्वर :- बाह्यांग बर्फासारखे गार पण आतून भाजल्यासारखी आग, पांघरूण नकोसे वाटते विशेषतः उदरावर. ठिणग्या पडून भाजल्यासारखे वाटते. धावरे. गार दुर्गंधी घाम येतो त्याने जोडे खराब होतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- उष्णता. विटाळसेपणी, किंवा विटाळ सुरू होताना. गरोदरपणी. शरीरातील द्रव्ये गेल्याने. पांघरूण. स्पर्श. खाण्याने.

ब वा :- गारवा, गार पाण्याची आंधोळ. उघडे झाल्याने. शोके घेतल्याने. हातपाय ताठ केल्याने विशेषतः दुसऱ्याने. ओकारानंतर अंग दुमडून निजल्याने.

सहाय्यक औषधे :- आर्से, थूजा.

संबंधी औषधे :- पल्स; मर्क्युरी; सिकेल.

३१७. सिक्लामेन Cyclamen

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम दृष्टी; रक्त; पचनेंद्रिये व स्त्राजिनेंद्रिये यावर होतो. आळस; शोष येते व खिन्नता वाटते. दृष्टीचे उपद्रव किंवा घेरी- विटाळसेपणाच्या विकारात किंवा जठराच्या विकारात उद्भवतात. पंडुरोग. मोकळ्या हवेची भीती वाटते. शारीरिक श्रमाचा कंटाळा व लवकर

थकवा येतो. ज्या हाडावर फक्त कातडीचे आवरण आहे अशा हाडांत दाबल्यासारख्या वेदना होतात. खुपल्यासारखे वाटते.

मानसिक :- मेंदू, उदास, खिन्न. स्वतःलाच दूषण देणे. एकांतात शांतपणे रडणे. खोली अतिशय लहान आहे असे वाटते. (नेटू-का; बर्बे) चिडखोरपणा व आनंदीपणा आलटुन पालटून. आपण स्वतः कर्तव्य बजाविले नाही किंवा काहीतरी दुष्कृत्य केले आहे असे वाटून खिन्नता वाटते. आपल्या जवळ अंथरुणात दोन माणसे निजली आहेत असा भास होतो. काल्पनिक, दुःखावर विचार करून रडणे, आपण एकटेच आहोत व आपला छळ चालला आहे असे वाटते.

डोके :- मेंदू कपड्याने गुंडाळल्यासारखा वाटतो. डाव्या कानशिलात दुखते. अर्धशिशो दीर्घकाळ टिकणारी. घेरी-वस्तु फिकट आहेत असे वाटते, वस्तु वर्तुळाकार फिरत आहेत असे वाटते. खोलीत घरे वाटते, मोकळ्या हवेत जास्त होते.

डोळ :- तिरळेपणा, डोके दुखताना, पाळीच्या विकारांत किंवा आंचक्यानंतर. डोळ्यापुढे फडफडल्यासारखे वाटते, अनेक रंग तरंगतात किंवा काळोखी येते. दृष्टिमांद्य, डोके दुखताना. तारे दिसतात. वस्तु अर्ध्या दिसतात किंवा एकाच्या दोन दिसतात. असंख्य तारे दिसतात.

कान :- मळ वाटून कंड सुटते.

नाक :- कानात कंड सुटून शिंका येतात. वास कळत नाही.

चेहरा :- फिकट, रक्तहीन.

तोंड :- चव खारट किंवा अजिबात लागत नाही. पदार्थ वाजवीपेक्षा जास्त खारट लागतात, किंवा सर्व पदार्थ खारट लागतात.

जठर :- उचकी लागल्याप्रमाणे ठेकरा येतात. उचकी लागते विशेषतः गरोदरपणी. उचकी येताना जांभया येतात. घशात मळमळते. लेमोनेड पिण्याची वासना. खाण्याने लवकर तृप्ति होते. एक दोन घास खाल्ले की अन्नाचा गिटकारा येतो व मळमळते. अतिशय ओकावयास होते (गरोदरपणी). डुकराचे मांस सोसत नाही.

उदर :- काफी घेतल्याने जुलाब होतात. गुदद्वाराभोवती व शिवणीत गळू शाल्याप्रमाणे दुखते, चालताना, बसल्याने त्रास होतो. आतड्यात काहीतरी जीव धावत आहे असे वाटते.

पुरुष जननेंद्रिये :- बोंडी व वरची कातडी जराशी घर्शणाने हुळहुळी होते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळ अतिशय जातो, पाळी लवकर. विटाळ काळा, वारंवार बदलणारा, गाठ्याळ किंवा त्यात पांढरे पापुद्रे जातात, पाठीतून पुढे वेणा लागल्याप्रमाणे वेदना होतात. हालचाल केल्याने विटाळ कमी जातो. कष्टार्तव. स्तनाग्रातून वारे वाहत आहेत असे वाटते. विटाळशीपणानंतर स्तन सुजतात व त्यातून दुधासारखी लस येते. कुमारिकांच्या स्तनात किंवा गरोदर नसताना दूध येते. नष्टार्तव

श्वसननेंद्रिये :- जागे न होता झोपेतच खोकणे विशेषतः मुलांचे.

हातपाय :- ज्या हाडावर फक्त त्वचाच आहे अशा जागी वेदना होताना. अशक्त झाल्यासारखे. वाटतात विशेषतः गुडघे. टाचात आग होते, हुळहुळ्या होतात. आंघठा व तर्जनी यांना पेटके आल्यासारखे वाटून ती हळुहळु वाकडी होतात व स्थिरा जांभे ताठ करावे लागते.

त्वचा :- तरुण स्त्रियांच्या यौवनपीटिका. खानविण्याने किंवा विटाळसेपणी कंड कमी होते.

ज्वर :- सर्वांगाला थंडी वाजते. पांघरूण घेतल्याने बरे वाटत नाही. दुर्गंधी घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- गारठा. संध्याकाळी. मोकळी हवा. बसण्याने. उभे राहिल्याने. गार पाणी. तेलतूप.

ब बा :- विटाळ जाताना. हालचाल केल्याने. चोळण्याने. खोलीत. लेमोनेड घेतल्याने. रडण्याने.

संबंधी औषधे :- पल्स.

३१८. सिना Cina

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम उदर-पचनेंद्रिये; डोळे; श्लेष्मल त्वचा व मुले यावर होतो. शरीर मार लागल्याप्रमाणे हुळहुळे, स्पर्श सहन होत नाही व हालचाल करवत नाही. अतिशय खा खा, जसजसे शरीर वाळत जाते तसतशी खा खा जास्त सुटते. शरीर ताठले विशेषतः लोकताना, रोग्याकडे पाहिले तर, चिडखोरपणामुळे वगैरे. कंफ, झटके, आचके - जंतामुळे. एका-बाजूचे उपद्रव. आचके येताना किंचाळणे, हात पाय झाडणे. एकसारखे

शोके व्यावेसे किंवा हातावर खालीवर करून घ्यावेसे वाटते. मुलांच्या अंगाला आंबुस वास येतो. आंचके येताना मुले हात एका बाजूने दुसऱ्या बाजूस झटकतात. अनेक विकारात जांभया सुरू होतात किंवा जांभयानंतर विकार सुरू होतात. धष्टपुष्ट मुले. वेदनामुळे धक्के बसल्यासारखे वाटतात, रोगी वेदना झाल्याप्रमाणे एकदम उडी मारतो.

मानसिक :- असहिष्णु, अशिष्ट, चिडखोर. तिरसट, असंतुष्ट. अनेक वस्तु हव्यादया वाटतात पण दिल्या की नकोशा होतात. मुलांना, पाहिलेले, स्पर्श केलेल्या खपत नाही. मुलांना रागे भरले किंवा शिक्षा केली तर त्यांना आचके येतात. काही तरी दुष्कृत्य केल्याची अवास्तव जाणीव. सर्व वेळ अस्वस्थ व संवस्त. मुलाना कितीही आंजारले. गोंजारले तरी त्यांना बरे वाटत नाही.

डोके :- केस बिचरलेले सहन होत नाहीत. डोकेदुखी व उदरातील वेदना आलटून पालटून, खाली वाकल्याने कमी होते. डोके दुखत असताना स्त्रियांना केस मोकळे सोडणे भाग पडते. मूल डोके एकसारखे इकडून तिकडे फिरविते. डोके एका बाजूस पडते व झटक्यासारखे मागे वळते.

डोळे :- बाहुल्या रंदावलेल्या. तिरळेपणा, जंतामुळे आलेला. दृष्टीपुढे रंग दिसतात. डोळे शिणतात, चोळण्याने बरे वाटते. पिवळे दिसते. एकसारखे टक लावून पाहिल्याने भुवया थरथरतात. मुष्टिमैथुनामुळे आलेले दृष्टिमांद्य.

नाक :- पाळया आत गेलेल्या. नाकात एकसारखी चोटे घालावीशी वाटतात. किंवा कुरतडावेसे वाटते; रक्त येई तोपर्यंत. कशाला तरी घासावेसे वाटते. डांग्या खोकल्यात शिका येतात.

चेहेरा :- डोळ्याभोवती काळी वर्तुळे. तोंडाभोवती निळसर पांढरेपणा. आजान्यासारखा, फिकट. चेहऱ्याचा व पंज्यांचा कंपवात. गाल लालबुंद. चेहेरा आलटुन पालटुन फिकट होऊन गार होतो. किंवा लाल व कटत होतो.

तोंड :- दात खाणे विशेषतः शोषेत. चावण्याची व गिळण्याची क्रिया विशेषतः शोषेत. जीभ स्वच्छ.

घसा :- पेये गिळता येत नाहीत, गिळताना आवाज होतो, विशेषतः आचके येऊन गेल्यानंतर.

जठर :- वखवखल्याप्रमाणे भूक लागते. खाण्यानंतर, ओकारीनंतर भूक लागते, व आंत कुरतुडल्यासारखे वाटते. खाखा व भूक मंद आलटुन पालटून. थंडी वाजण्याचे अगोदर भूक लागते, घाम येऊन गेल्यानंतर भूक लागते.

गोड खाण्याची वासना. अनेक पदार्थ हवेसे वाटतात. खाण्यापिण्यानंतर ओकावयास होते व जुलाब होतात. ओकारीत जीम स्वच्छ असते.

उदर :- टणक व फुगलेले. बेंबीभोवती मुरडा होतो, दाबल्याने बरे वाटते. शोचास पांढरे पाण्यासारखे होते. गुदद्वारास कंड सुटते. जंत.

मूत्रेंद्रिये :- अंथरुणात न कळत लघवीला होते, विशेषतः पौर्णिमा जवळ आली असताना. लघवी गडुळ किंवा दुधासारखी पांढरी असते किंवा नंतर होते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- वयात येण्याच्या अगोदर विटाळ जातो व तो फार जातो. मूल अंगावर पीत नाही.

श्वसनेंद्रिये :- गुदमरविणारा खोकला येतो विशेषतः सकाळी. नियमित वेळी खोकल्याची दास वारंवार लागते. खोकला इतका भयंकर असतो की डोळ्यातून पाणी येते, छातीच्या मध्यभागी वेदना होतात व छातीत काहोतरी सुटून वेगळे झाले आहे असे वाटते. खोकल्यानंतर— आचके येतात, गिळा— बस वाटते व गिळताना घशापासून जठरापर्यंत गुडगुडल्याप्रमाणे आवाज होतो. खोकताना चेहरा फिकट होतो. खोकला येईल या भीतीने मूल बोलत नाही किंवा हालचाल पण करीत नाही.

हातपाय :- पाखडणे. हातापायांना झटके, धक्के बसून ते वेडेवाकडे होतात. उजव्या हाताची बोटे एकदम आतल्या बाजूस वळतात. मुलांची पावले आपो-आप ताणली जातात. डावे पाऊल एकसारखे हालते. एकदम वेदना झाल्याप्रमाणे उडी मारणे, रात्री आचके येतात.

श्लेष्म :- अस्वस्थ. मूल श्लेष्मेट पोटावर निजते किंवा हातावर व गुडघ्यावर निजते. मुलांना भीतिप्रद स्वप्ने पडतात. श्लेष्मेटून किंचाळत ओरडत उठतात. जागी झाल्यानंतर घाबरलेली असतात. श्लेष्मेट किंचाळणे किंवा बोलणे

ज्वर :- तापात चेहरा फिकट होतो, गार होतो, पंजे कढत असतात. कपाळावर, नाकावर व पंज्यांना गार घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- स्पर्श. जंत. राग. रोम्याकडे पहिल्याने झोपेत. पौर्णिमा. जांभया येताना. उन्हात. उन्हाळ्यात. एकसारखे टक लावून पाहिल्याने.

ब वा :- पोटावर निजल्याने. डोळे पुसल्याने. हालचाल केल्याने.

सहाय्यक औषधे :- कॅल्क-का; ड्रोसे; सल्फ.

संबंधी औषधे :- कामो; नेट्र-फा.

३१९. सिनापिस (काळी मोहरी) Sinapis Nigra

सर्वसाधारण :- कपाळावर व वरच्या ओठावर घाम येतो. नाक कोरडे, कढत. डोळ्यातून पाणी येते व शिंका येतात. डावी नाकपुडी सर्व दिवस चोंदलेली असते. नाकपुड्या आलटून पालटून चोंदतात. तोंडाला घाण येते. कांद्याप्रमाणे कढत, ऑक्ट टेकरा येतात. जठरापासून घशापर्यंत जळजळते. खाली वाकल्याने उदरात वेदना सुरू होतात, ताठ असल्याने बरे वाटते. रात्रंदिवस भरपूर लवचीला होते.

३२०. सिनाबारिस (हिंगुल) Cinnabaris

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम रक्त; नाकाचा घशातील भाग; मान व हाडे यावर होतो. उजव्या कुशीवर निजल्याने सर्व काही त्या वाजूस आले आहे असे वाटते.

डोके :- डोळ्याच्या आतील कोपऱ्यातून भुवयावरून डोळ्याभोवती वेदना होतात किंवा नाकाच्या बुंध्यावर खोर्गीर ठेवल्यासारखे वाटते. डोळ्याभोवतालच्या हाडात वेदना होतात.

नाक :- बुंध्यावर जड, दडपल्यासारखे वाटते, चष्म्याचा दाब सहन होत नाही. नाकातून जळजळीत लस वाहते किंवा काळे गोळे पडतात. खाव दुर्गंधी करवडणारे. नाकावर घाम येतो.

तोंड :- कोरडे पडून झोपेतून जाग येते. पाण्याने खळबळणे भाग पडते.

घसा :- चिकट तारचा शेंबूड घशातून खाकरून काढावा लागतो, किंवा गोळे नाकाच्या मागील भागातून घशात उतरतात. घशात व तोंडात लालबुंद व्रण पडतात.

उदर :- पातळ पांढरे जुलाब होतात. मोठा जंत असल्याप्रमाणे गुदात मुंग्या येतात. रक्ती आव.

पुरुषजननेंद्रिये :- वृषण व मांड्या यामध्ये करवडणारा दुर्गंधी घाम येतो. बोंडीवरच्या कातडीवर चामखिळी येतात. गरमीचे जुने टणक व्रण.

स्त्रीजननेंद्रिये :- धुपणी. योनीत दाबल्यासारखे वाटते.

हृदय :- फडफडल्यासारखे होऊन डोक्यात रक्त चढते.

हातपाय :- कोपरापासून खाली हातात पंज्यासकट वेदना होतात. संधे गार तंग-डीच्या हाडावर टणक आवाळू येतात. चालल्यानंतर पोटाच्या पेटके येतात.

एकपाय चालताना दुसऱ्यापेक्षा लहान आहे असे वाटते.

त्वचा :- अतिशय लालबुंद दिसणारे व्रण. बद. सहजासहजी रक्त येणारे मासांकुर. अंगावर लालबुंद उगवण येते. अतिशय कंड सुटून झुणचुणते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- स्पर्श. उजेड दमटपणा

ब वा :- मोकळी हवा. उन्ह.

सहाय्यक औषधे :- थूजा.

संबंधी औषधे :- मर्क्यु.

३२१. सिफिलिनम Syphilinum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्लेष्मल त्वचा; मज्जातंतु व हाडे यावर होतो. जीवनशक्ती क्षीण होते. त्यामुळे दिलेल्या योग्य औषधाचा परिणाम होत नाही किंवा टिकत नाही. लक्षणे थोडी पण अशक्तपणा फार. अनेक प्रकारची लक्षणे होतात. गरमीपासून उद्भवलेले आनुवंशिक किंवा प्रत्यक्ष परिणाम. सकाळी उठल्यानंतर अशक्तपणा वाटतो. व्रण पडतात-तोडात, नाकात, जननेंद्रियात, त्वचेवर. डोक्याला टक्कल पडते. ओठ चंबूप्रमाणे व उदर मोठे. बुटकेपणा, शारीरिक व मानसिक. शरीर वाळते. अंगाला दुर्गंधी येते. भयंकर किंवा रेष मारल्याप्रमाणे वेदना होतात. स्नायूत गाठी होतात. एकामागून एक गळवे उत्पन्न होतात. पू दुर्गंधी किंवा हिरवा. जीर्ण विकार. संधिवात. हलुहलु वादत जाणारा अर्धांगवात. लक्षणे हलुहलु सुरू होऊन हलुहलु कमी होतात. हाडात करवतीने कापल्याप्रमाणे वेदना होतात. शरीराच्या दोन्ही बाजूस सारख्याच तऱ्हेचे विकार होतात. हाडावर हाड चढते. खुरटलेली, मुरकुतलेली, म्हातान्यासारखी दिसणारी तान्हीमुळे. मुले उपजल्यापासून एकसारखी रडत राहतात. रक्तवाहिन्यातून कढत पाणी वाहात आहे असे वाटते. हाडे हुळहुळी, कुजतात, वाकडी होतात. गाठी मोठ्या होतात.

मानसिक :- मंडळीत उठण्या बसण्याचा तिटकारा. भयंकर खिन्नता किंवा निराशा, आपण बरे होणार नाही म्हणून. चिडखोर. वेडे होऊ की काय असे वाटते किंवा शरीर लुळे पडणार की काय असे वाटते. सारखे हात घुवावेत वाटतात. स्मरणशक्ती मंद. चेहरे, नाव, जागा, घडलेल्या गोष्टी

आठवत नाहीत. गरमीमुळे आलेख्य वेडेपणा. रात्री वात होतो. मेंदूची झीज. तान्ही मुले एकसारखी रडतात. अतिशय घाबरट, हंसणे. काही कारण नसताना रडणे, जगापासून आपण फार दूर आहोत असे वाटते; भविष्याविषयी वेपर्वा. रात्रीची भयंकर भीती वाटते आपण स्वतः नसल्यासारखे वाटते.

डोके :- डोक्यात खोल ठेचल्याप्रमाणे वेदना होतात त्यामुळे डोके भिंतीवर आपटणे. डोक्यात रेंघ मारल्याप्रमाणे वेदना होतात. डोके मागे ओढल्याप्रमाणे वाटते. केस भरपूर गळून पडतात. टाळू उडून जात आहे की काय असे वाटते. कवटीच्या कातडीवर बारीक गाठी येतात.

डोळे :- येतात, फूल पडते- गार पाण्यानी बरे वाटते. उजेड अजिबात सहन होत नाही, खूप पाणी गळते. डोळ्यापुढे चमका दिसतात. एकावर एक दोन वस्तू दिसतात. पापण्या खाली पडतात. डोळ्याला गार वारे लागत आहे असे वाटते. उपजलेल्या मुलांचे डोळे येतात. तिरळेपणा. आंघोळेपणा. बुबुळावर टिपके पडतात.

कान :- आताील भागात गळू होते. कानातील पडद्यावर खडे जमतात. बहिरपणा. काहीही कारण नसताना.

नाक :- आत श्वास घेताना दुखते विशेषतः भोवतालच्या पोकळीत. पिनस; दाट, दुर्गंधी, हिरवट-पिवळा साव. नाक चोंवते (तान्हा मुलांचे). नाकामधील पडदा व हाडे कुजतात. घशातून शेंबडाचे हिरवे गोळे खाकरावे लागतात. नाकावर चट्टा पडतो.

चेहरा :- सुरकुतलेला, म्हातान्याप्रमाणे दिसतो. उजव्या डोळ्यावर दुखते, जीभ बाहेर काढल्याने जास्त. एक वाजू लुली पडते.

तोंड :- दात चिकट झाल्यासारखे वाटतात. दातात किडा वळवळल्याप्रमाणे वाटते. हिरव्याच्या कडेला दात कुजतात. दात बुटके, टोकाना चंद्रकोरीप्रमाणे खळगी पडते. तोंडातून रात्रीची झोपेत लाळ गळते. चव चिळसवाणी. जिभेवर वरून खाली मध्यभागी भेग किंवा भेगा पडतात. व्रण पडतात, चुणचुणतात, आग होते.

घसा :- नाकाच्या मागील भागातून घशात हिरवे गोळे उतरतात. घसा दुखतो उजवीकडून डावीकडे, गार पेयाने जास्त. अनुवंशिक गरमी असलेल्या मुलांच्या टानशिल फार मोठ्या होतात.

जठर :- भूक छांदिष्टपणाची, दारू किंवा तत्सम पेये पिण्याची वासना. खाण्याची वासना नसणे महिना महिना. कोणचेच अन्न मानवत नाही. मांसाचा तिटकारा.

उदर :- गुदात व्रण पडतात, भेगा पडतात, मासांकुर येतात, आग होते, ठिक्-ठिकाणी बांधल्यासारखे वाटते. एनिमाचे पाणी बाहेर येताना कळा लागतात, गुद बाहेर येते, हट्टी मलावरोध.

मूत्रेद्रिये :- लघवी फेसळ; थोडी होते, पिवळी धमक. चौवीस तासातून केव्हा तरी एकदाच होते. रात्री अंतराणात लघवी होते. बसण्यापेक्षा उभे राहिल्याने लघवी बरी होते.

पुरुषजननेद्रिये :- वृषणात, अंडात व वीर्यनल्लिकेत टणक गाठी येतात.

स्त्रीजननेद्रिये :- विटाळाला कुजलेल्या मांसाप्रमाणे घाण येते. धुपणी, भरपूर करवडणारी पावलापर्यंत वाहते व त्यावेळेस रजःपिंडात कापल्याप्रमाणे वाटते व कंड सुटते. योनिद्वारावर व्रण पडतात. संभोगाची तृप्ति होताना रजःपिंडात कापल्याप्रमाणे वेदना होतात. स्तन हुळहुळे स्पर्श सहन होत नाही, पाळीच्या दिवसात किंवा इतर केव्हांही.

श्वसननेद्रिये :- आवाज बसतो विशेषतः विटाळशी होण्याच्या अगोदर. उन्हाळ्यात किंवा रात्री दमा लागतो. रात्री १ ते ४ पर्यंत दमा लागतो. कंठात एकसारख्या तीक्ष्ण वेदना होतात, कंठाला स्पर्श सहन होत नाही. खोकला कोरडा, रात्री जास्त येतो, उजव्या कुशीवर निजल्याने जास्त होतो.

हृदय :- हृदयाच्या बुंध्यापासून टोकापर्यंत कळा लागतात. शिरातून कढत पाणी वाहते आहे असे वाटते. नाडी मऊ.

मान, पाठ :- मान लहान झाल्यासारखी वाटते. सर्व कण्यात टणका लागतो. पाठीत मूत्रपिंडाच्या जागेत टणका लागतो, लघवी केल्यानंतर जास्त होतो.

हातपाय :- हात वर करताना वरच्या हाताचे स्नायू दुखतात. हाताची मधली बोटे दुखतात. पायांना टणका लागतो, गार पाणी लावल्याने बरे वाटते. तंगड्यात गार वेदना होतात. स्नायूच्या टणक गाठी बनतात. कोपरावर उगवण येऊन कंड सुटते. चालताना मान, डोके छाती पुढे वाकून, हात कोपरापासून वर उचलून व शरीर ताठ करून चालावे लागते. नखे वेडी-वाकडी होतात. ग्रंथीवात, रात्री जास्त त्रास होतो. हाडावर हाड वाढते.

त्वचा :- इतस्ततः पसरणारे धावरे. वण पांढरे. एकावर एक निमुळत्या होत जाणाऱ्या खपल्या बसतात. भाजल्याप्रमाणे मोठाले फोड येतात. पिंगट लाल चट्टे पडून त्यांना घाण येते. टेकून चावल्यासारखे वाटते.

श्लोष :- श्लोष येत नाही.

ज्वर :- थंडी वाजते. रात्रीचा घाम येऊन खूप थकवा वाटतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- रात्री. दमट हवा. सूर्यास्तापासून सूर्योदयापर्यंत. जीभ बाहेर काढताना. अतिशय थंडी किंवा उष्णता. एका पोर्णिमेआड. वीज वावटळ. समुद्रकाठी. उन्हाळ्यात. हालचाल, कोणत्याही स्थितीत. उकिडवे बसल्याने. हिवाळ्यात. हात बाजूला वर करताना
ब वा :- शरीराची अवस्था बदलल्याने. मंद किंवा एकसारखी हालचाल केल्याने. उंच पर्वतावर. शेकल्याने. दिवसा.

संबंधी औषधे :- आरम-मे; कलि-आ; नाय-अॅसि; मक्थु

३२२. सिमिसिफूजा *Cimicifuga; Actea Racemosa.*

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मन; डोक्याचा मागील भाग; टाळू; मान; स्नायू; डोळे; स्त्रिया; रजःपिंड; गर्भाशय; हृदय; सांधे; डावी बाजू छाती; मांड्यांचा पुढील भाग यावर होतो. नाजुक, काहीही सहन न होणाऱ्या स्त्रिया. अत्यंत खिन्नता व उदासीनता वाटून थकवा येतो व त्याच वेळेस काहीही सहन होत नाही विशेषतः वेदना होताना. लक्षणे अनियमित, बदलणारी किंवा आलटुन पालटुन होतात. संधिवात. भयंकर स्वरुपाच्या वेदना-ठणका, तीव्र चमका, इकडे तिकडे फिरतात, त्यावेळेस मूर्च्छा येते, किंचाळणे. विजेचे धक्के बसल्याप्रमाणे वाटते. वेदना मानेतून वर येतात, छाती भोवती येतात, रजःपिंडापासून दुसऱ्या रजःपिंडापर्यंत कमरेत जाणवतात किंवा इतर विकाराबरोबर आलटुन पालटुन होतात. स्नायू ठणकतात, रजःपिंड ठणकतात. कटिशूळ. स्नायू मार लागल्याप्रमाणे हुळहुळे किंवा जड होतात-गर्भाशयाचे मानेचे, डोळ्याचे मागील बाजूस व त्यावेळेस सर्व शरीर आजारी झाले आहे असे वाटते. ज्या बाजूवर निजले असेल त्या बाजूच्या स्नायूंना कंप उत्पन्न होतो, झटके, धक्के बसतात, जीभ, हाताची बोटे कापतात. कंपवात-हृदयविकारामुळे झालेला. दाबल्याप्रमाणे वेदना होतात कानशिलात, पावलात वगैरे. देवी. इन्फ्लुएन्झा. या औषधाने गर्भधारणा होण्यास मदत होते, विशेषतः ज्या स्त्रियांना मृत मुलूच होतात अशा स्त्रियांना. भीती, धास्ती, प्रेमभंग, धंद्यासंबंधी तूट बूड आल्यामुळे झालेले दुष्परिणाम, वेदना होत असलेली जागा हुळहुळी होऊन तथे दाबलेले सहन होत नाही. धाबरेपणामुळे हुडहुडी भरते. बहुतेक विकार रजःपिंड व गर्भाशयाच्या विकारामुळे उत्पन्न होतात. बाळंतपणाच्या अगोदर कांही दिवस दिल्याने बाळंतपण सोपे होते. दात येताना होणारे मुलांचे विकार.

मानसिक :- विटाळशी होण्याचे अगोदर वेड लागते. उदासीनता. संव्रस्तपणा. मानसिक व शारीरिक विकार आलडुनपालटून होतात. घाबरटपणा, हातापायाची चाळवाचाळव करण्याची प्रवृत्ति, प्रक्षुब्धपणा व दचकणे. मनाविरुद्ध गोष्टी घडल्यास वेड लागल्यासारखे होते. खिन्नता पण बडबड करावीशी वाटते व मराभर विषयांतर करणे. संशयी. भविष्यकाल भयान वाटतो. वेड लागेल, मरण येईल असे वाटते. मरण येईल की काय अशात-हेची भीती वाटते. छेदीर दिसतात. अनेक प्रकारचे रंग किंवा आकृति दिसतात. वेड-वाळंतपणानंतरचे किंवा दारुमुळे आलेले. स्वतःवर ताबा राहत नाही. वेदना थांबल्यानंतर वेड लागते. दारि बंद असलेल्या गाडीतून जाण्याची भीती वाटते, गाडीतून उडी टाकावी की काय असे वाटते. औषध घेण्याचे नाकारणे, खिन्न होऊन विचार करीत स्वस्थ बसणे, प्रश्न विचारल्या तर रडावयास लागणे. उंदराची अतिशय भीती वाटते. जुलाब झाल्याने किंवा विटाळ सुरू झाल्याने मानसिक लक्षणे कमी होतात.

डोके :- मेंदूत लाटा आल्यासारखे वाटते. किंवा तो उघडतो आहे व मिटतो आहे असे वाटते. डोके मागे वाकलेले. टाळू उडून जात आहे की काय असे वाटते, जिना चडताना जास्त. टाळूवर गार वारे लागत आहे किंवा कढत झाली आहे असे वाटते. डोक्यात तीव्र कळा येतात किंवा घण मारल्याप्रमाणे वेदना होतात विशेषतः अति अभ्यासामुळे, मानसिक काळजी किंवा गर्माशयाच्या विकारामुळे. डोक्याच्या मागील भागात रट्टा मारल्याप्रमाणे किंवा दाबल्याप्रमाणे वेदना होतात. मेंदूत चमत्कारिक खळबळ झाल्यासारखी वाटते. मेंदू मोठा झाल्यासारखा वाटतो. मेनिन्जायटिसमुळे आचके येतात.

डोळे :- अतिशय, ठणकतात, दाबल्याने बरे वाटते डोक्याच्या जरा हालचालीने जास्त होते. मोठे झाल्यासारखे वाटतात. डोक्यापासून डोक्याच्या टाळूपर्यंत वेदना होतात. कृत्रिम उजेड सहन होत नाही. डोळे भेदरल्यासारखे. डोळ्यात सुया खुपसल्याप्रमाणे वाटते. डोळ्यासमोर काळ्या कडा असलेल्या लाल ज्वाला दिसतात.

कान :- भयंकर आवाज होतात व बहिरेपणा येतो. आवाज सहन होत नाही, विशेषतः वेणा येताना.

नाक :- गार वारे सहन होत नाही; आत घेतलेल्या प्रत्येक श्वासागणिक मेंदूला गार वारे लागत आहे असे वाटते.

चेहरा :- फिकट, कढत. हाडाचे उंचवटे दुःखतात, विशेषतः रात्री. कपाळ गार. तरुण स्त्रियांच्या चेहेऱ्यावर असलेली व्यंगे या औषधाने दूर होतात.

तोंड :- लाळ वाट, दातावर श्लेष्मा साचतो, किंवा घशातून तांब्याच्या चवीचा कफ खाकरून काढावा लागतो. जीभ निमुळती व कापते. बोलण्याचा प्रयत्न केला तरी शब्द उच्चारता येत नाहीत.

घसा :- घशात आग होते.

जठर :- सकाळी मळमळते, गरोदरपणी किंवा दारुड्याना. आतड्यात मळमळल्यासारखे वाटते; कण्यावर किंवा मानेवर दाब पडल्याने मळमळावयास लागते. शिखी ओकारी होते. ओकारी होताना डोके धरून कण्ठणे. स्नेही भेटला म्हणजे पोटात गळून गेल्यासारखे वाटते.

उदर :- वेदना अंग दुमडल्याने व शौचानंतर कमी होतात. शौचास पातळ, काळे, दुर्गंधी. वारंवार होते. मुलाना फक्त सकाळीच जुलाब होतात.

मूत्रेंद्रिये :- भरपूर स्वच्छ लघवीला होते व त्यामुळे थकवा येतो. लघवीतून पिवळी वाळू जाते. घाबरपणामुळे लघवीला व्हावयाला लागते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- पाळी वेळ व प्रमाण या बाबतीत अनियमित. कष्टार्तव, बिटाळ जसजसा जास्त जातो तसतशा वेदनापण जास्त होतात. बिटाळ भरपूर, काळा, गांठी असलेला व दुर्गंधी. बिटाळ जाताना पाठीत कळा येतात व घाबरटपणा येतो. ओटीपोटात एका बाजूने दुसऱ्या बाजूपर्यंत वेदना होतात. रजःपिंडातील वेदना वर जातात आणि मांड्यातील पुढील भागापर्यंत येतात. वेणा मेंद व त्या येताना घाबरटपणा येऊन हुडहुडी भरते. वायगोळ्याच्या वेदना असल्या व त्या जांघेत जास्त जाणवतात. स्त्रियांना खोकताना, लघवी करताना घाबरटपणा येतो. घाबरटपणामुळे हुडहुडी भरते. वेदना होत असलेल्या जागा हुडहुळ्या होऊन त्या जागी दाब सहन होत नाही. डाव्या स्तनाखाली दुखते. धुपणी जाताना गर्भाशयात जडपणा वाटतो. स्तनात आग होते. बाळंतपणानंतरचा बिटाळ भावनामुळे किंवा गारठल्याने बंद होतो.

श्वसनेंद्रिये :- एकसारखा रात्रीचा कोरडा खोकला येतो, बोलताना खोकला जास्त होतो. खोकताना स्नायू हुडहुळे होतात. छातीत तीव्र टोचल्याप्रमाणे वाटते. हालचालीने जास्त होते, त्यामुळे रडू येते. घाबरटपणामुळे खोकला येतो. बरगळ्यामध्ये कळा येतात.

हृदय :- हुळहुळे झाल्यासारखे वाटते, मोठे झाले आहे असे वाटते. हृदयाच्या जागी पुढून मागे सुया टोचल्याप्रमाणे वेदना होतात किंवा डाव्या हातापर्यंत टोचल्यासारखे वाटते. नाडी अशक्त, मंद, दर तिसऱ्या किंवा चौथ्या ठोक्याला थांबते. नाडी कंपयुक्त. हृदयाची क्रिया थांबल्यासारखी वाटून गुदमरल्यासारखे होते.

बळठा :- गळमांडात विटाळशी होण्याचे अगोदर ठणका लागतो.

मान पाठ :- मानेत ठणका लागतो, डोके मागे वाकवावे लागते. मान व पाठ ताडून आखडल्यासारखी होते, हाताच्या हालचालीने जास्त होते. कमरेत व माकडहाडात जडपणा वाटतो व ठुसठुस कळा येऊन त्या कुल्यातून मांड्यापर्यंत येतात. कण्याला दाब सहन होत नाही, डाव्या तिकोनी हाडाच्या कोपऱ्यात दुखते.

हातपाय :- हात बधिर होतात, वरून खाली पेटके येतात. डावा हात कुशीला बांधला आहे असे वाटते (हृद्रोगात). हातपायांना पेटके येतात, पोटाच्यात पेटके येतात. टाचेचा स्नायुबंध ताडून आखडल्यासारखा वाटतो. तळपायांना कंड सुटते. संधिवात व मानसिक लक्षणे आलडुन पालडुन होतात. मांसल भागात ठणका लागतो. हातापायांना झटके नसतात. लिहिताना हात कापतात. डाव्या हाताची व उजव्या पायाची वेडीवाकडी हालचाल एकसारखी होते (कोरी आत). हातापायांना अस्वस्थपणा वाटतो. पाय कापतात, चालता येत नाही.

शोप :- हात डोक्यावर घेऊन शोपावेसे वाटते किंवा जांभया येतात. शोप येत नाही व घेरी आल्यासारखे वाटते. दारू प्याल्याप्रमाणे शोप लागते.

ज्वर :- थंडी सहन होत नाही. पंजे व पावले याना गार घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- विटाळ जाताना; नष्टांतव. बाळंत होताना. भावना-मुळे. दारू. रात्री. दमट थंड, हवा, वारे. हवेतील फरक. उष्णता व थंडी. बसल्याने. न्हाण येण्याच्या वयात व विटाळ थांबण्याच्या वयात.

ब व क :- गरम पांघरुणे. मोकळी हवा. दाबल्याने एकसारखी हालचाल. हातात वस्तू धरल्याने. खाण्याने.

संबंधी औषधे :- इमे; कालो; गेलसे; बॅण्टि; पल्स.

३२३. सिलिसिआ (गारगोटी) Silicea; Silica

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम **पोषण**; **मुले**; **मज्जातंतू**; **गांठी**; **हाडे**; श्लेष्मल त्वचा व त्वचा यावर होतो. वाळलेल्या शरीराचे किंवा वृद्ध इसम. डोके मोठे व शरीर वाळलेले, टाळू उघडी असलेली मुले; मुलांचे उदर मोठे, कडत, पाय वाळके. मुले घावरून रडतात, किंवा त्यांच्याशी गोड बोलले तरी रडतात. आयांच्या हाताला घरून फरफटत जातात, घावले तर पांढरी पडतात. आवाज, वेदना, थंडी **अगदी सहन होत नाही**; शेकापाशी सारखे बसावेसे वाटते, भरपूर गरम कपडे घालावे लागतात. भयंकर टोचल्याप्रमाणे वेदना, एखाद्या जागी- कानात, घशात, व्रणात वगैरे. सहजासहजी थकवा येतो. घाम येतो. लहान सहान जखमा पुवळतात. शोथ हळूहळू वाढत जातो नंतर अर्धवट स्थितीत राहून त्याजागी टणकपणा येतो. **कोणतीही जखम चिघळते, पू होण्याची प्रवृत्ति कमी होत नाही**- नाडीव्रण, गळवे, कसतुडे वगैरे. टणकपणा वण वंगरे. शरीराचे पोषण नीट होत नाही. वाढ खुंटते. मूल उशिरा चालावयास शिकते. गांठी मोठ्या होतात. ज्या जागेवर दाब किंवा भार पडला असेल ती जागा बधिर होते. जलयुक्त सृज सकाळी जास्त असते. शरीरात घुसलेल्या बाह्य वस्तु गोळी, काटा वगैरे बाहेर निघण्यास मदत होते. आचके, फेफरे- प्रथम छातीत किंवा पोटात काहीतरी चालल्यासारखे वाटते, डोळे वेडेवाकडे होतात, ओठ उडतात, जीम लळलळा लोंबते, हातपाय वेडेवाकडे होऊन ताटतात. झटका येण्याचे अगोदर अंग गार पडल्यासारखे वाटते, अमावास्येला जोर जास्त असतो. हाडे कुजतात, मऊ होतात, हाडावर हाड वाढते. स्नायू, घाम वगैरे बंद होऊन उद्धवलेले दुष्परिणाम. देवी टोचण्याचे दुष्परिणाम. पाथरवटाचा क्षय किंवा इतर विकार. चामग्रिळीप्रमाणे त्वचेवर उगवण येते. **भावना खालून वर जातात**- घेरी वेदना वगैरे. अंगात उष्णता कमी, व्यायामानेसुद्धा अंग तापत नाही. शारीरिक व मानसिक सहनशक्तीचा अभाव. शरिरातील स्नाव, दुखापती, लचक. यामुळे उद्धवलेले विकार. कण्याला झालेल्या आघाता-मुळे झालेले विकार, विशेषतः जेव्हा कण्यावर दाबल्याने दूरच्या भागात वेदना होतात. कस चिकटला आहे असे वाटते, जिभेवर, कंठात, वगैरे.

मानसिक :- शरीराने अशक्त व मंद पण बुद्धीने तीव्र. चळवळ करण्याची प्रवृत्ति. हड्डी व कुडा. योग्यता असून आत्मविश्वासाचा अभाव. अपयशाची भीती वाटते पण काम अंगावर घेतले तर ते चांगल्याप्रकारे पार पाडणे शक्य

असते. हट्टी व दुराग्रही मुले, त्यांच्याशी गोड बोलले तर रडावयास लागतात थोड्याशा आवाजाने दचकणे व भीतीयुक्त काळजी वाटणे. धर्माविषयी औदासिन्य. दुःखी, निराश, आयुष्याचा कंटाळा. बोलताना गोंधळ होतो, योग्य शब्दात सांगावयाचे ते सांगता येत नाही. अति मानसिक श्रमामुळे आलेला मेंदूचा थकवा. एखाद्या गोष्टीची कल्पना मनात पक्की होऊन बसते व ती नाहीशी होत नाही. सुया, टाचण्या यांची भीती वाटते व त्या शोधून मोजाव्याशा वाटतात. धर्माविषयी बेपर्वा. पुढे काय होईल या धास्तीने उद्धवलेले विकार.

डोके :- भयंकर घेरी येते, वर पाहिल्याने जास्त होते. गरम कपडा गुंडाळण्याने किंवा डाव्या कुशीवर निजल्याने बरे वाटते. **डोक्याच्या मागील भागात वेदना होतात**, दावल्याने बरे वाटते. डोक्याच्या मागील भागात डोके दुखावयास सुरवात होऊन वेदना सर्व डोक्यात पसरून डोळ्यावर स्थिर होतात. अर्धशिशी. डोके दुखल्यानंतर दिसनासे होते. डोके दुखणे मानसिक श्रमाने, आवाजाने, हालचालीने, धक्क्याने, प्रकाशाने, थंड हवेने, बोलण्याने, शौचाचे वेळी कुंथण्याने जास्त होते; घट्ट आवळण्याने, गरम कपडा गुंडाळण्याने, भरपूर लघवी झाल्याने बरे वाटते. उपवासाने किंवा वेळेवर जेवले नाहीतर डोके दुखावयास लागते. टाळू दुसटुसते. मुलांची टाळू उघडी व उदर फुगलेले. डोक्याच्या कातडीवर रेंगळे येतात. केसात ओलसर पुरूळ येते व त्याचे पापुद्रे जमतात. कवटी व कातडे यामध्ये सुजेमुळे बुळबुळीत पाणी जमते. तान्हा मुलांची रक्तगुल्मे. डोक्याला भरपूर घाम येतो. मेंदू लुला पडल्यासारखा वाटतो, विशेषतः संभोगानंतर. कपाळाच्या मधोमध फुगवटा येतो.

डोळे :- सुजतात. काळ्या बुबुळावर व्रण-फूल पडते ते चरत जाऊन भोक पडण्याचा संभव उद्भवतो. पापण्या सुजतात. पुवळलेल्या रांजणवाड्या येतात. डोळे हुळहुळे होतात, पापण्या मिटल्याने जास्त त्रास होतो. दिवसा डोळे दिपतात. आग होते, टोचते, लाल होतात. जुनाट नेत्रविकार, डोळ्यातून एकसारखे पाणी येते किंवा दाट पिवळा रक्तमिश्रित पू येतो. गरमीमुळे आलेले डोळे. सारा; ठिपके लासरू. डोळ्याभोवती गळवे किंवा फोड येतात. मोतीबिंदू, अस्पष्ट दिसते. डोळ्यापुढे ठिपके, रेखा दिसतात. डोळ्यात रक्ताचे मोड येतात. वाचताना अक्षरे एकमेकात गुंततात.

कान :- दुर्गंधी खाव येतो- दह्यासारखा दाट पिवळा. बहिरेपणा. बंदुकीसारखे आवाज होतात. कान बंद झाल्यासारखे वाटते, दडे बसल्यासारखे वाटते, एखादे वेळेस मोठा आवाज होऊन ते मोकळे झाल्यासारखे वाटतात. कानातील दडे जांभई येताना किंवा गिळताना मोकळे झाल्यासारखे वाटतात. पडद्याला भोक पडते. कानाचे मागील हाडाचा उंचवटा कुजतो, कर्णविकारात गालगुंड मोठे व टणक होते. कानात खपल्या बसतात.

नाक :- नाकाच्या शेंड्याला कंड सुटते. नाकात कोरड्या, टणक खपल्या बसतात त्या काढल्या की रक्त येते. सर्दी झाली म्हणजे रक्त येते. नाकातून फेसाळलेला खाव येतो. नाकाची हाडे कुजून नाक पिशवीप्रमाणे होते. पिनस. नाकाची हाडे हुळहुळी. नाक कोरडे पडते, चोंदते, वास कळत नाही. तान्ह्या मुलांच्या नाकातून रक्त येते. नाकाच्या पाळ्याना भेगा पडतात. सकाळी शिंका येतात. सर्दी लवकर बरी होत नाही.

चेहरा :- पांढरा. गालगुंड. जवड्याखालील गाठी मोठ्या होतात. हनुवटीवर पुटकुळ्या येतात. भेगा पडतात.

तोंड :- ओठावर भेगा पडून त्या टणक होतात. जिमेवर, घशात, कंठात, श्वास-नलिकेत केस अडकला किंवा चिकटला आहे असे वाटते. दाताच्या बुंध्याशी गळू होते. हिरड्यातून पू येतो. दाताना गार बोर, पाणी सहन होत नाही.

घसा :- कडू होतो. दुर्गंधी कफाचे गोळे खाकळून काढावे लागतात. सर्दी झाली की घसा धरतो. टानसिल सुजून त्यात पू होतो. टानसिलामध्ये टाचणी टोचल्याप्रमाणे वेदना होतात. गिळताना नांगी मारल्याप्रमाणे दुखते. गिळताना अन्न, पाणी नाकातून बाहेर येते.

जठर :- अतिशय भूक लागते किंवा अन्नावर मुळीच वासना नसते. कढत अन्न, किंवा मांस खाण्याचा तिटकारा. तहान फार लागते; पाण्याला वाईट चव लागते. तान्ह्या मुलाना आईचे दूध मानवत नाही, ओकावयास होते किंवा हगवण लागते. ओकारीला आंबुस वास येतो. खाण्यानंतर आंघट ठेकरा येतात. ठेकराबरोबर पाणी येते व अन्नावर बाहेर येतात. खाण्यानंतर पोटाच्या खळीत पिळल्याप्रमाणे किंवा ओरबाडल्याप्रमाणे वेदना होतात, तेथे दाबलेले सहन होत नाही. आईस्क्रिम, बर्फाचे पाणी आवडते व ते जोपर्यंत पोटात आहे तोपर्यंत बरे वाटते.

उदर :- मोठे, टणक, कढत व पाय बारीक. मलाबरोध-मळ बाहेर येऊन परत आत जातो, विशेषतः विटाळसेपणी व अगोदर. मळाचे लहान मोठे खड

होतात, मऊ असल्या तरी अतिशय कुंथावे लागते त्यामुळे थकवा येतो. उदर फुगते, आवळल्यासारखे वाटते, वस्त्रांचा दाब सहन होत नाही. गुदात कापल्याप्रमाणे वेदना होतात किंवा पेटके येतात व ते अंडापर्यंत जातात, संभोगाचे वेळी गुदात वेदना होतात. गुदद्वाराला भेगा पडतात, मूळव्याध, गुदद्वार आवळल्यासारखे होऊन तीत वेदना होतात. भग्न, जीर्णितसार- शौचास दुर्गंधी वेदनारहित होते. खाण्यानंतर शौचास जावे लागते. वारंवार शौचास होईल असे वाटते पण होत नाही. मूळव्याधीचे मोड शौचास होताना बाहेर येतात व त्यांना ठणका लागतो. फितीसारखे जंत होतात. यकृतात गळू होते. गुदद्वार ओलसर, दुर्गंधी वात सरतो- उदरात वेदना होताना तळहात पिवळे होतात.

मूत्रेद्रिये :- मूत्राशयाची जीर्ण सूज. लघवीतून पू व रक्त जाते. मूत्रमार्गातून दुर्गंधी साव येतो- दाट दह्यासारखा पुवळलेला. परमा. मुलामुलीना रात्री नकळत लघवीला होते विशेषतः जंतामुळे. भरपूर लघवीला झाल्यामुळे डोकें- दुखी थांबते.

पुरुषजननेद्रिये :- कामेच्छा कमी किंवा जास्त होते. रात्री स्वप्नावस्था होते. शौचाचे वेळी कुंथताना धातू जाते. वृषणावर ठिकठिकाणी जागा ओलसर होऊन कंड सुटते. जीर्ण सुजेमुळे अंड ठणक होऊन त्यात पिळवटल्या- प्रमाणे वेदना होतात. अंडाभोवती पाणी साचते. अंडकोशाचा हस्तिरोग. मैथुनानंतर अत्यंत थकवा येतो; ८।१० दिवसाच्या विश्रांतीनंतर पूर्वस्थिती येते.

स्त्रीजननेद्रिये :- पाळी लवकर, विटाळ थोडा जातो. दोन पाळ्यांमध्ये विटाळ जातो. मनःक्षोभाने किंवा अंगावर मुलाला पाजताना विटाळ जातो. नष्टार्तव, कित्येक महिने विटाळ जात नाही. योनीत कापल्याप्रमाणे वेदना होऊन त्या वर जातात विशेषत लघवी होताना. योनीला कंड सुटते. योनीत व भोवती नाडीव्रण व गळवे होतात व त्यातून दाट दह्यासारखा साव येतो. व्रण बरे होऊन पुन्हा उद्भवतात. रजोनलिका सुजून त्यात पाणी किंवा पू साचतो व तो मधुन मधुन गर्भाशयातून बाहेर येऊन रजोनलिकांची सूज कमी होते. धुपणी साव करवडणारा, चुणचुणणारा व तो सुरू होण्याच्या अगोदर बेंबी- भोवती कापल्याप्रमाणे वेदना होतात. लघवी होताना धुपणी जाते. धुपणी दुधासारखी करवडणारी, भडभडून जाते. विटाळ जास्त असताना मधुन मधुन अंग बर्फासारखे गार होते. स्तनाग्रे हुळहुळी होतात, आत जातात. स्तनात टणक गाठी येतात. स्तनाग्रे नाडीव्रण. गर्भाशयात व स्तनात एकदम वेदना होतात. अशक्तपणामुळे स्त्रियांचा गर्भपात होतो. किंवा त्या गरोदर राहत

नाहीत. गर्भाशयाचा कॅन्सर. लघवी करताना योनीत कापल्यासारख्या वेदना होऊन त्या वर जातात.

श्वसनेंद्रिये :- खोकल्यामुळे शरीर हादरते; गुदमरल्यासारखे वाटते, कोरड्या ओकान्या येतात; गार पाणी प्याल्याने, बोलण्याने, निजल्याने, सकाळी उठल्यानंतर खोकला जास्त होतो. अतिशय श्रमामुळे, अंग तापल्यामुळे, मानेला गार वारे लागल्याने दमा होतो. परभ्यामुळे उत्पन्न झालेला दमा. कफ भरपूर, पिवळा, गाढ्याळ दुर्गंधी. कफात लहान लहान गोळ्या पडतात, त्या फोडल्या तर दुर्गंधी येते. वारंवार सर्दी होऊन खोकला होण्याची व त्यानंतर दमा होण्याची प्रवृत्ति. क्षय, न्युमोनिआ नंतर उद्वबलेले फुफुसाचे विकार. पाथरवटांचे विकार. छातीत घुरघुर वाजते. टोचल्याप्रमाणे वेदना होतात.

हृदय :- हालचाल करताना किंवा बसले असताना सर्व शरीरात नाडी उडल्यासारखे व धडधडल्यासारखे वाटते.

मानपाठ :- मज्जारज्जूचा क्षोभ-मान ताढून डोके दुखावयास लागते. मणके धक्का लागला की दुखतात. फार वेळ गाडीत बसल्याप्रमाणे पाठीत दुखते. मणके कुजतात. मोकळ्या हवेत चालून अंग तापले म्हणजे पाठीत आग होते.

हातपाय :- खाकंतील गाठी सुजतात. हातांच्या बोटांची टोके कोरडी होतात कागदाप्रमाणे वाटतात. किंवा दुखतात. हातांचा उपयोग करावयाचा झाल्यास हात कापतात. पुढील हात लुला पडल्याप्रमाणे अशक्त होतो. नखावर पांढरे टिपके पडतात. पायातील शक्ती गेल्यासारखी वाटते. पोटाच्यात व तळपायात पेटके येतात. चालताना पाय कापतात; लवकर दमतात (सकाळी). संभोगानंतर किंवा स्वप्नावस्थेनंतर सर्व शरीर मार लागल्याप्रमाणे दुखते. पावले बर्फासारखी गार. **पावलांना दुर्गंधी चाम येतो**-त्याने कंड सुटते करवडणारा असतो, जोडे बूट यांचा नाश होतो. नखे खडबडीत व पिवळी होतात. नखुरडे-तोडल्या बोचल्याप्रमाणे वेदना होतात, बधिरता येते, पूं होईलसे वाटते. पावलाच्या कमानीत ठणका लागतो. गुडघा आवळल्याप्रमाणे दुखतो. घोटे अशक्त होतात. चिखल्या. टाचेवर व्रण पडून ते खाजतात. पायाच्या बोटांची नखे मांसात रुततात. सांध्याभोवती व्रण पडतात त्यातून पातळ दुर्गंधी रक्तमिश्रित पू वाहतो किंवा दह्यासारखे कण येतात. हाडे कुजतात, सुजतात, मऊ होतात. मूल उशिरा चालावयास लागते. बोटांच्या सांध्यावर पोकळ गुल्मे येतात. अजागळाप्रमाणे चालणे.

झोप :- झोपेत चालणे. झोप अस्वस्थ. झोप लागता लागता भयंकर स्वप्ने पडून जागे होणे. पूर्वी झालेल्या गोष्टींची स्वप्ने पडतात, वैषयिक स्वप्ने पडतात. भीतीमुळे झोपेतून जाग येऊन सर्व शरीर कापावयास लागते. झोपेत बडबडणे. अतिशय जांभया येतात.

त्वचा :- गळणे, केसतुडे, नाडीघण, काळीपुळी. घणाना हात लावलेला सहन होत नाही, घण दुर्गंधी, स्पंजाप्रमाणे, शेकल्याने बरे वाटते. ओलसर पुरळ येते. लहानसहान जखमा लवकर बऱ्या होत नाहीत. त्वचा सुरकुतलेली व भिजल्याप्रमाणे दिसते. गुलाबी रंगाचे चट्टे पडतात. चामखिळीप्रमाणे मासांकुर. टणक वारंवार वाढणारी करटे. महारोगाचे आवाळू. अंगावरची उगवण दिवसा किंवा संध्याकाळी फक्त खाजते. वण एकाएकी दुखावयास लागतात.

ज्वर :- गारवा सहन होत नाही. अंथरुणात निजल्यावर, श्रम केल्यानंतर थंडी वाजते. विकार झालेला भाग गार होतो. थंडी वाजून बर्फाप्रमाणे अंग गार होते. डोके खूप तापून ताप येतो- दुपारनंतर किंवा रात्री. तापात तहान लागते व श्वास अडखळत चालतो. घाम भरपूर येतो- शरीराच्या एखाद्या भागाला, डोक्याला, विकार झालेल्या भागाला किंवा रात्री, झोप लागता लागता. घाम दुर्गंधी, करवडणारा.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- गारठा, गार वारे, हवा, दमटपणा, शरीर उघडे केल्याने. आंधोळीने. घाम बंद झाल्याने विशेषतः पावलांचा. आवाज. उजेड. मनःशोभ. मणक्याना धका लागल्याने. रात्री. अमावास्या. सकाळी. निजल्याने, डाव्या कुशीवर निजल्याने. स्पर्श, दाब, हवेतील बदल, केस विंचरताना.

ब वा :- उष्णता. गरम पांघरुणे. डोके गुंडाळण्याने. भरपूर लघवी झाल्याने. उन्हाळ्यात. दमट उष्ण हवा.

सहाय्यक औषधे :- कल्क-का; थूजा; पल्स; फास्फ; प्लुओ-अँसि; लायको; सॅनिकु; हेपार.

३२४. सिल्ला (जंगली कांदा) Scilla, Squilla

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्लेष्मल त्वचा-श्वसनद्रिये व पचनद्रिये; मूत्रपिंड; हृदय व पांथरी यावर होतो. भरपूर खाव वाहूनसुद्धा शरीरात

पाणी साठण्याची प्रवृत्ति. नाळगुद- जलोदर या विकारात लघवीला भरपूर होते. हृदय व मूर्चेद्रिये यांचे विकार. गुडगुडल्यासारखे वाटणे.

मानसिक :- खुल्लक गोष्टीमुळे राग येतो. शारीरिक व मानसिक श्रम करावेसे वाटत नाहीत.

डोळे :- चोळावेसे वाटतात मेंदूच्या विकारात, गोवर येताना, व शिंका येतात. डोळे गार पाण्यात तरंगत आहेत असे वाटते. खोकताना पाणी येते. डावा डोळा उजव्या पेक्षा लहान दिसतो.

नाक :- सर्दी होऊन खूप पाणी गळते. स्नाव करवडणारा. नाकपुड्यांच्या कडा हुळहुळ्या होतात. शिंका येतात. सकाळी नाक फार वाहते.

चेहरा :- मूल चोळते, खोकताना.

तोंड :- दातावर काळे ठिपके पडतात. चव गोड अन्नाला, कफाला, वगैरे.

जठर :- जठरातील वेदना डाव्या कुशीवर निजल्याने कमी होतात. दराड ठेवून दावल्यासारखे वाटते.

उदर :- दोन्ही कुशीत ठणका लागतो. डाव्या कुशीत पांथरीच्या जागेत टोचते. काळसर, पिंगट, फेसयुक्त शौचास होते. ओटी पोटात गुरगुरल्यासारखे वाटते. जलोदर, लघवी कमी होते.

मूर्चेद्रिये :- एकदम लघवीला लागून खूप लघवीला होते. रक्ताची लघवी. खोकताना लघवीला होते. लघवी करताना शौचास होते.

पुरुषजननेन्द्रिय :- वैषयिक विचाराने वीर्यपात होतो.

श्वसनन्द्रिये :- हद्दी खोकला. खोकताना- घुरघुर आवाज होतो, शिंका येतात, डोळ्यातून नाकातून पाणी येते, लघवीला होते व कित्येक वेळा शौचास पण होते, अंग तापते; खोकल्यानंतर गुदमरल्यासारखे वाटते. खोकला गार पाणी प्याल्याने आणि दीर्घश्वास घेतल्याने जास्त होतो. खोकताना मूल मुठीने चेहरा चोळते. दमा-छातीत टोचते व उदराच्या स्नायूंना पेटके येतात. दम्यात पाणी घोट घोट घ्यावे लागते. खोकून खोकून थोडासा कफ बाहेर पडतो पण त्याने फार बरे वाटते. कफ जड, सहज बाहेर येतो. विशेषतः सकाळी आणि संध्याकाळी. छातीत (डाव्या बाजूस) टोचते. प्लुरिसी. खोकला असताना पांथरी मोठी होते.

हृदय :- उत्तेजक औषध आहे. नाडी मंद व थोडी टणक.

हातपाय :- पंजे व पावले गार, अंग कढत, उभे राहून पावले हुळहुळी होतात.

त्वचा :- सर्वांगार लहान लाल ठिपके पडून त्यात चुणचुणते.

ज्वर :- अंग तापते पण उघडे रहावेसे वाटत नाही. घाम सुळीच येत नाही.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- पहाटे. हालचालीने. उघडे झाल्याने. वृद्धपणी.

ब वा :- विश्रांति. बसल्याने. थोडासाही कफ पडल्याने.

सहाय्यक औषधे :- अँन्टी-कू.

संबंधी औषधे :- आर्से; नक्स-व्हा; बॅरि-का; न्हस-टा; सिलि.

३२५. सिस्टस Cistus Canadensis

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम गाठी-घशातील, मानेच्या; स्तन; घसा; फुफुसे व त्वचा यावर होतो. गारठा अगदी सहन होत नाही. त्याने त्रास होतो; गार वारे नाकात घशात गेले तरी सहन होत नाही. गार-जीम, लाळ, घशात, ढेकरा, जठर वगैरे-विशेषतः घाम आल्यानंतर. पू होण्याची प्रवृत्ति. दाढ पिवळा इलेष्मा खूप बाहेर पडतो व तो पडल्यानंतर श्लेष्मल त्वचा हुळहुळी होऊन दुखते. कंड अंतर्गत व बाह्यांगात. आग होते. टणकपणा. घट्टे. गांठी मोठ्या व त्यांचे स्वरूप दुष्ट होण्याची प्रवृत्ति. विषारी जनावरे चाबल्याने किंवा जखमा झाल्याचे दुष्परिणाम. चरत जाणारे व्रण. सर्वांगार मुंग्या चालल्याप्रमाणे वाटते, व त्यावेळेस चिंता वाटून श्वासोच्छ्वास कष्टाने होतो.

मानसिक :- भीती वाटते. मनःक्षोभामुळे झालेले दुष्परिणाम.

डोके :- दुपारची जेवणाची वेळ टळली तर डोके दुखावयास लागते, खाण्याने बरे वाटते. गळ्यातील गांठी मोठ्या झाल्याने ते एका बाजूला कलते.

डोळे :- भोवती काही तरी फिरत आहे असे वाटते. कोपन्यात भेगा पडतात.

कान :- कानातून पातळ दुर्गंधी पू वाहू लागतो, विशेषतः स्फोटक तापानंतर. कानाच्या पाळ्यावर, भोवती आंतील भोकापर्यंत उगवण येते.

नाक :- नाकाच्या घशातील भागात गोळा बसला आहे असे वाटते. आत गार वाटते किंवा आग होते. टोक दुखते. इसब. जुनाट सर्दी, वारंवार जोराच्या शिंका येतात.

जेहरा :- उजव्या गालाच्या उंचवट्यावर आग होते, कंड सुटते, खपल्या बसतात. चरत जाणारे व्रण. कॅन्सरचे व्रण. गळ्यातील गाठी वाढलेल्या असताना खालील जवड्याचे हाड कुजते. ओठावर भेगा पडतात.

तोंड :- गार झाल्यासारखे वाटते. हिरड्यातून पू येतो. जीभ बाहेर काढताना त्रास होतो. लाळ गार. श्वासोच्छ्वास गार.

घसा :- थंडीमुळे घसा धरतो, व तो गार वाटतो, घसा स्पंजाप्रमाणे मऊ झाल्यासारखा वाटतो, खरखरीत होतो, कंड सुटते, एके ठिकाणी जागा कोरडी झाल्यासारखी वाटून घोट घोट पाणी प्यावे लागते किंवा एकसारखी लाळ गिळावी लागते. गार वारे आत गेले तर घसा दुखतो. घशातील गाठी सुजतात पुवळतात.

जठर :- जेवणाच्या अगोदर व नंतर गार झाल्यासारखे वाटते. चीज खाण्याची वासना. तिखट पदार्थ खावेसे वाटतात. डेकरा गार.

उदर :- गार झाल्यासारखे वाटते. काफी किंवा फळे खाल्ल्याने हगवण लागते. शौचास धाई लागून पातळ, पिवळे शौचास होते विशेषतः सकाळी. गळमांड वाढलेले असताना हगवण लागते.

पुरुष जननेंद्रिये :- वृषणाला कंड सुटते.

स्त्री जननेंद्रिये :- स्तन सुजून टणक होतात (डावे). दुर्गंधी धुपणी. गार वारे सहन होत नाही. कॅन्सर.

श्वसनेंद्रिये :- चिकट बुळबुळीत खूप कफ पडतो. निजल्याने जास्त. छाती गार होते. सर्वांगाला मुंग्या आल्यासारख्या वाटून नंतर दम लागतो. कफ पडून गेल्यानंतर छातीत हुळहुळे झाल्यासारखे वाटते.

ान :- मानेतील गाठी सुजून टणक होतात. गालगुंड मोठे होते व त्यामुळे डोके एका बाजूस झुकते. गुदास्थीत आग होऊन हुळहुळे होते, बसल्याने स्पर्श केल्याने जास्त.

हातपाय :- पावले गार. बोटांच्या टोकावर भेगा. हाताने काम करण्याच्या इसमांच्या तळहातास टणक घट्टे पडून त्यात भेगा पडतात.

त्वचा :- सर्वांगाला कंड सुटते. पंज्याची त्वचा जाड. टणक कोरडी होऊन आत खोल भेगा पडतात. ओठावर, डोळ्यांच्या कोपऱ्यात, हाताच्या बोटांची टोके यावर भेगा पडतात. हात सुजून कंड सुटते.

श्लोप :- सर्वांगाला कंड सुटल्यामुळे किंवा छातीत गारवा वाटल्यामुळे श्लोप येत नाही.

ज्वर :- थंडी वाजते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- गारडा. गार हवा नाकात घशात गल्यान. गार पाणी. मानसिक श्रमाने, मनःक्षोभाने. स्पर्श. हालचाल.

ब वा :- खाण्यानंतर. कफ पडल्याने.

संबंधी औषधे :- कॅल्क-का; हेपार; हलोड.

३२६. सिंकोना Cinchona; china

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम रक्त; रुधिराभिसरण; पचनेंद्रिये; यकृत; पांथरी व मज्जातंतू यावर होतो. विकार मधुन मधुन थांबून उद्भवतात. शरीरातील स्नायू गेल्यामुळे थकवा वाटतो, रक्तस्त्राव, वीर्यपात, धुवणी, सारखा पू वाहणे, मुलांचे अंगावर पिणे, हुगवण वगैरे. रक्तस्त्राव चालू असताना कानात घंटानाद होतात, दृष्टी मंद होते, अंग गार गार पडते किंवा कित्येक वेळा आचके येतात; रक्तस्त्रावानंतर अंगावर जलयुक्त सूज येते. शोथ इतका जलद पसरतो की तो भाग कुजावयास लागतो. अशक्त घाबरट व काहीही सहन होत नाही; प्रत्येक गोष्टीने तन्वेत शिघ्रपणे आवाज, उजेड, वास, वेदना वगैरे. सुजेचा टणकपणा. फुटल्याप्रमाणे वेदना. वेदना थांबतात व आचके येतात. शरीर वाळते. रक्तक्षय, पंडुरोग. जलोदर, नाळगुद. संधिवात. मुष्टिमैथुन, राग, थंडी, पडसे एकाएकी बंद होणे; चहा, दारू, पारा यामुळे उद्भवलेले दुष्परिणाम. मणके कुजून झालेली गळवे.

मानसिक :- हृदी, उदासीन, निराश. न ऐकण्याची, दुसऱ्यांच्या भावना दुखविण्याची प्रवृत्ति. कुन्याची किंवा इतर जनावरांची भीती वाटते विशेषतः रात्री. आनंदी असताना एकाएकी ओरडून, किंचाळून गडबडा लोळणे. निरनिराळे विचार मनात येतात. शेख महंमदी मनोरथ रचण्याचे काम सुरू असते त्यामुळे शोष येत नाही. मनावर तात्का राहत नाही. बोलण्याचा कंटाळा. बोलताना लिहिताना चुका करणे, शब्दांची उलटापालट करणे. मानसिक श्रमाचा कंटाळा. मनात काही कल्पना होतात, शत्रू आपला छळ करीत आहे असे वाटते.

डोक :- मेंदू ठुसठुसतो, फुटल्यासारखा वाटतो, आत पाणी हालत आहे असे वाटते, डोलतो आहे असे वाटते, कवटीवर आपटतो आहे असे वाटते, मार लागल्याप्रमाणे हुळहुळा झाल्यासारखा वाटतो, विशेषतः कानशिलात. डोक्यात

फुटल्याप्रमाणे वेदना होतात. कानगिलात टोचते दुसटुसते- आवाज, धक्का, थंड हवा, हालचालीने जास्त होते; जोराने दाबल्याने, चोळण्याने, घट्ट आवळण्याने बरे वाटते. केस ओढल्यासारखे वाटतात. केस विंचरलेले सहन होत नाही. चालताना घेण्या येतात, मागे पडू असे वाटते. मोकळ्या हवेत फिरताना डोक्याला खूप घाम येतो. झोप्याची त्वचा हुळहुळी. केसना स्पर्श सहन होत नाही. डोकेदुखी डोके खालीवर हलविल्याने कमी होते.

डोळे :- डोळ्याभोवती काळी निळी वर्तुळे पडतात; पिवळे होतात; दाबल्यासारखे वाटतात; मीठ गेल्याप्रमाणे चुरचुरतात; आत वाळूचे कण खुपताहेत असे वाटते. रातांधळेपणा. सुवयात दुखते. बाहुल्या रुंद होतात. वाचण्याचा, लिहिण्याचा प्रयत्न केला तर डोळे दुखतात. डोळ्यातून जळजळीत पाणी येते.

कान :- पाळ्या लाल, कढत, सुजलेल्या. निरनिराळे आवाज होतात, डोके दुखताना, रक्तस्राव होताना नंतर घेरी येते. बहिरेपणा. दुर्गंधी पुवळलेला रक्तमिश्रित स्राव येतो.

नाक :- पडसे एकदम बंद होते नंतर डोके दुखावयास लागते. सहजासहजी नाकातून रक्त येते विशेषतः सकाळी उठताना. जोरान्या कोरड्या शिंका येतात. वास सहन होत नाही. नाकाभोवती गार घाम येतो.

चेहरा :- फिकट, मातट, पांढरा. तापात किंवा थंडी वाजताना लाल होतो. डोळ्या-खालच्या भागात चाकूने भोसकून तोडल्या फाडल्याप्रमाणे वेदना होतात. चेहऱ्याच्या शिरा फुगतात विशेषतः तापात व घाम येताना. लाल कढत, पंजे गार.

तोंड :- ओठ काळे व कोरडे. दात दुसटुसतात. अंगावर मूल प्यावयास लागले की दात दुखावयास लागतात, जोराने एकमेकावर दाबले किंवा शेकल्याने बरे वाटते. जिमेच्या शेंड्याची आग होऊन नंतर लाळ सुटते. तोंडातून रक्त पडते (थुंकीतून). जीम पांढरी, पिवळी, घाणेरडी. चव कडू किंवा अतिशय खारट किंवा तीक्ष्ण. पदार्थ जास्त खारट लागतात. प्रत्येक पदार्थ- पाणी सुद्धा कडू लागते.

जठर :- अन्नाचा तिटकारा. भूक अजिबात लागत नाही. रुचकर पदार्थ खावेसे वाटतात. सुलाना नेहमीच्या अन्नाचा कंटाळा येतो पण ती दुसरेच काहीतरी मागतात व खातात. थोडे खाल्ले की पोट भरल्यासारखे वाटते. खाण्याची

वाचना नसताना भूक लागते, थोडे खाल्ले की अजाला रुची लागून भूक लागल्यासारखी वाटते. टेकरा कडवट. दूध प्याले तर आंबट टेकरा येतात. टेकरा येताना मोठा आवाज होतो पण त्याने बरे वाटत नाही. अग्नि-मांघ, अन्न लवकर पचत नाही. जठर हुळहुळे होते. तहान लागते, गार पाणी प्यावेसे वाटते पण त्याने जुलाब होतात. आंबट किंवा गोड पदार्थ खावेसे वाटतात. अपक्व अन्न ओकून पडते. वारंवार ओकावयास होते. उप्की लागते. रक्ताची ओकारी होते. थंडी वाजण्याचे अगोदर तहान लागते व ताप नसताना तहान लागते. (तापात लागत नाही). अंगावर मूल तोडल्यानंतर सुरू झालेली मुलांची हगवण.

लदर :- वात घट्टन फुगते, नगाऱ्याप्रमाणे होते. गुदापास्त जननेंद्रियापर्यंत वेदना होतात. यकृताचे मधुन मधुन विकार उद्भवतात. यकृत व पांथरी मोठी होते. यकृताचा शोथ, दाबलेले सहन होत नाही. पित्ताचे खडे होऊन वेदना होतात. वातामुळे आतड्यात वेदना होतात, अंग हुमडले म्हणजे बरे वाटते. कावीळ; संभोगातिरेक, हगवण, धुपणी, यामुळे उत्पन्न झालेली. उदरात व जठरात गारखा आल्यासारखा वाटतो. शौचास-काळसर, दुर्गंधी, पाण्यासारखे, रक्तमिश्रित, वेदनारहित होते; खाण्यानंतर व रात्री जास्त. फक्त रात्रीच जुलाब होतात. उन्हाळ्यात, फळे खाल्ल्याने, दूध, बीअर घेतल्याने हगवण लागते. मुलाचा जीर्णातिसार-मूल गुंगते, बाहुल्या मोठ्या होतात, श्वास जलद चालतो, अंग गार पडते, विशेषतः कान, नाक. हनुवटी. शौचास नकळत होते.

मूत्रेन्द्रिये :- लघवीतून रक्त जाते. वारंवार लघवी होते. बऱ्याच्या घर्षणाने मूत्र-मार्गाच्या मुलाची आग होते. लघवी; गट्टळ, काळसर, थोडी.

पुरुषजननेंद्रिये :- स्वप्नावस्था वारंवार होऊन त्यामुळे अशक्तपणा वाटतो. वैयक्तिक विचार मनात येतात पण नपुंसकत्व. परग्यानंतर अंड व वीर्यवाहिनी नलिका मुजते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळ काळसर, गाढ्याळ व भरपूर जातो. पाळी अतिशय लवकर, विटाळ जाताना कधी कधी छातीत व उदरात कळा येतात, पापण्या फुरफुरतात व बेशुद्धी येते, आचके येतात. रक्तमिश्रित धुपणी कित्येक वेळा पाळीच्या ऐवजी जाते. बाळंतपणानंतर संभोगेच्छा तीव्र होते. बाळंतपणानंतरचा विटाळ खूप व फार दिवस जातो.

श्वसननेंद्रिये :- श्वासोच्छ्वास जड व मंद. उशी न घेता निजल्यास श्वाचोच्छ्वास करता येत नाही, फुफू कट्टन श्वास घ्यावा लागतो, धुरधुर आवाज होतो.

प्रत्येक वेळीं हालचाल करताना हृदय धडधडावय;स लागते व श्वास घेताना त्रास होतो. हसताना व खाण्यानंतर खोकल्याची उबळ येते. श्वासनलिकेत कफ दाटल्यासारखा वाटून गुदमरते, संध्याकाळी व रात्री जास्त. दमट हवेत, शरद-ऋतूत किंवा शरिरातील स्नाव गेल्यामुळे दमा होतो. थुंकोतून रक्त जाते. क्षय-कफ पुवळलेला. छाती हुळहुळी होऊन दुखते स्पर्श दाब सहन होत नाही आणि तिकोनी हाडांच्यामध्ये पण हुळहुळेपणा येतो.

पाठ :- खांद्यावर, तिकोनी हाडांच्यामध्ये किंवा माकडहाडाच्या जागी जड ओझे ठेवल्यासारखे वाटते. पाठीभोवती चाकूने कापल्याप्रमाणे वेदना होतात. फार वेळ वाकून राहिल्याप्रमाणे पाठ दुखते. थोडी हालचाल केली की कमरेत कळा येतात.

हातापाय :- हातापायांना व सांध्यात लचक मारल्याप्रमाणे वेदना होतात, स्पर्शाने जास्त होतात, जोराने दाबले म्हणजे किंवा हालचालीने बरे वाटते. अशक्त, कापतात, बधिर झाल्यासारखे वाटतात. गुडघ्यात भिरभिरल्यासारखे वाटते. पायाभोवती पट्टा बांधला आहे असे वाटते. हाडांच्या पोकळीत दुखते. सांधे शिजल्यासारखे वाटतात विशेषतः सकाळी आणि बसले असताना. पंज्यांच्या शिरा फुगतात. हात मुठीवळून आपोआप लांब होतात. पंजे लिहिल्या कापतात एक पंजा बर्फासारखा गार, दुसरा गरम. हाडे कुजावयास लागली म्हणजे एक-सारखा घाम येतो.

श्लोप :- गुंगी येते. गाढ श्लोप लागून घोरणे. काळजीयुक्त किंवा उंचावरून पडल्याची स्वप्ने पडतात. मुले घोरतात. निद्रानाशानंतर विकार सुरू होतात.

त्वचा :- स्पर्श सहन होत नाही पण जोराने दाबल्याने बरे वाटते. गार घाम येतो. कावीळ. एक पंजा बर्फासारखा गार दुसरा कढत.

ज्वर :- ताप येण्याच्या अगोदर पूर्व चिन्हे चांगली होतात. थंडी वाजणे, ताप चढणे व घाम येणे या अवस्था नियमितपणे होतात. थंडी वाजण्याच्या अगोदर तहान लागते, तापात लागत नाही, घाम येताना पुन्हा तहान लागते. तापात चेहरा लाल व कढत होतो व पंजे गार होतात. थंडी वाजताना गरम पांघरूणाने बरे वाटत नाही पण ताप भरला की पांघरूण नकोसे वाटते. एक, दोन, तीन दिवसांआड येणारे पाळीचे हिबताप. हाड्याज्वर-शरीरात कोठेही पू होण्याची क्रिया सुरू असल्यामुळे उद्भवलेला. रोगी भेदरट व चिडखोर होतो, तापामुळे इतका अशक्तपणा वाटतो की डोके उचलवत नाही, हगवण लागते. ताप नसताना तहान लागते. **भरपूर घाम येतो** विशेषतः **रात्री** किंवा जरा हालचाल

केली तर झोपेत किंवा पांघरूण घेतल्याबरोबर घाम येतो. निजलेल्या बाजूस घाम येतो, अशक्तपणामुळे घाम येतो. दोषी ज्वर.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- शरीरांतील जीवनीययोगी स्नाव गेल्याने.
स्पर्श. धक्का. आवाज. **नियमित वेळी** - एक दिवसाआड, दर चौदा दिवसांनी. वास. थंडी वारे, झुळुक लागल्याने. मोकळी हवा. खाण्याने. फळे. दूध. मानसिक श्रम. रात्री, मध्य रात्री. शुक्रपक्ष. दर तीन महिन्यांनी. शरद ऋतु. उन्हाळा. तंबाखू ओढल्याने. शौचास होत असताना व नंतर.
ब वा :- जोराने दाबल्याने. चोळण्याने. सैल कपडे वापरण्याने. शोकल्याने. बंद खोलीत हातपाय पोटाशी घेतल्याने.

सहाय्यक औषधे :- आर्से; कॅल्क-फा; कार्बो-हेजि; फेरम.

संबंधी औषधे :- पल्स; फास्फ; फास्फ-अॅसि; मर्क्यु; लॅके; व्हेरा-आ; सल्फ.

३२७. सिंफायटम Symphytum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम हाडे-चपटी हाडे; हाडावरील आवरण यावर होतो. दुखापत झालेल्या जागी अतिशय वेदना होतात. हाडे मोडल्यानंतर ती लवकर जुळून येत नाहीत. क्षिणक्षिण्या किंवा टोचल्या-प्रमाणे वेदना, जखमा बऱ्या झाल्यानंतर, त्यांना स्पर्श सहन होत नाही. डोळ्याच्या व चेहऱ्यावरील दुखापती. शिवणीत किंवा हाडाना भोसकून झालेल्या जखमा. हातपाय कापल्यानंतर राहिलेल्या बुंध्यात बेचैनपणा. पडणे, मार लागणे यामुळे उद्भवलेले दुष्परिणाम. संभोगातिरेकामुळे पाठ दुखावयास लागते; किंवा कुस्ती खेळल्यानंतर उद्भवलेली पाठदुखी. स्नायुबंधाना झालेल्या दुखापती. जठरातील व्रण. मणके कुजून त्यामुळे उत्पन्न झालेली गळवे. गारपणा.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- दुखापती. बोथट हत्यारानी लागलेला मार. स्पर्श संभोगातिरेक.

संबंधी औषधे :- आर्नि; कॅल्क-फा.

३२८. सेडून Cedron

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मज्जातंतू व रक्त यावर होतो. अगदी ठरविक वेळी विकार उद्भवतात विशेषतः वेदना. विपारी जनावरांनी

चावल्यामुळे झालेले दुष्परिणाम. डोळ्याभोवती वेदना होतात. डोळ्यांची भाजल्याप्रमाणे आग होते. डोळे लाल होतात. संभोगानंतर भुवईत वेदना होतात. डोळ्यातून कढत पाणी येते. वस्तु दिवसा पिवळ्या दिसतात व रात्री लाल दिसतात. बधिरपणा. थंडी वाजण्याच्या अगोदर बेचैनपणा येतो. हिचताप - उष्ण देशात, दलदलीच्या आगेत, उष्ण दमट हवेत उत्पन्न झालेला; यकृत व पांथरी मोठी होते. संभोगानंतर स्त्रियांना कंपवात होतो व पुरुषांना वेदना व्हावयास लागतात. संभोगानंतर तोतरे बोलणे. सर्वांग बधिर होते. कंप. आंगठ्याच्या (उजव्या) उंचवट्यावरून एकाएकी वेदना व्हावयास लागून त्या हातातून वर खांद्यापर्यंत जातात; त्याच प्रमाणे पावलातून (उजव्या) गुडघ्यापर्यंत वेदना होतात त्यामुळे जमिनीवर बसणेच भाग पडते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- नियमित वेळी, ठरलेल्या तासाला, शोपेनंतर.

ब वा :- ताट उमे राहिल्याने.

३२९. सनगा Senega,

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्लेष्मल त्वचा-छातीची, डोळ्याची, नाकाची, मूत्राशयाची; स्नायू व डावी बाजू यावर होतो. श्लेष्मल त्वचेचे स्नाव वाढलेले, भरपूर बुळबुळीत स्नाव जातात. भाग निर्जीव होतात (लुले पडतात), विशेषतः डोळ्याचे स्नायू. वृद्ध इसम. लठ्ठ गुटगुटीत मुले. शरीर शिथिल. श्वसनत्रियास आग होते. अशक्तपणा छातीत जास्त जाणवतो. मोकळ्या हवेत चालण्याने मूर्च्छा येते. बिभारी जनावरे चावल्यामुळे झालेले विकार. लचक.

मानसिक :- मांडण्याची प्रवृत्ति. काळजी वाटते. श्वास जरद चालला असताना.

डोके :- डोके डोळ्याच्या आतपर्यंत दुखते, गार वारे लागल्याने बरे वाटते. कपाळात फुटल्याप्रमाणे वेदना होतात.

डोळे :- फुगून मोठे झाल्यासारखे वाटतात; बर्फाचे गार चेंडू झाल्यासारखे घाटतात. पापण्या लुल्या होऊन खाली पडतात; एकाच्या दोन वस्तू दिसतात; डोळ्यातून भरपूर पाणी येते, डोळ्यांचे विकार डोके मागे वाकविल्याने कमी होतात. पापण्यांच्या कडा कोरड्या व त्यावर खपल्या बसतात. वारंवार डोळे पुसावेसे वाटतात. वस्तु सावलीत आहेत असे दिसते. खोकताना डोळ्यात खुपते.

नाक :- इतक्या शिका येतात की त्यामुळे घेरी येते. नाकात तिखट गेल्याप्रमाणे आग होते.

चेहरा :- डावी बाजू लुली पडते. ओठांच्या कोपऱ्यात पुटकुळ्या येऊन त्यात आग होते.

तोंड :- तोंड, घसा व छातीत कोरडेपणा येऊन खरवडल्यासारखे वाटते, बोलताना जास्त होते. चव; तांब्याप्रमाणे, लघवीप्रमाणे खाकरताना चिकट श्लेष्मा तुकड्या तुकड्यानी पडतो.

जठर :- मळमळते, अर्चाचा तिडकारा येतो, ओकावयास होईल असे वाटते.

मूत्रेंद्रिये :- लघवीतून श्लेष्मा व भागे जातात. लघवी होण्याचे अगोदर व नंतर भाजल्यासारखी आग होते. लघवी फेसळ, कधी कमी कधी जास्त होते.

श्वसनेंद्रिये :- आवाज घोगरा किंवा अस्थिर होतो, गारठ्यामुळे किंवा वीर्यपाता-मुळे. बोलताना त्रास होतो. खोकताना पाठीत फुटल्याप्रमाणे वेदना होतात. छाती अरंद झाल्यासारखी वाटते. छातीत घुरघुर वाजते, परंतु कफ भरपूर असला तरी चिकट असल्यामुळे पुढे येऊन मागे जातो. एकसारखा खोकला येतो त्याने गुदमरल्यासारखे वाटते व शेवटी शिका येतात; खोकला उजव्या कुशीवर निजल्याने किंवा संध्याकाळी जास्त होतो. कफ चिकट, स्वच्छ, बुळबुळीत किंवा थोडा रक्तमिश्रित. जिना वगैरे चढताना छाती दाटल्या-सारखी वाटते. छातीत ठिकठिकाणी हुळहुळेपणा वाटतो किंवा मार लागल्या-प्रमाणे वाटते. खाली वाकल्याने वेदना एका बाजूकडून दुसरीकडे जातात, फ्लुरिसी, न्युमोनिआ. वृद्ध इसमांचा जीर्ण खोकला किंवा दमा. छातीवर ओझे ठेवून ठेचल्याप्रमाणे वाटते किंवा ती अशक्त झाली आहे असे वाटते. खोकला येण्याचे अगोदर किंवा नंतर छातीत आग होते

पाठ :- पाठीत मूत्रपिंडाच्या आगेत फुटल्याप्रमाणे वेदना होतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- हवा-मोकळी, वार लागल्याने. गार हवा नाकाने आत घेतल्याने. विश्रांती. दाबल्याने. स्पर्श. टक लावून बघण्याने.

व वा :- हालचालीने. मोकळ्या हवेत. डोके मागे वाकविल्याने.

संबंधी औषधे :- कॅल्क-का; फास्फ; लायको; सल्फ; हेपार.

३३०. सेनेसिओ Senecio Aureus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम स्त्रीजननेंद्रिये, मूत्रेन्द्रिये, मूत्राशय; श्लेष्मल गाठी; नाक; फुफ्फुसे; कंघरेतील कणा यावर होतो. जननेंद्रिये व मूत्रेन्द्रिये यांच्यावर निवड केलेल्या औषधाचा व्हावा तसा परिणाम होत नाही. श्लेष्मल त्वचेचे स्त्राव वाढतात. स्त्राव थकवा आणणारे असतात किंवा एका स्त्रावाऐवजी दुसरा स्त्राव वाहतो. स्नायू ओढल्यासारखे वाटून त्यांच्या गाठी होतात. दाटल्यासारखे वाटते- नाकात, घशात वगैरे. गोळा आल्यासारखे वाटते. घाबरट, फिकट, अशक्त, शोष न येणाऱ्या स्त्रिया. रक्तस्त्राव होण्याची प्रवृत्ति. योग्य वयात विटाळ न मुरू झाल्यामुळे किंवा बंद झाल्यामुळे, जखमांमुळे उद्भवलेले दुष्परिणाम. रक्तस्त्रावानंतर, किंवा पंडुरोगात आलेली जलयुक्त सूज.

मानसिक :- चिडखोर, कुरकुर करणे. हर्षाने फुगणे व दुःखी आलटून पालटून. स्वतः संबंधीच विचार करण्याची प्रवृत्ति. एकाच विषयात मन एकाग्र होत नाही.

डोके :- डोक्याच्या मागील भागापासून कपाळापर्यंत घेरीच्या लाटा आल्यासारखे वाटते. डाव्या डोळ्यावर व डाव्या कानशिलातून तीव्र चमका मारतात.

नाक :- नाकपुड्यात आग होते, शिंका येतात व नाक खूप गळते. नाकात दाटल्यासारखे वाटते.

डोळे :- डोळ्यातून पाणी आल्यामुळे कंड सुटते.

तोंड :- तोंडाभोवती कंप होतो, थरथरते. तोंड व घसा कोरडा पडतो. घशात, कर्ण-नलिकेत कंड सुटते. घशात दाटल्यासारखे वाटल्यामुळे दुखत असले तरी सारखे गिळावेसे वाटते.

जठर :- आंत्र टेकरा येतात. पूर्वी आवड असून सुद्धा गोडाचा तिटकारा. मळमळ व ओकाऱ्या विशेषतः मूत्रपिंडाच्या विकारामुळे होणाऱ्या. जठरांतून घशात गोळा वर जातो आहे असे वाटते.

उदर :- बेंबीभोवती पेटके येतात व ते सर्व उदरात पसरतात; शौचास झाल्याने बरे वाटते. शौचास पाण्यासारखे होते पण त्यात मधुन मधुन टणक खडे पडतात. शौचास कुंथून कुंथून काळे, पातळ, रक्तमिश्रित होते. विटाळ बंद झाल्यामुळे झालेले जलोदर.

मूत्रैद्रिये :- लघवी थोडी रक्तमिश्रित. मूत्राशयात किंवा मुख्याशी आग होऊन वारंवार लघवीला लागते व कष्टाने थोडी थोडी होते. मूत्रपिंड दुखतात; मूत्रपिंडातील खड्यामुळे उद्धवलेल्या वेदना. मुलांना वारंवार लघवीला लागून त्यांचे डोके दुखते.

गुरुवजनैद्रिये :- वैषयिक स्वप्ने पडून स्वभावस्था होते. मूत्रग्रंथि मोठी होते, टणक व मुजल्यासारखी वाटते.

स्त्रीजनैद्रिये :- न्हाण योग्य वेळी येत नाही. तरुण मुलींचा विटाळ बंद होतो. व त्यामुळे पाठ दुखते, खोकला येतो, जलयुक्त सूज येते वगैरे. विटाळ सुरू होण्याच्या अगोदर घशात, छातीत व मूत्राशयात शोथ होतो. कष्टार्तव-वारंवार थोडे थोडे कष्टाने लघवीला होते. विटाळ खूप जातो व त्यामुळे पंडुरोग होतो. वैषयिक क्षोभामुळे स्नायु जावयास लागतो. धुपणी दाट पिवळी मांड्यापर्यंत वाहते. विटाळ सुरू होईल असे वाटते, पण होत रजःपिंडापासून स्तनात वेदना होतात. डव्या स्तनाग्रात आग होते. वैषयिक क्षोभामुळे योनिद्वाराला कंड येते, आग होते व मुजते.

श्वसनैद्रिये :- घशात गुदगुल्या होऊन खोकला येतो. कफात रक्त पडते. विशेषतः विटाळ न सुरू झाल्यामुळे. खोकला ओला पण श्वासोच्छ्वास जड होतो. जिना चढताना दम लागतो. खोकला कोरडा, खोकताना छातीत दोचते.

पाठ :- कमरेत मोडल्याप्रमाणे वेदना होतात विशेषतः विटाळ बंद झालेल्या स्त्रियांच्या किंवा मूत्रपिंडाच्या विकारामुळे.

हातपाय :- मधुन मधुन संधि दुखतात. वेदना एका सांध्यातील थांबून दुसऱ्या सांध्यात सुरू होतात. अंघरुणात निजल्यावर पावले गार होतात. नखे दिसूळ.

त्वचा :- कोरडी.

शोप :- अनेक तऱ्हेची स्वप्ने पडतात विशेषतः वैषयिक. शोप येत नाही- विटाळ बंद झालेल्या किंवा गर्भाशयाचे विकार असलेल्या स्त्रियांना.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- न्हाण येण्याच्या वयात. वैषयिक. क्षोभामुळे, दमटपणा. थंडी मोकळी हवा. बसल्याने; हालचाल करणे भाग पडते.

ब वा :- विटाळ सुरू झाल्याने.

संबंधी औषधे :- पल्स; सेपि.

३३१. सेपा (लाल कांदा) Allium cepa

सर्वसाधारणः—या औषधाचा परिणाम श्लेष्मल त्वचा-नाकाची, डोळ्याची, कंठाची व आतड्याची; मज्जातंतू; डावी ते उजवी बाजू यावर होतो. तीव्र स्वरूपाची सर्दी होते. वेदना होतात—एकदम कडा येतात किंवा अगदी बारीक रेष मारल्याप्रमाणे वेदना होतात. आग होते—नाकात, घशात, तोंडात, मूत्राशयात त्वचेची वगैरे. शरीर निराळ्या ठिकाणी तत झाल्यासारखे वाटते. मार लागल्यानंतर मज्जातंतूतून होणाऱ्या वेदना. गाणान्यांची सर्दी वृद्धपणी शरीर कुजते. शस्त्रक्रियेनंतर किंवा दुखापतीमुळे उद्भवलेल्या जीर्ण वेदना.

मानसिक :—वेदना असल्या होतील अशी भीती वाटते.

डोके :—कपाळात ठणका लागून तो डोळ्यात व चेहेऱ्यावर पसरतो, नाक वाहिल्याने किंवा विटाळ सुरू झाल्याने बरे वाटते, पण विटाळ थांबला की पुन्हा दुखते. टाळूवर चुरचुरणारा घाम येतो दर वेळी जेवणाने जास्त.

डोळे :—लाल, आग होते, चुरचुरतात. डोळ्यातून पाणी येते, खोकताना जास्त, सारखे चोळावेसे वाटतात.

कान :—कानात ठणका लागतो व तो घशात जाणवतो.

नाक :—वारंवार जोरजोराने ढिंका येतात, भरपूर पाणी वाहते, त्याने आग होऊन चुणचुणते. नाकातून थेंब थेंब पाणी गळते किंवा पडजिमेतून गळते. नाकाच्या बुंध्यात गोळा बसला आहे असे वाटते. सर्दी झाली म्हणजे डोके दुखते, खोकला येतो व आवाज बसतो. वास सहन होत नाहीत.

चेहेरा :—एक बाजू लुली पडते व त्याच बाजूचे हात, पाय लुले पडतात.

घसा :—हुळहुळा होतो, कानापर्यंत जाणवते. पडजिमेतून थेंब गळतात. आत गोळा बसला आहे असे वाटते. मोठा घास गिळला आहे असे वाटते.

जठर :—खा खा सुटते, तहान लागते; मळमळते, ढेकरा येतात. कच्चा कांदा खावासा वाटतो.

उदर :—वात धरून वेदना होतात—बसल्याने किंवा हालचाल केल्याने वेदना जास्त होतात. वातामुळे उदरात गुरगुरते, दुर्गंधी वात सरतो. गुदद्वारात कंड सुटून मेगा पडतात. गुद कढत झाल्यासारखे वाटते.

मूत्रेंद्रिये :- भरपूर लघवीला होते; सर्दी असताना. पाय ओले राहिल्याने लघवीला कष्टाने होते. वृद्धपणी लघवी थेंब थेंब होते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- चिमट्याने मूल काढल्यानंतर पायाना सूज येते.

श्वसनेंद्रिये :- गुदगुल्या होऊन एकसारखा खोकल्याचा ठसका लागतो. खोकला येताना कंठ फाडल्याप्रमाणे किंवा दुभंगल्याप्रमाणे वाटतो त्यामुळे खोकला न येऊ देण्याची प्रवृत्ति किंवा कंठ धरून ठेवावासा वाटतो. आवाज बसतो, गाताना बोलताना त्रास होतो. वृद्धपणीचा खोकला, बोलताना, गाताना कंठ दुखतो.

हातपाय :- कापल्यानंतर राहिलेल्या बुंध्यात वेदना होतात. पावले ओल्यात राहिल्याने उद्धवलेले दुष्परिणाम. फार चालण्यामुळे हुळहुळी झालेली पावले. सांधे अशक्त वाटतात. हातपाय विशेषतः हात हुळहुळे व थकल्यासारखे वाटतात.

शोप :- जांभया येतात, डोके दुखते व गुंगी येते. गाढ शोप लागली असताना जांभया देणे.

त्वचा :- लाल रेषा खालून वर येतात. बाळंतपणानंतर झालेले नखुरडे.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- संध्याकाळी. गरम बंद खोलीत. पावले ओल्यात राहिल्याने. गाताना. दमटपणा. वसंतऋतू.

ब वा :- गार मोकळी हवा. आंधोळीने. हालचाल केल्याने

सहाय्यक औषधे :- थूजा; पल्स; फास्फ; सार्सा.

संबंधी औषधे :- कलि-आयो; गेल्से; युफ्रे.

३३२. सेपिआ Sepia

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम स्त्रीजननेंद्रिये; पचनेंद्रिये; मज्जातंतू व त्वचा यावर होतो. पुष्ट पण शिथिल व अवयवाना खाली ओढ लागणाऱ्या स्त्रिया. अवयवांचा छंश होण्याची प्रवृत्ति-गर्भाशय वाकडे होणे, योनीतून बाहेर येणे, योनी बाहेर येणे वगैरे. सहज सांधे निखळण्याची प्रवृत्ति. लक्षण पाठीत स्थिर होतात किंवा खालून वर जातात-गुदातून, योनीतून वगैरे, किंवा मागे जातात डोक्यातून, रजःपिंडातून, आतड्यातून वगैरे, किंवा लक्षणे होताना कापरे भरते. आत गोळा बसला आहे असे

वाटते किंवा इकडे तिकडे काहीतरी फिरत आहे असे वाटते. अशक्त, पोकळ झाल्यासारखे वाटते- पोटाच्या खळीत, छातीत, स्नायूत, कमरेत, कमरेच्या सांध्यात, गुडघ्यात वगैरे; किंवा भरल्यासारखे वाटते. गर्भाशयाच्या विकारामुळे उड्डवलेले इतर उपद्रव. वाखा होण्याची प्रवृत्ति, विशेषतः ५ ते ७ व्या महिन्यात. सहजासहजी मूर्च्छा येते. उबदार जागेतमुद्रा अंग गार झाल्यासारखे वाटते. थोड्या श्रमाने थकवा येतो. शरीरांतर्गत किंवा सर्व शरीरात दुसदुसल्यासारखे वाटते. खाव दुधासारखे पांढरे. रक्तखाव होण्याची प्रवृत्ति. अंगावर पिवळे किंवा पिंगट चट्टे पडण्याची प्रवृत्ति. गरोदरपणी, बाळंतपणानंतर व अंगावर मूल दूध पीत असताना होणारे उपद्रव. नाजुक प्रकृतीचे तरुण स्त्रीपुरुष. संभोगातिरेकाने खंगलेले किंवा वैप्रयिक कल्पनेने क्षुब्ध होणारे इसम. दारू, आघात, दुखापती, जड पदार्थ उचलणे (अग्नि-मांघ), राग, त्रास या कारणाने उद्भवलेले उपद्रव. हवेत फरक झाल्यामुळे सर्दी होणारी मुले. एकदम मधून मधून बेचैनपणा येतो. लठ्ठ, शैथिल्य आलेल्या मोठ्या पोटाच्या स्त्रिया. उकळलेले दूध पिण्याने झालेले उपद्रव आचके, अंग ताटते. मोहनिद्रा. यकृताचे किंवा गर्भाशयाच्या विकाराने पछाडलेले क्षयो इसम. गुडघे टेकून बसल्याने मूर्च्छा येते. सर्वांगांत दुसदुसते. अतिश्रमाने, शरीरातील खाव (धुपणी, रक्तप्रदर वगैरे) यानी खंगलेल्या स्त्रिया. रेंगाळणारे विकार, खोकला, ताप वगैरे.

मानसिक :- संतापी, चिडखोर, सहज अपमान होतो. केविलवाणे. वेदना सहन होत नाहीत. क्षुद्र गोष्टीविषयी काळजीयुक्त भीती वाटते. स्वतःच्या कुटुंबातील प्रेमाच्या माणसांचा तिटकारा वाटतो. एकटे असण्याची भीती वाटते पण मंडळीत बसण्याचा तिटकारा वाटतो. आपल्याबद्दल कोणी सहानुभूति दाखवू नये असे वाटते. भावनांचा कोंडमारा. विरोध बिलकुल खपत नाही. मंडळीत बसल्याने द्वेष व राग येऊन तो आपल्या प्रेमाच्या माणसावर काढणे. चिडखोर, खिन्नता, वैपर्या किंवा कुटुंबपणा. मनात सारखे वैप्रयिक विचार येतात. स्वतःच्या तब्येतीविषयी किंवा घरातील सांसारिक कामासंबंधी खिन्नता. कोठेतरी जावेसे वाटते. स्वस्थ बसून हो किंवा नाही वगैरे एखाद्या शब्दानेच उत्तरे देणे. स्मरणशक्ति संद, लिहिताना वाचताना चुका होतात. लक्षणे सांगताना रडू येते. स्त्रियांना पुरुषांचा व पुरुषांना स्त्रियांचा तिटकारा वाटतो. दुसऱ्यांना त्रास देण्यात सुख वाटते. नेहमीचा कामाचा तिटकारा. आत्महत्या करावीशी वाटते. घाबरटपणामुळे आपण कशाला तरी धरले नाहीत किंचाळू

असे वाटते. काहीतरी विचित्र बोलणे किंवा करणे. काय करील किंवा करणार नाही हे दुसऱ्याना समजत नाही. खुळेपणा. मधुन मधून रडण्याचे झटके येतात. बेपर्वा.

डोके :- घेरी-डोक्याभोवती काहीतरी फिरत आहे असे वाटते, हाताची हालचाल केलीतर व मोकळ्या हवेत चालताना जास्त येते. डोकेदुखीचे भयंकर झटके येतात विशेषतः विटाळसेपणी व विटाळ थोडा असताना. डाव्या डोळ्यावर डोके दुखते किंवा डोक्याच्या मागील भागाच्या दोन्ही बाजू आलटून पालटून दुखतात व त्यावर निजलेले सहन होत नाही. टाळू जड किंवा गार होते. डोक्यात एकदम तीव्र कळा येतात किंवा फुटल्यासारखे वाटते. डोके दुखत असताना, मळमळते, ओकावयास होते, संभोगाची इच्छा होते; वेदनामुळे रडावयास होते. डोकेदुखीबरोबर कावीळ होते. अर्धशिशी डोक्याला पुढेमागे झटके बसतात, हिस्टेरिआत. मुलांची टाळू उघडी असताना किंवा वेदना होताना केस गळून पडतात, विंचरलेले सहन होत नाही. कपाळावर केसांच्या कडेला पुटकुळ्या येतात. लहान मुलांची टाळू उघडी राहते. टाळू गार व जड.

डोळे :- पापण्या खाली पडतात. पापण्याच्या कडा लाल होऊन त्यांना कंड येते. डोळे गळून पडत आहेत असे वाटते. दृष्टीपुढे काळे ठिपके दिसतात; ज्वाला, वेड्यावाकड्या रेषा वगैरे दृष्टिभ्रम होऊन नंतर शक्तिपात होतो. दृष्टिमांद्य-अतिसंभोग, मुष्टिमैथुन, गर्भाशयाच्या विकारामुळे आलेले. विटाळसेपणी एका-एकी दिसेनासे होते, निजल्याने बरे वाटते. उजेडाचे परावर्तन सहन होत नाही. पापण्यांचा केंसर. स्त्रियांना होणारा मोतिबिंदू.

कान :- दाट, पिवळा, दुर्गंधी पू येतो. कानाच्या मागे व मानेवर वेदनायुक्त पुरूळ येते. कानाच्या पाळ्या सुजून त्यावर पुरूळ येते. आवाज सहन होत नाही किंवा गाणे. कानांत बूच बसल्यासारखे वाटून एकाएकी ऐकू येईनासे होते.

नाक :- वासांची फिळस येते, शिजत असलेल्या अन्नाचा वास सहन होत नाही. **नाकावर पिंगट रंगाचा पट्टा येतो,** नाकाच्या बुंध्याशी दाबल्याप्रमाणे दुखते. दाट हिरवा शेंबूड येतो किंवा हिरव्या खपल्या बसतात. नाकातून दुर्गंधी गोळे पडतात, कधी ते हतके मोठे असतात की ते घशात ओढून घेऊन थुंकावे लागतात त्यामुळे ओकावयास होते. जुनाट सर्दी. पिनस. सर्दी झाली म्हणजे डोक्याचा मागील भाग दुखतो व हातापायांना ओढ लागते. नाकाला जरा धक्का लागला तर, किंवा पाळीत नाकातून रक्त येते.

चेहरा :- डोळ्याभोवती काळी वर्तुळे पडतात. चेहऱ्याचा रंग वारंवार बदलतो. चेहऱ्यावर पिवळे चट्टे पडतात विशेषतः गरोदरपणी. गालाचे उंचवटे बधिर होतात. चेहरा फिकट, फुगीर, खालचा ओठ मुजतो व त्यात भेगा पडतात. ओठाचा कॅन्सर. म्हातान्यासारखा, सुरकुतलेला व चट्टे पडलेला. पाळीच्या अगोदर चेहऱ्यावर यौवनपीटिका येतात.

तोंड :- भाजल्यासारखे वाटते. दात संध्याकाळी ६ ते रात्री १२ पर्यंत दुखतात, निजल्याने जास्त. विटाळसेपणी गरोदरपणी किंवा सर्दी झाली म्हणजे दात दुखतात. चव-आंबट, खारट किंवा कडू आंबट. जीभ घाणेरडी पण विटाळसेपणी स्वच्छ होते.

घसा :- सकाळी दुर्गंधी कफ किंवा बारीक गोळ्या खाकरून थुंकाव्या लागतात. घशात सर्दी होऊन नंतर ती वर येते. आग होते, खरबडल्यासारखा वाटतो, खाकरल्याने जास्त. कोरडा होतो; गोळा बसला आहे असे वाटते.

जठर :- टेकरावाटे चिकट फेसाळ कफ बाहेर येतो. अन्नाच्या कल्पनेने किंवा वासाने मळमळावयास लागते. तीव्र खा खा सुटते. आंबट पदार्थ गोडपदार्थ खावेसे वाटतात— लोणची वगैरे. प्रत्येक पदार्थ जास्त खारट लागतो. खाण्यानंतर ओकावयास होण्याची प्रवृत्ति, ओकारीत घट्ट पदार्थ पडतात किंवा दुधासारखे द्रव्य पडते; गरोदरपणी, सकाळी. दूध पचत नाही विशेषतः उकळलेले. तंबाखूच्या सेवनाने किंवा अति ओझे उचलल्यामुळे आलेले अग्निमांद्य. पोटात काहीतरी पिळले जात असून ते वर घशात चढत आहे असे वाटते. पोटाच्या खळीत गळून गेल्यासारखे वाटते पण खाण्याने बरे वाटत नाही; गोळा बसला आहे असे वाटते. जठरातील अस्वस्थपणा ओकारीनंतर जास्त होतो.

उदर :- पिताशयात पेटके येतात वाकल्याने जास्त. यकृत हुळहुळे होते व दुखते, उजव्या कुशीवर निजल्याने बरे वाटते. वात धरून फुगते व त्यावेळेस डोकें दुखते. ओटीपोटात जडपणा वाटतो; खाली ओढ लागल्यासारखी वाटते किंवा ते गळून पडत आहे असे वाटते त्यामुळे ते धरून ठेवावेसे वाटते किंवा पायाची आटी घातल्याने बरे वाटते. उदरावर अनेक पिंगट चट्टे पडतात; ते खाली लोंबते. मलाबरोध— पाच पाच सहा सहा दिवस शौचास लागत नाही, नंतर शौचास होताना इतके कुंथावे लागते की घाम फुटतो, अतिशय कुंथून बोटाच्या मदतीने थोडेसे होते त्यानंतर बचकमर पिवळी, पिवळट पांढरी, दुर्गंधी आंब पडते. कफाने चिकटलेल्या शेळीच्या लेंड्याप्रमाणे खडे होतात,

किंवा मोठाले खडे होतात. उकळलेले दूध प्याल्याने जुलाब होतात. गुदात आवळल्यासारखे वाटते; गोळा बसला आहे असे वाटते. तान्हा मुलाची हगवण विशेषतः उकळलेल्या दुधामुळे होत असलेली, मूल जलद वाळते. गुदद्वार बाहेर येते. गुदद्वारातून एकसारखे पातळ द्रव्य झिरपते. मूळव्याध बाहेर येते, त्यात टोचते. चालताना किंवा शौचास होताना मोड बाहेर येतात. गरोदरपणाची मूळव्याध.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी; दुर्गंधी, दाट, खाली चिकट लाल वाळूचा थर जमतो किंवा पांढरा खरखरीत गाळ साचतो. लघवी हळुहळू होते; होण्याच्या अगोदर मूत्राशयात कापल्याप्रमाणे वेदना होतात. पहिल्या झोपेत लघवीला नकळत होते. खोकताना, शिकताना, हसताना, एकदम जोराने दार आपटले तर, भीतीने किंवा मन दुसरीकडे गुंतविल्याने लघवीला नकळत होते त्यामुळे विशेषतः स्त्रियांना लघवी होण्याच्या क्रियेवर सारखे लक्ष ठेवावे लागते. लघवीला झाली नाही तर सर्वांगाला शहारे येतात. लघवी रक्तमिश्रित किंवा दुधासारखी.

पुरुषजननेंद्रिये :- गार, दुर्गंधी घाम येतो. जुनाट परमा-साव रात्रीच फक्त वाहतो. बोंडीवर मासांकुराची वाढ. शारीरिक अशक्तपणा असला तरी संभोगाची जास्तच इच्छा होते. संभोगानंतरचे उपद्रव. नपुंसकत्व.

स्त्रीजननेंद्रिये :- संभोगानंतर गळून गेल्यासारखे वाटते. संभोगाच्या कल्पनेने मळ-मळावयास लागते, चिडखोरपणा येतो. पाळ्या अनियमित- पाळी लवकर आली तर विटाळ जास्त जातो, उशिरा आली तर विटाळ थोडा जातो. न्हाण येण्याच्या वयात विटाळ सुरू होत नाही किंवा मूल अंगावरचे तुटल्यानंतर विटाळ सुरू होत नाही. नष्टातव. गर्भाशयात आग होते, टांचते, आवळल्या-सारखे वाटते (मुखात). बाळंतपणानंतर गर्भाशय पूर्वस्थितीवर येत नाही. **गर्भाशयात अशक्तपणा वाटतो. किंवा त्याला जोराने खाली ओढ लागते.-** सर्व अवयव योनीतून बाहेर येत आहेत की काय असे वाटते त्यामुळे पायांची घट्ट आढी घालणे किंवा तो भाग हाताने धरून ठेवणे भाग पडते. गर्भाशयाची सूज- दाब सहन होत नाही, कमरेत दुखते व वारंवार लघवीला लागते. धुपणी, दुर्गंधी मोठमोठ्या गाठी पडतात, पिवळी, हिरवट, कंड येते. लहान मुलींची धुपणी. गरोदरपणी- तांबुस हिरवट साव जातो, उदर हुळहुळे होते, गर्भाची हालचाल सहन होत नाही. बाळंतपणानंतर दुर्गंधी करवडणारा विटाळ जातो- त्यामुळे बराच वेळ चावल्यासारखे वाटते.

योनी कोरडी, संभोग करताना दुखते. पाचव्या, आठव्या महिन्यात गर्भपात होण्याची सवय. विटाळ थांबण्याच्या वयात सुरू झालेला रक्तप्रदर. विटाळ थांबण्याच्या वयात एकाएकी अंगात कढत लाटा येतात, अशक्तपणा वाटतो व घाम येतो. योनिद्वार सुजते, पू येतो; आवती भोवती पुरुळ येते. स्तनाग्राना भेगा पडून त्यातून रक्त येते, योनी व योनिद्वार पाळीनंतर कोरडे पडते त्यामुळे चालताना बरे वाटत नाही. संभोगाचा तिटकारा.

श्वसनेंद्रिये :- थकवा आणणारा कोरडा खोकला. खोकला पोटातून येत आहे असे वाटते. सकाळी खोकला येऊन खूप खारट कफ पडतो. खोकला डाव्या-कुशीवर निजल्याने किंवा एकदम हवेत फरक पडल्याने जास्त होतो. कफ दुर्गंधी. खोकताना कुजलेल्या अंघ्याप्रमाणे घाण येते. रेंगाळणारा डांग्या खोकला. झोपेतून जागे झाल्यानंतर दम लागतो, जश्रद चालण्याने कमी होतो.

हृदय :- रुधिराभिसरण अनियमित; रक्त तुंबले आहे असे वाटते. हृदयाची धडपड डोळ्यांनी दिसते व ती डोक्याच्या मागील भागापर्यंत होते. सर्वोगात ठुसठुसते. रात्री रक्तवाहिन्यात खळबळ झाल्यासारखी वाटते, रक्तवाहिन्या तुडुंब भरून चालल्या आहेत असे वाटते. एखादा टोका केव्हातरी टणक लागतो. डाव्या कुशीवर निजल्याने धडधडावयास लागते.

मान व पाठ :- कालर घट्ट झाल्यासारखी वाटते. तिकोनी हाडांच्या मध्ये; कंभरेत ठणका लागतो. कंवर मोडल्यासारखी वाटते त्यामुळे ती दाबून धरावीशी वाटते. तिकोनी हाडांच्या मध्ये गार झाल्यासारखे वाटते. पाठदुखी टणक पदार्थाने दाबल्याने किंवा टणक जागेवर निजल्याने, देकर आल्याने कमी होते, गुडघे टेकून बसल्याने किंवा वाकल्याने जास्त दुखते. पाठ ताठते, चालल्याने बरे वाटते. हातोड्याचा टोका मारल्याप्रमाणे एकाएकी पाठ दुखावयास लागते, खाली वाकल्याने जास्त. तिकोनी हाडामधे बर्फासारखे गार वाटते. कांही झाले तरी कंवर धरते.

हातपाय :- पाठ ताठतात. लुले झाल्यासारखे वाटतात, आखुड होऊन ताणल्यासारखे वाटतात. हातपाय अस्वस्थ, त्यांना रात्रंदिवस घके बसतात आणि थरथरतात. टाचा दुखतात. पाय व पावले गार पडतात विशेषतः संध्याकाळी किंवा अंधारणात. गुडघे किंवा टाचा गार होतात. पंजे निळे होतात. पंजे कढत असले तर पावले गार असतात किंवा पावले कढत असली तर पंजे गार होतात. तळपायाना खूप दुर्गंधी घाम येतो त्यामुळे बोटांच्या बेचक्या

सोलवटतात. गृध्रसिवात गरोदरपणी कमी होतो. पायावरून उंदीर पळत आहे असे वाटते. थोडेसे चालले तरी थकवा येतो.

त्वचा :- ठिकठिकाणी चट्टे पडण्याची प्रवृत्ति. त्वचा खरखरीत, टणक, भेगा पडलेली विशेषतः सांध्याच्या बेचकात. ओठा-तोंडा-नाकाभोवती पुटकुळ्या येतात. गजकर्ण. भाजल्यासारखे फोड येऊन त्यांना कंड सुटते. खाकेत गळवे येतात. कोऱ्याच्या सांध्यावर जाड खपल्या बसतात. लहान सांध्यावर व्रण पडतात. पित्ताच्या गांधी मोकळ्या हवेत जास्त होतात, खोलीच्या उष्णतेने कमी होतात. गजकर्ण. वसंत ऋतूत जास्त होते. त्वचेच्या घर्षणाने जाड होऊन ती नीळसर होते.

झोप :- झोपेत मांड्याने बोलणे. डाव्या कुशीवर निजल्याने स्वप्ने पडतात.

उवर :- गारठा सहन होत नाही. थंडी वाजताना वारे हवेसे वाटते. ठिकठिकाणी गार झाल्यासारखे वाटते. एकदम थकवा वाटतो, नंतर अंगात कढत लाटा येऊन काळजी वाटते. घाम येतो-जननेंद्रियावर, खाकेत, पाठीवर. अनियमित उवर.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थंडी; गार हवा; दमट हवा; बर्फ पडत असताना; संभोगातिरेक. गरोदरपणी. विटाळशी होण्याचे अगोदर वाखा झाल्या-नंतर सकाळी आणि संध्याकाळी. वाकल्याने. उभे राहिल्याने. जिना चढताना. झोप लागताना. पहिल्या झोपेत. चोळण्याने. खाजविण्याने, उचलण्याने. धक्का. धुणी घुतल्याने. पहिल्या झोपेनंतर. बसल्याने. संभोग करताना (स्त्रिया) वादळापूर्वी. स्पर्श.

ब वा :- जोराची हालचाल (पळणे, नाचणे वगैरे). उष्णता. गार पेये; गार पाण्याचे स्नान. पायाची अटी घालून बसल्याने. मोकळी हवा. दाबल्याने.

सहाय्यक औषधे :- नक्स-व्हा; नेट्र-सू; पल्स; फास्फ; सल्फ; साबा; सोरि.

संबंधी औषधे :- कॅल्क-का; कोनि; नेट्र-का; लायको; लिलि-टी; म्युरेक्स.

३३३. सेलेनियम Selenium

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम जननेंद्रिये व सूत्रेन्द्रिये; कंठ व यकृत यावर होतो. सहजासहजी थकवा येतो. सूर्याच्या उष्णतेमुळे, आजारालाून किंवा टायफाइडसारख्या तापातून बरे झाल्यानंतर थकवा वाटतो. थोडे मान-

सिक किंवा शारीरिक श्रम केले तरी शोप यावयास लागते. वृद्धपणी विकार झालेला भाग किंवा एखादा भाग वाळावयास लागतो-चेहरा, पंजे वगैरे. पेटके येतात व त्यानंतर भाग ताठतो. चुणचुण किंवा चावल्यासारखे वाटते. शरीर वाळते, वृद्धपणी, खाण्यानंतर सर्वांगात दुसदुस विशेषतः उदरात. बदकैलीपणा, चहा, साखर, लेमोनेड, मीठ यांचे अतिसेवन, मुष्टिमैथुन, संभोगातिरेक, शरिरातील स्नायू गेल्याने उद्धवलेले उपद्रव

मानसिक :- बडबडणे, विशेषतः मनःक्षोभ झाल्याने त्यामुळे बोलताना अडखळणे, तोतरे बोलणे व शब्द चुकीचे वापरणे. अतिशय खिन्न. जागे असताना काही आठवत नाही पण शोपेत, स्वप्नात, विसरलेल्या गोष्टी आठवतात. संभोगानंतर चिडखोरपणा येतो. कोणतेही काम करण्याची अपात्रता. आकलन होत नाही, काय वाचले किंवा ऐकिले ते समजत नाही. मनांत वैषयिक विचार येतात शारीरिक अपात्रता. वारे लागत आहे असे वाटते.

डोके :- डोळ्या डोळ्यावर दुखते. उन्हात चालण्याने, उग्र वासाने, चहा घेतल्याने जास्त होते, व त्यावेळेस लघवीला जास्त होते. केस गळून पडतात. डोळ्याची कातडी ताणल्यासारखी वाटते किंवा एके ठिकाणी गोळा झाल्यासारखी वाटते. भुवयांचे दाढीचे व जननेंद्रियांवरचे केस गळून पडतात. केसना हात लावलेला सहन होत नाही.

कान :- मळ घट झाल्यामुळे बहिरेपणा येतो.

नाक :- सर्दी होते त्यानंतर हगवण लागते. नाक चोंदते, कंड सुटते, आत बोटे घालून खाजवावेसे वाटते. नाक पिवळ्या, दाट बुळबुळीत शेंबडाने भरलेले असते.

चेहरा :- वाळलेला, वर पुटकुळ्या. तेलकट, चकचकीत.

तोंड :- चहा घेतल्याने दात दुखावयास लागतात.

जठर :- खारलेले पदार्थ आवडत नाहीत. चहा दारू किंवा इतर उत्तेजक पेये प्यावीशी वाटतात. तहान लागत नाही. तंबाखू ओढल्यानंतर उचकी लागते व ढेकरा येतात. चव गोडुस.

उदर :- यकृताचे जीर्ण विकार. यकृत मोठे होते-श्वास आत घेतल्याने किंवा दाबल्याने दुखते, आत टोचते किंवा यकृताच्या जागेवर बारीक उगवण किंवा ठिपके पडतात. उदरात दुसदुसते त्यामुळे शोप येत नाही. मलावरोध-शौचास मोठ्या आकाराचे होते, मळ आतच चिकटून बसतो बाहेर येण्यास अतिशय त्रास पडतो, बोटाने किंवा इतर मार्गांनी काढावे लागते.

मूत्रेन्द्रिये :- लघवी शाल्यानंतर, शौचानंतर किंवा चालताना लघवीला होते. डोके दुखत असताना लघवी जास्त प्रमाणात होते. मूत्रमार्गातून चुणचुणणारे थंब बाहेर येत आहेत असे वाटते. लघवीतून खरखरीत वाळू जाते.

पुरुषजननेन्द्रिये :- झोपेत वीर्य गळते. मनात सारखे वैषयिक विचार येतात पण शिश्नाचे उत्पादन होत नाही. सहजासहजी वीर्यपात होतो- अकाली, संभोग करताना, शौचास होताना वगैरे. वीर्य पाण्यासारखे पातळ. जुनाट परमा. वृषणवृद्धि. वीर्यपातानंतर त्याची सुखद जाणीव बराच वेळ राहते. झोपेत, बसले असताना, चालताना, शौचास होताना धातु गळते.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- विटाळ अतिशय जातो व तो काळसर असतो. गरोदरपणी उदरात दुसदुसते, खाण्यानंतर जास्त.

श्वसनन्द्रिये :- गाण्यास सुरवात केली, बोलावयास, वाचावयास सुरवात की आवाज बसतो, घोगरा होतो. थंडीने आवाज बसतो. सकाळी खोकला येऊन रक्तमिश्रित दाट कफ पडतो. कंठात घुरघुरते. कंठात टणक गाठी येतात. स्वच्छ कफ खाकरून पडतो. दीर्घ श्वास ध्यावासा वाटतो. छातीत अशक्तपणा वाटतो.

पाठ :- पाठ व कणा लुला पडल्याप्रमाणे वाटतो, विशेषतः थोड्याशा आजारानंतर. मानेच्या गाठी मोठ्या व टणक होतात.

हातपाय :- गृध्रसीवात एकदम कळा येतात (डावी बाजू) नंतर तो भाग हुळहुळ होतो. रात्री पंजांना फाडल्याप्रमाणे कळा लागतात. हातपाय वाळतात.

झोप :- सर्वांगात व विशेषतः उदरात दुसदुसल्यामुळे झोप येत नाही. मध्यरात्रीपर्यंत झोप येत नाही, सकाळी लवकर व अगदी ठरलेल्या तासाला जाग येते.

त्वचा :- तेलकट. घोट्याला व सांध्याच्या बेचकात कंड सुटते. खाजविल्यानंतर त्वचा ओलसर राहते. ठिकठिकाणी आग होते. यौवनपीठिका. तळहातावर कोरडी खपल्या वसणारी उगवण येते. अंगाला वाऱ्याची झुळुक लागत आहे असे वाटते.

ज्वर :- घाम भरपूर येतो. पिवळा असतो, त्याने कपडे कडक होतात व अंगावर खारट थर जमतो; घामामुळे केस कडक होतात आणि त्यांना वळ्या पडतात. जननेन्द्रियाना घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- कोणतीही थकवा आणणारी कारणे- उष्ण दिवस, संभोगातिरेक, निद्रानाश. गाताना. झुळूक लागल्याने, गरमसुद्धा. झोपेनंतर. चहा. लेमोनेड. शौचानंतर. संभोगानंतर.

ब वा :- सूर्य मावळल्यानंतर. गार वारे नाकात घेतल्याने.

संबंधी औषधे :- कॅल्क-का; नक्स-व्हा; नेट्रम-मू. मर्क्यु; सल्फ; सेपि.

३३४. सोरिनम Psorinum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम त्वचा-वेचका; कान; आतडी; श्वासोच्छ्वास व उजवी वाजू यावर होतो. सर्वांगात आजारी असल्या-सारखे वाटते. योग्य निवड केलेल्या औषधाची क्रिया ज्हावी तशी होत नाही विशेषतः जीर्ण विकारात. संसर्गजन्य रोगाचे वर्षानुवर्षे रेंगाळणारे दुग्धपरिणाम. निःशक्तपणा विशेषतः कोणताही विकार झालेला नसताना किंवा तीव्र रोगातून उठल्यानंतर आलेला. तेच तेच विकार पुनः पुनः उद्भवतात. लक्षणांची गुंतागुंत झाल्यामुळे कोणते औषध निवडावे असा प्रश्न पडल्यास सोरिनम घ्यावे. दुर्गंधी- अंगाचा वास, अंगावरची उगवण, घाम, शौच वगैरे. स्नाव दाट. अशक्त, नाजुक आणि शरीर वाळलेले, जराशा थंडीने गारठते; वारंवार सर्दी होते; कपडे सैल झाले आहेत असे वाटते. सांधे सैल झाल्यासारखे वाटतात. विकार होण्याचे अगोदर भूक लागते किंवा अवास्तव बरे आहे असे वाटते. हातपाय बगैरे सारखे घुवावेसे वाटतात. उन्हाळ्यात सुद्धा गरम कपडे घालावेसे वाटतात. मोकळ्या हवेत किंवा उभे राहिलेले असताना श्वासोच्छ्वास करण्यास त्रास होतो, घरी जाऊन पडावेसे वाटते. सर्व शरीर थकते, योग्य निवड केलेल्या औषधाची क्रिया होत नाही; इंद्रिये निर्जीव होतात त्यांच्याकडून योग्य कार्य होत नाही. लग्नवील व शौचास एकाच वेळी पुरे होत नाही; अनेक वेळा जावे लागते. तांदी आजारी मुले रात्रंदिवस रडतात, कुरकुर करतात व चिडखोर असतात. त्वरोग उन्हाळ्यात नाहीसे होऊन हिवाळ्यात पुन्हा उद्भवतात. स्नाव दुर्गंधी-घाम, धुपणी, विटाळ वगैरे. अंगावर उवा होण्याची प्रवृत्ति. आंगोळ केली तरी अंगाची घाण जात नाही. कांही दिवस बरे वाटते व पुन्हा विघडते. घावरट, चुळबुळ करणारे इसम, सहजासहजी दचकतात. भावना, मार लागणे, लचक, सांधे निखळणे अति ओझे उचलल्यामुळे झालेले दुग्धपरिणाम. घाणेरड्या सवयी असलेले इसम.

मानसिक :- काळजी वाटते. पुढे होणाऱ्या गोष्टीबाबत चिंता करणे. निराशा-
दुःखण्यातून बरे होणार नाही असे वाटते. उदास, खिन्न. काही वेळा बरे
वाटते तर काही वेळा आजारी आहोत असे वाटते. मनात भयप्रद कल्पना,
विचार येतात, आत्महत्या करावीशी वाटते. काम करण्याचा तिटकारा.
दगिद्री आहोत अशी भावना, धंदा चांगला चालला असून सुद्धा, धंद्यात
बूड येत आहे असे वाटते. मनोदौर्बल्य, मनाचा गोंधळ होतो, विचार
करवत नाही. शुद्धक भावनामुळे तीव्र स्वरूपाचे विकार उद्भवतात. बीज
वादळ होण्याचे अगोदर कित्येक दिवस अस्वस्थवणा येतो.

डोके :- घडापासून वेगळे झाले आहे असे वाटते. वारंवार उद्धवणारी डोकेदुखी.
डोके दुःखण्याच्या अगोदर दृष्टीचे उपद्रव उद्भवतात, डोके दुःखत असताना
भूक लागते, कित्येक वेळा खाण्याने बरे वाटते. डोक्यात हातोडे मारल्याप्रमाणे
वेदना होतात. इतर विकाराबरोबर आलटुन पालटुन होणारी डोकेदुखी.
डोक्याला बारे लागलेले सहन होत नाही, उन्हाळ्यातसुद्धा ते गुंडाळावेसे
वाटते. कानशिलात थरथरते. केस निस्तेज कोरडे एकमेकात गुंतलेले.
अर्धशिशू.

डोळे :- डोळ्यात पांढरे द्रव्य साचते. पापण्याच्या कडांची सूज. पापण्या चिकट-
तात. पापण्या वर वळलेल्या. वारंवार डोळे येण्याची प्रवृत्ति. डोळ्यापुढे
कोणीतरी बोटे नाचवित आहे असे वाटते.

कान :- कानामागे ओलसर उगवण येते- इसब, दुर्गंधी लस वाहते. कानातून
अत्यंत दुर्गंधी पू येतो. कानातील मळ लाल. कान दुःखत असताना डोके
दुःखते, किंवा दुर्गंधी जुलाब होतात.

नाक :- वारंवार सर्दी होते. लहान लाल पुटकुळ्या वर येतात.

चेहेरा :- फिकट, मळकट, आजऱ्यासारखा. चेहऱ्यावर लव येते किंवा तो फुगीर
दिसतो. लहान लाल पुटकुळ्या येतात.

तोंड :- नवऱ्या होणाऱ्या तोंडाच्या कोपरातील भेगा. जिभेवर व हिरड्यावर
व्रण पडतात. जिभेचे टोक भाजल्यासारखे वाटते. चव चिळसवाणी. दात सैल
होतात. वरचा ओठ मुजलेला.

घसा :- घशातून दुर्गंधी द्रव्यासारखे गोळे खाकरून काढावे लागतात. टानसिल
वारंवार मुजून त्या पुवळतात.

जठर :- भूक नष्ट होते विशेषतः आजारातून उठल्यानंतर. एकसारखे खावेसे वाटते. मध्यरात्रीसुद्धा उठून काहीतरी खावे अशी वासना. भूक नसते पण तहान लागते. ओकाऱ्या विशेषतः गरोदरपणच्या दुसऱ्या कोणत्याही औषधाने न थांबणाऱ्या. आंबट पदार्थ, विअर ध्यावीशी वाटते.

उदर :- काळसर अत्यंत दुर्गंधी जोराने (मडमडून) शौचास होते, दुर्गंधी सर्व घरात बरचळते; कुजल्ल्या अंड्यासारखा दुर्गंधी वात सरतो. मलाबरोध विशेषतः तान्ह्या मुलांचा. शौचास टणक होते, गुदातून रक्त जाते. शौचास रात्री जास्त वेळा होतं. शौचास मळ मळ असला तरी तो बाहेर पडण्यास त्रास होतो. तान्ह्या मुलांचे कालऱ्यासारखे जुलाब, झोपेत शौचास नकळत होते. बृद्ध स्त्रियांच्या गुदातून रक्त जाते. अनेकवेळा शौचास जावे तेव्हा शौच साफ झाल्यासारखे वाटते. जीर्ण हगवण, सकाळची, घाई होते.

मूत्रेंद्रिये :- अंथरुगात लघवी नकळत होते, विशेषतः पौर्णिमेच्या सुमारास. मूत्रा-शयाच्या अशक्तपणामुळे अनेकवेळा लघवीला जावे लागते.

पुरुषजननेंद्रिये :- दुर्गंधी. अंडात पिळवटल्यासारखे वाटते. जुनाट परमा, मूत्र-मार्गातून वेदना होत नाहीत व त्याचे पिवळे डाग पडतात. संभोगाचा तितकारा, संभोगात वीर्यपात होताना सुखाचा अभाव.

स्त्रीजननेंद्रिये :- धुपणी, दुर्गंधी गाठ्याळ. मडमडून जाते. अतिशय थकवा येतो व पाठ दुखते. विटाळ फार दिवस जातो. वाखा झाल्यानंतर गर्भाशय पूर्व-स्थितीवर येत नाही, मधून मधून गाठ्या असलेले लाल रक्त वाहते, किंवा उमे राहून चालण्याचा प्रयत्न केला तरी विटाळ जावयास लागतो. गरोदरपणी गर्भाची हालचाल जोराने झाल्यामुळे ओकाऱ्या होतात. स्तन सुजतात दुखतात, वर पुरूळ येऊन त्यातून वाहणाऱ्या लसीमुळे स्तन करबडतात व आग होते. कष्टातून, विटाळ थांबण्याच्या वयात. पाळीच्या अगोदर वैषयिक वासना प्रबळ होते. वैषयिक वासना नुसत्या हात खाजविण्याने उद्दीपित होते, पण समाधान लवकर होते. पाळीच्यावेळी अंगाला तिखट वास येतो. योनी व गर्भाशय शौचाचे वेळी खाली येते.

श्वसनेंद्रिये :- मोकळ्या हवेत श्वासोच्छ्वास करण्यास त्रास होतो. दमा-श्वास कष्टाने होतो, बसवत नाही, हात दूर करून निजल्याने बरे वाटते. हृद्रोगामुळे उद्धवलेला दमा. छातीच्या मधील चपट्या हाडाखाली त्रण पडल्यासारखे वाटते. खोकल्याचा कोरडा ठसका-छातीत अशक्तपणा वाटतो. दरवर्षी

हिवाळ्यात खोकला होतो. खोकला निजल्याने जास्त येतो. रक्तमिश्रित कफ पडतो, छातीत कटत झाल्यासारखे वाटते.

हृदय :- हृदयाच्या जागी गुडगुडल्यासारखा आवाज होतो; निजण्याने जास्त. नाडी अशक्त, अनियमित.

पाठ :- कमरेत टणका लागतो, उभे राहिल्याने व चालताना जास्त.

हातपाय :- संधि अशक्त होतात, ते स्थिर राहणार नाहीत असे वाटते. बोटांच्या नखाभोवती उगवण येते. पावलांना हट्टी दुर्गंधी घाम येतो. तळपाय कढत व कंड सुटते.

त्वचा :- त्वचेला भेगा पडतात. करवडते विशेषतः ज्या ठिकाणी त्वचेवर त्वचा दुमडली जाते अशा जागी. त्वचा मळकट, ग्नरखरीत व खपल्या बसतात. त्वचा तेलकट-त्वचेच्या कडांवर मासांकुर येण्याची प्रवृत्ति. असह्य कंड सुटते विशेषत अंधरुणाच्या उभेत किंवा गरम कपडे घातल्याने, हुळहुळे होईतोपर्यंत किंवा रक्त येईतोपर्यंत खाजणें भोग पडते. श्रम केल्यास पित्ताच्या गांधी येतात. ग्रण लवकर भरून येत नाहीत.

श्लोप :- स्वप्ने स्पष्ट दिसतात व त्याची जाणीव जागे झाल्यानंतर पण राहते.

ज्वर :- तापात अंगातून कढत वाफा निघतात. घाम सहज येतो, भरपूर येतो, विशेषतः रात्री. तळहाताला घाम येतो. घाम गार.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थंडी. मोकळी हवा. गार पाण्याने स्नान. हवेतील बदल. वावटळ. हिवाळ्यात. उष्णता श्रमाची, अंधरुणाची, लोकराच्या कपड्याची. दरवर्षी स्वतःचे हातपाय अंगाला किंवा एकमेकाला चिकटविल्याने. बाह्योपचाराने त्वरोग बरे केल्यानंतर, किंवा स्नायू थांबल्यानंतर.

व वा :- सपाट निजल्याने किंवा स्वस्थ निजल्याने. खाण्याने. धुण्याने. नाकातून रक्त गेल्याने. जोराने दाबल्याने. भरपूर घाम आल्याने.

सहाय्यक औषधे :- ट्युब; सल्फ; सेपि.

संबंधी औषधे :- ग्रफाय; फास्फ; मॅन्गो.

३३५. स्टॅनम Stannum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मज्जातंतू; श्लेष्मल त्वचा; छाती व स्त्रीजननेंद्रिये यावर होतो. विकार पुनः पुन्हा उद्भवतात व थोडा वेळ

राहतात. पराङ्गष्टेचा अज्ञातपणा, विशेषतः छातीत, घशात; जठरात, वरच्या हातांचा आणि मांड्यांचा, उभे राहवत नाही, बोलवत नाही, चालताना अंग कापावयास लागते. शरीर जड होऊन लुळे पडल्याप्रमाणे वाटते. श्लेष्मल त्वचेचे स्नाव भरपूर व पुवळलेले. शरीर वाळते. वेदना हळू हळू सुरू होतात व हळूहळू थांबतात. बाबून ओढल्यासारखे वाटते. ठणका. पेटके. आचके हिस्टेरिआ. खाली उतरताना अशक्तपणा जास्त वाटतो, घरी येते. लहान मुलाना खांद्यावर ओणवे घेऊन हिंडविल्याने बरे वाटते. आचके येताना उदरात दुखते. फेफरे येताना हातपाय झाडणे, आंगठे आखड्यात, पाठीची कमान होते, बेशुद्धि येत, वैषयिक उपद्रव उद्भवतात. हळू चालण्याने अंग जास्त कापते. भावना, भीति, मुष्टिमैथून, दांत येणे, आवाजाचा उपयोग करताना होणारे उपद्रव. अंगामोवती पट्टा बांधल्याप्रमाणे वाटत. विशेषतः जांभई येताना. शरीर वाळते.

मानसिक :- काळजी वाटते, घाबरटपणा व खिन्नता विशेषतः विटाळशी होण्याचे अगोदर. अशक्त, केविलवाणे, निरुत्साही. लोकाना भेटण्याची मंती वाटते: बोलवेसे वाटत नाही. मनात आलेली एखादी गोष्ट पक्की होते. एकाएकी राग येतो. विसरभोळेपणा, चित्त जागेवर नसणे. आपल्याविषयी लोक काय बोलतात याबद्दल अतिशय जागरूक. अस्वस्थ, स्वतःविषयी काय करावे ते कळत नाही.

डोके :- दाबल्याप्रमाणे डोके दुखते, धुंदी येते. चालण्याच्या हेलकाऱ्यामुळे किंवा थक्यामुळे डोक्यात वेदना होतात. डोके पट्ट्याने आवळल्यासारखे वाटते. कोयनेलच्या दुष्परिणामामुळे उद्भवलेली डोकेदुखी. ओकारी झाल्याने डोकेदुखी थांबते.

नाक :- हट्टी तीव्र स्वरूपाची सर्दी, खोकला येतो व ताप येतो. वास सहन होत नाही.

चेहरा :- फिकट, डोळे खोल गेलेले. गालांच्या उंचवट्यात ठणका लागतो.

कान :- कानाना पाडलेल्या भोकांचे चिडण. नाक शिंकरताना कानांत किंचाळण्याप्रमाणे किंवा तडतड आवाज होतात.

नोंड :- जिभेच्या बुध्याशी गुद्गुल्या होतात. चव आंघट, गोड, पाण्याशिवाय सर्व पदार्थ कडू लागतात.

घसा :- घशात चिकट कफ साचतो, खाकळून काढताना त्रास पडतो व तसा प्रयत्न केला तर मळमळते कोरडा, चुणचुणते. गिळताना कापल्यासारखे वाटते.

जठर :- जठरजोराने ओकाऱ्या होतात विशेषतः सकाळी, ओकारीला खालेल्या अन्नाचा वास येतो. स्वयंपाकाच्या वासामुळे आंकावयास होते. जठर पोकळ झाल्यामारखे वाटते. ओंकारीत रक्त, पित्त पडते.

उदर :- यकृतात आग होते. आतड्यात चिमटे घेतल्याप्रमाणे वेदना होतात, जोराने दाबल्याने बरे वाटते, वेदना होताना शौचास होते, जोराने दाबल्याने बरे वाटते व त्यामुळे थकवा येतो, भूक लागते. लहान मुलांच्या वेदना खांद्यावर ओणवे घेऊन हिंडविल्याने कमा होतात. जंत होतात. मलावरोध, शौचास टणक, गाठ्याळ, कोरडे होते, अर्धवट होते हिरवे असते.

मूत्रेंद्रिये :- मूत्राशय भरला असला तरी लघवीला लागली असे वाटत नाही.

पुरुषजननेंद्रिये :- वारंवार स्वप्नावस्था झाल्यामुळे थकवा येतो. संभोगेच्छा वाढते. जननेंद्रियात सुखकारक वैषयिक जाणीव होऊन वीर्यपात होतो.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळशी होण्याचे अगोदर कामोन्माद होतो. विटाळसेपणी शरीराला उग्र वाम येतो. गर्भाशय किंवा योनी खाली येते. विशेषतः शौचास होताना. धुपणी, भडभडून वाहते. व त्यामुळे थकवा येतो. संभोगेच्छा वाढते, पण समाधान लवकर होते. हात खाजविले तरी संभोगसुखाची जाणीव होते. पाळी लवकर व विटाळ भरपूर जातो. धुपणी पांढरट पिवळी किंवा स्वच्छ. मूल अंगावरचे दूध पीत नाही गर्भाशयाच्या लक्षणांत छातीत गळून गेल्याप्रमाणे अशक्त वाटते.

श्वसनेंद्रिये :- श्वासनलिकेत कफ साचतो. आवाज खोल व पोकळ लाकल्याने सुधागतो. जरा श्रम केले की दम लागतो, कपडे सैल करावेसे वाटतात. खोकला भरपूर व सहज कफ पडतो. कफ गोडसर, पिवळा घमक, पुवळलेला, हिरवट, किंवा गोळ्या गोळ्या पडतात. खोकला गाताना, हसताना बोलताना उजव्या कुशीवर निजल्याने जास्त होतो. छातीत डाव्या बाजूस टोचते (प्लुरीसी), श्वासोच्छ्वास करताना किंवा त्याच बाजूस निजल्याने जास्त. क्षय, क्षयीज्वर, सकाळी १० वाजता थंडी वाजते. छाती पोकळ किंवा हुळहुळी झाल्यासारखी वाटते, चालताना किंवा काहीही श्रम करताना खोकला येतो, खोकताना कोरड्या ओकाऱ्या येतात.

हातपाय :- लुले पडल्याप्रमाणे अशक्त, हातातून वस्तु पडतात. पंजे व घोटे सुजलेले. गुडघे कापतात. बसण्याचा प्रयत्न केला तर पाय एकदम लुले पडल्याप्रमाणे वाटतात. बोटात टाक पेन्सिल धरली तर बोटांना पेटके येतात. हातात धरलेली केरमुणी सोडता येत नाही, टाईपरायटरवर काम करणाऱ्यांच्या बोटांना लुलेपणा. गातांना बरव्या हातात अशक्तपणा वाटतो, व तो सर्व शरीरात जाणवतो.

शोप :- एक पाय बर करून व दुसरा लांब ठेवून शोपण्याची प्रवृत्ति. शोपेत कपड्यां, रडणे किंवा कळवळणे.

ज्वर - सकाळी १० वाजता थंडी वाजते, व त्यावेळेस हाताची बोटे बधिर होतात. तळहात व पाय यांची आग होते. क्षयी ज्वर. संध्याकाळी अंग तापते. रात्री घाम येतो, घामामुळे थकवा येतो. घामाला कुबट वास येतो पहाटे ४ वाजता विशेष घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- आवाजाचा उपयोग करताना (हसताना, बोलताना, गाताना). थंडी. सकाळी १० वा. उजव्या कुशीवर निजल्याने. **हालचालीने.** हालचाल केल्यानंतर, हळुहळु चालण्याने. जिंना चढताना गरम पेये. शौचास होताना. जिंना उतरताना. **व वा -** जलद हालचाल. जोराने दाबल्याने. कफ पडल्याने. खोकताना. टणक जागेवर निजल्याने. अंग दुमडल्याने.

सहाय्यक औषधे :- पल्स.

संबंधी औषधे :- कलि-का; कॅल्क-का; फास्फ; सल्फ.

३३६. स्टॅफिसॅग्रिया Staphysagria

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मज्जातंतू, दात; जनन-मूर्त्रेद्रिये; डोळ्याच्या पापण्या; त्वचा; गाठी; यावर होतो. भावनामुळे किंवा घाबरटपणामुळे कापरे भरते. पिळबटल्याप्रमाणे वेदना होतात. चाकूने कापल्याप्रमाणे वाटेत. नांगी, मारल्याप्रमाणे चुणचुण होते. वेदनांची जाणीव दातात होते. उदरावर शस्त्रक्रिया केल्यानंतर उद्भवलेले दुष्परिणाम. भावनांचा कोंडमारा झाल्यामुळे किंवा राग गिळल्यामुळे, राग, मानभंग, पडणे, दुखापती, शस्त्रक्रिया, दांत येताना, तंबाखु पारा यानी उद्भवलेले उपद्रव.

मुष्टिमैथुन संभोगातिरेक यामुळे उद्धवलेले विकार. फाडलेल्या जखमा किंवा चाकू सुरीने झालेल्या जखमांचे दुष्परिणाम. गाठी मोठ्या होऊन दुखतात. हाडावर हाड वाढते. हाडे सुजून आत पू होतो. मस मोड येण्याची प्रवृत्ति. रागामुळे झालेला अर्धांगावात.

मानसिक :- स्वभाव नाजूक होतो. क्षुल्लक गोष्टीने अपमान झाल्यासारखा वाटतो. नेहमीच राग आलेला असतो. खिन्नता कारण नसताना व चिडखोरपणा, वस्तूंची फेकाफेक करणे. स्मरणशक्ति मंद. निष्कारण उदासीनता. संभोगा-संबंधी (वैषयिक) विचार सारखे मनात येतात. अतृप्त संभोगेच्छा, विधवा स्त्रिया. शरीर व मन हळवे होते, काहीही सहन होत नाही. लाजरेपणा, मानभंग, अपमान झाला अशी कल्पना करून घेणे. चिडखोर, घाबरट, व भयंकर प्रक्षुब्ध. मूल अनेक गोष्टीकरिता रडते पण त्या वस्तु दिल्या तर त्या नको असतात. मुलाना रागे भरल्यामुळे किंवा शिक्षा केल्यामुळे उद्धमवलेले विकार. आपल्याविषयी दुसरी माणसे काय बोलतात या बाबतीत जागरूक. आपण केलेल्या किंवा दुसऱ्यानी केलेल्या गोष्टींबद्दल संताप येऊन खेद वाटतो.

डोके :- मेंदू फाडल्याप्रमाणे वाटतो. डोक्यात दाबल्याप्रमाणे वेदना होतात, गुंगी येते, जांभया आल्याने बरे वाटते. कपाळात जड गोळा बसला आहे असे वाटते. डोक्याचा मागील भाग पोकळ किंवा बघिर झाला आहे असे वाटते. घेरी- गरगर फिरते आहे असे वाटते, बसल्याने, निजल्याने जास्त, आपल्या सभोवती गरगर फिरल्याने बरे वाटते. डोक्यावरची उगवण ओलसर, दुर्गंधी व चरणारी, खपल्या बसतात- विशेषतः डोक्याच्या मागील भागी. कोंडा जातो, केस गळतात.

डोळे :- पाणी येऊनसुद्धा डोळ्यात फोरडेपणा वाटतो. पापण्यात लहान गाठी येतात. वारंवार होणाऱ्या रांजणवाड्या. पापण्यांच्या कडांचा शोथ. डोळ्यात फुटल्याप्रमाणे वेदना होतात, आग होते. खोल गेलेले, भोवती काळी वर्तुळे.

कान :- टानसिल्व वाढल्यामुळे आलेला बहिरेपणा.

चेहरा :- आजान्यासारखा, निमुळता, डोळे खोल गेलेले. वेदना डोळ्यात जातात. जखम्याखालच्या गाठी सुजतात व पिकतात.

नाक :- सर्दी- छाव कधी घट्ट कधी पातळ. आत व्रण पडतात. सर्दीशिवाय शिंका येतात.

तोंड :- हिरव्या पिकट, आतून रक्त येते. दात सैल, काळे पडलेले व ढिसूळ. दात खाताना व विटालसेपणी दुखतात, जोराने बाबल्याने आणि उष्णतेने बरे

वाटते. हिरव्यातून पू येतो. चव कुवट. कुजलेले दात अतिशय दुखतात. भरल्यानंतर दुखतात. दात आले की लगेच कुजावयास लागतात.

घसा :- टानसिल मोठ्या होतात. गिळताना कानापर्यंत टोचते (डावीकडे). खाण्यानंतर दुखावयास लागतो. बोलताना सारखे गिळावे लागते.

जठर :- भूक लागते, पोट भरलेले असले तरी. दूध प्यावेसे वाटते. तंबाखू खावीशी, ओढावीशी वाटते. मळमळ विशेषतः उदरावर शस्त्रक्रिया केल्यानंतर.

उदर :- आतड्यात वात धरल्यामुळे वेदना होतात. कटत वात सरतो. उदरावर शस्त्रक्रिया केल्यानंतर आत तीव्र कळा येतात. गार पाणी प्याल्यानंतर जुलाब होतात. अशक्त व आजारी मुलांची आव. मूळव्याध, स्पर्श सहन होत नाही. कुजलेल्या अंड्याप्रमाणे दुर्गंधी वात सरतो. उदरात अशक्तपणा वाढून ते खाली गळून पडेल असे वाटते, वर उचलून धरावेसे वाटते. राग आल्याने वेदना होतात.

मूत्रेद्रिये :- वारंवार लघवीला लागते. मूत्राशयावर दाबल्यासारखे वाटते, तो पूर्ण मोकळा झाला आहे असे वाटत नाही. मूत्रमार्गात लघवीचा एक थेंब सारखा फिरत आहे असे वाटते. धार बारीक. मूत्रमार्गाच्या मागील भागात गुदगुल्या होतात किंवा आग होते, चालताना जास्त, लघवी होताना बरे वाटते. मूत्रग्रंथी मोठी होते, वारंवार लघवी लागते व लघवी होत नसताना आग होते. लघवी थोडी थोडी व कळटाने होते, गरोदरपणी किंवा नुकत्याच लग्न झालेल्या तरुण मुलीना.

पुरुषजननेंद्रिये :- वैषयिक विचार सारखे मनात घोळतात. वीर्यपातानंतर पाठ दुखते, अशक्तपणा वाटतो व चिडखोरपणा व खिन्नता येते. संभोगानंतर छातीत दाटल्यासारखे वाटते, दमा लागतो. शिश्र ताठ होताना दुखते. मूत्रग्रंथीची सूज मूत्रग्रंथी वाढलेली असताना मूळव्याध होते. गालगुंडानंतर अंड सुजतात. बोंडीच्या मागे मांसल उगवण येते. वृषणाला कंड सुटून वैषयिक वासना उत्पन्न होते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- योनिद्वाराला कंड सुटते किंवा ते हुळहुळे होते, विशेषतः बसलेले असताना. रजःपिंडापासून मांड्यापर्यंत वेदना होतात. रजःपिंडात ठणका लागतो संभोगानंतर जास्त. गर्भाशय बाहेर येतो व त्यामुळे उदरात गळून गेल्यासारखे वाटते व कमरेच्या सांध्याभोवती ठणका लागतो. रजोनलिकांचा शोथ. एकसारखे संभोगाचे विचार मनात येतात, वासना वाढते.

श्वसनेंद्रिये :- दात घासताना खोकला येतो. गृध्रसीवात व खोकला आलटून पालटून.

पाठ :- सकाळी अंथरणातून उठण्याच्या अगोदर पाठ जास्त दुखते. हाताच्या बोटांच्या टोकात बारीक फाडल्यासारखे वाटते किंवा ती बांधिर होतात. हाताच्या बोटांच्या सांध्यावर टणक गाठी येतात. सांध्यात दुखणे व त्वचेंचे विकार आलटून पालटून. गुडघे अशक्त. पोटाच्या मार लागल्याप्रमाणे दुःखतात. हाताच्या बोटांच्या हाडांची वाढ खुंटते.

क्षोप :- जोरजोराने जांभया व आळोखे-पिळोखे येतात, डोळ्यातून पाणी येत. डोकेदुखीनंतर जांभया येतात, त्यामुळे डोके दुखणे कमी होते. वैषयिक भ्रमे पडून वीर्यपात होतो.

त्वचा :- किडे चाबत आहेत, बळवळत आहेत असे वाटते, कंड सुटते, एके ठिकाणी खाजविल्याने दुसरीकडे कंड सुटते. **फाडल्याप्रमाणे झालेल्या जखमा** विशेषतः गुदद्वार; योनिद्वाराच्या, शिवणितल्या जखमाना घातलेले टाके किंवा त्या जागी दुखते. देठ असलेले मांसांकुरे. नागीण होण्याच्या अगोदर होणाऱ्या वेदना. संधिवात व त्वचेंचे विकार आलटून पालटून. इसब, जाड खपल्या चसतात व अतिशय कंड येते. व्रण, मांसाकुर इतके नाजूक असतात त्यांना स्वर्श केला तर आंचके येण्याचा संभव असतो.

ज्वर :- कुजलेल्या अंड्याच्या वासाचा घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- भावना-राग गिळणे, मानभंग, अपमान, संताप, भ्रांडणे. मुष्टिभंथून. संभोगातिरेक. स्पर्श. गार पेये. फाडल्याप्रमाणे झालेल्या जखमा. शरीराचा द्वारे किंवा भाग ताणले गेल्यामुळे. पारा. रात्री. लघवी झाल्यानंतर.

ब वा :- सकाळच्या न्याहारीनंतर. उष्णता. विश्रांति.

सहाय्यक औषधे :- कास्टि; कोलो.

संबंधी औषधे :- कामो; मर्क्यु.

३३७. स्टिकटा Sticta

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मज्जातंतू; नाक; छाती; संधे; खांदा (उजवा) यावर होतो. घाबरटपणा. ताठणे व सांधे धरण्याची प्रवृत्ति. श्लेष्मल त्वचा कोरडी व दुःखते. वेदना तिरकस उद्भवतात. शरीर जड व

मरगळल्यासारखे वाटते. रक्तस्त्रावानंतर झालेला हिस्टेरिआ. पडण्यानंतर किंवा रक्तस्त्रावानंतर झालेले उपद्रव. निरनिराळे भाग हवेत तरंगत आहेत असे वाटते.

मानसिक :- हवेत तरंगत आहेत असे वाटते. काहीतरी पण एकसारखे बोलावेसे वाटते मग कोणी ऐको न ऐको. आनंदी, खेळकर, हवेत टाचा उंच उडविणे.

डोके :- सर्दी होऊन नाक गळण्याचे अगोदर डोके दुखावयास लागते, कपाळात जडपणा वाटतो.

डोळे :- पापण्यांची आग होते. डोळे हुळहुळे होऊन आग होते, पापण्या मिटल्याने किंवा डोळ्याच्या हालचालीने जास्त.

नाक :- जोराची सर्दी होते, जोरजोराने शिंका येतात, अतिशय डोके दुखते व डोंल लाल होतात, बरेचवेळा सांधे धरण्याच्या अगोदर किंवा नंतर. नाकाच्या बुंध्याशी ठेचून भरल्यासारखे वाटते किंवा दाबल्यासारखे वाटते. एकसारखे नाक शिंकावेसे वाटते पण बरे वाटून समाधान होत नाही. नाकात कोरड्या खपल्या बसतात.

घसा :- कोरडा. नाकातून श्लेष्मा खाली उतरतो.

उदर :- हगवण, फेसाळ जुलाब होतात विशेषतः सकाळी.

मूत्रेंद्रिय :- लघवी भरपूर होते व त्यावेळेस मूत्राशय हुळहुळा होऊन ठणका लागतो.

स्त्रीजननेंद्रिये :- बाळंतपणानंतर दूध कमी येते.

श्वसनद्रिये :- घशात बरच्या भागात गुदगुल्या होतात. एकसारखी कोरड्या खोकल्याची ढास लागते त्याने श्लेष्म येत नाही. श्वास आत घेताना खोकला येतो किंवा खोकल्याने खोकला वाढतो; खोकला भुंकल्याप्रमाणे, दमल्यानंतर जास्त होतो. गोबरानंतर राहिलेला खोकला. छातीच्या मधोमध पुढून मागे मणक्यापर्यंत वेदना होतात. छातीच्या मधल्या चपट्या हाडाच्या उजव्या बाजूतून उदरापर्यंत दुसदुसते. श्वासनलिका बधिर होते.

मान :- हुळहुळी होते व ताठते, खांद्यापर्यंत दुखते.

हातपाय :- पंजे व पावले अस्वस्थ. संधिवात. विकार झालेल्या सांध्यावर लाल ठिपका पडतो. सांध्यात पाणी साचते. हातपाय गार व ओले. तंगड्या हवेत तरंगत आहेत असे वाटते. पंज्याना खूप घाम येतो. कंपवाताप्रमाणे कापतात.

क्षोप :- चाकरटपणा, खोकला, शस्त्रक्रियेनंतर क्षोप येत नाही,

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- रात्री. निजल्याने. हालचालीने. हवेत बदल झाल्याने.

ब वा :- साव गळावयास लागल्याने. मोकळी हवा.

३३८. स्टिलिजिआ Stillingia

सर्वसाधारण :- संधिवाताचे व गरमीचे उपद्रव. भविष्यकाळी भयाण गोष्टी घडतील असे वाटते. लघवी दाट दुधासारखी, खाली पांढरा गाळ सांचतो. खोकला कोरडा, वारंवार दास लागते. श्वासनलिका दाबल्याने दुखते. आवाज बसतो, वकऱ्यांचे कंठाचे जीर्ण विकार. हाडांत- हातापायांच्या, पाठीचा ठणका लागतो. मानेतील गांठी मोठ्या होतात. हाडावर हाड वाढते. गरमीचे अंगावर पडलेले चट्टे.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- हालचाल. दुपारानंतर. दमट हवा.

ब वा :- सकाळी कोरडी हवा.

३३९. स्ट्रमोनियम (धोतरा) Stramonium

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मनः रुधिराभिसरण; घसा; त्वचा; हात; कमरेचा सांधा (डावा) व जननेंद्रिये यावर होतो. विकारांचे स्वरूप भयप्रद, अत्यंत खळबळीचे पण वेदनांचा अभाव, व त्याच वेळेस शरीरातील स्नायु बंद होतात, लघवी होत नाही व शौचास पण होत नाही. हालचालीत अव्यवस्थितपणा किंवा डोलवारपणा विशेषतः डोक्याचा किंवा हाताचा. कंपवात, किंवा मुष्टिमैथुनामुळे सुरू झालेले कंप. आचके विशेषतः रात्री. धडापासून हातपाय वेगळे आहेत असे वाटते. वस्तूचा आकार व जागेचे अंतर याची योग्य जाणीव होत नाही. एक बाजू लुळी पडते दुसऱ्या बाजूत कंप. भीतीमुळे उत्पन्न झालेला कंपवात किंवा फेफरे हिस्टेरिया; वैषयिक वासना उद्दीपित होऊन हंसणे रडणे. मोहनिद्रा. फेफरे येताना, शरीर ताठणे व आचके आलटुन पालटून. मानसिक धक्का, भीती, उन्ह बाळंतपण यानी उद्भवलेले उपद्रव. पाण्याची भीती वाटते.

मानसिक :- अंधाराची भीती, धास्ती वाटते आणि चकाकणाऱ्या वस्तूंचा भीतियुक्त तिडकारा वाटतो. भीतिग्रस्त, आसपास माणसे असावीशी वाटतात किंवा पळून जावेसे वाटते. वात- एकसारखी बडबड करणे, गाणे म्हणणे, प्रार्थना करणे, करुणा भाकणे, हसणे. अनेक प्रकारची किळसवाणी दृश्ये दिसतात किंवा तेजस्वी पदार्थ, भुतेखेते यांचे देखावे दिसतात विशेषतः एका वाजूस. वातात भयंकर प्रक्षुब्धपणा येतो. निरनिराळ्या प्रकारच्या वेड लागल्याप्रमाणे गोष्टी करणे, कपडे फाडणे, जननेंद्रिये उघडी करणे वगैरे. भयंकर वेड लागल्याप्रमाणे चाळे करणे व त्यावेळेस गार घाम येतो. शिऱ्याशाप देणे. धार्मिक वेड. दुसऱ्यांचे बोलणे ऐकणे सहन होत नाही. बोलण्याची किंवा विचार, विवेक करण्याची क्रिया नष्ट. मूढ, बावळट. पाण्याकडे पाहिल्याने किंवा चकाकणाऱ्या वस्तु पाहिल्याने आचके येतात. मूल भीतीने घाबरून जाणे होते, कोणाला ओळखीत नाही, भीतीने किंवाळते व जवळ कोणी असेल त्याला चिकटते. स्वतःलाच दोष लावून घेणे. स्वतःच्या शरीराविषयी भ्रामक कल्पना. आपण दोन आहोत, उंच झालो आहोत, धडापासून हातपाय वेगळे आहेत वगैरे. बोगद्यातून गाडी जाताना काळजी वाटते. अश्लील बडबड. परकी भाषेत बोलणे. उद्धट, गर्विष्ठ, भित्रेपणा, लपून बसणे किंवा पळून जाणे. जमिनीकडे नजर लावून स्वस्त बसणे, कपड्यांशी चाळे करणे, लोकांचा खून करावासा वाटतो किंवा आत्महत्या करावीशी वाटते. पाण्याचा आवाज ऐकला तर भीती वाटते.

डोके :- उशीवरून, वारंवार डोके उचलून खाली टाकणे, वातात, वेशुद्धीत, दोषी तापात, अंधारात घेरी येते, किंवा डोळे मिटल्याने जास्त होते. डोळे दुखत असताना काहीतरी बरळणे, डोळे मागे बाकलेले. खाली वाकताना किंवा उठताना डोके धरावे लागते, विशेषतः सूर्याघातानंतर. कानातील स्त्राव थांबल्यामुळे झालेला मेनिन्जायटिस.

डोळे :- वटारलेले, चकचकीत, टक् लावून बघणे. बाहुल्या कंद झालेल्या. तिरळेपणा. एकाच्या दोन वस्तु दिसतात. रातांघळेपणा. हिरवं. दिसते. दृष्टिभ्रम, वस्तूंचा आकार व अंतर या बाबतीत भ्रम. सर्व वस्तू काळ्या दिसतात, एकमेकात गुंतलेल्या वेड्यावाकड्या दिसतात.

कान :- कानातून हवा जोराने बाहेर येत आहे असे वाटते.

चेहरा :- लाल, फुगीर, किंवा चेहऱ्यात एकदम अदलाबदल होते, लाल होतो, फिफ्ट पडतो, विकट हसल्याप्रमाणे होतो किंवा भीतिग्रस्त होतो. कपाळावर आठ्या पडतात, मेंदूच्या विकारांत. चेहरा लांब झाला आहे असे वाटते.

तोंड :- जिभेवर बारीक सुंदर लाल ठिपके पडतात. एकसारखे थुंकणे, चघळल्याप्रमाणे जखड्याची हालचाल. जीभ कोरडी, मुजलेली, तोंडाबाहेर लोंबते. तोंदरे बोलणे. दाट लाळ गळते.

घसा :- घसा कोरडा, अतिशय तहान लागते पण पाणी पिण्याची भीती वाटते, कारण पाणी पिताना गुदमरते.

जठर :- अन्न गवनाप्रमाणे लागते. ओकारीत कफ व हिरवे पित्त पडते.

उदर :- दुर्गंधी काळसर, वेदनारहित नकळत जुलाब होतात, तिरळेपणा येतो, व चेहरा फिकट होतो,

मूत्रेन्द्रिये :- लघवी होण्याचे बंद होते. विशेषतः टायफाईडसारख्या तापात. मूत्राशय मोकळा. वृद्धपणी लघवी हळुहळु हांते, घाईने करता येत नाही.

गुरुजनेन्द्रिये :- संभोगेच्छा तीव्र. अश्लील बोलणे व क्रिया करणे; जननेन्द्रियावर एकसारखा हात ठेवणे.

स्त्रीजनेन्द्रिये :- विटाळ जाण्याच्या अगोदर वैषयिक वासना बळावते. विटाळ अतिशय जातो, विटाळ जाताना बडबडणे, गाणे म्हणणे. बाळंतपणानंतरचे वेड, वेडात खूप घाम येतो. बाळंतपणानंतर आचके येतात. कामोन्माद. जननेन्द्रिये हाताने चाळविण्याची प्रवृत्ति.

श्वसनन्द्रिये :- खोकल्याची वारंवार दास लागते; उजेडाकडे विस्तवाकडे पाहिल्याने खोकला जास्त होतो. कंठाला आचके बसतात. तारस्वरात आवाज एकदम बसतो. दमा.

हृदय :- अशक्त, नाडी अनियमित. हृदयविकारात छाती आवळल्यासारखी वाटून मानसिक लक्षणे उत्पन्न होतात.

पाठ :- ओढल्यासारखी वाटते. कण्याला स्पर्श सहन होत नाही. पाठ ताठते, मागे वाकविता येत नाही. धनुर्वात.

हातपाय :- अर्धांगवात, लुल्या पडलेल्या अवयवात थरथरते. कमरेच्या सांध्यात मयंकर कडा येतात, कमरेच्या सांध्याचा क्षय (डाव्या). चालताना शोकांडे जातात. हात वर करून टाळ्या वाजविणे, जिना उतरताना पायऱ्या चुकतात.

झोप :- अंधारात झोप येत नाही. भीतीमुळे किंवा किंचाळत जागे होणे. स्वप्ने पडत असताना रडणे. बेशुद्धिप्रमाणे झोप गाढ लागते, भयंकर स्वप्ने पडतात.

त्वचा :- अंगावर अनेक ठेकून चावल्याप्रमाणे वाटते. विस्फोटक ज्वरांची उगवण चांगली होत नाही. अंगावर लालबुंद चट्टे पडतात. जीर्ण गळवे, नाडीव्रण.

ज्वर :- टायफाईडसारखे दोषीज्वर. अतिज्वर, खूप घाम येतो पण त्याने बरे वाटत नाही.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- चकाकणाऱ्या वस्तूकडे पाहिल्याने धास्ती. झोपे-नंतर. अंधारात. आभाळ आलेले असताना. स्नायू बंद झाल्याने. गिळताना. स्पर्श. असंयमित वागणे.

ब व :- उजेडात; मंडळीत. उध्मता.

संजंघी औषधे :- ओपि; वेरा; हायासा.

३४०. स्ट्रांशियम कार्बोनिका Strontium Carbonica

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम रघिरामिसरण; हृदय; मूत्रपिंड; घोटे व उजवी बाजू यावर होतो. ताणल्यासारखे वाटते. इतस्ततः फिरणाऱ्या वेदना. हाडात फिरत आहेत असे वाटते. आग होते. कुरतडल्याप्रमाणे वेदना. वेदना हळुहळू सुरू होऊन हळुहळू थांबतात येतात, जातात, कोठे आहोत हे नक्की सांगता येत नाही, किंवा वेदनामुळे मूर्च्छा येते. आणि सर्वांग आजारी असल्यासारखे वाटते. एकदम आपोआप दचके बसतात, हालचाल बंद-एका अंगाची जलयुक्त सूज. लुले पडल्याप्रमाणे अशक्तपणा वाटतो, शरीर वाळते, शस्त्रक्रिया केल्यानंतर आलेला अशक्तपणा. शस्त्रक्रियेचा आघात. हातापायांना सुंग्या येतात. लचकेमुळे झालेले जीर्ण उपद्रव. रक्तदाब वाढतो. रक्तस्त्रावाचे जीर्ण दुष्परिणाम, चेहरा लाल होतो, घमन्या जोराने उडतात. हाडांचे विकार विशेषतः मांडीच्या. अनेक विकारात घोट्याला सूज येते.

मानसिक :- अतिशय विसराळपणा. चिडखोर, एकदम संताप येतो. काहीतरी दुष्कृत्य केल्याप्रमाणे भीती वाटते खिन्नता.

डोके :- वरच्या जबड्यापर्यंत दुखते, घेरी येते व मळमळते, निजल्याने जास्त, बसणे भाग पडते. डोके दुखत असताना मळमळते व घेरी येते, मानेत

नंतर भयंकर वेदना होतात, गुंडाळण्याने बरे वाटते. भुवयात दुखते. सर्व डोके ताणून दाबल्यासारखे वाटते.

डोळे :- लाल होतात. आग होते, डोळ्याच्या श्रमाने डोळे दुखावयास लागतात. पाणी येते व पाहत असलेल्या वस्तू नाचत आहेत असे वाटते. व त्यांच्या रंगात फरक पडल्यासारखा वाटतो. शस्त्रक्रियेनंतर उजेड सहन होत नाही. व वस्तू रक्ताने माखल्यासारख्या दिसतात.

नाक :- रक्ताच्या खरपुड्या बसतात. कंड सुटते, आग होते, लाल होते.

चहऱा :- अतिशय फिकट किंवा अतिशय लालबुंद होतो, चालण्याचा प्रयत्न केला तर आग होते,

तोंड :- बधिर, कोरडे, विशेषतः सकाळी, जागे झाल्यानंतर.

जठर :- अन्न बेचव लागते. पाव खावासा वाटतो. उचकी येताना छातीत वेदना होतात. अन्नाचे पचन होत असताना जठरात दाबल्यासारखे वाटते.

उदर :- बेंबीभोवती पेटके येतात. शौचास ठणक गाठी पडतात, कष्टाने होते, झाल्यानंतर गुदद्वाराची बराच वेळ आग होते. हगवण मधुन मधुन उद्धवणारी, रात्रीचे जुलाब होतात, पिबळे पाणी पडते व त्याने अतिशय थकवा येतो, पहाटे कमी होतात.

मूत्रेन्द्रिये :- अमोनिआचा वास येत असलेली फिकट लघवी होते.

श्वसनेंद्रिये :- छातीवर ओसे ठेवल्यासारखे वाटते. जेवणानंतर, डाव्या स्तनात दुखते.

हृदय :- गुदभरल्यासारखे वाटते. नाडी मधुन मधुन थांबते.

हातपाय :- पंजे बधिर. घोट्याची लचक किंवा फुगीरपणा. पोटाच्यात, तळपायांना पेटके येतात, पोटाच्यात गार ठिपके पडल्याप्रमाणे वाटतात. सांधे धरलेले असताना हगवण लागते. गृध्रसी वातात घोटे सुजतात. घोड्यांना पेटके येतात.

त्वचा :- ओलसर उगवण येते, कंड सुटते, आग होते, मोकळ्या हवेत किंवा उन्हात बरे वाटते.

ज्वर :- उष्ण लाटा येतात विशेषतः चेहऱ्यात, पण पांघरूण किंवा कपडे काढावेसे वाटत नाहीत, विशेषतः विटाळ थांबण्याच्या वयात. रात्री घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थंडी उघडे झाल्याने. चालताना. लचक. रगत-स्त्रावानंतर. संध्याकाळी. वाफताना. हवेतील बदल. स्पर्श. चोळण्याने:

व वा :- उष्णता, शोक व उजेड- सूर्याचा; गरम पाण्याचे स्नान;
गुंडाळण्याने.
संबंधी औषधे :- कॅल्क-का; व्हस-टा.

३४१. स्ट्रिकनिनम Strychninum

सर्वसाधारण :- आचके, पेटके. धनुर्वात. पाठीची कमान हांते, पाठ ताठते,
मानेचे स्नायू ताटतात. कणा गार झाल्यासारखा वाटतो. हातापायांना भयंकर
धक्के बसतात, आचके येतात, कापतात. स्नायूंना धक्के बसतात. डोक्याला
व छाताला घामाच्या धारा लागतात. श्वास आत घेता येत नाही छाती वर
खाली होत नाही. आवाजाने, स्पर्शाने, हालचालीने जास्त होते. पाठीवर
निजल्याने बरे वाटते.

३४२. स्ट्रोफॅन्थस Strophanthus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम रुधिराभिसरण; हृदय; जठर व मूत्रपिंड
यावर होतो. टोचल्याप्रमाणे वेदना. थरथरणे. खाव वाढतात. लक्षणे
आलटून पालटून होतात-नाडी जलद व मंद, डोक्याकडे व हृदयाकडे लाटा
येतात, बाहुल्या रंद व बारीक होतात वगैरे. लाटाप्रमाणे शरीरात खाली
वर झाल्यासारखे वाटते. दुःसुषणे. तंत्रासु ओढणारांच्या हृदयाची होणारी
चलचल. रक्तदाब वाढतो. पंडुरोग, छातीत धडधडते व दम लागतो.
गलगंड. मूर्च्छा येते. शस्त्रक्रियेनंतर झालेल्या रक्तसावने किंवा तीव्र रोगातून
उठल्यानंतर आलेला थकवा.

मानसिक :- कठीण प्रसंगाची भीती वाटते. वर उच्चलल्यासारखे वाटते
विशेषतः दुपारच्या क्षोपेत. मुलांची प्रौढासारखी बडबड.

डोके :- घेरी येते-डोळ्यापुढे पाणी तरंगत आहे असे वाटते. डोक्यात लाटा
येतात.

डोळे :- बाहुल्या एकसारख्या बारीक व रंद होत असतात. डोळ्यापुढे चमचम
दिमते. तेजस्वी. गलगंडात पुढे येतात.

चेहरा :- लाल ठिपके पडतात, किंवा सर्व लाल होतो.

घसा :- शावळल्यासारखा वाटतो. आग होते त्यामुळे सारखे गिळावेसे वाटते.

जठर :- काफी पिण्याची वासना. भूक लागत नाही. ओकाऱ्या होतात. दारूचा तिडकारा येऊन मळमळते. अन्नाची किळस येते, खाल्ले तर गुदमरल्यासारखे वाटून ओकावयास होते.

उदर :- जुथव होताना उदरात गुरगुरते व वेदना होतात, गुदद्वाराची आग होते.

मूर्चेन्द्रिये :- लग्नवीचे होण्याचे प्रमाण वाढते; किंवा थोडी होते, अल्बुमिन जाते.

हृदय :- हृदयाची मजेदार हालचाल चालली आहे असे वाटते; हृदयाच्या जागी ठणका लागतो. हृदय अशक्त. धडधडते. हृदयविकारामुळे लागलेला दमा व अंगावर आलेली सूज. नाडी अशक्त, जलद किंवा अनियमित चालते.

हातपाय :- पुढील हात व बोटे जड होतात. पावळाना कंड सुटते.

त्वचा :- पित्ताच्या गांधी विशेषतः जीर्ण.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- श्म. दारू. तंबाखू. चहा.

संबंधी औषधे :- अपोता; स्पायजे.

३४३. स्पायजेलिआ Spigelia

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मज्जातंतू; हृदय; मान; डोळे; वात व डावी बाजू यावर होतो. हृदयाची व डोळ्यांची लक्षणे एकाच वेळी उत्पन्न होतात किंवा डोळ्याची लक्षणे इतर विकाराबरोबर असतात. वेदनांचे भयंकर झटके येतात, एका जागेपासून दूरवर वेदना पसरतात, चाकू भोसकल्याप्रमाणे वाटते, वेदना टोचल्याप्रमाणे किंवा तप्त सुयानी भाजल्याप्रमाणे; वेदना सकाळी सुरू होऊन संध्याकाळी यांबतात. स्पर्श केला किंवा खरचटले तर कापरे भरते. अंत होतात, व मुले वेंचीजवळ दुखते असे म्हणतात.

मानसिक :- अणकुचीदार वस्तूंची, सुया टाचण्या वगैरे यांची भीती वाटते. तोतरे बोलणे. भीतियुक्त अस्वस्थता. विचार करीत असल्याप्रमाणे बसणे. एकाच वस्तूकडे एकसारखे बघणे

डोळे :- डोळ्याच्या मागील भागाच्या डाव्या बाजूकडून डाव्या डोळ्यापर्यंत वेदना होतात, खाली वाकल्याने किंवा चुकून पाय वेडावाकडा पडल्याने, जास्त. घेरी येते, डोळ्यापेक्षा पाय उंचावर आहेत असे वाटते. डाव्या भुवयाभोवती वेदना होतात.

डोळे :- हुळहुळे; आत ओढल्याप्रमाणे ठणका लागतो; मोठे झाले आहेत असे वाटते; लाल; विकार झालेल्या बाजूच्या डोळ्यातून पाणी वाहते; खोल गेलेले. तिरळेपणा. डोळ्याभोवती पिवळी वर्तुळे. डोळ्यात, डोळ्याभोवती आत खोलपर्यंत वेदना होतात, गार पाण्याने बरे वाटते. मिचकावेसे वाटतात. पापण्या उघडताना त्या ताठल्यासारख्या वाटतात चघ्याचा नंबर बरोबर लागत नाही.

नाक :- पुढचा भाग कोरडा, मागील भागातून घशात श्लेष्मा पडतो. आत गुद्गुल्या होतात. गालाचे उंचवटे, डोळे, गाल, दांत कानशिले यात वेदना होतात स्पर्श केल्याने, वाकल्याने जास्त; सकाळपासून संध्याकाळपर्यंत.

तोंड :- तोंडात घाण येते. दातात फाटल्याप्रमाणे वेदना होतात, खाण्यानंतर व गारठ्याने जास्त, तंबाखु ओढल्याने कमी होतात.

जठर :- अतिशय खाखा सुटते. तंबाखु ओढण्याचा तिटकारा, तपकीर नकोशी वाटते.

उदर :- बॅक्टीभावती वेदना होतात विशेषतः मुलांच्या. शौचात आवेचे गोळ पडतात. जंत होतात. गुदात कंड सुटते व मुंग्या आल्यासारखे वाटते. अतिशय दुर्गंधी वात.

श्वसनेंद्रिये :- दमा-हात हालविल्याने, अंथरुणात हालचाल केल्याने जास्त होतो, डोके उंचावर ठेवून उजव्या कुशीवरच निजावे लागते.

हृदय :- जोराने धडधडते, कानाला ऐकू येते. इतर विकारात धडधडते. हृदयात जोराने टोचल्याप्रमाणे किंवा दाबल्याप्रमाणे वेदना होतात, वेदना घसा, हात, पाठीच्या तिकोनी हाडांपर्यंत पसरतात, गरम पाणी प्यावेसे वाटते व त्याने बरे वाटते. हृदयाच्या जागी हुळहुळे होते, मांजर गुग्गुल्याप्रमाणे आवाज होतो. हृद्रोग, हृद्रोगामुळे उत्पन्न झालेला दमा. उजव्या कुशीवर उंच उशीवर निजणे भाग पडते. नाडी अशक्त, कंथित, अनियमित. हृदयाची धडधड चालू असताना तोंडाला घाण येते.

मानपाठ :- मान ताठलेली. मानेपासून डाव्या कानशिलापर्यंत दुखते किंवा डाव्या खांद्यापासून मानेपर्यंत दुखते. डाव्या तिकोनी हाडाजवळ कापल्यासारखे वाटते.

हातपाय :- डावा हात बधिर. गुडघ्याच्या वाटीत ठसठसते.

ज्वर :- जरा हालचाल केली तर शहारे येतात.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- स्पर्श. हालचाल. घष्का. नियमित वेळी; सकाळ ते संध्याकाळ. तंबाखु. संभोगाने. हात वर केल्याने. आवाजाने. खाल्याने, विकाराविषयी विचार केल्याने. खाली वाकल्याने, नाक शिकरताना, श्वास बाहेर टाकताना.

ज वा :- उजव्या कुशीवर डोके उंच उशीवर ठेवून निजल्याने. आत श्वास घेतल्याने. सारखा दाब दिल्याने.

सहाय्यक औषधे :- स्पांजि.

३४४. स्पांजिआ (भाजलेला स्पंज) Spongia Tosta

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम हृदय; कंठ; श्वासनलिका व गाठी यावर होतो. दौर्बल्य, अशक्तपणा व जडपणा. ठेचून भरल्यासारखे वाटते. टणक सूज, गाठीची वगैरे. छातीत रक्ताधिक्य होते. अंगाचा खालचा भाग बधिर. श्लेष्मल त्वचा कोरडी. कपडे सुकदायक वाटत नाहीत.

मानसिक :- काळजी, भीती वाटते. गाणे म्हणण्याची उत्कट इच्छा, व अतिशय उव्हासी. भविष्याची भीती वाटते. आयुष्याचा कंटाळा, मरणाची भीती वाटून गुदमरल्यासारखे वाटते.

डोळे :- पुढे आल्याप्रमाणे दिसतात, वटारल्याप्रमाणे. वस्तु एकाच्या दोन दिसतात, निजल्याने बरे वाटते.

नाक : ढासून भरल्याप्रमाणे चोंदते

चेहरा :- चयग्रस्त, काळजीयुक्त. ओठ निळे. श्रमाने फिकट होतो.

तोंड :- जीभ कोरडी, पिंगट, सर्व ठिकाणी फोड आलेले. चव गोडूस.

घसा :- दुखतो गोड खाल्ल्याने जास्त. एकसारखा घसा साफ करावा लागतो. घशात चव कडू. घशातील लक्षणे पाठीवर निजल्याने कमी होतात.

जठर :- अतिशय भूक व तहान लागते. पोटाभोवती घट्ट कपडे सहन होत नाहीत. जठर शिथिल झाल्यासारखे, उघडे आहे असे वाटते.

उदर :- श्वास आत घेताना उदराचे स्नायूंची जोराने हालचाल होते. आतील सर्व अवयव वर खेचल्यासारखे वाटतात.

पुरुषजननेंद्रिये :- अंड व वीर्यनलिका सुजते व दुखते; आत टोचते, पिळल्याप्रमाणे वाटते. अंड टणक व मोठे होतात. जननेंद्रिये कढत.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळशी होण्याच्या अगोदर माकडहाडात दुखते, भूक लागते व हृदय धडधडते. विटाळसेपणी गुदमरल्याप्रमाणे होऊन जागे होणे. नष्टातेवामुळे झालेला दमा.

श्वसननेंद्रिये :- शोष लागत असताना शिटी वाजल्याप्रमाणे आवाज होतो. कंठात बूच, पान, पडदा अडकला आहे असे वाटून **गुदमरते** त्यामुळे जाग येते, भयंकर वेदनायुक्त हृदयाची धडधड होते, ओठ निळे होतात व खूप घाम येतो. काळजीयुक्त, धापा टाकल्याप्रमाणे श्वासोच्छ्वास चालतो. **खोकळा पोकळ, भुंकल्याप्रमाणे, करवतीने कापताना होणाऱ्या आवाजासारखा**, त्याने मूळ जागे होते, नंतर छातीत आग होते. खोकळा गरम खाण्यापिण्याने कमी होतो, गार पेयाने व मानसिक क्षोभाने जास्त होतो. बोलताना किंवा गाताना आवाज उमटत नाही, एकदम **घोगरा होतो**. कंठ कोरडा पडतो, आग होते, गाताना, बोलताना, गिळताना किंवा त्याला स्पर्श केला तर दुखतो. कंठ धरून ठेवावासा वाटतो. शोष लागता लागता गुदमरल्यासारखे वाटते. छाती अशक्त बोलवत नाही. छाती भरल्यासारखी वाटते. कंठाचा क्षय. क्षय. दम्यात डोके मागे वाकवावे लागत.

गळ्या :- गलगंड मोठे होते, गुदमरल्यासारखे वाटते. किंवा हृदयाच्या वेदनावरोबर वेदना होतात. गळ्याभोवती दोरी बांधल्याप्रमाणे वाटते.

हृदय :- हृदयातून मान डोके चेहऱ्यापर्यंत लाटा येतात, पाण्या मिटतात व डोळ्यातून पाणी येते. धडधडते. हृदयाचे विकार व त्यामुळे होणारा दमा-निजवत नाही. नाडी, टणक, भरलेली, अशक्त

शोष :- काळजी वाटून जागे होणे, गुदमरल्यासारखे वाटून जागे होणे.

ज्वर :- मधुन मधुन तत लाटा येतात, त्यावेळेस काळजी वाटते, हृदयात वेदना होतात, मरू तर बरे असे वाटते. मांड्या गार व ओलसर होतात-त्या संवधाने विचार केला तर जास्तच त्रास होतो. मोकळ्या हवेत चालल्यानंतर. एकदम अंग तापल्यासारखे वाटून अशक्तपणा वाटतो, निजून राहणे माग पडते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- कोरडी गार हवा. शोपेतून जागे केल्यास. शोपेनंतर. श्रमाने. हात वर केल्याने. मध्यरात्रीच्या अगोदर. जिना चढताना. पौर्णिमा. गोड पदार्थ.

ब वा :- उशी न घेता निजल्याने. थोडे खाण्याने, पिण्याने. जिना उतरताना गरम पेये, खाद्य.

सहाय्यक औषधे :- हेपार.

संबंधी औषधे :- कार्बो-व्हेजि; कोनि; पल्स; ग्रेमि.

३४२. हॅमॅमेलिस Hamamelis

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम शिरा, गुदातील, जननेंद्रियांच्या, हाता-पायांच्या व घशाच्या; यकृतः उदराचे व छातीचे बाह्यांग यावर होतो. मार लागल्याप्रमाणे हुळहुळपणा; ज्या भागातून रक्त जात असेल त्या जागी, रक्तवाहिन्यात, एखाद्या विवक्षित ठिकाणी, उदरात वगैरे. ताणल्याप्रमाणे, फुटल्याप्रमाणे वाटते; मूळव्याधीच्या मोडात, सांध्यात, पायात वगैरे. रक्ता-धिव्यामुळे भरल्यासारखे वाटते. शिरा सुजलेल्या, हुळहुळणा, कापल्याप्रमाणे वेदना व त्यांचा शोथ. शिरा फुगून वेड्यावाकड्या होऊन दुखतात. रक्तस्त्राव होण्याची प्रवृत्ति, बारीक रक्तवाहिन्यातून काळसर पातळ रक्त वाहते, त्यामुळे बरे वाटते किंवा बाजबीपेक्षा जास्त थकवा वाटतो. उपज्या दुःखणाऱ्या जखमा, किंवा भाजलेल्या जागा, वरून लावावे. शस्त्रक्रियेनंतर होणाऱ्या वेदना या औषधाने थांबतात.

मानसिक :- रक्त स्त्राव चालू असताना मुद्दा मन शांत असते. स्वतःचा योग्य तो मान राखला जावा अशी इच्छा. विसराळू. अभ्यास किंवा काम करावेसे वाटत नाही.

डोके :- डोक्यात हातोडे मारल्याप्रमाणे वेदना विशेषतः डाव्या कानशिल्यात. एका कानशिलापासून दुसऱ्या कानशिलापर्यंत बोट खूपसल्याप्रमाणे वाटते. आत गोंधळल्यासारखे वाटते. वीर्यपातानंतर डोके दुखावयास लागते.

डोळे :- लालबुंद. मार लागल्याप्रमाणे हुळहुळे. डोळ्यांतर्गत झालेला रक्तस्त्राव. डोळे आतून बाहेर येत आहेत असे वाटते.

नाक :- नाकातून खूप रक्त जाते. नाकाच्या बुंध्याशी ताणल्यासारखे वाटते. घाण येते.

तोंड :- रक्तासारखी चंभ. जीभ भाजल्यासारखी वाटते. दात काढल्यानंतर रक्तवाहून राहत.

घसा :- आतील शिरा फुगून घसा दुखतो.

जठर :- जठराच्या मागे जडपणा वाटतो, दुखते. आत दुसदुसते. काळ्या रक्ताची वांती होते.

उदर :- मूळव्याधीच्या मोडानून खूप रक्त जाते व त्या हुळहुळ्या होतात. रक्ती आव, शौचात डामरासारखे रक्त जाते.

मूत्रेन्द्रिये :- वारंवार लघवीला जावे लागून लघवीतून रक्त जाते. मूत्रपिंडाच्या जागी ठणका लागतो.

पुरुषजननेन्द्रिये :- वीर्यनल्लिकेत खालून वर वेदना होतात. अंडात वेदना होतात. अंडाचा शोथ, स्पर्श सहन होत नाही. अंडकोषातील शिरा फुगून वेड्यावाकड्या होतात.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- विटाळ काळा, भरपूर जातो, उदर हुळहुळे होते. दोन पाळ्यामध्ये विटाळ जातो. रजःपिंड हुळहुळे होऊन दुखतात, विशेषतः मार लागल्यामुळे गरोदरपणी पाय दुखतात, उभे राहणे व चालणे कठीण होते.

श्वसनन्द्रिये :- थुंकीतून रक्त पडते. छाती हुळहुळी व आवळल्यासारखी वाटते. घशास गुदगुल्या होऊन खोकला येतो.

पाठ :- मोडल्याप्रमाणे दुखते. मानेचे मणके हुळहुळे होतात. कमरेत व ओटीपोटात तीव्र कळा येऊन त्या पायापर्यंत जातात. तिकोनी हाडात दुखते. मूत्रपिंडाच्या जागी मंद ठणका लागतो.

हातपाय :- दमल्याप्रमाणे वाटतात. शिरा फुगून वेड्यावाकड्या होतात.

त्वचा :- त्वचेखाली रक्ताचे ठिपके पडतात. फुगून वेड्यावाकड्या झालेल्या शिरांचे त्रण.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- दुखापती. खरचटणे. दाबल्याने. मोकळी, गार, हवा, दमट गार हवा. धक्का. हालचाल. स्पर्श. दिवसा (फक्त वेदना).

साहाय्यक औषधे :- फेरम; फ्लुओ-अॅसि.

३४६. हायाससायामस (खोरासनी ओवा) Hyoscyamus

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम. मन; मेंदू; मज्जातंतू. स्नायू-चेहऱ्याचे डोळ्याचे; व रक्त यावर होतो. आचके; कंप; धक्के; पेटके. तीन स्वरूपाचे वेड विशेषतः भोडखोरपणाचे किंवा अश्लील प्रकारचे. वेडाचा शेवट गाढ बेमुकीत होतो किंवा बेमुद्धि व वेड आलटून पालटून. काहीतरी हातानी

घरीत आहोत अशाप्रकारची हालचाल. कात्पनिक वस्तु उचलणे, धरणे. स्नायूंचा कंप. थरथरणे. आखडणे. बाळंतपणात किंवा पाळीच्या सुमारास येणारे आचके. भीतीमुळे किंवा घास्तीमुळे उद्वबलेले लहान मुलांचे आचके; मूल किंचाळत आचके येऊन एकदम खाली पडते. फेफरे. टायफाईडसारखे दोषी ज्वर. मुले जागी न होता हुंदके देतात व रडतात. फेफरे येण्याचे अगोदर घरी येते, व एकदम किंचाळून जमिनीवर पडणे. तापात, अंथरुणात खाली घसरणे. चालताना शोकांडे जातात. हात लांब करून हातात वस्तु धरण्याच्या प्रयत्नात चुक होते. कंपवात, एखादाच स्नायूंचा कंप, तोंतरे बोलणे, तिरळे पाहणे. बाळंतपणानंतर विटाळ किंवा दूध येण्याचे नंद झाल्यामुळे उद्वबलेले उपद्रव.

मानसिक :- अनेक प्रकारच्या मनाला गोंधळून टाकणाऱ्या धामक कल्पना. मृत इसमाशी किंवा मृत नातेवाईकाशी बोलणे. भितीवर किडे, टेकून, कुत्री, मांभरे वगैरे प्राणी खाडीवर येत आहेत असे वाटणे. हसणे, गाणे म्हणणे. बडबड करणे, भांडणे, अडखळत बोलणे, बोबडे बोलणे. वात. वेड वैषयिक स्वरूपाचे, अनैर्द्रिये उधडी करणे, हातांनी खाळबणे. वेडगळ, विदूषकी वाळे करणे. अश्लील बोलणे, वाळे करणे (स्त्रिया). बोटें कुरतडणे. मत्सरी; संशयो. पाण्याची भीती वाटते, एकटे रहाण्याची भीती वाटते. कोणीतरी पाठलाग करीत आहे असे वाटते. विषप्रयोगाची भीती वाटते. कोठेतरी जावेसे वाटते. प्रत्येक शब्द मोठ्याने बोलणे. टायफाईडसारख्या दोषी ज्वरात, तोंड वासलेले राहते, पुटपुट करणे, अंथरुणात खाली घसरणे व पिवळे किंवा रक्तासारखे फल्लू शोचास नकळत होणे, वेद्युद्धीप्रमाणे गाढ गुंगी. वेद्युद्ध असताना स्पर्श केल्या तरी, केविलवाणे रडणे. भीतीमुळे बोलणे नष्ट होते. आपण घरी नाही असे वाटते. जनावरे चावतील अशी भीती वाटते. वस्तु जनावरे आहेत असे वाटते.

डोको :- प्रथम घरी येऊन नंतर आचके येतात. डोक्यात तुलतुलते व त्याच्या एका-मागून एक लाटा येत आहेत असे वाटते. मंदू सैल होऊन तो वरखाली होत आहे असे वाटते. डोके पुढे मागे हलविणे, विशेषतः खाली वाकताना.

डोळे :- बाहुल्या कंद. डोळे उघडे पण लक्ष नसते. तिरळेपणा. पापण्या बट्ट मिटलेल्या. उजेड नकोसा वाटतो. आजुबाजूच्या वस्तुकडे टक लावून पाहणे. वस्तु मोठ्या दिसतात.

कान :- बहिरेपणा.

नाक :- नाकपुड्या काळवंडलेल्या. बुंध्याशी एकदम धक्के बसतात.

चेहरा :- वेडावणे दाखविल्याप्रमाणे करणे. स्नायूंचा कंप, विशेषतः जीभ बाहेर काढताना. काळसर लाल, फिकट.

तोंड :- जीभ ताडलेली, काळसर, लाल, मेगा पडलेली. दातावर कीट जमते. तोंडाला फेस येतो. तोंड वासलेले, किंवा घट्ट मिटलेले. जीभ बाहेर काढता येत नाही. काढली तर आत घेता येत नाही. बोलताना जीभ चावली जाते. आचके येताना दात खाणे. जीभ कोरडी, तोंडात खडखडते.

घसा :- पडजीभ लांब होते. पेये गिळता येत नाहीत, गिळली तर नाकातून बाहेर येतात किंवा कंठात उतरतात. घसा कोरडा पडून चुणचुण होते. आवळल्यासारखा वाटतो.

जठर :- उचकी लागते. आचके येताना ओकारी होते. पाण्याचा तिटकारा. जठरातील वेदना ओकारी झाल्याने कमी होतात.

उदर :- फुटून जात आहे की काय अशा प्रकारच्या वेदना होतात. घट्ट असले तरी शौचास न कळत होते, मनःक्षोभाने किंवा झोपेत. बाळंतपणानंतर लागलेली हगवण. उदरावर लाल ठिपके पडतात. वेदना होताना उचकी लागते. देहुरा येतात, ओकान्या होतात व किंचाळणे. बेंबी उघडी, आतून लघवी बाहेर येते. जुलाब, पिवळे पाण्यासारखे, किंवा रक्तमिश्रित, तापात, झोपेत नकळत होतात.

मूत्रेंद्रिये :- लघवी तुंबते, बाळंतपणानंतर. किंवा वारंवार थोडीथोडी, वेदनायुक्त होते. रात्री लघवीला जास्त वेळा होते. लघवी न कळत होते.

पुरुषजननेंद्रिये :- तापात जननेंद्रिये हाताळण्याची प्रवृत्ति. वैषयिक चाळे करणे, जननेंद्रिये उघडी करणे.

स्त्रीजननेंद्रिये :- संभोगेच्छा वाढते, मुलींची. विटाळशी होण्याचे अगोदर हिस्टेरिआचे आचके येतात. विटाळसेपणी आचके येतात, लघवीला भरपूर होते व घाम येतो. गरोदरपणी आचके येतात, बाळंतपणानंतरचे वेड. सर्दी झाली म्हणजे गर्भाशयात बाळंतपणासारख्या वेदना होतात.

श्वसनेंद्रिये :- स्त्रियांच्या हिस्टेरिआत आवाज बसतो. छातीला आचके बसून पुढे वाकते. वारंवार कोरड्या खोकल्याची टास लागते. खोकला रात्री जास्त येतो. कंठात कोरड्या झालेल्या जागेपासून खोकला येत आहे असे वाटते. खोकला निजल्याने, खाण्याने, बोलताना जास्त होतो, बसल्याने कमी होतो.

हृत्प्राप्य :- लुले पडल्याप्रमाणे अशक्तपणा. पोटच्यात व बोटाना पेटके येतात. आचके येताना पंजे व पाऊले कापतात. जिना चढताना पायांच्या बोटाना पेटके येऊन ती वाकतात.

श्लोप :- मूल जागे न होता हुंदके देत रडते. घाबरटपणामुळे श्लोप येत नाही. पाठीवर श्लोपलेले असताना एकदम उठून बसणे व पुन्हा निजणे. श्लोपेतून दचकून जागे होणे. उत्तरे देता देता श्लोप लागते. श्लोपेत हंसणे. गाढ.

ज्वर :- दोषी ज्वर, अंग कढत व फिकट. गरम घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- भावना-मीतो, धास्ती, मत्सर. स्पर्श. थंडी. श्लोपेत. निजल्याने. प्रेमभंग. पाळीच्या अगोदर व नंतर.

द वा :- बसल्याने, खाली वाकल्याने. हालचालीने उणता.

संबंधी औषधे :- पल्स; बेला; व्हेरा-आ; स्ट्रमो.

३४७. हेपार सल्फुरिस कॅल्करिया.

Hepar Sulphuris Calcareo

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मज्जातंतू; श्वसनेंद्रियाची श्लेष्मल त्वचा; गाठी; मूत्रपिंड; त्वचा नाक यांवर होतो. शैथिल्य. एकसारखी थंडी वाजते; थंडी, वेदना, स्पर्श वगैरे अगदी सहन होत नाही. क्षुल्लक वेदनामुळे. मूर्च्छा येते. स्नायु भरपूर दुर्गंधी, दाट, शिळ्या दह्याप्रमाणे आंबट वास येतो, शौचाला अंगाला, घामाला वगैरे. सहज व भरपूर घाम येतो, त्याने बरे वाटत नाही पण अंगावरचा कपडा पण काढावासा वाटत नाही. उन्हाळ्यातसुद्धा गरम कपडे घालावेसे वाटतात. थंड व दमट हवेत फिरल्याने सर्दी होते. अंगाला किंवा एखाद्या भागावर वारे लागत आहे असे वाटते. हुळहुळे झाल्याप्रमाणे वेदना, तीक्ष्ण वस्तूनी टोचल्याप्रमाणे वेदना, पू होण्याची प्रवृत्ति, लहानसहान जखमा पुष्कळतात, चिडतात, पुष्कळ दाट पू वाहतो. पिवळेपणा डोळ्याचा, कफ, घाम वगैरे. पाण्याचे दुष्परिणाम. त्वचेचे रोग बाह्योपचाराने बरे केल्याने झालेले उपद्रव. शरिरात एखादी वस्तू गेली तर या औषधाने तिच्या भोवती पू तयार होऊन ती बाहेर पडते. ज्या कुशीवर श्लोपलेले असेल ती कुस रात्री दुखावयास लागते त्यामुळे कुस बदलावी लागते. तंबाखू ओढल्यानंतर अशक्तपणा वाटून अंग कापते. दुवापतीनंतर आचके येतात.

मानसिक :- एकाएकी स्मृतिभ्रंश होतो, आठवत नाही. अतिशय चिडखोर, उतावीळ व असंतुष्ट. शरीराला व मनाला काहीही सहन होत नाही. सहजासहजी राग येतो व अघोर गोष्टी कराव्याशा वाटतात; खून करावासा वाटतो. आग लावावीशी वाटते, मुलाला विस्तवात फेकून द्यावेसे वाटते. कोणत्याही गोष्टीने समाधान होत नाही, माणसे आवडत नाहीत, जाग आवडत नाही; विरोध खपत नाही. निरुत्साही, खिन्न. भरभर बोलणे, शब्द एकमेकात गुंतून तोंडाबाहेर पडतात.

डोके :- डोके हालविल्याने किंवा गाडीत बसल्याने घेरी येते आणि डोके दुखते. त्वचेला स्पर्श सहन होत नाही. केश गळून मध्ये चट्टे पडतात. उजव्या कानशिलात व नाकाच्या बुंध्याशी उकरल्यासारख्या वेदना होतात, हालचालीने, खाली वाकताना जास्त. डोक्याची कातडी हुळहुळी. वर वेदना होणाऱ्या गाठी येतात. डोक्याला गार घाम येतो.

डोळे :- काळ्या बुबुळावरचे व्रण, फूल. पांढऱ्या बुबुळावरच्या रक्तवाहिन्या उठून दिसतात, दाट पू येतो, वारे, स्पर्श सहन होत नाही. वस्तु लाल व वाजवीपेक्षा मोठ्या दिसतात. उजेड सहन होत नाही सुखलेल्या डोळ्याभोंवती बारीक पुटकुळ्या येतात.

कान :- दडा बसल्यासारखे वाटते; टोचल्या फाडल्याप्रमाणे वेदना होतात. पडद्याला भोक पडते. कानातून दुर्गंधी पू येतो. कानाच्या मागील उंचवट्याचा कर्णक्षेड.

नाक :- बुंध्याशी उकरल्याप्रमाणे वेदना होतात. नाक गच्च होऊन दुखते. गार वारे लागल्याने शिंका येतात, सर्दी होते किंवा चोंदते. शिळ्या दह्याप्रमाणे घाण येते. आत व्रण पडतात. हाडे दुखतात. पिनस जीर्ण सर्दी. गाताना नाकातून रक्त येते,

चेहरा :- पिवळसर. खालच्या ओठाच्या मध्यभागी मेग पडते. वरचा ओठ खूप सुजतो, त्याला स्पर्श सहन होत नाही. तोंड उघडताना जवळ्यात कळा येतात. वरचा जबडा पुढे येतो. हाडाना स्पर्श सहन होत नाही, दुखतात.

तोंड :- गार पेयाने किंवा नुसते तोंड उघडल्याने दातात कळा येतात. हिरड्यावर व तोंडात व्रण पडतात. कुजलेल्या दाताभोवती पू होतो. पोळळ दात लांब झाल्यासारखा वाटतो. दात हलतात. पडजिभेजवळ व्रण पडून तिचा नाश व्हावयास लागतो.

घसा :- कफ खाकून काढावा लागतो. गिळताना कानापर्यंत टोचते. डानसिळ सुजून आत पू होतो. घशात मास्याचे हाड किंवा काटा खुपतो आहे असे वाटते. आत गोळा आहे असे वाटते.

जटार :- अग्निमांडू, कोणतेही अन्न मानवत नाही, अन्नाच्याबै (तिष्ठ) किंवा उत्तेजक पदार्थ खावेसे वाटतात. खाण्यानंतर हुशारी वाटते पण पोट अड होते. सकाळी ९-१० च्या सुमारास पोटात गळून गेल्यासारखे वाटते. भूक लागते पण थोडे खाल्ले की पोट फुगते व नेसलेली वस्त्रे सैल करावी लागतात.

उदर :- यकृतान्या जागी टोचते, चालताना, खोकताना, दीर्घ श्वास घेतल्याने किंवा स्पर्शाने जास्त. कोयनेलमुळे उत्पन्न झालेली कावीळ. गुदद्वारातून दुर्गंधी आव येते. शौचास मळ असले तरी कष्टाने होते. शौच पांढुरके, आंबट बाण येते, दुर्गंधी अपक्व अन्नाचे. फार दिवसाच्या रक्ताधिक्यामुळे यकृत मोठे होऊन मूळव्याध होते. गार पाणी प्याल्याने जुलान होतात.

मूत्रेंद्रिये :- वसल्यानंतर काही वेळाने लघवी व्हावयास लागते, हळुहळु होते धारेला जोर नसतो, उभी खाली पडते. लघवीनंतर रक्त आणू पू जातो. लघवी झाल्यानंतरसुद्धा थोडी आत शिल्लक असावी असे वाटते. मूत्रपिंडाचा शोथ. लघवीनंतर तेलकट तवंग येतो,

पुरुषजननेंद्रिये :- दुर्गंधी मांसांकुर येतात. बांधेतील गांठी पुवळतात. हट्टी परमा. लवकर बरा होत नाही, मूत्रमार्गात काटे टोचल्याप्रमाणे वाटते. अंडकोश व मांड्या यामधील कातडी ओलसर होऊन हुळहुळी होते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- विटाळसेपणी शिवणीत व स्तनाग्राना कंड सुटते. अत्यंत दुर्गंधी, दरवळणारी, कटत, पुबाप्रमाणे किंवा पापुद्रे जात असलेली धुपणी, खाव खूप वाहतो. विटाळ थांबण्याच्या वयात खूप घाम येतो शौचास होताना किंवा नंतर विटाळ जातो. योनिद्वाराचे गळू, अतिशय हुळहुळे, वन्सर, व्रण पडतात.

श्वसनेंद्रिये :- कंठात दुखते. जरा शरीर उघडे पडले तर खोकला यावयास लागतो. श्वास येताना शिटोसारखा आवाज होतो, गुदमरल्यासारखे वाटते डोके मागे वाकविल्याने बरे वाटते. चालताना खोकला त्रासदायक होतो. गार पदार्थ खाल्ल्याने खोकला येतो. घोगरेंपणा, आवाज उमटत नाही. गवयांचा आवाज घोगरा होतो. दमा. खोकला गुदमरविणारा, घुंकल्याप्रमाणे, गार पेयाने किंवा सकाळी जास्त होतो, घशात पीस अडकल्याप्रमाणे डसका

लागतो; आत कफ असला तरी बाहेर काढता येत नाही, गार वारे लागल्याने कफ घट्ट होतो. छातीत अशक्तपणा वाटतो व अतिशय घुरघुर आवाज होतो. कफ पुष्कळ, दाट, पिवळा. थंडीमुळे वारंवार होणारा खोकला. क्षय, न्युमोनिया. दमा-दमट ओलसर हवेत बरे वाटते.

हृदय :- धडधडते व टोचते.

गळा :- गलगंड (उजवी बाजू) डोक्यापर्यंत वेदना होतात.

हातपाय :- ओढल्याप्रमाणे वेदना होतात. हाडे कुजतात. खाकेतील गाठी सुजून पिकतात. कमरेच्या संध्यात चालताना लचकल्याप्रमाणे दुखते. तळपायाला मेगा पडतात. गुडघे, घोटे व पावले सुजतात, हाताच्या बोटांचे संधे सुजतात; संधे सहज निखळतात. पायाच्या आंगठ्याच्या नखाला जरा स्पर्श केला तर दुखते.

शोप - संध्याकाळी शोप जास्त येते. काळजीयुक्त स्वप्ने पडतात.

त्वचा :- गार वारे सहन होत नाही. गळवे होतात. पिकलेल्या गाठी अतिशय हुळहुळ्या होतात. मेगा पडतात विशेषतः पंजावर व पावलावर. वेचकात दुर्गंधी ओलसर पुरूळ येते. व्रणाभोवती लहान लहान व्रण पडतात, उटकुळ्या येतात किंवा गळवे उद्भवतात. व्रण लवकर बरे होत नाहीत, आत दुसटुसते, टोचते. जीर्ण, वारंवार येणाऱ्या पित्ताच्या गांधी. शल्याभोवती पू होऊन शल्य बाहेर येते. कोपराच्या टोकाला पोकळ गुल्म येते

ज्वर :- क्षयी ज्वर. दोषी ज्वर. जरा वारे लागलेले सहन होत नाही. रात्रंदिवस एकसारखा घाम येतो पण बरे वाटत नाही. खोकताना घाम येतो. रात्री येतो. अंगाला घाण येते. घाम चिकट आंघुस.

लक्षणांचे वशिष्ट जा हो :- थंड गार हवा; हिवाळ्यात. गार झुळुक, वारे. एखाद्या भाग गार झाला तर. जरा कपडे दूर केले तर. जरासा स्पर्श, जरा आवाज. श्रम. वेदना होत असलेल्या भागावर दाब पडल्याने. पारा. रात्री.

ब वा :- उष्णता. गरम कपडे. डोके गुंडाळण्याने. दमट उष्णता. दमट हवा.

सहाय्यक औषधे :- आयो; कॅलेंड्रु; सिलि.

संबंधी औषधे :- नाय-अॅसि; वेला; ब्रायो; मर्क्यु; न्हस-टा; स्पॅंजि.

३४८. हेलेबोरस Helleborus

सर्वसाधारण - या औषधाचा परिणाम मन; मेंदू; शान्तिद्वये; स्लेष्मल त्वचा; मूत्रपिंड; स्नायू व स्नायु यावर होतो. काळसर धुसर-चेहरा, नाकपुड्या ओठ, पंजे वगैरे, विकार हळू सुरू होतात व अशक्तपणा उत्तरोत्तर वाढत जातो. शान्तिद्वये बधिर होतात-चांगले दिसत नाही, ऐकू येत नाही, चव लागत नाही; स्नायू निर्जीव होतात, हातातील वस्तु पडतात, चालताना झोकांडे जातात वगैरे. आपोआप हालचाल होते एक पाय व एक हात हालतो. गुडघे वर करून निजण्याची प्रवृत्ति. स्नायू दुखतात, त्यांना आचके येतात किंवा ते लुले पडतात व जलयुक्त सृज येते. नाजुक, जीवनशक्ती क्षीण. विस्फोटक ज्वरात अंगावर चांगली सृज आल्यामुळे उद्भवलेले उपद्रव; मार लागणे, प्रेममंगा झाल्यामुळे उद्भवलेले विकार. आचके येताना आवाज झाला तर आचके कमी होतात, आचके येताना अंग अतिशय गार पडते. (तान्हा मुलांचे). एक बाजू लुली पडते तर दुसऱ्या बाजूस आपोआप हालचाल चालू असते. स्नायूवर ताबा राहत नाही.

मानसिक :- लक्ष नसणे. पूर्ण बेशुद्धि. उत्तरे सावकास देणे. गोंधळल्यासारखा, बाबळट, हट्टी किंवा निर्बिकार. मेंदूच्या विकारात भूक लागत नाही. उबा-सीन, खिन्न; निराश. खात नाही, बोलत नाही. मनात कोणत्या तरी कल्पना ठाम बसतात-आपण काहीतरी भयंकर पाप केले आहे वगैरे. वस्तु नवीन आहेत असे वाटते. कपडं व ओठ कुरतडणे बोलल्याप्रमाणे ओठ हलविणे. न कळत कण्ठणे, एकदम किंवाळणे. समाधान केले तर जास्तच चिडणे.

डोके :- जड बधिर होऊन दुखते. डोके एकसारखे फिरविणे किंवा उशीत खुपसणे, हाताने मारून घेणे. कपाळावर आठव्या पडतात. मेंदूच्या विकारात. डोक्यात पाणी हालत आहे असे वाटते. डोकेदुखीचा शेवट ओकारीत होतो. मेंदूत पाणी साचते.

डोळे :- अर्धबट उघडे; टबकारून पाहिल्याप्रमाणे, बाबळटाप्रमाणे किंवा थकल्याप्रमाणे बिसतात. बाहुल्या मोठ्या होतात. तिरळेपणा. वर वळलेले. रात्री दिसत नाही.

चेहरा :- फिकट, खोल गेलेला. चावत असल्याप्रमाणे जवळ्याची हालचाल. गार घाम येतो. फिकट, सुजलेला, लाल कटत किंवा गार,

नाक :- नाकपुड्या काळ्या; चोळावेसे वाटते. निमुळते. नाकपुड्या फेदारलल्या. वास कळत नाही.

तोंड :- घाण येते. घासलेले. जीम बधिर, कोरडी, व कापते; जिभेवर पिवळे व्रण पडतात. दात खाणे. लाळ गळते, व तोंडाचे कोपरे करवडतात. तोंड येते.

जठर :- माज्या खाण्याचा तिटकारा. वेशुद्धी असली तरी आधाशाप्रमाणे गार पाणी पिणे. ओकारीत हिरवट काळसर द्रव्य पडते; आतड्यात वेदना होताना. मेंदूच्या विकारांत भूक लागत नाही. बहुतेक विकारांत तहान लागत नाही.

उदर :- फुगलेले. आतड्यात पाणी भरल्याप्रमाणे गुडगुड आवाज होतो. शौचास पाण्यासारखे किंवा बुळबुळीत फाफासारखे होते. जलोदर.

मूत्रेन्द्रिये :- लघवी थोडी, खाली काळसर गाळ साचतो किंवा वर काळे कण आलेले दिसतात. लघवी होण्याचे बंद होते; किंवा मूत्राशयात तुंचते. मूत्र-पिंडाचा शोथ; नाळगुद.

स्त्रीजननेन्द्रिये :- थंडीमुळे किंवा प्रेमभंगामुळे विटाळ बंद होतो. बाळंतपणात आंचके येतात. रजःपिंडात पाणी साचून हातापायांना भोसकल्याप्रमाणे वेदना होतात.

श्वसनन्द्रिये :- उसासे टाकणे. तोंड उघडे ठेवून धापा टाकणे.

हृदय :- नाडी मऊ.

हातपाय :- एक पाय आणि हात आपोआप हालतो, झोपेत हालत नाही. जड व दुखतात. शरिराची अवस्था बदलताना तंगडी वर उचलली जाते. हातपाय पसरलेले. तंगडीला सूज येत.

श्रोत्र :- गाढ. झोपेत किंचाळणे किंवा दसकणे. झोपेत स्नायू थरथरतात,

त्वचा :- निळसर डाग पडतात. फिकट. केस व नखे गळतात.

ज्वर :- टायफाइडसारखे दोषी ज्वर. तापात थंडी वाजते व घाम येतो. अंग गार. तापात अतिशय तहान लागते व भूक लागते.

लक्षणांच वैशिष्ट्य जा हो :- गार हवा. वयात येण्याचा काळ. दात येताना. स्त्राव बंद होणे. श्रम. संध्याकाळी ४ ते ८ वाजेपर्यंत. स्पर्श.

ब धा :- पूर्ण लक्ष दिल्याने

साहाय्यक औषधे :- शिक.

संबंधी औषधे :- ओपि; ब्रायो; लायको.

३४९. हेलोडर्मा Heloderma

सर्वसाधारण :- या परड्याच्या विषाचा परिणाम मज्जातंतू व स्नायू यावर होतो. बर्फ ठेवल्याप्रमाणे गारपणा - डोक्याला गार पट्टा बांधला आहे असे वाटते, चेहऱ्यावर गार मुंग्या आल्यासारखे वाटते. जीम गार श्वासोच्छ्वास गार, फुफ्फुसात, हृदयाजवळ गारपणा. शरीरात वरून खाली किंवा खालून वर गार लाटा येतात. हातपाय कापतात. पावले सुजली आहेत असे वाटते. स्पर्जावरून चालत आहोत असे वाटते. शोकाडे देत चालणे. चालताना वाजवीपेक्षा जास्त पाऊल वर उचलून टाच जोराने टेकणे. पावले बर्फासारखी गार किंवा भाग होते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- होपेनंतर, रात्री.

ब वा :- ताणल्याने, उष्णतेने.

३५०. हेलोनिआस Helonios

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मन; स्त्रीजननेंद्रिये; मूत्रपिंड व स्नायू यावर होतो. अवास्तव थकलेल्या स्त्रिया, कष्टाची कामे करून; किंवा वारंवार बाळंतपणे, वाखा होऊन थकलेल्या स्त्रिया; किंवा श्रीमंती, निरुद्योगीपणामुळे शिथिल झालेल्या स्त्रिया. अशा स्त्रिया नेहमी पाठ शिणून दुखते व थकवा वाटतो अशी तक्रार करीत असतात. मधुमेह; बहुमूत्रता, रक्तक्षय; गर्भाशयाच्या विकारामुळे उड्डवलेले दुष्परिणाम. जडपणा, हुळमुळेपणा, ठणका, आग, -मूत्रपिंडात, स्नायूत, पाठीत वगैरे. अतिशय मरगळल्यासारखे वाटणे, ओढ लागल्याप्रमाणे वाटणे विशेषतः ओढीपोटात व माकडहाडात.

मानसिक :- अतिशय उदासीन व खिन्न; चिडखोर. एकटेच असावे कोणी येऊन त्रास देऊ नये असे वाटते. काहीतरी करीत असताना किंवा कुठेतरी मन गुंतविल्याने बरे वाटते. संभाषणाने त्रास होतो. विरोध सुळीच खपत नाही.

डोके :- टाळूची भाग होते. कवटी भरल्यासारखी वाटून वर दाबल्यासारखी वाटते.

तोंड :- येते, गरोदरपणी. गरोदरपणी लाळ गळते. मुलांची दांत येताना लाळ गळते.

मूत्रेन्द्रिये :- लवचीला भरपूर होते. लवचीतून साखर जाते, अल्बुमिन जाते. गरोदरपणी होणारा मूत्रपिंडाचा शोध. मूत्रपिंडाच्या जागी आग होते व

ठणका लागतो. लघवी संपून मूत्राशय मोकळा आहे असे वाटल्यानंतर लघवी येव येव गळते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- गर्भाशयात व्रण पडतात, ते बाहेर येते, जड, हुळहुळे व त्यावर दाबलेले सहन होत नाही. गर्भाशयाच्या शैथिल्यामुळे रक्तस्राव होतो. पाळ्या लवकर लवकर येतात, विटाळ भरपूर जातो, विटाळ काळा, दुर्गंधी. गर्भाशय असल्याची जाणीव होते. धुपणी दुर्गंधी, गाठघाळ, दह्याच्या गोळ्याप्रमाणे, कंड येते, योनिद्वाराला कंड येते, सुजते व त्यावर व्रण पडतात. ओटीपोटात जड व ओढल्यासारखे वाटते. स्तन सुजतात, ठणकतात; स्तनाग्रे हुळहुळी-विटाळसेपणी.

श्वसनेंद्रिये :- छातीत पिळल्याप्रमाणे वाटते.

पाठ :- तिकोनी हाडांच्या मध्ये ठणका लागतो. पाठ दुखते, जड होते. थकते. माकडहाडातून खाली कुल्यापर्यंत ओढ लागते.

हातपाय :- पोटाच्यातून वर गार वारे वाहत आहे असे वाटते. बसले असताना पाऊले बधिर होतात. मांडीचा बाहेरचा भाग हुळहुळा होतो.

ज्वर :- दमल्यामुळे अंग कढत होते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- थकवा. विशेषतः बाळंतपणातला; वाखा झाल्या-नंतर. खाली वाकल्याने. गरोदरपणी. वस्त्रांचा दाब. हालचाल.

ब वा :- काम करीत असताना; मन दुसरीकडे गुंतविल्याने. उदर धलन ठेवल्याने.

संबंधी औषधे :- ट्रिलि; सेनेसि; सेपि.

३५१. हैड्रास्टिस Hydrastis Canadensis

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम श्लेष्मल त्वचा-नाकाची, जठराची, आतड्याची व पित्तलिकेची, स्नायू व गर्भाशय यावर होतो. श्लेष्मल त्वचेचे स्राव वाट, पिबळे, करवडणारे व चिकट, बुळबुळीत. रक्तस्राव होण्याची प्रवृत्ति, वृद्ध, सहज थकणारे, वाळलेले इसम. कॅन्सर व कॅन्सर-सारखे विकार. गरोदरपणी व न्हाण येण्याच्या वयात उद्धवणारे गलगंड. अशक्तपणा. चुणचुणत्याप्रमाणे आग होते. देवी. श्लेष्मा, घशातून, लघवी-तून, शौचातून जातो. उथळ व्रण. खूप घाम येऊन बारंवार मूर्च्छा येते. लहान सहान जखमातून रक्त सारखे वाहते. व त्या पुवळतात.

भानसिक्क :- खिन्न, मरण येणार अशी खात्री व ते यावे अशी इच्छा.

डोके :- डोक्याची कातडी व मानेचे स्नायू दुखतात. कपाळाच्या केशांच्या कडेला उद्भवलेला इसब, आंघोळीनंतर जास्त होतो.

डोळे :- येतात, दाट साव येतो.

कान :- दाट साव येतो. बहिरेपणा. गर्जनांसारखे आवाज येतात.

नाक :- हुळहुळे; रक्त येते. रक्ताच्या खपल्या बसतात. दाट चिकट कफ नाकातून घशात उतरतो. करवडणारा पाण्यासारखा साव. पिनस. एकसारखे नाक शिकरावे लागते.

चेहरा :- वाळलेला, पिवळा, बसलेला, खप्पड.

तोंड :- जीभ मळकट, पिवळी, बुळबुळीत, विसवित, तिच्यावर दाताचे ठसे पडतात. चव कडू किंवा तिखटाने भाजल्याप्रमाणे. तोंड येते, जीभ येते, अंगावर पाजणाऱ्या स्त्रियांचे.

घसा :- पिवळा कफ खाकरून काढावा लागतो. करवडल्याप्रमाणे आग. चुणचुण.

जठर :- अन्नाची किडस. गळून गेल्याप्रमाणे वाटते. किंवा तीक्ष्ण टोके असलेले पदार्थ आहेत असे वाटते. पोटाचा कॅन्सर, व्रण. अग्निमांद्य. दूध व पाणी याशिवाय सर्वत्र ओकून पडते.

उदर :- यकृतापासून ते उजव्या तिकोनी हाडापर्यंत कापल्यासारखे वाटते—पाठीवर किंवा उजव्या कुशीवर निजल्याने जास्त. शौच गाढ्याळ असते, आवेने माखलेले किंवा बरोबर आव पडते. मलाबरोध—गरोदरपणी किंवा अनेक रेचक औषधे घेऊन आलेला. शौचास होताना गुदात चुणचुणते, व नंतर बराच वेळ वेदना राहतात.

मूत्रद्वये :- लघवीतून स्लेष्मा जातो. जीर्ण परमा, साव, दाट, पिवळा. लघवीला कुजल्याप्रमाणे घाण येते.

स्त्रीजननेंद्रिये :- गर्भाशयाचे मुख करवडलेले, व्रण पडलेले. दाट, करवडणारी धुपणी, पाळीनेतर जास्त जाते. स्तनांची गुल्मे, कॅन्सर. स्तनाग्रे आत जातात. योनिद्वाराला कंड सुटून भरपूर धुपणी जाते, व वैषयिक वासना उत्तेजित होते. संभोग करताना योनी हुळहुळी होते, व नंतर रक्त येते. बार प्रत्येक बाळंतपणात आत चिकटून राहत असेल तर ती प्रवृत्ती या औषधाने नाहिशी होते.

श्वसनेंद्रिये :- खोकला ओला; कफात रक्त पडते; कफ पिवळा दाट, खूप पडतो. वृद्धपणाचा खोकला. डाव्या कुशीवर निजल्याने गुदमरल्यासारखे वाटते.

हृदय :- घडघडते, हलुहलु वाटत जाणाऱ्या अशक्तपणासुळे.

पाठ :- दुखते. कमरेत जडपणा वाटून खाली ओढ लागते; उठताना हाताचा आधार घेऊन उठावे लागते.

त्वचा :- देवीच्या फोडाप्रमाणे अंगावर उगवण येते.

ज्वर :- ताप व थंडी वाजणे आलटून पालटून. भरपूर घाम येतो.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- गार हवा; कोरडे वारे, मोकळी हवा; गार वाऱ्याचा श्वास घेतल्याने. थोडा रक्तसाव झाल्याने. धुण्याने. वृद्धपणी. स्पर्श.

ब वा :- दाबल्याने.

संबंधी औषधे :- आर्से; कॅल-बाय; पल्स.

३५२. हैड्रोकोटाईल (कारिबणा) Hydrocotyle Asiatica

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम त्वचेवर होतो. त्वचा जाड होते व त्यातून पापुद्रें जातात. महारोग. एल्फन्टीआसिस. अतिशय कंड सुटते विशेषतः तळपायांना. गर्भाशयाच्या मुखाचा कॅन्सर. ताठ उभे राहूत नाही.

३५३. हैड्रोसायानिक ॲसिड Hydrocyanic Acid

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मेंदू; रुधिराभिसरण; श्वासोच्छ्वास व पोटाची खळी यांवर होतो. विकार एकदम उद्भवतात-शक्तिपात, आचके, सुनवहिरी. जीवनशक्ती क्षीण सर्वांगात पेटके येतात. डोक्यापासून पायापर्यंत विजेचे धके वसताहेत असे वाटते. खाव* वाहण्याचे बंद होतात. गारपणा. निळेपणा. हिस्टेरिआ व फेफरे. मोहनिद्रा. अंग ताटून बेशुद्धी. पोटाच्या खळीत पाण्यासारखा आवाज होत आहे असे वाटते. मूर्च्छा दीर्घ काळ राहते. बेशुद्ध होऊन एकदम गळून पडणे. फेफरे येण्याचे अगोदर मळमळते, ओकारी होते किंवा तोंडाला पाणी सुटते.

मानसिक :- मरणाची भीती वाटते. बेशुद्धि. बेफाम बात. काव्यनिक संकटाची भीती वाटते, प्रत्येक गोष्टीची भीती वाटते, घोडा, गाडी, घरे अंगावर पडतील वगैरे. जोराने आपोआप किंचाळणे; बेशुद्ध होऊन खाली पडणे, मॅबूस अतिशय रक्ताधिक्य होते. मूर्च्छा फार वेळ राहते. कॉलरा.

डोके :- मेंदू जळत आहे असे वाटते.

डोळे :- अर्धवट उघडे, व वेडेवाकडे.

चेहरा :- निळसर; फिकट. घट्ट दातखिळी बसते. तोंडाला फेस येतो. जबड्याच्या स्नायूना पेटके येतात.

तोंड :- कोरडे. चव तुरट, तांब्याच्या भातप्रमाणे, पुवाप्रमाणे. जीभ गार.

जठर :- पेये गिळताना घशात व जठरात गुडगुडल्यासारखा आवाज होतो. पोट रिकामे असले म्हणजे दुखते. पोटात अतिशय गळून गेल्याप्रमाणे वाटते.

श्वसनेंद्रिये :- श्वासोच्छ्वास बंद, अनियमित, धापा टाकणे. श्वासोच्छ्वास होण्याची क्रिया बंद. खोकल्याचा ठसका लागतो. कोरडा खोकला रात्री जास्त येतो. गळा आवळल्यासारखा वाटून दमा लागतो.

हृदय :- हृदयाजवळ दाबल्यासारखे वाटते. भयंकर धडधडते. नाडी अशक्त, अनियमित, मधुनच एखादा जोराचा ठोका पडतो. रक्तवाहिण्या फुगलेल्या व आत काहीतरी वळवळत आहे असे वाटते. असह्य वेदना होतात. हृद्रोग.

पाठ :- पाठीचे स्नायू आखडतात.

श्रोण :- जांभया येऊन अंगाला शहारे येतात.

त्वचा :- निळसर उगवण येते.

हातपाय :- बर्फासारखे गार विशेषतः पंजे.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- पौर्णिमा. खाव थांबल्याने. बादळ.

संबंधी औषधे :- अगारि; कुप्रम; लारो.

३५४. हैपरिकम Hypericum

सर्वसाधारण :- या औषधाचा परिणाम मज्जातंतु; गुदास्थि; टाळू यावर होतो. फाडलेल्या जरखमा, खिळा, सुई वगैरे टोचून, भोकसून झालेल्या दुखापती; विपारी जनावरे, कुत्री वगैरे चावून झालेल्या दुखापती; ठेचून झालेल्या दुखापती विशेषतः बोटो. जखमेच्या मानाने- असह्य वेदना होतात, दुखा-

वलेली जागा अतिशय हुळहुळी होते. दुखावलेल्या जागेपासून खालून वर, मध्यंकर तीव्र कळा येतात. डोक्यात वरून खाली दोन्ही बाजूतून कळा येतात, कळा, छाती, पोटाची खळी, पाठीत तिकोनी हाडामधील कण्यापर्यंत पसरतात; कळा येताना मुंग्या आल्यासारखे वाटते व बधिरपणा येतो. शस्त्रक्रिया केल्यानंतर होणाऱ्या वेदना, रक्तस्राव व शक्तिपात. कापरे भरते; दुखापतीनंतर आचके यावयास लागतात. धनुर्वात. वरील प्रकारच्या जखमा झाल्यानंतर हे औषध जर ताबडतोब दिले तर धनुर्वात होण्याचे टळते. गुदास्थीला बसलेला मार. चिमट्याने मूठ काढल्यानंतर होणारे स्त्रियांचे उपद्रव.

मानसिक :- हवेत वर उंच उचलल्यासारखे वाटते किंवा फार उंचावरून खाली पडू अशी भीती वाटते. उदासीनता. लिहिण्यात चुका करणे. काय बोलावयाचे ते विसरणे.

डोके :- निमुळते चिंचोळे झाले आहे असे वाटते. मेंदू जड होतो किंवा त्याला मुंग्या आल्यासारखे वाटते. डोक्याला कोणीतरी बर्फासारख्या गार हाताचा स्पर्श करीत आहे असे वाटते. टाळूत दुसडुसते. डोक्याला मार लागल्यानंतर केस गळावयास लागतात.

चेहरा :- फुगीर, कटत. इसव.

घसा :- आत किडा वळवळत आहे असे वाटते. अन्ननलिकेत काहीतरी कटत वर येत आहे असे वाटते, विशेषतः भीतीनंतर व त्यावेळेस काळजी वाटते.

जठर :- तहान लागते; मळमळते. जिभेची मागील बाजू पांढरी, पुढेले टोक लाल.

उदर :- बेंबीजवळ बुडबुडे आल्यासारखे वाटतात. गुद कोरडे. मूळव्याध अतिशय हुळहुळी, रक्त जाते. नगाच्यासारखे फुगते शौचास झाल्याने बरे वाटते (उदरावर शस्त्रक्रिया केल्यानंतर)

श्वसनेंद्रिये :- दमा-वादळ होण्यापूर्वी, हवेत फरक पडल्याने जास्त होंतो, भरपूर कफ पडल्याने बरे वाटते.

हृदय :- खाली पडत आहे असे वाटते.

पाठ :- कणा दुखतो व त्याला हात लावलेला सहन होत नाही. कण्याला झालेला आघात. गुदास्थीला झालेल्या आघातामुळे उद्भवलेले दुष्परिणाम. माकड-हाडात कमरेत व कमरेच्या सांध्याभोवती बाळंतपणानंतर वेदना होतात, व

डोके दुखते. मानेच्या खळीत दुखते. गुदास्थीत वेदना होऊन त्या कण्यातून वरपर्यंत येऊन हातात पसरतात.

हातपाय :- घडापासून वेगळे झाले आहेत असे वाटते. पावलाना व पंज्यांना मुंग्या येतात. फार वेळ बसल्याने मांडीच्या मागील भागात (डाव्या) ठणका लागतो. पावले मलमलीप्रमाणे मऊ झाली आहेत असे वाटते किंवा पावलांच्या हाडात ठणका लागतो.

झोप :- कष्टाची कामे करीत आहोत अशी स्वप्ने पडतात. सारखी गुंगी येते.

त्वचा :- जखमांची तोंडे वासतात, लवकर बऱ्या होत नाहीत. उगवण त्वचेखाली आली आहे असे दिसते, अतिशय कंड सुटते. दुखापतीमुळे केस गळायला लागतात.

ज्वर :- सर्वांगात शहारे येऊन लघवीला लागते.

लक्षणांचे वैशिष्ट्य जा हो :- दुखापती, धक्का. डोक्याला व कण्याला झालेला आघात, स्पर्श. हवेतील बदल. धुके, थंडी, दमटपणा. हालचाल. चिमट्याने मूल काढल्यानंतर झालेली दुखापत.

ब वा :- पोटावर निजल्याने. पाठ मागे वाकविल्याने.

संबंधी औषधे :- आर्नि; न्हस-टा; लेडम.

परिशिष्ट

इंग्रजी शब्दांच्या उच्चाराबाबत एकवाक्यता नाही. निघंटूमध्ये दिलेले उच्चार व रूढ उच्चार यात काही ठिकाणी तफावत आहे.

उच्चार भिन्न असले तरी औषधाचे स्पेलिंग तेच असते. म्हणून औषधांची इंग्रजी वर्णानुक्रमाने यादी देऊन पुढे निघंटूमधील नाव व क्रमांक सोयीसाठी दिला आहे.

[A]

- Abies Canadensis एबिस कॅनॅडेंसिस (५६)
Abrotanum अब्रोटेनम (७)
Acetic Acid असेटिक ॲसिड (२०)
Aconite अकोनाइट (१)
Actia Spicata ॲक्टिया स्पायकटा (२२)
Adonis Vulgaris अडोनिस् वल्गॅरिस (२)
Aesculus इस्कूलस (५३)
Aethusa Cynapium इथूसा (४६)
Agaricus अगारिकस (३)
Agnus Castus ॲग्नस कॅस्टस (२३)
Ailanthus ऐलान्थस (५८)
Aletris अलेट्रिस (१५)
Allium Cepa Cepa पहा
Aloes गुलोज (५७)
Alumen अल्युमेन (१७)
Alumina अल्युमिना (१६)
Ambra Grisea ॲम्ब्रा ग्रिजिआ (२७)
Ammonium Bromatum अमोनिअम ब्रोमेटम (१०)
Ammonium Carbonicum अमोनिअम कार्बोनिक्म (९)
Ammonium Muriaticum अमोनिअम मूरिआटिक्म (११)
Amyl Nitrosum अमिल नायट्रोसम (८)

(२)

- Anacardium Oxidental अनाकार्डिअम
आक्सिडेंटल } (५)
- Anthracinum अँथ्रसिनम (२६)
- Antimonium Crudum अँटिमीनिअम क्रूडम (२४)
- Antimonium Tartaricum अँटिमीनिअम
टार्टरिकम } (२५)
- Apis Mellifica एपिस (५५)
- Apocyanum अपोसायानम (६)
- Aralia Racemosa अरेलिया रेसिमोसा (१३)
- Aranea Diadema अरेनिया डायडिमा (१२)
- Argentum Metallicum आर्जेंटम मेटैलिकम (३४)
- Argentum Nitricum आर्जेंटम नायट्रिकम (३३)
- Arnica Montana अर्निका मॅन्टिना (३६)
- Arsenicum Album आर्सेनिकम आल्बम (३७)
- Arsenicum Iodatum आर्सेनिकम आयोडेटम (३८)
- Arsenicum Sulphuratum Flavum आर्सेनिकम
सल्फुरेटम फ्लेवम } (३९)
- Artemisia Vulgaris आर्टेमिसिया व्हल्गैरिस (३५)
- Arum Triphyllum आरम ट्रायफायलम (३२)
- Asafoetid असाफिटिडा (१८)
- Asarum असारम (१९)
- Asterias Rubens आस्टेरिआस रुबेन्स (४०)
- Aurum Metallicum आरम मेटैलिकम (३०)
- Aurum Muriaticum आरम मूरिआटिकम (३१)

[B]

- Badiaga बडिआगा (२१२)
- Baptisia बॅप्टिसिआ (२१५)
- Baryta Carbonica बॅरिटा कार्बोनिका (२१६)
- Baryta Muriatica बॅरिटा मूरिआटिकम (२१७)
- Belladoda बेल्लाडोना (२२१)

(३)

- Bellis Perennis बेल्लिस पॅरेनिस (२२२)
 Benzoic Acid बेन्झाइक ॲसिड (२२०)
 Berberis Vulgaris बर्बेरिस व्हर्गोरिस (२१३)
 Bismuth बिस्मथ (२१८)
 Boracic Acid बोरॅसिक ॲसिड (२२५)
 Borax बोरेक्स (२२४)
 Bothrops बोथ्राप्स (२२३)
 Bovista बोव्हिस्टा (२२६)
 Bromium ब्रोमिअम (२२८)
 Bryonia ब्रायोनिआ (२२७)
 Bufo बुफो (२१९)
 Bursa Pastoris बर्सा पॅस्टोरिस (२१४)

[C]

- Cactus कॅक्टस (७७)
 Cadmium Sulphuratum कॅडमिअम सल्फुरेटम (७८)
 Caladium कालाडियम (७६)
 Calcareo Arsenica कॅल्करिआ आर्सेनिका (८६)
 Calcareo Carbonica कॅल्करिआ कार्बोनिका (८५)
 Calcareo Fluorica कॅल्करिआ फ्लुओरिका (८८)
 Calcareo-Hypophosphoricum कॅल्करिआ हैपोफॉस्फोरिकम (९०)
 Calcareo Iodata कॅल्करिआ आयोडेटा (८४)
 Calcareo Ostersrum - Calcareo Carbonica पहा
 Calcareo Phosphorica कॅल्करिआ फॉस्फोरिका (८७)
 Calcareo Sulphuricum कॅल्करिआ सल्फुरिकम (८९)
 Calendula कॅलेंडुला (८३)
 Camphor कॅम्फर (८२)
 Cannabis Indica कॅनेबिस (७९)
 Cantharis कॅन्थारिस् (८०)

- Capsicum कैप्सिकम (८१)
 Carbo Animalis कार्बो अॅनिमॅलिस (९७)
 Carbo Vegetabilis कार्बो व्हेजिटॅबिलिस (९९)
 Carbolic Acid कार्बोलिक अॅसिड (९८)
 Carboneum Sulphuranum कार्बोनिअम सल्फुरेटम (१००)
 Carduus Marianus कार्डुअस मेरिआनस (९५)
 Castoreum कॅस्टोरिअम (९१)
 Caulophyllum कालोफायलम (१०२)
 Causticum कास्टिकम (१०४)
 Ceanothus सियानोथस (३१४)
 Cedron सेड्रन (३२८)
 Cepa सेपा (३३१)
 Chamomilla कामोमिल्ला (चामोमिल्ला) (९४)
 Chelidonium चेलिडोनियम (चेलिडोनियम) (११२)
 Chenopodium किनोपोडियम (चिनोपोडियम) (१०७)
 Chimaphilia चिमाफालिया (१४२)
 China Cinchona पहा
 Chininum Arsenicosum कि (चि) निनम आर्सिनिकोसम् (१०५)
 Chininum Sulphuricum कि (चि) निनम सल्फुरिकम (१०६)
 Chionanthus चिओर्नॅन्थस (१४१)
 Chloral Hydrate क्लोरल हैड्रेट (१३१)
 Chlorum क्लोरम (१३०)
 Cholesterinum कोलेस्टेरिनम (१२१)
 Cicuta Virosa सिकुटा (३१५)
 Camicifuga सिमिसिफुजा (गा)
 Cina सिना (३१८)
 Cinchona सिंकोना (३२६)
 Cinnabaris सिनाबारिस (३२०)
 Cistus Canadensis सिस्टस (३२५)
 Clematis क्लिमेंटिस (१२९)
 Coca कोका (११३)

- Cocaina कोकेना (११४)
 Coccus Indicus कोक्युलस (११५)
 Coccus Cacti कोकस कॅक्टाय (११६)
 Coffea Cruda काफिआ (१२)
 Colechicum काल्चिकम (१०३)
 Collinsonia काल्सोनिआ (१०१)
 Colocynth कोलोसिंथ (१२२)
 Comocladia कोमोक्लाडिआ (११९)
 Conium Maculatum कोनिअम (११७)
 Corallium Rubrum कोरालिअम रुब्रम (१२०)
 Cornus कर्नस (९६)
 Crataegus क्रटिगस (१२३)
 Crocus क्रोकस (१२५)
 Crotalus Cascavella क्रोटेलस कॅस्कवेल्ला (१२७)
 Crotalus Horidus क्रोटेलस हॉरिडस (१२८)
 Croton Tiglium क्रोटन टिग्लिअम (१२६)
 Cubeba कुबेबा (११०)
 Culex Musca कुलेक्ष (१११)
 Cuprum Arsenicum कुप्रम आर्सेनिकम (१०९)
 Cuprum Metallicum कुप्रम मेटलिकय (१०८)
 Cyclamen सिल्लामेन (३१७)

[D]

- Daphne Indica डाफ्ने (१६६)
 Dictamnus डिक्तामनस (१६८)
 Digitalis डिजिटॅलिस (१६७)
 Dioscorea डायस्कोरिआ (१६७)
 Diptherinum डिप्थेरिअम (१७०)
 Drosera ड्रोसेरा (१७१)
 Dulcamara डल्कामारा (१६५)

(६)

[E]

- Echinacea एकीनेसिया (५४)
Elaps corralinus इलाप्स कोरालिनस (५२)
Epiphegus इपिफेगस (५०)
Equisetum इक्विसेटम (४४)
Erigeron हरिजिरान (५१)
Euonymus युआनिमस (२५३)
Eupatorium Parfoliatum युपेटोरिअम } (२५४)
परफालिएटम }
Eupatorium Purpuriam युपेटोरिअम } (२५५)
पुरपुरिअम }
Euphorbium युफोरबिअम (२५६)
Euphrasia युफ्रेसिया (२५७)

[F]

- Fagopyrum फॅगोपायरम (२०१)
Ferum Metallicum फेरम (२०७)
Ferum Phosphoricum फेरम फॉस्फरिकम (२०८)
Fluoric Acid फ्लुओरिक ॲसिड (२११)
Formica फार्मिका (२०२)
Fraxinus फ्रक्सिनस (२१०)

[G]

- Gambogia गॅम्बोजिआ (१३३)
Gelsemium गेल्सेमिअम (१३५)
Glonoin ग्लोनोइन (१३९)
Gnaphalium नॅफेलिअम (१७७)
Gossypium गॉसिपिअम (१३२)
Graphites ग्राफाइट (१३७)
Gratiola ग्राटिओला (१३६)
Grindelia ग्रिंडेलिया (१३८)

(७)

Guaiacum ग्वाईआकम (१४०)
Gymnocladus गिम्नोक्लाडस (१३४)

[H]

Hamamelis हॅमॅमेलिस (३४५)
Helleborus हेल्लेबोरस (३४४)
Heloderma हेलोडर्मा (३४९)
Helonias हेलोनिअस (३५०)
Hepar Sulphuris } हेपार
 calcareum } सल्फुरिस कॅल्करिआ (३४७)
Hydrastis Canadensis हैड्रास्टिस (३५१)
Hydrocotyle Asiatica हैड्रोकोटाईल (३५२)
Hydrocyanic Acid हैड्रोसायानिक असिड (३५३)
Hyosyamus हायाससायामस (३४६)
Hypericum हैपरिकम (३५४)

[I]

Ignatia Amara इग्नेशिया (४५)
Iodium आयोडिअम (२९)
Indigo इंडिगो (४८)
Ipecacuanha इपिक्कुआन्हा (४९)
Iris Versicolor आयरिस (२८)

[J]

Jaborandi जॅबोरंडि (१४४)
Jalap जालप (१४५)
Jatropha जट्रोफा (१४३)

[K]

Kali Arsenicum कलि आर्सेनिकम् (६६)
Kali Bichromicum कलि बायक्रोमिकम् (७१)

(८)

- Kali Bromatum कलि ब्रोमेटम (७२)
 Kali Carbonicum कलि कार्बोनिकम (६७)
 Kali Chloricum कलि क्लोरिकम (६८)
 Kali Cyanatum कलि सायानेटम (७५)
 Kali Iodatum कलि आयोडेटम (६५)
 Kali Muriaticum कलि मूरिआटिकम (७३)
 Kali Nitricum नायट्रिकम् (६९)
 Kali Phosphoricum कलि फॉस्फोरिकम् (७०)
 Kali Sulphuricum कलि सल्फुरिकम् (७४)
 Kalmia Latifolia कामिआ (९३)
 Kobaltum कोबाल्टम (११८)
 Kreosote क्रिआसोट (१२४)

[L]

- Lac Caninum लॅक कॅनिनम (२७२)
 Lac Defloratum लॅक डिफ्लोरेटम (२७३)
 Lachesis लॅकेसिस (२७४)
 Laenanthes लॅक्नॅन्थस (२७६)
 Lactic Acid लॅक्टिक अॅसिड (२७५)
 Lappa लाप्पा (२७९)
 Lathyrus लॅथिरस (२७८)
 Latrodectus लॅट्रोडेक्टस (२७७)
 Laurocerasus लारोसेरेसस (२८३)
 Ledum लेडम (२८६)
 Leptandra लेप्टाण्ड्रा (२८७)
 Lilium Tigrinum लिलिअम टिग्रिनम (२८५)
 Lithium Carbonicum लिथिअम कार्बोनिकम (२८४)
 Lobelia लोबेलिआ (२८८)
 Lolium Temulentum लोलिअम टेम्युलेन्टम (२८९)
 Lycopodium लायकोपोडिअम (२८१)
 Lycopus लायकोपस (२८०)
 Lyssin लायसिन (२८२)

[M]

- Magnesia Carbonica मैग्नेसिया कार्बोनिका (२३५)
 Magnesia Muriatica मैग्नेसिया मूरिआटिका (२३७)
 Magnesia Phosphorica मैग्नेसिया फास्फोरिका (२३६)
 Magnetis Polus Astralis मैग्नेटिस पोलस, आस्ट्रेलिस (२३८)
 Malandrinum मॅलान्ड्रिनम (२४१)
 Mancinella मॅन्सिनेला (२४०)
 Manganum मॅन्गनम (२३९)
 Marum Verum मेरम व्हेरम (२४८)
 Medorrhinum मेडोरेइनम (२४६)
 Melilotus मेलिलोटस (२४९)
 Menyanthes मेनिआन्थिस (२४७)
 Mercurius sol and Viv मर्क्युरिअस (२२८)
 Mercurius Corrosivus मर्क्युरिअस कोरोजिहस (२३२)
 Mercurius Cyanatus मर्क्युरिअस सायानेटस (२३४)
 Mercuris Dulcis मर्क्युरिअस डलिस (२३३)
 Mercurius Iodatum Flavum मर्क्युरिअस आयोडेटम फ्लेवम (२३०)
 Mercurius Iodatum Rubrum मर्क्युरिअस आयोडेटम रुब्रम (२३१)
 Mezerium मेझेरिअम (२४५)
 Millefolium मिलिफालिअम (२४४)
 Moschus मोस्कुस (३५०)
 Murex म्युरेक्स (२५२)
 Muriatic Acid म्युरिआटिक अॅसिड (२५१)
 Mygale मायगेल (२४२)
 Myrica मिरिका (२४३)

[N]

- Naja नाजा (१७८)
 Natrum Carbonicum नेट्रम कार्बोनिक्म (१८०)
 Natrum Muriaticum नेट्रम मूरिआटिकम (१८२)
 Natrum Phosphoricum नेट्रम फास्फोरिकम (१८१)

Natrum Sulphuricum नेट्रम सल्फुरिकम (१८२)

Nitric Acid नायट्रिक ॲसिड (१७९)

Nux Moschata नक्स मोस्चेटा (१७५)

Nux Vomica नक्स व्हामिका (१७६)

[O]

Ocimum Canum ॲसिमम कॅनम (४१)

Oenantha Crocata इनान्य क्रोकेटा (४७)

Oleander ओलिअंडर (६३)

Oleum Animalis ओलिअम ॲनिमॅलिस् (६२)

Oleum Jacoris ओलिअम जेकोरिस (६४)

Onosmodium ओनास्माडिअम (५९)

Opium ओपिअम (६०)

Origanum ओरिगॅनम (६१)

Osmium ओस्मिअम (४२)

Oxalic Acid ॲक्सालिक ॲसिड (४३)

[P]

Paeonia पियोनिआ (१९०)

Palladium पलाडिअम (१८५)

Pareira Brava परेरा ब्रेव्हा (१८४)

Paris Quadrifolia पॅरिस क्वाड्रीफालिआ (१८७)

Petroleum पेट्रोलिअम (१९२)

Petroselinum पेट्रोसेलिनम (१९३)

Phellandrinum फेलांड्रिनम (२०९)

Phosphoric Acid फास्फरिक ॲसिड (२०५)

Phosphorous फास्फरस (२०४)

Physostigma फिजास्टिग्मा (२०६)

Phytolacca फायटोलाका (२०३)

Picric Acid पिक्निक ॲसिड (१९१)

Plantago प्लॅन्टॅगो (१९९)

- Platinum प्लटिनम (१९८)
 Plumbum प्लम्बम (२००)
 Podophyllum पोडोफायलम (१९४)
 Polygonum पॉलिगोनम (१८९)
 Pothos Foetida पोथास फिटिडा (१९५)
 Prunus Spinosa प्रूनस स्पायनोसा (१९७)
 Psorinum सोरिनम (३३४)
 Ptelea टेलिआ (१६०)
 Pulex प्युलेक्स (१९६)
 Pulsatilla पल्सटिल्ला (१८६)
 Pyrogen पायरोजेन (१८८)

[R]

- Radium रेडियम (२६५)
 Raphanus रफेनस (२६२)
 Ranunculus Bulbosus रॅनन कुलस बल्बोसस (२६०)
 Ranunculus Scleratus रॅनन कुलस स्क्लरेटस (२६१)
 Ratanhia रॅटेन्हिया (२५९)
 Rheum र्हियम (२७०)
 Rhododendron र्होडोडेन्ड्रन (२७१)
 Rhus Radicans र्हस रॅडिकन्स (२६८)
 Rhus Tox र्हस टॉक्स (२६७)
 Rhus Veneneta र्हस व्हेनिनेटा (२६९)
 Robinia रोबिनिआ (२६६)
 Rumex र्हेमक्स (२६३)
 Ruta रूटा (२६४)

[S]

- Sabadilla साबाडिल्ला (३०९)
 Sabal Serrulata साबाल (३१०)
 Saoina साविना (३११)

- Sambucus सॅम्बुकस (३०८)
 Sanguinaria सॅन्विनेरिआ (३०७)
 Sanicula सॅनिकुला (३०६)
 Scilla सिल्ला (३२४)
 Secale सिकेल (३१६)
 Selenium सेलेनियम (३३३)
 Senecio सेनेसियो (३३०)
 Senega सेनेगा (३२९)
 Sepia सेपिया (३३२)
 Silica } सिलिका
 Silicea } सिलिसिआ (३२३)
 Sinapis Nigra सिनापिस (३१९)
 Solidago सालिडेगो (३१३)
 Spigelia स्वायजेलिया (३४३)
 Spongia स्पांजिआ (३४४)
 Squilla Scilla पहा
 Stannum स्टनम (३३५)
 Staphysagria स्टॅफिसॅग्रिया (३३६)
 Sticta स्टिक्टा (३३७)
 Stillingia स्टिलिंजिआ (३३८)
 Strammonium स्ट्रामोनियम (३३९)
 Strontium Carbonica स्ट्रॉशियम कार्बोनिक्का (३४०)
 Strophanthus स्ट्रोफॅन्थस (३४२)
 Strychninum स्ट्रिक्निनम (३४१)
 Sulphur सल्फर (३०२)
 Sulphuric Acid सल्फुरिक ॲसिड (३०४)
 Sulphur Iodatum सल्फर आयोडेटम (३०३)
 Sumbul संबूल (३०५)
 Symphytum सिंफायटम (३२७)
 Syphilinum सिफिलिनम (३२१)

(१३)

[T]

- Tabacum टॅबॅकम (१५६)
Taraxacum टॅरॅक्सकम (१५७)
Tarentula Cubensis टरेंटुला कुबेन्सिस (१५५)
Tarentula Hispanica टरेंटुला हिस्पॅनिका (१५४)
Tellurium टेल्युरिअम (१६१)
Terebenthina टेरेंबिथिना (१५९)
Theridion थेरिडिआन (१७४)
Thuja थूजा (१७३)
Thyroidinum थायरॉइडिनम (१७२)
Tilia टिलिआ (१५८)
Trillium ट्रिलिअम (१६४)
Trombodium ट्रॉंबोडिअम (१६३)
Tuberculinum टयुबरकुलिनम (१६२)

[U]

- Uranium Nitricum युरेनिअम नायट्रिकम (२५८)
Urtica Urens अर्टिका युरेन्स (१४)
Ustilago Maydis अस्टिलेओ मेडिस (२१)

[V]

- Vaccininum व्हॅक्सिनिनम (२९१)
Valerian व्हॅलेरिअन (२९२)
Variolinum व्हेरिओलिनम (३०१)
Veratrum Album व्हेराट्रम आल्बम (२९९)
Veratrum Viride व्हेराट्रम विह्राइड (३००)
Verbascum वर्बॅस्कम (२९०)
Viburnum विह्नुर्नम (२९७)
Vinca Minor विह्नका मायनर (२९६)
Viola Odorata व्हायोला ओडोरेटा (२९४)

(१४)

Viola Tricolor व्हायोला ट्रायकलर (२९५)

Vipera व्हायपेरा (२९३)

Viscum Album विहस्कम आल्वम (२९८)

[X]

Xanthoxylum झन्थोझायलम (१४६)

[Z]

Zincum Metallicum झिंकम (१४७)

Zinc Arsenite झिंक आर्सेनाइट (१४९)

Zinc Chromate झिंक क्रोमेट (१५०)

Zinc Iodide झिंक आयोडाईड (१४८)

Zinc Phosphate झिंक फॉस्फेट (१५१)

Zinc Valerianate झिंक व्हॅलेरिआनेट (१५२)

Zingiberis झिंजिबेरिस (१५३)

Viola Tricolor (१२५)

Viper (१२६)

Vitellaria (१२७)

[X]

Xanthoxylum (१२८)

[Z]

Zinnia (१२९)

Zinnia (१३०)

Zinnia (१३१)

Zinnia (१३२)

शासकीय मध्यवर्ती मुद्रणालय, मुंबई
